ایمان پلورونکی

درپیم توک

لیکوال

عنایت الله

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنیر حضرت الله فضلی

دریم توک

ایمان پلورونکي

د سلطان صلاح الدین "ایوبي" د زمانې ریښتینې کیسې

(د سځو او ایمان جنګونه)

لیکوال : عنایت الله "التمش"

ژباړن : عبدالواسع "صابر"

(c) ketabton.com: The Digital Library

و قاتلوهم حتى لاتكون فتنة ويكون الدين لله
فان انتهوا فلا عدوان الا على الظالمين ۱۹۳ آیت ۲

ژباړه: اى مومنانو تاسو له دې كفارو سره تر هغه
وجنګېږئ چې تر څو يو وه فتنه هم پاتې نشي
اوټول دين دالله تعالى پاره وګرځېږي.

د کتاب پېژندنه

د کتاب پښتو نوم : ایمان پلورونکي
د کتاب اردونوم : داستان ایمان فروشون کی [سلطان صلاح ایوبی کے دور حقیقی کهانیان عورت اور ایمان کی معرکه ارائیان] .
لیکوال : عنایت الله "التمش"
ژباړن : عبدالواسع "صابر"
خپروونکي : د پیغام خپرندوی مرکز
د چاپ نیټه : ۱۴۲۸ هجری قمری کال
د چاپ شمیر : ۱۰۰۰ توکه
د چاپ واک : د پیغام خپرندوی مرکز سره خوندي دی
اوسنی پته : دهکی منورشاه قصه خوانی بازار پیښور
قندهار ارګ بازار صداقت کتابخانه
ننګرهار جلال آباد بنار د مخابراتو چوک
عبدالمجید مومند کتابخانه .....
تیلفون : ۲۵۶۳۸۵۳ - ۰۹۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام دفاع به تر څوکوی !؟

کله چې مسلمانانو د شوبک او کرک ټینګی او کلکې کلا ګانی ونیولی او د ریمانډ لښکر ته یې سخته او هیرانوونکی ماتې ورکړه نو د ۱۱۷۳ میلادی کال په آخري ورځو کې د بیت المقدس په ښار کې د صلیبي واکمنانواو چارواکو شراړخیزه عمومی غونډه او کانفرانس راوبلل شو ترڅو پدی دواړو ماتو باندې پوره غور وشی او د راتلونکی لپاره پلان جوړ کړی، هغوی په دری مختلفو محاذونو کې جنګیدل ، یو عسکری او پوځی ډګر وو چې تل یې پکې ماتې خوړلی، دویم د تش په نامه مسلمانو چارواکو او غدارانو پیدا کول اودریم د عامو خلکو په منځ کې د خرابې او غلطې عقیدې او بد اخلاقی رواجول وو .

صلیبیانو په عسکری او پوځي ډګر کې د مسلمانانو له لاسه همیشه ماتې خوړلې خو په دږه نورو ډګرونو کې کامیاب او بریالی وه خکه چې هم یې تش په نامه مسلمانان د ځان ملګری او پلویان کړی او د هغوی څخه یې غداران او ایمان پلورونکي جوړ کړی وه او هم یې په عامو خلکو کې د عقیدی خرابوالی او بد اخلاقی منځ ته راوړله چې دا کار په قلاره او سست روان وه او پایلی یې چاته زر نه څرګندیدی .

پدی غونډه کې د عکری لوی پادری چې د صلیب اعظم د محافظ او ساتونکی په نامه سره یادیده ناست وه چې زیات نائبان هم ورسره وه .

[د نائبانو معنا چې ، جنګیدونکی او باتیر ده، دا رتبه او درجه هغه چاته ورکول کیده چې په جګړه کې به یې ډېره لویه میرانه او توره ښودله، او هم به یې د اوسنۍ دنیې جامې ورکولې چې د سر څخه تر پښو پورې به وې. او دا به د پاچا په لاس ورکول کیدې] .

دیروشلم ګایي، ریجنالډ، فلپ اګستس او د جاسوسی اداری مشر شرمن هم په دی غونډه کې برخه اخیستی وه، تر ټولو د مخه فلپ اګستس د عکری لوی پادری ته بلنه ورکړه چې د غونډې مشری په غاړه واخلی او لومړنی وکړی ، د عکری لوی پادری وویل : زه شرمیږم چې تاسی ته ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

څکه چې تاسې ټولو په صلیب باندې قسم خوړلی وه چې تر مرګ پورې به جګړه روانه وی او تیښته به نه کوو، تاسې خو د خپل ځان څخه د کم او کمزورې پوځ په وړاندې دوه ځلې شرموونکې ماتې وخوړه، که ستاسې دا حال وي نو زه باور لرم چې نور الدین زنګی او صلاح الدین "ایوبی"به نه یوازې ټول فلسطین ونیسی بلکې په ټوله اروپا کې به عیسایت ختم کړی، کلیساوی به هم په جوماتونو بدلی او صلیب به ډیر ژرله منځه ولاړ شی.

فلپ اګستس وویل: داسې به نه کیږي مقدس پلاره ! مونږ د همدې لپاره راټول شوی یو چې د ماتې په علتونو غور وکړو ، په راتلوونکی کې به هغه ته متوجې اوسو. تاسې دومره ژر ناهیلی کیږی مه !

مونږ د مسلمانانو په منځ کې د بې اتفاقی، بد اخلاقی، د شرابو او ازادو ښځو تخم کرلی دی او د هغې پایلی اوس ورځ په ورځ راڅرګندیږي، مونږ څو ځلې په قاهره کې حالات کړکیچن او خراب کړل ، هلته مو هم سرغړونې او بغاوت ته لاره برابره کړی ، مونږ د هری لاری او طریقې څخه کار اخلو.

که تاسې مسلمانان هر څومره ایمان پلوورونکی کړی بیا هم هغوی مسلمانان دی په هغوی باور نشته، هغوی تر یو وخت پورې غداری کوی خو چې سترګې یې خلاصې شي بیا ستاسې سره دوکه او چل کوي.

ولی د نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبی لس لس کسان ستاسې په سلو سلو کسانو قوی او زورور دی ؟ د هغوی کم پوځ او لښکر ستاسې قوی او ځواکمن لښکر ځغلوي، د دې علت دا دی چې په هغو کې دینی جذبه ، تینګ ایمان او دینی احساس ژوندی دی ترڅو چې تاسې هم د هغوی پشان په ځان کې مذهبی جوش او جذبه پیدا نکړی تر هغې په مسلمانانو نشی بریالی کیدای.

لوی پادری د خبرو څخه وروسته ولاړ ، چارواکو سره په سلامشورو پیل وکړ او مهمې پریکړې یې وکړی، هغوی وویل : باید ځوابی برید ونشی بلکې نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبی نور هم تشویق شي چې وړاندی راشي او بیا دلته محاصره او ختم شي، باید فرانسویان، یو نانیان او بازنطنیان دې ته چمتو شي چې په مصر باندی د اوبو له لاری حمله

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړی ، د شمالی مصر سیمی ونیسی او هلته ټینګ او کلک مرکز او اډه جوړه کړی تر څو د هغې په وسیله د مصر او فلسطین دواړو په وړاندی دفاع وکړای شي .

په اسلامی هیوادونو کې اخلاقی فساد او د عقیدی خرابوالی نور هم تند کړئ او د مسلمانانو ترمنځ بی اتفاقی واچوی، د مسلمانانو د بنارونو څخه انجونی وتښتوی او هغه د ورانکاری لپاره استعمال کړی او هم د عیسایت لپاره دعوت او تبلیغ پیل کړی .

د صلیبی چارواکو شوری دا پورته پریکړی وکړی .

سلطان نور الدین زنګی چې کله کرک ونیولو نو په شا او خوا سیمو کې یې خپل او د صلاح الدین ایوبی‌کماندویان وګمارل چې د دښمن څارنه وکړی او د اړتیا په وخت کې د هغوی سره مقابله او جګړه هم ، هغه د صلاح الدین ایوبی د جاسوسانو څخه چې په عکره، فلسطین او نورو ځایونو کې وه هم پوره معلومات او احوال اخیستلو، هغه د کرک څخه صلاح الدین ایوبي ته احوال واستولو چې صلیبیان غواړی دا ځل د وچې او اوبو له لارې په مصر باندی حمله وکړی، تاسې باید هغې ته پوره متوجی او وینې اوسئ ، د سوډان پولو او سرحداتو ته هم پام وګرځوی داسې نه چې له هغه لوری درته زیان ورسیږي. تاسې باید په قاهره کې حالات منظم کړی او بیا دی لوری ته راشی چې زه خپلی سیمی ته ولاړ شم ، هلته هم حالات روغ او سم ندی. تاسې باید لوی او غټ منجنیقونه اولری ویشتونکی لیندی جوړی کړی او هم د پوځ د زیاتوالی کوښښ وکړی ځکه چې مونږ غواړو اوس د مسلمانانو لومړنی قبله بیت المقدس آزاد کړو.

* * *

کله چې شوبک او کرک ونیول شول نو عیسایان د هغو سیمو څخه ووتل او د فلسطین مختلفو سیمو ته ولاړل چې زیات پکی عکری ته راغلل، د علی بن سفیان دری روزل شوی کسان د عمران، رضا او رحیم په نامه هم د عیسایانو په جامه او شکل کې عکری ته ننوتل، هغوی د خان لپاره د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناسب ځای په لټون کې شول ترڅو په مهمو ځایونو کې ځان ننباسي او د هغه ځای څخه پټ رازونه تر لاسه کړي ، عمران د دوی سر ګروپ وه .

هغه لوی کلیسا ته ولاړ او د لوی پادری په وړاندی یې د صلاح الدین "ایوبی"او مسلمانانو غیبت او بد رد بیان کړل او بیا یې وویل چې زما کور او هر څه مسلمانانو تباه کړل او زه یوازی ورڅخه راخلاص شوم ، اوس غواړم د کلیسا خدمت وکړم او کله چې پوځ حمله کوي د هغوی سره ملګری شم او خپل انتقام له مسلمانانو څخه واخلم، هغه لوی پادری په ځان باوری او په کلیسا کې یې ځای ورکړ.

عمران د لوی پادری دومره خدمت کولو چې د هغه پری پوره باور راغی او هغه یې خپل باوری سړی وټاکلو هغه به د پادری څخه مذهبی تعلیم هم زده کولو.

هلته زیات چارواکی راتلل او ده به ورڅخه لږی ، ډیری زیاتی خبری هم اوریدلی چې دا هم ورته لوی کار وه .

بل ملګری یې رحیم د یو سوداګر او تجار په کور کې چې عسکری چارواکی ورته راتلل ځان ځای کړ ترڅو د دی لاری راز لاس ته راوړي، هغه سوداګر، د هغه میرمنی او پیغلی لور ایلس ته داسې کیسه کړی وه چې دی د ډیر ځمکی د خاوند زوی او داسی کور یې درلود چې پنځه شپږ نجونو په کې دننه او د هغو پلارونو او ورونو بیرون خدمت کولو او په تبیله کې یې د اعلی نسل څو اسونه ولاړ وو او په حجره کې تل میلمانه وو چې کله به ورته دسترخوان خپور شو نو په هغه باندی به د خوراک او څښاک هر ډول څیزونه پراته وو او هر وخت به دروازی ته اړ خلک راتلل او د هغوی اړتیا به پوره کیده او زما د ایلس په شان ښکلی دوه خوندی وی چې مسلمانانو هغوی د ځانونو سره بوتللی او مور او پلار یې راته ووژل او الله تعالی داسی ورځ راباندی راوستله چې اوس دا دی مزدوری کوم .

ایلس چې د سوداګر یوازینی پیغله لور وه نو د رحیم چې د شکل او صورت نه ښکلی ځوان وو د هغه درد یې په خپل زړه کې محسوس کړ نو کله چې رحیم هنګوره بیرون ووتلو نو هغه یې په لاره کې ودرولو او د هغه د غم لری کولو لپاره یې څو خوږی خبری ورسره وکړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دری څلور ورځی وروسته یې خپل دریم ملګری رضا الجاوه ولیدلو پوښتنه یې ورڅخه وکړه هغه ورته وویل د کار په لټه کې یم څرنګه چې رضا تجربه کار اس سپور وو او د اسونو پالنی او روزنی کې یې ښه مهارت درلوده نو رحیم هنګوره هغه سوداګر ته راوستلو او د هغه پیژاندګلوی د فرانسس په نامه چې د کرک اوسیدونکی دی وکړه او د مهارت په اړه یې ورته معلومات ورکړل بیا سوداګر د لوی چارواکی په واسط ورته دنده پیدا کړه .

د ورځو په تیریدو ایلس له رحیم هنګوره سره د مینی او محبت څرګندونه کولو خو رحیم هنګوره په ژبه د هغی د مینی ځواب نه ورکولو او په زړه کې یې دا فیصله وکړه چې د خپل فرض ادا کولو وروسته به هغه د ځان سره قاهری ته رسوی اود اسلام سپیڅلی دین په دایره کې د داخلیدو وروسته به د هغی سره واده کوی خو داوړو ته دا معلومه نه وو چې د پوځ یو لوی منصبدار ایلس څاری .

رحیم هنګوره او رضا د یکشنبی په ورځ کلیسا ته تلل او هلته یې د عمران سره لیدل کتل کول .

رحیم هنګوره عمران ته وویل : د سوداګر لور ایلس له ما سره د مینی څرګندونه کوی .

عمران وویل : ته هم د هغی د مینی ځواب په ښه طریقه سره ورکوه خو پام کوه چې د هغی په مینه کې ډوب نه شی !

رحیم هنګوره باندی خپلی ځوانی اغیزه وکړه ، یوه ورځ ایلس ورته وویل : زما او ستا واده به په هغه صورت کې کیږی چې د عکره څخه وتښتو ځکه پوځی لوی منصبدار زما د خپلولو کوښښ پیل کړی او پلار می هم په دی راضی دی خو ما ته یې تر اوسه څه نه دی ویلی .

عمران د پادری دومره اعتماد تر لاسه کړی وو چې د هغه همرازه شوی وو پادری په خپل فارغ وخت کې د مسیحیت درس هم ورکولو او د درس په منځ کې به یې ورته ویل په مونږ لازم دی چې د ځمکی له مخی د اسلام نوم او نښان ختم کړو ، ددی مقصد لپاره چې هره وسیله کامیابه وی هغه باید استعمال شی ، دا ضروری نه ده چې مسلمانان ووژل شی بلکی هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسیحیت په دایره کې د شاملیدو کوښښ وکړی شی او که هغوی عیسویت قبول نه کړ نو د هغو له زړه نه اسلام وباسی او ددی اسانه طریقه دا ده چې د هغوی په مینځ کې د بدی تخم وکړئ او په دی لاری کې خپلی خویندی او لونې استعمال کړی ، د هغوی په ذریعه مسلمانی نجونی بدو لارو ته راواړوی ، د ځوانانو او هغوی حکمرانانو کردار تباه او اخلاق یې فاسد کړئ .

عمران چې د پادری داسی خبری اوریدلی نو د ډاډ څرګندونه یې کول هلته به پوځی منصبداران تلل راتلل لکه څرنګه چې په هغه ورځو کې په دوه ډګرونو کې صلبیانو ماتې خوړلی وه نو له دی امله په عکره کې د هر چا په خوله کې یوه خبره وو چې ځوابی حمله به کله کیږی ؟

عمران هلته د قیمتی رازونو په حاصلو کې کامیاب وو ، هغه دا معلومه کړی وه چې په صلیبی حکمرانانو کې اتفاق او اتحاد نشته هغوی هر یو په خپلو هیوادونو کې بادشاهان وو خو څرنګه چې ټول د یو دین پیروان وو نو له دی امله یې په صلیب باندی لاسونه کیښودل چې د اسلام د سپیڅلی دین ریښی به وباسی خو په هغوی کې داسی هم وو چې په پټه یې د مسلمانانو سره د صلحی معاهده کړی وه او د صلیبیانو سره یې د جګړی لپاره تیاری هم کاوه چې په هغوی کې د یادونې وړ سیرزممینوئل وه چې د جګړی په میدان کې یې د سلطان نورالدین زنګی سره صلح کړی او بندیان یې ازاد کړی وو اوس سیرزممینوئل د نورو حکمرانانو د راپاڅولو زیار ویسته چې ټول په سلطان نورالدین زنګی باندی یرغل وکړی او دا یرغل به یو په صلاح الدین ایوبی او بل په نورالدین زنګی وی .

عمران پادری ته دا و نه وویل چې کوم قوم خپلی نجونی د خپلو موخو لپاره استعمالوی نو هغوی به په یو بل هیڅکله اعتماد ونشی کړای .

عمران د سلطان صلاح الدین ایوبی لپاره دا خبره په ذهن کې کینوله چې که د مسلمانانو په صف کې غداران نه وای نو صلیبیانو ته یې غاښ ماتونکی ماتې ورکوله او اروپا یې هم نیوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

غداری د مسلمانانو لویه کمزوری وه د عکری پادری اوصلیبی واکمنان د مسلمانانو له کمزوری نه ډیر خوښ وو .

عمران ته د کوچنیو مسلمانانو ریاستونو د حکمرانانو نومونه ښه معلوم وو چې د پردی تر شا یې د صلیبیانو سره دوستی درلوده او صلیبیانو د هغوی لپاره د اروپا یې دولتونو په زړه پوری شرابونه او نجونی ورلیږلی .

رضا هم په خپل کارونو کې مشغول وو خو رحیم هنګوری د خپل لاری څخه اوښتی او د ایلس مینی هغه ړوند کړی وو. څو ورځی وروسته ایلس ورته وویل : د هغی واده د یو داسی پوځی منصبدار سره کیدونکی دی چې بوډا دی ، هغی خپلی مور ته ویلی وه چې هغه دی ته تیاره نه ده خو پلار یې نه منله ځکه هغه پوځی منصبدارانو څخه دولت تر لاسه کولو .

څرنګه چې د صلیبیانو په غونډه او کانفرانس کې پریکړه شوی وه چې باید دا ځل د وچی او اوبو له لاری په مصر او خصوصاً په اسکندریی حمله وشی او هغه ځای خپل مرکز جوړ کړی ، نو صلیبی چارواکو د دی لپاره په بیړه کار او فعالیت کاوه، هغوی مختلفو اروپایی هیوادونو ته استازی واستول چې هغوی ته کښتی ورکړی ترڅو په هغې باندی د اسکندریی سیمه ونیسی .

فرانسی، بلجیم، برطانیا، یونان، هسپانیا او خپله د فلسطین د صلیبیانو بحری ځواک په نوی حمله کې د ګډون لپاره د اسکندریی په لوری حرکت وکړ، د دی سره په خوا کې هغوی د ریجنالډ په مشری د وچی پوځ هم جوړ کړ چې د وچی له لاری حمله وکړی او مصری خاوره تر خپل کنترول لاندی راولی.

یو ځل په کلیسا کې ډېر پوځی چارواکی راغونډ شول او د لوی پادری سره په سالون کې کیناستل چې عمران هم د دوی خدمت کولو، پادری جان ګنتر(عمران) ته وویل: تاسې لږ وخت د باندی ولاړ شئ مونږ یو څو ضروري خبری لرو، عمران د باندی ولاړ او د بلی خونی څخه یې خبرو ته غوږ ونیوه. هغوی پخپلو کې سره خبری پیل کړی چې د هغې څخه معلومه شوه چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسکندریی باندی د بحری ځواک برسیره د وچی له لاری هم برید کوی او دا برید به فیصله کوونکی وی .

عمران د پلان غټ غټ ټکی واوریدل او زړه یې ناکراره شو. هغه غوښتل سمدستی قاهری ته ولاړ شي او سلطان صلاح الدین ایوبی خبر کړی چې لوی قوت را روان دی خو د رضا او رحیم په خاطر پاتی شو، هغه رضا ته ورغی او د هغه څخه یې د نوی حالاتو په باب وپوښتل هغه ورته وویل چې داسې انګازه ده چې دا ځل د اوبو له لاری هم په مصر حمله کیږي .

* * *

عمران وویل : ای رضا ! نور دلته زمونږ لپاره اړتیا نشته باید سمدستی ولاړ شو، د سفر لپاره دری اسونو او یو اوښ ته اړتیا ده د هغوی د پیدا کولو کوښښ کول ضروری دی .

رضا وویل ډیره ښه ده ! سمد لاسه پاڅیدو او د رحیم هنګوری پسی ولاړ.

مخکې شپه د رحیم هنګوری بادار میلمستیا کړی وه چې په هغې کې ډېر پوځی افسران وه، کله چې خوراک او څښاک خلاصه شو او د نڅا او موسیقی وخت راغی نو د ایلس ژنی (نامزاد) د هغې څخه وغوښتل چې د ده سره یو ځای نڅا وکړی خو د ایلس له هغه څخه کرکه راتلله نو انکار یې وکړ او د بل ځوان آفسر سره یې په ګډا پیل وکړ.

د ایلس خاوند ته پدی غصه ورغله او د هغې پلار ته یې شکایت وکړ، پلار یې ایلس ورتله چې ته ولی د خپل نامزاد سره ګډا نه کوی ؟

هغی غوڅ ځواب ورکړ چې زه د دی سړی څخه کرکه لرم او د ده سره په هیڅ صورت واده هم نکوم ، هغه د سالون څخه ووتله او د رحیم هنګوری خونی ته ورغله .

پلار او خاوند یې د هغې پسی شول او د رحیم هنګوری په خونه کې یې پیدا کړه، پلار یې ایلس د ځان سره کورته بوتلله او خاوند یې رحیم هنګوری ته وویل نور د دی کور څخه ووځه کنه بندی کوم دی یا دی وژنم ، رحیم هنګوری هم غوڅ ځواب ورکړ وی ویل: چې څه دی د لاسه کیږی وی کړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کور خاوند راغی او رحیم هنګوری ته یې وویل نور ته زما نوکر نه یی په مخه دی ښه شه !

رحیم د خپل بادار د کور څخه ووت ، د دی پر ځای چې خپل مشر عمران یا خپل ملګری رضا ته څه ووایی په پټه یې د ایلس سره وکتل او د تیښتی لاره یې جوړه کړه .

ایلس هغه ته وویل: ته د ښار څخه د باندی ووځه زه به د خپل پلار آس را واخلم او بیا به هلته درشم وروسته به دواړه څو.

رحیم پخپل سر یوازی د ښار څخه ووت پرته لدی چې له خپل امیر څخه اجازه واخلی ، مانښام ایلس د خپل پلار آس راخلاص کړ او د ښار څخه ووتله، بیا دواړه په یو آس باندی سپاره شول او ښه لری ولاړل ترڅو چې سترې شول نو د شپی تیرولو لپاره هلته پریوتل هغوی فکر کولو چې د خطر له سیمې څخه نور وتلی دی .

ایلس رحیم ته وویل: تا د بیت المقدس لاره لیدلی ده؟

هغه ورته وویل: ولی؟

ایلس وویل : هلته به څو او بیا به سره واده کوو!

رحیم ورته وویل: نه ! قاهری ته څو او هلته سره واده کوو.

ایلس وویل : د مسلمانانو سیمی او ښار ته څې چې دواړه ووژنی ! زه هلته په هیڅ صورت نه څم !

ایلس د مسلمانانو څخه زیاته کرکه کوله خو هغه نه پوهیده چې رحیم مسلمان دی ځکه هغه خپل نوم بدل کړی وه او ایلی مور یې په خان ایښی وه .

رحیم ورته وویل: ایلس ! زه مسلمان یم او خپل ټاټوبی ته دی خان سره بیایم .

کله چې ایلس پوه شوه چې هغه مسلمان دی او قاهری ته ځی نو خان یې غلی کړ او دواړه پریوتل، کله چې رحیم هنګوری ویده شو ایلس راپورته شوه او په آس باندی سپره شوه او بیرته د ښار په لوری روانه شوه ، په لار کې څارونکو کسانو ولیدله او هغو ته یې خپله قصه وکړه نو دوه تنه د هغوی څخه د ایلس پلار او خاوند د خبرلو پسی لاړل او نور اتلس تنه د رحیم پسی ورغلل ، رحیم چې سهار راپورته شو ګوری چې نه اس شته او نه ایلس !

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه پوه شوه چې خبره خرابه شوه نو د قاهری پر ځای د کرک په لوری وخوځیده په لار روان وو چې د ګزمی عسکرو راونیوه او بیرته یې لاس تړلی ښار ته راووست .

پدی وخت کې رضا په لاره کې ولاړ و، هغه رحیم هنګوری لاس تړلی ولیده نو ډېر خواشینی او ورخطا شو خو رحیم هنګوری په سترګو کې پوه کړ چې ما څوک ندی ښودلی .

رضا سمدستی عمران ته ورغی چې رحیم هنګوری نیول شوی او باید راخلاص شي، عمران هغه منع کړ خو رضا ونه منله .

د شپی رضا د رحیم هنګوری پسې ورغی ، د ډیری پلټنې وروسته یې پیدا کړه خو ګوری چې د استخباراتو کسانو نیولی او وهی یې او د نورو ملګرو د ښودلو غوښتنه ورڅخه کوی خو هغه یو ځواب ورکوی چې زه نور ملګری نه لرم ، د تحقیق په ډله کې ایلس هم وه او هغی هم ددی د هڅولو کوښښ کاوه ترڅو چې خپل ملګری وښائی ، رضا کوټی ته د کړکې له لاری واوښت او له شا یې د استخباراتو په کسانو حمله وکړه چې په لومړی ځل کې یې هغوی ووژل ، ایلس په منډه شوه او د نورو پیردارانوخبر ولو کوښښ یې کولو ، رحیم هنګوری ورمنډه کړه او د استخباراتو د وژل شوو کسانو کومه توره یې چې اخیستی وه په هغه یې ایلس ووژله د هغه په چغو نور پیرداران خبر شول ، د هغوی په رارسیدلو دواړو منډې کړې چې د پیره کوونکو لخوا څخه رحیم هنګوری په غشی وویشتل او زخمی شو ، رضا په ډیر تلوار په خپل اس باندی واچولو او اس ته یې پونده ورکړه ، د مختلفو لارو نه په تیریدو یې یو کور دروازه وټکوله یو ځوان دروازه خلاصه کړه او کور ته ننوت کله یې چې د اس څخه رحیم هنګوری کښته کولو د زنکدن اخری سلګی یې وی ، په کور کې دری تنه نارینه او دوه ښځی وی د رحیم هنګوری د قصی اوریدلو وروسته ټولو په ګډه هغه د کور په یوه برخی کې خاورو ته وسپارلو بیا د هغه ځای څخه کلیسا ته په رسیدو یې عمران خبر کړ دواړو فیصله وکړه چې له ښار څخه ووځی نو عمران چې د جان ګنتر په نامه مشهور او د پادری خاص خادم وو ټولو پیژندلو تبیلی ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړ ترڅو اسونه راخلاص کړی خو هغه ولیدل چې هلته پهره دار ولاړ دی ورځخه یې پوښتنه وکړه څه اړتیا پیښه شوی ؟ هغه ورته وویل نن یو مسلمان جاسوس نیولی شوی وو هغه څو تنه د استخباراتو غړی او یوه نجلی ووژل او وتښتیده نو ټولو پوځ او پولیسو ته هدایات شوی چې په حساسو ځایونو نظر وساتی نو عمران په خبرو خبرو کې خنجر راوویست او د هغه په زړه باندی یې وار ورکړ چې څو شیبی وروسته یې روح په بدن کې نه وو. په اسونو یې زینونه واچول او پری سپاره شول ، د ښار څخه ووتل خو په لوی لاره ګزمی کوونکو ودرول او د مشعلونو په رڼا کې ورڼږدی شول یو پیره کوونکي نور ته وویل : ددوی په جامو خو وینی دی له دی خبری سره عمران اس ته پوندې ورکړه خو رضا یې ونیولو هغه په لوړ اواز وویل : ودریږه الله تعالی دی حافظ او ناصر شه !

عمران د شپی او ورځی سفر وکړ ترڅو چې د مسلمانانو سرحدی پوځی سیمی ته یې ځان ورسولو ، قوماندان ته یې لنډه کیسه وکړه او هغه ورته بل اس ورکړ او دوه ملګری یې هم ورسره کړل ، د کرک لاره یې ونیوله او سلطان نور الدین زنګی ته یې ځان ورساوه هغه ته یې خپله ، د رضا او رحیم هنګوری کیسه وکړه ، سلطان نور الدین زنګی پاڅیده او هغه یې د خپلی سینی سره ولګولو او په تندی باندی یې ښکل کړ بیا یې خپله توره د پوښه راوویستله او بیرته یې په پوښ کې واچوله او هغه یې مچی کړ بیا یې عمران ته ورکړه ورته یې وویل : نن چې د ستورو په څیر صلیبیان د مسلمانانو په سرونو باندی ګرځی یو مسلمان ورور بل مسلمان ورور ته ددی څخه ښه ډالی نشی ورکولای .

دی توری د لویو لویو جابرو صلیبیانو وینی څښلی دی ، دی توری په ډیرو قلعه ګانو د اسلام بیرغ رپولی دی او دا توره د اسلام د سپیڅلی دین ساتونکی ده .

ای عمرانه ! کومه کارنامه چې تا کړی زه د هغه په بدله کې تاسی ته دولت ، مانۍ او بی شمیره سپرلی درکولی شم خو دا درته نه درکوم ځکه دی شیانو مسلمانان رانده کړی دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران د سلطان نور الدین زنگی په وړاندی په ګونډو کیناست او د هغه له لاسونو نه یې توره واخیستله په سترګو یې ښکل کړه او د ملا نه یې وتړله او په ژبه یې څه و نه ویل خو د سترګو څخه اوښکی لکه سیلاب روانی شوی .

سلطان نور الدین زنګی وویل : خپل حیثیت وپیژنه ! یو مخلص جاسوس دښمن ته ښه ماتې ورکولی شی خو غدار خپل قوم د ذلت په کنده کې اچوی تا چې کوم خبر راوړی هغه د دښمن د ماتې خبردی انشاء الله صلیبیان به د مسلمانانو ساحل ته په رارسیدو خپلی بیړی بیرته و نشی لیدلی .

عمران وویل : که ستاسی اجازه وی نو زه به قاهری ته روان شم .

سلطان نور الدین زنګی وویل : ډیره ښه ده ! څه الله دی مل شه ! خو زه تا ته د اعلی نسل سپرلی درکوم او که ضرورت شو نو په لاری کې چې کومی پوستی دی هلته خپله سپرلی بدلوی شی !

عمرانه ! دا د پیغام د لیکلو وخت نه دی ! صلاح الدین ته ووایه ما تاسی ته کرک سپارلو او دمشق تللم ځکه هره ورځ راته خبر راځی چې په سیمی کې د صلیبیانو تخریبی لاسوهنی زیاتی شوی دی او زمونږ واړه واړه حکمرانان د هغو په لاسونو کې لوبیږی خو دی نوی خبر زه تم کیدو ته مجبور کړم ، کله چې پنځه کاله وړاندی د روم په بحیره کې د صلیبیانو کښتی ستاسی په محاصره کې راغلی او هغه مو ډوبی کړی ، اوس به هغوی په احتیاط وړاندی راځی نوله دی امله یې د اسکندریی شمالی ساحل انتخاب کړی دی او که ته په بحر کې د مخامخ جګړی فیصله وکړی نو دا به ستا لویه غلطی وی ځکه ستا سره دومره بیړی نشته ، د هغوی کښتی لویی دی چې په هره کښتی کې بی شمیره څپی وهونکی کښتی هم دی او د هغو د څپو وهلو لپاره یی غلامان هم ساتلی دی چې ته ددی څخه بی برخی یې او ستاسی څپه وهونکی او کښتیوانان سپاهیان دی چې په اوبو او وچی دواړو کې جګړه نشی کولای ، صلیبیان ساحل ته راپریږدی او بیا پری یرغل وکړی د اور ګولو له امله به ښار اور اخلی نو ددی انتظام هم وکړی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

که دښمن په هغه شکل یرغل وکړی لکه چې عمران وویل نو زه به د دښمن په خوا کې وم چې دا به د هغوی چپ لور وی او ته ښی لوری سنبال کړه ، ستا دنده به دا وی چې د صلیبانو یو کښتی بیرته لاړه نشی هغوی ټولو ته اور واچوه او که ستاسی سره ناڅاپی بحری یرغل کوونکی وی نو ته بیا ښه پوهیږی چې د هغوی نه کوم کار واخلی خو ددی ویلو ضرورت به نه وی چې د سوډان لوری ته هم پاملرنه کوه سرحدی پوستی خالی نه کړی !

زه پدی پوهیږم چې تاسی سره پوځ کم دی زه به د کمی پوره کولو هڅه او کوښښ کوم تر ټولو لویه اړتیا د راز ده د راز ساتلو په خاطر می دا پیغام ونه لیکلو انشاء الله د فتحی په صورت کې زه کرک پوځ ته حواله کوم او د مشق ته ځم !

او دا هم د یادونی وړ بولم چې د رحیم او رضا د کورنۍ کفالت انتظام د بیت المال څخه وکړه .

عمران نیغ په نیغه قاهری ته ولاړ او هلته علی بن سفیان ته ورغی، هغه هم ډیر ژر سلطان صلاح الدین ایوبي ته ورساوه او ټول حالات یې ورته په تفصیل سره بیان کړل .

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ د سالارانو په مشوره په دری برخو وویشلو ، یوه برخه یې د سوډان پولی او سرحد ته واستوله ترڅو هلته د دښمن مخه ونیسی، دویمه برخه یې د کیمیاوی موادو او منجنیقونو سره د شپی په تیاره کې اسکندریی ته واستوله او دریمه برخه یې پخپل لاس کې ونیوله .

هغوی د اسکندریی د ښار ساحلی برخه له ټولو خلکو څخه تشه کړه او هلته یې پوځونه د عامو خلکو په جامه کې ځای پر ځای کړل، د مدیترانی په ساحل کې یې خپل زیات پوځ هم په مورچلو کې کیناوه، د ښار په بامونو یې مور چلی جوړی کړی - خپلی کښتۍ یې د ساحل څخه لری خوندی ځای ته بوتللی ترڅو صلیبیان په ډاډه زړه دی سمندری بندر ته راشی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان نور الدین زنګی د سینا په دښته کې ټولی هغه لاری ونیولی چې د صلیبیانو لښکرې پری راتللی، هغوی هلته په ژورو او کندو کې خپل کسان ځای پر ځای کړل.

د مارچ په میاشت کې د پنځه هیوادونو برطانیا، بلجیم، فرانسی، هسپانیا او د فلسطین د صلیبیانو بحری ځواکونه د اسکندریی په لوری په حرکت شول، هغوی یو نیم سل لویی او کوچنی کښتی را روانی کړی وی. چې کله ساحل ته رانژدی شول نو یوه کښتی رامخکی شوه ترڅو حالات معلوم کړی، ځکه هلته هیڅوک هم نه ښکاریدل.

په ساحل کې د کب نیوونکو یوه کوچنی کښتی ګرځیدله، صلیبیانو د هغوی څخه وپوښتل چې مصری بحری قوه چیری ولاړه ده، هغه ورته وویل: د دی ځای څخه د دوه ورځو په اندازه لری ده.

صلیبی آفسر ډېر زیات خوشحاله شو چې د مسلمانانو بحری قوه ډېره لری پرته ده، اصلاً کب نیوونکی د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوس او څارونکی وه چې هغوی ته یې دوکه ورکړه، وروسته بله د کب نیوونکو کښتی د صلیبیانو د بحری قوی منځ ته ولاړه او عمومی قوماندان امیر البحر ته یې وویل چې د اسکندریی په ښار کې ډېر کم پوځ اوسیږی او نور هیڅ نشته، د مصر بحری ځواک هم ډېر لری پروت دی، تاسې بی غمه او ډاډه خپلی کښتی غاړی ته رانژدی کړی او پوځیان ورڅخه ښکته کړی.

دا کب نیوونکی هم د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوس وو چې هغوی ته یې غلط راپور ورکړ.

مابنام تیاره صلیبی کښتی غاړی ته رانژدی شوی، ټولی سره یو ځای ودریدی او پوځیان ورڅخه ښکته شول کله چې لومړی ټولې د اسکندریی کلا ته ننوتل نو په هغوی د بامونو او کوڅو څخه د غشو باران پیل شو، پدی ټولی کې دوه زره کسان وه چې ټول مړه یا زخمیان شول.

د دی سره جوخت په ساحل باندی د اور غورځونکو موادو غورځول پیل شول او نژدی ډېر وابنه هم راټول شوی وه هغی هم اور واخیست چې پدی توګه ټول ساحل سپینه رڼا شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صلیبی کښتیو باندی د اور اچوونکو غشو باران پیل شو، په تیاره کې مصری بحری قوه هم راورسیده او صلیبی قوه یې محاصره کړه.

د هری خوا څخه صلیبی ځواکونه تر حملی او برید لاندی راغلل چې نیمه بحری قوه یې تباه او برباد شوه، څومره پوځیان چې په ساحل او غاړه پلی شوی وه هغوی یو هم بیرته کښتیو ته ونه رسیدل څه مړه او پاتی ټول بندیان ونیول شول.

پدی جګړه کې د سلطان صلاح الدین ایوبی د بحری قوی مشر امیرالبحر سعد بن سعد په شهادت ورسیده.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل د پوځ دریمه برخه چې د ده تر لاس لاندی وه هغې ته حکم وکړ چې د سینا دښتی ته ولاړ شي او د ریجنالډ د لښکر سره جګړه پیل کړی.

* * *

ریجنالډ د خپل زیات لښکر سره د سینا د دښتی له لاری مصر ته روان وه، هغه خپل لښکر په دری برخو ویشلی وه چې لومړی لښکر د هغه څخه مخکی روان وه، خپله هغه په منځ کې اوسیده او تر شا یې هم بل لښکر راتلو، چې د اړتیا په وخت کې یې یو د بل سره مرسته کوله، هغوی په ډېره بیړه او چټکتیا حرکت کاوه خو په لاره کې ورته سلطان نور الدین زنګی کمین نیولی وه، کله چې د کمین ځای ته ورسیدل کوم چې هلته چینی وی نو د ریجنالډ خپل اړوند پوځ هلته واړول، مخکینی لښکر وړاندی تللی وه او شاتنی یو څه وروسته پاتی وه.

د شپې پری یو دم برید وشو، کماندویانو لومړی د هغوی اوښان او آسونه خوشی کړل او بیا یې د غشو باران پری پیل کړ، وروسته یې د تورو، برچو او نیزو څخه کار واخیست، تر سهار پورې یې د صلیبي لښکر څخه توبی وویستی، ریجنالډ د شپې خپل وروستی لښکر ته وتښتیده او هغه یې هم را روان کړ ترڅو د منځنی لښکر سره مرسته وکړی خو په لاره کې پری د سلطان نور الدین زنګی لښکر برید وکړ او هغه یې همالته راګیر کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځنی او شاتنی لښکر دواړه په خپلو خپلو ځایونو کې محاصره او تر سختی حملی لاندی راغلل، ریجنالډ خپل یو استازی مخکنی لښکر ته واستاوه چې د دوی مرستی ته راشي، کله چې هغوی بیرته راوګرځیدل په همدی وخت کې د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویان راورسیدل او د هغوی کماندویانو پری برید وکړ، دوی دلته راګیر شول یعنی دری واړه برخی په دری جلا جلا ځایونو کې محاصره شوی چې د دوه پوځونو څخه سلطان نور الدین زنګی غازیان او د مخکنی پوځ څخه د صلاح الدین ایوبی غازیان راتاو شول داسی یې وځپل چې نور صلیبیان یې هیر کړل.

په ځلورمه ورځ د سلطان نور الدین زنګی غازیانو د ریجنالډ په خیمه حمله وکړه او هغه یې ژوندی ونیوه چې د دی څخه وروسته پاتی کسانو وسله وغورځوله او د صلیبیانو په مکملی ماتې سره دا جګړه هم پای ته ورسیده.

ریجنالډ د نورالدین زنګی مخی ته راوستل شو او هغه ورته خپل شرایط وویل، صلیبي واکمن ټول شرایط ومنل خو چې کله د بیت المقدس د پریښودلو ورته وویل شول نو هغه رویل دا هیڅ ممکن نه دی، تر ماښام پوری سلطان صلاح الدین ایوبی هم راورسیده.

د ریجنالډ سره ډیره ښه وضع وکړای شوه نو د سلطان صلاح الدین ایوبی په لیدلو یې وویل: تاسی عظیم شخصیت یاست چې داسی انسانان مو روزلی دی.

سلطان صلاح الدین ایوبی ورته وویل: داسې ووایه چې اسلام سپیڅلی دین دی، او د هغه عظیم دین پیروان په حق لاره روان دی.

ریجنالډ خپل سر ټیټ واچولو او ویې ویل: دا خو یو ښکاره حقیقت دی.

سلطان نور الدین زنګی صلاح الدین ایوبی ته وویل: ریجنالډ وایی چې زموږ سمندری قوه نده را رسیدلی؟ تاسې د دی ځواب ورکولای شی زه خو دلته وم.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: هو! ستاسې سمندری قوه په ډهر ښه شان او شوکت سره راغله، څه ورځخه د سمندر تل ته ښکته شول او څه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبو په سر لامبو وهی. ځومره کسان چې ورځخه په وچه نبکته شول د هغوی مونږ ډېر تود هر کلی وکړ او په ډېر عزت مو خاورو ته وسپارل .

پدی خبرو د ریجنالډ رنګ بدل او سترګی یې بوتی بوتی راوولی او خوله یې وازه پاتی شوه. هغه دا تصور هم نشو کولای چې دا خبره دی رښتیا وي چې د پنځو هیوادونو ګډ سمندری ځواک دی تباه او برباد شوی وی .

ریجنالډ وویل : که دا خبره رښتیا وي نو بیا د دی علت او لامل څه دی؟

صلاح الدین ایوبی ځواب ورکړ: د دی ځواب به هغه وخت درکړم چې کله ستاسې اخری سپاهی د فلسطین ځخه ووځي!

سلطان نور الدین زنګی وویل: دا ستاسې وروستی ماتې نده ځکه چې تاسې د دی سیمی ځخه لاس نه اخلی او پخپله یوه خبره هم ولاړ نه یاست .

ریجنالډ وویل : زه به خپله ټوله سیمه تاسې ته خوشی کړم خو ما ازاد کړی، بیا ستاسی سره جګړه هم نه کوم ځکه چې ستاسی ایمانی جذبه ډیره اوچته ده .

سلطان نور الدین وویل : تاسې خپل ټول زور او قوت وازمویلو، سمندری قوه مو پکار واچوله، د وچی له لاری مو حمله وکړه او نوره وارنکاري مو په کار اچولی ده، زمونږ په قوم کې مو ایمان پلورونکی پیدا کړیدی نور ستاسی په واک کې څه نه دی پاتی !

ریجنالډ وویل: مونږ د نړۍ د زیاتو برخو ځخه اسلام ویستلی دی، اندلس ستاسې وه خو اوس د چا پلاس کې دی ؟

سوډان ولی ستاسې دښمن شو ؟

د دی ټولو سیمو ساتوونکی مونږ په وړیا واخیستل. ستاسې مسلمان ورونه زمونږ غلامان او بنده ګان دي. هغوی ستاسې لپاره نه بلکې زمونږ لپاره کار کوي. په هغوی کې اسلام نشته یوازی نوم یې د مسلمان دی .

تاسې دوارو به ترڅو پوری ژوندی یاستی ؟

د اسلام دفاع به ترڅو پوری کوی؟

زه تاسې دوارو ته سلام کوم چې تاسې د خپل دین رښتنې ساتوونکی او مخلصین یاستی ! خو ستاسې په قوم کې ایمان پلورونکی زیات دی. که

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې خپل قوم د عیش، عشرت او زر پالنی څخه وساتلو نو تاسې بریالی یاستی. خو دا کار تاسې نشی کولای مونږ ستاسې ډېر واکمنان او چارواکی پخپل جال کې رانښلولی او په ډیره ارزانه بیع مو اخیستی دی.

پدی جګړه کې د ریجنالډ څخه برسیره ډېر صلیبي بندیان مسلمانانو ته پلاس ورغلل، سلطان نور الدین زنګی ریجنالډ او نور بندیان له ځان سره کرک ته بوتلل او سلطان صلاح الدین ایوبی د قاهری په لوری وخوځیده.

د دی جګړې څخه وروسته په شمالی سیمو کې سخته زلزله وشوه چې څو کلی پکی ویران او ویجاړ شول - سلطان نور الدین زنګی خپله هغو سیمو ته ولاړ تر څو د هغوی سره مرسته او کومک وکړی، هغه د خلکو په غم او کړاو کې شریک وه، ټوله ورځ او شپه به یې کار کاوه خپل ځان او خپل خوراک څښاک ته یې هیڅ پام نه وو. د حسن بن صبا فدایانو هغه ته په خوراک څښاک کې دا سې زهر ورکړل چې څو ورځی وروسته یې اثر پیدا کړ، د هغه ستونی خراب شو او بلاخره د می په میاشت ۱۱۷۴ م کال کې وفات شو.

سلطان نور الدین زنګی پداسی حالت کې وفات شو چې هیڅ وصیت یې ونشو کړای او نه یې څوک د ځان څخه وروسته د پوځ د مشری لپاره ونومولو بلکی همداسی له نړۍ څخه رخصت شو.

د سلطان نور الدین زنګی تر وفات وروسته دمشق، حلب او موصل خپله ازادی اعلان کړه او دری واړه خپلواک او ازاد ریاستونه وګرځیدل، چاپلوسو، ایمان پلورونکو او غوړه مالانو د سلطان نور الدین پر ځای د هغه زوی الملک الصالح چې یو لس کلن وه د پلار په ګدی کیناوه ترڅو د هغه تر نامه لاندی خپلی ناوړی چاری مخ په وړاندی بوځی.

سلطان صلاح الدین ایوبی پدی پوهیده چې ددی څوکی، مقام او قدرت وړی تړی او بی ایمانه امیران به اسلامی امت کوم لوری ته بوځی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام پایښت په خام تار پوری ځوړند وه

کله چې د می په میاشت ۱۱۷۴ میلادی کال د عالم اسلام لوی مجاهد او غازی سلطان نور الدین زنګی وفات شو نو ډېر خلک خوشحاله شول ، نه یوازی دا چې صلیبیان بلکې تش په نامه مسلمان امیران، والیان، اربابان او نوابان هم خوشحاله شول ځکه د هغوی لاره خلاصه شوه او څه یې چې زړه غوښتل هغه بې کولای شول، د دی ځخه مخکې سلطان نور الدین زنګی هغوی پابند کړی وه او د صلیبیانو سره یې جهاد او مقابلی ته هڅول هغوی سره لدی چې الله جل جلاله یې یو، رسول یې یو، قرآن یې یو، امت یې یو او دښمن یې یو وُ خو بیا هم په زړونو کې سره جلا جلا او پخپلو کې سره دښمنان وه په هر څه کې به یې خپلی ګټی لټولی .

په هغه وخت کې د سرداري، نوابې، اربابې دوره وه، خینی کوچنی او ځینی لوی وه، کوچنیانو به لویو ته مالیات او پوځ ورکولو.

ځینی پدوی کې داسې هم وه چې په پټه به یې د اسلام د قسم خوړلو دښمنانو صلیبیانو سره لاره او دوستی لرله او هغوی به ورته شراب ، ښایسته نجونی او مالی مرسته ورکوله او د دی په بدل کې به دوی د مسلمانانو، غازیانو او مجاهدینو جاسوسی کوله .

د دوی دین او غیرت بس خپلی ځوکی وی، که دا په هره توګه ساتل کیده دوی له هماغی لاری ځخه کار اخیستلو. د هغوی سره د ملت د خلکو غم، د میرمنو او پیغلو د عزت او ناموس څه پروا نه وه.

کله چې سلطان نور الدین زنګی وفات شو ټولو والیانو، امیرانو او سردارانو خپلواکی اعلان کړه ځکه صلیبیانو همدا غوښتل چې هغوی بیل شی او بیا ټول یو ځل هضم کړی ، همدا وجه وه چې هر یوه سره یې جلا جلا اړیکی نیول ، هر یو ته یې جلا جلا کومک ورکولو او هر یو یې دی ته هڅولو چې د بل حکم او اطاعت ونه منی ځکه چې دوی په ټولو کې پوه ، هوښیار او تجربه لرونکی وه او په دی پوهیدل که هغو سره یو شی نو خیر مو نشته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی نوو ازادو کې مهم کسان دری څلور وه چې یو د حرن والی کمشتګین، بل د موصل والی سیف الدین، دریم د حلب والی شمس الدین او څلورم د دمشق پاچا الملک الصالح وه چې غدارو امیرانو د سلطان نور الدین زنګی په ګدۍ باندی کینولی وه، الملک الصالح یوولس کلن هلک وه خو دوی ورځخه د خپلی خوښی کار اخیستلو .

هغوی پدی خوشحاله وه چې اوس به هر یو جلا جلا پاچائی کوي او د خپلی سیمی خپلواک پاچا به وي خو د دی څخه ناخبره وه چې دوی به د ونی د لښتو په شان هر یو جلا جلا مات شی ، د سلطان نور الدین زنګی په مړینه د هغه مجاهده میرمن رضیع ، سلطان صلاح الدین ایوبی او د اسلامی امت زړه سوونکی خلک ډیر خفه او اندیښمن وه ځکه هغوی پدی پوهیدل چې د دی څخه وروسته به څه کیږي ؟

د سلطان نور الدین یو مخلص سالار او قوماندان مصطفی ترک د هغه د مړینی څخه وروسته له دمشق څخه د کور په پلمه روان شو او ځان یې قاهری ته ورساوه. هغه پدی پوهیده چې د نور الدین زنګی څخه وروسته یوازی سلطان صلاح الدین ایوبی دی چې د اسلامی امت پت ، عزت او حیثیت ساتلی شي نو ځکه هلته ورغی ترڅو د هغه سره د نوی حالاتو په هکله خبری وکړی .

مصطفی ترک سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل : که تاسې همداسی غلی کیناستی او څه مو و نه کړل نو په راتلوونکی کې به اسلامی تاریخ تا د یو غدار په حیث وپیژنی چې هغه هر څه پخپلو سترګو لیدل خو د خپلی خوکی او مقام لپاره یې یو ګام هم پورته نکړ.

صلیبیان اوس غواړی د بیت المقدس څخه وروسته حرمین هم تر خپل کنترول لاندی راولی ځکه د هغوی لاره خلاصه شوه او د سترګو اغزی یې هم لری شو.

اوس د ټول اسلامی امت سترګی ستاسې په لور اوښتی باید زر تر زره ګام پورته کړی، وخت ضایع کول ډېر زیات زیان لري ، بیا به ټول ارمان او افسوس کوی خو لاس ته به څه نه درځی !

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه څخه د شام د سیمو ، خلکو او پوځ په هکله پوښتنی وکړی، هغه ورته وویل چې خلک د پخوا پشان اسلامی جذبه او احساس لري، پوځ هم تر اوسه پوری په هماغه جذبه او احساس ولاړ دی خو که وخت پکی تیر شو بیا به هغوی بل شانته شی - هغوی تر اوسه پوری خپل اصلی دښمنان پیژنی او د هغوی څخه کرکه کوي یوازی امیران او سرداران د خرابی په لوری روان دی .

* * *

د دی څخه وروسته د سلطان نور الدین زنګی کونډی میرمن رضیع سلطان صلاح الدین ایوبی ته پیغام راواستولو ترڅو هغه دی ته تشویق کړی چې د اسلامی امت د عزت او حیثیت ساتلو لپاره راوړاندی شي او د غدارو امیرانو له پنجو څخه اسلامی امت وژغوری هغې سلطان صلاح الدین ایوبی ته دارنګه لیکلی وه:

د اسلام د سپیڅلی دین د لاری سرښندونکی وروره !

السلام علیکم ور حمه الله وبرکاته !

الله جل جلاله دی وکړی چې روغ او خوشحاله اوسی .

ښاغلیه وروره ! اوس د اسلام آبرو او حیثیت ستا پلاس کې دی، زماکوچنی زوی هغوی پاچا کړیدی، خلک زمادرناوی کوي چې دا د نوی پاچا مور ده او ما بختوره بولی خو زه د وینی اوښکی تویوم، هغوی زما زوی زما څخه بیل کړ، ګمشتګین او سیف الدین هغه پخپله ولکه کې راوستی دی، هغوی ټولو خپلواکی اعلان کړیده، که هغوی پخپلو کې سره یو او متحد وای نو زه به دومره اندیښمنه نه کیدم خو هغوی پخپلو کې سره هم یو د بل وینو ته ناست دي، د یو بل سره د مرستی او کومک پر ځای د یو بل د راپرزولو کوښښ کوي ،اوس د بی شمیره شهیدانو وینی بابیزه او ضایع کیږي، صلیبیانو چې په لومړی قبله ولکه کړی اوس به د مکی مکرمی او مدینی منوری د نیولو پلانونه نیسی، زما زوی ته اوس هغوی شراب او حشیش ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماګرانه ورورہ! زر تر زره شام ته راشه، د دمشق خلک ستا هر کلی کوي، زما استازی ته په خوله خواب ورکړه چې ته څه کول غواړی ؟

ستا کونډه خور میرمن رضیع

سلطان صلاح الدین ایوبی استازی ته په خوله وویل چې میرمن خاتون ته زما سلام څخه وروسته ووایه چې زه حتما ګام پورته کوم خو هر کار په فکر او سوچ سره کیږی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د شام ټولو امیرانو ته د یووالی، وحدت او د صلیبیانو سره د جګړی په هکله پیغام واستولو ترڅو د هغوی نظر څرګند شي او د راتلوونکی لپاره د ملامتی څخه هم خلاص شي خو هغوی ټولو د دی پیغام منفی خواب ورکړ، خینو خو لا ټوکی او مسخری هم پری وکړی.

په دمشق کې چې کله لیک الملک الصالح ته وړاندی شو هغه نورو امیرانو ته ورکړ ترڅو هغه ولولی، امیرانو چې لا مخکی د سلطان صلاح الدین ایوبی مخالف وه الملک الصالح ته یې وویل چې اوس یو کوچنی امیر ستاسې په وړاندی دومره سپین سترګی کوي او تاسې ته د جهاد او یووالی خبری کوي ، دا ستاسې صلاحیت دی چې د جهاد اواز پورته کړی .

صلاح الدین ایوبی ته احوال واستوی چې د شام کومکی پوځونه سمدستی بیرته راواستوی او په راتلونکی کې د دمشق د فرمان او حکم لاندی خپل ژوند تیر کړی .

کله چې د سلطان صلاح الدین ایوبی استازی د شام څخه د پیغام منفی خوابونه راوړل نو هغه سمدستی خپل خاص سلا کار او د جاسوسی اداری مشر علی بن سفیان د سل سرتیرو سره د حالاتو د معلومولو لپاره د سوداګرو په شکل شام ته واستولو ترڅو د هغه ځای حالات پخپلو سترګو وویني او د راتلوونکی لپاره پلان جوړ کړی .

علی بن سفیان سل کسان غوره سرتیری جاسوسان له خان سره ملګری کړل او د سودا ګرو په شکل په اوښانو او آسونو باندی سپاره او د دمشق په لوری وخوځیدل، هغوی وخت نه ضایع کولو ځکه چې حالات ښه نه وو - هغه یه لاره کې ډیر کم وخت تیراوه او نور پرله پسی یې سفر کولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه شپه په داسی ځای کې د اسونو ځخه ښکته شول چې هر لوری ته شین کښت او هر لوری ته غونډی غونډی وی لکه څرنګه چې دوی سوداګر نه بلکی پوځیان وی نو د هغو په حرکت ، ناسته پاسته کې هم دسپلین وو .

علی بن سفیان دری دری تنه سرتیری ځلورو لورو ته تر دوه دری میلو پوری واستول ترڅو چیرته دښمن نه وی او په پاڼه زړه ارام وکړی .

ښی لوری ته چې کوم سرتیری تللی وو هغوی د یو غونډی لاندی شین چمن ولیده چې ځای پر ځای په کې د خورما ونې ولاړی وی هلته څو مشعلونو رڼا کوله د هغو په رڼا کې شپږ تنه نارینه او ځلور تنه ښکلی نجونی تر سترګو کیدلی چې د هغوی په منځ کې اور بل وو چې په هغه باندی یې غوښه کباب کوله او په پیالو کې یې څه څښل ممکن چې شراب به وو په څنګ کې یې څو اسونه او اوښان ولاړ وو چې د هغو ترڅنګ ډیر سامان او ټک پوک پروت وو .

د شپی په چوپیتا کې د هغو د خبرو ، خندا او بی حیاحرکتونو ځخه څرګندیده چې دوی مسلمانان نه دی .

سرتیری بیرته راغلل او علی بن سفیان ته یې خپل لیدلی حال بیان کړ نو علی بن سفیان هغه لوری ته روان شو کله چې غونډی ته پورته شو ویی لیدل چې د غونډی یوی ډډی ته ددوی ترڅنګ دوه تنه چې خپل سر او مخ یې پټ کړی وو هغه کسانو او نجونو ته کتل او بیا یې وویل : دوی عیسائیان دی ځکه توری یې سمی دی او عام مسافر هم نه دی !

یو وویل : مونږ اته تنه دوی نیولی شو .

بل وویل : هغوی به د خوب په حالت کې ووژنو- نجونی ، سامانونه او سپرلی به یې له ځانونو سر بوځو .

دواړه د خپلو ملګرو پسی روان شول خو علی بن سفیان خپل پراو ته راغی ، څو تنه یې له ځان سره واخیستل او بیرته هغه لوری ته ولاړ کله چې غونډی ته ورسیده ګوری چې غلو دوه تنه وژلی او ځلور تنه یې د دوه نورو سره په جګړی بوخت دی او ځلورو یې د نجونو په اسونو د سپرولو کوښښ کاوه چې مسلمانو سرتیرو پری حمله وکړه او نهه واړه یې ووژل بیا یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی راوړانده شوه او د مرګ د خولی نه یې د خلاصون په سبب د علی بن سفیان څخه مننه وکړه.

بلی نجلی پوښتنه وکړه چې د کوم ځای څخه راغلی او کوم ځای ته راوان یاست ؟

علی بن سفیان وویل : له کوم ځای څخه چې تاسی راغلی یاست له هغه ځای مونږ هم راغلی یو او کوم ځای ته چې تاسی ځی مونږ هم هلته روان یاستو ! زمونږ کار مختلف دی خو منزل مو یو دی .

هغه نجونو یو تر بله وکتل او حیرانی شوی ، بیا یې علی بن سفیان ته په ځیر ځیر کتل !

علی بن سفیان وویل : تاسی ولیدل چې په کوم مهارت ډاکوان ووژل شوه ایا کوم عادی کاروان داسی کولای شی ؟

ایا دا د روزل شو سرتیریو کړنه ده ؟

بلی نجلی وویل : تاسی مسلمان پوځیان یاست ؟

علی بن سفیان ځواب ورکړ : مو نږ صلیبی پوځیان یاستو .

نجلی وویل : تاسی مونږ ته صلیب ښودلی شی ؟

علی بن سفیان ټولو ته وکتل او بیا یې وویل : تاسی مونږ ته خپل صلیب ښودلی شی ؟ نه ! هیڅکله یې نشی ښودلی ځکه د کوم کار پسی چې روان یاست هلته صلیب د ځان سره ساتلی نشی .

ربښتیا ما ستاسی څخه د نوم پوښتنه ونه کړه او خپل نوم می هم درته ونښوده .

علی بن سفیان ځواب ورکړ : یوازی دومره درته وایم چې مونږ د یو منزل مسافر یو او هم دا راته معلومه نه ده چې له مونږ نه به کوم یو خپل وطن ته بیرته ځی ؟

نو ای همسفرو! لکه څرنګه چې یسوع میسح مونږ ستاسی د مرستی لپاره راولیږلو دا یې نښه ده چې تاسی په سمه لاره یاست او بریالی به شی - د سلطان نورالدین زنګی مړینه د دی حقیقت نښه ده چې په دنیا به د صلیبیانو حکومت وی د مسلمانانو کوم حکمران چې پاتی دی هغه به هم زمونږ په جال کې نښلی زه تاسی ته دا نصیحت کوم چې ثابت قدمه پاتی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای نجونو ! ستاسی کار تر ټولو خطرناک او مشکل دی ، ستاسی قربانی یسوع میسح هیڅ وخت نه هیروی مونږ نارینه په مرګ باندی د دنیا د مشکلاتو څخه خلاصیږو او تاسی د خپلی ابرو په قربانی باندی .

علی بن سفیان د خپل فن استاد وو او په ژبه کې یې داسی جادو وو چې ټول یې حیران کړل او په خپلو ژبو یې اقرار وکړ چې دوی روزل شوی صلیبیی تخریب کاران دی .

یوی نجلی وویل : زمونږ مشر ووژل شو او مونږ پرانده پاتی شو !

علی بن سفیان ورته تسلی ورکړه وی ویل : زه ستاسی هر ډول مرسته کولای شم تاسی خپل مقصد راته ووایی .

یو سړی د څو سالارانو نومونه وښودل او بیا یې وویل : دا نجونی هغو ته د ډالی په توګه ورپاندی کول او بیا ددوی لارښوونه ده چې صلیبیان هغوی دښمنان نه ګڼی .

علی بن سفیان وویل : ستاسی او زمونږ مقصد یو دی ! مونږ ته راسپارلی شوی دنده دا ده چې کوم مسلمان چارواکی د صلیب د دښمنی څخه لاس نه اخلی د هغوی وژل حتمی دی .

سهار د علی بن سفیان په مشری دا کاروان دمشق ته روانه شوه چې ورسره صلیبیان هم او په سپرلیو کې د ډاکوانو اسونه هم زیات شوی وو .

علی بن سفیان صلیبیانو ته وویل : تاسی زما کسان ښه نه پیژنی نو له هغوی سره خبری اتری مه کوی ځکه پدوی باندی کله ناکله د دین جذبه غالبیږی ؟

بله ورځ دا کاروان دمشق ته دا خل شو د علی بن سفیان په هدایت کاروان د سرای په ځای په یو میدان کې خیمی ووهلی او خلک د هر لوری وربانډی راټول شول ترڅو مال دوکانو ته له رسیدو وړاندی واخلی .

علی بن سفیان خپلو ملګرو ته وویل چې د مال په خرڅلاوکې له تلوار څخه کار مه اخلی او څو تنه ښار ته لاړ شی خلکو سره خبری اتری وکړی چې د نوی حالاتو په هکله هغوی څه نظر لري او هم صلیبیان د سترګو لاندی ساتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم کسان چې بیرته راغلل خپلو قوماندانو ته یې وویل : د زیاتو خلکو دا نظر دی چې اوس پرته له سلطان صلاح الدین ایوبی څخه بل څوک دا حالات نشی سمبالولای، زموږ امیران او سرداران د صلیبیانو ګوډاګیان شوی دي ، که هغوی ته واک پاتي شي نو د اسلامی امت دی الله مل شی .

علی بن سفیان د یو سالار توفیق الجواد کور ته ورغی هغه یې تود هر کلی وکړو بیا یې ورته د خوراک او څښاک په دسترخوان باندی وویل : قاهری ته ډیر د خپګان خبرونه راځی او زه د هغه د تصدیق کولو لپاره راغلی یم .

توفیق الجواد وویل : ټول ربښتیا دی .

زما ګرانه وروره ! تاسی به ورته کورنی جګړه وایی خو د صلیبیانو د مخنیوی لپاره باید سلطان صلاح الدین ایوبی لومړی په دمشق یرغل وکړی .

علی بن سفیان وویل : که د قاهری څخه پوځ راشی نو ددی ځای پوځ به ورسره مقابله و نه کړی ؟

توفیق الجواد وویل : تاسی د یرغل کوونکو په څیر مه راځی بلکی سلطان صلاح الدین ایوبی دی دا ښکاره کړی چې د خلیفه د تعظیم لپاره یې څه ټولګی له ځان سره راوستلی که د چارواکو نیت ښه وو نو هر کلی به یې وکړی او که نه خپل عکس العمل به څرګند کړی تر کومه چې پوځ دی نو زه په ډاډ سره وایم چې دا پوځ ستاسی مقابله نه کوی بلکه ستاسی ملګرتیا به کوی ، یوازی امیران او د هغوی ځانګړی ساتوونکی د خپلو ګټو په خاطر د سلطان صلاح الدین ایوبی سره مخالف دي او د هغوی شمیر ډېر کم دی خو دا په ذهن کې وساته څومره وخت چې ضایع کوی دومره د پوځیانو د جذبی د وژلو کوښښ کیږی ..

علی بن سفیان وویل : د خلکو جذبی ته چې زه ګورم نو رب العلمین به کامیابی راکړی .

توفیق الجواد وویل : قوم دومره زر نه بی حسه کیږی ! د کوم قوم چې زامن شهیدان شوی وی هغوی هیڅکله دښمن نه معاف کوی خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمرانانو سره داسی پلان دی چې قوم او پوځ په کې ووژني ، اوس د قوم او پوځ تر منځ د نفاق تخم کرل کیږی ؟

علی بن سفیان وویل : زه د شهید سلطان نورالدین زنگی د میرمنی لیدل غواړم ! هغی سلطان صلاح الدین ایوبی ته پیغام رالیږلې چې د مسلمانانو د ابرو او عزت د ساتلو پخاطر یو بل قدم هم پورته کړی .

ایا دا امکان لری چې هغه دلته راوغوښتل شی ؟

توفیق الجواد وویل : ولی نه !

توفیق الجواد خپله خادمه راوغوښتله ورته یې وویل : د خلیفه مور ته ورشه د سلام څخه وروسته ورته پټ ووایه له قاهری نه ستاسی د لیدلو لپاره څوک راغلی !

کوم وخت چې علی بن سفیان له توفیق الجواد سره ناست وو د هغه ملګری څه څاروي د بازار څخه اخیستی او بیا د حلالی وروسته یې څه کباب کړی او خوړل یې او خپل منځ کې یې ټوکې ټکالی کولی .

صلیبیان هم ورسره ناست وو.هغوی د شرابو صراحی راوړی پیالی یې ډکی او بیا ټولو ته وړاندی کړی خو هیڅوا ورځنی وانخیستلی نو صلیبیان حیران شول .

یوی نجلی بلی ته وویل : ما ته شک پیدا شو چې دوی به مسلمانان وی نو ته خپل فن ښکاره کړه چې دوی څوک دی ؟

نجلی د لوی خیمی څخه بیرون ولاړه او په قدم وهلو یې شروع وکړه په دی کې یو سرتیری د خیمی څخه راووت او نجلی ورته وویل : په ناسته ناسته می زړه تنګ شو، دا دوه کسان ډیر بد خلک دی د کوم کار لپاره چې راغلی یم په هغه لاره کې قدم نه پورته کوی ، یوازی د بدن څخه د نفسانی اړتیا د پوره کولو هڅه کوی نو زما ستا څخه دا هیله ده چې زما خیمی ته راشی ترڅو زما ابرو خوندی پاتی شی .

بیا دواړه خپلی خیمی ته ولاړل دواړه سره کیناستل یو بل ته په کتلو شول نو نجلی وویل : ستاسی په څیر ښکلی ځوان زما حفاظت کولی شی ، بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې کوچنی صراحی راواخیسته او دوه پیالی یې ډکی کړی یوه یې هغه ته وړاندی کړه ورته یې وویل وخښه !

سرتیری وویل : زه خو مسلمان یم !

نجلی وویل : که دومره کلک مسلمان یې نو د صلیب لپاره د مسلمانانو خلاف جاسوسی ولی کوی ؟

سرتیری وویل : ډیر شی ما ته راکول کیږی .

نجلی پاڅیده د بلی خیمی څخه یې یوه پیاله راوړه چې په هغه کې شربت وو ورته وی ویل دا وڅښه !

سرتیری وویل : پدی کې دی څومره حشیش اچولی دی !

نجلی حیرانه شوه خو ځان یې سمبال کړ ویې ویل : ډیر نه خو دومره چې ته بی خوده شی .

سرتیری وویل : ولی ؟

نجلی وویل : زه په تا قبضه کول غواړم ! که زما خبره بده ونه گڼی ته خپله توره راوخله زما زړه پری ځیری کړه تا ته به بیا ښه معلوم شی .

ما تاسی ته شراب وړاندی کړل خو ما شراب ونه څښل ځکه زه مسلمانه یم او دوی په زور له ځان سره راوستلی یم د پناه ځای می هم نشته !

سرتیری وویل : ته ددوی لاسه ته څرنگه ورغلی ؟

نجلی وویل : زه د یروشلم اوسیدونکی یم زه په هغه وخت کې د دولسو کالونو وم چې پلار می د صلیبیانو په استخباراتی اداری باندی خرڅه کړم او دوی د دی لپاره وروزلم .

بیا یې د سرتیری لاسونه ونیول او په زړه یې کیښودل ورته یې وویل : ته هم مسلمان یې راځه وتښتو کوم ځای ته چې ته غواړی زه درسره ځم .

د علی بن سفیان د اداری غړی هوښیار انسان وو خو نجلی تر تاثر لاندی راغی ورته وی ویل : که ته د زړه له کومی په خپلو کړو پښمانه یې نو زه تا ته ډاډ درکوم چې په مونږ کې یو هم د صلیبیانو جاسوس نه شته ، مونږ ټول د مصر د پوځ د استخباراتی اداری غړی یو ستا حفاظت به کوو او زه خپل قوماندان ته وایم چې تا د هغوی څخه جلا کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی وویل : تم شه زه ګورم چې زما ملګری ویده ده او که نه ؟

د علی بن سفیان د توفیق الجواد په کور کې د شهید نور الدین زنګی میرمنی انتظار کولو چې میرمن رضیع راغله نو تور پرونی یې په ځان راچاپیر کړی وٴ او د علی بن سفیان په لیدلو یې د سترګو څخه اوښکی روانی شوی، هغې وویل: په اسلامی امت باندی اوس داسې وخت راغلی چې مسلمان خور او ورور هم سره په پټه او غلا ګوری .

بیا علی بن سفیان د هغې څخه وپوښتل : د نوی حالاتو په هکله ستاسی د ژبی څخه څه اوریدل غواړم !

میرمن خاتون وویل : علی وروره! زه هغه انسان ته چې په زوی ولی باندی یې شرمیږم چې د چارواکو لاس پوځی جوړ شوی دی قومی غیرت یې د صلیبیانو په قدمونو واچولو، دا به تا ته معلومه نه وی چې شهید نور الدین زنګی د صلیبیانو بادشاه رینالډ د بی شمیره پوځیانو سره نیولی وو هغه به ویل که ژوند را سره یاری وکړه دوی به په هغه څه بدل کړم چې د صلیبیانو ملا پرې ماته شی ! خو افسوس چې زما زوی هغوی پریښودل - کله چې ما ورځخه پوښتنه وکړه چې د هغوی په بدل کې مسلمانان د هغوی له پنجو څخه خلاص کړه نو هغه ویل : مونږ په بندیانو څه کوو نور جګړه ختمه شوه .

ما ورته وویل: ته بیا د خپل پلار قبر ته لاړ نشی که زه ژوندی وم او ته مړ شوی نو په هغه هدیره کې به دی خاور ته و نه سپارم چې ستا پلار په کې خښ دی ځکه دا د هغه شهیدانو هدیره ده چې ده صلیبیانو په لاسونو تر خاورو لاندی پراته دی .

ما د هغه چارواکو سره لیدل کتل وکړل چې په خپلو لاسونو زما زوی لوبوی ، هغوی زما ډیر احترام کوی خو زما خبره نه منی ، صلیبیانو خپل حکمران او بندیان خلاص کړل دا د هغوی عمل وو چې د مسلمانانو په مخ یې څپیړه ورکړه زه په دی حیرانه یم چې په قاهره کې ناست کسان څه کوی او هغه ولی دلته نه راځی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی وروره ! سلطان صلاح الدین ایوبی ته ووایه : ستا خور د غم په تغر ناسته ده او تر هغه به توری جامی اغوندی ترڅو ته دمشق ته رانشی او دی ایمان پلورونکو ته ونه وښایی چې دا خاوره یوازی د مسلمانانو ده! زما وصیت دا دی چې ما په دی تورو جامو کې خښه کړی او د قیامت په ورځ به د الله تعالی او خپل خاوند په وړاندی په سپین کفن کې راپورته نشم .

وخت مه ضایع کوئ، هر څومره چې تاسې وخت تیروی هومره حالات خرابیږي، تاسې ویره مه کوئ د دمشق او شام خلک به ستاسې هر کلی کوی ، پوځ به ستاسې سره یو ځای کیږي ، یوازی څو کسه غداران به مخالفت کوي چې د هغوی پروا کول ندی پکار، هغوی به په خپلو کورونو کې انشاء الله میرمنی ، لورګانی او خویندی ووژنی ، که اړتیاوی تاسې زما زوی ووژنی او دا هیر کړی چې دا د سلطان نورالدین زنګی شهید او رضیع خاتون زوی دی خو اسلامی امت د هغوی د شر څخه خلاص کړی .

سلطان صلاح الدین ایوبی ورور ته می ووایه چې د الله تعالی په خاطر زر تر زره شام ته ځان راورسوه کنه بیا به د قیامت په ورځ د مسلمانانو لاس او ستا ګریوان وی .

* * *

صلیبی نجلی خو د علی بن سفیان د استخباراتی اداری د غړی نه معلوم کړل چې ټول سرتیری مخلص مسلمانان دی نو خپلو ملګرو ته یې وویل زر تر زره کوښښ کول پکار دی چې ددی ځای څخه ووځو ، یو تن د سرای په لټه پسی ولیږل شو ځکه چې دوی دی سیمی ته نوی راغلی وه نو هر څه ورته نا اشنا وو او شپه هم تیاره وه نو ګرځیدو راګرځیدو کې یو تن ورته پر مخ ورغی چې په سر باندی یې څادر اچولی وو هغه ته یې وویل : ما ته سرای راوښایی ؟

هغه ورته وویل : سرایونه خو د ښار بل لور ته دی تاسی اوس د سفر څخه راغلی یې یوازی یاست اوکه نور ملګری هم درسره شته ؟

صلیبی وویل : مونږ د سوداګرو د قافلی سره راغلی یو خو مونږ سره نجونی دی او هغوی په خیمی کې ارام نشی کولای .

(c) kabton.com: The Digital Library

سړی وویل : دا ښه کار دی خو تاسی باید د مابنام څخه وړاندی دا کار کړی وای ، زه ستاسی مرسته کوم له دی امله چې تاسی په ښار کې مسافر یاست او بیا و نه وایی چې په دمشق کې نجونی په میدان کې شپه تیروی .

هغوی دواړه د کاروان په لور روان شول کله چې ورنږدی شول نو صلیبی وویل ته دلته تم شه مونږ راځو بیا د خیمی په منځ کې ورک شو او خپلو ملګرو ته ورغی هغوی ټول ویښ وو یوازی هغه سرتیری ویده وه چې دوی ته یې راز ویلی وه صلیبی خپلو ملګرو ته وویل: تلوار وکړی خپل هر څه پریږدی مونږ به ځانونه چارواکو ته ورسوو دوی به سهار ونیسی .

کله چې مخکې ژمنه شوی ځای ته ورسیدل هغه سړی نه وو خو د اوښانو تر شا ورته خلک راپورته شول او محاصره یې کړل بیا یې ورځخه پوښتنه وکړه کوم ځای ته مو د تللو اراده کړی وه ؟

خو نجلی ورته دروغ وویل .

علی بن سفیان وویل : هغه کس کوم وو چې د سرای په لټه پسی تللی وو

یو صلیبی وویل : زه وم !

علی بن سفیان وویل : د چا نه چې تاسی د سرای پوښتنه کوله هغه زه وم ، د الله جل جلاله فضل وو چې زه د توفیق الجواد د کور څخه بیرته د خپلو خیمو په لور را روان وم په سر باندی می څادر اچولی وو اوتیاره وه او تاسی ونه پیژندلم نور د تیښتې کوښښ و نه کړی .

غوږ شی ! ستاسی روزنه ښه نه ده شوی ایا جاسوس داسی په لارو او کوڅو کې ګرځی راګرځی ؟

ایا جاسوس د پیژنګلوی څخه پرته خبری اتری کوی ؟

یو صلیبی وویل : ایا تاسی زمونږ د پوهی او هوښیارۍ مهارت ستاینه نه کوی چې مونږ د یو تن څخه ستاسی اصلیت معلوم کړ دا د قسمت لوبه ده چې تاسی بریالی شوی او مونږ ناکام .

علی بن سفیان وویل : تاسی ما ته هغه انسان راوښایی چې تاسی تری راز اخیستی دی ؟

صلیبی نجلی وویل : هغه په خیمی کې ویده دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان نیمه شپه د خیمو د پرانستلو امر وکړ او د شپږو خیمو په منځ کې یې صلیبیان وترل او په اوښانو یې بار کړل . سهار د لمر راختلو سره کاروان بیرته د قاهری په لوری وخوځیده ، د دمشق له سیمی نه چې کله ووتلل هغوی خیمی پرانستلی ، صلیبی نجونی یې په اوښانو او نارینه یې په اسونو سپاره کړل .

صلیبیانو د خپل خلاصون لپاره یې ټول سپین او سره زر وړاندی کړل کوم چې د چارواکو د خپلولو لپاره راوړی وو .

ورته وویل شول چې ستاسی وړاندی کولو ته اړتیا نه پیښیږی دا ټول دولت د غنیمت په ډول زمونږ دی .

* * *

کله چې سلطان نور الدین زنګی وفات شو صلیبیانو یوه عمومی غونډه جوړه کړه چې په راتلوونکی حالاتو غور وکړي، د هغوی د سترګو اغزی او د لاری خنډ سلطان نور الدین زنګی لری شوی وه او یوازی سلطان صلاح الدین ایوبی پاتی وه، هغوی پریکړه وکړه چې باید سمدستی پر مختګ پیل شي د شام زیاتی سیمی یا ونیول شي او یا د هغوی سره داسې ټرونونه وشي چې زمونږ په ګټه وي. په همدی اساس د صلیبیانو یو جګړه مار واکمن سیزر د حلب په لوري راوخوځیده، کله چې حلب ته رانژدی شو نو د هغه ځای والی شمس الدین ته یې احوال ولیږه چې حلب مونږ ته وسپاره یا دا چې زمونږ په شرایطو ټرون راسره وکړه .

شمس الدین د دی په خاطر چې نور والیان ورځخه حلب ونه نیسی نو د صلیبیانو سره یې د هغوی په شرایطو سوله وکړه او بیا صلیبیانو خپل پوځ په هماغه سیمه کې د ارام کولو لپاره پریښوده .

یوی کامیابی صلیبیان دومره زړه ورکړل او دا یې درک کړه چې مسلمان حکمرانان د یو بل د مرستی په ځای دښمنان دی نو پرته د جنګ څخه د هغوی د وژلو د پلان جوړولو په فکر کې شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قاهره کې سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر ناکراره وه او هر وخت به یې د علی بن سفیان لاره څارله ترڅو د حالاتو څخه خبر شي ، بلاخره علی بن سفیان قاهری ته راورسیده او ټول حالات یې هغه ته بیان کړل .

د توفیق الجواد او رضیع خاتون پیغامونه یې ورته وویل او د عامو خلکو نظریات یې هم ورته څرګند کړل چې ټول دا غواړی چې سمدستی باید ګام پورته شی او وخت ضایع نشی .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ټول چارواکی او سالاران راوغوښتل او هغوی ته یې حالات په تفصیل سره بیان کړل بیا یې ورته وویل چې مونږ باید څو کارونه وکړو:

لومړی دا چې خپلواکی اعلان کړو ترڅو د نورو د حکم څخه خلاص شو. ټولو چارواکو په یوه خوله دا خبره ومنله، د دی څخه وروسته مصر یو خپلواک او ازاد حکومت اعلان شو چې مشر او سلطان یې صلاح الدین ایوبی وٶ.

د دی څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبي د سوډان پولو ته توجه وکړه او هلته یې جدی ګامونه پورته کړل، بیا یې داخلی چارو ته پاملرنه وکړه او هغه یې سمبال کړل .

وروسته یې علی بن سفیان او خپل دوه باوری سلا کاران راوغوښتل د څه خبرو اترو وروسته یې دواړو سلا کارانو ته د مصر واګی او علی بن سفیان ته یې د جاسوسی اداری چاری وسپارلی ، حسن بن عبدالله د علی بن سفیان مرستیال یې له ځان سره ملګری کړ.

سلطان صلاح الدین ایوبی د ځان سره اوه سوه تکړه، باتوره او جنګیدونکی سپاره سرتیری واخیستل او د شپی یو یو، دوه دوه له ښار څخه ووتل چې په لاره کې بیا سره یو ځای شول .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ټول ساتوونکی په خپل کور باندی ولاړ پریښودل چې چاته شک پیدا نشي چې هغه چیری تللی دی. هغه د اوو سوو کسانو سره د شپی سفر کاوه او د ورځی پتیدل .

پداسې حال کې دمشق ته ورسیدل چې هیڅوک هم پری خبر نه وه. هغوی د دمشق دیوالونو ته نژدی شول او بیا یې خپل اوه سوه کسان خپاره کړل، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیوال پیرکوونکو چې ولیدل نو خپل قوماندان ته یې خبر ورکړ، هغه راغی او پوښتنه یې وکړه تاسې څوک یاستئ او دلته د څه لپاره راغلی یی.

سلطان صلاح الدین ایوبی ورته وویل : الملک الصالح ته ووایه چې صلاح الدین ایوبی راغلی او ستا سره د بنار څخه د باندی لیدل غواړي کنه نو بیا به ارمان کوی.

سمدستی الملک الصالح ته احوال ورکړل شو چې سلطان صلاح الدین ایوبی راغلی او پوخ هم ورسره دی.

امیرانو او الملک الصالح سمدستی پوځ ته خبر ورکړ چې خانونه تیاری کړی او د کلا څخه د باندی سلطان صلاح الدین ایوبی محاصره او ژوندی یې ونیسی کله چې پوځ ته خبر ورکړل شو هغوی د تللو څخه انکار وکړ

پدی وخت کې د بنار خلک خبر شول، میرمن رضیع سمدستی د بنخو تنظیم ته خبر ورکړ هغوی تولی لارو کوخو ته راووتی، د بنار خلک د لوی دروازی په وړاندی راټول شول او ناری یې پیل کړی : ای زمونږ خلاصونکیه ! هرکله راشی ..... هرکله راشی ..... صلاح الدین ایوبی دی ژوندی وی.

الملک الصالح د امیرانو سره سلا مشوره وکړه هغوی خپلو ساتوونکو ته حکم وکړ چې د کلا څخه ووځی او د سلطان صلاح الدین ایوبی سره وجنګیږي ، کله چې ساتوونکی د کلا دروازی ته راغلل نو خلکو هغوی راګیر کړل، نژدی وه چې کورنی جګړه پیل شي خو د بنار قاضی کمال الدین دروازی ته راغی خو هغه چې حالات ولیدل سمدستی دربار ته ورغی او الملک الصالح ته یې وویل حالات ډېر خراب دی، ټول خلک راپاڅیدلی دی او د سلطان صلاح الدین ایوبی په پلوی باندی شعارونه ورکوي که غلط ګام پورته شی نو بیا به کورنی جګړه پیل شی چې د هغې څخه به وروسته د صلیبیانو نژدی لښکر راشی بیا به نه تاسی وی او نه به مو دا امیران د بنار او پوځی کلا کلیانی ماته وسپاری زه دا مسئله حل کوم! کله چې قاضی کمال الدین د کلا او بنار کلیانی واخیستی نیغ دروازی ته ولاړ او د بنار لویه دروازه یې خلاصه کړه ، د بنار خلک یو دم د باندی ووتل او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی تود هر کلی یې وکړ، قاضی کمال الدین هغه ته د کلا کلیانی ورانډی کړی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د خلکو په ګڼه ګوڼه کې ښار ته راننوت چې د هر لوری پری ګلان شیندل کیدل، هغه د خپل پلار کورته ولاړ، هلته یې لږ شانته آرام وکړ او بیا یې د پوځ سالاران او قوماندانان راوغوښتل .

د هغوی سره یې د حالاتو په هکله خبری وکړی. هغه ته احوال راغی چې الملک الصالح سره د خپلو وزیرانو، امیرانو او نورو چارواکو له دمشق څخه تښتیدلی ، هغه خپلو کسانو ته حکم وکړ چې د دی ټولو کورونه زر تر زره تالاشی کړی او څه شیان چې د اړتیا څخه زیات وی بیت المال ته یې وسپاری ، د هغوی د کورونو څخه دوه دری سوه نجونی، بی شمیره د شرابو چاڼی ، زیات سره او سپین زر راووتل .

نجونی ټولی خوشی شوی بیا وروسته د نجونو تنظیم ته وظیفه وسپارل شوه چې د دی نجونو سر پرستی او تربیت په غاړه واخلی .

* * *

پدی ازادی شوو او خوشی شوو نجونو کې چې د امیرانو له کورونو څخه را ووتلی وی یوه پکی سحر نومیده هغه پس له ازادی څخه د یو چا په کور کې پټه شوه چې وروسته د نجونو تنظیم هغه راپیدا کړه او د خان سره یې ملګری کړه، هغه د یو مسلمان لور وه چې په کوچنیوالی کې صلیبیانو تښتولی او د ورانکاری لپاره یې تر روزنی لاندی نیولی وه ، وروسته یې د یو مسلمان امیر حرم ته ور لیږلی وه ترڅو د دی په وسیله د هغه څخه ایمان وپلوري .

سحر وروسته پدی پوهه شوه چې هغه د یو مسلمان لور ده او د هغې په رګونو کې د مسلمان وینه چلیږي خو مخکې هغه وینه د شرابو په وسیله ناپاکه شوی وه. اوس چې د مسلمانو مجاهدو نجونو سره یو ځای شوه هغه فطری اسلام یې بیا راتازه شو او اسلامی جذبه یې را ژوندی شوه.

هغې خپلو همزولو او د تنظیم نجونو ته وویل چې دلته په یو سرای کې څه فدایان او څه صلیبیان شته او هلته د شپی راځی او د نڅا او شرابو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجلسونه جوړوی، زه به د هغوی معلومات واخلم او که مناسبه وي د هغوی په خلاف به عملیات وکړو.

سحر هماغه سرای ته ولاړه چې لاندی په تاکاوی کې څو فدایان او صلیبي جاسوسان اوسیدل، هلته یوه بله سندر غاړی او نڅا کوونکی هم اوسیده چې کله سحر ورغله نو هغوی ورته ډېر خوشحاله شول ځکه هغه د دوی پخوانی ملګری وه خو دا څو ورځې چې ورکه وه د هغوی پری شک پیدا شوی وؤ، هغې څو ورځې تیری کړی او د هغوی اعتبار او باور یې لاس ته راوړ.

وروسته فدایانو د سرای څښتن ته وویل چې مونږ ته نوی نجونی راوله مونږ نور د دوی څخه بد راغلل چې هره ورځ همدا دوه راته لاندی باندی کیږی.

سحر سمدستی وویل دا کار ماته پریږدی زه به ستاسې د خوښی مال راولم - اصلاً سحر غوښتل پدی چل د خپل تنظیم نجونی راولی او د خپلو مسلمانو خویندو انتقام او غچ واخلی. هغه د سرای څخه د باندی ولاړه او دوه شپی وروسته یې شپږ نوری نجونی راوستی چې په حجاب کې پټې وی ځکه چې سلطان صلاح الدین ایوبی حکم کړی وه چې په بنار کې به بی حجابه بڼځی نه ګرځي، کله چې هغوی حجابونه لری کړل نو شپږ واړه دومره بڼکلی او بنایسته وی چې پخوانی دوه سندر غاړی ورته ګرد هم نه وی.

د سحر پخوانی ملګری چې کله دوی ولیدی نو په زړه کې یې رخه، کرکه او کینه پیدا شوه چې دا خو زما څخه ځای نیسی نو د هغوی په خلاف یې خپله کرکه څرګنده کړه او دا یې وویل چې دوی خو داسې نه معلومیږي چې نڅا کوونکی او سندر غاړی دی ، زه د سرای څښتن ته وایم چې دوی بیرته وشړی زه پدوی شک لرم. پدی وخت کې سحر او پخوانی سندر غاړی دواړه په یوه خونه کې ناستی وی نو سحر ناڅاپی خپل خنجر راوویستو او خپله ملګری یې پری په زړه کې ووهله بیا یې د کټ لاندی واچوله دروازه یې ورپسی بنده کړه.

ماښام چې کله فدایان او صلیبي جاسوسان راغلل او نوی نجونی یې ولیدی نو د ټولو خولی وازی پاتی شوی. وروسته د شرابو او حشیشو پیالی ویشل او څښل پیل شول. نجونو په خپل لاس ټولو ته شراب ورکول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی خونه کې یو د سرای څښتن او شپږ نور کسان وه، کله چې شراب هغوی وڅښل نو نجونی د هر یو فدای شاته تاو شوی او ډېر په چټکتیا سره یې د هغوی په زړونو کې خپل خنجرونه خښ کړل.

سحر د سرای څښتن راګیر کړ او په هغه یې خپل زړه ښه یخ کړ، وروسته تر عملیاتو هغوی د سرای د شاتنی دروازی څخه ووتلی او خپلو ځایونو ته ولاړی.

رضیع خاتون د سلطان نور الدین زنګی په وخت کې د نجونو تنظیم جوړ کړی وُ او هغوی ته یې دینی او جهادی روزنه ورکوله د همدی نجونو د کوښښ په پای کې سلطان صلاح الدین ایوبی دمشق ته راغی او ټولو خلکو یې تود هر کلی وکړ.

* * *

* *

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مارانو د کلا وژونکې

کله چې سلطان نور الدین زنګی شهید شو او د هغه پر ځای امیرانو او درباري غوړمالانو د هغه یولس کلن زوی الملک الصالح د بادشاهی په ګدۍ کینولو نو د هغی څخه وروسته د صلیبیانو سره د هغوی خوږی اړیکي پیل شوی ، پدی وخت کې د زنګی کوندې رضیع سلطان صلاح الدین ایوبی دمشق ته راوبللو ترڅو اسلامي سلطنت او اسلامی امت له ګډوډی څخه وژغوری .

سلطان صلاح الدین ایوبی له اوه سوه سپرو سره دمشق ته راغی خو د هغه څخه مخکې په مختلفو شکلونو دری ځلور سوه مجاهدین هم ښار ته داخل شوی وه ترڅو د هغه ځای حالات وګوري او د هغې سره سم ګام پورته کړي. کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی دمشق ته راتللو نو علی بن سفیان یې په قاهره کې پریښوده او حسن بن عبدالله د هغه مرسیتال یې له ځان سره دمشق ته راوست، حسن بن عبدالله خپل ټول کسان په مختلفو ځیرو او شکلونو د دمشق ښار ته ننویستل او هلته یې ځای پر ځای کړل.

کله چې د کلا د پوځ ډیره برخه د توفیق الجواد په مشری سلطان صلاح الدین ایوبی ته تسلیم شوه نو الملک الصالح او نورو امیرانو د دمشق څخه د تیښتی پلان جوړ او ټول د شپی وتښتیدل ، څومره خپل کسان چې هغوی خبرولی شول هغه یې خبر کړل او ټولو د حلب لاره ونیوله چې د پوځ یو څه برخه هم ورسره وه.

حسن بن عبدالله خپل کسان د دی تښتیدونکو سره ملګری کړل تر څو په راتلوونکی کې د هغه ځای حالات هم وڅاری .

د حسن بن عبدالله په کسانو کې عبدا لماجدبن محمد حجازی یو تکړه ځلمی وه چې ښایسته او ښکلی ځیره یې لرله، هغه ډېر پوه، هوښیار او ذهین وه، هر ډول عسکری تمرینونه یې سرته رسولی وه، هغه هم د تښتیدونکو په ډله کې شامل شو او خپل اس یې د حلب په لاره روان کړ او د ورځی تر وروستی برخی پوری یې سفر وکړ او کله چې ستړی شو نو یو کمر ته یې ځان نږدې کړ چې هلته اوبه او شین چمن وه هغه خپل آس ودرولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او خپله د کمر خواته کیناسته خو دوه آسونه یې ولیدل چې ولاړ دي لږ لرې یو سړي او یوه پیغله ښځه هم ناست وه خو هغوی لا دی نه وو لیدلی.

د عبدا لماجدبن محمد حجازی اس وشنیده نو هغه سړي دی لوری ته وکتل ګوری چې یو تکړه ځوان هلته ناست دی. هغه عبدالماجد حجازی ته اشاره وکړه چې ورشي نو هغه نژدی ورغی، حجازی د ځیری او جامو تر لیدلو وروسته پوه شو چې کوم غټ او مهم چارواکی دی نو ځان یې ناګاره ونیوه، سړی ورځخه وپوښتل ته څوک یې او چیری ځی؟

عبدالماجد حجازی وویل: لومړی تاسی خپل ځان معرفی کړی بیا به زه درته خپل ځان وښایم.

هغه سړي وویل: زه د دمشق اوسیدونکی یم، څلور میرمنی لرم چې دا می کشره میرمن ده، نوری راځخه پاتی شوی خو دا یوه مې له ځان سره راروانه کړه، زه د الملک الصالح سلا کار او مشاور یم او د هغه زیات ساتونکی زماکسان دی. زه د هغه په دربار کې مخور او منلی شوی سړی یم خو تاسې هم راته ځان وښایی.

عبدالماجد حجازی ورته وویل: زه د سلطان صلاح الدین ایوبی د پوځ عسکر یم خو زمامینه او محبت د الملک الصالح سره دی کله چې هغه له دمشق ځخه ووتلو نو زه هم ورپسی را روان شوم.

هغه سړي د عبدالماجد حجازی ځخه وپوښتل چې په لاره او دمشق کې څه حال وو؟

عبدالماجد حجازی د دی لپاره چې هغه وډار کړی نو وی وویل: د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویان د حلب په لوري را روان دي او هر څوک چې په لاره کې ونیسی د هغه ځخه هر څه اخلي تر ښځو او میرمنو پورې هم.

هغوی ورخطاء شول او عبدالماجد حجازی ته یې وویل: که تاسې زما سره د ساتونکی او بادی ګارډ په توګه وظیفه سرته ورسوی نو ستاسی شرایط به څه وی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالماجد حجازی وویل که تاسی ما خپل ساتونکی او بادی ګارډ ټاکی نو هیله لرم چې تاسی ته به د پوځی مشاور ضرورت پیښ نشی د کړو او ورو په نتیجه کې هغه تاسی بیا خپله وټاکی.

عبدالماجد حجازی د درباری سره چې ډیر سپین او سره زر یې په خپل سامان کې پټ کړی وو ملګری شو څرنګه چې لمر پریوت نو هغه ورته د شپی تیرولو مشوره ورکړه او هغوی ومنله ، سهار د حلب په لوري روان شول د څو شپو ورځو سفر څخه وروسته چې کله هغوی حلب ته ورسیدل نو الملک الصالح خپل ملګری ته تود هرکلی ووایه او د خپلی مانۍ ترڅنګ یې ورته یو کور هم وسپارلو.

عبدالماجد حجازی د دی سړی خاص او ځانګړی ساتونکی شو او په کور کې ورسره اوسیده.

د عبدالماجد حجازی بادار د لومړی ورځی څخه دومره بوخت وه چې سهار به د کور څخه ووتلو نو د شپی ډېر ناوخته راتللو، د بادار میرمنی د عبدالماجد حجازی سره ناسته ولاړه پیل کړه او په زړه کې یې ورسره مینه او محبت هم پیدا شو.

یوه ورځ عبدالماجد حجازی وویل : ستا د خاوند نوری دری ښځی څرنګه وی ؟

یوه ورځ به تا هم همداسی د نورو پشان پریښودی او نوی به راولی دا د اوسنی زمانی مشغله ده .

یوه ورځ ښځی عبدالماجد حجازی کینولو او ورته وی وویل: یوه خبره به درته وکړم خو خپل بادار ته به دی نه وایې!

عبدالماجد حجازی وویل : که زما په فطرت کې دوکه او چل وای نو ما هغه په اسانی سره وژلی او ستاسی مال او دولت می تر لاسه کولائی شو خو زه نارینه یم او ښځی ته دوکه ورکول د نارینه شان نه بولم .

ښځی وویل : زه دا راز په زړه کې پټ ستاتلې نشم ته ماته ډېر ګران یې او زه د خپل خاوند نه نفرت کوم څو ځله می د ځان وژلو اراده وکړه خو د لوی عذاب څخه ویریږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حجازی ورته وویل: زه هم یو راز ستا د کړو وړو په لیدلو چې الله تعالی څخه ویریږی او تل په عبادت بوخته یې درته وایم نه درڅخه وعده غواړم چې زما راز پټ وساته ځکه ددی راز په ویلو نه ته ژوندی پاتی کیدی شی او نه ستا خاوند په خپل ځای ....

زه د اسلام د سپیڅلی دین علمبردار سلطان صلاح الدین ایوبی د استخباراتو اداری غړی یم چې هغه ددی انسانانو دښمن دی چې نارینه مخالف جنس ښځه د خپل حرم کې یوازی او یوازی د تفریح لپاره ساتی .

نجلی عبدالماجد حجازی په خپلو لاسونو کلک ونیو او ښکل یې کړو او وی ویل : ستادا راز به هیڅکله افشا نه کړم ځکه ما د اسلام مقدس دین د سرلوړی په خاطر د هغه غورځنګ سره چې د نورالدین زنګی شهید په وخت کې جوړ او سرپرستی یې د هغه میرمنی رضیع کوله اړیکی لرلی .

زما پلار نه غوښتل چې زه ددی تحریک غړی شم هغه لالچی او حریص انسان وو ځکه هغه د صلیب او هلال تر منځ کوم توپیر نه کولو هغه د مال او دولت لاس ته راوړل غوښتل نو زه یې په داسی انسان خرڅه کړم چې هغه په خپل حرم کې بنده کړم نو زه د اسلام د سپیڅلی دین د خدمت نه بلکې د صلیبیانو لپاره خدمت کوونکی وګرځیدم که زما خاوند عادی انسان وای نو ورځنی بغاوت به می کړی وی خو هغه سره دولت او طاقت دواړه شته د تیښتی په کولو د بد نامی سره مې مرګ هم دی او زه داسی مرګ نه غواړم چې ما ته خلک بد ووایی خپل اخرت هم خراب کړم او د دعاګانو څخه محرومه پاتی شم .

زما خاوند د اسلامی شریعت نه په ښکاره سرغړونه کوی ځکه الله جل جلاله د یو نارینه لپاره دوه دری او څلور میرومنو اجازت ورکړی هغه د عدل او انصاف په صورت کې او که نه نو یوه میرمن بس ده .

ځرنګه چې زه د نورو میرمنو څخه خوانه او ښکلی وم نو ما خان سره لوبوی .

زما بدن اوس د روحانیت څخه خالی دی زه د داسی انسان سره په دی دنیا اووسیدلی یم چې پرته د شرابو ، نڅا د نورالدین زنګی او صلاح الدین ایوبی د وژلو پلان نه پرته نور څه ورسره نه وو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالماجد حجازی وویل : ستاسی سره روحانی خواک دی څکه ما خپل د زړه درته پرانستلو زه د نجونو د خوانی او ښکلا څخه نه متاثر کیږم . زه په دی هم پوهیږم چې د هغه ورځی څخه د اسلام زوال شروع شوی چې مسلمانانو د حرم دروازی پرانستلی او په هغه کې یې ښکلی نجونی بندیانی کړی او د نورو په مرستی یې د اقتدار د مضبوطولو کوښښ وکړ .

نجلی وویل : زمونږ کور ته هم صلیبی نجونی راتللی او په ګډه به یې شراب څښل ما او نورو میرمنو پرته له ژړا هیڅ نشو کولای ؟

عبدالماجد حجازی وویل : ایا ته د خپل خاوند څخه راز اخیستلی شی ؟

نجلی وویل : ولی نه ! کله چې زه د صراحی څخه د شرابو پیاله ورته ډکه کړم او د هغه سر خپلی سنیی ته رانږدی کړم څه چې ورته ووایم هغه سم خواب راکوی .

خو ته څه معلومول غواړی ؟

عبدالماجد حجازی وویل : الملک الصالح یولس کلن دی په خپل ښه او بد نه پوهیږی ، چارواکی یې په لاس کې لوبوی هغوی غواړی اسلامی امت تقسیم شی که بالفرض داسی وشی نو دا وړی وړی توکړی به صلیبیان په اسانه ډول هضم کړی .

وایی کوم قوم چې خپل ملک توتی توتی کړی هغوی ژوندی نشی پاتی کیدلی ، زمونږ چاروکی د صلیبیانو څخه مرستی غواړی او هغوی یې ضرور ورکوی ترڅو د هغه په بدل کې یې محکوم کړی ، زه دا معلومول غواړم چې د خلیفه په دربار کې څه پلان جوړیږی او د هغه پلان د تطبیق لپاره صلیبیان هغوی ته مرستی ورکوی څکه ددی خبری رسول مسلمانانو ته ډیر ضروری دی ترڅو په بی خبری کې پری یرغل ونه کړی .

نجلی وویل : ایا سلطان صلاح الدین ایوبی به په دی حکمرانانو یرغل وکړی

عبدالماجد حجازی وویل : که ارتیا پیښه شی ولی نه !

سلطان صلاح الدین ایوبی بادشاه نه دی د الله تعالی سپاهی دی هغه وایی د ملک او قوم د تباهی نه د ساتلو مسئولیت د پوځ په غاړه دی که دا خطر د بیرونی دښمن له خوا وی یا د غدارانو او خپل سرو واکمنانو له لاسه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه مسلمانان د بی دینانو څخه ډیر بد دی کوم چې کافران خپل دوستان ګڼی او په خپل فرش باندی یې کینوی .

نجلی په ژړا شوه وی ویل : دا ولی مسلمانان په خپلو کې سره په جګړی یا د نور له خوا وربانډی تیری کیږی . یهودان ، عیسایان ، مجوسیان ، بدمتان ، هندوان ، ملحدان او نور کافران خپلو کې سره نه جګړه کوی او نه د هغوی په خاوری او ناموس تیری کیږی .

عبدالماجد حجازی وویل : له دی امله چې دوی د الله د کتاب فرقان حمید او د هغه د پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د لارښوونو څخه سرغړونه کړی او کوی یې .

نجلی وویل : الله تعالی دی مونږ ټولو ته په قران کریم او نبوی سنتو باندی د عمل توفیق راکړی

عبدالماجد حجازی وویل : اوس ستا کار دا دی چې د خپل خاوند څخه راز واخلی چې دلته د مسلمانانو په خلاف کوم کوم پلان تیاریږی .

نجلی وویل : زه به انشاء الله د راز حاصلولو کوښښ کوم او دا الله جل جلاله څخه غواړم چې کله ته دمشق ته روانیږی زه او راز درسره دواړه یوځای وو .

د حلب څخه یو پلاوی ترپپولی ته ولاړ دی ترڅود ریمانډ څخه پوخی مرسته وغواړي، همدا رنګه یې د فدایانو د مشر شیخ سنان څخه غوښتلی دی چې سلطان صلاح الدین ایوبی د وژلو په بدل کې به ډیر مال ورکړی ، شیخ سنان خپل تجربه کار کسان لیږلي دی .... پوخی خواک هم پیا وړی کوی ترڅو د پسرلی په موسم کې په دمشق برید وکړی او سلطان صلاح الدین ایوبی ته ماتی ورکړي هره شپه به ښځی له خاوند څخه راز اخیستلو او عبدالماجد حجازی ته به یې ورکولواو هغه به په زړه کې محفوظ ساتلو .

یوه ورځ بادار عبدالماجد حجازی خان ته راوبللو او په قهر سره یې ورته وویل : زمانوکرانو ماته ویلی دی چې عبدالماجد حجازی ستا د میرمن سره ډېره ناسته ولاړه لري او هغه غولوی. زه پوهیږم چې ته تر ما خوان یې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما میرمن به تا خوښوی خو ګوره زه دی بیا ژوندی نه پریږدم ، پس لدی به زماد میرمنی سره ناسته پاسته نه کوی .

عبدالماجد حجازی خو د یو مقصد او هدف لپاره دا ځای غوره کړی وو نو وی وویل : تاسی په ما باندی هسی بد ګمان یاست دا چې زه ستاسی دواړو په اخلاص خدمت کوم او تاسی هم زما سره د مینی او محبت څرګندونه کوی نو دوی له ما سره حسد کوی .

بادار شپږ نور ساتونکی او باډی ګارډان راوستل چې یو یې پکی قوماندان وټاکلو هغه ته یې حکم وکړ چې عبدالماجد حجازی به د کور دروازی ته نږدی هم نه پریږدی او په ښځی به هم څارنه کوی .

حجازی د کور څخه بند شو او د باندی یې خپله وظیفه اجراء کوله .

یوه شپه د کور میرمن راووتله او په پیره کوونکی یې سترګی راوباسلی، هغه ته یې وویل : پیره داسې کیږي لکه دا ته یې چې کوی، ورشه قوماندان دی راوبښ کړه چې د کور مالکه دی غواړی .

قوماندان چې راغی نو هغه ته هم په غصه شو چې دا دی څه ډول پیره کوونکی راوستی په خبره نه پوهیږی ، پدی وخت کې عبدالماجد حجازی هم د خیمی څخه راووت نو ښځی ورته وویل : ته لکه چې هغه پخوانی ساتونکی یې لاړه شه دوه آسونه یو ځان او بل زما لپار راوله ، زه د څه کار پسی وځم .

حجازی ورته وویل: بادار به څه وایی؟

میرمنی ورته وویل: زه چې څه وایم هغه وکړه څه وایی او څه نه وایی ددی خبرو د ویلو حق مونږ تاسی ته نه درکوو .

عبدالماجد حجازی ولاړ او د طبیلی څخه یې آسونه راوستل او بیا دواړه پخپلو آسونو سپاره شول، پدی وخت کې قوماندان پټ د خپل بادار کوټی ته ورغی، ګوری چې بادار یې په کټ کې پر مخ پروت دی او خنجر یې په سینه کې ننوتی دی. هغه سمدستی د کوټی څخه راووت او اواز یې وکړ چې درځخه ولاړ نشی، هغوی بادار وژلی دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکی په وسلی پسی ولاړل نو عبدالماجد حجازی او میرمنی خپل آسونه په منډه کړل، خو چې هغوی وسله را اخیستله دواړه له دروازی څخه ووتل ساتوونکو پری د غشو باران پیل کړ.

عبدالماجد حجازی تکړه سپور وو هغه خپل آس یوی او بلی خوا ته کولو ترڅو غشی پری ونه ښښلی خو ښځه نابلده وه ولګیده.

هغی په منډه کې عبدالماجد حجازی ته وویل: غوږ ونیسه چې اصل خبره درته وکړم.

عبدالماجد حجازی غوښتل په خبرو وخت تیر نشي او د خطر له سیمی څخه ځان وباسی خو ښځه سخته لګیدلی وه. هغې د عبدالماجد حجازی آس راګیر کړ او هغه ته یې وویل: ودریږه زه زخمی شوی یم.

عبدالماجد حجازی هغه سمدستی له آسپ څخه راښکته کړه غوښتل یې غشی ورڅخه وباسي خو هغی وویل: لومړی خبری واوره بیا به ګورو! خبره دا ده چې الملک الصالح پوځ تیاروي او په پسرلی کې حمله کوي، ټول امیران له ځان سره ملګری کوی، ریمانډ ورسره ژمنه کړی چې د هغه پوځ به د قاهری او دمشق لاره بندوی او سلطان صلاح الدین ایوبی ته به مرسته نه راځي. بله دا چې شیخ سنان خپل فدایان دمشق ته استولی ترڅو سلطان صلاح الدین ایوبی ووژنی.

نجلی دا خبری وکړی او بیا عبدالماجد حجازی هغه پخپل آسپ باندی واچوله او د دمشق په لوري روان شول. په لاره کې د زیاتو وینو د بهیدلو له امله شهیده شوه.

عبدالماجد حجازی د هغې مړی له ځان سره دمشق ته ورساوه او هلته یې رضیع خاتون ته وسپارلو او هغوی په پوره عسکری مراسمو د هغی مړی خښ کړ.

عبدالماجد حجازی حسن بن عبدالله ته د ښځی راوړل شوی راپور او ټول حالات بیان کړل تر څو د هغی په رڼا کې راتلوونکی پلانونه جوړ کړی.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل سالاران، نایب سالاران، حسن بن عبدالله او سلا کاران راوغوښتل او د هغوی سره یې سلا مشوره پیل کړه تر څو د نوی راپور سره سم راتلوونکی تګ لاره وټاکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: هغوی غواړی د پسرلی په موسم کې په مونږ ستر عملیات وکړي او ریمانډ زمونږ لاره بنده او هغوی ته پوره پوځی کومک هم ورکوي. مونږ باید د پسرلی څخه مخکی داسې عملیات وکړو چې د هغوی ټول پلانونه شنډ شی.

له نن څخه باید تاسې ټول پوځ د یخنی او واورې سره اشنا کړی، هر پوځی باید د شپې یوازی په پرتوګ کې وي او نور شی به نه اغوندی، ټول پوځیان باید د شپې په اوبو کې ښکته او پورته شي، یوی او بلی خواته وګرځي تر څو اوبه او یخنی مونږ ته بیا خنډ نشي څکه د حلب واکمنان او صلیبیان پدی پوهیږي چې زمونږ پوځیان زیات د ګرمو سیمو دي او په یخنی کې هیڅ هم نشی کولای. تاسې هغوی داسې تربیه کړی چې په هر ډول حالاتو کې کار وکړای شی.

سلطان سمدستی قاهری ته احوال واستاوه چې هلته زیات کسان په پوځ کې شامل کړي او د یخی سیمی د حالاتو سره سم ورته روزنه ورکړی، دا ټول کارونه په نومبر ۱۱۷۴ میلادی کال کې پیل شول.

په حلب کې صلیبی سلا کارانو خپلو دوستانو ته وویل چې تاسې د جګړې په خوا کې ورانکاری پروګرامونه هم پیل کړی او خپل پوځیان داسې پوه کړی چې په هیڅ صورت د جګړې څخه مخ وانه ړوی، تاسی هم د دین، مذهب او ښځو څخه کار واخلی.

شیخ سنان خپلو خاصو ملګرو ته وویل: زما سر تاسی ټیټ کړی، څو ځلی په سلطان صلاح الدین ایوبی حملی وشوی خو هغه مړ نشو بلکې زمونږ کسان پکې ولاړل، دا پنځه کاله کیږي چې هغه ژوندی ګرځي او تاسې پری نه کامیابیږی، دا ځل زه نه غواړم چې څوک راته ووایی چې فدایان ناکام شول.

د وژونکو ډلی مشر ورته وویل: ته بی غمه اوسه دا خلی به ژوندی نه پاتی کیږي. مونږ به داسې لاری چاری لټوو چې حتما پکی راګیر او له منځه ولاړ شي.

د قاهری څخه د الملک العادل کومکی ټولګی رارسیدل هم پیل شول څکه سلطان صلاح الدین ایوبی هغه ته لیکلی وه چې ټول کسان یو ځای مه رالیږه چې خبره رسوا نشي. لږ لږ کسان د ډلو په شکل کې رالیږه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصر هر ګروپ به چې راورسیده نو سلطان صلاح الدین ایوبی به هغوی ته د یخنی او اوبو تمرین ورکولو تر څو د واورې په موسم کې هر ډول شرایطو ته چمتو اوسی.

* * *

د دمشق په اطراف کې یوه لویه کلا چې کنډواله شوی وه او خلکو د هغې په هکله ډېری کیسی کولې. چا به ویل چې دا اسکندر جوړې کړې، چا ویل چې دا دارا پالوان جوړه کړې او نورو به نور څه ویل خو دا کلا اوس اوس د مارانو د کلا په نامه مشهوره شوی او د خلکو فکر دا وو چې دلته پیریان او بد روحونه اوسیږي.

هیڅا هم هلته زړه نه کولو چې ورنژدی شي ځکه د مارانو او پیریانو څخه ډاریدل د شیخ سنان یوه نهه کسیزه ډله د شپې راغله او پدی کلا کې یې واړول، خپل ټول سامان یې هم د شپې کلا ته ورسولو تر څو هیڅاته معلومات ونشي چې دلته څوک اوسیږي. د دې ډلې او ګروپ مشر په وژلو او قتلولو کې پوره پوه او تجربه لرله. هغوی چې څومره حملې په سلطان صلاح الدین ایوبی باندی کړې وی هغه ټولې ناکامې او خپل کسان یې پکې له منځه تللی وه، دا ځل دوی غوښتل داسې لاره غوره کړي چې ناکامي پکې نه وي.

د دمشق په ښار کې د فدایی ډلې کسانو اوازه خپره کړه چې د مارانو په کلا کې یو ولی او پیر پیدا شویدی چې کله ناڅاپي رابنکاره او کله بیا ورک شي، هلته یوه ښایسته نجلۍ هم کله کله لیدل کیږي.

دا ولي او پیر د خلکو مرادونه او هیلې پوره کوي. اوازه ډېره ګرمه او ډېرو خلکو اوریدلې هم وه خو هیڅوک هلته نژدی نه ورتللو ځکه چې هر سړی ډاریده. کله چې هلته څوک ورنغلل نو خپله پیر او ولی د باندی راووت او په لارو کوڅو کې ګرځیده.

هغه څو ځلی د دمشق د ښار پوځی کلا ته هم ننوتی وه او هلته یې معلومات اخیستی وه چې د سلطان ساتونکی په کومه ځای کې اوسیږي، په کومه لاره وځي او چیرې چیرې ګرځی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ یې د سلطان صلاح الدین ایوبی د یو ساتونکی مخی ته ځان برابر کړ. پیر سپینه چپنه، ښکلی لنګی، غټی تسپی او لوی امساء پلاس کې نیولی او هغه ته مخامخ ودریده. هغه ته یې په غور غور وکتل او بیا یې ورته وویل: دا ته یې؟

ساتونکی حیران شو چې دا څوک دی خو سړی د شک کولو نه وو نو هغه ورته وویل: تاسې زه وپیژندلم؟

پیر ورته وویل: هو زه تا پیژنم خو ته خپل ځان نه پیژنې!

بیا یې د هغه په سترګو کې وکتل او د لاس ورغوی یې ښه لاندی باندی کړ وروسته یې هغه ته وویل: پلار او نیکه دی څه کار کولو.

ساتونکی ورته وویل: زه کوچنی وم چې پلار می مړ شوی او د نیکه څخه خو زه هیڅ خبر نه یم!

پیر سر وښوروللو او افسوس یې وکړ، د ځان سره یې وویل: زه څه وکړم چې تاسې له ځان څخه خبر نه یاستی نور روان شو.

د ساتونکی په زړه کې اندیښنه پیدا او هغه ورپسی شو، عذر او زاری یې ورته وکړی چې زه په څه نه پوهیږم.

پیر ورته وویل: که ته غواړی چې معلومات پلاس راوړی نو د مارانو کلا ته راشه هلته به هر څه درته څرګند شي.

سبا شپه ساتونکی د مابنام څخه وروسته د مارانو کلا ته ورغی او په دروازه کې یې اواز وکړ: زه راغلی یم! زه راغلی یم!

لږ څنډ وروسته یو مشال په لاس سړی راښکاره شو او د هغه څخه یې وپوښتل آیا تاسې حضرت راغوښتی یاستی؟

هغه وویل هو! هغه مخکی شو او ساتونکی ورپسی روان شو د کنډوالو څخه تیر او لاندی ولاړ، هلته یوی داسې کوټی ته ننوت چې قالینی پکی پرتی او تکیه ګانی لګیدلی وی. پیر هلته ناست او سترګی یې پټی کړی وی، په پټو سترګو یې ساتونکی ته اشاره وکړه چې کینی.

پیر لاسونه وپرکول نو یوه ډېره حسینه او ښایسته نجلی راغله چې د شربت صراحی ورسره وه. هغې په پیالو کې شربت واچاوه او بیا یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکی ته ورکړ، هغه یو خل نجلۍ ته او بل خل شربت ته کتل نجلۍ ورته په مسکا وه .

هغه شربت وڅښلو ، دا هغه شربت وو چې حسن بن سبا جوړ کړی او د همدی شربت په وسیله هغه په خلکو کې داسې حالت رامنځ ته کولو چې په وچه دښته کې به یې جنت لیدلو

ساتونکي چې کله شربت وڅښلو نو پیر د خان سره په خپ اواز وویل : دا د سلیمان تخت او تاج دی ! دا د سلیمان تخت او تاج دی! نجلۍ د ساتونکی شاته کیناسته او د هغه سترګو ته یې یوه شیشه ونیوله، نجلۍ هم د پیر خبری په خپ خپ اواز تکرارولی .

ساتونکی په شیشه کې رنا ګانی ولیدی ، بیا یې تخت او تاج ولیده. وروسته یې هلته یوه مانۍ او قصر هم ولیده چې ډېر ښکلی او ښایسته وه.

پیر بیا وویل: دا ستا د پلار او نیکه تخت او تاج دی !

دا ستا د پلار او نیکه تخت او تاج دی !

همدا خبری نجلۍ هم تکرارولی تر دی چې ساتونکی هم همدا خبری پیل کړی .

پیر له کوټې ووت ، لږ خنډ وروسته ساتونکی په خود او هوش راغی ګوری چې د ښکلی نجلۍ په غیږ کې پروت دی .

ساتوونکې وپوښتل: حضرت څه شو؟

نجلۍ ورته وویل: هغه غایب شو، دا نده معلومه چې بیا کله راځي، ځکه چې داسې حالات د هغه کرامت دی او کله کله ورته پیدا کیږي. ساتونکی ډېر خفه او ناقلاره شو ځکه چې کار نیمګړی پاتی شو، نجلۍ هغه ته پداسی سترګو کتل کله چې د هغه سره یې ډېره زیاته مینه او محبت وي. هغه ورته عذر او زاری وکړی چې تاسې د حضرت څخه وغواړی چې ماته اصل راز ووایی.

نجلۍ ورته وویل: تاسې سبا شپه دلته راشي زه به هغه ته عذر او زاری وکړم ګوندی چې دربانۍ مهربانه شي او خپل راز درکړی .

سبا مانښام په تیاره کې بیا ساتونکی راغی او د نجلۍ سره یې ولیدل ، هغې بیا شربت ورکړ او شاته ورته کیناسته ، پیر بیا په خپ اواز وویل: دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د پلار نیکه تخت دی چې اوس بل څوک پری ناست دی، هغه غاصب او ظالم دی، هغه پرته د وژلو څخه په بل چل نه لری کیږي، نجلی هم همدا خبری تکرارولی او د ساتونکی سترګو ته یې شیشه نیولی وه. هغه هم همدا خبری پیل کړی او هغه پرونی تخت او تاج ورته یو ځل بیا ښکاره شو. ساتونکی په همدی نیشه کې ډوب وه چې پیر بیا ورک شو ، هغه چې کله رابیدار شو پیر نه وو نو بیا هغه د نجلی په دیدن کې غرق شو. هغې بیا ورته وویل : ته باید شپږ اوه شپې همداسي راشی تر څو ټول راز درته څرګند شي خو هیڅوا ته به هم نه وائی چې بیا درته زیان رسیږی .

ساتونکی د خپلی رسمی وظیفی څخه رخصت واخیست او د مارانو په کلا کې دیره شو تر دی چې د هغه زړه او ذهن پدی قانع شو چې زه شهزاده یم، زماد پلار او نیکه تخت او تاج صلاح الدین ایوبی نیولی او په هغې ناست دی نو د هغه ختمول او وژل پکار دی ترڅو خپل تخت او تاج پلاس راوړم. ساتونکی پوره د هیپنو تیزم تر اثر لاندی راغلی وو.

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل سالاران او سلا کاران راغوښتی وه، د هغوی سره یې خبری اتری وکړی او بیا یې هغوی رخصت کړل .

سلطان صلاح الدین ایوبی لاهماغسی ولاړ وو چې هماغه ساتونکی کوتې ته راننوت او توره یې را وویستله او بیا یې وویل : ته زماد پلار نیکه وژونکی یې، ته زماد قسمت قاتل یې، ته زماد تخت او تاج غاصب یې، زر هر څه خوشی کړه او بیا یې په سلطان صلاح الدین ایوبی باندی د توری ګذار وکړ. سلطان صلاح الدین ایوبی خو په جګړو کې عمر تیر کړی وه د هغه وار یې خطا کړ. هغه بیا توره پورته کړه نو سلطان صلاح الدین ایوبی د ساتوونکو قوماندان ته اواز وکړ او د دویم وار څخه یې خان وساتلو چې یو دم دری څلور ساتونکی راغلل خو حمله کوونکی ټولو ته توره ښورولې او یو یې هم نژدی نه را پریښودلو. تر دی چې هغوی ټول تری را چاپیر او هغه یې راتینګ کړ. هغه پرله پسی همدا چیغی وهلی ته زما د پلار نیکه قاتل یې! ته زماد تخت او تاج غاصب یې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی حسن بن عبدالله راوغوښته او ورته وی ویل : د دی پلټنه وکړې چې ولی دی ساتونکی داسې کار وکړ ؟

حسن بن عبدالله طبیب راوبله ورته یې وویل : ددی ساتوونکی حالت ولی داسی بدل شوی ؟

طبیب د ناروغ له لیدو وروسته حسن بن عبدالله ته وویل ده ته نیشه کوونکی شربت ورکړل شوی او په ده باندی هیپنو تیزم شویدی. داسې ګمان کوم چې ده ته د حسن بن سبا جوړ شوی شربت ورکړل شوی .

طبیب بیا هغه ته داسې دارو ورکړل چې هغه ښه ډېر خوب وکړی او د نیشی اثر ورځخه لری شي ، دوه ورځی وروسته هغه رابیدار شو نو داسې معلومیده لکه چې د خوب ځخه راویښ شوی وي. د هغه ځخه پوښتنی وشوی هغه ته هیڅ هم یاد نه وه ، دومره ورته یاد وه چې د مارانو په کلا کې هغه یو پیر او یوه نجلی لیدلی وه خو نور یې د هیڅ هم په یاد نه وه. هغه ته وویل شول چې تا په خپل مشر سلطان صلاح الدین ایوبی باندی حمله کړې، هغه چیغی کړی تاسې ټول دروغ وایی زه په خپل محبوب باندی د ګلانو وار نشم کولای او تاسې راته وایې چې تا د توری ګذار کړی .

حسن بن عبدالله د مختلفو خلکو ځخه معلومات وکړ او دی پایلی ته ورسیده چې دا کار فدایانو کړیدی ، هغوی دا ساتونکی روزلی او د ده په ذهن کې یې دا خبره د نیشی په حالت کې اچولی چې ستا د پلار او نیکه قاتل سلطان صلاح الدین ایوبی دی نو هغه د پوځ دوه ګروپونه له خان سره ملګری کړل او د مارانو په کلا یې حمله وکړه، هلته یې پیر، ښکلی نجلی او اووه نور کسان ونیول چې وروسته ټولو اقرار وکړ چې مونږ د شیخ سنان فدایان یو او هغه مونږ ته دا وظیفه سپارلی وه چې دا خل درځخه سلطان صلاح الدین ایوبی مړ غواړم، مونږ چې مخکې ځومره حملی کړی وی هغه ناکامی شوی وی نو دا خل مونږ د هغه ساتونکی دی ته چمتو او تیار کړ چې هغه سلطان صلاح الدین ایوبی وو ـ ـ او خبره پټه پاتی شی .

* * *

**

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صلیب ترسیوری لاندی

د وژلو دا ډول طریقه د سلطان صلاح الدین ایوبی د سلا کارانو او چارواکو لپاره ډېره حیرانوونکی وه ځکه چې د هغه د ساتونکو څخه د یو دماغ او زړه داسې تر خپل اثر لاندی راولی چې هغه وژلو ته تیار او چمتو شي. هغوی ټول ډېر په قهر او غصه وه چې کوم کسانو دا پلان او پروګرام جوړ کړی هغوی ته باید سزا ورکړی شي ځکه پدی کې دری ډلی شاملی وی. کار د فدایانو څخه اخیستل کیده . مشوره ورته تش په نامه مسلمانو آمیرانو ورکولې او پلان د صلیبیانو وه .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل سالاران، سلا کاران او چارواکی غونډې ته راوبلل. هغوی ټولو دا فکر کاوه چې هغه به د وژلو د دسیسې په هکله څه ویل غواړی خو د هغه په خوله هیڅ دا خبره رانغله او نه یې په شکل او څیره کې څه داسې تاثر موجود وو چې ګوندی پر ماباندی برید او حمله شویده .

سلطان صلاح الدین ایوبی ټولو ته وویل: تاسې باید فیصلې او پریکړې په احساساتو، جذباتو او ولولو سره ونکړی بلکې ټول حقایق په نظر کې ساتی. بیا پریکړې وکړی . د انسان مرګ د الله تعالی په واک او قدرت کې دی، کله چې هغه وغواړی پرته له کوم ځنډ څخه هغه عملی کوی او که ونه غواړی چې دا ټول مخلوقات سره یو ځای شي هم څه نشی کولای .

مسلمان د اسلام د سپیڅلی دین سپاهی او ساتونکی دی که هغه ته د جګړې په میدان کې مرګ راغی او که د دښمن په دسیسه کې ووژل شو په دواړو صورتونو کې هغه شهید دی .

واکمنان او حکمرانان یوازی خپل ځانونه ساتی خو مجاهد او غازی د ملتونو او قومونو د ناموس، عزت ، حیا، وطن او خاوری ساتونکی وی . هغوی د ځان په هکله هیڅ فکر او اندیښنه نلری ځکه هغه خپل ځان همدی لاری ته وقف کړی وی چې بیا د هر چا له لاسه وژل کیږي هغه ته یو شاننه ده .

سلطان حسن بن عبدالله ته چې د جاسوسی اداری مشر او قوماندان وه وویل . د دمشق په شا او خوا کې چې ځومره کنډوالی او ښځوانی ځایونه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ټول رنګ او د خاورو سره برابر کړی او تل هغه تر څارنې او نظارت لاندې وساتي.

دویمه دا چې ټولو خطیبانو او د جوماتونو امامانو ته خبر ورکړي چې عامو مسلمانانو ته د قران او حدیث په رڼا کې دا څرګنده کړي چې په کایناتو کې یوازې الله تعالی په علم غیب پوهیږي او د بل هیڅا سره هم دا توان او قوت نشته ، مرادونه پوره کوونکی یوازې الله تعالی دی، توهمات او وهمونه په اسلام کې ځای نلري او د انسان عقیده د همدې سره خرابیږي چې بیا هیڅ عمل صالح هم ګټه نه رسوی بلکې زیان او تاوان هم لري.

عسکري او نظامي ځواکونه هم پدې پوه کړي لکه څرنګه چې تاسې خپل بدنونه د دښمنانو او کفارو د تورو، غشو او نورو وسلو څخه ساتي په همدې توګه خپل زړه او ذهن د هغوی د غلطو او ورانکارو عقایدو او فکرونو څخه هم وساتي. تاسې خپل دین، خپل وطن او خپل عزت په سترګو او نظر کې وساتي او د هغې د ساتلو په هکله هر ډول قربانی ته چمتو اوسی .

کله چې په ځوانانو او پیغلو کې دینی او ملی مسئولیت احساس او جذبه راپیدا شی نو بیا په هغه باندې د هیڅا زهر اثر نکوی او د هیڅا د پروپاګند تر اثر لاندې نه راځی .

په شام کې د سلطان صلاح الدین ایوبی د قسم خورلو دښمنانو دری څلور مرکزونه وه چې د هماغه ځای څخه دوی د صلیبیانو په مرسته او کومک سره د هغه په خلاف کارونه کول او دی ته یې لاره هوارووله چې بلاخره دا ټول ځایونه صلیبیانو ته پلاس ورشی او صلیبیانو همدا غوښتل چې کله هغوی کمزوری شی نو په ټولو یو ځل لاس راتاو کړی او هر څه به خپل کړي، هلته حمات ، حمص، حلب او موصل ډېر مشهور وه چې ټول د دمشق ختیځ ته پراته وه .

* * *

په هغه وخت کې چا د ژمی جګړه نکوله ځکه چې د هغې لپاره هیڅا هم تیاری او چمتوالی نه درلوده، د شام آمیرانو خپل خپل پوځونه پخپلو کلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګانو کې اچولی او هلته یې د راتلوونکی پسرلی لپاره تیاری نیولو. د هغوی سره دریمانځ سلا کاران او روزونکی ملګری وه چې هغوی ورته ټول کارونه برابرول خکه الملک الصالح او د هغه امیرانو د صلیبیانو سره ټرون او معاهده کړی وه چې هغوی ته به هر ډول مرستی او کومک ورکوي او سلطان صلاح الدین ایوبی د حملی او برید په صورت کې به خپل پوځونه هم استعمالوي. صلیبیانو دا چارواکی دی ته متوجی کړل چې ترڅو د جګړی وخت راځي تاسې د امامانو او نورو مذهبی مشرانو څخه د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف کار واخلی او هغه داسې بد نام کړی چې عام خلک یې وژلو ته تیار شي هغه بی دینه او د نوی مذهب پیدا کوونکی معرفي کړی ترڅو خلک ورڅخه واوړي. څرنګه چې هغوی فکر کاوه په ژمی کې جګړه نه کیږي نو هغوی په تیاری او تبلیغاتو باندی بوخت او مصروف شول.

سلطان صلاح الدین ایوبی دی ته مجبور شو چې د بیت المقدس په لاره کې څومره خنډونه پراته دی هغه لومړی له منځه یوسی ځکه هغه د نور الدین زنګی په وخت کې خپل ټول توان او ځواک د صلیبیانو په خلاف استعمالولو او دواړو په ګډه د هغ ې په خلاف پلانونه او جنګی پروګرامونه جوړول خو د هغه تر وفات وروسته امیرانو غوښتل خانونه ازاد او مستقل کړی او پدی توګه صلیبیانو ته وخت ورکړی چې هغوی بیت المقدس تر خپلی اداری لاندی وساتی. هغوی ټولو داسې فکر کاوه چې زمونږ اصلی دښمن سلطان صلاح الدین ایوبی دی او صلیبیان مو دوستان دي حال دا چې وروسته بیا ټولو ته دا ثابته شوه چې اصلاً صلیبیان د ټولو دښمنان وه خو د خپلې ګټې په خاطر یې یو د بل سره جنګول.

هغوی به کله د یو تر شا ودریدل او کله د ب او هر یو به یې خوړنه (Suspension) ساتلو چې تل دوی ته احتیاج او اړ وی. داسې هیڅ کار یې نه کولو چې نور خلک دی په پښو ودریږي بلکې ټول یې کمزوری ساتل ترڅو هغوی پری خپله باداری وکړی مسلمان امیران پدی خوشحاله وه چې نوم د هغوی وه او واک یې د بل چا په لاس کې ښکته پورته کیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی د بیت المقدس د ازادی لپاره د دی خندونو د له منځه وړلو لپاره خپل پوځ او لښکر ته ډول ډول اړینه روزنه او تربیه ورکوله تر څو په هر ډول حالاتو کې کار وکړای شي. هغه خپل تر لاس لا ندی پوځ ته د ژمی په واورو کې هم د جګړې روزنه او تربیت ورکړ تر څو د دښمن د غفلت او بی پروایی څخه ګټه واخلی.

الملک الصالح ریمانډ ته مخکی له مخکی ښه پریمانه مال او دولت ورکړی وو تر څو هغه ورسره پوځی او جاسوسی همکاری او کومک وکړی او د اړتیا په وخت کې ورسره د خپل پوځ پوسیله هم ملاتړ وکړي.

ریمانډ خپل څو پوځی آفسران او سلا کاران حلب ته واستول ترڅو په پوځی او جاسوسی ادارو کې د هغوی کارونه منظم کړي.

صلیبیانو په حلب کې د ټولو مخالفینو څخه یوه ګډه قوه جوړه کړه چې په هغې کې الملک الصالح، سیف الدین، عزالدین او ګمشتګین شامل وه.

* **

سلطان صلاح الدین ایوبی په دمشق کې د شپی لخوا په یخنی او سړو کې ټول پوځ ته پرته د کمیس څخه روزنه ورکوله او هغوی یې په یخو اوبو او سړه هوا کې هری خواته ځغلول، همدا رنګه یې هغوی ته روحی او باطنی روزنه او تربیت هم ورکولو تر څو د صلیبیانو د زهر جنو تبلیغاتو تر اثر لاندی رانشي. حلب ته صلیبیانو خپل جاسوسان هم رالیږلی وه او هغوی ته یې مهم کارونه سپارلی وه. شیخ سنان هم خپل څه فدایان د دی لپاره را استولی وه چې دا اړتیا په وخت کې د هغې څخه ګټه واخلي.

کله چې حلب ته د سلطان صلاح الدین ایوبی د شپی لخوا او په یخنی کې د روزنی او تربیت خبر ورسیده نو هغوی دا یو عادی کار وبللو ځکه د هغوی یقین وو چې په ژمی کې یو هم د جګړې توان نلری او په پسرلی کې به مونږ پری مخکې کیږو او هغه به د دمشق څخه وباسو.

سلطان صلاح الدین ایوبی په ټولو ښارونو کې خپل پلویان ګمارلی وه چې هر ډول خبر هغه ته واستوی تر څو د هغې په رڼا کې خپل پلانونه جوړ او تیار کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حلب کې د هغوی مرکزی کسان اوسیدل چې د نورو ټولو برخو څخه یې معلومات اخیستلو او بیا به یې دمشق ته استولو، په حلب کې چې کوم کس دا ټول کارونه پر مخ بیول هغه د یو عالم او فاضل شخصیت په شکل کې اوسیده چې ټولو خلکو یې عزت او احترام کاوه ، د دی لپاره چې هغه خپل کار ښه وکړای شي نو سلطان صلاح الدین ایوبی ته به یې ډېر زیات بد رد ویل نو ځکه امیرانو او نورو چارواکو هم د هغه عزت او درناوی کاوه.

د الملک الصالح په دربار کې پیره کوونکی او باډی ګارډان د سلطان صلاح الدین ایوبی پلویان ټاکلی شوی وه چې هغوی ځانونه د الملک الصالح پلوی او فادار بلل.

دوه جاسوسان چې په دربار کې د ساتوونکو په حیث ټاکلی شوی وه د لوی هال په خوله کې به د وسلی سره ولاړ وه چیرته چې به میلمانه کیناستل او مهم کانفرانسونه او غونډې به هلته کیدلی، دوی د ټولو خبرو او مشورو څخه خبریدل ځکه چې د دروازې پیره کوونکی وه پدوی کې د یو نوم خلت وو.

صلیبیانو هم خپل جاسوسان د نجونو په شکل دی دربار ته لیږلی وه تر څو هغوی څو کارونه وکړی یو دا چې په مسلمانانو کې عیاشي او فحاشي خپره کړی ، بله دا چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پلویان ا، جاسوسان معلوم کړی ، دریمه دا چې د امیرانو تر منځ بی اتفاقی او اختلاف پیدا کړی چې سره یو ځای نشي.

هر یوی نجلی به خپل خپل ورسپارل شوی امیر ته همدا ویل چې بس ته تر ټولو مستحق یې او ته باید نور هیڅ ونه منی، ستا سره صلیبیان خوا خوږی لری.

ریماند د خپلی جاسوسی اداری یو تکړه افسر وند سر حلب ته د دی لپاره واستولو چې هلته جاسوسي اداره فعاله او هم د سلطان صلاح الدین ایوبی د جاسوسانو لاری بندی او هغوی فلج کړی کله چې هغه حلب ته راغی نو د هغه سره یوه نوی نځا کوونکی او سندر غاړی هم راغلی وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلت سمدستی د دی سړی په هکله معلومات وکړ چې دا د جاسوسی اداری مهم غړی او استاذ دی. هغه خپل ملګری هم خبر کړل چې نوی سړی ډېر خطر ناک دی باید د هغه په تولو کارونو نظر وساتو.

نوی نځا کوونکی چې ورسره راغلی وه هغه یو وخت د خلت په کلی کې اوسیده ، عادی مسلمانه نجلی وه او د خلت سره د کوچنیوالی ځخه بلده او اشنا وه خو وروسته هغه یې پلار خرڅه کړه او صلیبیانو ورځخه نځا کوونکی او سندر غاړی جوړه کړه- خلت هغه په لومړیو ورځو کې ښه ونه پیژندله خو وروسته ورته معلومه شوه چې دا هماغه نجلی ده چې نوم یې حمیرا وو.

ځرنګه چې د خلت او حمیرا تر منځ مینه او محبت پیدا شوی وو نو کله چې حمیرا په پټه توګه د هغی پلار په صلیبیانو وپلورله نو خلت ورپسی ډېر لټون وکړ خو هغه د صلیبیانو سیمی ته رسیدلی او هلته د جاسوسی اداری کسانو تر روزنی او تربیت لاندی نیولی وه .

خلت په دمشق کې ځان په پوځ کې داخل کړ او بیا وروسته د اسد الدین شیرکوه سره مصر ته ولاړ ، کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی هلته لومړی وزیر شو نو خلت هم ورسره وه . هغه ډېر ذهین، زړور او میړنی غازی وه، هغه ته وروسته د پنځوس کسانو قوماندہ ورکړل شوه او بیا وروسته د هغه د ښه کار په لیدو سره جاسوسي او اطلاعاتی اداری ته راوستل شو تر څو د هغه ځخه کار واخلی ، کله چې د مصر او سوډان تر منځ د صلیبیانو په اشارو اختلاف پیدا شو نو خلت او د هغه اوسنی ملګری ته وظیفه وسپارل شوه چې د سوډان په سرحداتو او پولو کې ګزمه وکړی او په شکمنو کسانو نظر وساتی، هغوی په اطرافی جامو کې په اوښانو یوی او بلی خواته ګرځیدل. یو ځل یې یو کاروان ولیده چې آسونه او بار اوښان پکی وه او د عسکری پوستو ځخه لری لری تلل، د خلت پر هغوی شک راغی سمدلاسه ورسره ملګری شو چې مونږ هم وړاندی ځو، په لاره کې هغوی پدی پاڅه شول چې دا کسان شکمن دی باید کومی پوستی ته خبر ورکړی چې د وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالاشي کړی او خپل شک پری وباسي، پدی کاروان کې یو بوډا سړی او څو نجونی هم وی چې هغوی ټول په اطرافی جامو کې وی.

کله چې د شپی کاروان واړول نو خلت د خپل ملګری سره لری کیناسته او دا سلا یې کوله چې څه ډول خپلو امینتی پوستو ته خبر ورکړو چې دا کاروان تالاشی کړی او شک پری لری کړي. هغوی دواړه لګیاوه چې دوه نجونی راغلی او هغوی ته یې وویل: مونږ دواړه مسلمانی نجونی او دی خلکو په زور راتښتولی یو، که تاسې هم مسلمانان وی نو مونږ د دوی څخه خلاصی کړی.

هغوی دواړو پری باور وکړ او وعده یې ورسره وکړه چې تاسې بی غمه اوسی مونږ مو خلاصوو.

پدی وخت کې یوی نجلی د خوراک شیان دوی ته ورکړل او یو ډول خوندور شربت یې پری وڅښلو، لږ څنډ وروسته هغوی دواړه پر کاله او ویده شول.

نجونو بوډا ته خبر ورکړ چې دواړه مو نیشه کړل، هغوی بارونه په اوښانو واچول او سمدستی ټول کاروان حرکت وکړ.

سبا د غرمی څخه وروسته خلت او د هغه ملګری رابیدار شوی لیدل چې د غونډیو په منځ کې په شګو پراته دی، نه سامان شته نه یې اوښان او نه د کاروان درک لګیږي، هغوی یوی غونډی ته وختل هر لوری ته یې وکتل د هیچا درک هم نه وو.

دواړه ډېر پیښمانه شول چې مونږ څه ډول وغولول شو، دا خبره یې همداسې په زړه کې وساتله او هیچاته یې حل ونه ویلو خو په زړه کې یې غوټه پاتی وه.

* **

کله چې په حلب کې دوی دواړه د الملک الصالح په دربار کې باډی ګارډان او د دروازی پیره کوونکی وټاکل شول نو هغوی خپل کار پیل کړ، مهم معلوماتونه یې اخیستل او په حلب کې یې خپل مشر ملګری ته ورکول.

یوه شپه مهمه میلمستیا وه څکه چې د ریمانډ څو عسکری افسران او سلا کاران حلب ته راغلی وه، د هغوی په ویاړ الملک الصالح یوه لویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلمستیا او غونډه جوړه کړه چې ټول چارواکی او مهم کسان یې پکی رابللی وه. وروسته ته دا وظیفه سپارل شوی وه چې دلته په دربار کې څومره کسان کار کوی د هغوی پلټنه او تحقیق وکړی داسې نه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پلویان او جاسوسان په کې راننوتی وی.

مانبام وروسته هال ته را روان وو چې په خلت او د هغه په ملګری یې سترګی ولګیدی. هغه د خلت څخه وپوښتل ستاسې څومره وخت دلته کیږي او له کوم ځای څخه راغلی یاستی؟

خلت ځواب ورکړ چې مونږ له دمشق څخه د الملک الصالح سره یو ځای راغلی یو له هماغه وخته دلته کار کوو.

وروسته وویل ستاسې خواخوږی د الملک الصالح سره څه وخت پیدا شوی؟

هغوی وویل هغه زمونږ سلطان او پادشاه دی مونږ هر یو د هغه وفادار او خواخوږی یو.

وروسته وویل: تاسې د قاهری څخه څه وخت دلته راغلي او له څه وخته دلته جاسوسی کوی؟

خلت حیران شو چې دا څه وایی هغه ورته وویل: مونږ له قاهری او جاسوسی سره څه کار دی! دا ته څه وایی ورځه خپل کار دی کوه.

وروسته هغوی ته وویل: تاسی پوهیږي زه څوک یم؟

زماپسی راځی. دواړه یې له ځان سره ملګری او خپل دفتر ته یې بوتلل. دواړه یې خانته مخامخ کینول او بیا یې یوی نجلی ته اواز وکړ چې د هغی سره حمیرا هم راغله.

وروسته هغی ته وویل: دا پیژنې؟

هغې خلت ته په غور سره وکتل بیا یې وویل: هو! تاسې کله بیا د خوب څخه راویښ شوی؟

خلت خپل ملګری ته په حیرانتیا سره وکتل چې دا څه وایی؟

د هغوی دا خبره بالکل له یاده وتلی وه.

بیا نو وروسته ورته وویل: زه د کاروان بوډا وم او دا هماغه نجلی ده چې تاسې ته یې نیشه کوونکی شربت درکړی وو، مونږ تاسې ښه وپیژندلئ چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جاسوسان یاستی حکه مو تاسې نیشه کړی او کاروان مو درځخه خلاص کړ، په هغه کاروان کې پیسی او وسلی وی چې سودان ته مو رسولی.

اوس ستاسې هر څه رسوا شول نو دی ته اړتیا نشته چې انکار وکړی. دلته هم تاسې د جاسوسی لپاره راغلی یاستی خو زه یوه خبره درته کوم چې هغه ومنی نو خلاص به شی کنه بیا به ارمان کوی او څه به پلاس نه درځی

تاسی زمونږ سره ملګری شی او یوازی دومره وکړی چې دلته سنتاسې څومره کسان دي هغه په ګوتو راکړی. بله دا چې زمونږ کسانو ته هلته خبر ورکوی چې هغوی ونه نیول شي. نو زه به مو خلاص کړم او هر څه به درته پریمانه پریمانه درکول کیږي نور مو خوښه.

خلت هغه ته وویل مونږ مسلمانان او د الملک الصالح خوا خوږي او پلویان یو.

ونډسر وویل: تاسی ته به معلومه شی چې زه ستاسی سره څه کوم؟ که ستاسی دا خیال وی په یو وار به مو سر له تنی څخه پری کړم نو ستاسی دا هیله به پوره نشی زه مو هغه تنور ته اچوم چې ایره کیږی نه.

ایا زه ستاسی په باب په شک کې یم چې تاسی جاسوسان یاستی؟

په تاسی کې دومره عقل نشته چې ما تیرباسی که په تاسی کې دومره عقل وایی نو د نجونو په لاسونوبه درځخه بی عقله نه جوړیدل او د هغه ښکلو او خوانو په جال کې به نه لویدلی.

خلت وویل مونږ دواړه د استخبارتی اداری غړی یو خو دا دروغ دی چې زه او زما ملګری د نجونو د خوانی او ښکلا په جال کې راګیر شوی وو زما یوه کمزوری ده چې څو کاله وړاندی یوه ښځلس کلنه پیغله زمونږ د کلی څخه په یو انسان خرڅه شوه ما د هغی د عفت او عصمت ساتلو زیات کوښښ وکړو خو هغوی څو تنه وو د هغو له یو تن څخه می تورہ واخیستله او په هغه می وار وکړ هغه زخمی شو خو نور را باندی راتول شول زه یې دومره ووهلم چې بی هوشه شوم خو مړ نشوم ځکه زمونږ تاتوبی وو ژوند یې په خطر کې ولید نو او هم یې مقصد نشو تر لاسه کولای.

نو زه یې د بی هوشی په حالت کې کور ته بوتللم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وندسر وویل: ته د کوم ځای یې ؟

خلت وویل : زه د دمشق او زما ملګری د بغداد دی نو که په تاسی کې دا همت وی نو راوړندی شی او له مونږ نه توری واخلی ؟

نجلی په خندا . وویل: زه تا په توره نه وژنم ای خوانه !

خلت وویل: ما تاسی ته وویل چې ما هغه پیغله خلاصه نه شوه کړای خو د هغی د یاد اغزی زما په زړه کې ننوتلی دی او په هغه شپه چې مونږ دواړو ته دی نجونو وویل چې مونږ دوی راتښتولی یو نو زما سترګو ته هغه مظلومه نجلی راغله چې ما ونه شول کړای د ځناورو څخه یې خلاصه کړم ما د دی په ځیر هغه ولیدله او زما په زړه کې چې کوم اغزی وو هغه زما په عقل باندی پرده اچولی وه .

د سندر غاړی رنګ ژیړ شو او په کټ کیناسته .

خلت وویل: ستاسی هیڅ وړاندیز ما ګمراه کولای نشی .

څرنګه چې خلت او ملګری یې د مصر په دښتو کې همدی وندسر او نجلۍ دوکه کړی وه نو اوس هغوی پدی فکر کې شول چې یو ځل دوی مونږ ته دوکه راکړی او ځان یې راڅخه خلاص کړی، اوس باید ورځنی خامخا انتقام واخلو، مونږ خو هسی هم راګیر شو چې بیا مو په زوروالو زورولو وژنی ښه دا ده چې همدا اوس دا دواړه ووژنو، که کامیاب شو ښه کنه مرګ خو هسی هم راپسی دی .

د خلت او ملګري سره یې په ملا بند کې برچی وی، وندسر راپورته شو چې د هغوی څخه توری او برچی واخلی خو خلت د سترګو په رپ کې خپله برچه راوویستله او د وندسر په ستونی یې کیښودله، بل ملګری یې دروازه بنده کړه او بیا صلیبی نجلی راګیره کړه او خپله برچه یې د هغی په ستونی کیښودله او دواړه یې دیوال ته ودرول ، حمیرا هم ولاړه وه .

خلت خپل ملګری ته وویل: صلیبیان د مارانو پشان دي ، دوی باید همدلته ووژل شی او ځان ورڅخه وژغورو نو په یو ځل دواړو په وندسر او صلیبی نجلۍ باندی خپلی برچی ورننوستلی او پر مخ یې راوغورځول بیا یې برچی ورته په زړه کې ننویستی او دواړه یې مړه کړل هغوی په سندر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غاړی باندی لاس پورته کولو چې هغی وویل : خلت زه ستا حمیرا ہم او دا دی هغه نښه ... هغوی دری واړو په ګډه مړی د کټونو لاندی واچول بیاد باندی ولاړل او د خلکو په ګڼه ګوڼه کې د دربار څخه ووتل ، د خپل مشر کور ته یې ځان ورسولو او هغه ته یې ټوله کیسه بیان کړه هغه سمدستی دری واړه په یو غلی ځای کې پټ کړل او نور کسان یې وګمارل چې حالات وڅاری .

غونډه جوړه شوه خو وندسر ، صلیبی نجلی او نوی سندر غاړی حمیرا نه ښکاریده ، تر ډېره وخته هغوی ته څنډ وشو چې راپیدا نشول نو یو چاته وظیفه ورکړل شوه چې هغوی راخبر کړي چې ټول تاسې ته ناست دي. وندسر ډېر مهم سړی وو او ټولو د هغه درناوی کاوه. لټوونکې چې کله د وندسر دفتر او خونی ته ورغی ګوری چې په کوټه کې وینی پرتی دي خو څوک نشته، هغه د کټونو لاندی وکتل، هلته د وندسر او صلیبی نجلی مړی پراته وو نو صلیبی سلا کارانو او آفسرانو ته یې خبر ورکړ هغوی په منډه راغلل، د وند سر په زړه کې برچه ښښتی او مړ شوی وه هر یو د بل څخه پوښتنه کوله دا به چا کړی وی دا به چا کړی وی ....

یوی او بلی خواته لټون پیل شو، چا وویل : دا د سلطان صلاح الدین ایوبی کار دی، چا ویل دا د فدایانو کار دی، چا ویل چې بله څه خبره به وی . کله چې د دروازی پیره کوونکی راوغوښتل شول د هغوی درک نه وو نو د ټولو باور راغی چې دا کار همدی دواړو کړیدی. وروسته څرګنده شوه چې نوی سندر غاړی هم نشته ټول حیران وه چې په دربار کې څه ډول دا کار په دومره پټه توګه وشو.

صلیبي جنرال سمدستی حکم وکړ چې د ټول ښار دروازی دی بندی شي، او د ښار ټول کورونه دی له یو سر څخه ولټول شي ځکه چې وژونکی له ښار څخه ندی وتلی او همدلته موجود دی .

تش په نامه مسلمانو چارواکو لاسونه په نامه کینښودل او ویی ویل: همداسی به وشی .

پدی چارواکو کې د حمات د کلا سردار جوردیک هم وه هغه وویل: هیڅوک نشی کولای د ښار ټول کورونه تلاشي کړي ! ځکه د ښار خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانان او شریف خلک دی ، هلته با حیا او عزت مندی میرمنی اوسیږي، تاسې یوازی هغه کور تالاشي کړی چې پوره شک مو پری راشي.

صلیبي جنرال وویل: مونږ د چا د حیا او عزت څه پروا لرو؟ ونډسر زمونږ ډېر قیمتی انسان وه د هغه قاتل باید په هر صورت ونیول شي، مونږ د قوم څه پروا لرو!!

جوردیک وویل: تاسی چې زمونږ د خلکو پروا نلری نو مونږ ستاسی د یو آفسر څه پروا لرو!

دا خاوره زمونږ ده! دلته به زمونږ د اصولو سره سم کار او چاری په مخ روانی وی نه دا چې تاسی هر څه د خپلی خوښی لپاره کوی ؟

صلیبي جنرال وویل: دلته مونږ هسی نه یو راغلی، تاسې زمونږ د حکم پابند یاستی، هر څه چې مونږ وایو هغه به منی، دلته تاسې مونږ د همدی لپاره راغوښتی یو چې ستاسې کارونه برابر کړو! داسې چې زمونږ کسان وژل کیږي بیا مونږ حوصله نلرو.

جوردیک څه وویل غوښتل خو الملک الصالح خوله خلاصه کړه او جوردیک ته یې وویل: دا زمونږ دوستان دی ! زمونږ د کومک لپاره راغلی ! که د دوی مرسته نه وی نو مونږ یوه ورځ هم نشو پاتی کیدی، ته باید د میلمنو او دربار په آدابو پوه شی .

جوردیک وویل: میلمه باید د کور دعوه ونکړی، میلمه خپل ځای لری، دوی نشی کولای د یو سړی د مرګ په خاطر ټول ښار تالاشی کړی، که داسې وشول د ټول ښار خلک به ستا مخالف شی حال دا چې مونږ دی ښاری خلکو ته اړتیا لرو.

الملک الصالح چاته اشاره وکړه چې جوردیک له دربار څخه د باندی وباسی .

صلیبي جنرال وویل : داسې معلومیږي چې دا سړی د سلطان صلاح الدین ایوبی پلوی دی ځکه داسې تیزی خبری کوی خو اوس مونږ اړ یو او هغه نشو خفه کولای تاسې هغه اوس دلاسه کړی بیا به ورسره ګورو.

جوردیک بیا دربار ته راوغوښتل شو او هغه یې دلاسه کړ چې خیر ستا په خوښه به کار وکړو خو د قاتل لټون ضروری دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوردیک وویل: دا سمه ده خو د ټولو خلکو لټون غلط دی .

خلت د خپلو ملګرو سره په پټ ځای کې اوسیده، دری څلور ورځی وروسته د یو مړی او جنازی په پلمه هغوی د ښار څخه هدیری ته په بدل شکل کې ووتل او بیا د هماغه ځای څخه په اسونو سپاره شول او مخ په دمشق روان شول .

* **

دری څلور ورځی ورسته جوردیک د خپلی کلا حمات په لوری روان شو خپل باډی ګارډان او ساتونکی ورسره وه، په لاره کې غونډې او کمرو نه وه چې کله جوردیک د هغه ځای څخه تیریده نو دوه غشی راغلل او د آس په سرولګیدل ، دوه نور بیا راغلل او د آسپ په شا ونښتل، آس کاواکه شو ، جوردیک سمدستی ورڅخه ټوپ کړ او د کمر شاته پټ شو، ساتونکي یوی او بلی خواته خپاره شول ترڅو غشی ویشتونکی پیدا کړی خو هیڅ درک معلوم نشو.

پدی وخت کې جوردیک له کمر څخه په پورته کیدلو کې دری نقاب اچوونکی ولیدل نو خپلو کسانو ته یې وویل چې هغوی محاصره کړی ، د هغه باډی ګارډان هغوی په اسونو سپاره ونیول چې د یو سره نه غشی او نه هم لینده وه .

جوردیک وویل: غشی او لیندی مو څه کړل ؟

یو نقاب اچونکی وویل : مونږ سره یوازی توری دی !

جوردیک په ډیر تحمل سره وویل : ستاسی څلور واړه غشی خطا شول او تاسی ونیول شوی بیا هم دروغ وایی .

یو په حیرانی سره وویل : مونږ مسافر یو په خپله لاره روان وو چې ستاسی کسانو ونیولو او وایی چې تاسی زمونږ مشر په غشو وویشته !

جوردیک په خندا شو او نقاب اچونکی ته یې وویل : زه تاسی خپل دښمنان نه ګڼم او که داسی وایی نو اوس به ستاسی سرونه له تنو څخه جدا وای خو دومره راته ووایی چې تاسی زما د مرګ پسی چا رالیږلی یاست ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه نقاب چونکو د الله تعالی په ذات قسم وخوړلوچې مونږ د هیڅ نه خبر نه یو او دریم چپ وو .

جوردیک وویل: خپل ځانونه په عذاب کې مه اچوی ، مرګ ته دعوت مه ورکوی او زما د پوښتنې د ځواب په راکولو سره سم تاسی ازادم نقاب اچونکی بیا هم ځواب ور نه کړ .

جوردیک خپل کسانو ته وویل : توری ورځخه واخلی او ددوی نقابونه لری کړی .

دوه نقاب اچونکو خپل نقابونه لری کړل توری یې د پوښنه راوویستلی دریم نقاب اچونکې ددوی تر شا شو د هغه سره توره نه وه .

جوردیک په خندا شو وی ویل: ایا تاسی د دومره کسانو سره مقابله کولای شی په داسی حال کې چې د دریم سره توره نشته خو زه یوه موقع نوره هم درکوم او خپلو کسانو ته نه وایم چې تاسی ووژنی ؟

یو نقاب اچونکی وویل : بیا هم تاسی ته وایو چې مونږ غشی په لاس کې هم نه دی اخیستلی .

د ساتونکو قوماندان ددوی تر شا ولاړ وو راوړاندی شو او په ډیر تلوار یې د یو څخه نقاب لری کړ نو د نقاب په لری کیدلو سره ټول حیران شول چې یوه ښکلی نجلی یې ولیدله .

جوردیک وویل : دا زما خوا ته راولی .

دواړو نقاب اچونکو په تلوار ټوپ کړل او د ساتونکو په سینو باندی یې توری کینبودلی وی ویل ترڅو چې زمونږ خبره مو پوره نه وی اوریدلی دی ته لاس نشی وروړی .

جوردیک خپل کسانو ته د وروسته کیدلو اشاره وکړه بیا یې نقاب اچونکو ته وویل : تاسی ما ته څه خبره کول غوړای ؟

خبره ښکاره او معلومه ده چې تاسی اجرتی قاتلان یاست او دا نجلی تاسی ته په انعام کې درکړای شوی ده

نقاب اچونکی وویل : دا دواړه خبری له سره غلطی دی او حقیقت دا دی چې د یو صلیبی منصبدار او یوی صلیبی جاسوسی نجلی وژل کوم جرم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی دا زمونږ بد قسمتی ده چې په لاری کې تاسی ونیولو خو په دی ډیر خوښ یو چې خپل ایمانی مسئولیت مو ادا کړ دا نجلی مسلمانه ده ،مظلومه ده او هغه مونږ د صلیبیانو د منګلو څخه ژغورلی ده او دمشق ته یې له ځان سره بیایو .

جوردیک وویل : ایا وندسر او صلیبی نجلی تاسی وژلی دی ؟

نقاب اچونکی وویل : هو مونږ دواړو !

جوردیک وویل : ایا تاسی زه له دی امله په غشو نښه کړم چې د سلطان صلاح الدین ایوبی دښمن یم .

یو نقاب اچونکی وویل : مونږ تاسی ښه پیژنو ستاسی نوم جوردیک او د حمات د قلعه حکمران یې او د سلطان صلاح الدین ایوبی دښمن خو ستا وژلو ته ضرروت نشته ځکه الله تعالی زمونږ سره دی او د هغه په مرسته به ډیر زر انشاء الله تاسی مونږ ته په ګونډو شی او بیا به د بند شپی ورځی مونږ سره تیروی !

سلطان صلاح الدین ایوبی حسن بن سبا او شیخ سنان نه دی ، هغه خلک میدان ته د جګړی لپاره رابلی د وندسر او صلیبی نجلی وژل زمونږ شخصی کار وو فعل او د حالاتو غوښتنه وه ، دا د سلطان صلاح الدین ایوبی حکم نه دی - بیا یې اس ته وکتل چې وړاندی مړ پروت وو دوه غشی یې په تندی او دوه په اړخ باندی لږیدلی وو جوردیک ته یې مخ کړ وی ویل ، مونږ یو ته غشی او لینده راکړی او په تاسی کې تکړه سپور دی په اس باندی پښه واړوی څرنګه یې چې زغلولی شی وه دی زغلوی ښی او کین لور ته دی هم شی مونږ یې په غشی ولو که په لومړی وار زخمی یا مړ نه شو نو بیا زمونږ سرونه د تن څخه جدا کړی دا زمونږ عمل نه دی .

جوردیک وویل : تاسی د پوځ کسان یاست ؟

نقاب اچونکی وویل : تا خپل اصلیت هیر کړی ! ایا ته د اسلام د سپیځلی دین سرښندونکې نه وی ؟ د قلعه واکمنی ستا دماغ خراب کړ اود لوړی رتبی د حاصلو په خاطر دی له صلیبیانو سره دوستی شروع کړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته دومره انسان نه یې چې ستاسی وژولو ضرورت ته اړتیا وی د خپلی لوی سزا لپاره نور څو شپی ورځی به انشاء الله ژوند یې ته به وژل کیږی خو د صلیبیانو په لاس .

لومړی نقاب اچونکی وویل : دی نجلی ته ښه وګوره دا هغه سندر غاړی وه چې تاسی او صلیبیانو د هغی له اواز څخه د شرابو په نشه کې خوند اخیستلو او پدی نه شرمیدلئ چې دا ستا سی مسلمانه خور ده !

نجلی وویل : زه یوه مسلمانه وم چې د صلیبیانو په محفلونو کې ونځول شوم او زما د بدن سره لوبی وکړای شوی .

تا سی دومره بی غیرته یاست چې د خپلو لورګانو او خویندو بی عزتی او بی عصمتی تر اوسه هم راویښ نه کړی .

ای جوردیکه ! ما د صلیبیانو چارواکو سره اته کاله تیر کړل خو اوس تاسی دلته رابللی او خپل دوستان یې ګنی .

جوردیک چپ وو او د هغه کسان حیران وه چې دومره زړه ورسردار دا خبری څرنګه زغمی .... هغه په سوچ کې پریووت او په یاد یې شوه چې د ریماند د پوځی استازی سره یې په دی مسئله خبری اتری ترخی شوی چې د ټولو مسلمانانو کورونه دی و لټولی شی نو د ځان سره یې وویل کیدای شی چې غشی ویشتونکې هم د صلیبیانو کسان وی بیا یې په نرمه نقاب اچونکی ته وویل : زه تاسی له ځان سره خپلی قلعه ته بیایم .

نقاب اچونکی وویل : ښه نه ده چې دا فیصله دلته وشی ځکه بیا به تاسی ته د ښار څخه د مړو راویستلو تکلیف وی .

جوردیک وویل : تاسی په ما اعتماد وکړی او خپل توری له ځانونو سره وساتی ستاسی تګ به هلته د درنو میلمنو په ځیر وی .

* * *

هغوی د غرنی سیمی څخه په وتلو وه چې د اسونو ترپا یې واوریدله چې په تلوار سره د حلب په لور روان و او د هغوی غشی او لیندی ښکاره معلومیدلی ټولو خپلو اسونو ته پوندې ورکړې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نقاب اچونکی وویل : زه فکر کوم دا هغه کسان دی چې ستاسی د وژلو کوښښ یې کولو که پرماباور کوی نو ماته غشی او لینده راکړی انشاء الله چې یو قدم به هم وړاندی لاړ نشی .

جوردیک خپل یو کس ته وویل : غشی او لینده ورکړه نقاب اچونکی لږ ځنډ وروسته یو په نښه کړ او په یو وار سره یې د اس څخه راوغورځولو بیا یې خپل اس د هغه بل ملګری ته ورورسولو او په توره یې لاس ور پریکړ اس بی واکه شو او هغه په ځمکه را پریوت نو ساتونکو ونیولو ورته یې وویل که ژوند غواړی نو ووایه چې چا رالیږلی یاست ؟

هغوی وویل : مونږ دواړو ته د ریماند پوځی استازی د دوه مسلمانو چارواکو په موجودیت کې وویل چې د جمعی په ورځ سهار وختی جوردیک روانیږی د مانښام څخه مخکې به هلته رسیږی تاسی به د یو کمر تر شا وربانډی د غشو ګذوارونه کوی او هغه به ووژنی بیا به حلب ته راشی ستاسی د هیلی پورته انعام به درکړای شی خو زمونږ نښه خطاء شوه .

بیا ټول د حمات په لور روان شول ، جوردیک د خلت څخه پوښتنه وکړه د دومره څارنی سره تاسی څرنګه د ښار څخه راووتلئ .

خلت وویل : خپل ملګری مو د حال څخه خبر کړل د ټولو په مشوره مو یو بت ته کفن ورکړو د نوی زیږیدونکی ماشوم په قد بیا د کور څخه د هدیری په لور چې د ښار څخه بیرون وه د جنازی تر شا راووتلو زمونږ یو ملګری چې په پوځ کې منصبدار دی اسونو راته برابر کړل .

هغه مو خاورو ته وسپارلو مونږ په اسونو سپاره د خپل ټاټوبی لاره مو ونیوله چې په لاره کې مو ستاسی سره لیدل وشول .

خپلی قلعه ته نیمه شپه ورسیدل او د معززو میلمنو په څیر یې ځای په ځای کړل .

سهار د لمانځه څخه وروسته جوردیک خلت ته وویل : ما خپل دوست وګنه اودا راته ووایه چې سلطان صلاح الدین ایوبی څه کوی ؟

تا ته به دا معلومه وی چې هغه ولی د الملک الصالح څارنه ونه کړه ؟

خلت وویل : که ما ته معلوم هم وی نه غواړم چې تاسی ته یې ووایم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوردیک وویل : د سلطان صلاح الدین ایوبی سره زما شخصی دښمنی وه او هغه هم زما غلطی وه ما ته ددی احساس دښمنانو راکړ، ما د صلیبیانو نیت ښه معلوم کړ له یو لوری زما قوم او پوځ استعمالوی او د بل لوری زما د وژلو کوښښ کوی .

ما ته د سلطان نورالدین زنګی شهید خبره یاده شوله هغوی وویل : دا جګړه د هلال او صلیب ده دا د کوم عیسائی بادشاه او مسلمان واکمن په خلاف نه ده .

سلطان صلاح الدین ایوبی به ویل : تر کوم وخت پوری چې یو مسلمان هم ژوندی وی صلیبیان به د هغوی د وژلو کوښښ کوئ بی دینه هیڅکله د مسلمان دوست نشی کیدلای که هغوی ته د دوستی لاس وراوږد کړی نو زهر درکوی .

خلت وویل : زه یو عام سرتیرې یم او ددی جرات کول ما ته نه دی پکار چې د یو واکمن اراده څه ده ؟ خو د یو مسلمان په حیثیت دا حق ځان ته ورکوم چې کوم مسلمان بی لاری شی هغه ته سمه لاره وښایم .

جوردیک وویل : زه تا ته لیکلی پیغام نشم درکولای خو زما له خوا ورته ووایه چې د حمات قلعه خپله وبولی او هر وخت چې ارتیاوی د هغې څخه ګټه اخیستلای شي او که په دښمن باندی یرغل کوی نو د حمات په لاری راشه زه ستاسی تود هر کلی کوم او د پخوانی دوستی حق به اداء کوم .

بله ورځ جوردیک ، خلت د هغه ملګرې او حمیرا د ډالۍ سره ښه په عزت دمشق ته رخصت کړل .

* * *

خلت په دمشق کې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د حلب او حمات ټول راپورونه او د جوردیک پیغام ورکړ، پدی سره هغه ډېر خوشحاله شو خو په زړه کې یې شک وو داسې نه چې مونږ ته دوکه راکړی پداسې خلکو باور کول هم اسانه کار نه دی ځکه چا چې د صلیبیانو په کاسه خوراک او څښاک کړی وي بیا د هغو څخه د وطن، ملت او دین د خدمت کولو امید او هیله ساتل هسی خیال دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ټول مهم پوځی چارواکی او سالاران راوغوښتل او هغوی ته یې خپل جنګی پلان وړاندی کړ چې باید مونږ ګام په ګام مخکې ولاړ شو، لومړی باید حمات او بیا حمص تر لاسه کړو او د دی دواړو ځایونو څخه د خپل مرکز او قرار ګاه په توګه کار اخلو څرنګه چې ریمانډ هم د حملې او برید اراده لري نو باید د هغه مقابلې ته هم چمتو اوسو. هغه خپل کماندویان د ریمانډ په لاروکې خپاره کړل تر څو د هغه مخه ونیسی او هم د هغه خبر راوړی.

خپل پوځ یې چې د یخ او واورې په مقابل کې روزلی وو په څو ګروپونو تقسیم کړ او بیا یې ټولو چارواکو ته اړینې لارښوونې وکړې.

د دسمبر د شپږم او اوم په منځنۍ شپه کې د سلطان صلاح الدین ایوبی لومړی ډله (مقدمه الجیش) د دمشق څخه د شپې په تیاره کې حرکت وکړ، د هغې څخه مخکې په اطرافي جامو کې ډېر کسان استول شوی وه چې د لارې په هکله معلومات لاس ته راوړی او که څه خبره کیږي نو باید شاته احوال ورکړی.

د لومړنۍ پوځ څخه وروسته ټول لښکر حرکت وکړ او د حمات په لوري وخوځیدل، کله چې حمات ته ورسیدل نو جوردیک ورته مخې ته راغی او کلا یې ورته تسلیم کړه. سلطان صلاح الدین ایوبی هلته خپل څه کسان ځای پر ځای او سامان یې خوندی وساتلو. هغه د جوردیک پوځ هم د ځان سره یو ځای او په ټول لښکر کې یې تقسیم کړ وروسته د حمص په لوري وخوځیدل.

څرنګه چې هوا ډېره سړه وه نو هیچا هم فکر نه کاوه چې دا وخت به حمله کیږي، هر څوک په خپل خپل ځای کې ناست وه.

کله چې مسلمانان حمص ته ورسیدل نو هیڅوک هم پرې خبر نه وه، هغوی کلا محاصره کړه او د اور غورځوونکی غونډارو غورځول یې پیل کړل چې د کلا په منځ کې یې آور ولګیده.

سهار په کلا باندی سپین بیرغ پورته شو او کلا تسلیم شوه، څرنګه چې هغوی مقابله کړی وه نو د کلا پوځ او چارواکی بل ځای ته واستول شول ځکه چې پر هغوی باور نشو کیدای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی د حلب د پوځی کلا په لوری وخوځیده چې د ښار څخه دوه دری میله لری پرته وه، هلته هم دوی پداسې حال کې ورسیدل چې هیڅوک پری خبر نشول او کلا محاصره شوه ، د کلا دروازی په اور اچوونکو مواد باندی وویشتل شوی او بیا آور ور واچول شو.

همدا رنګه په کلا باندی آور غورځوونکی غونډاری وویشتل شول چې د دی سره د کلا پوځیانو وسله پر ځمکه کیښودله او تسلیم شول، دوي هم سمدستی دمشق ته ورسول شول ځکه چې پر دوی باور نه کیده . د حلب د کلا څخه د حلب ښار ته احوال رسیدلی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی حمات ، حمص او د حلب کلاګانی ونیولی او د ښار په لوری را روان دی . هغوی سمدستی ریمانډ ته احوال ورکړ چې سلطان صلاح الدین ایوبی د حلب د ښار په لوری را روان دی تاسې د خپل پوځ سره زمونږ مرستی ته راشی .

د حلب چارواکو څه پوځ د ښار په کلا کې او څه بیرون په ژورو کې ځای پر ځای کړ ترڅو د سلطان صلاح الدین ایوبی مخه ونیسی .

سلطان صلاح الدین ایوبی فکر کاوه چې د حلب ښار به خبر نه وي خو کله چې د هغه پوځ حرکت وکړ نو استخبارتی غړو سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر ورکړ چې په لاره کې صلیبی پوځیان په لوړو ژورو کندو کې ځای پر ځای شوی ، نو هغه حکم وکړ چې لښکر دی ځای پر ځای تم شي. ترڅو د راتلوونکی لپاره نوی پلان جوړ شي .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل کماندویان راوغوښتل او هغوی یې ته وویل چې تاسې به د شپې په حلبی پوځ داسې حمله کوی چې خیمی یې وسوځی ، آسان او اوښان یې ختم شی او کله چې بی نظمه شي نو بیا پری ناڅاپی برویدونه وکړی .

مسلمانوکماندویانو د شپې په حلبی پوځ باندی داسې ناڅاپی حمله وکړه چې د هغوی ټول نظم یې ګډ وډ کړ او هر لوری ته تیت پرک شول بیا یې په بی نظمی کې پری یرغل وکړ او هغوی یې تر ښاره پوری وځغلول .

سلطان صلاح الدین ایوبی ښار محاصره کړ خو د ښار لخوا څخه زیات مقاومت کیده. د ښار څخه به پوځیان راوتل او په مسلمان پوځ یې حملی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی. وروسته معلومه شوه چې صلیبیانو او حلبی چارواکو خلکو ته ویلی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی بی لاری شوی او د نوی دین بنسټ یې اینښودلی دی چې ورسره خلک ټول مرتدان دی نو ددی مرتدانو په وړاندی ودریږی بری به مو په برخه وی.

په همدی وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر راورسیده چې د ریمانډ لښکر د حلب لوری ته را روان دی، هغه سمدستی کماندویانو ته وظیفه ورکړه چې د ریمانډ لاره ونیسی، هغوی د ریمانډ د پوځ شا لوری ته راتاو شول.

ریمانډ بنه بی غمه مخ په حلب را روان وه چې کله د غونډیو او کمرونو منځ ته راننوت نو د غشو باران پری پیل شو. هغه سمدستی شاته ولاړ او په یو میدان کې یې واړول، د تریپولی نه ورته څو ورځی هیڅ احوال رانغی نو څه کسان یې واستول، هغوی احوال راوړ چې په لاره کې د سلطان ایوبی پوځ پروت دی.

اصلاً د ریمانډ مطلب د مسلمانانو پخپلو کې سره اچول وه او یوازې خپل لښکر یې الملک الصالح او نورو ته ور څرګند کړی چې زه خو ستاسې د کومک لپاره راغلم، هغه مقصد یې هم پوره شو.

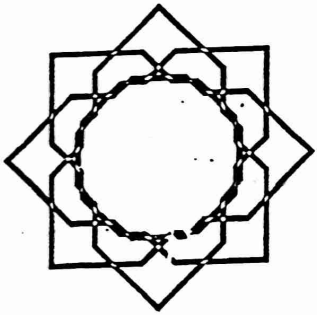
ریمانډ څو ورځی وروسته په بله لاره تریپولی ته ولاړ او بیا یې د هغه خای څخه حلب ته دا پیغام واستولو چې زموږ اوستاسې پوځی تړون ختم شو ځکه چې ما د حلب د محاصری د خلاصون ژمنه کړی وه او هغه ژمنه ما پوره کړه او سلطان صلاح الدین ایوبی می ستاسی څخه لری کړ، زماسلا کاران او نور پوځی آفسران بیرته تریپولی ته راواستوی.

کله چې حلب ته دا پیغام ورسیده هغوی ډېر خفه او ورخطاء شول چې دوی خو زموږ څخه ډېر مال هم واخیست او هیڅ ډول مرسته یې راسره ونکړه، جګړه خو مونږ خپله وکړه نو بیا دا دومره مال او دولت د څه لپاره مونږ هغوی ته ورکړ.

د دی څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی د الرستان د غرونو په لړی کې واړول ، پدی وخت کې یوه نهه کسیزه ډله د باطنی او سبائی فدایانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

حلب ته راغلی وه چې د دینی مذهبی مشرانو په څیر او شان د سلطان صلاح الدین ایوبی سره وګوري او کله چې وخت مناسب پیدا کړی نو هغه ووژنی .
دا ټولی پیښی د جنوری په میاشت (۱۱۷۵) میلادی کال کې شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې خدائ ځمکی ته رابښکته شو

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د مصر څخه شام ته ولاړ او هلته د صلیبي پلانونو په خلاف بوخت شو نو صلیبیانو په مصر او قاهره کې ورانکاری پیل کړه ترڅو سلطان صلاح الدین ایوبی د هغوی په خلاف وخت د جګړې او جنګ پیدا نکړی او په همدی جنجالونو کې یې ټول ځواک ختم شي.

مخکی مو وویل چې سلطان صلاح الدین ایوبی د ۱۱۷۴- ۱۱۷۵ میلادی کلنو په منځ کې چې هوا سړه او یخه وه په شام کې د صلیبیانو او د هغوی د لاس پوڅو او ګوډاګیانو په خلاف خپل تصفیوی عملیات پیل کړل چې په پای کې د حمات، حمص او حلب کلا ګانی ونیولی شوی او د ریمانډ لښکر چې راورسیده مجبور ؤ چې په شا ولاړ شي ، د جنوری د میاشتې په ورځو کې هغه د الرستان په غرنی لړی کې واړول او د راتلوونکی لپاره یې پلانونه جوړول .

څرنګه چې په مصر کې د سلطان صلاح الدین ایوبی ورور ملک العادل آمیر وو نو صلیبیانو غوښتل مصر په مکمل ډول د هغه له لاسه وباسي او هلته د خپلې خوښی حکومت جوړ کړي. په همدی خاطر یې هلته خپلو ورانکارو ګروپونو ته بیا حکم وکړ چې خپل فعالیتونه زیات او د سلطان صلاح الدین ایوبی په سالارانو او چارواکو کې خپل ګوډاګیان پیدا کړی ترڅو د هغوی له لاری مصر تر خپل واک لاندی راولی .

صلیبیانو د مصر په خلاف د سوډان او حبشی څخه هم کار اخیستلو، د حبشی خلک ډېر غریب وه نو هغوی په کم خرڅ کولای شول ښه زیات کسان خپل پلویان کړی، همدا رنګه په سوډان کې هغوی زیات پوځیان او ورانکاری روزلی وه تر څو په راتلوونکی وخت کې ورڅخه کار واخلی .

سوډانیانو دوه ځلی د سلطان صلاح الدین ایوبی سره ټکر کړی وو خو دواړه ځلی ناکام شول ، دا خل یې غوښتل د مصر د کوم سالار او سوډانی لښکر څخه کار واخلی او په پته توګه قاهره خپله کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې یو سالار چې د سرحدونو او پولو د ساتلو مسئول او قوماندان وه د هغه پلار مصری خو مور یې سوډانۍ وه. هغه غوښتل چې مصر د سوډان تر لاس لاندی راشي ، صلیبیان د ده د دی ذهن او فکر څخه خبر شول نو سمدستی یې د هغه سره اړیکی ونیولی او د ده اراده یې په هوډ او قصد باندی بدله کړه او دا یې ورته وویل چې مونږ ستا سره هر ډول مرستی ته چمتو یو او که دا کار کامیاب شو نو ته به د مصر د نیمایی برخی بادشاه او واکمن شی.

وروسته لدی د نوموړی قوماندان سره د هغوی اړیکی ټینکی او پاخه شول ، هغه ته په تحفه کې د سرو زرو سکی، وسلی او یوه ښایسته او حسینه پیغله ورکړل شوه. هغه ته دا مسئولیت وسپارل شو چې د مصر په پوځ او اداری چارواکو کې خپل پلویان پیدا کړی تر څو په راتلوونکی کې د همدوی څخه ګټه واخلي.

نوموړې سالار القند نومیده چې د سلطان صلاح الدین ایوبی باوری سړی وه، مخکې چې کله سوډانیانو په مصر حمله کړی وه القند په هغې کې ښه نوم پیدا کړی او خپل مصری سرحدات یې داسې خوندی کړی وه چې مرغی ورڅخه هم نشوه تیریدای. په همدی خاطر سلطان صلاح الدین ایوبی او ملک العادل په هغه باندی باور کاوه، علی بن سفیان هم هغه پیژندلو چې شکمن سړی ندی ځکه په څرګنده د هغه څخه هیڅ داسې کوم کار نه څرګندیده چې د چا پری شک راشي خو هر څه په پټه روان وه.

* **

د قاهری او سوډان په منځ کې په نیل سیند باندی اوس یو لوی بند جوړ شویدی چې داسوان په نامه سره یادیږي. دا ځای پخوا غرونه، غونډی او کمرونه وه چې لوړی او ژوری یې لرلی. پدی غرونو کې د مصر فرعونیانو بتان د ډبرو څخه تراشلی وه ان تر دی چې د غرونو لوړې او څوکې یې داسی جوړی کړی وی چې بت ورڅخه جوړ شوی وو. پدی غرونو کې د فرعونیانو د وخت لوی او مشهور بت ابوسمبل هم وو چې په مصر کې تر ټولو لوی او غټ دیوتا وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرعونیانو پدی غرونو کې ځانته غارونه، تونلونه او سمځی جوړی کړی وی چې په هغې کې په زرګونو کسان ځایدل، د همدی غرونوارخ او څنګ ته د نیل دریاب بهیدلو چې د سوډان څخه به کښتی په نیل کې راتلی او د همدی تنګی څخه به مصر ته ننوتلی.

سلطان صلاح الدین ایوبی د پولو او سرحداتو د ساتنی لپاره پوستی جوړ کړی وی او هلته به تل پوځیان اوسیدل چې دا پوځیان به شپږ شپږ میاشتی وروسته بدلیدل ، د دی ټولو سرحدی ځواکونو مشر سالار القند وو. کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د شام په لوری تللو نو د هغه دی خبری ته پام نشو چې سرحدی پوځیان بدل کړی او نوی کسان هلته واستوی .

ملک العادل د القند څخه وپوښتل چې ایا د کسانو بدلولو ته اړتیا شته ؟

هغه ورته وویل: هیڅ اړتیا نشته کار ښه په مخ روان دی،دا کسان ښه بلد شویدی نو ملک العادل هم ډاډه شو.

څرنګه چې صلیبیانو د القند سره پلان جوړ کړی وو چې هغه به د خپل سوډانی او حبشی پوځ په کومک سره مصر او قاهره نیسی ، کله چې د هغوی ټول کارونه او پلانونه بشپړ شول او د حملی وخت راغی نو دی اړتیاوه چې اوس د کومی لاری سوډانی حبشی پوځ مصر ته داخل کړی ترڅو په قاهره باندی ناڅاپي برید او هغه ونیسی .

هغوی همدا یوه لاره لرله چې د جنوبیه وچه او د نیل دریاب وه چې په کښتیو کې کسان راولی. په وچه او ساحل دواړو لاری باندی پوځیان پراته او تل تر څارنی لاندی وه. په وچه هر ځای کې پوستی وی ، د ساحل په غاړه هم پوستی وی او هم تل ګزمه او پیره کیدله ترڅو په کښتیو کې څوک مصر ته پټ داخل نشی .

صلیبیانو د دی ځای د خپلولو لپاره دوه ورانکاری ډلی هلته ولیږلی چې یوه ډله د سوداګرو په شکل او بله د موسیقی د هنرمندانو په شکل کې وه، د دواړو سره ښکلی او ښایسته روزل شوی نجونی وی .

د موسیقی د هنرمندانو په ډله کې یې څو نڅا کوونکی او دوه سندر غاړی په مزدوری راوستی وی چې هغوی په مختلفو کلو او پوستو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځخه کار واخلی ، سوداګرو اصلی روزل شوی صلیبي نجونی له ځان سره ملګری کړی وی .

هغوی د فرعونیانو د غونډیو او غرونو سره نژدی په یوه شین ځای کې واړول چې ښکلی شین چمن او شنی ونی یې لرلی، هلته هغوی خیمی ودرولی او په چمن کې یې فرشونه خپاره کړل، هغوی به هلته د سهار له مخی کبان او ماهیان نیول بیا یې په مختلفو ډولونو پخول او خوړل یې ، د دوی سره نژدی یوه پوځی پوسته وه چې د ساحل ساتنه او ګزمه یې کوله .

یو ځلی دوه پوځیان په خپلو آسونو د نیل غاړی ته راغلل چې ساحل وځاری ګوری چې څلور ښکلی او ښایسته نجونی په اوبو کې لامبی، هغوی دواړه وویریدل چې دا پیریان یا بد روحونه دي چې دلته لامبی کنه پدی بیابان او ریښه کې پیغلی نجونی څخه کوي ؟ هغوی چې بل لوری ته وکتل نو څو نارینه په چمن کې ناست وه او خبری یې کولی ، دوی نور هم ورخطا شول خو د هغو څخه یو سړی ورته اواز وکړ چې تاسې مه ویریږی مونږ د قاهری سوداګران یو خپل مالونه مو پلورلی اوس دلته د څه وخت لپاره دسیال کولو په خاطر راغلی یو.

دواړه پېره کوونکی پوځیان هلته ورغلل او سوداګرو ورته غوړه مالی او درناوی وکړ بیا یې د مصری پوځیانو ستاینی پیل کړی او ډېر صفتونه یې ورته وکړل چې پدی سره پوځیان پوره ډاډه شول، څلور نجونر چې په اوبو کې لمبل هغوی هم راغلی او لږ شاته کیناستی خو دواړو پوځیانو ته یې د سترګو په کنجونو کې کتل، پوځیان چې د ډیر وخت راهیسی پدی بیابانونو کې ګرځیدلی وه د دوی په لیدلو ډېر خوشحاله شول. ځکه د هغوی ورسره شپه ساعت تیر شو، وروسته یو سړی تازه ماهیان راوړل او هغه نجونو زر زرپاخه کړل او ټولو په ګډه وخوړل په پوځیانو باندی یې خاص او خوندور شربت هم وڅښلو.

د دی څخه وروسته دوه نجونو د پوځیانو سره پټی پټی خبری پیل کړی او لږ لږ له نورو څخه جدا شول .

(c) kelabton.com: The Digital Library

هر یوی خپل پوځی ملګری ته وویل: پدی ډله کې چې کوم بوډا سړی دی هغه زماخاوند دی، زه نه غواړم د هغه سره واوسیږم، که ته ماته پناه راکولای شي او ما ساتلی شي نو زه هغه وژنم او ستاسې سره واده کوم.

پوځی وویل : ستا په ځپر ښکلی ته به ځوک پناه نه ورکوی.

نجلی وویل : دلته مونږ څو شپی یو زه به د وخت په میندلو خپل بوډا خاوند ووژنم او ستا خوا ته به درشم خو ته چې کله ګزمی ته راځی نو زما سره ضرور له نورو پټ ګوره.

دواړه پوځیان نجونو پخپل جال کې ونښلول او د وظیفی ځخه یې بی پروا کړل، هغوی به هره شپه راتلل او د خپلو ملګرو نجونو سره به یې د غونډیو په یو کونج کې پټ کتل او هلته به سره ناست وه، ګزمه او پېره پاتی شوه.

بلی خواته د موسیقی هنرمندانو د وچی په لاره باندی واړول ، هلته خای پر خای پوستی وی هغوی به د پوځیانو خوا ته ورتلل ، خبری اتری به یې ورسره کولی او د خبرو په ترڅ کې به یې ورته وویل : مونږ فنکاران او هنرمندان یو، تاسې ته به د خپل فن او هنر څرګندونه وکړو.

څرنګه چې پدی وچو دښتو کې هغوی پرته د ګیدړو ځخه د بل شي اوازونه نه وه اوریدلی دا ورته لوی شی ښکاره شو چې لږ وخت یې په خوښی سره تیر شی.

د شپی به هغوی راتلل او د پوستو ځخه د باندی په میدان کې به یې خپله سازنده ګی کوله او تر نیمو شپو پوری به لګیا وه، ټول پوځیان به د هغوی په شا او خوا راټول او خپله وظیفه یې شاته غورځولی وه. کله چې دواړه ګروپونه سوداګر ، فنکاران او هنرمندان پوه شول چې اوس هغوی د پوستو کسان او د ګزمو کسان په خپل جال کې راوستی نو خبر یې ورکړ چې سودانی او حبشی پوځیان دی د وسلو او سامان سره را روان شي او د شپی په هغه وخت کې دی پداسی حالت کې راځي چې کله ساز ښه ګرم وي ځوک به ورته متوجی نه وي او خپل کار به وړاندی بیایي.

په همدی ترتیب په نیل کې هم دوه دری ګښتی هره شپه راتللی او د غونډیو او غرونو په منځ کې خالی کیدی او بیرته تللی. هغه کسان چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

گزمه او پهره یې کوله هغوی د دواړو ورانکارو ګروپونو لخوا د بچاؤ په حال کې ننبتی وه .

* * *

یو ځل قوماندان چې د ډیر عمر خاوند وه د یو نجلی څخه چې په ټولو کې ښکلی وه د شپی تیرولو غوښتنه وکړه .

نو ډمه چې تل یې په خوله خندا وه ورسره خیمی ته ولاړه او یو لوری ته کیناسته .

قوماندان وویل : ما هیڅ کله شراب نه دی څښلی .

ډمی وویل : زما پلار هم هیڅکه شراب نه دی څښلی خو تاسی د شرابو نوم ولی واخیسته ما خو تاسی ته د شرابو څښل نه دی ویلی فکر کوم ته غواړی چې ما سره شراب دی او لاړه شم تاسی ته یې راوړم او دربانديی وی څښم .

قوماندان په خندا وویل : وایی چې د شرابو څخه پرته بښځه او بښځه پرته د شرابو بی مزی وی ، ما خو تر اوسه د شرابو ذایقه نه ده څښلی او زما غږ د پردۍ بښځی سره نا اشنا دی .

ډمی وویل : زه ستاسی څخه سره او سپین زر نه غواړم زما یوه خبره ومنی زه ستاسی سره ټوله شپه تیروم ... او هغه دا چې په ګناه کې دومره خوند نشته څومره خوند چې د نجلی په ناسته کې دی .

ښایی زما خبره به تا ته عجیبه وی او ته به زما خبره هم نه منی خو په دی باندی غور وکړه ستا څیره وایی چې تا نن شپه د لومړی ځل لپاره د لوی ګناه اراده کړی ده ځکه په دی دومره یخنی کې ستاسی په وچولی د خولو سیلاب راوان دی .

قوماندان وویل : ته رښتیا وایی مونږ ته یې چې کله پوځی روزنه راکوله نو په هغه کې یې را ته د ګناهونو څخه د ځان ساتلو طریقه هم رابنودلی وه .

د بدني او جنګی تربیت سره روحانی او اخلاقی تربیت هم شامل وو نو له دی امله د سلطان صلاح الدین ایوبی یو سرتیری د لسو صلیبیانو سره مقابله کولی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډمی وویل : خو دیوی‌کمزوری نجلی په وړاندی دی د دومره روحانی او اخلاقی روزنی سره سره سلاح وغورځوله .

قوماندان اندیښمن شو بی اختیار یې د خولی څخه ووتل : زما دا هیڅ امید نه وو چې ته به دلته دا ډول خبری اتری کوی ، ما دا فکر کاوو چې ته به په خپلو نازونو او اداګانو ما لیونی کوی ، ستا په شوندو هغه خندا څه شوله چې زه یې مجبور کړم ترڅو ستا د مشر نه تا په سوال وغواړم او ددی په بدل کې د طبیلی څخه غوره اسونه ورکړم .

ډمی وویل : خپله توره ، خپل غشی او لینده ، خپله خنجر... دی ولی ورنکړل ؟

قوماندان وویل : هیڅکله نه ! سرتیری خپله سلاح چاته نه ورکوی .

هغه پورته شو په خیمی کې یې په قدمونو وهلو پیل وکړ بیا یې په غصه

وویل : د یوی ډمی د خولی څخه داسی خبری کول زما نه خوښیږی !

ایا ته په دی کوښښ کې یې چې زه ستا بدن ته لاس درنه وړم !

ډمی وویل : هو ! زه ستا څخه خپل بدن ساتم !

قوماندان وویل : ایا ته خپل بدن پاک ګڼی ؟

ډمی وویل : هیڅکله نه ! زه خپل بدن ناپاک ګڼم نو له دی امله ستاسی د بدن ناپاکی نه غواړم !

قوماندان په دی خبره باندی پوه نشو او ډمی ته یې وکتل

ډمی وویل : هیڅ یوه لور د خپل پلار د جسم نا پاکولو کوښښ نه کوی :

قوماندان په سوړ اوسیلی سره وویل : زه بوډا یم او ته ځوانه ! بیا په خپل ځای کیناست سره یې ټیټ کړ، ډمه پورته شوه او د هغه په غاړه کې یې خپل لاسونه وړاچول وی ویل : دومره مایوسه کیږه مه ! زه هیڅرته نه تښتم زه تا ته دوکه هم نه درکوم ، که ته یوازی د نارینه په شکل کې خوښ یې نو زه یو ډمه فاحشه یم او ځان سره به وایم چې یو نارینه سره می لاره پیدا شوه چې په هغه باندی د الله تعالی لعنت شوی دی .

زه تا د پلار په شکل کې ګورم ، زما خبره واوره بیا دی چې څه زړه غواړی هغه وکړه زما په خوله به همغه مصنوعی خندا وی او جسم به هم !

ایا ستا لور شته ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان وویل : هو ! یوه لور می ده !
ډمی وویل : د هغی عمر څومره دی ؟
قوماندان وویل : دولس کاله !
ډمی وویل : که ته مړ شی او ستا میرمن د غریبی له امله ستا لور په چا خرڅه کړی او بیا زما په شان شی نو ستا روح به په دی دښتو او غرونو کې چغی نه وهی ؟
قوماندان په رنو سترګو ورته وکتل او په تندی یې خولی روانی شوی او ځاځکی ، ځاځکی په ځمکی باندی وپروتی .
ډمی وویل : داسی تصور وکړه چې ته مړ شوی یې او ستا لور د یو ګناهګار انسان سره په خیمی کې ناسته او هغه ورته وایی شراب راوړه چې د شرابو څخه پرته د نښځی سره خبری اتری کول بی مزی وی .
قوماندان وویل : ددی ځای څخه ووځه فاحشی ، بدکاری .....!!
ډمی سوړ اوسلی وکړ وی ویل : که زما پلار ژوندی وای نو ستاسی سره به یې په خیمی کې په لیدلو سره لومړی زه او بیا ته وژلی وای .
قوماندان پورته شو او په قدم وهلو یې پیل وکړ .
ډمی د هغه د ذهنی کیفت او غصی په پام کې نه نیولو سره وویل : زه د بوډاتوب له امله ستا څخه کرکه نه کوم ما ستا څخه د ډیر عمر انسانانو سره هم شپی تیری کړی دی ....
خو خبره دومره ده چې ستاسی څیره او صورت کټ مټ زما د پلار پشان وه ، ستاسی خیمی ته په راننوتلو لور شوم او څه چې می وویل زما په خیال او خاطر کې هم نه راتلل .
قوماندان هغی ته وکتل په داسی حال کې چې غصه یې سړه شوی وه .
ډمی بیا وویل : زه د لس کالو وم چې زما پلار مړ شو ، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی له راتګ څخه وړاندی په پوځ کې سپاهی وو هغه ما سره ډیر مینه کوله زما مور ځوانه وه او په بی وزلۍ کې یې شپی او ورځی تیرولی زه یې یو کس ته وسپارلم او را ته یې وویل : دا ستا تره دی هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ولاړه شه ستا د پلار لیدلو لپاره بیایی دواړه مور او لور په ژړا ژړا سره بیل کړو .

هغه انسان ما ته د ژوندانه هر ډول اسانتیاوی برابر کړی خو زما څخه یې ډمه او سندرغاړی جوړه کړه کله چې زه ځوانه شوم نوما ته د خپل قیمت اندازه وشوه ، هغه قیمت زما جذبات مړه کړل او زه بنکلی تیږه شوم خو ستا په لیدلو زما احساسات یو ځل بیا راژوندی شول .

په ژړا ژړا کې یې وویل : داسی را ته معلومیږی چې زما د پلار روح په دی خیمی کې دی .

قوماندان وویل : که ته په ربښتیا ډمه یې نو په دی دښتو کې څه کوی ایا هلته داسی انسان نشته چې ستا د قدر وکړی ؟

نجلی وویل : زه په مزدوری ورسره راغلی یم زه دا خلک نه پیژنم او د هغو نجونو له خوا هم ما ته یوازی دومره ویل شوی چې سرحدی پولی ته لاړه شه هلته پوځیان پراته دی او هغوی د خپل هنر په وسیله خوشحاله کړه .

ما دا دنده له دی امله قبوله کړه چې د مسلمانانو د پولې ساتوونکي مجاهدین هم له نږدی څخه وګورم !

دا حقیقت در ته روښانه کول غواړم چې زه یوه دوکه یم د ځان لپاره او د نورو لپاره هم !!

بیا ډمه د قوماندان په وړاندی په ګونډو کیناسته او په خپل لاسونو یې د هغه لاس ونیولو د سترګو سره یې ومښولو بیا یې بنکل او قوماندان خپل بل لاس د هغی په سر باندی کیښوده ورته یې وویل : ستا نوم څه دی ؟

ډمی وویل : ما ته خپل بادار برق وایی خو پلار به راته زهره ویله .

قوماندان د مینی او شفقت په ژبه وویل : اوس خپلی خیمی ته ولاړه شه !

زهره وویل : ته ویده شه بیا به زه لاړه شم .

* * *

شپه تیره شوی وه خو د هنرمندانو دوه ټنه په خپلو خیمو کې ویښ وو یو بل ته یې وویل : زمونږ طریقه صحیح نه ده مونږ دی نجونو ته یوازی دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویلی دی چې د پوځیانو زړه خوشحاله کړی خو اړیب
مقصد مو هم ورته واضح کړی وی .
بل وویل : ښایی دا ډمی د سرو او سپنو په مقابل کې زمونږ راز هغو ته ووایی
بل وویل : ستاسی خبره سمه ده دی خو کوم هدف ته مو چې راوستلی
هغوی یې په ښه طریقه سرته رسوی .

* * *

قوماندان په خپلی خیمی کې په ډاډ سره ویده شو خکه چې زهرا د ګناه
څنی وساته او په سینه کې یې د پلارولی احساس را ژوندی کړ .
زهرا هم په خپله خیمی کې ویده شوه چې بیا سهار مهال یې دا کلمات په
خواږه اواز تر غوږ و شول : الله اکبر الله اکبر ، الله اکبر الله اکبر - اشهدان لا
اله الاالله ، اشهدان لا اله الاالله - اشهدان محمدا رسول الله ، اشهدان
محمدا رسول الله - حی علی الصلوه حی الصلوه ، حی الفلاح حی الفلاح -
الصلوه خیر من النوم، الصلوه خیر من النوم - الله اکبر الله اکبر- لا اله الاالله
- زهرا راوینبه شوه او په خپل خای کیناسته .
په دی کې یو کس راغی ورته یې وویل : خان تیار کړه ، د خیمی څخه
بیرون اوښان ولاړ وو ، کله چې هغوی د خیمی څخه راووتل نو قوماندان د
هغه خای په لور را روان وو کوم چې ټولو په ګډه هلته لمونځ کولو زهرا په
مخ ورغله په ژړا ژړا یې ورته وویل : زما په سر لاس کیږده .
قوماندان د هغه په سر باندی لاس کیښود او زهرا یې بل لاس ونیوه او
ښکل یې کړ او بیا ورځنی خپلو ملګرو ته لاړه او هلته په اوښانو سپاره او د
سیند په لور راوون شول بیا هغه خای ته ورسیدل کوم خای چې سوداګرو او
څلور نجونو خیمی وهلی وی .
په ډېر لږ وخت کې څلور زره حبشی او سوډانی پوځیان او ځنګلی جګړه
مار خلک د فرعونیانو غاړونو ته سره د پریمانه وسلو راغلل .

* * *

کله چې پوځیان پوره شول نو القند ته یو صلیبی افسر ورغی او ورته ویې
ویل : اوس د دی وخت راغلی چې تاسې هلته ولاړ شی او خلکو ته خان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څرګند کړی. هغوی مونږ پدی پلمه راوستی چې تاسې ته هلته خپل خدائ درښیو، مونږ ټول ترتیبات نیولی یوازی ستا تلل اړین دی.

القند هماغه غارونو ته ولاړ. هلته صلیبیانو د ابوسمبل د بت په شا او خوا کې د روښنایی داسې شیشی لګولی وی چې د لری څخه به په بت پریوتی او هغه به روښانه ښکاریده.

د روښنایی د راتللو لاره او درک نه معلومیده، هغوی به په یوه دره کې اور بل کړ او هغې ته مخامخ به یې لویه شیشه یا جلا لرونکی فلزی تخته کینښودله چې رڼا به یې منعکسوله. هغه رڼا به د شیشی پوسیله په بت پریوتله او هغه به روښانه ښکاریده لکه چې بت خپله رڼا کوي. بله دا چې کله به په بت رڼا ولګیده نو هغه به داسې معلومیده چې سترګی ښوروی، خوله خلاصوی او بندوی او کله کله ښوریږي.

کله چې القند راغی نو هغه ته د پادشایانو جامی او تاج ور په سر شو او د بت شاته یې کینولو، کله چې لومړی روښنایی راغله او په بت ولګیده نو د شا لخوا اواز وشو: دا ستاسې لوی خدای دی، ټول حبشیان او سوډانیان په سجده پریوتل. بیا چې راپورته شول نو بت سترګی غړولی، خوله یې خلاصوله او بندوله او ښوریده او دا اواز ورڅخه راتللو: زه ستاسې لوی خدای یم، زه ستاسې د لیدلو لپاره راغلی یم.

تاسې به زماد دښمنانو سره جګړه کوی او هیڅوک به شاته نه راځی، هر چا چې د جګړې څخه تیښته وکړه هغه به د ډبری پشان شی، زه د یو نارینه او یوی ښځی قربانی غواړم، زه تاسې ته د انسان په شکل کې نژدی درځم او هلته به تاسې ما وګوری.

د دی څخه وروسته رڼا بنده او تپه تیاره شوه. لږ ځنډ وروسته بیا په هماغه لوری رڼا رابنکاره او د بت څخه یو سړی را روان شو چې د پادشاه جامی او تاج یې پر سر وو.

د هغه تر شا څلور ساتونکی چې برچې ورسره وی مخ په لاندی را روان شول، پدی وخت کې څلور نجونی هم راڅرګندی شوی چې د ښاپیرپو پشان

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې وزرونه ښورول هغوی راوړاندی او بیا ورکی شوی ، وروسته اعلان وشو چې دا ستاسې خدای دی چې د انسان په شکل کې تاسې ته ځان درځرګندوی .

پادشاه همداسی په رښا کې را روان وه ترڅو چې د ټولو په وړاندی په یوه غونډی باندی ودریده ، هغه ټولو وپیژانده ځکه څیره یې ښه ښکاریده، ټولو ورته سجده وکړه ، وروسته هغه وویل: زه ستاسې خدای یم او په تاسې باندی یو امتحان کوم هغه دا چې کوم کسان چې زه درته په ګوته کوم د هغوی د وژلو کوښښ وکړی ، تاسې ته به بیا هر څه درکول کیږی .

دا ټول پلان صلیبیانو جوړ کړی وه ځکه هغوی پدی کارونو کې پوره مهارت درلوده.

سوډانی پوځیانو وویل : اوس باید قربانی وشي نو د یوی پوستی مسلمان قوماندان او ډمه ونیول شول او سوډانی حبشی مذهبی مشرانو ته د قربانی لپاره وسپارل شول بیا هغوی تر دری څلور ورځو پوری وساتل چې پاک شي، ښه خوراک او څښاک یې ورکول .

د پوستو عمومی قوماندان القند پدی پوه وو چې دا د مسلمانانو په خلاف د صلیبیانو پلان او پروګرام دی او سوډانیان او حبشیان په لاره قربانی کیږی .

مسلمان قوماندان او سندر غاړی به هغوی هره ورځ د نیل غاړی ته د غسل لپاره وړل او هلته به یې غسل ورکولو ، په څلورمه ورځ قوماندان او زهرا چې کله په ډولۍ کې کینول شول نو هغه څلور تنو ونیوله او د هری ورځی په څیر یې د بی شمیره خلکو په منځ کې چې لاس په نامه ولاړ وو روانه شوه پداسی حال کې چې دوه مذهبی مشرانو ورڅخه وړاندی د غرونو په لمن کې د نیل غاړی ته ورسول شوو یو مذهبی مشر خپلو کسانو ته امر وکړ له دی ځای څخه لری لاړ شی بیا یې وویل : تاسی خپلی جامی وباسی او ولامبی .

مذهبی مشرانو په ملابند پوری تورې تړلی وی ولاړ وو او د اسمان په لور یې کتل هر یو د ځان سره څه کلمات ویل چې قوماندان د زمری په څیر په یوه ورټوپ کړ توره یې ورڅخه واخیستله او په زړه کې ورمنډله ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل خپلو کسانو ته اواز وکړ چې قوماندان ورورسیدلو د هغه غږ یې بند کړ او زهرا ته یې وویل تورہ پورته کړه او خپله میړانه ښکاره کړه ، پدی وخت کې هغه ځلور تنه راورسیدل ، هغوی سره خنجرونه وو قوماندان دری واړه او زهرا یو تن د مقابلی وروسته ووژل او د خپلې پوستی په لور روان شول ، په لاره کې یې دوه تنه خپل پیره کوونکی چې په اسونو باندی یې ګزمه کوله ولیدل پر هغوی یې غږ وکړ ، هغوی د خپل مشر اواز وپیژندلو او ځانونه یې ورورسولو ، قوماندان وویل : اسونه مونږ ته راکړئ مونږ قاهری ته ځو زر تر زر تاسو پوستی ته لاړ شی که چا زمونږ پوښتنه وکړه ورته ووایی چې مونږ نه دی لیدلی .

په قاهره کې ملک العادل علی بن سفیان ته وویل چې القند څو ورځی کیږي چې نشته ! داسې نه چې ورانکارانو تښتولی وی یا دا چې د هغوی سره یو ځای شوی نه وي، علی بن سفیان لټون پیل کړ خو هیڅاته هم معلومه نه ده چې هغه چیری تللی ، بلاخره علی بن سفیان د القند کورته ورغی د ساتوونکو او نوکرانو څخه یې پوښتنی وکړی .

په ښځو نوکرانو کې یوه د پاخه عمر وه چې زوی او خاوند دواړه یې شهیدان شوی وه، هغې علی بن سفیان ته وویل: د ډیری مودی څخه دلته شکمن کسان تلل راتلل ، او دا کشره میرمن یې هم د مصر نده بلکې د بل ملک ښکاري، هغه ته ډېری وسلی ، سره او سپن زر راغلی دی .

علی بن سفیان د القند کور محاصره کړ ، کشره میرمن یې ونیوله او د هغه څخه یې پوښتنی پیل کړی هغې اقرار وکړ چې دلته صلیبیان راځی او ستاسی په خلاف د بغاوت لپاره شپی او ورځی خلک روزی چې په دی سلسله کې یې ډېری وسلی ، سره او سپن زر راوړی او په کور کې دی .

د علی بن سفیان په هدایت د استخباراتو د اداری غړو کور ولټاوه چې ډېره زیاته وسله، د سرو او سپیو زرو سکی او مالونه پلاس ورغلل .

قوماندان او زهرا د پرله پسی سفر څخه وروسته د شپی ځانونه قاهری ته راورسول د علی بن سفیان د کور د دروازی په مخ کې ودریدل او د اسونو څخه راښکته شوه دروازه یې وټکوله ډیر زر بیا دروازه خلاصه شوه هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې ميلمستون ته بوتلل ، علی بن سفیان ته خبر ورکړل شو هغه راغی او دوی ته يې تود هرکلی ووایه بیا هغوی ورته ټوله کیسه وکړه . د قصی له اوریدلو وروسته دواړه د الملک العادل د کور په لور روان شول . هلته په رسیدلو سره يې هغه د خوب څخه راویښ کړ ورته يې وویل چې څلور زره حبشی سودانی پوځ د سالار القند په مشری کې زمونږ پوستو سره نږدی غرونو کې خیمی وهلی دی .

ملک العادل سمدستی سپاره او پیاده تیار کړل، تر ټولو لومړی يې کماندویان واستول چې هغه سیمه محاصره کړی ترڅو څوک شاته یا مخکی ولاړ نشی بیا د سلطان صلاح الدین ایوبی د جګړې په طریقه يې لومړی سپاره ښی او کیڼ لوری ته او خپله په منځ کې روان وو چې ډیر سرتیری يې تر شا وو .

سهار یو تن ولیدل سودانی چې مذهبی مشران او څلور حبشیان د سیند په غاړه مړه پراته دی، په همدی وخت کې القند ته چې په هغه مهال د مشاورینو سره ناست وو خبر ورکړای شو او دا هم ورته وویل شول کومه ښځه او سړی قربانی کیدل هغه هم بی درکه او نشته .

القند وویل : هغه قربانی کیدونکی څوک وو ؟

ورته وویل شول چې هغه د غره لاندی سیمی د پوستی قوماندان او ښځه د صلیبیانو په ډلی کې راغلی وه .

القند وویل : ولاړ شی وګوری چې هغه په پوسته کې شته او که نه ؟ که نه وی نو هغه به ضرور قاهری ته تللی وی نو مونږ ته په کار دی چې وخت ضایع نه کړو .که نه دلته به ووژل شو .

بیا يې یو تن راوغوښت ورته يې وویل : له خان سره څو اعتمادی کسان واخله د حبشیانو او د هغه مذهبی مشرانو مړی په سیند کې لاهو کړه پام کوه چې هیڅوک درڅخه خبر نشی که نه دا لښکر به د قاهری پر خای بیرته خرطوم ته لاړ شی .

بیا يې سمدستی اعلان وکړ چې د سیند په غاړه قربانی وشوه اوس خدائی حکم دی چې زما په دښمنانو یرغل وکړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حبشیان د پوځی دسپلین لاندی د سیند په غاړه غاړه د قاهری په لور روان شول په شپه کې د ارام کولو لپاره تم شول چې د الملک العادل سرتیرو غلچکی یرغل پری وکړ او بیر ته خپل پرانو ته ولاړل .

سهار په میدان بی شمیره مړی او زخمیان پراته وه نو القند خپل قوماندانان راوغوښتل ورته یې وویل دا ډول یرغل د سلطان صلاح الدین ایوبی له سرتیرو پرته بل څوک نشی کولای نو اوس وړاندی هم تللی نشو او په دی دښتی کې مقابله هم نشو کولای .

نو ښه به دا وی چې د غرونو او غونډیو په لوری بیرته ولاړ شو او هلته یې مقابله وکړو ځکه د قاهری خلک یوازی نه بلکی هغوی زمونږ د مقابلی لپاره پوځ هم راولیږلو ...

ملک العادل ته د استخباراتو یو غړی خبر ورکړ چې د القند ملګری په غرونو او غونډیو کې د مقابلی اراده لری ...

نو ملک العادل له وړاندی څخه خپل سرتیری په هغو لوړو ژورو کې ځای پر ځای کړل .

یو صلیبی مشاور وویل : ایا مونږ د هغه پوځ سره مخامخ مقابله او جګړه نشو کولای .

القند وویل : که تاسی مخامخ مقابله کولای شوه نو نن به په مصر باندی د صلیبیانو حکمرانی وه ، زه اوس ددی پوځ لوی قوماندان یم اوپه دی زه ښه پوهیږم چې له دوی څنی څرنګه کار واخلم !

* * *

کله چې د القند سوډانی حبشی لښکر غونډیو ته ورسیدو نو د غشو باران پری پیل شو او د شا لخوا پری ملک العادل د سپرو او پیاده پوځ پواسطه برید وکړ او د دوه لورو څخه راګیر شول ، تر سهار پوری سخته جګړه وشوه ، سهار وختی د القند مړی پداسی حال کې پیدا شو چې خپله توره یې په زړه کې ننباسلی او ځان وژنه یې کړی وه .

د سوډانی حبشی لښکر ټول کسان یا ژوندی ونیول شول او یا مړه شول هیڅ یو هم ورڅخه خلاص نشو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملک العادل د هماغه ځای ځخه یو استازی سلطان صلاح الدین ایوبی ته د فتحی د مبارکی سره شام ته واستولو.

په پلټنو کې د القند د کور ځخه یو مهر تر لاسه شوه چې په هغې یې لیکلی وه (القند د مصر واکمن) .

القند د صلیبیانو په دوکه کې راغی او بلاخره د هغوی په لاره او ملګرتیا کې له دنیا ځخه مرتد او نامراده ولاړ او خپل ځان یې پخپله ووژلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ډیوه وینه غواړي

په مارچ ۱۱۷۵ م کال سلطان صلاح الدین ایوبی د الرستان د غرونو په لړی کې د خپل پوځ سره پروت و، هغه مخکې حلب محاصره کړی وو خو د خلکو د مقاومت او د ریمانډ د لښکر د راتلو په سبب محاصره ختمه شوه هغه بیا غوښتل د ایمان پلورونکو او صلیبي ګوډاګیانو مرکز حلب بیا کلا بند او تر خپل کنترول لاندی راولی خو د مصر څخه ورته خبر راغی او هلته یې د القند د بغاوت او حملی په هکله خبر ورکړ.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ورور ته خبر ورکړی و چې د پوره پلټنې وروسته سخته ځوابی یرغل وکړی او چې د هری رتبی سړی پدی کې مسئول او شریک وګڼل شو هغه ته جزا ورکړی. هغه په الرستان کې اندیښمن پروت و. ځکه چې هغه ته د مصر څخه څه احوال نه وه راغلی چې هلته څه پیښ شوی او څه ډول حالات صلیبیانو او سوډانیانو رامنځ ته کړی.

د اسلام د عظمت ساتونکی سلطان صلاح الدین ایوبی د هر لوی څخه مشکلاتو او کړاونو راګیر کړی وو ځکه چې د څو تش په نامه مسلمانو امیرانو پوځ د هغه په خلاف یو ځای شوی او صلیبي خطر هم موجود و. د دی ټولو په وړاندی هغه یوازی د لږ پوځ سره پروت او د هغوی ټول پلانونه یې شنډ کړی وو، هغه داسې پلان وچلولو چې په ژمی او یخنۍ کې یې ټول حیران کړل او دوه مهمی کلا ګانی یې خپلی کړلی او د ریمانډ لښکر یې پسی وځغلولو خو سره لدی هم دا وخت هغه اندیښمن وو ځکه د مصر حالاتو په فکر کې اچولی و. د هغه سره پوځ ډېر کم وه هغه پدی ویره کې وه که هغوی ټول یو ځای حمله وکړي نو دي به دفاع هم ونشی کړای، هغه د قاهری څخه کومک غوښتی وه خو هلته حالات ډېر خطر ناک وه او د کومک امکان نه وو، ټول دښمنان د هغه څخه ویریدل ځکه چې هغه په لږ پوځ داسې کارونه کول چې ټول به ورته ګوته په غاښ شول، ریمانډ هم هغه پخپل ځای کینولو او د تر یپولی په غم کې شو، هیڅ یو هم نه پوهیده چې د سلطان صلاح الدین ایوبی راتلوونکی ګام به څه وي ځکه نو هغوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندیښنه کې پراته وه - سلطان صلاح الدین ایوبی پدی ویره کې و که په قاهره کې حالات ګډوډ شي نو په خپله به هلته ورځی چې پدی صورت کې په شام کې حالات بالکل خرابیدای شي او بیا د هغه سمبالول ګران دي، هغه د خپلو سالارانو او سلا کارانو سره په همدی خبری کولی چې خبر ورکړل شو د قاهری څخه استازی راغلی، سلطان صلاح الدین ایوبی د خیمی څخه ورخطا په منډه راووت او د استازی مخی ته ودریده او پوښتنه یې وکړه خیریت خو به وی ؟

استازی وویل: محترم سلطان! د خوشحالی خبر می راوړیدی ! بیا یې د القند د پیښی په هکله پوره معلومات ورکړ.

سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی دو رکعته لمونځ او د الله تعالی شکر یې اداء کړ، بیا یې استازی ته خوراک او څښاک ورکړ او لوی پیغام یې خپل ورور ملک العادل ته ولیکلو او دا یې ورته ولیکل چې نوی کسان زیات په پوځ کې ونیسي چې ډېر هوښیار او ځیرک اوسی ځکه چې القند ایمان پلورونکی شي نو بیا په ما او تا هم باور نشته، علی بن سفیان ته ووایه چې شپه او ورځ سره یوه کړی او د ورانکارو مخه ونیسي .

سلطان صلاح الدین ایوبی د استازی څخه وپوښتل چې پدی جګړه کې مونږ ته څومره زیان اوښتی دی هغه ورته وویل: دری سوه شهیدان او پنځه سوه زخمیان دی، د دښمن دولس سوه ژوندی چې په هغې کې صلیبیان او سوډانی مشران هم نیول شویدی .

استازی وپوښتل: د بندیانو سره څه وکړو؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: صلیبیان او سوډانی سلا کاران او ورانکاری ټول په بند کې واچوی او د نورو بندیانو څخه د فرعونی غارونو او کنډوالو په ورانولو کې کار واخلی او هغه ټول ځایونه پری خراب کړی، خو د بندیانو سره تل انسانی سلوک کوی او د وسی څخه زیات کار ورڅخه مه اخلی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: باید مونږ تر هغې پوری چې د قاهری څخه کومک نه وی راغلی کوم پرمختګ ونکړو بلکې خپله دفاع وساتو، ځکه چې له یو لوری یخنی ده او له بل لوری پوځ هم کم دی که زمونږ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاف یو یو جنګیدای نو بیا مونږ هر یو ختمولای شو خو اوس هغوی سره ملګری شوی او صلیبیان هم ورسره تر شا ولاړ دي پدی توګه مونږ پخپلو کې سره جنګوی تر څو ښه کمزوری شو او بیا ټوله سیمه هغوی ته پلاس ورشی.

تاسې د اندلس او هسپانیا تاریخ وګورئ چې طارق بن زیاد په څومره قربانی سره هغه لاندی کړ، هغه د دی څخه بی غمه وه چې زما خاوره کومه یوه ده، هغه خپلی کښتی د همدی لپاره وسوځولی چې خلک د تښتی څخه بی غمه شي او همدا خپل هدف او مقصد وګڼی خو وروسته چې کوم نسل راغی هغوی ته دا څوکی او منصبونه مفت پلاس ورغلل نو هغوی ځانونه آمیران او باشاهان وبلل او په عیش او عشرت باندی آخته شول چې د هغه په پای کې اندلس صلیبیانو ته پاتی شو. کومو غازیانو او مجاهدینو چې د اندلس د ساتنی لپاره وینی ورکړی وی هغوی بیا ملامت وبلل شول.

د اسلام ډیوه وینه غواړی ، دا په ټیلو، شرابو ، عیش او عشرت باندی نه روښانه کیږي بلکې دی ته د وینی اړتیا ده ، تر هغې به د اسلام ډیوه بله وی چې هغه ته وینه اچول کیږی خو چې وینه ورکول بند شی نو د اسلام د سپیڅلی دین ډیوه به ګل او مړه شي، د اسلام پخوانیو غازیانو او مجاهدینو چې کومی ډیوی پخپلو وینو روښانه کړی وی هغه اوس د شرابو څخه ډکی شوی نو څکه یو پر بل پسی مړې کیږی ، د دی ډیوی روښانه ساتل د هر مسلمان وظیفه او مسئولیت دی، د دی ډیوی په مړه کولو کې د کفارو څخه د ایمان پلورونکو برخه ډېره ده څکه د هغوی د عملونو په سبب خلک له اسلام څخه بی زاره کیږي او د هغوی د عیش او عشرت په سبب مسلمانان له خپل دین څخه لری ساتل کیږي، که هغوی بیدار وي او خپل مسئولیت وپیژني نو بیا هیڅ وخت کفار نشی کولای اسلام ته زیان ورسوی.

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبی د حسن بن عبدالله سره د خیمی څخه د باندی ګرځیده او د هغه څخه یې وپوښتل : حسنه! د شمس الدین او شاه بخت څخه هیڅ احوال نه راځي؟ حسن بن عبدالله ورته وویل: هغوی په پوره کامیابی سره خپل کار کوي که څه پیښې شول نو ضرور به احوال راکوی.

(c) Pakhabton.com: The Digital Library

شمس الدین او شاه بخت دواړه سکه ورونه وه چې د هندوستان څخه د سلطان نور الدین زنګی په وخت کې شام ته راغلی وه، هغوی دواړه تکړه مجاهدین وه، د هندوستان څخه په همدی خاطر را مهاجر شوی وه چې هلته حالات مسلمانانو ته برابر نه وه، هغوی چې کله دمشق ته راغلل نو سلطان نور الدین زنګی هغوی په خپل پوځ کې ونیول ، د لږ وخت څخه وروسته یې هغوی دواړو ته د سالاری رتبی ورکړی ځکه چې هغوی مخلص مؤمنان وه ، سلطان نور الدین زنګی چې کله د حرن د کلا په آمیر ګمشتګین باندی شکمن شو نو دواړه ورونه یې هلته واستول ځکه هغه کلا د ده د حکومت برخه وه. د هماغه وخت څخه د حرن د کلا پوځ د همدی دوه سالارانو په واک کې وو.

کله چې سلطان نور الدین زنګی وفات شو او د شام آمیرانو هر یو ځانته ازادی اعلان کړه نو دا دواړه هم په حرن کې پاتی شول او د ګمشتګین سالاران او سلا کاران وګرځیدل. څه وخت چې ګمشتګین د صلیبیانو سره دوستی وکړه او هغوی ته یې په خپل دربار کې ځای ورکړ دا دواړه ورونه د هغه سره پدی مخالف شول نو د سلطان صلاح الدین ایوبی پلوی او ملګرتیا یې پیل کړه ځکه هغوی پدی پوهیدل چې د دی خلکو سره اړیکی ساتل خپل وطن او دین خرڅول دي.

دواړو ورونو له ځان سره نور کسان هم پیدا کړل چې د دوی سره په دفتر او پوځ کې موجود وه، هغوی ټولو د سلطان صلاح الدین ایوبی په پلوی کار کولو.

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی په الرستان کې وه نو حسن بن عبدالله یو نوی جاسوس د انطانون په نامه د حرن کلا ته واستاوه تر څو د هغه ځای څخه د خبرونو په رارسولو کې مرسته اوکومک وکړی.

انطانون چې کله حرن ته ورسیده نو ځان یې د بیت المقدس اوسیدونکی مسلمان معرفی کړ، هغه ډیره ښه څیره، لوړ قد او غښتلی اندامونه درلودل کله چې ګمشتګین ته ور وپیژندل شو نو هغه ورته کیسه وکړه چې زه د بیت المقدس اوسیدونکی یم، هلته عیسایانو زما دوه خویندی په زور وتښتولی او زه ورڅخه دی لوری ته راوتښتیدلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمشتګین د هغه څخه امتحان واخیست نو هغه ډېر تکړه سپور او ښه غشی ویشتونکی وه نو په خپلو خاصو ساتونکو کې یې شامل کړ، څکه چې هم یې صورت ښه وه او هم په خوله دومره چالاکه وه چې په یو وار لیدو سره یې د خلکو زړه لاس ته راوړلوهغه روزل شوی جاسوس وه .

هغه غوښتل د حرن د کلا څخه ټول راز راوباسي. کله چې هغه ساتونکی او بادۍ ګارډ وټاکل شو نو هغه ته وویل شول چې اته ورځې به د ټول قصر او مانۍ ساتنه او کنترول کوی .

انطانون په لومړی ورځ قصر ته ننوت او د ټولو ځایونو په لیدلو یې پیل وکړ تر څو هر څه ورته څرګند شي کله چې ګرځیده نو د حرم یوه ښکلی ځوانه نجلۍ ورته مخی ته راغله، هغې ورڅخه وپوښتل: ته د څه لپاره ګرځی حال دا چې پرته د خاصو کسانو دلته چاته د ګرځیدلو حق نشته؟

انطانون ورته وویل : زه نوی ساتونکی ټاکل شوی پم او ځان ته ټول شیان معلوموم چې بیا راڅخه کومه غلطی ونشی څکه زه د دی ټولو مسئولیت په غاړه لرم .

نجلۍ ورته وویل : دلته ستا ګرځیدل زما نه خوښیږي، بیا به دلته نه راځی .

انطانون وویل : دا زما مسئولیت دی که د دی ځای څخه کومه یوه د حرم نجلۍ ورکه شوه نو بیا به زما خور پکی راولی .

نجلۍ ووېل : د دی څخه معلومیږي چې ستا سره دی د خپلی خور غم دی زموږ غم درسره نشته !

انطانون سور اوسیلی وویست او ویی ویل : کاشکی ما د خپلی خور ساتنه کړای وی !

نجلۍ وپوښتل : ولی په خور دی څه شوی ؟

انطانون وویل : زمادوه خویندی وی او دواړه را څخه په بیت المقدس کې صلیبیانو وتښتولی او زه یې هم بندی کړم خو ما ځان راخلاص کړ، زه د خپلو خورګانو د انتقام اخیستلو لپاره دلته راغلم او د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې مې ځان شامل کړ څکه چې د بیت المقدس اوسیدونکی هغه خپل خلاصوونکی او امام مهدی بولی .

(c) Kabton.com: The Digital Library

نجلی ووېل: ته خو غلط ځای ته راغلی یې، تا چې کوم مقصد له ځان سره راوړی، هغه دلته نه پوره کیږي، د کومو کسانو له لاسه چې ته راتښتیدلی یې دلته هماغه کسان واکمن دي، دا د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ نه بلکې د هغه د دښمنانو او د صلیبي ګوډاګیانو پوځ دی.

دلته ډېری داسې نجونی شته چې ستا د خور پشان صلیبیانو تښتولی او بیا یې روزلی او اوس پدی حرمونو کې اوسیږی ، سلطان صلاح الدین ایوبی په دمشق کې دی.

انطانون په حیرانتیا سره هغې ته کتل او بیا یې وپوښتل: ایا دا د مسلمانانو پوځ ندی ؟ایا دلته واکمنان مسلمانان ندی؟ ایا دا د صلیبیانو دوستان دی؟

نجلی ورته ټول شیان ووېل : دا نجلی فاطمه نومیده چې د دمشق اوسیدونکی وه، د هغې سره دا شوق او جذبه وه چې د صلیبیانو څخه د خپلو مسلمانو خویندو انتقام او غچ واخلی خو پلار یې هغه داسې ځای کې ورکړه چې هر څه یې ګډوډ شول ، هغې غوښتل د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې خدمت وکړي خو هغه بلاخره د ګمشتګین کورته راورسیده.

څرنګه چې ګمشتګین د هغې پشان لس ، پنځلس نورې ځوانې نجونې په حرم کې لرلې نو د دې ورځې نفرت پیدا شو ځکه هغه پدې پوهیده چې د دې امیرانو په زړونو کې د چا محبت او مینه نشته یوازې څو ورځې تیروی چې بله راشي بیا هغې ته متوجه کیږي او چې څه کلونه پرې تیر شي نو بیا یې همداسې له کوره شړي.

نو ځکه فاطمی د انطانون سره خپل امیدونه وټړل چې کیدای شي دا ځوان چې د صلیبیانو دښمن دی زماد مینې مرکز وګرځي او راتلونکی ژوند مو شریک شی.

فاطمی انطانون ته ووېل چې پس لدی به د حرم په باغچه کې سره ګورو. هر مابنام ناوخته به انطانون هغې باغچې ته راتلو او د فاطمی سره به هلته کیناستو بلاخره دواړه یو په بل کې جذب شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انطانون ته د همداسی یوی نجلی اړتیا وه چې د هغه څخه د دربار او حرم راز واخلی نو ځکه یې د دی سره اړیکی پیدا کړل خو دا اړیکی په مینه او محبت هم بدل شول.

انطانون د ژبی جادو لرلو هغه یې داسې راګیره کړه چې د دربار او حرم ټول راز یې ورته ویل.

انطانون د سالار شمس الدین او سالار شاه بخت سره هم اړیکی ونیول او هغوی یې پدی خبر کړل چې د حرم نجلی فاطمه هغه خپله کړی او ټول رازونه ورته وایی خو سالارانو هغه متوجی کړ چې د هغې سره د کتلو څخه ځان وساتی.

یوه شپه ګمشتګین د صلیبي سلا کارانو او نوی صلیبي میلمنو لپاره لویه میلمستیا کړی وه تر څو د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف د پلان په هکله سره خبری وکړی پدی شپه فاطمی ښه ځان جوړ کړی وو او هر چاته به ور وړاندی کیده ترڅو د راز خبره ورڅخه واخلي. هغه په همدی شپه د انطانون سره په باغچه کې د لیدلو وعده هم ایښی وه چې هلته به سره ګوری او ټول حالات به ورته بیانوی.

میلمستیا د ډیره ګرمه وه او د ډیر صلیبیان هلته راغلی وه چې لوړ پوړی چارواکی پکې هم شامل وه.

په میلمستیا کې ګمشتګین خپلو ټولو کسانو ته ویلی وه چې تاسې به نن شپه صلیبیان ښه خوشحاله ساتی چې د هغوی څخه کار واخلو، کله چې د انطانون د راتلو وخت شو نو فاطمی غوښتل هلته ورشي خو یو صلیبي هغه په خبرو کې بوخته کړه، هغې نه چیرته تلای شوه او نه یې صلیبي همداسی خوشی کولای شو، صلیبي هغه له لاسه ونیوله او روانه یې کړه. هماغی باغچی ته یې بوتله چیری چې انطانون راتللو.

انطانون د خپلی وعدی سره سم په دیوال باندی باغچی ته را واوښت خو لاندی پېره کوونکي ولاړ وه هغوی راونیوه. څرنګه چې دا شپه مهمه او خطرناکه وه نو ځکه هغه د یو شکمن په حیث ونیول او سمدستی سالار شمس الدین ته خبر ورکړل شو چې په باغچه کې یو شکمن سړی نیول

ketabton.com: The Digital Library

شویدی . سالار شمس الدین هلته ورغی ګوری چې انطانون نیولی شوی، سالار پری ډبر په قهر شو چې تاسې پداسې حالت کې څرنګه د حرم باغچی ته د راتګ کوښښ کولو، هغه پېره کوونکو ته وویل : دا شکمن سړی د قصر فلانی برخی ته ورسوی زه درځم، هغه خپلو کسانو ته سمدستی وظیفه ورکړه چې انطانون خلاص کړی او پېره کوونکی ووژنی د سالار کسانو په لاره کې هغه دوه پیره کوونکی بې هوشه کړل او انطانون یې د سالار کورته ورساوه .

هلته فاطمه د صلیبي سره په باغچه کې ناسته وه، صلیبي به بیا بیا هغې ته لاسونه وراچول خو فاطمی ورځخه ځان یوی او بلی خواته کولو، آخر فاطمی هغه ته وویل: ته پوهیږې چې زه څوک یم؟ که زماخاوند کمشتګین خبر شي چې هغه په باغچه کې ده نو په ژوندونی به دی پوستکی وباسي!

صلیبي په کړس کړس وخندل او فاطمی ته یې وویل: لیونی، نن شپه مونږ ته هغه اجازه راکړی چې څه کوی تاسې ته اجازه ده او هیڅ منع نشته، ته پوهیږې مونږ څوک یو ؟

ستا خاوند زمونږ په مقابل کې هیڅ هم نشی کولای، هغه زمونږ په زور خان ته څه وایی کنه یوه ورځ یې هم سلطان صلاح الدین ایوبی ژوندی نه پریږدي.

فاطمه پدی پوه شوه چې خاوند یې د دی د عزت او ناموس سودا د صلیبیانو سره کړیده نو خپل دینی غیرت یې په جوش راغی ، صلیبی چې په شرابو مست و په لغته داسی ووهلو چې پر مخ پریوتو، بیا یې د ګلانو یو ګلدان چې هلته نژدی ایښی وه راپورته کړ او د صلیبي په سر یې راوغورځاوه، بیا یې پورته کړ او سر یې پری دوه ځای کړ، چې ښه پوه شوه چې هغه سړ شو نو د میلمستیا په لوری په منډه ولاړه، ټول میلمانه د یو بل څخه ناخبره په شرابو مست وه، فاطمی سالار شمس الدین لټولو خو هغه نه وه ځکه چې هغه د انطانون په پیښه کې بوخت وو. هغه زر شاه بخت ته ورغله چې مشر سالار چیری دی ؟

فاطمه ورخطا وه نو شاه بخت ورځخه وپوښتل خیر خو دی ؟

هغې ورته ټوله کیسه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاه بخت سمدستی د هغې سره روان شو او مشر سالار شمس الدین ته ورغلل هغه ته یې هم کیسه وکړه .

مشر سالار شمس الدین هغه هم خپل کورته واستوله او سمدستی یې دوه آسونه تیار کړل ، میلمانه چې کله رخصتیدل هغوی دواړه یې هم په اسونو سپاره کړل اود الرستان په لوری یې واستول .

انطانون ته یې ټول حالات هم وویل چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته یې بیان کړی .

فاطمه او انطانون نیغ سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورغلل او ټوله کیسه یې ورته بیان کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبی هغه په کماندویانو کې داخل کړ او فاطمه یې دمشق ته د رضیع خاتون لوري ته ولیږله .

سبا سهار د صلیبي مړې په باغچه کې پیدا شو، صلیبیانو ځمکه او اسمان په سر واخیست چې څرنګه زمونږ یو آفسر وژل شویدی. وروسته معلومه شوه چې د حرم یوه نجلۍ او یو ساتونکی هم ورک دی او دوه کسان پیره کوونکی هم مړه شویدی .

صلیبیانو په ګمشتګین زور واچولو چې سلطان صلاح الدین ایوبی ستاسې داسې کسان مړه کوي باید زر تر زره په هغه حمله وشی .

دا خبره پټه پاتې نشوه او حلب ته هم د هغې احوال ورسیده.

الملک الصالح سمدستی ګمشتګین او سیف الدین ته پیغامونه واستول چې په هغې کې قیمتی ډالۍ او دوه دوه نجونی هم وي .

کله چې استازې حرن ته راغی نو ګمشتګین ویده و، سالار شمس الدین پیغام ولوستلو او دواړه نجونی یې ولیدلی .

نجونی یې په یوه خونه کې او استازی یې په بله خونه کې کینول.

د نجونو څخه دواړو ورونو وپوښتل چې تاسې دلته د څه لپاره راغلی یاستی ؟

هغوی وژړل او بیا یې مشر سالار شمس الدین ته وویل: مونږ دواړه د بیت المقدس مسلمانی نجونی یو، صلیبیانو په ماشومتوب کې د یو کاروان څخه وتښتولو او ترڅو کلنو پورې یې مونږ ته روزنه راکړه، وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې د جاسوسی او ورانکاری لپاره حلب ته راواستولو، مخکې زموږ ضمیر او وجدان مړ وه او اسلام زموږ د زړونو څخه وتلی وو خو کله چې حلب ته راغلو نو بیا په مونږ کې اسلام رابیدار شو ځکه چې هلته مو خپل مسلمان وروڼه ولیدل خو مسلمانانو زموږ سره داسې ناوړه کارونه وکړل چې یو ځل بیا زموږ د زړونو څخه اسلام په وتلو شو، هغه آمیرانو ته مونږ وویل چې مونږ ستاسې لوڼه یو او صلیبیانو مونږ تښتولی یو، اوس تاسې باید زموږ سره هغه څه ونکړی چې صلیبیانو زموږ سره کول، خو هغوی زموږ خبرې وانه وریدې او دا ځل یې د تحفې په توګه دلته راولیږلو. مونږ اوس تاسو ته هم دا وایو چې مونږ ستاسې لورګانې یو، زموږ عزت ساتل ستاسې وظیفه ده، مونږ سره د صلیبیانو په شان ناوړه کار مه کوی بلکې مونږ ته د لونو په سترګه وګورې.

سالار شمس الدین او سالار شاه بخت پدې خبره ډېر خفه شول.

پدې وخت کې د حرن ایمان پلورونکې قاضی ابوالفضل راغی، د سالارانو څخه یې وپوښتل چې د حلب څخه پیغامونه او تحفې راغلې دی، هغوی وویل: هو!

قاضی وویل زه تحفې لیدل غواړم. سالارانو ورته کیسه وکړه چې هغه دوه مسلمانې نجونې دی چې صلیبیانو د یو کاروان څخه تښتولې او مظلومې دی.

کله چې دواړه قاضی ولیدی نو له خولې یې ووتل څومره ښکلی دی....

نو وی ویل: دوی له ما سره پریږدی چې لاړې شی.

سالار شمس الدین خو لا له مخکې څخه جذباتی او احساساتی وه، د قاضی دا خبره وربانده بده ولګیده او هغه ته یې وویل: د قوم په نظر کې ستاسې مقام د ګمشتګین څخه هم پورته دی او ستاسې په لاس کې د عدل او انصاف تله ده.

قاضی ابوالفضل وخندل او وی ویل: ته پوځی یې په دی خبرو نه پوهیږې، د چا په لاس کې چې د الله تعالی قانون و او په هغه به یې عدل او انصاف کولو نو هغه به د خپل بادشاه څخه نه ویریدل یوازی او یوازی د الله جل جلاله څخه به ویریده او واکمن به هم د هغه له ویری له چا سره بی انصافی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه کوله اوس بادشاه هغه څوک قاضی ټاکی چې د هغه په هدایاتو فیصلی وکړی او د هغه بدو ته ښه ووایی او خپل الله تعالی په ځای د هغه خوښی تر لاسه کړی .

نو زه د الله تعالی قاضی نه بلکی د کمشتګین قاضی یم .

سالار شاه بخت وویل: د ایمان پلورونکی بادشاه قاضی هم ایمان پلورونکی وی او ستاسی په څیر قاضیانو او منصفانو د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم امت دی ځای ته راو رسولو چې زمونږ بادشاه ، واکمنان او امیران د خپلو خویندو او لورګانو په عزت او عصمت لوبی کوی نو ای ابوالفضله ! دا ستا مسلمانی خویندی دی چې ته یې اوس له ځان سره بیایی .

قاضی ابوالفضل بیا په کړس کړس وخندل او وی ویل : د هند د مسلمانانو زړونه مړه دی تاسی له هغه ځای څخه ولی را غلی یاست ؟

سالار شمس الدین وویل : واوره ! زه ستا عزت یوازی ددی لپاره کوم چې ته اوس قاضی یې او که نه ددی نه وړاندی زما د لاس لاندی یو قوماندان وی خو په غوړه مالی باندی دی دا مقام حاصل کړ زه ستا د ضمیر بیدارولو لپاره دومره وایم چې مونږ د هند څخه راغلی یو شپږ سوه کاله وړاندی محمدبن قاسم په نامه یو ځوان د یوی مسلمانی پیغلی په چغه د خپل تاتوبی څخه پر هند یرغل وکړ ته یو پوځی یې په دی ښه پوهیږی چې هند د محمدبن قاسم له مرکز څخه څومره لری دی او هغه پرته د مرستی څرنګه جنګ وکړ .

هغه په داسی مشکلاتو کې بریالیتوب تر لاسه کړ چې د ماتی امکانات ډیر وو هغه یوازی فتح حاصله نه کړه بلکه د هند د خلکو په زړونو یې قبضه وکړه او په تیاره کې یې د اسلام سپیڅلی دین رڼا خوره کړه بیا هغه هیواد د هغه بادشاهانو په لاس شو چې د مجاهدینو په کاروان کې نه وو او هغوی ته هغه تاتوبی وړیا په لاس ورغی نو هغوی هغه کړو وړه پیل کړل چې نن دلته کیږی او بیا هغه بی دینان په مسلمانانو بر لاسی شوه لکه څرنګه چې دلته صلیبیان ورځ په ورځ غالبیږی نو مونږ دواړه ورونه په ځمکی باندی د لااله الا الله محمدرسول الله د کلمی د لوړولو په خاطر د هغه ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسلمانانو په نمایندګی راغلی یو او پریکړی شوو اړیکو د بیا ټینګولو لپاره دلته راغلی یو کله چې د سلطان نورالدین زنګی سره مو ولیدل را ته یې وویل: ای ورونو ! هند ته مونږ څرنګه لاړ شو په دی خاوره کې بی شمیره غداران دی چې سنګر ته په تللو بغاوت کوی چې ددی ګټه صلیبیانو ته رسیږی او زه په دی ډیر افسوس کوم چې هند کې د مسلمانانو کړه وړه د هندانو په ځیر او دلته د صلیبیانو په ځیر شوی دی .

نو سلطان نورالدین زنګی زمونږ څخه وغوښتل چې د هغه په پوځ کې شامل شو او د حالاتو د ښه کیدو سره بیا قدم پورته کړو خو کله چې ګمشتګین ، سیف الدین ، عزالدین .... د صلیبیانو سره په پټه اړیکی ونیول نو سلطان نورالدین زنګی مونږ د ګمشتګین پوځ کې ددی مقصد لپاره راولیږلو چې د هغه کړه وړه د نظر لاندی وساتو.

قاضی ابوالفضل وویل : تاسی دواړه جاسوسان یاست .

سالار شمس الدین وویل : زما په خبره باندی ځان پوه کړه ته ګوری چې زمونږ مسلمان امیران د مجاهد شخص په خلاف جګړه کوی چې اسلامی امت د صلیبیانو د بدو پلانونو څخه ساتی کوم استازی چې نن پیغام راوړی چې ته هغی واوری .... او زمونږ سره ملګری شی ګمشتګین په دی قایل کولی شو چې د غدارانو سره د اتحاد کولو په ځای د سلطان صلاح ایوبی سره ملګری شی او که نه داسی ماتی به وخوری چې ټول عمر به په بند کې وی .

قاضی ابوالفضل وخندل او وی ویل : ددی څخه وړاندی چې تاسی زه بندیان کړم دواړه نجونی له ما سره کړی .

سالار شمس الدین وویل : مونږ مسلمانان یو دا بی غیرتی نشو زغملای چې مسلمانی نجونی تاسې ته تسلیم کړو.

قاضی ابوالفضل پاځیدو او هغه لوری ته روان شو کوم لوری ته چې نجونی وی سالار شاه بخت هغه له متو څخه ونیوه خو هغه ټیل وهلو نو سالار شمس الدین په هغه باندی داسی وار وکړ چې په ځمکه باندی راولیدلو بیا یې پښه د هغه په ستونی باندی کیښوده او زور یې پری ورکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بی حسه شو لږ ساعت وروسته يې وليده چې مړ شوی دی د دواړو ورونو د هغه د وژولو اراده نه وه خو هغه مړ شو

د دی څخه وروسته يې سمدستی خپل دوه کسان د څلورو آسونو سره برابر کړل او دواړه نجونی يې د الرستان په لوری سره د ځينو ضروری خبرو وليږلی.

وروسته ګمشتګين راغی، هغه چې کله استازی وليده هغه ورته پيغام هم ورکړ او هم يې ورته وويل چې دوه نجونی می راوستی وی خو هغه اوس نشته.

ګمشتګين د جاسوسی په پلمه هغه دواړه سالاران بنديان کړل د حلب پيغام دا وو چې صليبيان مونږ ته دوکه راکوي او خپل کار راڅخه اخلی مونږ دری واړه بايد سره يو ځای شو او سلطان صلاح الدين ايوبی محاصره کړو بيا کيدای شي صليبيان د شا لخوا په هغه حمله وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې سلطان ایوبی اندیښمن شو

هغه وخت چې سالار شمس الدین او سالار شاه بخت د دوه نجونو په نیټه او د قاضی ابو الفضل په وژنه تورن او بندیان شول په همامغه وخت کې د حلب یو استازی موصل ته هم ولاړ چې هلته سیف الدین ته پیغام ورسوی. د هغه سره هم دوه نجونی او قیمتی ډالی وی .

سیف الدین غوښتل د خپل ورور عز الدین په مرسته ډېر ځایونه تر خپلی ولکی لاندی راولی او خپله واکمنی پراخه کړی ځکه نو هغه ځان ازاد او خپلواک بللو خو الملک الصالح د حلب واکمن تر ټولو ځان حقدار او سلطان باله او هغوی یې د ځان تابع ، په مخکنی جګړه کې هغوی خپلی دری کلا ګانی حمات، حمص او د حلب کلا له لاسه ورکړی وی او یوازی ښار ورته پاتی وه.

الملک الصالح سیف الدین ته یو استازی سره د ډالی، نجونو او لیک ولیږلو په هغه کې دا پیغام لیکلی وه چې مونږ او تاسې باید سره یو ځای شو او د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف وجنګیږو، کیدای شي بیا زمونږ سره صلیبیان هم مرسته وکړی خو که یوازی وو نو هغوی هم دوکه راکوی لکه څرنګه چې په مخکنی جنګ کې ریماند راسره وکړه ، که په دی خبره مو اتفاق وی نو په الرستان کې واوره ویلی کیږي او چکړی جوړیږي نو باید مونږ سلطان صلاح الدین ایوبی محاصره او ماتی ورکړو تاسې باید سمدستی خپل پوځ تیار او د یوی قوماندی لاندی یې کړی .

سیف الدین ته چې کله پیغام ورسیده هغه خپل ورور عز الدین، دوه سالاران او د موصل د مرکزی جامع مسجد خطیب ابن المخدوم راوغوښت او سلا مشوره یې سره پیل کړه .

سیف الدین هغوی ته د حلب پیغام او حالات په مخکې کینښودل او بیا یې وویل : زه غواړم د هغوی سره یو ځای شم خو زمونږ پوځ باید جلا وی تر څو ځینی سیمی ونیسی او هغه د موصل په حکومت کې داخل کړی ستاسې پدی هکله څه نظر دی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو سالار وویل: ستا فیصله او پریکړه بالکل سمه ده، ستا ارادی لوړی دی چې هیڅوک هم نشي ور رسیدای .

بل سالار وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی صلیبیانو او سودانیانو ته ماتی ورکولای شي خو مونږ ته یې نشي راکولای ، تاسې خپل پوځ د هغوی سره یو ځای خو جلا وجنګوی چې زمونږ فتوحات جلا وي .

سیف الدین خپل ورور عزالدین ته وویل : ستاسې نظر څه دی ځکه چې زما ټول امید ستاسې پوری تړلی دی .

عز الدین وویل: دوه سالارانو د جوش او جذبی خبری وکړی خو زه پدی لاره کې مشکلات او کړاوونه هم ګورم، زمونږ د داسې چا سره شخړه ده چې هغه تر مونږ ډېر هوښیار او چالاک دي، او د هغه پوځ زمونږ د پوځ څخه ډېر تکړه او تجربه لرونکی او د جذبی خاوند دی .

سیف الدین وویل : جګړه یوازی په جذباتو او احساساتو نه کیږي .

عز الدین وویل: مونږ باید دا ځل ډېر هوښیار اوسو- تاسې نیم پوځ پخپل لاس کې او نیم ماته وسپاری زه به تر ټولو آخری برید کوم .

بیا سیف الدین خطیب ته وویل: تاسی د قرآن مجید څخه فال راوباسی چې ایا پدی جګړه کې زه بریالی کیږم او که نا کامیږم.

خطیب ورته وویل : پرته لدی څخه چې زه فال وګورم یوه خبره درته کوم هغه دا چې تاسې به پدی جګړه کې ماتی خوری او که په وخت مو تیښته ونه کړه نو د مرګ خطر مو هم شته نو زما هیله دا ده چې نه خپله لاړ او نه خپل ورور د پوځ سره ولیږی .

په ټولو چوپتیا خپره شو د سیف الدین رنګ بدل شو.

سیف الدین وپوښتل : تاسی د الله تعالی کتاب نه دی پرانستلی نو زه څرنګه دا ومنم چې تاسی څه وویل هغه صحیح دی ؟

خطیب وویل : تاسې چې مخکی جګړی کولی د الله جل جلاله په خاطر وی اوس ستاسې جګړی د نفس او صلیبی پروګرامونو د عملی کولو لپاره نو تاسې ښکاره د قرآن د حکم سره مخالفت کوی او د قرآن مجید پریکړه همدا ده چې تاسې به رسوا کیدونکی ماتی خوری .

(c) Kabutton.com: The Digital Library

عز الدین وویل: زمونږ د زړه او جذبی د ماتولو کوښښ مه کوه مونږ سره هغه څه شته چې جګړه پرې ګټلې کیږی ، لاړ شه د مسجد امامت ستایل کړه ته د حکومت په معلاماتو او پوځی چارو باندی نه پوهیږی !

خطیب وویل : که تاسی دین له سیاست څخه بیل کړو نو نه به زه ستاسی ملاګرتیا وکړم .

او تاسی صحیح وویل چې زه په جنګی چارو باندی نه پوهیږم خو په دی ضرور پوهیږم چې جنګ یوازی په وسله او سپرلی نه ګټل کیږی او په عسکری قابلیت باندی هم نه ګټل کیږی په کوم باندی چې تاسی ناز کوی .

یو څیز بل هم دی چې ستاسی کامیابی په ناکامی بدلوی !

ټول څک او حیران د هغه لور ته په کتلو شول نو خطیب وویل : د کوم قوم واکمن چې غوړمالاتو خوښونکی شی نو خپل قوم د خان سره ډوبه وی ځکه هغه حکومتی چاری د غوړمالاتو او د غلامی ذهنیت لرونکی ته ورسپاری نو هغه ازاد او خپلواک قوم وړی ، بریتو او غلام رعیت ورځنی جوړیږی .

کوم حکمران چې د پوځ واګی غوړمالاتوسالارانو ته وسپاری نو د هغوی مقصد د خپل هیواد د سرحداتو ساتنه نه بلکی د حکمران د خوشحاله ساتلو فکر وی او زه ستا په دربار کې ګورم چې هر سالار ستا د ارادی او فیصلی ستاینه کوی او له خطرونو ځینی مو نه خبر وی او تاسی ته مشوره نه درکوی چې صلیبیانو محاصره کړی یاست .

د اقصی په مسجد باندی د کافرانو قبضه ده نو په دی حالاتو کې غوره دا ده چې تاسی ګمشتګین او د حلب مشران .... سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورشی .

سالارنو تاسی ته دا هم نه دی ویلی چې سلطان صلاح الدین ایوبی د الرستان ټول غرونه نیولی او تاسی د هغه د محاصری کولو خوب هم ننۍ لیدلی او د هغه د سرتیرو نه هم خبر یاست خو سالارانو ستاسی په سترګو پټی تړلی دی او دا یې له نظر څخه پټ کړی دی ، د سلطان صلاح الدین ایوبی د استخباراتو غړی ستاسی له سینو راز وباسی او ستاسی د حرم څخه نجونی پورته کوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو سالار په غصه کې وویل : ای د موصل حکمرانه ! مونږ خپل سپکاوی نور هم وزغمو په مسجد کې ناست الله الله ... کوونکی زمونږ د استاد کیدلو کوښښ کوی .

سیف الدین وویل: زه دی خطیب ته ډیر د احترام په سترګه ګورم پریږدی چې وای ورم .

عز الدین په خندا وویل : له دی وروسته به دا هم وایی چې د ده وفا داری د چا سره ده ؟

خطیب عزالدین ته وویل : زما وفاداری د الله جل جلاله او د الله د پیغمبرحضرت محمد صلی الله علیه وسلم سره ده .

عزالدین وویل : تاسی ددی کوښښ کوی چې د سلطان صلاح الدین ایوبی په وړاندی سجده وکړو .

مونږ تاسی ددی لپاره راغوښتلی وی چې د قران له مخی د کامیابی او ناکامی حال را ته وښایی خو ...

خطیب په لوړاواز وویل : قران کریم په دی هکله خپل حکم صادر کړی بیا هم ستاسی په وړاندی حقیقت ښکاره کوم سجده یوازی او یوازی د الله جل جلاله په وړاندی کیږی د الله تعالی مخلص بنده ایوبی یو طوفان یو سیلاب دی چې بی دینان به د وچو پانو په ځیر د دمشق ځخه د خان سره یوسی

سیف الدین وویل : زما د زړه ځخه خپل مینه مه وباسه !

خطیب وویل : ته د ځمکی د ډیری کوچنی برخی بادشاه یې وویږه د هغه ذات ځخه چې د ټول جهان پادشاه دی ما سره مینه مه کوه ، زما پر مخ باندی لاړی توی کړه خو د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په ښودلی نیغه لاری باندی روان شه !

ته دی بی غیرته سالارانو او حکومتی چارواکو بی لاری کړی ، ستا د خوښی لپاره تا ته بی شمیره القاب استعمالوی که په تا زوال راغی نو بیا دوی ستا د پیژندلو نه هم انکار کوی ته نه پوهیږی دا ستا د قوم او هیواد دښمنان دی !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته په قهر مه ګوره ای سیف الدینه ! خپل کور دوزخ مه جوړوه تاریخ نه عبرت واخله ، د غلامی ذهینت لرونکو بادشاهانو نه ګډا یان کړی دی .

سیف الدین په قهر شو وی ویل : هغه کوم څای کې بند کړی چې اواز یې زما غوږونو ته راونه رسیږی .

خطیب المخدوم ساتوونکو بوتلو او د عذاب ورکولو په کوټه کې یې واچولو.

د خطیب یوه لور وه چې صاعقه نومیده، میرمن یې څه وخت مخکی وفات شوی وه، یوازی دوه په دوه په کور کې اوسیدل کله چې د خطیب د بندی کیدلو اوازه خپره شوه نو د دربار څخه داسې تور پری ولګیده چې خطیب لیونی شوی دی .

د بنار خلکو خطیب ته ډیر احترام او درناوی درلوده، د بنار میرمنی او نجونی د صاعقی پوښتنی ته راتللی او دا پوښتنه یې کوله چې دا ولی ؟

صاعقی به وویل الله تعالی ښه پوهیږی !

خطیب چې کله بندی شو نو د یو پیړه کوونکی څخه یې قران مجید د تلاوت لپاره وغوښتلو.

هغه ورته وویل: دلته قران مجید لوستل نشته، دا جهنم دی، دلته نوری نوری کیسی دی !

خطیب حفظ شوی سورتونه په ډیر درد او سوز سره تلاوت کول ، هغه سوره الرحمن په لوړ اواز لوستلو د سورت په پای کې یې چې دروازی ته وکتل نو یو پیړه کوونکی ولاړ وو او سترګو نه یې وښکی روانی وی .

پیړه کوونکی خطیب ته وویل : زه خو په دی بندیخانه کې د شپږ کالونو راهیسی دنده سرته رسوم خو د الله تعالی د کلام اواز می د لومړی ځل لپاره واوریده چې زما زړه یې نرم کړ، ما قران نه دی لوستلی په داسی حال کې چې زما په مورنی ژبه کې لیکلی شوی دی ته څوک یې ؟

خطیب ځواب ورکړ : د موصل د جامع مسجد امام .

پیړه کوونکی پوښتنه وکړه : ستاسی جرم څه دی ؟

خطیب وویل : زما جرم یوازی دا دی چې ما د پادشاه حکم و نه مانه او د الله د کتاب فرقان حمید حکم می مخکی او معتبر وبللو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېره کوونکی په عذر سره وویل : ستا څخه هیله کوم چې زما په بدن کې چې کوم زهر دی ستاسی په خوږه ژبه د قران کریم په الفاظرسره یې وتل پیل کړل نو که هغه یو ځل بیا تلاوت کړی !

خطیب بیا په ډېر سوز سره تلاوت پیل کړ نو پېره کوونکی د بندیخانی د دروازی سیخان نیولې او د سترګو څخه یې اوښکی روانی وی تر هغی چې د خطیب اواز بند شو .

پېره کوونکی وویل : که ستاسی په اواز کې داسی جادو وی نو ضرور به جنیات ستاسی معتقدین وی .

خطیب وویل : الله تعالی ښه پوهیږی .

پېره کوونکی وپوښتل قران یوازی د ایمان خاوندانو ته زیری ورکوی او که ....

خطیب وویل : هو! قران کریم په زوړنو کې د ایمان شمع هم بلوی .

پیردار وویل : زما په زړه کې اور بل دی نه پوهیږم چې دا به د بدل اخیستلو اور وی او که ایمان خو زه به په هغه پوځ کې شاملیږم چې یروشلم فتح کړی او زه خپل انتقام واخلم .

خطیب وویل : هغه ته بیت المقدس وایه نه یروشلم - انتقام ذاتی عمل دی او د مسلمانانو خاوره د صلیبیان نه ازادول د الله جل جلاله حکم دی - ته هغه ته ولی انتقام وایی ؟

پېره کوونکی وویل : ما د کوم بندی سره تر اوسه داسی خبری نه وی کړی څرنګه چې ته عالم یې که زه د خپل زړه غوټه خلاصه کړم نو زما روح به ډاډه شی او هغه دا چې زه د بیت المقدس اوسیدونکی یم چې په هغه خاوری باندی د صلیبیانو واکمنی ده هغوی مسلمان د څاریو په څیر ګنی کوم ته یې چې زړه وشی وژنی یې یا په بندیخانی کې ساتی ، د بیګار رواج خو عام دی په کوم کور کې چې ځوانه نجلی وی د کورنۍ مشران یې هر شیبه ددی تصور کوی چې ضرور به د لور او خور عفت او عصمت به د صلیبیانو لخوا لوټ کیږی .... د شپږو کالو راهیسی د سلطان صلاح الدین ایوبی د راتګ لاره خلک څاری .

(c) kitabton.com: The Digital Library

یوه ورځ صلیبی زه ونیولم او د ځان سره یې روان کړم چې د هغه سره سامان یوسم خو ما انکار وکړ نو هغه پر مخ په څپړه ووهلم وی ویل ته مسلمان یې او زما خبره نه منی ؟ نو ما هغه په سوک وواهه هغه په ځمکه باندی ولویده ما له ویښتو ځخه وونیو بیا می په لغته وواهه نو د هر لوری په ما باندی خلک راټول او په وهلو یې شروع وکړه ، په دی کې پولیس راغلل او زه یې بیګار کیمپ ته بوتلم دری ورځی می هلته تیری کړی په ځلورمه ورځ په پیره ولاړ پیردار نه می خنجر واخیست او هغه می په زړه وواهه مړ شو د کور په لور روان شوم چې ټول له ځان سره د بیت المقدس ځخه وباسم ترڅو هغوی زما له امله په عذاب نه کړی خو افسوس کله چې کور ته ورسیدم ګورم چې دیوالونه وران شوی ، بیا د یو مسلمان ګاونډی کور ته لاړم دروازه می وټکوله هغه د ویری په حالت کې راووت ما ورځخه پوښتنه وکړه چې زما د کور غړی چیرته تللی دی هغه راته په داسی حال کې چې اوښکی یې د سترګو روانی وی وویل : ستاسی د کور غړی چې ماشومان او دوه پیغلی خویندی وی صلیبی پوځیانو له ځان سره بوتللی او کور ته یې اور واچولو.

زما په زړه چې څه تیر شول د هغی تصور تاسی نشی کولای- نو پوه شوم چې زه خپلی خویندی د صلیبیانو ځخه نشم ازاد ولی او زه هم نیول کیږم چې د نیولو سره زما مرګ دی یا په بندیخانی کې د ټول عمر تکلیفونه ګالل او د کوم مسلمان په کور کې هم پناه اخیستلی نه شم ځکه زما له امله د ټولی کورنی غړی نیول کیږی نو د بیت المقدس ځخه راوتلم په لاره کې می یو سپور صلیبی ولیده چې توره هم ورسره وه د ودریدلو اواز می پری وکړ هغه ودریده نو په خبرو خبرو کې می د پښو ځخه ونیوه او له اس ځخه می لاندی راوغورازه او په ډیر تلوار می ورځخه توره واخیستله بیا می د هغه لاسونه اوپښی وترلی او په اس سپور شوم او اس ته می پونده ورکړه .

زما دا په یاد نه دی چې څو شپی ورځی می سفر وکړ په دی سفر کې نه د لوږی او تندی احساس را سره وه او هر ځل به می په لوړ اواز د الله تعالی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه پوښتنه کوله چې ای پروردګاره ما ته په کومه ګناه سزا راکوی که زه ګناهګار یم نو ما ته سزا راکړه نو زما خویندی او کوچنی ورور خو بی ګناه دی

د الله تعالی له لوری ما ته کوم خواب را نه کړای شو بیاهغه ته په سجده پریوتلم او وه می غوښتل چې ای الله ما ته د زړه ارامی په برخه کړی یا زما په زړه کې چې د انتقام کوم اور بل دی هغه سوړ کړی .

بیا د موصل یو کلی ته را ورسیدلم نو مسجد ته ولاړم او د امام په وړاندی کیناستلم ورته می وویل : زه به الله جل جلاله څیری پیدا کړم چې هغه ته خپل فریاد وکړم خو هغه ما ته کومه داسی طریقه هم راونښودله چې زه د الله جل جلاله سره پری خبری وکړم او له هغه څخه د خان لپاره روحانی سکون وغواړم .

هره شپه په خوب کې خپلی خویندی وینم چې هغوی ژاړی تر هغه چې د خوب څخه راویښ شم ، ورځ په ورځ دا احساس کوم چې زما خویندی په ما باندی لعنت وایی ...

بیا یوه ورځ ما ته وویل شول که د صلیبیانو څخه انتقام اخلی نو په پوځ کې شامل شه .

خطیب وویل : ښه لاره یې درته ښودلی ده خو ته چې په کوم پوځ کې یې هغه د بیت المقدس د ازادی لپاره نه بلکی د صلیبیانو په مرسته د سلطان صلاح الدین ایوبی د وژلو لپاره میدان ته راوځی .

پیره کوونکی وویل : ما د یو بل څخه هم داسی خبری واوریدلی خو یقین کړی چې د صلیبیانو د ظلمونو لاندی دی .

خطیب وویل: هغوی دومره د ذلت په کنده کې لویدلی دی چې د صلیبیانو لخوا تښتول شوی مسلمانی نجونی هغوی ته د ډالی په ډول ورکول کیږی او د خپل حرم زینت ورځنی جوړوی نو له دی امله سلطان صلاح الدین ایوبی د قرآن کریم او نبوی سنتو له مخی د خلکو د عزت او ابرو ساتلو لپاره زیار او کوښښ کوی څکه د هغوی دښمن دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروره ! زما جرم دا دی چې د موصل والی سیف الدین ته د قرآن کریم د پام راګرځولو کوښښ می وکړ او دا می ورته په ګوته کړه چې د مسلمانانو په خلاف جګړه کې به انشاء الله ضرور ماتی خوری خو هغه د بادشاهی په نشه کې مست دی د الله تعالی او د هغه د پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د هدایاتو څخه سرغړونه کوی نو ددی خبرو په کولو یې د بندیخانی لاندینی پوړ د تورو تنبو تر شاه اچولی یم .

پیره کوونکی وویل : تاته به دلته ډیر تکلیف وی خو د هری شپی پسی ورځ هم وی خو زه ستا هر ډول خدمت ته تیار یم .

خطیب وویل: دا دنیاوی جسمانی تکلیفونه هیڅ نه دی خو کوم څیز چې زه پریشانه کړی یم هغه زما یوازینی پیغله لور ده چې څو کاله وړاندی د هغی مور مړه شوه او ما بیا بل واده و نه کړ .

پیردار وویل : انشاء الله چې زه به یې حفاظت کوم .

خطیب وویل: د ټولو حفاظت کوونکی د الله تعالی ذات دی تاسی زما کور ته لاړ شی او زما لور صاعقی ته ووایه چې ثابت قدمه پاتی شی او زما په باب هیڅ فکر و نه کړی او که دلته د قرآن کریم د لوستلو اجازه وی نو زما له لور څخه زما قرآن مجید راوړئ .

پیره کوونکی سهار د صاعقی کور ته ورغی او د هغی په سر باندی یې لاس کیښوده ورته وی ویل : ستاسی پلار خو یو ظالم واکمن ته د حقی خبری کولو په جرم بندیخانه کې دی او دا ستاسی او زمونږ ټولو لپاره د ډیر افتخار او ویاړ ځای دی ځکه د عالم شان باید همداسی وی .

صاعقی وویل : ایا زما د پلار په خلاصیدو کې زمونږ سره څه مرسته نه شی کولای ؟

پیره کوونکی وویل : زه د زړه له کومی ستاسی د پلار مرسته کولو ته تیار یم خو دا درته نشم ویلی چې زه څه کول غواړم اوس ما ته د خپل پلار هغه قرآن کریم راکړه په کوم کې چې هغه تلاوت کوی چې زه یې ورته وروړم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاعقه پاځیده او قران مجید یې ورته راوړ او وی ویل : ما ته چا مشوره راکړی چې د موصل والی ته ورشه او خپل پلار سره د لیدنی اوکتنی اجازه ورځخه واخله .

پېره کوونکی وویل : د لیدنی اوکتنی همدا طریقه ده .

صاعقه د موصل والی سیف الدین ته ورغله ترڅو د خپل پلار سره د لیدلو او کتلو په هکله ورسره خبره وکړی .

سیف الدین چې د ښکلو نجونو ښکاری وو کله یې چې صاعقه ولیده نو خپل خوا ته یې د کیناستلو اشاره ورته وکړه ، بیا هغه د صاعقی د ژبی نه د کومی خبری اوریدلو پرته وویل : زه پوهیږم چې ته ولی راغلی یې ستا د پلار جرم ډېر لوی دی .

صاعقی وویل : زما پلار کوم جرم کړی دی ؟

سیف الدین وویل : بغاوت !

صاعقی وویل : ایا د صلیبیانو په خلاف تا ته د څه ویل جرم دی ؟

سیف الدین ځواب ورکړ : زما ریاست ته چې څوک نقصان رسوی هغه لوی مجرم دی که مسلمان وی یا صلیبی ، ایا ستاسی پلار د سلطان صلاح الدین ایوبی پلوي نه دی ؟

صاعقی وویل : د سلطان صلاح الدین ایوبی ملګرتیا کوم جرم نه دی !

سیف الدین وویل : زه حیران یم چې خلک یې پرښته ګڼی خو هغه د ښځو په معامله کې ځناور دی ، هغه په خپل حرم کې بی شمیره نجونی ساتلی دی چې څو میاشتی یې له ځان سره ساتی بیا ېې خپل سالارانو ته سپاری د هغه پوځ چې په کوم ځای یرغل کوی د مسلمان او صلیبی کور لوتی او نجونی له ځانونو سره بیایی او ستا په څیر ښکلی پیغلی عفت او عصمت هیڅکله خوندی نه وی زما دا مسئولیت دی چې ستا د عزت حفاظت وکړم که څه هم ستا ساتنه په خپل کور کې وی .

صاعقی وویل : زما حفاظت الله تعالی کوی خو ستا څخه هیله لرم چې ما ته ددی اجازه راکړی چې خپل پلار وګورم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیف الدین وویل : تر هغه چې قاضی ورته سزا نه وی اورولی هغه سره د لیدنی اوکتنی اجازه نشته .

صاعقی وویل : د هغه سزا به څه وی ؟

سیف الدین وویل : مرګ او هغه داسی نه چې په توره یې د تنی نه سر جدا کړای بلکی لومړی ورځخه سترګی بیا غاښونه ویستل ، د پښو او لاسونو ګوتی پری کول او وروسته ورځخه پوستکی !

د صاعقی رنګ زیړ شو غاښونه یې وچیچل اواز یې بدل شو وی ویل : که قاضی په هغه باندی د مرګ حکم وکړی ، ایا تاسی په هغه رحم نشی کولای چې په توره یې سر پری کړئ ؟

سیف الدین وویل : که ته په خپلی خوانی رحم وکړې نو زه هم ستا په پلار باندی رحم کولای شم .

صاعقی ورته د سوال په نظر وکتل نو سیف الدین وویل : د پلار له مرګ وروسته به ته یوه عامه غریبه نجلی وی دا به غوره نه وی چې ته زما میرمن شی او پلار دی هم له عذاب څخه خلاص شی .

صاعقی وویل : که ما ته خپل پلار د ځان ساتنی تعلیم نه وای راکړی نو ستا میرمن کیدل خو څه چې یوه شپه ستاسی سره تیرول باندی به می هم ویاړ کولو خو تاسی دا سودا زما د پلار سره وکړی او ورته ووایی چې تاسی مرګ خوښوی او که ما تاسی ته سپاری خو زه په یقین سره وایم چې هغه به ووایی چې ما جلاد ته حواله کړی .

سیف الدین وویل : ایا دا ستا اخری فیصله ده .

صاعقی وویل : هو ! خو تاسی د موصل والی یاست ما په زور باندی هم خپل حرم کې ساتلی شی .

سیف الدین وویل : زه داسی هیڅکله نه کوم .

صاعقه پاڅیدله روانه شوه نو سیف الدین وویل : ودریږه دا و نه وایی چې د موصل والی سیف الدین د یو نجلی غوښتنه پوره نه کړه ته نن شپه د خپل پلار سره لیدل کتل کولای شی ! زما یو تن به ستاسی کور ته درشی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به تاسی د ځان سره بندیخانی ته بوځی او ځومره چې غواړی د خپل پلار سره کیناستلی شی .

صاعقی ورځخه مننه وکړه بیا د دربار ځخه ووتله ، د سیف الدین تر شا چې کوم پیره دار ولاړ و هغه ته یې ورته وویل : د دومره بنکلی مرغی په پنجره کې اچول پکار دی .

پیره کوونکی په مسکا وویل : ایا زه ستاسی په اشاره باندی نه پوهیږم .

سیف الدین وویل : ته پوهیږی چې هغه چیرته له ځان سره بوځی خو هغه باید په دی پوه نشی چې تښتول کیږی .

پیره دار وویل : دا خو زما لومړی ځل نه دی .

❀❀❀

پیره دار مانښام بندیخانی ته ورننوت او د خطیب ابن المخدوم کوټی ته مخامخ ودریدل ځلور لورو ته یې وکتل بیا یې قرآن کریم خطیب ته ورکړه او ورته وی ویل د خپلی لور هیڅ فکر مه کوی هغه په هر لحاظ خوندی ده هغی ما ته یوه خبره کړی الله تعالی دی د هغه د کولو توفیق راکړی چې د هغی هیله پوره کړای شم .

خطیب وویل: هغه کومه خبره ده

پیره کوونکی یو خوا بل خوا وکتل بیا په خپه اواز سره وویل : تیښته ... که په تا کې دومره همت وی نو زه تا سره مرسته کولای شم .

خطیب وویل: په کوم کار کې چې د الله رضا شامله وی نو د هغه لپاره همت هم ورکوی خو زه ستا په مرسته له دی ځای ځخه نه وځم او دلته مرګ ته ترجیح ورکوم .

پیره دار حیران شو پوښتنه یې وکړه ایا په ما باندی دی باور نشته ؟

خطیب وویل : په تا اعتماد کوم خو ستا په مرسته که ددی ځای ځخه ووځم له ما نه به وروسته تا ونیسی او ډیره سخته سزا به درکړای شی .

پیره کوونکی وویل : زه له تاسی سره ځم زما په دی دنیا کې هیڅوک نشته او په زړه کې می هغه اور بل دی کوم چې تیره شپه می تاسی ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښوده نو د هغه د مړه کیدلو کوښښ کوم او ستاسی د لارښونی په اساس د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې شاملیږم .

خطیب وویل : په دی صورت کې ستاسی مرسته قبلوم .

کله چې پیره دار ولاړ نو خطیب په رښا کې قرآن کریم خلاص کړ چې د صاعقی د لاس لیکلی کاغذ په کې وو " الله جل جلاله زمونږ سره دی ، جنیات شته ، پیغمبر حق دی ، د پیغمبر فرمان مو واوریده ، ایمان تازه شو نو د هغه په مخ باندی د خوښی نښی څرګندی شوی بیا یې کاغذ ځیری کړ .

کوم وخت چې خطیب کاغذ ځیری کړ په هغه وخت کې د سیف الدین ساتونکی دروازه ووهله صاعقی دروازه خلاصه کړه هغه یې وپیژنده .

ساتونکی ورته وویل : زه راغلم چې بندیخانی ته لاړ شو .

صاعقی وویل : تاسی د باندی انتظار وکړی زه حجاب راخلم او بهر راوځم .

پیره کوونکی مخکې او صاعقه ورپسی روانه وه تیاره شپه وه د څو کوڅو نه تیر شو بیا په داسی لاره روان شول چې هر لوری ته ونی او بوټی وه پدی وخت کې پیره کوونکی د شا له لوری تور کیښودلی شوه او د ودریدو ورته وویل شول یو تن د هغوی په خولو باندی پټی او لاسونه وترل او بیا یو کور ته بوتلل او کوټه بند کړ .

بیا یې خوله ورله خلاصه کړه ورته یې وویل ته خو د سیف الدین خاص ساتونکی او راز دار یې نو نجونو د تښتولو په اړه له تا پوښتنه کول نه غواړو بلکی دا راته ووایه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف د هغه اراده څه ده د نه ویلو په صورت کې به هغه عمل درسره وکړای شی کوم چې سیف الدین یې د خپلو مخالفینو سره په بندیخانی کې کوی

ساتونکی وویل : د سیف الدین د حلب او حرن په پوځ باندی اعتماد نشته خو په بنکاره ورسره یو ځای میدان ته ځی .

سرتیری مجاهد وویل : سیف الدین خپلو سالارانو ته څه لارښونی کوی ؟

ساتونکی وویل : هغوی ته یې وویل چې مونږ به دا کوښښ کوو چې سلطان صلاح الدین ایوبی د غرونو په سیمه کې محاصره هکړو .

سرتیری مجاهد وویل : پوځ به په کومی لاری ځی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکی وویل : د قرون حمات له لاری .

سرتیری مجاهد وویل : صلیبیان ورسره څومره مرسته کوی .

ساتونکی وویل : صلیبیانو د مرستی وعده کړی خو سیف الدین سره هم چل کوی که هم څه هم څو تنه کماندویان د موصل پوځ ته تربیت ورکوی .

❀❀❀

د حرن او حلب څخه پنځوس میله لری د صلیبیانو مرکز و چې هلته زیات کوښښونه د جاسوسی او ورانکاری په هکله کیدل، هلته چې څومره صلیبي چارواکی اوسیدل هغوی ټول د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف د مخامخ جنګ پر ځای ورانکاری ته لومړی والی ورکاوه او هم یې د مسلمانانو تر منځ د اختلاف پیدا کولو او په خپلو منځونو کې د جنګولو پلانونه جوړول، تش په نامه مسلمانو آمیرانو ته به یې نجونی او نور د عیش او عشرت شیان استول. همدا رنګه به یې د سلا کارانو او روزونکو په نامه جاسوسان هم هلته ځای پر ځای کول .

د حرن څخه امیر ګمشتګین یو صلیبي سلا کار د مرستی او کومک اخیستلو لپاره د صلیبیانو نژدی مرکز ته واستولو چې هلته ریماند او ریجنالډ دواړه موجود وه.

ریجنالډ سلطان نور الدین زنګی په جګړه کې نیولی و او هلته بندی وه چې کله هغه وفات شو نو ګمشتګین هغه د راتلوونکی مرستی په هیله او امیدخوشی کړ.

صلیبي استازی چې په اصل کې جاسوس وٌ خو د سلا کار په حیث یې کار کاوه، هغه چې کله د صلیبیانو مرکز ته ورسیده نو ریماند او ریجنالډ ته یې د حرن په هکله ټول حالات بیان کړل او دا یې ورته وویل چې د حلب څخه هغوی ته نوی پیغام راغلی چې پوځونه باید د یوی قوماندی لاندی کار وکړی، د هغې پیغام سره دوه نجونی هم وی چې د ګمشتګین سالارانو شمس الدین او شاه بخت هغه الرستان ته واستولی او د حرن قاضی یې ووژلو، د حرن امیر هغه دوه سالاران بندیان کړل، بله دا چې د میلمستیا په دوران کې زموږ یو صلیبي سلا کار ووژل شو، سبا بیا څرګنده شوه چې دوه پیره کوونکی هم مړه شوی، د حرم یوه نجلی او یو ساتونکی هم ورک دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په راپور باندی ټولو ډېر په کړس کړس وخندل بیا ریماند وویل: مسلمان آمیران دومره خراب شوی چې په ښځو باندی کسان وژنی. سره د دی چې ګمشتګین ډېر د یکتاتور دی بیا هم د هغه غټ سالاران شمس الدین او شاه بخت د سلطان صلاح الدین ایوبی کسان وختل او زمایقین دی چې هغوی د نجونو لپاره قاضی وژلی دی.

یو صلیبی چارواکی چې د جاسوسی اداری مشر وو وویل: تاسې سلطان صلاح الدین ایوبی نه پیژنی. خو زه هغه ښه پیژنم، هغه د ښځی او شرابو په مقابل کې د ډېری پشان دی، په همدی خاطر هغه ته څوک دوکه نشی ورکولای، هغه خپل دماغ او زړه پاک او صاف ساتلی دی نو ځکه هر پلان یې کامیاب او بریالی وی. د هغه پوځ هم د هغه پشان پوخ او کلک دی.

نور آمیران کمزوری دی هغوی د ښځو او شرابو پوسیله زمونږ ملګري کیږي چې بیا د هغې په نیشه کې هر ډول کار ورځخه اخیستلایی شو. مونږ د هغوی په حرمونو کې داسې نجونی ځای پر ځای کړی چې روزل شوی جاسوسانی او ورانکاری دی.

همدا رنګه د همدوی پوسیله مونږ د هغوی په منځ کې اختلاف اچوو او پخپلو منځونو کې یې سره جنګوو.

ریجنالډ وویل: مونږ به دا قوم او ملت په همدی شیانو تباه کوو، سلطان صلاح الدین ایوبی به خوشحاله وي چې هغه ریماند په شا کړ خو هغه د دی څخه ناخبره دی چې مونږ په بل محاذ کې هم جنګیدلای شو، مونږ د هغوی په زړونو کې ننوتی یو.

صلیبي جاسوس وویل: خپل کار نور هم باید تیز کړو ځکه چې د حرن، حلب او موصل په درباروونو کې د صلاح الدین ایوبی کسان ځای پر ځای شویدي. هغوی زمونږ ټول کارونه او فعالیتونه فلجوی.

یو صلیبي چارواکی وویل: مونږ د مسلمانانو د یو آمیر او چارواکی سره هم دوستی او ملګرتیا نلرو، د هر یو څخه چې کار اخیستل کیږي هماغه زمونږ ملګری او دوست دی په یو هم اعتبار او باور نشته، هغوی ټول زمونږ دښمنان دی او د ټولو ختمول پکار دی خو په ورو ورو باید پخپلو کې سره

(c) ketab.com: The Digital Library

ختم شي، مونږ به هغوی ته نجونی، شراب، وسله ، سپرلی ، سره او سپین زر ورکوو او داسې مرسته به ورسره کوو چې جګړه روانه وساتی خو یو هم پکې قوی او ځواکمن نشی .

مونږ باید د هغوی خویونه، عادتونه، اخلاق او کلتور خراب او ګډوډ کړو ترڅو هغوی د خپل تاریخ څخه بی خبره پاتی شي او پر مونږ باندی تکیه وکړي .

مونږ باید تل هغوی ته د مرستی وعدی ورکړو ترڅو خپله کوم کار ونشي کړای او په پښو ونه درېږي، د هغوی د تباه کولو لپاره پکار دی چې د هغوی خپل وسایل ختم او تباه شی تر څو تل مونږ ته اړ او محتاج وي.

یو چارواکی وویل: مونږ به ضرور د هغوی سره د وسلی او مال مرسته کوو. خو خپل کسان پدی جنجال او لانجه کې اچول ندی پکار .

بلاخره هغوی تولو فیصله وکړه چې لیندی، غشی، کیمیاوي آور اچوونکی مواد او پنځه سوه آسونه چې زمونږ د پوځ پکار نه وی د حلب په لوری سبا باید واستول شی .

همدا رنګه هغوي دا هم وویل چې د شیخ سنان نهه کسان چې مخکی هلته استول شوی هغوی باید دېر زیات تشویق شی چې خپل کار وکړی .

❁❁❁

سلطان صلاح الدین ایوبی په خپل مرکز کې ناست وو چې انطانون او فاطمه هلته ورسیدل ، د استخباراتو د چارو مرستیال حسن بن عبدالله هغوی دواړه سلطان صلاح الدین ایوبی ته وروستل او هغوی خپله کیسه ورته وکړه خو هغه خوښ نه شو نو حکم یې وکړ چې انطانون دی بیرته تعلیمی مرکز ته لاړ شی او فاطمه دی دمشق ته .

فاطمی وویل : زه د انطانون سره واده کول غواړم !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : ستاسی واده به په دمشق کې کیږی د جګړې میدان د شهادت لپاره دی نه د واده کولو لپاره .

انطانون وویل : ښاغلی سلطان ! تاسی زما څخه خفه یاست زه خپل ځان د دا سزا ورکوم چې ترڅو تاسی له ما څخه راضی نشی تر هغه زه واده نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم او ای فاطمی ! ته د سلطان د لارښونی سره سم دمشق ته لاړه شه هغه ښه ځای دی او انشاء الله که ژوند وو زما واده به ستاسی سره کیږی .

سلطان معظم زه یو وړاندیز او هیله لرم چې قبول کړای شی او هغه دا چې ما د سرتیرو ټولګی کې شامل کړی ما ددی روزنه هم کړی ده نو سلطان صلاح الدین ایوبی هغه سرتیرو ټولګی ته ولیږلو .

بله ورځ هغه دوه نجونی هم چې الملک الصالح ګمشتګین ته د تحفی په ډول رالیږی وی د هغوی سره د سالار شمس الدین او سالار شاه بخت دوه تنه هم راورسیدل ، هغوی د حرن حالات بیان کړی ښیا یې هغوی ته وویل : تاسی دواړه دمشق ته لاړی شی .

یوی نجلی وویل : مونږ د خپل عصمت انتقام اخلو په کوم کور یا حرم کې ژوند نه تیروو .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : تاسی دمشق ته ولاړی شی تاسی هلته بندیانی نه بلکی د نورو نجونو په څیر به زمونږ مرسته کوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی پدی وختونو کې ډېر اندیښمن وه ځکه چې هغه ته د هری خوا ځخه احول راتللو چې د دښمن پوځونه سره یو ځای کیږي او یو ځای په ګډه حمله کوي، هغه د قاهری د کومک په امید وُ ځکه چې پرته د هغې ځخه یې دفاعی جګړه هم نشوه کولای .

د الله تعالی حکمت دا وو چې دښمنان په نورو مسایلو کې بوخت او سلطان صلاح الدین ایوبی ته دومره وخت پلاس ورغی چې هغه ته د قاهری کومک راورسیږي او خپلی اړتیاوی پوره کړی .

یوه ورځ د حرن ځخه د استخباراتو د اداری یو غړی راغی او سلطان صلاح الدین ایوبی ته یې د دوه تکړه سالارانو شمس الدین او شاه بخت د نیولو خبر ورکړ نو د خبر اوریدلو سره سم د هغه رنګ زیړ شو ځکه هغه دا تصور کولو چې د ګمشتګین د پوځ واګی به د ددی دواړو لاس کې وی او پرته له جګړی ځخه به ټول ونیولی شی او اوس ددی پوځ مشری ګمشتګین په خپله کوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : حسنه ! دا دواړه ورونه بایدډیری ورځی په بند کې تیری نه کړی ، د ازادۍ کوښښ یې وکړه زه د دوه سوه سرتیرو مرګ ته تیار یم خو د یو جاسوس نه ! که هلته د کسانو کمی وی نو ددی ځای څخه یې ولیږه .

حسن بن عبدالله وویل : ډیره ښه ده !

* * *

د موصل په بندیخانی کې خطیب ابن المخدوم د عادت سره سم د قران مجید تلاوت کاوه او د هغه لور صاعقه په یو کور کې د دوه مسلمانو سرتیرو سره په حفاظت کې ناسته وه او نورسرتیری د بندیخانی د دیوال تر شا ناست وو ، د زندان په دیوال پیره کوونکی ګرځیده ، کوم پیره کوونکی چې خطیب ابن المخدوم سره یې د هغه د ازادی وعده کړی وه دیوال ته راپورته او پیره دار یې په خنجر وواژه بیا یې لاندی سرتیرو ته اشاره وکړه او هغوی د رسیو په مرسته په دیوال وختل ، څلور واړه د هغه کوټی په لور روان وو چې په هغه کې خطیب ابن المخدوم بندی وو په لاره کې چې د کوم پیره کوونکو سره مخامخ شول هغه یې هم ووژل بیا یې کوټی ته ځانونه ورسول او کومه کلی چې هغوی جوړه کړی وه په هغه یې قلف خلاص کړ خطیب یې راوویستلو اوبیا بیرته په هماغه لاری باندی له بندیخانی څخه ووتل او ژمنه شوی لوری ته یې ځانونه ورسول کله چې صاعقی خپل پلار ولیدلو نو له خولی څخه یې دا کلمات ووتل : الحمدلله الحمدلله ...

سهار د لمر راختلو څخه مخکی د موصل نه څو میله لری څلور سپاره روان وه چې په یو باندی خطیب ابن المخدوم په دویم باندی صاعقه په دریم باندی د بندیخانی پیره کوونکی او په څلورم باندی د سلطان صلاح الدین ایوبی د استخبارتی اداری غړی کوم چې د سیف الدین د ساتونکې څخه یې راز اخیستی او هغه یې د خپل تګ څخه وړاندی وژلی وو

* * *

ګمشتګین چې کله دواړه سالاران شمس الدین او شاه بخت ونیول نو هغوی ته یې وویل: تاسې خو مخکی زماسلا کاران وی خو اوس د لستونی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماران درځخه جوړ شول چې زما په دربار کې تاسې د صلاح الدین ایوبی لپاره کار کوی.

شمس الدین او شاه بخت ورته وویل: مونږ د چا شخصی پلویان نه یو که تاسې د اسلام ملګرتیا کوی او د صلیبیانو سره دوستی خوشی کړی نو مونږ ستاسې ملګری یو او که تاسې د کفارو سره دوستی کوی او خپل وطن په هغوی خرڅوی نو بیا ستاسی سره ملګرتیا نشو کولای. مونږ چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پلوی کوو، هغه مو لیدلی هم ندی خو هغه د اسلام ساتونکی او د بیت المقدس د ازادی غوښتوونکی دی، هغه د ښځو عزت ساتی او تاسې مسلمانی لونې او خویندی پخپلو حرمونو کې ساتی. سره لدی چې هغوی مظلومی وی.

ګمشتګین دواړو ورونو ته دوه ورځی وخت ورکړ چې فکر وکړي او خپل نور ملګری په ګوته کړی.

* * *

په حرن کې چې د شمس الدین او شاه بخت کوم کسان وه هغوی سمدستی په خوزښت راغلل او پخپلو کې سره کیناستل چې څه ډول خپل سالاران راخلاص کړي.

د الله تعالی مرستی او کومک د هغوی ملګرتیا وکړه او هغه دا چې د حلب څخه پیغام راغی چې امیر دی سره د خپلو چارواکو فلانی ځای ته راشی چې ضروری غونډه ده ، ګمشتګین او د هغه ټول چارواکی د حلب په لوری روان شول.

دوه کسان چې ځلور آسونه ورسره وه او د مشر سالار بیرغ هم ورسره وه د زندان خولی ته راغلل او مسئول ته یې وویل: امیر ګمشتګین حکم کړی چې سمدستی دواړه سالاران شمس الدین او شاه بخت راخوشی او هغوی دی زر تر زر ستاسی په ملګرتیا ځانونه ما ته راورسوی ځکه چې پرته لدوی څخه زما په غونډه کې ګډون څه ګټه نه لری.

د زندان مسئول وویل کوم لیکلی حکم درسره شته.

راتلوونکو کسانو ورته وویل : امیر دومره بوخت وو چې لیکلو ته یې پام نشو.

(c) ketabton

د زندان مسئول کلیانی واخیستی او هغه دواړه یې راخلاص کړل خو په اخر کې ورته شک پیدا شو چې دا کوم پټ پلان نه وی نو د هغوی د خوشی کولو څخه یې انکار وکړ.

سمدستی راتلونکو کسانو هغه ونیوه او رسی یې په غاړه کې ورته واچوله او د سالارانو په کوټه کې یې واچولو.

هغوی چې کله د زندان څخه راوتل خلک پری خبر شول چې د زندان مسئول یې وژلی او اوس تښتی.

سمدستی د ټول زندان ساتونکی په هغوی پسی شول ، سالاران شمس الدین او شاه بخت خلاص شول خو راتلوونکی قوماندان په غشو ولګیده او شهید شو، شمس الدین او شاه بخت د هغه قوماندان مړی د ځان سره الرستان ته ورساوه او سلطان صلاح الدین ایوبی د هغوی سره د مینی او محبت څرګندونه وکړه او تود هر کلی یې ورته وویلو .

* * *

(c) kotabton.com: The Digital Library

د ګناهونو کفاره

د مارچ په میاشت ۱۱۷۵ میلادی کال په حلب کې د موصل، حرن او حلبی واکمنانو ګډ کانفراس وشو ، په هغې کې فیصله وشوه چې دری واړه پوځونه به د یوی قوماندی لاندی وي. پدی غونډه کې ګمشتګین، سیف الدین او الملک الصالح برخه اخیستی وه چې د دری واړو سره صلیبي سلا کاران هم ملګري وه. هغوی د پوځ ترتیب هم برابر کړ چې مخکې به د حرن پوځونه حمله کوي او قرون حمات ته به ننوځي، په ښی اړخ به د حلب پوځونه او تر شا به د موصل پوځونه وي چې اخری او خوابی حمله به کوي .

د موصل پوځونه په دوه برخو ویشل شوی وه چې یوه برخه یې د سیف الدین په لاس او احتیاطی برخه یې د عز الدین مسعود پلاس کې وه. سیف الدین او عزالدین پخپلو کې داسې پلان جوړ کړی وو چې که ماتی وشوه ټول پوځ به شاته پاتی شي او که بری مو پیدا کړ نو ټول پوځ به وړاندی ولاړ او ځایونه به ونیسي، احتیاطی پوځ به د ماتی په صورت کې خان موصل ته رسوی ترڅو هغه له لاسه ولاړ نشي .

د روژی میاشت هم پیل شوی وه. ایتلافی پوځونو ته اعلان وشو چې د جګړې په ورځو کې روژه نیول نشته، تاسې ټول روژه وخوری، مونږ به په صلاح الدین ایوبی باندی د غرمی ځخه وروسته پداسې وخت کې حمله کوو چې هغوی تږی او وږی وي او مونږ به ورته تر او تازه وو.

په الرستان کې سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ داسې ویشلی وه چې غشی ویشتونکی په لوړو او غونډیو کې ناست وه ، سپاره د درو په آخری برخو کې ولاړ او پیاده د ټولو تر شا ځای پر ځای شوی وه .

د قرون حمات په خوله کې چې کومه دره وه سلطان صلاح الدین ایوبی هلته ځینی خیمی او پوځیان ځای پری ځای کړی وه چې دښمن ته پری دوکه ورکړی ځکه هغوی ته به همدا ښکاری ، هغوی ته ویل شوی وه چې خیمی به تر اخره پوری د دری په خوله کې ولاړی او آسونه به پرته د زینونو ځخه ترلی شوی او کسان به یوی او بلی خواته ګرځی ترڅو دښمن بالکل نژدی

(c) ketabton

حمله نه وي کړی ترتیب به همداسې وي چې دښمن فکر وکړي مونږ مجاهدین بی خبره راګیر کړي ، د دی خیمو تر شا ټول میدان خالی و خو په دواړو لوړو غونډیو باندی غشی ویشتونکی پټ ځای پر ځای وه .

سلطان صلاح الدین ایوبی غوښتل دښمن همدی دام او لومی ته را برابر او بیا یې داسې وټکوی چې د واکمنی نیشه یې له دماغ څخه ووځي.

د اپریل د میاشتی په لومړنیو ورځو کې متحده پوځونه د قرون حمات په لوری وخوځیدل چې دری واړه پوځونه سره له اتحاده جلا جلا روان وه، سلطان صلاح الدین ایوبی ته خپلو ځارونکو خبر ورکړ چې لښکری را روانی او نژدی را رسیدلی دی، هغه سمدستی خپل ټول سالاران راوغوښتل او هر یو ته یې خپل خپل کار وسپارلو او ټول یې په خبره ښه پوه کړل، په همدی وخت کې هغه ته د قاهری څخه کومک را ورسیده چې کسان یې کم خو سامان او وسله ور سره ډېره وه. هغه کومک یې هم د نورو سره یو ځای او هر یو ته وظیفه وسپارل شوه .

پدی مهال د حلب څخه د حسن بن عبدالله جاسوس راغی او دا حال یې راوړ چې د لښکر سره د صلیبیانو آور غورځوونکی منګي دی کوم چې ټول په اوښانو بار او د لښکر شا ته را روان دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی اته تکړه کماندویان راوغوښتل چې ټول ځان قربانوونکی وه، هغوی ته یې وظیفه ورکړه چې تاسې ته به جاسوسان ځای په ځای کړی بیا به د جګړې په دوران کې هغه تباه کوی .

* * *

ګمشتګین خپل ټول پوځ راټول او بیا یې وینا ورته وکړه وی ویل : سلطان صلاح الدین ایوبی صلیبیانو او سودانیانو ته ماتی ورکولای شي خو ستاسې سره چې کله مخامخ شي نو بیا د ګیدړ پشان ټول چلونه ورځخا له یاده وځي، هغه مکار او دوکه ورکوونکی انسان دی، تاسې پاخ مسلمانان او پرهیزګاران یاستی ، هغه غواړي خپل لوی او پراخه سلطنـ جوړ کړی او مونږ ټول خپل غلامان وګرځوی، ماته خپلو جاسوسانو خبر راکړی چې د ایوبی پوځونه ، د قرون حمات کې بی خبره پراته دی، دا خل به

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ژوندی نیسو او که ژوندی پلاس رانغی نو سر به یې راوړو، هغه نه پیغمبر او نه امام مهدی دی ! نه پیری او دیو دی، مونږ به دا ځل هغه او د هغه پوځ ژوندی نیسو.

ګمشتګین خپل پوځ ښه په جوش او جذبه راوست او احساسات یې راوپارول بیا خپلې پادشاهی خیمی ته ولاړ چې د مانې او قصر پشان جوړه شوی وه. هلته نهه فدایان ناست وه چې ځانونه یې د مذهبی مشرانو په ځیر جوړ کړی وه. خوراک او څښاک راغلو چې شراب هم پکی وه، میلمه پالنه ښکلو او ښایسته نجونو کوله، فدایان لکه د ټپوسانو پشان په خوراک او څښاک ورولویدل او د شرابو پیالې یې خالی کړی، وروسته یې په نجونو باندی حملی پیل کړی چې دا ډول حملی او بریدونه ګمشتګین نه خوښول خو چاره یې نه درلوده او مجبور وو.

وروسته یې فدایانو ته وویل: اوس ستاسې د رخصتیدو وخت دی دا ځلی بیا ناکام رانشی. فدایانو ته یې د سلطان صلاح الدین ایوبی د ساتوونکو جامی او لباس جوړ کړی و ترڅو پدی لباس کې هغه په ساتوونکو کې ځان شامل کړی ، ټولو نوی جامی واغوستی او کوچنی کوچنی بیرغونه یې وترړل او بیا ماښام تیاره په آسونو سپاره شول ترڅو د بدلی لاری څخه قرون حمات ته ځان ورسوی او هلته د جګړې په وخت کې خپل اصلی کار چې د سلطان صلاح الدین ایوبی وژل وه سرته ورسوی ،ګمشتګین هغوی ته ټولی لار ښوونی وکړی.

بل لوری ته د حلب او موصل پوځ ته هم خپلو خپلو سالارانو او واکمنانو جذباتی او احساساتی وینا وی وکړی او هغوی یې دی ته تشویق کړل چې دا ځل پوره میړانه وکړی او د صلاح الدین ایوبی ملا ماته کړی.

هغوی ټولو خپلو پوځونو ته وویل : زمونږ اصلی دښمن صلاح الدین ایوبی دی ، صلیبیان زمونږ مرسته کوونکی دی ، هغوی غواړی مونږ د صلاح الدین ایوبی له غلامی څخه وژغوری، تاسې باید خپل اصلی دښمن ښه وپیژنی، هغه مصر او دمشق سره یو ځای کړیدی اوس غواړی مونږ ټول هضم کړی او یو هیواد جوړ کړی، هغه ډېر بد کاره او مکار انسان دی.

(c) ketab.com: The Digital Library

ستاسې په متحده پوځ کې د سلطان نور الدین زوی الملک الصالح ، سیف الدین او ګمشتګین ولاړ دی چې ټول عمر یې په سپیځلی جهاد کې تیر کړیدی، هغوی ټول دروغجن نشي کیدای، لوی دروغجن خپله دی هغوی خپل پوځ ته وویل چې زمونږ علماؤ فتوی ورکړی چې د جګړې په وخت کې روژه نشته .

بل خوا په الرستان کې د سلطان صلاح الدین ایوبی مجاهد پوځ ټولګی ټولګی او ډلی ډلی د غونډیو او غرونو په شا او خوا کې خپاره شوی او هر یو د خپل ښکار په امید وخت تیرولو، هغوی ټولو روژی په پابندی سره نیولی او هری ډلی د خپل راتلوونکی په هکله پلانونه جوړول .

* * *

د سلطان نور الدین زنګی کوندې رضیع د هغه په ژوندانه کې د نجونو څخه یو پوځ جوړ کړی و چې د جګړې په میدان کې به یې زخمیان راپورته کول او ځینې وخت به یې په جګړه کې برخه هم اخیسته - هغې نجونو ته د جنګ طریقې ، لاری چاری او وسلې ښودلی وی ترڅو د اړتیا په وخت کې جګړه هم وکړای شی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د جګړې په میدان کې د ښځو موجودیت نه خوښاوه ځکه چې د ماتې په وخت کې د هغوی لپاره ډېر خطر موجود وه او دا کار هغه د ځان لپاره شرم ګانه چې نارینه دی ژوندی وي او میرمنې دی د دښمن سره جنګیږی .

د رضیع په پوځ کې ځلور نوی نجونې هم ور زیاتې شوی ځکه فاطمه د حرن ځخه، صاعقه د موصل ځخه او دوه نجونې چې د حرن ځخه شالار شمس الدین ویستلې وی هغه هم دمشق ته ولاړې .

د دی ځلور واړو په زړونو کې د جهاد جذبه او جوش وه او هری یوی د اسلام د دښمنانو او صلیبي دارې مارانو ځخه خپل غچ او انتقام اخیستل غوښتل، هغوی ټولې هوښیاری او د احساساتو لرونکی وی .

سحر او حمیرا چې اصلاً مسلمانې نجونې وې خو صلیبیانو د کاروان ځخه تښتولې او بیا یې د ورانکاری لپاره روزلې وی، هغوی خپله ټوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصه د دمشق د نجونو پوځ ته بیان کړی وه او هغوی یې د صلیبیانو په ظلمونو، زور زیاتی او بد اخلاقی باندی خبر کړی وه ، په ټولو نجونو کې جوش او جذبه را پیدا شوه او هر یوه قربانی ته چمتو او تیاره شوه. د هغوی شمیر د ځلورو سوه څخه تر پنځه سوو پوری رسیده.

رضیع خاتون ته معلومه شوی وه چې په قرون حمات کې د سلطان صلاح الدین ایوبی سره پوځ کم دی نو ځکه هغې دا ځل فیصله وکړه چې حتمًا باید نجونی هلته ولاړی شي چې د پوځ کمبالی پوره کړی .

هغې نجونو ته د تیاری حکم وکړ او په خوا کې یې ورسره دوه سوه نور تکړه ځوانان هم تیار کړل چې د نجونو لارښونه وکړی .

د قوماندانی وظیفه یې حجاج ابو وقاص ته ورکړه او ټولو ته یې آسونه هم برابر کړل ځکه هغوی پیاده جګړه نشوه کولای کله چې د نجونو پوځ په حرکت راغی او د دمشق څخه وتلو نو ټول ښاریان د هغوی لیدلو ته راووتل ټولو د تکبیر ناری وهلی او د ډیری جذبی او جوش څخه ځینو ژړل، د هغوی لپاره دا یوه جذباتی او احساساتی موقع وه ځکه چې د چا لوڼګانی، د چا خویندی او د چا خپل خپلوانی پدی پوځ کې وی خپله پوځی نجونی پداسې شان او شوکت سره روانی وې چې د خلکو زړونه یې له ځان سره وړل، داسې معلومیدلی چې ګوندی هغوی به دښمن داسې تباه کړی لکه سیلاب چې خس او خاشاک لاهو کوی .

د ښار خلکو په لاره کې په هغوی باندی ګلان شیندل او دا ناری وهل کیدی : مخکی ولاړی شی بیرته پشا رانشی سلطان صلاح الدین ایوبی ته ووایی چې د دمشق ټولی میرمنی درسره دی .

الله جل جلاله به تاسې ته فتح درکوی ... د اسلام دښمنان درځخه ژوندی خلاص نشی .

د ښار ځینی خلک په آسونو او اوښانو سپاره تر ډېر لری پوری له هغوی سره ولاړل او هغوی یې په درناوی او عزت سره رخصت کړل .

دا ورځ هغوی تر ماښام پوری سفر وکړ او چې د روژه ماتی وخت شو نو ځو سپاره د هغوی مخی ته راغلل چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی

(c) ketab.com: The Digital Library

کماندویان وه او لاره یې څارله، مابنام هغوی د حجاج ابو وقاص سره روژه ماتی وکړ پدی کماندویانو کې انطانون هم وه هغه د نجونو په لښکر کې فاطمه هم ولیده ، د روژه ماتی څخه وروسته کماندویان پخپل کار پسی ولاړل او نجونو تر پشمنی پوری آرام وکړ او بیا د سهار تر لمانځه وروسته لښکر د قرون حمات په لوری وخوځید .

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبی د یوی غونډی په سر د څو قوماندانو سره ولاړ وو خبری اتری یې کولی چې سپاره یې تر نظر لاندی راغلل چې څلور څلور شپږ شپږ په ترتیب یو د بل تر شا را روان وو ، هغه په قهر سره پوښتنه وکړه آیا په دی لاره باندی سرتیری ګزمه نه کوی ؟

تیار شئ !

څو تنه سپاره په منډه ورشی وګوری چې دا څوک دی ؟

سرتیری په تلوار ولاړل خو بیرته په اطمینان سره راغلل د سپرلی څخه کښته شول وی ویل : ښاغلی سلطان ! د مشق څه ښځی او سرتیری په پوځی نظم سره راغلی دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی په حیرانی سره وویل : د ښځو پوځ !

بیا یې وویل : دا پوځ به د نورالدین زنګی شهید کونډی روزلی او رالیږلې وی ؟

ای زما خویندو او لورګانو ! مونږ به تر هغه ارام نه کوو ترڅو د فتحی زیری درباندی و نه کړو !

زه به دوی بیرته لیږم ! که له دوی نه یوه نجلی دښمن ته په لاس ورغله که زه مړ هم شم نو زما روح به ناقلاره وی !

هغه د غونډی څخه راکښته او د هغوی هر کلی ته ورغی نو کله چې ورسره مخامخ شو او سرتیری قوماندان حجاج وقاص د سپرلی څخه راکښته شو د درناوی څخه وروسته یې د نورالدین زنګی شهید د کونډی لیکلی پیغام چې په کې لیکلی وو : زما محترم وروه ! الله تعالی دی مرستندوی شه که زما خاوند ژوندی وایی ته به د دښمنانو په وړاندی یوازی نه وای ! زه ستا هیڅ مرسته نشم کولای خو کوم چې کیدای شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وړاندی کوم دا لښکر ما د زخمیانو د پرهرونو د پټی کولو او جګړی لپاره روزلی د هغه سره وسله اودرمل دواړه دی .

زه پوهیږم چې تاسی نجونی په سنګر کې نه خوښوی خو دا فکر وکړی که هغوی بیرته راولیږی نو د دمشق د خلکو زړونه به مات شی .

اوس ددی سیمی د خلکو جذبه د ستاینی وړ ده ځکه هر ځوان او بوډا سنګر ته د تللو لپاره تیار دی او ښځی هم ستا په مشرتوب کې جګړی ته لیواله دی دا لښکر د سیمی ټولو خلکو په ولولو سره رخصت کړی دی .

د پیغام په لوستلو سره یې د سترګو څخه اوښکی روانی شوی او په ژړا ژړا کې یې هغوی ته وویل : زما خویندو او وروڼو ! زه ستاسی ټولو د جنګ میدان ته په راتګ تود هرکلی وایم ! ددی قربانئ بدله زه نشم درکولای بلکی الله جل جلاله به یې درکړی ما دا تصور هم نه کولو چې نجونی سنګر ته راشی زه ویریږم تاریخ لیکوونکی به ولیکی چې ایوبی خپلی خویندی او لورګانی میدان ته راوویستلی زه ستاسی احساسات او ولولی نه ماتوم .

تاسی ته زه وخت درکوم چې فکر وکړی که په تاسی کې کومه نجلی داسی وی چې په خپله خوښه نه وی راغلی نو د صف څخه دی ووځی او هغه دی هم جدا شی چې په زړه کې د یوی ذره په څیر شک او ویره وی .

یوه نجلی هم د صف څخه بهر نشوه .

بیا سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : زه تاسی د پوځ شاته لیږم د جګړی په وخت کې تاسی د وړاندی تګ کوښښ مه کوی دا سیمه داسی ده چې تاسی به د دښمن سره مخامخ کیږی کیدای شی په غشو وویشتلی شی یا په تورو ووهل شی او دا هم ممکن ده چې د دښمن ته په لاس ورشی .

یوه نجلی په لوړ اواز وویل : تاسی د تاریخ لیکنو څخه ویریږی او مونږ هم ! که مونږ بیرته ولیږی نو تاریخ لیکونکی به لیکی چې خویندو او لورګانو هغه یوازی پریښودلو او د کور ناستی یې خوښ کړ په داسی وخت کې چې په هر انسان جهاد فرض دی .

یوی بلی نجلی وویل : الله تعالی دی په توری کې نور او قوت برکت واچوه مونږ د کورونو لپاره پیدا شوی نه یو!

(c) ketab.com: The Digital Library

دریمی نجلی وویل : زما دری میاشتی وړاندی نکاح شوی که ته ما بیرته ولیږی نو زه به خپل خاوند سره بیا ملګری نشم .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : ستا خاوند ولی رانغی ؟

نجلی وویل : هغه د واده په دریمه ورځ راغلی او چې کله راتللو نو راته یې وویل : ما ته د زړه له اخلاصه دعا وکړی چې د هغه بیرغ لاندی چې د صلیبیانو څخه د لومړی قبلی د ازادلو کوښښ کوی د سربښندنی توفیق راکړی .

وروسته له هر لوری چغی شوی مونږ ته د جګړی کولو موقع راکړی مونږ به انشاء الله تاسی مایوس نه کړو .

سلطان صلاح الدین ایوبی هغوی څلور څلور شپږ شپږ په ټولیو ټولیو وویشلی او د هر ټولی مشر یې یو سرتیری وټاکلو ، ددې څخه وروسته یې ددی هدایاتو سره ولیږلی چې ستاسی دنده د مړو او زخمیانو راپورته کول او درمل کول دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی هلته ته ورغی او بیا یې هغوی د لښکر شاته خای پر خای کړې، د هغوی لپاره خیمی ودرول شوی او داسې خای یې ورته غوره کړ چې د اړتیا په وخت کې ورځخه کار واخیستل شي ، د نجونو عمومی قومنداني یې سالار شمس الدین ته وسپارله .

فاطمه ، منصوره ، حمیرا اوسحر په یو ټولی کې سره ملګری شوی چې یو خای دمشق ته راغلی وی او د ټولو یوه هیله وه : د بیت المقدس ازادی یا شهادت ! ددوی مشر اذربن عباس وټاکل شو .

سهار چې کله هغوی له خیمو راووتلی ښه موسم او هر لوری ته پاکه هوا چلیدله ، مرغانو اوازونه کول او ورسره د هری خیمی څخه د الله د لوي کتاب فرقان حمید تلاوت په خوږ او زړه راښکونکي غږ اوریدل کیده بل لوری ته سرتیری په بدنی ورزش بوخت و .

منصوری د اذر څخه وغوښتل چې دوی هم ورسره ولاړی شی ترڅو د سیمی قدرتی ښکلی مناظر و ګوری ، ټول په پښو روان شول ، په لاره او کوم خای کې به چې تم کیدل د اسلام د سپیڅلی دین په سیاسی ټولنیزو او نظامی مسئایلو به یې بحث کولو، د مابنام څخه وړاندی دوی خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیمو ته راستانه شول څرنګه چې سترې شوی وی هر یوه په خپل ځای پریوتلی چې په کې د مابنام اذان وشو، هغوی روژه ماته کړه ټولی د خیمی څخه یو میدان ته را ووتلې هلته مجاهدینو او نجونو په جماعت سره لمونځ وکړ له مانځه وروسته خمیی ته راغلی خوراک او څښاک ته کیناستلی چې په دی کې عمومی قوماندان راغی ، هری خیمی ته یې سر دننه کولو او د هغوی د حال څخه یې ځان خبرولو. کله چې راغی نو اذر بن عباس څخه یې د هغه د حال پوښتنه وکړه هغه ورته وویل : زه اندیښمن یم چې دا کم پوځ به د صلیبیانو د لوی پوځ مقابله څرنګه وکړای شی .

قوماندان ورته وویل : الله جل جلاله مونږ سره ملګری او مرسته راسره کوی لکه څرنګه چې وړاندی یې کړی ده ، مونږ هغوی سره جنګ په میدان نه بلکی په هغه ځای کې کوو چې مونږ ورته کمین نیولی دی ...

د شپی چې کله منصوره د تهجد لمانځه لپاره پاڅیدله نو خبری یې تر غوږو شوی ، د خیمی پرده یې پورته کړه ګوری چې اذر د دوه تنو سره ولاړ دی ، هغه ورته وایی اوس د پراو څخه د وتلو کوښښ وکړه او څه چې دی واوریدل او ولیدل هغوی ته یې ووایه داسی نه چې راشی او په جال کې ونښلی .

منصوره چې هوښیاره نجلی وه د ملګرو د راویښیدو پرته یې خنجر راوخیسته د خیمی څخه راو وتله ، شپه ښه تیاره وه ، اذر په هغه لاره روان شو چې سرتیری مجاهدین په هغی نه وو .

یخه هوا او تیز او تند باد وو، دواړو د غرونو په لمن کې ډیره لاره وهله اذر د دمی لپاره د یو کمر څنګ ته کیناست نا څاپی د شا له لوری منصوری د زنګنونو څخه ونیولو اوپه پوره قوت یې تیل وهلو چې سر یې د کمر سره ولیږده او پر ځمکه راپریوتلو د ځان جوړولو مخکی ورته منصوره په سینه باندی خنجر کیښوده .

اذر پوښتنه وکړه ته څوک یې ؟

منصوری وویل : مرګ !

اذر وویل : ته خو نجلی یې !

هو ! ته مابنه پیژنی زه منصوره یم .

(c) pashto.com: The Digital Library

اذر په خندا وویل : دا څه کوی لری شه اوخنجر زما د زړه څخه لری کړه زما په پوستکی کې ننوت .

منصوری وویل : ته په کوم لوری روان وی ؟

اذر وویل : په الله جل جلاله می دی قسم وی زه په هیڅکله نجلئ پسی نه ځم ، ستا نه ښکلی نجلی نشته ، زه ستا سره مینه کوم او تا ته به هیڅکه دوکه درنه کړم .

منصوری وویل : ته ما ښکلی ګڼی او له ماسره مینه کوی او ما هم میړنی ځوانه ګڼی ته اوس د خپل بی ایمانه کار پسی روان یې او زه خپل فرض ادا کوم که بالفرض ته زما د روح او جسم مالک وای او له زما تا څخه اولادونه هم پیدا شوی وای نو دی خنجر به ستا غړی پریکول .

اذر وویل : ته ما څه ګڼی ؟

منصوری وویل : په نامه مسلمان خو د صلیبیانو جاسوس !

اذر وویل : جاسوس پیژنی هم ؟

منصوری وویل : ته اوس ددی مکتب زده کوونکی یې ستا په څیر په زرګونو جاسوسان می لیدلی زه د استاد ابن المخدوم لکنوری لور یم .

اذر وویل : سمه ده زه ستاسره یوه ضروری خبره کوم زما له سینی څخه خنجر پورته کړه .

منصوری وویل : ستا خوله چا ګنډلی ده ووایه څه ویل غواړی .... ناڅاپه اذر په ډیر قوت سره د پورته کیدلو کوښښ وکړ چې بلاخره بریالی او په منډه شو توره یې هم پریښودله ، منصوری هغه توره راپورته کړه او ورپسی شوه او چیغی یې کړی دا د الله تعالی باغی انسان ونیسی ....

د الله جل علی شانه حکمت په دی کې وه چې د ګزمی سپرو دا پیښه ولیدله . هغوی ورپسی شول له دی وړاندی منصوره وروړسیدله د توری وار یې ورباندی وکړو خو هغه ورځنی توپ کړ پرمخ ولیدلو خو سپاره یې په سر ودریدل او دواړه یې ونیول .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اذر وویل : تاسی د خوراک او څښاک په خاطر دلته راغلی یاست ماسره ولاړ شی، د داسی ښکلو نجونو سره به اوسیږی او د ژوندانه هر ډول اسانتیا وی به درته په برخه شی .

سرتیرو مجاهدنیو وویل : ای ایمان پلورونکیه ! ستاسی سر له تنی څخه دلته غوځول پکار وو خو مونږ د یو انسان د نیولو وروسته د وژلو څخه منع کړای شوی یاستو .

بیا یې منصوره پرښودله او د اذر لاسونه او سترګی یې وترلی په اس یې سپور د پراو په لوری یې روان کړل .

***

د سلطان صلاح الدین ایوبی د خیمی سره په لږ څنګ کې د حسن بن عبدالله خیمه وه پیره کوونکی هغوی لومړی د قوماندان مخی ته بوتلل هغه یوازې په لیدلو سره وویل : ستا څیره راته اشنا ښکاری ایا ته د ابن المخدوم سره د موصل څخه نه وی راغلی ؟

منصوری وویل : زه د ابن المخدوم لور یم ! د هغه روزنی پایله ده چې ما دوه کلیمی واوریدلی نو پوه شوم ستاسی څه اراده ده .

حسن بن عبدالله وویل : زمونږ نجونی ستا څخه ډیر میړنی او باتوری دی خو په هوښیاری کې ستا څخه کمی دی د کومی چې تا څرګندونه وکړه .

حسن بن عبدالله وویل : اذر ولټوی او تالاشی یې کړی .

سرتیری مجاهد د هغه له جامو څخه یوه پاڼه راوویستله چې په هغه باندی د قرون حمات نقشه رسم شوی وه چې په هغه کې د پوځ مورچی ، د پوځیانو شمیر او د اوښانو او اسونو تبیله او ...

بیا حسن ورته وویل : اذره ! اوس چې شک هیڅ څه پاتی نه شو نو ووایه ستا نور ملګری څوک دی ؟

اذر وویل : په رب ذوالجلال قسم زه مسلمان یم ما ته ښخښته وکړی .

هغه یې په مخ یوه څپړه ووهله چې د هغه له امله په خمکه راپریوت . بیا یې ورته وویل:افسوس چې ته خان ته مسلمان وایی خو جاسوسی د صلیبیانو لپاره کوی ، ستا بلی خبری اوریدلو ته تیار یم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اذر وویل : زه یوازی یم .

حسن بن عبدالله وویل : دی نجلی چې له تاسی سره کوم کسان په خبرو لیدلی وو هغه څوک وو او چیری دی ؟

اذر وویل : زه هغه ښه نه پیژنم هغوی په تیاره کې راغلل او بیرته به تللی وی .

حسن بن عبدالله وویل : ددی غلط څواب مو واوریدلو... بیا یې دوه تنو ته چې تر څنګ یې ولاړ وو امر وکړ: دا بوځی....

له دی خبرو وروسته یې منصوری ته مخ کړ وی ویل : ته خپلی خمیی ته ولاړه شه ارام وکړه د سهار لمانځه څخه وروسته به انشاء الله ګورو !

***

سهار د لمانځه وروسته حسن بن عبدالله سلطان صلاح الدین ایوبی ته د اذر د نیولو شوی قصه وکړه نو هغه وویل : که هره نجلی داسی میرانه ښکاره کړی انشاء الله یو ورځ به ضرور ټوله نړۍ د اسلام قلعه وګرځی چې په هغی په هغو باندی به د " لااله الاالله محمد رسول الله " بیرغ رپیږی .

بیا سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : ای حسنه ! ایا هغه جاسوس لیدلی شم ؟

حسن بن عبدالله وویل : اوس نه !

اذر د یوی ونی د ښاخ پوری سرښکته وتړل شو او لاندی ورته د بوسو لوړی کیدلو چې د هغه په نتیجه کې سترګی یې سری او پرله پسی ټوخی یې کولو تر دی چې د خبرو قوت یې هم له لاسه ورکړلو .

کله چې حسن بن عبدالله هغه ولیدلو نو یو سرتیری مجاهد ته یې ویل را راکښته یې کړی اوبه ورباندی واچوی چې په خود شی زه د اشراق لمونځ کوم راځم .

کله چې حسن بن عبدالله راغی نو اذر په ځان پوه شو اوبه یې وغوښتلی هغه ورته وویل : زه به درباندی شیدی وځښم خو شرط یې دا دی چې زما د پوښتنی ځواب راکړی هغه څه چې درسره وشول هغه پیل وو...

اذر وویل : زما سره راغلی جاسوسان دوتنه په دی پرلو کې دی چې د یو نوم عبدالمجید او د بل عبدالحمید دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن بن عبدالله د هغوی د نیولو هدایت ورکړ دواړه سمدستی ونیول شول بیا سلطان صلاح الدین ایوبی ته وروستلی شول .

هغوی ورته وویل : د کوم ځای څخه راغلی یاست ؟

اذر وویل : مونږ دری واړه د دمشق څخه د هغه پوځ سره راغلی یو کوم چې د نورالدین زنګی شهید کونډی رالیږلی او زه د عباس زوی یم .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : زه یې ښه پیژنم هغه په دمشق کې وو کله چې د الملک الصالح پوځ د دمشق څخه وتښتیدلو نو حلب ته ولاړ خو فکر کوم ته یې د دی سیمی د کار کولو لپاره پریښودلی .

اذر وویل : نه ! دمشق زما تاتوبی دی ما نه غوښتل دا! پریږدم څو وړځی وړاندی یو تن زما پلار راولیږلو او راته وی ویل چې د صلاح الدین ایوبی اوسنی صورت حال څخه مو مفصل خبر کړه په دی لړ کې به عبدالمجید او عبدالحمید ستا سره مرسته کوی او په دی لاره کې چې څومره مال او دولت ته اړتیا پیښدله د پوره کولو کوښښ به کوو ، زه مسسلمان یم پلار می بی لاری کړی یم ددی موقع راکړئ چې ددی کفاره ادا کړم .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : الله تعالی دی ستا ګناه معاف کړی ما حسن ته سهار د لمانځه وروسته وویل زه غواړم هغه بی غیرته انسان وګورم چې د نجلی له ویری یې توره پریښودله او بیا له منډی وروسته ونیول شو ، ښه اوس راته ووایه تا دلته څه څه ولیدل ؟

اذر وویل: ما چې څه ولیدل او هغه دوه ملګرو راته وویل ما د کاغذ په مخ ولیکل .

سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل : ستاسی څخه وړاندی ستاسی کوم بل ملګری ددی ځای معلومات وړی دی ؟

اذر وویل : نه !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : ته څومره ښکلی ځوان یې ایا پوهیږی چې ته ولی یو نجلی را وپرځولی ؟

اذر وویل : هغی که زما دواړه زنګنونه د شا له لوری نه وی نیولی نو هیڅکله بریالی کیدله نه شوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : دا حقیقت خو منی چې را وئ پرځولی؟

اذر وویل : هو !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : کوم انسان چې خپل ضمیر او وجدان وپلوری هغه به ضرور راپرځی که تا خپل ځان خرڅ کړای ، نه وای نو لس تنو نشو راپرځولی اصلی قوت د متو اوتورو نه بلکی د ایمان دی .

اذر وویل : ما ته یوه موقع راکړی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : ددی فیصله به د دمشق قاضی کوی ، ما تا سره دا خبری ددی لپاره وکړی چې ته مسلمان او د مسلمان زوی یی . زه پوهیږم چې د دمشق دوه دری نجونو به ستا سره د مینی او محبت څرګندونه هم کړی وی ځکه ستا څیره او جسم ددی وړ دی خو اوس به ستا په څیره لاړی توکوی .

زه دا نشم ویلی چې قاضی به تا ته څه سزا درکوی خو که د مرګ سزا وی نو څومره ورځی چې ژوندی یې د الله تعالی له دربار څخه د خپلو بد کړو وړو بخښنه غواړه .

اذر د غصی په شکل وویل : زما پلار ته به څوک سزا ورکړی دی ګناه ته خو زه هغه هڅولی یم .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : الله تعالی به هغه ونه بښی واک او دولت وختی او عارضی دی .

اذر وویل : زما پلار کوم دولت مند انسان نه وو کله چې زما دوه خویندی پیغلی شوی هغه دواړه یې چارواکو ته ورکړی او په دربار کې یې ځای پیدا کړ .

***

په همدغه ورځ یې اذر د دری تنو په ملګرتیا دمشق ته ولیږلو په لاره کې د شپی تیرولو لپاره تم شول اذر ورځخه وغوښتل چې ترلی لاسونه ورخلاص کړی ترڅو خوراک او څښاک وکړی ، هغوی په دی خیال چې دا به چیری وتښتی ، لاسونه یې ورته خلاص کړل خپله هم یو ځای د ارام لپاره کیناستل هغه دا وخت غنیمت وګڼلو منډه یې کړه او په اس سپور شو ، شپه تپه تیاره وه ځکه هم لوړه ژوره وړاندی او وروسته غونډی وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکی هم په اسونو دوه په یو او یو په بل سپاره شول د تعقیب کولو کوښښ یې وکړ خو بریالی نه شول .

سهار د پراو په لور بیرته را روان شول هلته د حسن بن عبدالله په وړاندی پداسی شکل ودریدل چې سرونه یې تیټ اچولی و وی ویل : مونږ مجرمان یو هر ډول سزا چې راکوی د زړه له کومی یې منو !

سلطان صلاح الدین ایوبی چې کله د جاسوس د تیښتی خبر واریدلو نو د هغه رنګ زیړ شو تر ډیره وخته یې د خولی څخه غږ نه وتلو بیا یې د اسمان لور ته وکتل او وی ویل : ای ذوالجلا ل ربه ! ستا به دا خوښه وی چې زه ددی ځای څخه بیرته لاړ شم ما خو هیڅکله د چا په وړاندی توره په ځمکه نه ده اینبی او نه د میدان څخه تښتیدلی یم ... زه ستا ډیر ګناهګار بنده یم ته را ته عفوه وکړی او زما په وجه دی مظلوم قوم ته سزا مه ورکوی !

ای حسنه ! د دوی ربښتیا په نظر کې ونیسه هغوی ته د غلطی سزا ورکړی داسی سزا نه چې د دښمنانو سره ملګری شی .

بیا یې قوماندانان راوغوښتل او هغوی ته یې وویل هغه جاسوس چې مونږ نیولی وو د دری سرتیرو مجاهدینو د سهوی په نتیجه کې وتښتیدلو کومه نقشه چې ورسره وه هغه خو زمونږ په لاس کې ده خو څه چې یې په سترګو لیدلی وو او ورته معلوم دی دښمن ته به یې ووایی .

اوس مونږ چې په کوم پروګرام د عمل کولو اراده لرله د هغه په رڼا کې قدم پورته کړو او که ... څنګه ؟

ټولو وویل : په هغه پلان دی عمل نه کیږی !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : نو د پلان برابرلولپاره وخت ته اړتیا ده ښایې په دی موده کې دښمن یرغل وکړی نو ښه به دا وی چې سرتیری غلچکی یرغلونه تیز کړی .

سلطان صلاح الدین ایوبی دا لاربښودنی د ډاډ په اساس ورکړی خوپه زړه کې اندیښمن وو .

څو ساعته وروسته دولس سرتیری مجاهدین د سلطان په وړاندی ودریدل هر یو ته یې په غور وکتل وی ویل : صلبییانو چې کوم اور اچوونکی مواد

(c) ketabton.com: The Digital Library

په منګیو کې رالیږلې او هغه د جګړې میدان ته راوړل شوی تاسی عبدالقهار لیدلی دی ، هغه به درته لارښونه کوی ، کله چې دښمن یرغل وکړ نو تاسی به د هغه موادو له منځه وړلو کوښښ کوی بیا یې په خندا انطانون ته وویل : ته هم له دوی سره ځی !

انطانون وویل : ښاغلی سلطان ! ما تاسی ته وړاندیز کړی وه چې زه د خپلې ګناه کفاره اداء کوم نو ځکه په دی ټولګی کې شامل شوم .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : زما خوږو دوستانو ! تاسی په کوم ، کوم ځای کې قربانی نه ده ورکړی خو نن ورځ دین او قوم ستاسی څخه د ډیری لوی قربانی غوښتنه کوی او هغه دا چې تاسی د جنګ مخه بدلولی شی که تاسی په خپل هدف کې بریالی شوی نو راتلونکی نسلونه به دا قربانی یاد ساتی ، تاسی ته دا ښه معلومه ده چې مونږ په ښکاره لږ یاستو او دښمنان دری لوی لښکری دی چې تر شا یې صلیبیان هم دی او په ډیر غرور دی لور ته راروان دی ، د دوی ماتی او د مسلمانانو کامیابی او بری ستاسی په قربانی پوری اړه لری !

د سرښندونکو قوماندان وویل : مونږ به خپل قوم انشاء الله چې مایوسه نه کړو ! سهار وختی یو سپور په منډه راغی سلطان صلاح الدین په خیمی کې ځانته ناست وو سپور خبر ورکړ چې صلیبی پوځ د یو میل په واټن کې راروان دی .

سلطان صلاح الدین د غره له سره ولیدل چې ګمشتګین مخامخ د قرون حمات په لور را راوان دی .

* * *

د اپریل په دولسم او د روژی د میاشتی په اتلسم متحده لښکر د سلطان صلاح الدین ایوبی په لوری حرکت وکړ، په مخکی کې د ګمشتګین پوځ، په ښی اړخ کې د حلب پوځ او تر شا یې د موصل لښکر د ځوابی حملی لپاره تاکلی شوی وه .

تر ټولو لومړی د ګمشتګین پوځ ددی تکل او هوډ سره چې سلطان صلاح الدین ژوندی ونیسی او د نورو سرونه د تنو څخه پریکړی .... د قرون

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمات د دری په لوری یې حرکت وکړ ، د دری په خوله کې د سلطان صلاح الدین ایوبی د پوځ خیمی ولاړی وی، آسونه بی زینه ټړل شوی او پوځیان په بنه اطمینان یوی او بلی خواته ګرځیدل ، لیدونکو داسې فکر کاوه چې ګوندی دوی د دښمن څخه هیڅ خبر ندی کله چې د حرن د پوځ لومړنی برخه هلته ورسیده نو مجاهدینو زر زر په آسونو زینونه کیښودل سپاره شول او غشی ویشتل یې پیل کړل خو پدی وخت کې پری د ګمشتګین لښکر حمله وکړه، هغوی په ورځطایې سره په ډره کې وړاندی او مخکی ولاړل ، د دری دواړو غاړو ته غشی ویشتونکی په غونډیو کې پټ تیار ناست وه، کله چې سپاره د دری څخه په پټه لاره بل اړخ ته ووتل او د ګمشتګین ټول پوځ دری ته ننوت نو یو ځل پری د غشو باران پیل شو. هغوی لکه د ترخو منو پشان د آسونو څخه لویدل او د پښو لاندی کیدل، دوی داسې برید او حملی ته هیڅ تیار نه وه او یو دم ورسره مخامخ شول - قوماندانان او سالاران هم ورځطاء شول هغوی چې هر څومره چیغی او ناری وهلی د مرګ پدی لوبه کې د هغوی ناری چا نه اوریدلی، د دری له لوړو پری سخت د غشو باران پیل شو، د دری د آخری سر څخه پری د آور غورځونکو غونډارو ویشتل هم پیل شول چې د دی سره د سلطان صلاح الدین ایوبی ولاړو خیمو آور واخیست او په دره کې دوزخ جوړ شو، د ګمشتګین لښکر پرته د شاتګ څخه بله لاره نلرله، هغوی بیرته د دری څخه راوتل غوښتل خو د دری په خوله کې ورته هماغو تللو سپرو مجاهدینو لاره بنده کړی وه ، نه دری ته ننوتلی شول او نه شاته د راتللو لاره وه، له هر لوری پری ناری او چیغی جوړی شوی چې ستاسې خیر او ژوند پدی کې دی چې وسله وغورځوی سلطان صلاح الدین ایوبی مخکی خپلو سالارانو ته ویلی وه چې د وژلو نه خانونه وساتی د هغو د نیولو کوښښ وکړی ، د حرن پوځیانو وسله غورځول پیل کړل ډېرلږ کسان چې په هغې کې سالاران او قوماندان شامل وه ژوندی خلاص شول ، نور ټول ژوندی ونیول او څه ووژل شول .

نبی اړخ ته د حلب پوځ را روان وه، هغوی د حلب په محاصره کې زړه ور شوی وه نو ډېر په شان او شوکت سره یې مخ په وړاندی هڅه کوله - د دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقابلی ته سلطان صلاح الدین ایوبی دوه ټولګی پوځ اچولی وه چې هغه ډېر کم او په یوه حمله کې له منځه تللی شو. سلطان صلاح الدین ایوبی د قرون حمات د دری په سر ناستو غشو ویشتونکو ته حکم وکړ چې د حلبی پوځ مقابلی ته ځان چمتو کړی، وروسته یې د سپرو دوه ټولګی له ځان سره ملګری او خپل بیرغ یې پورته کړد خپل ښی اړخ پوځ قوماندہ یې پخپل لاس کې واخیستله.

حلبی پوځ لکه د طوفان په شان را روان وه، سلطان صلاح الدین ایوبی د هغوی مخی ته خپل سپاره پداسې ترتیب ودرول چې مخروطی شکل یې درلوده، کله چې هغوی ښه رانژدی شول یو دم یې حمله پری وکړه او نیغ د هغوی په صفونو ورننوتل او ډېر پوځیان یې تر پښو لاندی کړل- بیا بیرته پری راوګرځیدل.

پدی وخت کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پیاده پوځ هم په حلبی پوځ حمله وکړه له یو لوری سپاره او له بل لوری پری پیاده راغلل او دوی په منځ کې راګیر شول، سخت جنګ ونښت، سلطان صلاح الدین ایوبی پدی وخت کې خپل پیاده او سپور پوځ داسې عیار کړ چې حلبی پوځ یې د قرون حمات دری ته برابر کړ چیری چې ښه پریمانه غشی ویشتونکی ناست وه، پدی وخت کې غشی ویشتونکو هم پری پیل وکړ.

په همدی وخت کې د ځلورم لوری ځخه ناڅاپی یو لښکر راښکاره شو چې شمس الدین یې مشری کوله او په حلبی پوځ باندی راپریوتل، دومره سخته حمله یې وکړه چې دښمن یې پشاتګ ته اړ کړ ، دا د نجونو هغه پوځ وه چې د دمشق ځخه رضیع خاتون را استولی وه، کله چې سالار شمس الدین د حلبی پوځ زیاتوالی ولیده نو د دوی ځخه یې کار واخیست ځکه پدی وخت کې هغوی ښه ستړی شوی او عمومی حملی ته اړتیا وه - د دی ځخه وروسته حلبی پوځ وسله غورځول پیل کړل، زیات کسان ورځخه ژوندی ونیول شول خو سالاران او مشران یې په تیښته بریالی شول.

تر ماښام پوری د حرن او حلب پوځونه چې مخکې راغلی وه پوره او مکمل ختم شول ځکه څه مړه او زیات یې بندیان ونیول شول.

(c) Kabatton.com: The Digital Library

د پلان له مخی اوس د موصل د پوځ کار وو چې اخرنی او پریکنده حمله وکړی ځکه هغوی د همدی لپاره ساتل شوی وه. هغوی پریکړه وکړه چې لومړی باید د صلیبیانو کومکی اور غورځوونکی منګی استعمال شي او بیا پیاده او سپاره حمله وکړی خو سلطان صلاح الدین ایوبی له مخکی څخه اته کماندویان د هغې کیمیاوي موادو د تباه کولو لپاره ګومارلی وه، هغوی د شپې نژدی ورغلل لومړی یې منګی مات او بیا یې آور ورواچولو چې پدی سره په ټوله دښته کې سپینه رڼا شوه او هر لوری ته د آور لمبی پورته شوی ، د کیمیاوی موادو ټوله زیرمه وسوځیده ، د دی په څنګ کې مسلمانو سرتیرو د متحده پوځ په قرارګاه او مرکز باندی قیامت راښکته کړ او داسې یې وټکول چې د هغوی حوصلی او همت یې له منځه یووړلو.

سبا سهار سلطان صلاح الدین ایوبی خپل وروستی او اخرینی پلان هم پکار واچولو، هغه د شپې له خوا خپل احتیاطی پوځ د شا له لوری په متحده پوځونو باندې راتاو کړ او د تینبتی لاره یې ورته بنده کړه، هغوی اوس نه مخکې تللی شول ځکه چې مخکی ورته قرون حمات پروت وو او نه شاته راتلای شول چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ ورته لاره نیولی وه.

یو دم سلطان صلاح الدین ایوبی د طوفان او سیلاب پشان حمله وکړه، د متحده پوځ مورال او نظم خو مخکی اور او سرتیرو ختم کړی وو خو وروستی حملی د هغوی هر څه برباد کړل - سیف الدین ، ګمشتګین او الملک الصالح سره د ټولو سالارانو وتښتیدل، هر څه یې په میدان کې پداسې حال کې پرینبودل چې لاس یې هم نه و ورنژدی کړی.

د سیف الدین او ګمشتګین په خیمو کې شراب ، نجونی او د ډول ډول مرغیو قفسونو پاتی وه، هغوی په ډېره ورخطائی سره میدان پرینبی وو.

دا د روژی ۱۹ ، ۵۷۰ هجري او (۱۳ اپریل ۱۱۷۵ م) کال وه ، سلطان په متحده پوځ باندی پوره بری وموند او دری واړه پوځونه یې داسې تس نس کړل چې تر ډېره وخته پوری یې بیا خانونه نشو سمبالولی.

فاطمه د جګړې په میدان کې ګرځیده او د مړو په منځ کې یې څوک لټولو!

شمس الدین ورځخه پوښتنه وکړه چې څوک لټوی ؟

(c) ketabto... The Digital Library

هغی ورته وویل : د هغه سرتیرو په ګروپ کې چې آور غورځونکی مواد یې تباه کړل د یو مجاهد مړی لټوم .

شمس الدین ورته وویل : د سرتیرو مړی څوک نشی پیدا کولای هغه به اوس خاوری او ایری شوی وی، فاطمی انطانون لټولو.

فاطمی په غمجنی لهجی وویل : زه پری افتخار کوم چې هغه خپل مسئولیت پوره کړ د اسلام سپیځلی دین په لار کې یې د شهادت جام وڅښلو خو زه به یې هم انشاء الله د پوره کولو کوښښ کوم .

د دی جګړی څخه وروسته سمدستی سلطان صلاح الدین ایوبی حکم وکړ چې د دمشق څخه راغلی نجونی دی بیرته دمشق ته ورسول شي نور هغوی ته اړتیا نشته ترڅو چې مونږ ژوندی وو زمونږ لورګانو ته پکار ندی چې مونږ نور هم وشرموي، دا زمونږ کار دی. سره د دی چې نجونو ډېر شور او غالمغال وکړ خو هغوی بیرته دمشق ته واستول شوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی خیمی ته ولاړ او د ډېری ستړتیا څخه یې سترګی پټی شوی چې د خیمی څخه د باندی شور جوړ شو، د هغه سترګی وغړیدی نو د پیره کوونکی څخه یې وپوښتل : دا څه خبره ده چې دومره شور جوړ شویدی ؟

هغه ورته وویل : د دمشق څخه نهه کسان راغلی او ستاسې د ساتوونکو جامی یې اغوستی وایی چې مونږ د دمشق څخه د سلطان صلاح الدین ایوبی ساتنی ته راغلی یو اوس هغوی څوک نه راپریږدي .

سلطان صلاح الدین ایوبی ووېل: را خوشی یې کړی چې راشی، دا نهه کسان هماغه د شیخ سنان فدایان وه چې دوه شپی مخکې ګمشتګین رخصت کړی او د بلی لاری څخه قرون حمات ته راغلی وه ، څرنګه چې هغوی خیمی ته ننوتل نو توری یې راوویستلی او په سلطان صلاح الدین ایوبی یې حمله وکړه .

د سلطان صلاح الدین ایوبی سره دوه ساتونکی هم وه خپله یې هم لویه او اوږده توره درلوده په خیمه کې جګړه پیل شوه، په لومړی وار سره سلطان صلاح الدین ایوبی دوه فدایان راوپرزول، دوه ساتوونکو د نورو سره په

(c) etabton.com: The Digital Library

جګړه شول ، د دی غال لمغال سره نور ساتونکی هم را ورسیدل او د هر لوری څخه د تور وارونه پیل شول چې شپږ کسان ځای پر ځای ووژل شول او دری یې ژوندی ونیول شول د تحقیق په وخت یې اقرار وکړ چې مونږ د شیخ سنان فدایان یو او ګمشتګین مونږ ته دا جامی او وسله راکړیده .

ځینو اروپایی تاریخونو لیکلی چې دا یرغل کوونکی د سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ساتونکی وه او هغوی ورځخه ځان خلاصولو خو قاضی بهاؤ الدین شداد او مصری تاریخ لیکوونکی محمد فرید ابو حدید لیکی چې دا نهه کسان د شیخ سنان فدایان وه چې د صلیبیانو او د هغوی د ګوډاګیانو لخوا څخه د سلطان صلاح الدین ایوبی د وژلو لپاره ګومارل شوی وه، هغوی قسمونه خوړولی وه چې دا خل به هغوی خامخا کامیابیږي .

شیخ سنان هغوی ته ویلی وه چې تاسې دا خل د دینی او مذهبی مشرانو په جامه کې سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورشي چې مونږ روغه او سوله کول غواړو کله چې هغه یوازی او په خبرو کې بوخت شي نو تاسې ټول پری یو خل برید وکړی خو ګمشتګین ورته بله لاره وښودله چې تاسې د سلطان صلاح الدین ایوبی د ساتوونکو په جامه کې هلته ولاړ شی ځکه چې پدی ورځو کې له دمشق څخه هغه ته ډیره مرسته ،کومک او د خپل خوښی مجاهدین ډلی ډلی راځی تاسې به هم د یوی ډلی په شکل کې هلته ولاړ شی .

(c) ke... The Digital Library

د قوم له سترګو لرې

د سلطان صلاح الدین ایوبی یو نائب سالار د خوراک خوړلو څخه وروسته د یوی جګړې یادونه کوله او په هغې کې یې د یو سرتیري او پوځی د میړانی، زړورتیا او قربانی کیسه پیل کړه .

بیا وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: که په تاریخ کې نوم راځی نو زما او ستا به وی ، د تاریخ لیکوونکو دا بی انصافی ده چې هغوی پرته د بادشاهانو، سالارانو او نائب سالارانو څخه بلی خواته سترګی نه اوړی ، فتحه ، بری او ناکامی د الله تعالی پلاس کې وی خو د فتحی او بری اصل شمله او کمال د سرتیرو او پوځیانو پلاس کې وی ، که چیری زمونږ کماندویان یا جاسوسان بل وطن ته ولاړ شي او هلته د دښمن سره سودا وکړی څوک پری څه پوهیږی ؟

که زمونږ قربانی ورکوونکی سرتیري په پیره، ګزمه او جنګ کې ځان وساتی نو څوک څه پری پوهیږی ؟

تاریخ باید زمونږ د ملت او اسلامی امت د داسې کسانو یادونه حتمًا وکړی چې په یوازی ځان د ډېرو مقابله کوي. خپل ځان قربانوی، پداسې حال او داسې ځای کې قربانی ورکوی چې پرته د خپل خالق او مالک څخه بل هیڅوک هم پری خبر نه وي که هغوی ماتی خوری نو د آفسرانو د بی غیرتی او د ایمان پلورونکی له لاسه به وی .

الله تعالی پدی خاطر غداران او ایمان پلورونکی پیدا کړی چې مونږ هر وخت او په هر حالت کې بیدار او متوجی اوسو او هیڅ وخت بی پروائي او غفلت ونکړو، د فتحی او بری څخه وروسته کبرجن، مغرور او غافل نشو، صلیبیان غواړی زمونږ په امت کې خپل ځان ته ایمان پلورونکی پیدا کړي او پدوی باندی بیا اسلامی امت تباه او برباد کړی .

هغه کسان چې خپل دین او وطن خرڅوي هغوی بیا د خپل ناموس پروا هم نه کوی څکه چې چا د خپل خالق او خپلی خاوری سره وفا ونکړه هغه بیا د هیچا سره هم وفا نکوی ، هغه داسې شی لکه چې سیلاب لاهو کړی

(c) kotabton.com: The Digital Library

وی ، مونږ باید د خپل امت د ټولو هغو غازیانو، مجاهدینو او شهیدانو تاریخ ولیکو چا چې په دښتو، ځنګلونو، غرونو، واورو او اوبو کې قربانی ورکړې، دا د راتلوونکی نسل لپاره تر ټولو غوره میراث او سبق دی، یو ملت د خپل روښانه او ځلانده تاریخ په رڼا کې خپل راتلوونکی روښانه کولای شي، هغه ملتونه غلامان کیږي چې د غلامی تاریخ ولری او هغه ملتونه هیڅکله نه غلام کیږي چې د غلامی تاریخ ونلري، په ملتونه کې وطن پلورونکی او ایمان پلورونکی هر وخت پیدا کیږي خو چې کله د ملت عام ولس بیدار وی غداران هیڅ نشی کولای، په هر ملت کې داسې کسان شته او وی به چې د پردیو لپاره کار کوي ، پردی په خپل ملت ، قوم او خلکو باندی باداران ګرځوی او د هغوی لپاره لاره برابروی خو د ملت اصلی سرمایه همدا قربانی ورکوونکی کسان دي چې بی نومه او بی نښانه قربانی ورکوی او د نوم ورکی سرتیري په نامه سره یادیږي .

تاسې به شاید پدی خبر نه وی چې زمونږ د قوم ډېر داسې ځوانان شته چې د حکم ځخه پرته په ډېرو لری ځایونو او د قوم د سترګو ځخه ډېر لری او پټ جنګیږي، هغوی د خپل دین او خاوری لپاره قربانی ورکوی د هغوی سره د خپل ځان، خپل بدن او خپل واک هیڅ تصور هم نه وی، هغوی هر څه د نورو لپاره قربانوی ، هغوی د شمع حیثیت لری چې ځان سوځوی او نورو ته روښنائی ورکوی .

پدی بی نومه، بی نښانه او ورکو سرتیرو کې د دوه داسې غازیانو تاریخ یادونه کړی چې پرته د خپل خالق ځخه هغوی هیچاته هم څرګند او معلوم نه وه چې د یو نوم اسحاق او د بل نوم عمر درویش وو.

دا دواړه د سوډان د یو سرحدی کلی اوسیدونکی مسلمانان وه چې د مصر په پوځ کې د یو ګروپ مشران شول ،کله چې د سلطان ورور تقی الدین په سوډان باندی حمله وکړه نو دوی په دښته او صحرا کې د تندی او لوږی ځخه داسې حالت ته راغلل چې سوډانیانو ژوندی ونیول هغوی یې له خانونو سره خپل مرکز او پلازمینی ته بوتلل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی څو ځلی د هغوی د خلاصون لپاره کوښښونه وکړل خو سوډانیانو د صلیبیانو په مشوره باندی هغوی خلاص نکړل ځکه د دوی څخه یې پخپل پوځ کې کار اخیستلو او هم یې د راتلوونکی ورانکاری لپاره استعمالول.

***

اسحاق چې د کومی سیمی اوسیدونکی وه هلته ډېر کلی د مسلمانانو وه چې زیات ځوانان او پوځیان یې د مصر پوځ ته ورکول، هغوی ځان سوډانیان نه بلکې مصریان بلل ځکه چې سوډان د کفارو پلاس کې او د صلیبیانو سره یې دوستی وه.

عمر درویش هم د اسحاق د سیمی څخه وه هغه هم په مصری پوځ کې د یو ګروپ مشر وه. هغوی دواړه صلیبیانو په خپله ګټه استعمالول غوښتل.

کله چې اسحاق د سوډان پلازمینی ته ورسول شو نو په یوه ښکلی خونه کې چې هر ډول سامان پکې وُ وساتل شو، هغه ته ښه خوراک او څښاک راتللو او د هغه سره د درنو میلمنو په څیر رویه کیدله، هغه ته د شپې لپاره د ښکلا یو نمونه هم راتلله چې د هغې نوم آشی وه. هغه دومره استاذه او تجربه لرونکی نجلۍ وه چې ډېری او کاڼی به یې هم نرمولی شول ، په لومړۍ شپه چې کله آشی اسحاق ته راغله نو غوښتل یې په هغه اثر واچوي، خو اسحاق هغې ته وویل: ستا څخه ما ډېره بدرنګه او بد شکله ښځه تر اوسه پورې نده لیدلی !

هغې چې دا خبره واوریدله نو ډېره حیرانه شوه ځکه هغه د خپل قدر او قیمت څخه خبره وه .

هغې په اسحاق باندی ډېر چلونه وکړل خو هغه یې ځان ته رانږدی نشو کړای بلکې اسحاق هغې ته وویل : ستا پلار ، مور ، ورور چیری دی؟ نور خپلوان دی څوک دی؟

دی خبرو هغه حیرانه کړه ځکه هغه لدی څخه ناخبره ساتل شوی وه چې هغه هم پلار ، مور ، ورور ، خور او خپلوان .... لری که نه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسحاق دی خبرو آشی دی ته مجبوره کړه چې ددی پوښتنی په هکله فکر وکړی .

آشی خپلو صلیبی آفسرانو ته وویل : پدی سړی باندی خواری او کار کول هیڅ فایده نلری ، دا د زندان عذاب ځای ته وردننه کړی که هلته قانع شي نبه ده او کنه وژل یې پکار دی .

صلیبي او سوډانی چارواکو ته د هغوی جاسوسانو ویلی وه چې په سرحدی کلیوالو باندی اسحاق ډېر اثر لری او که دا مو خپل کړ نو ټوله سیمه به زموږ شی ، له یو لوری به زموږ پوځ پری قوی شي او له بل لوري به د مصر پوځ ته کسان نه ورکوی ، ځکه نو صلیبي سوډانی چارواکو د اسحاق د بیا بیا خپلولو کوښښ کاوه ، هغه ته ځو خلی صلیبي استاذان راغلل او ډول ډول ورانديزونه يې ورته وکړل چې ورسره ملګری شي آن تر دی چې هغه ته يې وویل که ته زموږ ملګری شي نو د خپلی سیمی ټول واک او اختیار به ستا سره وي او ته به د هغې سیمی خپلواک مشر وی خو اسحاق ورته وویل : زه د دنیا د ځو ورځو خوشحالی د اخرت په تل پاتی عذاب باندی نشم بدلولای، که دلته ماته تخت راکړئ نو بیا به په اخرت کې زما ځای جهنم وی .

د دی څخه وروسته هغه بندیخانی ته یوړل شو او پداسې کوټه کې وساتل شو چې هلته یو بل مړی له ځو ورځو څخه پروت او بوی یې کړی وو.

اسحاق چې کله هلته ورسیده نو ډېره زیاته بدبویی وه خو کله چې ده مړی ولیده چې په تن یې د مسلمانو سرتیرو مجاهدینو جامی وی وی ویل : دا ولی خاورو ته نه سپاری .

پیره کوونکی په خندا وویل : بیا ته یوازی پاتی کیږی .

اسحاق د هغه په ځیره لاس تیر کړ بیا یې وویل : ستا بدن به وچ شی خو روح به دی تازه وی تا د الله تعالی په لاره کې ځان قربان کړ زما څخه ډېر ښه یې ته ژوندی یې او ژوندی به اوسی ، هغه پیره کوونکی رښتیا وویل که ته نه وایی زه به یوازی وای بیا یې د قران مجید تلاوت پیل کړ له تلاوت څخه وروسته د هغه په خوا کې ویده شو .

(c) ke...om: The Digital Library

سهار بیا صلیبي چارواکي راغی او یو خل بیا یې ورته وویل چې که زموږ خبره ونه منی نو حالت به دی دومره خراب شي چې بیا به یې ارمان کوی او هیڅ به پلاس نه درځی .

همدا اوس درته وخت شته، اسحاق بیا داسې سخت او غابنې ماتوونکی ځواب ورکړ چې تاسې هر څومره په ما کوښښ وکړی څه پلاس نه درځی، هر عذاب چې راکوی زه ورته حاضر یم .

وروسته بیا هغه د زورولو خونی ته ښکته کړل شو چې زیات مصری پوځیان او بندیان پکی په ډول ډول عذابونو اخته وه .

اسحاق ته یو خل بیا وویل شول چې وګوره بیا به ارمان کوی، هغه وویل زما څخه هیڅ امید مه ساتئ زه د خپل دین او ملت سره خیانت نشم کولای. سپایانو ته حکم وشو چې هغه سرچپه خوړند کړی او دروند بار هم ورپسی وتړی تر هغې چې بی سده شي، کله چې د ډیرو زورولو وروسته بی سده شو هغه یې بیا خپلی پخوانی بوی ناکی خونی ته ورسولو، نیمه شپه چې په خود شو بیا راوستل شو او داسې یو ماشین پوری یې وتړلو چې لاسونه او پښی یې سره کشکول او جلا کول - هغه ته یې لږ شانته زور ورکړ چې د لاسونو او پښو بندونه یې سره جدا کیدل، یو خل بیا یې ورته وړاندیز وکړ خو هغه وویل هر څومره چې ماته عذاب راکوی همدا زما خواب دی چې زه د خپل قوم سره خیانت نشم کولای، بلاخره هغه ته یې نور زور هم ورکړ چې هډوکو یې اوازونه پیل کړل ، هغه تلاوت پیل کړ، سپایانو ته امر وشو چې دې دی همداسی وی چې بی سده شي. هغه به همدی حالت کې هم تلاوت کاوه او هیڅ بې سده نشو.

دوه سپایان چې هلته ولاړ وه هغوی ورځخه وپوښتل : ایا ته دا تکلیف نه احساسوې د هغوی خبره ومنه نو څه به وشي، ښه ژوند او ښه نعمتونه به درکوي .

اسحاق ورته وویل : زه پدی تکلیف هیڅ نه پوهیږم. سپایانو ورځخه پوښتنه وکړه چې دلته خو ډېر قوی قوی ځوانان مړه کیږي او ته دا تکلیف قبلوی د دی علت څه دی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسحاق ورته وویل : زه د خپل لوی خالق د مبارک کلام تلاوت کوم دا د هغه برکت دی چې زه ډاډ یم په دی امید که ما ته هر څومره عذاب تاسی راکوی او زه پری صبر کوم نو ددی ما ته بدله راکول کیږی . دواړو سپایانو هغه ته وویل که داسې وي نو مونږ ته هم دا راوښایه .

اسحاق ورته وویل: چې کله زه له زندان څخه خلاص شوم بیا راشی زه به یې درته در وښایم .

اسحاق ته چې هر څومره عذابونه ورکول کیدل هغه په پخوانی حالت کې وو او هیڅ ډول شکایت او چیغی یې نه وهلی چې پدی سره د سپایانو عقیده او باور پری نور هم قوی او پوخ شو .

صلیبی منصبدار د یو قوماندان سره راغی او اسحاق ته یې وویل : ته به په دی خوښ یې چې مونږ تا ووژنو هیڅکله نه ! ته به ژوندی وی او هره ورځ به دا عذاب وینی .

اسحاق وویل : د ټولو پای مرګ دی او د مسلمان خو داسی مړینه د ټولو نه لوړه هیله وی .

صلیبی منصبدار عذاب کوونکو ته وویل خپل عمل جاری وساتی .

سوډانی قوماندا ن او صلیبی منصبدار د هغه کوټی څخه راووتل په لار کې قوماندان صلیبی منصبدار ته وویل : د اسحاق یوه پیغله لور او میرمن ده دلته به یې راوغواړو او دده تر مخ به یې لوڅی کړو بیا به ورته ووایو که ته زمونږ شرط نه منی نو ددوی عفت او عصمت به پاتی نشی .

صلیبی منصبدار وویل : دا خو ډیر ښه وړاندیز دی د احتیاط له مخی دا کار باید تاسی وکړئ .

سوډانی قوماندان هم هغه وخت روان شو کله چې هلته ورسیدلو د اسحاق د کور پوښتنه یې وکړه هغه سړی ورته وویل تاسی دی سیمی ته د نومړی ځل لپاره راغلی یاست ؟

سوډانی قوماندان ورته وویل : هو!

هغه سړی وویل : هرکله راشئ که ما سره تم کیږی نو خوشحالیږم سهار به هلته لاړ شو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوډانی قوماندان وویل : د هغه کورنۍ د مشر سره می ضروری کار دی .
هغه سړی ورته وویل ښه ما پسی راروان شی زه به مو هلته ورسوم .
کله چې ورسیدل نو هلته یې خپله پیژنګلوی وکړه د اسحاق بودا پلار ورته تود هرکلی ووایه ، د هغه وروسته په دسترخوان د خوراک او څښاک لوښی کیښودل شول سوډانی قوماندان ، لارښود او بودا ورته کیناستل .
سوډانی قوماندان وویل : ستاسی زوی ډیر میړنی انسان دی ، د جګړی په میدان کې تپی شوی وو، زمونږ کسانو هغه راوستلو او روغتون ته یې ورسولو هلته ورته درمل کیږی خو ورځ په ورځ یې حالت خرابیږی هغه له ما څخه وغوستل چې یو څل خپله میرمن او لور وګوری .
بودا وویل : که تاسی د هغه دومره عزت کوی نو ولی مو دلته خان سره نه راوستولو .
سوډانی قوماندان وویل : هغه زمونږ میلمه دی اود کوربه له شان سره دا نه ښائی چې ناروغ له خپل خای څخه وباسی .
سوډانی قوماندان وویل : ایا دا ممکن نه دی چې د هغه لور او میرمن ورسره وی او د هغه خدمت وکړی ؟
دا صحیح ده چې زمونږ او ستاسی دین سره بیل دی خو ټول سوډانیان سره یو دی او هغه د سلطان صلاح الدین د پوځ یو فرد دی چې یو باتور سپه سالار هم دی چې هیڅ وخت د شاه له لوری په چا یرغل نه کوی .
بودا وویل : تاسی ولی هغه دښمن ګڼی او صلیبیان دوستان .
سوډانی قوماندان وویل : دا داسی پوښتنه ده چې زمونږ واکمنان او لوړ پوړی چاروکی یې ځواب ویلی شی .
زه غواړم د سهار راختلو وړاندی لاړ شم ایا ستاسی لمسی او اینګور ته د تللو اجازه ورکوی ؟
بودا وویل : که هغوی غواړی نو تللی شی خو زه هم درسره څم ترڅو خپل زوی وګورم .
د پردی له شا نه اواز وشو مونږ تیار یاستو !
سوډانی قوماندان وویل : اوږد سفر دی او تاسی ددی طاقت نه لری .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عذاب ځای پیره کوونکی چې د خپل قوماندان او صلیبی منصبدار خبری اوریدلی وی نو ډیر خفه وه نه یې غوښتل چې د اسحاق د میرمنو بی عزتی دی وشی کله چې له دندی څخه کور ته ولاړ خپلی جامی یې بدلی کړی او توښه یې راوخیستله او په آس سپور شو او هغه لور ته روان شو کومه چې د اسحاق سیمی ته تللی وه .

سهار د لمر راختلو څخه مخکی د کلی خلکو د اسحاق میرمن او لور رخصت کړل .

سوډانی قوماندان په دی ډیر خوښ وو چې دوه مرغی یې په خپل جال کې ونیولی ، دری واړه سپاره مانښام د غرنی سیمی نه په ووتلو کې وه چې د زندان پیره کوونکی هغه غرنی سمیی ته ورسیدلو ، ځرنګه یې چې پرله پسی سفر کړی وو نو ډیر ستړی شو د یو کمر لاندی کیناست څو شیبی وروسته یې خبری تر غوږو شوی ، ورسره د سپرلو د پښو اوازونه هم پورته شول ګوری چې خپل قوماندان یې ښځو سره خبری کوی .

په اس سپور شو توره راوویستله او ځان یې هغوی ته ورسو او د رسیدلو سره سم یې قوماندان په توره داسی وواهه چې یو لاس یې ورڅخه غوڅ کړ د اس څخه راولیدلو او د رحم غوښتنه یې وکړه .

د اسحاق میرمنی خپلی لور ته وویل : اس ته د کور په لور بیرته منډه وکړه غله دی ، ددی خبری په اوریدلو پیره دار د هغوی مخه ونیوله وی ویل : ودریږه دلته کوم غل نشته ، غل ووژل شو ما خپل مسئولیت پوره کړ ، ما خپل فرض اداء کړل ، زه یوازی یم تاسی له ځان سره کوم ځای ته نه بیایم زه تاسی سره څم .

دواړه مور او لور حیرانی پاتی شوی پیره دار د قوماندان اس د نجلی د اس پوری وترلو او اسحاق د کور په لور روان شول .

د اسحاق میرمنی وویل : ته مسلمان یې ؟

پیردار وویل : زه د هغه بندیخانی پیره دار یم په کوم کې چې ستا خاوند پروت دی او مسلمان نه یم .

د اسحاق میرمنی وویل : ستاسی د همدردی لامل څه دی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیره دار وویل : ما اوریدلی چې مسلمانان پیغمبر لری او زه دا فکر کوم چې ستاسی خاوند به پیغمبر وی .

د اسحاق میرمنی وویل : اسحاق پیغمبر نه دی هغه د خاتم الانبیاء حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د سپیڅلی دین پیرو دی خو ته ولی هغه پیغمبر ګڼی ؟

پیره دار وویل : هغه په بندیخانی کې بندی دی ، مسلمان دی او زه مسلمان نه یم او هغه ته دا معلومه نه ده چې د هغه میرمنی او لور د بی عزتی کول لپاره بیول کیږی زما په زړه کې دا احساس پیدا شو چې ستاسی عزت وساتم کوم چې زما د همت څخه لوړ دی دا د هغه سره د الله تعالی غیبی مرسته ده او داسی عمل یوازی د خاصو بندګانو سره کیږی .

سهار څلور سپاره د اسحاق د کور په مخ کې ودریدل ، نجلی دروازه وتکوله بوډا دروازه پرانیسته خو حیران پاتی شو بیا یې هغوی ته هرکلی ووایه پیره دار یې میلمستون ته ورسولو بیرته راغی د اسونو څخه یې زینونه ښکته کړل هغه یې په تبیله کې وتړل اوبه او خوراک یې ورته مخکی واچولو .

څرنګه چې خلکو دوی کلی ته په رانوتلو کې وولیدل نو د حال څخه د خان خبرلو لپاره میلمستون ته راغلل .

بوډا راغی تولو ته یې هرکلی ووایه کیناسته پیره دار وویل : اسحاق په دی شرط پریږدی چې هغه ددی سمیی خلک په پوځ کې شامل کړی او کوم چې د جګړی ورنه دی هغوی د وفاداری ژمنه وکړی خو اسحاق وایی چې ما ووژنی خو زه دی ته تیار نه یم .

یو تن وویل : دا ځمکه د الله تعالی ده څوک چې په دی ځمکه باندی د هغه قانون نافذ کوی مونږ د هغه ملاتړ کوو .

بل تن وویل : مونږ به ستاسی په مرسته په بندیخانی یرغل وکړو او هغه به ازاد کړو .

پیره کوونکی وویل : دا ممکن نه ده خپل شمیر او قوت وګوری او بیا د هغوی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یو غریب انسان یم ما چې څه د لاسه کیدل هغه می وکړل زه به ددی انتظار کوم چې اسحاق د بندیخانی څخه راخلاص شی او ما ته هغه څه راوښایی چې وعده یې راسره کړیده .

د اسحاق پلار وویل: محترم میلمه ! له مونږ سره اوسیږه ، مونږ د ځمکی پر مخ الحمدلله په جنت کې اوسیږو دلته د اوبو چینی دی او هر لوری ته ونی او بوټی دی ځمکه دومره کښت کوی چې د ټولو پری ښه ګوزاره کیږی . مونږ ازاد یو دا غرونه زمونږ کلا ګانی دی چې الله تعالی زمونږ لپاره پیدا کړی دی .

پیره دار وویل : زه ستاسی سره اوسیږم خو به دی شرط چې ما ته د خپل دین ښوونی راوښایی .

بودا وویل : ولی نه ! دا زمونږ د ټولو دنده ده .

بودا هغه د اسلام د سپیڅلی دین په دایره کې شامل کړ .

صلیبی منصبدار د قوماندان انتظار کولو خو د هغه هیڅ معلومات و نه شو ځان سره یې وویل : ښایی بی لاری شوی وی یا ... بیا یې یو بل تن راوغوښت او هغه یې هم هغه لور ته ولیږلو .

یوه شپه ورځ وروسته هغه راغی او صلیبی منصبدار په وړاندی ودریدلو وی ویل : د غرونو د لړی په پیل کې یو مړی پروت وو چې ټپوسان او کارغان پری راټول وه زما په لیدلو ټول والوتل زه چې نیږدی ورغلم یوازی د بدن په څینو برخو یې غوښی وی پوری یې تری خوړلی وی خو څنګ ته یې د څرمنی کمربند ، خنجر بوټان .... پراته وو خوا او شا یې د څو اسونو د ښنو پلونه وو .

صلیبی منصبدار وویل : ښایې د مسلمانانو کوم ټولی په دی سیمی کې ګرځی راګرځی بیا یې د سودان د حکمران په وړاندی یې دا مسئله کښنودله هغه وویل : په مسلمانانو باندی پوځی یرغل مه کوی هغوی ددوستی تر سیوری لاندی راولی .

که اسحاق ستاسی شرط منلو ته تیار نه وی نو بل مخور مسلمان دی کار ته چمتو کړئ او هغه نور هم وزوروئ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انسان له تصور پورته یې ورته عذاب ورکول پیل کړل چې بې خوده شو او بیا یې په کوتې کې واچولو کله چې په خود شو نو لاس یې اوږد کړ د هغه مړی په بدن ولګیده یاد یې شو چې دا هغه مړی دی کوم چې د لومړی ورځې څخه دلته پروت دی خو بیا یې فکر وکړ چې څرنګه په کې سا ده.

اسحاق حیران شو څیری ته یې وکتل مړی نه و بلکې ژوند انسان وو هغه هم بې خوده وو ورو ورو په خود شو او سترګې یې پرانستلې نو ورځنې پوښتنه یې وکړه ته څوک یې ؟

هغه وویل : عمر درویش او په مصری پوځ کې سر ګروپ وم .

عمر درویش وویل : ته څوک یې ؟

اسحاق سمدستی هغه وپیژانده وی ویل : عمره ! زه ستا د میدان ملګری اسحاق یم !

دواړه د یوی سیمې اوسیدونکی او د یو پوځ خلک وه خو په تیاره کې یې یو بل نه لیدل .

عمر درویش ورته وویل: اسحاقه ! ستا څخه دا خلک څه غواړی؟

اسحاق وویل : دوی وایی چې ته زمونږ ملګری شه او د سیمې خلک تشویق کړه چې په سودانی پوځ کې شامل شي خو زه د کفارو سره مرسته ته په هیڅ ډول چمتو نه یم او نه خپل دین پلورلی شم ، تاسی ته دوی څه وایی ؟

عمر درویش ورته وویل: زماڅخه هم همدا غواړی چې زمونږ سره ملګری شه مونږ تاته وظیفه سپارو هماغه کار کوه .

عمر درویش اسحاق ته وویل : یا ته د دوی خبره ومنه او له زندان څخه ځان خلاص کړه بیا به زما غم وخوری یا به زه د هغوی خبره ومنم او تابه له ځان سره خلاص کړم .

اسحاق وویل: زه خو په هیڅ صورت چمتو نه یم چې د دوی سره روغه جوړه وکړم او ترڅو چې ژوندی یم مقاومت کوم او پدی لاره کې مې مرګ قبول دی .

عمر درویش ورته وویل : خیر زه به د هغوی سره چل وکړم او بیا به ستا د خلاصیدو کوښښ هم کوم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسحاق وویل: [illegible] چې څپل ایمان وپلوری او اخرت دی خراب کړی .

کله چې صلیبي چارواکې عمر درویش ته راغی او هغه یې له خونی څخه وویست نو هغه ته یې بیا وویل چې که زمونږ خبره ونه منی نو هره ورځ به دی همداسی حال وي او مرګ به درته نه راځی .

عمر درویش غلی شو او په خپ اواز یې وویل: زه ستاسې خبره منم خو لدی ځایه ما وباسی چې زه ښه فکر وکړم، سمدستی هغه له زندان څخه داسې ځای ته یوورړل شو چې ښکلی او هر ډول سامان پکی وو. هغه یې هماغه خونی ته یوورلو چې لومړی اسحاق پکی ساتل شوی وُ.

هغه ته ښه خوراک او څښاک ورکول کیده او د شپی ورته آشی راتلله چې مخکی اسحاق ته راغلی وه .

عمر درویش د آشی سره هماغه رویه وکړه کومه چې ورسره اسحاق کړی وه، هغه هم لکه د ډبری پشان وُ، هغه هم د آشی څخه وپوښتل: ته څوک او د چا لور یې .

هغه مخکی اسحاق اندیښمنه کړی وه او عمر درویش یو ځل بیا هغه په فکر کې واچوله .

هغې فکر وکړ او په ژور سوچ کې ډوبه شوه د کوم کار لپاره چې هغه راغلی وه او کوم جال چې هغی غورولو هغه خپله پکې ونښته، هغی ته لږ لږ ورپه یاد شول چې هغه په یو کاروان کې روانه وه چې صلیبی داړه مارانو پری حمله وکړه، مور او پلار هغه په غیږ کې ونیوله خو دواړه په وینو کې لت پت شول او دا صلیبیانو وتښتوله، بیا یې ښه خوراکونه ورکول او د شهزادګیانو په شان یې ساتله، وروسته یې له یاده ووتل چې زماپلار او مور څوک وه ؟

اسحاق او عمر درویش د هغی احساس راپیدا کړ چې هغه د مسلمان مور او پلار لور ده او د هغې په رګونو کې د مسلمانانو وینه ګرځي.

د دی څخه وروسته د هغې کرکه د صلیبیانو سره پیدا شوه ځکه چې هغه د دی د پلار او مور قاتلان او وژونکی وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشی عمر درویش ته وویل : تا په ما کې ایمان رابیدار کړی اوس زه ستا مریده یم، هر څه چې ته وایی هغه به زه کوم .

صلیبي استاذانو د عمر درویش روزنه او تربیت د خپل پلان سره سم پیل کړ او هغه ته یې هغه چلونه ښودل چې په هغې سره د سیمی د خلکو عقیده خرابیدله، عمر درویش د الله تعالی د استازی په شکل کې د سیمی خلکو ته وړاندی کیده تر څو هغوی د مصر او سلطان صلاح الدین ایوبی سره مخالف کړی او د سوډان پوځ ته یې تشویق کړی .

هغه د څو ورځو روزنی او تربیت څخه وروسته خپلی سیمی ته واستول شو تر څو په خلکو کې د الله جل جلاله د استازی په شکل تبلیغات وکړی او هغوی ته معجزات وړاندی کړی .

* * *

هغه وخت چې په سوډان کې صلیبیانو عمر درویش تر روزنی او تربیی لاندی نیولی و په شام کې سلطان صلاح الدین ایوبی صلیبي ګوډاګیانو ته ماتی ورکړی او هغوی یې د خپلو سیمو په لوری پسی تښتولی وه، سلطان صلاح الدین ایوبی غوښتل حلب ونیسی ځکه چې هغه د ریمانډ د لښکر په سبب محاصره لری کړی وه او ښار هماغسی بی محاصری پاتی شو .

سیف الدین د خپل لښکر سره په ډیر بد حالت کې د موصل په لوری وتښتیده، ګمشتګین د حرن پر ځای حلب ته ولاړ ځکه چې د هغه پوځ ټول ختم شوی او د حلب پوځ هم ګوډ او مات د حلب په لوری په منډه وه، سلطان صلاح الدین ایوبی خپل کماندویان ورپسی کړی وه تر څو هغوی په لاره کې دمی او راټولیدو ته پری نږدی حلبی پوځونه تیت پرک روان وه او هر یو د حلب لوری نیولی وه .

سلطان صلاح الدین ایوبی ته د سوډان په هکله هر وخت معلومات ورکول کیده چې هلته د مسلمانانو د سیمی په خلاف نوی دسیسی جوړیږی او د هغې خلکو څخه د سوډان په پوځ کې کار اخلی، د هغې سیمی خلکو خانونه د مصر سره یو ځای ګڼل او د سوډان د کفری حکومت سره یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړیکی نه ساتل ، هغوی خپل ازاد حیثیت ساتلو او څو ځلی یې سوډانی پوځ ته ماتی هم ورکړی وه ځکه چې هغوی په غرنی سیمی کې اوسیدل .
مصری حکومت د هغوی سره د وسلی کومک هم کولو ځکه چې د هغوی د هر زیات کسان په مصری پوځ کې وه .
کله چې علی بن سفیان ته د سیمی حالات ګډوډ او اندیښمن څرګند شول نو هغه ملک العادل ته راپور ورکړ چې سوډانی حکومت غواړی د مسلمانانو په سیمه کې زموږ لپاره مشکلات پیدا کړی او په زندان کې په دوه مصری قوماندانانو کار کوی چې د سیمی خلک د هغوی پلوی کړی .
علی بن سفیان له ځان سره فیصله وکړه چې هغه باید خپله سوډان ته ولاړ شي او خپله حالات وګوری او که څه کول پکار وي هغه خپله سرته ورسوی .
د مصر څخه په غیر قانونی توګه غلی او نور شیان سوډان ته تلل ځکه چې په سوډان کې غلي کمی وی - خپله د مصر جاسوسی اداری ځینی خپل کسان د سوداګرو په توګه ګمارلی وه چې هغوی به د غلي کاروبار کولو، هغوی پدی پلمه د سوډان ټول حالات ځانته معلومول .
علی بن سفیان هم د معلومات لپاره د سوداګرو په شکل سوډان ته تللای شو .
علی بن سفیان ملک العادل ته وویل: تاسې د سوډان په هکله سلطان صلاح الدین ایوبی ته استازی او پیغام ولیږي او زه به خپله ولاړ شم داسې نه چې حالات زموږ له اختیار څخه ووځي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د خپلی سیمی په لوری روان وه ترڅو د خپلو مسلمانو خلکو عقیدی خرابی او د صلیبیانو غلامان او نوکران ورڅخه جوړ کړی ، د هغه د څارنی لپاره صلیبیانو اته کسان چې د هماغی سیمی اوسیدونکی وه هم پټ ولیږل څکه چې په هغه یې باور نه کیده چې دوکه ونکړی .

د هغوی د ساتنی لپاره څو کسان سپاره لری لری روان وه چې نه هغوی څوک وپیژنی او نه آشی او عمر ته ډاکوان زیان ورسوی کله چې شپه راغله او عمر درویش خپله خیمه ولګوله نو دوه کسان د سیمی د خلکو په جامه کې راغلل او د عمر درویش څخه یې وپوښتل ته څوک یې او د څه لپاره راغلی یې ؟

عمر درویش په ډېر کمال سره هغوی ته وویل: زه خپله نه پوهیږم چې د کوم ځای یم ځکه ماته د اسمان څخه پیغام راغلی دی او هغه باید خلکو ته ورسوم. چې هغوی د خپل وطن سره مینه وکړی، د هغې ساتنه او حفاظت په غاړه واخلي او د مصری فرعونیانو پلوی توب پریږدی. ځکه مصر د فرعونیانو وطن دی او هر څوک چې پدی خاوره کې واکمن او پادشاه شي د هغه څخه فرعون جوړیږي.

د دی ځای هوا او اوبه داسی اثر لری چې د مسلمان څخه هم فرعون جوړ وي .

دواړه کسان ورڅخه ولاړل، په لاره کې یې یو بل ته وویل: سړی هوښیار دی او د پلان سره سم کار کوي خو باید تل تر څارنی لاندی وي داسې نه چې تینبسته وکړی. دا دوه کسان جاسوسان وه او د عمر درویش د څارنی لپاره تاکلی شوی وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د طور څرک

په دویمه ورځ عمر درویش د آشی سره د مسلمانانو د سیمی په لور روان شو او مابنام یو نژدی کلی ته ورسیدل، هلته هغوی خپله خیمه ودروله، اته کسان چې د دوی د څارنی لپاره ګمارلی شوی وه هغوی په کلی کې خپاره شول او خلک یې خبر کړل چې د کلی د باندی د الله تعالی استازی راغلی چې خلکو ته معجزی او د طور څرک څرګندوی د هغه سره پیریان هم ملګری دی او ساتنه یې کوی.

سبا سهار وختی د کلی خلک په منډه منډه راغلل پدوی کې هغوی هم وه چې د عمر درویش سره راغلی او څارونکی وه. هغوی په خلکو کې تبلیغات او پروپاګند کړی او هغوی یې مخکې خینو خبرو ته چمتو کړی وه. کله چې خلک رانژدی شول آشی د خیمی څخه پداسی شان راووته لکه چې ښاپیرۍ را روانه وی هغې ډېری ښایسته او ډولی جامی اغوستی وی، دوه مشعلونه لګیدلی وه، آشی یوه کوچنۍ قالینه د خیمی د باندی وغوړوله او بیا یې د اسمان په لوري وکتل، د دی سره جوخت عمر درویش د خیمی څخه راووت او په ډېر ناز ناز قالینی ته راغی هلته ودریده او لاسونه یې اسمان ته پورته کړل، بیا یې خلکو ته وویل: زه د الله تعالی استازی یم، د دی لپاره راغلی یم چې تاسې له بی لاری او ګمراهۍ څخه وژغورم، سودان زموږ مور ده، د مور خدمت فرض دی، د هغې سره مینه کول فرض دی ، د هغې د ساتنی لپاره خپلی وسلی راپورته کړی، د سودان بادشاه په پته مسلمان او ستاسې په امید به دلته راځی تاسی به ورسره هر ډول مرستی کوی، مصر د فرعونیانو ځای دی، هلته چې هر یو بادشاه راشي هغه هم فرعون وګرځی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر درویش وویل: هوا عمر درویش هلته یوه نور کیمیاوی موادو ککړه کړی اچولی وه ، یو ته یې اشاره وکړه چې په هغې اوبه واچوي، چې کله یې په توته اوبه واچلی نو بیا خپله عمر درویش هغې ته مشعل ورنژدی کړ، توته یو دم سره لمبه شوه، د تولو خلکو خولی د حیرانتیا څخه خلاصی پاتی شوی چې دی استازی خو اوبو ته اور واچولو بیا یو بل کس راوړاندی شو وویل : ایا تاسې د دی څخه پرته نوری معجزی هم لرئ ؟

عمر درویش وی ویل: هوا که غواړی چې ویی ګوری نو مانښام په تیاره کې راشی زه به تاسې ته د هغې روښنایی او رڼا څرک دروښانیم چې موسی علیه السلام ته په طور کې ښودل شوی وه، خلک خپلو کورونو ته روان شول نو د عمر درویش څارونکی جاسوسان ورپسی شول او هغوی ته یې د درویش په هکله ډاډ ورکړ چې دا د الله جل جلاله استازی دی که د ده خبره مونږ ومنله نو زمونږ ژوند او حالت به بدل شي او که د ده خبره مو ونه منله نو د الله تعالی قهر او عذاب به راباندی نازل شی .

مانښام چې کله د کلی خلک راغلل نو عمر درویش بیا په قالینه ودریده او خلکو ته یې هماغه خبری وکړی وروسته یې خلک مخامخ غره ته متوجی کړل چې ګورئ هلته به یو نور او رڼا راښکاره شي، هغه یو مشعل راواخیست او پلاس کې یې دوه دری خلی ښکته پورته کړ.

تول غر تپه تیاره وو چې یو دم پکی روښنایی راښکاره او بیا ورکه شوه .

عمر درویش وویل: دا هغه روښنایی ده چې په طور کې موسی علیه السلام ته ښودل شوی وه، اوس باید تاسې زماپه خبره باور وکړی چې د خپل وطن ساتنه او حفاظت پر تاسې فرض دی .

خلک پداسی حال کې رخصت شول چې پوره باور یې راغلی وه چې دا پیغمبر دی او دا یې معجزی دی .

لږ چې وړاندی ولاړل د جومات یو امام هغوی ودزول چې دا هر څه جادو او مداری توب دی. پس له محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه بل پیغمبر نه راځي. دا هسی ډرامه ده که تاسې غواړی پدی خبره ځان پوه کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو راځی. چې غره ته پورته شو او اصل حقیقت معلوم کړو، څرنګه چې پدی خلکو کې د صلیبیانو جاسوسان وه هغوی یو دم غالمغال پیل کړ چې دا امام دروغ وایی هغه اوبو ته آور واچولو او د طور څرک یې وښود، که ته داسې خبری کوی نو خپله راشه اوبو ته آور واچوه او په غره کې د رنا څرک وښایه.

څرنګه چې خلک ډېر او امام یوازی وه د ده خبره چا ونه منله او ټول ولاړل.

سبا ورځ عمر درویش د آشی سره ددی کلی څخه بلی کلی ته روان شو او هلته یې مخکی خپل کسان استولی وه چې خلک خبر کړی او د هغوی ذهنونه چمتو کړی، هلته لا مخکې احوال او پروپاګند رسیدلی و.

* * *

علی بن سفیان د څو کسانو سره د سوداګرو په شکل د مسلمانانو سیمی ته راورسیده او هلته یې په یو کور کې واړول، هغوی له ځان سره په اوښانو ښه پریمانه غشي، لیندی او کیمیاوی اور اچوونکی مواد راوړی وه، هغه یې ټول پټ او ځای پر ځای کړل، بیا یې د خلکو څخه د حالاتو په هکله پوښتنه وکړه.

د سیمی خلکو ورته وویل چې د سوډان حکومت د صلیبیانو په مرسته دلته غواړی خلک قانع او پخپل پوځ کې یې داخل کړی، هغوی اوس په دوه کسانو اسحاق او عمر درویش چې مخکی د سلطان صلاح الدین ایوبی قوماندانان وو په دی خاطر هڅولی چې خدمت ورته وکړی.

عمر درویش خو هغوی قانع کړی او سیمی ته رارسیدلی خو اسحاق لا بندی دی ، که دا دوه کسان هغوی د خپل ځان کړل نو کیدای شي پدی ازاده غرنی سیمه باندی حمله او برید وکړی او مسلمانان په زور سره پخپل پوځ کې داخل کړی چې خلک دی ته هیڅ چمتو ندی، په همدی وخت کې د جومات امام راورسیده چې بیګاه ماښام یې د عمر درویش او ملګرو درامه، جادوګری او مداری توب لیدلی وه، هغه ټوله کیسه علی بن سفیان ته وکړه.

علی بن سفیان هغوی ته وویل : تاسې څه تکړه کسان برابر کړی ترڅو د دی درامی اصلیت خلکو ته رسوا کړو، عمر درویش زه پیژنم هغه په مصری پوځ کې سر ګروپ و. که هغه په ربښتیا سره د صلیبیانو ملګری شوی وی نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه نیول او یا وژل پکار دی او که د ځان خلاصولو لپاره یې دا ډرامه جوړه کړی وی نو بیا د هغه راخلاصول پکار دی .

سهار وختی علی بن سفیان د خپلو څو ملګرو سره د عمر درویش خیمی ته ورغی چې هلته ډېر کسان راټول شوی وه .

لومړی آشی د ښاپیریو په شان راووته ، بیا یې قالینه وغوړوله او بیا عمر درویش راووت ، هماغه پرونۍ خبری یې وکړی او وی ویل: ستاسې د باور لپاره زه تاسې ته معجزه څرګندوم، هغه په یوی توتی چې مخکې په کیمیاوی مواد ککړه شوی وه اوبه واچولی او بیا یې اور ورته ولګاوه. هغې توتی اور واخیست ، علی بن سفیان پوه شو چې پدی توته باندی خامخا کیمیاوی مواد لګول شوی. هغه ور وړاندی شو او پوښتنه یې وکړه : ایا تاسی اوبه په اور بدلولای شی ؟

عمر درویش ځواب ورکړ هو! ایا تا ونه لیدل ؟

علی بن سفیان سمدستی د ملا څخه یوه توته راخلاصه کړه او اوبه یې پری واچولی بیا یې عمر درویش ته وویل: اوس دی توتی ته هم اور واچوه چې زمونږ بالکل باور راشي او هم دی دا ښاپیریډ څه وخت لپاره همدلته زمونږ په وړاندی ځان ورک کړی .

عمر درویش پدی خبره علی بن سفیان ته په غور سره وکتل چې دا غم له کومه شوه ! هغه علی بن سفیان په مصر کې لیدلی وه خو دلته هغه د سوداګر په شکل کې وه نو هغه ونه پیژندلو، عمر درویش خو هغې توتی ته اور نشو اچولی نو حیران ودریده .

علی بن سفیان ټولو خلکو ته اواز وکړ چې وګوری که دا رینستیا پیغمبر وي نو اوس دی دي توتی ته اور واچوی .

پدی خبره د خلکو په منځ کې پس پسک پیل شو، د عمر درویش څارونکو د هغه پلوی توب پیل کړ چې علی بن سفیان هغوی ټول وپیژندل او نورو خلکو چې د علی سره ملګری وه هغوی مخالفت پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدی وخت کې علی بن سفیان عمر درویش ته ورغی او ورته ویی ویل : د دی په مقابل کې دی چې خومره قیمت اخیستی وی د هغی د دوه چنده درکوم خو دا ډرامه خوشی کړه .

عمر درویش ورته وویل : زه همدا مقصدلرم خو د وژونکو تر څارنی لاندې یم که ته زماسانته کولای شې نو زه دی ټولو کارونو ته چمتو یم .

علی بن سفیان ورته وویل : بس زه دی سانته کوم، بیګاه ماښام د طور څرک ته خلک راوغواړه، هر څه به زه وکړم .

علی بن سفیان په لوړ اواز خلکو ته وویل : خلکو! ما د الله تعالی د استازی سره خبره وکړه هغه به بیګاته مونږ ته د طور څرک وښایی که دا کار یې وکړ مونږ ټول په هغه ایمان راوړو او هغه چې څه وایی په هغه به عمل وکړو ټول خلک روان شول .

د عمر درویش څارونکی ورخطاء شول چې ټوله ډرامه رسوا کیدونکی معلومیږي، دا سړی ډېر خطرناک او هوښیار ښکاری خو د دی ځای اوسیدونکی هم ندی .

ماښام علی بن سفیان خپل ځلور کسان مخکې غره ته پورته کړل او هلته غلی پټ شول ترڅو د ډرامی اصلی کسان ونیسی - له څنډ وروسته دری کسان غره ته راپورته شول چې د کیمیاوي مواد منګی ورسره وه، د هغوی سره یو څراغ هم وۀ کله چې د غره لاندی عمر درویش خپله ډرامه پیل کوله، دی دری کسانو کیمیاوی مواد په یوه وچه کلک ځمکه واچول او له لرې یې څراغ هم بل کړ ترڅو د عمر درویش په اشاره هغې ته اور واچوی او خلکو ته د طور د رڼا څرک وښایي .

(c) ketab.com: The Digital Library

عمر درویش یو مشعل را واخیست او بیا یې ښکته پورته کړ، خو په غره کې هیڅ شي هم ښکاره نشو، دویم او دریم خل یې بیا دا کار وکړ خو د طور څرک ښکاره نشو نو علی بن سفیان عمر درویش د خپلو کسانو په منځ کې راګیر کړ او د نورو شکمنو کسانو شاته یې هم کسان ودرول ترڅو هغوی یو هم څه ونشی کړای.

بیا یې خلکو ته اعلان وکړ وګورئ چې د دی استازی سهارنی معجزه هم دروغ وه او اوس یې هم هیڅ ونشول ښودلای، دا مداری توب او جادو دی.

عمر درویش په همدی غالمغال کې علی بن سفیان ته وویل چې زه اشی او ستا دوه تکړه کسان باید د سودان مرکز ته ولاړ شو او هلته اسحاق راخلاص کړو ځکه چې ما صلیبي چارواکو ته ویلی وه چې کله زما اسحاق ته اړتیا شوه هغه به راخلاصوی.

علی بن سفیان هغوی ته اجازه ورکړه چې زر تر زره ولاړ شي او خپله د درامی د رسوا کولو لپاره خلکو ته متوجی شو، هغه د عمر درویش څارونکی نیولی او کلک تړلی وه، هغه ټول خلک له ځان سره ملګری کړل او بیا یې د غره هغې برخی ته پورته کړل چیری چې د طور څرک ښودنه کیدله، هلته چې ورسیدل نو دوه کسان تړلی پراته وه، کیمیاوی مواد په خاوره اچول شوی او څراغ هم بلیده. علی بن سفیان خلکو ته وویل: وګوری، هغه څراغ کیمیاوی موادو ته نژدی کړ، هغې سمدستی اور واخیست او یوه لمبه یې وکړه وروسته لمبه ختمه شوه، همدا لمبه د طور د رڼا څرک وه چې خلک یې پری غولول.

بیا علی بن سفیان د نیول شوی کسانو څخه وپوښتل چې دا څه دی، هغوی ورته وویل چې مونږ د همدی کار لپاره روزی شول یو او خلکو ته دا د معجزی په نامه ښایو او د خلکو عقیده د اسلام څخه اړوو- د کلی یو والوزول او بیا یې خلکو ته وویل: هر څوک چې د صلیبیانو لپاره کار او خدمت کوی دا یې سزا ده.

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر درویش، آشی او دوه مسلمان سرتیری د اسحاق د خلاصون لپاره د سودان د مرکز په لوری په منډه راوون وه، هغوی غوښتل مخکې لدی څخه چې کوم جاسوس هلته احوال ورسوی هغه باید اسحاق راخلاص کړی.

هغوی دوه ورځې او یوه شپه سفر وکړ او مابنام مرکز ته ورسیدل. سمدستی مشر سالار ته ورغلل چا چې اسحاق او عمر درویش د ورانکاری لپاره تیارول - هغه ته عمر درویش ټول راپور ورکړ او اشی ته یې اشاره وکړه تاسې د دی څخه پوښتنه وکړی چې مونږ څومره کامیاب او بریالی یو.

آشی ورته د هر زیات صفت او ستاینه وکړه چې عمر درویش د هر کامیاب

(c) ketab.com: The Digital Library

آشی سالار ته دومره شراب ورکړی وه چې هغه لومړی په اوتو بوتو پیل وکړ او بیا یی هوشه شو - هغوی پنځه واړه په آسونو سپاره شول او د مرکز څخه ووتل .

څو ساعته وروسته یو جاسوس هم راورسیدو او سالار ته راغی هغه د نشی له حالت څخه وتلی وو نو د عمر درویش او د ډرامی د رسوا کیدو خبر یې ورکړ.

سالار خوشحاله شو چې عمر درویش تیار پلاس راغلی خو چې کله هلته ورغلل نو خپل دوه پیره کوونکی یې مړه پیدا کړل او د بل چا درک نه و هغوی پوه شول چې عمر درویش سره د اسحاق وتلی او تښتیدلی دی .

عمر درویش، اسحاق، آشی او دوه سرتیری یوه شپه او دوه ورځی وروسته خپلی سیمی ته ورسیدل او د علی بن سفیان سره یو ځای شول .

علی بن سفیان عمر درویش او اسحاق په ټوله اسلامی سیمه کې وګرځول ترڅو خلک له اصل حقیقت څخه خبر کړي او په زندان کې چې په هغوی څه تیر شوی وه هغه خپل ولس ته ووایی، د دی په خوا کې هغوی څو کسانو ته وظیفه وسپارله چې د سوډان د پوځ په هکله معلومات خپلو خلکو ته راوړی، علی بن سفیان د مصر څخه څه سرتیری هم راوغوښتل ترڅو د حملی په وخت کې په دښمن باندی بریدونه وکړی .

* * *

هغه وخت چې علی بن سفیان په سوډان کې د کفری ځواکونو څخه د ځمکنی لاندی جګړه وګټله، سلطان صلاح الدین ایوبی په شام کې دری واړو متحده پوځونو ته ماتی ورکړه او ټول یې د خپلو سیمو په لوری پسی اخیستی وه، هغه حلب تر نظر لاندی نیولی وه خکه هغه ورځخه یو ځل ریماند خلاص کړی او همدا حلب د صلیبي ګوډا ګیانو مرکز وه - هغه خپل سرتیرو ته وظیفه ورکړی وه چې په لاره کې حلبی پوځ دمی او آرام ته پرنږدی او خپله د بلی لاری څخه د حلب په لوری روان شو، حلبی پوځ په لاره کې وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی حلب ته نژدی ورسیده او لاره یې بنده کړه. د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شا لخوا ورپسی کماندویان او مخی ته ورته د سلطان صلاح الدین ایوبی سپاره ودریدل او هغوی یې محاصره کړل .

په حلبی پوځ باندی اوازونه وشول چې خپله وسله تسلیم کړي او پرته لدی څخه هغوی نوره چاره هم نلرله، هغوی ډېر بده ماتی خوړلی وه .

د پوځ د محاصری په سبا ډوه سپاره د سلطان صلاح الدین ایوبی په لوری را روان وه چې سپن بیرغ یې پلاس کې نیولی وه ، هغوی چې کله سلطان صلاح الدین ایوبی ته مخامخ شول نو عسکری سلامی یې وکړه او بیا یې د المْلک الصالح پیغام ورکړ.

سلطان صلاح الدین ایوبی ته هغه د سولی او روغی وړاندیز کړی وه او دا یې هم لیکلی وه چې زما حکومت به تاته مالیات درکوی او ستا په خلاف به هیڅکله هم جګړه نکوی او نه به د صلیبیانو سره دوستی ساتي.

د دی روغی او سولی څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی په هغوی شرط کیښوده چې د اړتیا په وخت کې به مونږ ته خپل پوځ راکوی او د حلب د کلا څخه به زمونږ مخه څوک نه نیسی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د دی څخه وروسته د تر کمان په سیمه کې واړول چې ډېره تکه شنه او اوبه یې هم ډېری لرلی، هغه غوښتل دلته خپلو څارویو ته وابنه او خوراک برابر کړی او هم د خپلو زخمیانو درملنه وکړي. ځکه هغه پوهیده چې نور نه صلیبیان او نه د هغوی ګوډا ګیان د حملی لپاره زړه ښه کولای شی .

په ترکمان کې څو ورځی وروسته هغه ته یو لیکلی پیغام په لاس ورغی چې د الملک الصالح مهر وربانده لګیدلی وه، سلطان صلاح الدین ایوبی چې لیک پرانسته نو اصلی پیغام د سیف الدین په نامه وه، هغه ته الملک الصالح لیکلی وه: ستاسې لیک ماته راورسیده، تاسې دا اندیښنه ښکاره کړی وه چې ما له سلطان صلاح الدین ایوبی سره په روغه کولو غلطی کړی - اصلاً ماته هیڅ بله لاره نه وه پاتی لدی څخه چې زه روغه وکړم ځکه زماد پوځ زیاته برخه د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ له لوری محاصره وه که هغه ټول نیول شوی وایی بیا ما هیڅ هم نشول کولای، ما د دی لپاره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځ راخلاص شي او زه بیا خپل ځان برابر کړم نو ما د هغه سره سوله وکړه، تاسې بالکل بی غمه اوسی. زه هیڅکله د هغه سره نه روغه کولای شم او نه دوستی، ماته د وخت او پوځ اړتیا وه او دا کار وشو.

تاسې هم خپل کار کوی او زه هم خپل کار کوم خو بیا به د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه غچ او انتقام اخلو.

دا پیغام خو اصلاً سیف الدین ته استول کیده خو یا په غلطی سره سلطان صلاح الدین ایوبی ته راغی یا دا چې پیغام راوړنکی د سلطان صلاح الدین ایوبی پلوی وۀ.

سلطان صلاح الدین ایوبی د دی پیغام په لیدلو ډېر خفه شو او څه وخت یې د هیچا سره هم خبری ونکړی خو پدی خوښ وو چې د دښمن له حالاتو څخه پوره خبر شو تر څو دوکه ونه خوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حق د لاری مسافر

پادشاه په یوه جونګړه کې پټ شوی وو، دا پینښه د اپریل د میاشتی ۱۱۷۵ میلادی (د روژی میاشت ۵۷۰ هجری) کې شوی وه کله چې دری صلیبی ګوډاګي واکمنان د نور الدین زنګی زوی الملک الصالح ، ګمشتګین او سیف الدین غازی د سلطان صلاح الدین ایوبی مقابلی ته راغلی وه، د هغوی پلویتوب (طرفداری) صلیبیانو کولو، صلیبیانو هغوی ته اوښان، آسونه، د اور اچوونکی مادی منګی او نوره وسله ورکړی وه، صلیبیانو دا اړتیا نه ګڼله چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته دی په میدان کې ماتی ورکړی شي بلکې د هغوی اصلی مقصد دا وو چې اسلام له بیخه او په عربی خاوره باندی د صلیب واکمنی راشي. هغه وخت فلسطین د صلیبیانو په واک کې وو، هغوی د مسلمانانو څو کمزوریانی پیژندلی وی، چې هغه د واکمنی حرص، ښځه، زر او عیش و عشرت وه .

صلیبیان د اروپا څخه پدی امید او هیله راغلی وه چې هغوی به د خپلی نوی وسلی، د پوځونو د ډېروالی او د بحری قوی پوسیله مسلمانان په لږ وخت کې ختم او بیا به په لومړی قبله او کعبه شریفه باندی واکمنی تر لاسه کړی او د اسلام بنسټ او بنیاد به رنګ کړی .

دین کومه ونه نده چې هغه د ریښو سره راوویستل شي نو وچه او له منځه به لاړه شی ، دین د کوم کتاب یا کتابونو نوم ندی چې هغه وسوځول شي نو دین او مذهب هم ورسره ایره او خاوری شی ، مذهب د عقایدو، افکارو او نظریاتو نوم دی چې د انسان په زړه او دماغ کې ساتل کیږي او انسان د هغې پابند وي. د انسانانو په وژلو سره د هغوی نظریات او عقاید نه ختمیږي، د یو مذهب د ختمولو لاره دا ده چې د هغی په پیروانو کې عیش و عشرت او ځان پالنه واچول شي له دی څخه وروسته د مذهب سره یې پخپله اړیکی سستیږي او بلاخره انسان بی پروا او ازاد ګرځي یهودیانو او صلیبیانو همدا جال او لومه مسلمانانو ته جوړه کړی وه کله چې دا جال په عربو او مصر کې خپور شو نو ډېر واکمنان او چارواکی پکی راونښتل ، د اسلامی امت همدا بدبختی او بد نصیبی ده چې مسلمانان د واکمنی ، مال

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ښځی په خاطر هر څه قربانوی، د سلطان صلاح الدین ایوبی او نور الدین زنگی په وخت کې دا خواږه زهر د مسلمانو واکمنانو او امیرانو په رګونو کې ننوتی وه څکه خو صلیبیان په فلسطین واکمن شول . دې ریاستونه او امارتونه داسې وه چې په هغوی عملاً د صلیبیانو واکمنی نه وه خو د واکمنانو په زړونو صلیبیان واکمن وه. یهودیان او صلیبیان د مسلمانانو په اخلاق خرابولو کې دومره کامیاب او بریالی شوی وه چې د هیڅ مسلمان سالار په هکله دا خبره چا په ډاډ سره نشوه کولای چې هغه د اسلامی امت پلوی او وفادار دی. د زنگی او ایوبی لپاره دا غداران لویه ستونزه او مسئله جوړه شوی وه .

په (۱۱۷۵ - ۱۱۷۴) میلادی کې د سلطان صلاح الدین ایوبی او بیت المقدس تر منځ مسلمان واکمنان خنډ او پرده شوی وه .

صلیبیان لری ناست سیل او څار یې کولو. سلطان صلاح الدین ایوبی به په ټولو ډګرونو کې صلیبیانو ته پرله پسی ماتی ورکولی خو صلیبیانو د هغه په وړاندی مسلمان امیران او واکمنان راپورته کړل او هغوی یې ورته مخامخ ودرول ، تر ټولو تکلیف رسوونکی او ستونزمنه خبره خو لادا وه چې د سلطان غازی نور الدین زنگی زوی الملک الصالح د نورو آمیرانو په لمسون د سلطان صلاح الدین ایوبی په وړاندی خنډ شو او د هغه مخه یې بنده کړی وه .

هغه پادشاه چې په یوه جونګړه کې ناست وو هغه د الملک الصالح ملګری او پلوی وو او دریم پلوی یې ګمشتګین وه. تاسې مخکې لوستی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی د هغوی دری واړو متحده پوځ ته داسې ماتی ورکړه چې هر څه تری پاتی شول ان تر دی چې خپلی خیمی ، بستری تک او پوک یې هم پریښودل او له میدان څخه په منډه وتښتیدل ، د هغوی پوځیان چې څومره سلطان صلاح الدین ایوبی ونیول هغه یې پدی نامه خوشی کړل چې مسلمانان دی . د سلطان صلاح الدین ایوبی دا رحم د زړه پراخوالی او په مسلمانانو زړه سوی وروسته د هغه لپاره تاوانی او زیان رسوونکی وګرځیده. همدا خوشی کسان چې هلته ورسیدل یو ځل بیا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځ کې شامل شول او له سره بیا د یوی جګړې لپاره چمتو او تیار شول - دا خو د څو ورځو وروسته خبره ده.

د جګړې له میدان څخه د الملک الصالح، سیف الدین او ګمشتګین تښتیدل ډېر عجیب او حیرانوونکی ډارمه وه، هغوی د یو بل په غم کې نه وو، ګمشتګین د حرن د کلا مسئول وو چې د بغداد د خلافت تر لاس لاندی وه خو هغه د جګړې څخه مخکې د خپلواکۍ اعلان کړی و، کله چې د جګړې څخه وتښتیده نو د حرن پر ځای حلب ته ولاړ کوم ځای چې الملک الصالح خپل پایتخت او پلازمینه ګرځولی وه. هغه لدی ویری حرن ته ولاړ نشو چې سلطان صلاح الدین ایوبی به هغه ژوندی ونیسی.

سیف الدین د موصل آمیر او د پوځ سالار وو، هغه د جګړې په ټولو اصولو او کړاونو ښه پوهیده، ډېر زړور سړی وو خو له بده مرغه هغه خپل ایمان پلورلی وو کوم چې د مسلمان توره او سپر وی ، هغه هم له ځان سره ښایسته او حسینی نجونی او نځا کوونکی ډمی بیولی وی. د شرابو د منګیو څخه برسیره د هغه سره ښایسته او ښکلی رنګا رنګ او ډولی مرغی هم وی ، هغه د ژوند دا ټول سامان ټک او پوک په میدان پریښودل او خپله وتښتیده ، په تښتیدونکو کې د هغه سره خپل یو سالار او یو قوماندان هم ملګری وه ، هغوی موصل ته تلل چې د عراق په شمال کې پروت دی خو د سلطان صلاح الدین ایوبی د کماندو مجاهدینو له ویری د هغوی لپاره تینګته هم ګرانه کړی وه. هغوی ښایی لاره نیوونکی مجاهدین لیدلی وي نو ځکه یې د موصل لاره بدله کړه او په غلطه لاره ولاړل، چې شنه هم وه، دښتی هم او غونډی غرونه هم، هغوی ته د پټیدو ځایونه پیدا کیدل، خو د موصل څخه لږ لری وه چې شپه پری راغله ، د سپوږمۍ په رڼا کې یې څه کوروته ولیدل نو د لومړی کور دروازه یې وټکوله - یو سپین ږیری بوډا راووت، د هغه په وړاندی دری اس سپاره ولاړ وه چې ډېر سانیولی او هېبدل نو بوډا وپوښتل داسی ښکاری چې د موصل سرتیري او پوځیان به وئ او راتښتیدلی یاستی؟

(c) kendoi.com - The Digital Library

زه دا دوه ورځی پدی لاره سرتیرې ګورم، هغوی د اوبو څښلو لپاره خندیږي او نور د موصل په لوری حرکت کوی !

سیف الدین وپوښتل د دی ځای څخه موصل څومره لری دی ؟

بودا وویل :که ستاسې په اسونو کې ساه وی نو تر سهار مخکې رسیږئ؟

سیف الدین وپوښتل: که ستاسې سره ځای وي نو مونږ دلته شپه تیرولای شو ؟

بودا ځواب ورکړ: ځای خو په زړه کې وي له آسونو رابښکته او دننه راشی !

* * *

په یوه خونه کې دری واړه د یو مشعل رڼا ته کیناستل خو بودا هغوی ته په خپر خپر سره کتل .

سیف الدین وویل : زمونږ د پیژندلو هڅه کوي؟

بودا وویل: زه پوهیږم چې تاسې سرتیرې نه یاستی- ستاسې رتبی کیدای شي تر سالاری پوری وی؟

یو وویل : دا د موصل والی سیف الدین غازی !!! دی ! ، زه نائب سالار او دا ملګری قوماندان دی - تاسی څه عادی سړو ته پناه نده ورکړی، تاته به د دی انعام درکول کیږي !

سیف الدین وویل : یوه خبره په غوږ سره واوره مشره! دا هم کیدای شي چې مونږ ستا په کور کې د زیاتو ورځو لپاره پاتی شو، مونږ د ورځی د باندی نشو وتلای، چاته دا څرګنده نشي چې مونږ دلته یو، که چاته څرګنده شوه چې مونږ دلته یو نو تاته به بیا سزا درکول کیږي او که دا راز دی وساتلو نو انعام به درکول کیږي، څه چې بیا غواړی هغه به پلاس درځي

بودا وویل : ما د موصل والی ته پناه نده ورکړې ! تاسې لاره ورکه کړی او په کړاؤ کې اخته زما کور ته راغلی یاستی، څومره ورځي چې پاتی کیږی زه مو خدمت کوم ، که تاسې د پټ اوسیدو هیله لری نو پټ مو ساتم، زه ستاسې سره څکه خوا خوږی لرم چې زما زوی هم ستاسې په پوځ کې دی !

نائب سالار وویل : مونږ به هغه ته لوړه رتبه ورکړو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا وویل :که تاسې هغه له پوځ څخه وباسی دا به زما لپاره ډېر لوی افتخار او انعام وي !

سیف الدین وویل : ښه! مونږ به هغه له پوځ څخه وباسو ځکه هر پلار غواړی چې زوی یې ژوندی پاتی شي .

بوډا وویل: ما د هغه د ژوند هیله هیڅ وخت نده کړی ما هغه د خپل قوم لپاره پوځ کې واچولو او الله پاک ته مې وسپارلو، زه هم سرتیري وم، تاسې لا هغه وخت پیدا هم نه وی چې زه کله په پوځ کې وم. الله تعالی دی ستاسې پلار قطب الدین ته جنت ورکړی، زه د هغه په دوره کې سرتیري وم، مونږ د کفارو په خلاف جګړې کړی، خو تاسې زما زوی د خپلو مسلمانو وروڼو په خلاف د جنګولو لپاره بیولی دی، زه د هغه د شهادت هیله من وم نه د مرګ .

سیف الدین وویل : صلاح الدین ایوبی تش په نامه مسلمان دی د هغه په مقابل کې جنګ روا بلکې فرض دی .

نائب سالار وویل :درنه مشره! تاسې پدی خبرو نه پوهیږی، مونږ ښه پوهیږو چې څوک مسلمان او څوک کافر دی!

بوډا وویل : زما زامنو! د عبرت درس واخلی، زما عمر پنځه اویا کاله شویدی، زما پلار د نوی کلنو په عمر کې وفات شوی وو، او د هغه پلار په پنځوس کلنی کې په شهادت رسیدلی وو. زما نیکه زما پلار ته د هغه وخت د جګړو کیسی کړی وی، زما پلار هغه کیسی زما په سینه کې واچولی، نو زه د دی دعوه کولی شم چې زه په څه پوهیږم په هغې تاسې نه پوهیږی! د پادشاهی حرص چې ورور له ورور سره جنګوی هغه ضرور یوه ورځ تبنتیدلی او د یو غریب په جونګړه کې داسی پتیدای هم شی ، ستاسې څخه چې مخکې څه تیر شویدی د هغوی هم پای همداسی وه. ستاسې دری لښکری د سلطان صلاح الدین ایوبی یو لښکر په شا کړی او په کوم ډول چې په شا شوی هغه زه د دوه ورځو څخه را پدی خوا ښه ګورم، که ستاسې سره لس لښکري هم وای نو ټول به همداسې تبنتیدل، څوک چې په حق وي هغه فتح او بری حاصلوي او کله چې ماتی وخوري بیا نه تبنتی بلکې د هغوی مړی د میدان څخه پورته کیږي، هغه هیڅکله هم نه پتیږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیف الدین وویل: ته د صلاح الدین ایوبی پلوی او ملګری ښکاری ! مونږ باید پرتا باور او اعتماد ونکړو .

بودا وویل : زه ستاسې پلوی یم ، زه د اسلام د سپیڅلی دین پلوی یم ، زه د خپلی تجربی په اساس تاسې ته وایم، چې تاسې د خپل ورور دښمن خپل دوست او ملګری وبللو حال دا چې هغه ستاسې د دین ازلی دښمن دی. ستاسې د ماتی اصلی لامل همدا دی، تاسې په ما باور وکړی. که د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ دلته راغی نو زه تاسې پټ ساتم او دوکه درسره نکوم خو دا ذلیل ژوند می هم په تاسی نه لوړیږی .

پدی وخت کې یوی ښایسته نجلی خوراک او څښاک راوړ او خونی ته راننوته، د هغې تر شا یوه بله ځوانه ښځه هم راغله د هغې پلاس کې هم د خوراک او څښاک لوښی وه، د سیف الدین سترګی او نظر په نجلی باندی خښ شو، هغوی د خوراک او څښاک لوښی کیښودل او له خونی ووتلی، سیف الدین له بودا څخه وپوښتل چې دا دواړه څوک وی؟

بودا وویل : دا کشره زما لور ده ، هغه مشره می د زوی میرمن ده د هغه زما انګور به کونډه شوی وی .

سیف الدین وویل : که ستا زوی په ریښتیا هم وژل شوی وي نو زه تاته بی اندازه مال او دولت درکوم ، د خپلی لور په هکله هم هیڅ فکر مه کوه، دا چې په جونګړه کې لویه شویده دا به د کوم سرتیری میرمن نه بلکې دا ما د ځان لپاره خوښه کړی .

بودا وویل : ما نه خپل زوی پلورلی او نه خپله لور پلورم! دا په جونګړه کې لویه شوی نجلی د یو سرتیري سره ښائي - زه یو ځل بیا ستاسې څخه غوښتنه کوم چې زما څخه بی ځایه طمع مه راکوئ ! تاسې زما میلمانه یاستی زه ستاسی په وړاندی د کوربه توب هر ډول مسئولیت اداء کوم .

سیف الدین بودا ته وویل: تاسې بی فکره ویده شی مشره ! مونږ پرتا پوره باور لرو او پدی خوښ یو چې زمونږ په ولایت کې هم داسې صاف ویوونکی او اصولی خلک شته دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې بوډا ولاړ نو سیف الدین خپلو ملګرو ته وویل : دا ډول انسان چاته دوکه نه ورکوی، تاسې د هغه لور په غور سره وکتله؟ ښه ملغلره ده! حالات چې لږ ښه شول نو دا ملغلره باید زما په لمن کې وي!

سیف الدین په خندا سره وویل او بیا یو دم رابیدار شو او نائب سالار ته یې وویل : ته د موصل معلومات وکړه، پوځ سره یو ځای کړه، د سلطان صلاح الدین ایوبی پلانونه معلوم کړه او بیا ماته خبر راکړه چې زه زر درشم او که څو ورځی نور هم پاتی شم، بیا یې قوماندان ته مخ کړ او ویی ویل : خپله ولاړ شه یا بل څوک واستوه او د حلب خلکو ته ووایه چې زه لا تر اوسه ژوندی یم ....

دواړه د خپلو کارونو پسی روان شول، سیف الدین چې په خپل قصر کې د شرابو او حسینو پیغلو په موجودیت کې ویده کیده په یو خام کور کې ویده شو.

* **

د دی څخه د یوی ورځی مخکی پینښه ده چې یو سرتیري د جګړی د ډګر څخه په تیښته د موصل په لوری روان وو، کله به یې آس ځغلولو، کله به یې په قلاره قلاره او کله به یې ودرولو، کله به یې د ویری یوی او بلی خواته ورخطا کتل. هغه د عامی لاری څخه لری بی لاری روان وو، داسې معلومیده چې په هغه ویره راغلی او دماغ یې پخپل کنترول کې ندی،یو ځای یې آس تم کړ، راښکته شو او مخامخ قبلی ته ودریده او په لمانځه یې پیل وکړ، کله یې چې د دعا لپاره لاسونه پورته کړل نو په شیبو شیبو یې وژړل. د هغه ځای څخه پورته نشو او هلته ناست او سر یې پخپلو لاسونو کې نیولی وو.

متحده لښکرو چې کله ماتی وخوړه او تیت پترک شول نو د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوسان هم ورسره ملګری شول - دا د سلطان صلاح الدین ایوبی د جاسوسی او استخباراتی اداری طریقه وه چې کله به دښمن ماتی وخوړه نو هغوی به خپل ځینی کسان د تښتیدونکیو پوځیانو یا کلی پریښدونکو مهاجرینو په شکل د دښمن سیمی ته ننباسل ترڅو هغوی د

(c) kerabion.com: The Digital Library

دښمن نوی پلانونه، جنګی تیاری او نوری ارادی معلومی کړی او خپل مرکز ته یې راواستوی کله چې د دمشق څخه الملک الصالح د خپل پوځ سره د حلب په لوري تښتیده نو د هغه سره هم خینی جاسوسان د تښتیدونکو په شکل او صورت کې ملګری شول.

سلطان صلاح الدین ایوبی نیمایی جنګ د جاسوسی پروګرامونو پواسطه سرته رسولو، هغه کسان چې د جاسوسی لپاره غوره کیدل هغه به ډېر زیات هوښیار، د ساړه مزاج خاوندان، د فیصلی وړتیا لرونکی، په خپل خان باوری او ګوریلایی روزنه لیدونکی وه.

په اپریل (۱۱۷۵) میلادی کې چې کله سلطان صلاح الدین ایوبی دری متحده لښکرو ته ماتی ورکړه نو د هغه د جاسوسی اداری مشر حسن بن عبدالله هغه کسان چې د دی کار لپاره روزلی وه هغوی یې د دښمن په لیکو کې حلب، موصل او حرن ته د دښمن څخه د معلوماتو د لاس ته راوړلو لپاره واستول - پدوی کې خینی د پوځیانو په جامه کې او خینی د کلی والو په جامه کې وه. د دوی تلل ډېر ضروری وه ځکه چې دښمن کیدای شو زر تر زره بیا تیاری ونیسی او برید وکړی. سلطان صلاح الدین ایوبی چې پدی میدان کې دښمن ته څومره زیان رسولی وو د هغې څخه ورته ځرګندیده چې دښمن زرنشی کولای حملی ته چمتو او تیار شی خو دا قدم یې د احتیاط له مخې پورته کړی وه.

د دښمن دری لښکری وی چې دری دریواړه هم د یو بل سره د زړه له اخلاصه ملګری نه وی، پدی دری واړو کې هر یو غوښتل چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته ماتی ورکړی او د اسلامی هیواد خپلواک پادشاه او شهنشاه شي، هغوی د یو بل سره مخالف هم وه خو سمدستی هغوی ټولو سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ګډ دښمن بللو، نو ځکه د دی امکان وو چې هغوی خپل خپل پوځونه سره یو کړی او بیا ځوابی حمله او برید وکړی.

سلطان صلاح الدین ایوبی پدی ښه پوهیدلو چې د عیش او عشرت خوښوونکی د جګړې په میدان کې نشی تم کیدای خو صلیبي واکمنان د هغوی تر شا ولاړ او هغوی ته یې تل مرستی ورکولی او سلا کاران یې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره وه - د مسلمانانو په منځ کې دوه دری سالاران داسې هم وه چې د قیادت وړتیا یې لرله چې په هغوی کې ډېر مهم سړی مظفر الدین بن زین الدین وه. هغه مخکې د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې سالار پاتی شوی او د هغه په ټولو چلونو او پلانونو ښه پوهیده .

صلیبی سلا کارانو او مظفرالدین سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر بیدار، ویښ او محتاط کړی وو. هغه چې کوم شي اندیښمن کړی وو هغه د ده خپل حالت او کیفیت وه څکه چې پدی جګړو کې هغه ته کافی او پوره تاوان او زیان رسیدلی وه او د سمدستی جنګ لپاره تیار او چمتو نه وه .

د سلطان صلاح الدین ایوبی لپاره بله ستونزه دا وه چې هغه د خپل مرکز څخه ډېر لری راغلی وو، د هغه سره سامان او وسایل وه خو د اوږد جنګ لپاره نه بس کیدل، هغه د نژدی سیمو څخه سرتیرې نیول او روزنه یې ورکوله، په هغوې کې زیات کسان له مخکې څخه په آس سپرلی، توری وهلو او غشی ویشتلو باندی پوهیدل، خو د پوځ په شکل د جنګیدنی لپاره د هغوی روزنی او تربیت ته اړتیا وه، هغوی ته روزنه او تربیت پیل شوی او د سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پرمختګ هم روان وو ترڅو په مهمو سیمو باندی ولکه وکړی هغه ځینی برخی او سیمی پرته د مقابلی او جګړی څخه لاس ته راوړی تر دی چې داسې ځای ته ورسیده چې هر لوري ته شنه شنه واښه او ګلان وه او اوبه ښې پریمانه او ډېری وی، پوځیان او څاروي ټول ستړی او ستومانه وه، څارویو چې دومره واښه او اوبه ولیدلی نو پخپل سر شول سلطان صلاح الدین ایوبی هلته د خیمو ودرولو حکم وکړ، د څارنی ګروپونه مناسبو ځایونو ته واستول شول، جاسوسان خو لا مخکې تللی وه.

سلطان صلاح الدین ایوبی ته د هر کار په هکله ویلو ته اړتیا نه وه بلکې ټول کارونه لکه د ماشین پشان پخپله سرته رسیدل څکه چې د هر چا وظیفه او مسئولیت معلوم وو. دا ځای او سیمه د ترکمان په نامه سره مشهوره وه، د دی ځای پوره نوم حباب الترکمان (د ترکمان کوهی) وٴ.

سلطان صلاح الدین ایوبی د مرکزی پوځ د سالارانو په کانفرانس کې وویل : د پوځیانو نیول نور هم تیز کړی ، په ټولنیزه توګه د جنګیدلو روزنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او تربیت زیات کړی ، پر تاسې الله تعالی رحم او کرم کړی چې بی عقله دښمن یې درکړیدی، که هغوی عقل او پوه لرلی نو ټول به د تیښتی څخه وروسته دلته راټول شوی وای. د پوځیانو او څارویو لپاره دا ځای د جنت څخه کم ندی، دلته به ستاسې څاروي دومره وانښه وخوری چې لس ورځی پرته د خوراک څخه جنګیدلای شی !

زما دوستانو! دښمن سپک مه ګڼی. د تیاری په حالت کې اوسی، طبیبانو ته ووایی چې د شپی خوب ونکړی او زخمیان زر تر زره تداوی کړی او د هغوی خدمت شپه او ورځ سرته ورسوي.

دا په یاد ولری چې زمونږ هدف او مقصد دا ندی چې خپل ورونه ووژنو، یا هغوی بی کوره او بی برخی کړو بلکې زمونږ مقصد او هدف فلسطین دی، که مونږ همداسې د یو بل سره لاس په ګریوان وو نو صلیبیان پخپل مقصد کې بریالی کیږي، تاسې خپل نظر په فلسطین باندی وساتی، په لاره کې چې هر څوک او هر څه خنډ کیږي هغه تر پښو لاندی کړی .

په همدی ځای کې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د الملک الصالح لخوا څخه د سولی او روغی جوړی پیغام راغلی وو چې په مخکنی پاڼو کې د هغې یادونه شوی وه. سلطان صلاح الدین ایوبی پخپلو شرایطو د روغی ترون منلی وو، د دی ترون په سبب هغه پدی ډاډه شو چې دښمن وسله غورځولی ده. هغه د دی ثابتولو لپاره چې زه ستاسې دښمن نه یم ټول د جګړی بندیان یې تر لنډو خبرو څخه وروسته ازاد کړی وه .

سلطان صلاح الدین ایوبی په الملک الصالح باندی کوم سخت شرط هم نه وو اینښی بلکې هغه غوښتل ورته ثابته کړی چې زه ستاسې دښمن نه بلکې صلیبیان زمونږ د ټولو دښمنان دی .

خو دا باور، ډاډ او اطمینان د دری ځلور ورځو څخه زیات پاتی نشو ځکه هغه ته د الملک الصالح داسې پیغام پلاس ورغی چې سیف الدین ته یې لیکلی وه : ما د روغی ترون د دوکی لپاره کړی تر څو هغه په مونږ باندی سمدستی حمله ونشی کړی ځکه چې مونږ اوس مقابلی او جګړی ته تیار نه یو، زه پدی پوهیږم چې د سلطان صلاح الدین ایوبی نظر په حلب باندی

(c) k...on.com: The Digital Library

دی، د هغه پوځ هم اوس حملی ته تیار دی- تاسې هر یو خپل خپل پوځ تیار کړی، صلیبی سلا کاران زما پوځ په ډېره چټکی سره تیاروی. تاسې به زما سره پدی یوه خوله شی چې مونږ سمدستی د مقابلی وړ نه یو.

دا مخکې هم ویل شوی وه چې الملک الصالح د سلطان نور الدین زنگی زوی چې عمر یې دیارلس کاله کیده. کله چې نور الدین زنگی وفات شو نو خپل سرو ، څټمیسنو او چاپلوسو امیرانو او درباریانو د خپلو ګټو په خاطر د هغه زوی صالح په تخت کیناوه او هغه ته یې د سلطان لقب ورکړ او بیا یې خپل لاس پوڅی ورڅخه جوړ کړ. د دی سره اسلامی هیواد په تقسمیدو و و سلطان ایوبی د مصر څخه دمشق ته راغی خو پخوانی امیران د الملک الصالح سره یو ځای له دمشق څخه د شپی په پټه وتښتیدل او حلب ته ولاړل او هغه ځای یې خپل مرکز او پایتخت وټاکلو.

ځینو تاریخونو لیکلی چې دا پیغام استازی په غلطی سره سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورکړی وو خو مسلمانو تاریخ لیکوونکو لکه سراج الدین لیکلی چې دا استازی اصلاً د سلطان صلاح الدین ایوبی پلوی او د هغه د جاسوسی اداری سر ښندونکی وو. دی پیغام سلطان صلاح الدین ایوبی اندیښمن کړ خو داسې نه چې سمدستی د حرکت او حملی حکم ورکړی. د دښمن پشان هغه هم د خپل پوځ حالت ښه کول غوښتل. هغه ته دا ستونزه هم وه چې هغه د خپل مرکز څخه ډېر لری او د دښمن مرکز ته نژدی پروت وو. د سامان راتللو لاره ډېره اوږده او خطری وه بله دا چې هغه په پټو سترګو د پر مختګ سره عادی نه وو. د جاسوسانو د ریښتنی راپورونو څخه پرته هغه پرمختګ نه کولو بلکې دښمن ته به یې د مخکې راتللو وخت ورکاوه. په همدی خاطر هغه حسن بن عبد الله ته وویل چې نور جاسوسان د دښمن سیمی ته واستوی چې زر تر زره معلومات لاس ته راوړی او مونږ ته یې راولیږی. هغه د دی څخه برسیره نور اړین کارونه هم وکړل. هغه خپلو سالارانو ته وویل چې دا ځلې هغه حمله نکوی بلکې دښمن ته د حملی وخت ورکوی تر څو هغوی هم د خپل مرکز څخه لری راشي، بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه یوی او بلی خوا ته ولاړ تر څو هغه ځایونه وګوري چې په کوم کې باید له دښمن سره لاس اوګریوان شی.

* * *

د هغه سرتیري یادونه روانه وه چې د میدان څخه تر تیښتی وروسته د موصل په لوری روان وو. هغه د موصل یعنی د سیف الدین د پوځ څخه وو. د سیف الدین پوځ په ټولنیز شکل شاته شوی خو ځینی یې د ټولیو او ډلو په شکل هم یوی او بلی خواته تښتیدلی وه. دا سپایې د هماغه یوازی تښتیدلی کسانو څخه وو. هغه ډېر اندیښمن وو، هغه په یو ځای کې آس ودراوه، ښکته شو بیا یې لمونځ وکړ خو د دعا په وخت کې هغه په ژړا شو. هغه بیا پورته نشو، سر یې پخپلو لاسونو کې نیولی او ناست وو.

د هغه خواته یو سپور راغی او ودریده خو دی پخپل فکر کې دومره ډوب وو چې د آس ترپا یې هم وانه وریده، سپور له آس څخه ښکته او د هغه په اوږه یې لاس کیښوده ده په ورخطا یې سره پورته وکتل.

سپاره د هغه سره د کیناستو په وخت کې وویل: زه دا ویلی شم چې ته د جګړې له میدان څخه راپشا شوی او راغلی یې داسې ولی ناست وی! که زخمی یې نو چې زه درسره مرسته وکړم؟

سرتیري ځواب ورکړ: زما په بدن هیڅ زخم نشته زما زړه زخمی شویدی .دا سپور د سلطان صلاح الدین ایوبی د هغو جاسوسانو له ډلې څخه وو چې د معلوماتو د لاس ته راوړلو لپاره د دښمن سیمې ته استول شوی وو. د هغه نوم داؤد وو، د روزنې سره سم هغه سپایې ته په غور سره کتل، څکه دا سرتیري بې کنتروله شویدی او دا د هغې ماتې مصیبت او اثر دی.

هغه د سرتیري سره داسې خبرې وکړې چې د هغه د زړه برأس راووت.

سرتیري وویل: سپایې توب زما کورنۍ وظیفه ده! زما پلار سرتیري وو، نیکه مې هم سپایې وو، سپایې توب زمونږ د ژوند وسیله او د روح غذا ده، زه د الله تعالی سپایې یم، د خپل دین او خپل ملت لپاره جنګیږم، ماته څرګنده ده چې صلیبیان زمونږ د دین، وطن، عزت او ناموس

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمنان دي ، او دا هم راته معلومه ده چې زمونږ لومړی قبله هغوی لاندې کړیده، ما ته خپل پلار د دوست او دښمن تاریخ او کیسی په خوله او ژبه بیان کړی دي ، زه په اسلامی جذبه او جوش پوځ ته داخل شوم، چې کله لږ وخت تیر شو نو مونږ ته وویل شول چې سلطان صلاح الدین ایوبی د صلیبیانو ملګری او دوست دی خو د هغې څخه مخکې مونږ اوریدلی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی د صلیبیانو سره جنګیږي او صلیبیان ورځخه ویریږي ځکه چې هغه د مسلمانانو لومړی قبله ورځخه ازادوی ، زمونږ د پوځ آمام هم مونږ ته د سلطان صلاح الدین ایوبی په هکله بدی بدی خبری وکړی .

موټږ خپل والی سیف الدین ډېر ښه سړی ګڼلو، یوه ورځ مونږ ته حکم وشو چې حرکت دی چې کله دی میدان ته راغلو نو جنګ پیښ شو، د جګړې په منځ کې مونږ ته معلومه شوه چې د مسلمانانو په خلاف جنګیږو ، زمونږ په وړاندی د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ دی، هغوی ناری وهلی چې د حق په خلاف مه جنګیږی ای مسلمانانو! ستاسې دښمنان صلیبیان دی مونږ نه یو! زمونږ سره ملګری شی چې لومړی قبله ازاده کړو، د عیاشو واکمنانو لپاره مه جنګیږی ، ما د هغوی بیرغونه ولیدل چې کلیمه طیبه وربانده لیکلی شوی وه .

زما دوسته ! ما چې کله د هغوی جګړه ولیده نو پوه شوم چې د دوی سره الله تعالی ملګری دی او زمونږ سره شیطان ، مونږ ته دا نه معلومیده چې غشی له کوم ځای راځی او لمبی د کوم ځای څخه پورته کیږی ؟

یو ځای کمر سوری شوی وو، په ما باندی ویره راغله خو د مرګ او جګړې ویره نه بلکې د الله تعالی ویره وه ، زما لاسونو نوره توره نشوه پورته کولای، د آس د واګی کشکولو توان پکې نه وو نو ځکه ما خپل آس د کمر هغه سوری ته برابر کړ. زه بی زړه نه یم خو زما ټول بدن رپیدلو، د باندی توری سره ټکریدلی، د آسونو شور او غوغا وه خو ما داسې ناری اوریدلی : د روژی په میاشت کې د خپلو وروڼو په خلاف جګړه مکوی، مونږ ته ویل شوی وه چې په جګړه کې روژه معاف وي، خو پدی پوه شوم چې د سلطان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی لښکر روژه نیولی ده. ما تر هغه وخته پوری له هغوی څخه دری سرتیري وژلی وه، د هغوی وینه زما په توره باندی وچه شوی وه، سرتیري په خپله توره وینی ته خوشحالیږي خو زه د هغې څخه ویریدم خکه چې زما په توره د دښمن نه بلکې د خپلو مسلمانانو وروڼو وینه وه.

په ما کې د هغه خای څخه د وتلو او جګړې کولو توان نه وو، زه هلته غلی او پټ پاتی شوم، د سلطان صلاح الدین ایوبی یو سپایې زه ولیدم او ماته یې د جګړې بلنه راکړه، هغه ماته برچه نیغه کړه خو ما ورته د آس په پښو کې خپله توره وغورځوله او ومی ویل زه ستاسې مسلمان وروړ یم او جګړه نه کوم.

خونړی جنګ زما څخه لرې وو او دا سپایې ګوریلایی و چې پټ سرتیري یې لټول، هغه راوړاندی شو او زما څخه یې وپوښتل ایا تا دا حس کړه چې زه د الله پاک د ریښتنی مسلمانانو په خلاف جنګیږم؟ ما پخپله ګناه اقرار وکړ او دا مې وویل چې پرما دا کار بل چا کړیدی او هغوی زه بی لاری کړم، هغه زما څخه برچه واخیسته او توره خو ما مخکې غورځولی وه. هغه ماته یو لوری وښوده او بیا یې راته وویل د خپلی ګناه بښنه د الله تعالی څخه غواړه او پدی لوری ووځه! شاته مه راګوره، زه د خدای تعالی په حکم ستا بښنه کوم.

زما په سترګو کې اوښکی راغلی ځکه چې د جګړې په میدان کې څوک د دښمن بښنه نه کوی، ما خپل آس ته پونده ورکړه او د هغه په ښودلی لار باندی را روان شوم، هغه خونده وره لاره وه او زه ښه لری راووتم، د شپې په یو خای کې ویده شوم چې د شپی هماغه سرتیري ما ولیدل چې زما پلاس وژل شوی وه، د هغوی د بدنونو څخه وینی څڅیدلی، هغوی زما څخه یوی او بلی خواته راتاویدل، د هغوی سره وسله نه وه، هغوی ماته څه نه ویلی او چوپ وه. په ما باندی داسې ویره راغله چې زړه مې چا ودیدلو، ما د کوچنیانو پشان چیغی پیل کړی چې پدی سره زه راویښ شوم، په یخه شپه کې زما له بدن څخه خولی روانی وی او د ویری څخه مړ کیدلم. ما لمونځ پیل کړ او ژړل می.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د دری څلور ورځو څخه همداسی در په در ګرځم او د شپی نشم ویده کیدلای، د ورځی هم ډاډ او اطمینان راته نه په نصیب کیږي، د شپی په خوب کې هماغه دری کسان ګورم چې زما پلاس وژل شوی، او د ورځی هم هغوی ماته په سترګو سترګو کیږي. که هغه سپاره زه هلته د کمره په سوری کې وژلی وای نو دا به ډېره ښه وه. هغه چې پر ما رحم وکړ دا یې زما سره ډېر ظلم او تیری وکړ که زما سره توره وای نو اوس به مې ځان وختی وژلی وایی، ما د خپل پیغمبر د لاری دری مجاهدین شهیدان کړیدی !

داؤد وویل : دا د الله تعالی خوښه ده چې ته ژوندی پاتی شوی یې چې د جګړی د میدان څخه ژوندی راووتی، ستاسې سره د ځان وژنی لپاره وسله نشته، د دې څخه داسې څرګندیږي چې الله تعالی تا ته د یو نیک کار کولو توفیق درکوی تاته اوس دا وخت پلاس درغلی چې د خپلی ګناه کفاره اداء کړی .

تښتیدلی سرتیرې وویل : ته ماته ووایه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی په هکله چې ماته څه شیان ویل شوی هغه سم دي که غلط؟

داؤد ورته وویل : غلط دی ! خبره دا ده چې سلطان صلاح الدین ایوبی صلیبیان د دی ځای څخه باسی او د الله تعالی واکمنی غواړی، سیف الدین او د هغه ملګری د خپلې واکمنی په غم کې دی، هغوی د صلیبیانو سره پخه دوستی کړی او دوی ټول د صلیبیانو په مرسته او پلان سره دلته جګړی ته راغلی وه .

داؤد بیا هغه ته ټول شیان وویل او هغه یې له خبره ښه پوه کړ چې سلطان صلاح الدین ایوبی څه پلانونه او پروګرامونه لری ، د سیف الدین په هکله هغه ته وویل شول چې هغه دومره عیاش دی چې د عیاشی سامان او ټک پوک یې د جګړی میدان ته هم له ځان سره وړی وو.

ماته دا ووایه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه دری مجاهدینو د وینی کفاره زه څو ځنګه اداء کولای شم ؟

سرتیرې د داؤد څخه وپوښتل که دا بار او پیتی زما له زړه څخه لری نشی نو زه بد په ډېر بد مرګ ومرم، که تاسې ووایې نو زه سیف الدین هم وژلی شم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

داؤد وویل : دی ته هیڅ اړتیا نشته که ستا خوښه وی نو زه به هم درسره ولاړ شم؟

ما خو ستا څخه ونه پوښتل چې ته څوک یې؟ نوم دی څه دی ؟ له کومه راغلی یې؟ او چیری ځی؟

سپایې وویل : زما نوم داؤد دی ! بیا یې د خپل مقصد د حاصلو په خاطر داسی څرګندونه وکړه چې زه موصل ته ځم ! د هغه ځای اوسیدونکی یم! د جګړې په سبب له لاری څخه چپ ځم، که ستاسې کلی په لاره کې وی نو زه هلته تا سره پاتی کیږم !

سپایې وویل : زما کلی اوس لری ندی که ته زما سره په خوښه پاتی نشی نو په زور دی پاتی کوم، تا زما زخمی روح ته ډاډ وربښلی دی، ما دومره خوږی خبری هیڅکله نه وی اوریدلی. زه خپل کور ته ځم، زه بیا د موصل پوځ ته هیڅکله هم نه ورځم، زه هیله لرم چې ماته به د خلاصون او نجات لاره راوښایی .

* * *

د موصل والی سیف الدین په خام کور کې په درانه خوب ویده وو څکه چې هغه څو شپی خوب نه وو کړی، هغه دومره کلک ویده وو چې کله د کور دروازه وټکیدله نو د هغه سترګی خلاصی نشوی، شپه نیمایې تیره شوی وه. د بوډا سترګی خلاصی شوی، د هغه لور او انګور دواړه راپاڅیدی، بوډا په سترې ژبه وویل : معلومیږي چې د سلطان صلاح الدین ایوبی ځغلولی کوم سالار یا قوماندان به وي په لاره کې کور ندی پکار. هغه دروازه پرانستله نو دوه سپاره ولاړ وه. سپاره دواړه له آسونو ښکته شوی وه - حارث سلام وکړ نو بوډا د هغه پوری ځان سریښ کړ، هغه د محبت څرګندونه پداسې کلماتو سره وکړل : زما ګرانه زویه! زه پدی ډېر خوشحاله یم چې د بد مرګ څخه راخلاص شوی، ګنی خلکو به تل راته ویلی چې ستا زوی د اسلامی لښکر په خلاف په جګړه کې وژل شویدی . هغه د خپل زوی د ملګری داؤد سره هم سترمشی او روغبړ وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داؤد څه ویل غوښتل خو بوډا په خوله لاس کینبوده بیا یې په خپ اواز وویل ستاسې پادشاه او سپه سالار سیف الدین دننه ویده دی! آسونه بل لوری ته غلی وتړی او بیا راشی .

حارث وپوښتل : دلته څرنګه راغلی دی ؟

بوډا په خپ اواز وویل : د ماتی خوړلو څخه وروسته ، دننه ولاړ شی ! آسونه یې د بل لوری څخه ننویستل، حارث او داؤد هغه خونی ته ولاړل چیرې چې د هغه میرمن او پیغله خور ناستی وی .

حارث خپل پلار ته وویل : د ده نوم داؤد دی ، د ده څخه زما غوره دوست نشی پیدا کیدلای .

بوډا د داؤد څخه وپوښتل : ایا ته هم د جګړې څخه راتښتیدلی یې؟

داؤد وویل زه سرتیرې نه یم ! زه موصل ته خم، د جګړې په سبب له لارې څخه یوی خواته شوم، په لاره کې حارث راسره ملګری شو نو خکه دی لوری ته راغلم .

حارث وپوښتل : ماته دا ووایه چې سیف الدین زمونږ کورته د څه لپاره راغلی دی ؟

بوډا داود او حارث ته وویل : هغه نن شپه راغلی دی او د هغه سره دوه نور کسان هم وه یو نائب سالار او بل قوماندان ، هغوی دواړه یې چیرې واستول، د هغه دا خبره زما غوږونو ته ورسیده چې پوځ سره یو ځای کړه بیا ووایه چې زه موصل ته راشم او که همدلته پاتی شم، زه هغه وخت دروازې ته نژدې وم هر څه می په خپلو غوږونو واوریدل .

داؤد له بوډا څخه وپوښتل ایا ته د هغه د خبرو څخه داسې پوهیږې چې هغه به خپل پوځ سره یو ځای کړی او په سلطان صلاح الدین ایوبی به سمدستی برید وکړی؟

اوس سمدستی خو دومره ویریدلی دی چې ما ته یې ویل څوک درڅخه خبر نشي چې زه دلته یم؟

بوډا وویل زه د خپلې تجربې په بنسټ وایم چې د هغه اراده همدا ده چې هغه به د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف جنګیږي هغه خپل بل ملګری قوماندان حلب ته استولی دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حارث وویل : زه به هغه اوس وژنم هغه مسلمانان د مسلمانانو په خلاف جنګولی دی ، د الله اکبر ناری وهوونکی د یو بل وینی توی کړی .... زه یې لیونی کړی یم !

هغه د غصی څخه ډک پورته شو، په دیوال کې ځوړنده د پلار توره یې راواخیستله ، پلار هغه د شا لخوا څخه راکلک کړ، داوځ یې مټ کلک ونیوه، حارث همداسې زور لګولو چې پلار یې ورته وویل ، د هغه وژل څه ګران کار ندی ، هغه په درانه خوب ویده دی ، زه پدی کمزورو لاسونو هم هغه وژلی شم، د هغه مړی چیری پټولی هم شم ، خو د هغه دوه ملګری چې تللی دی هغه مونږ نه پریږدی، هغه به مونږ په شک کې نیسی نو ستا په ځوانه میرمن او ځوانی خور باندی به څه حالت راځي، که مونږ هر څومره ورته ووایو چې هغه ولاړ دی بیا یې هم نه منی! ځکه هغه ورته ویلی چې ستاسی تر راتګ پوری به زه همدلته یم .

حارث خپل پلار ته وویل : د دی څخه معلومیږي چې تاسې سیف الدین ښه سړی ګڼی نو تاسې به د مسلمان جګړه د مسلمان په خلاف هم روا بولی؟

بوډا وویل : د دی یو لامل شته چې زه هغه پخپل کور کې نه وژنم ، ما هغه ته په ډاګه وویل چې زه تا ښه نه بولم، نو هغه ماته وویل چې ته د سلطان صلاح الدین ایوبی ملګری یې، هغه ماته دا خبره هم وکړه چې که ستا زوی وژلی شوی وی نو تاته به ډېر مال دولت درکړم، ما ورته وویل چې زه د خپل زوی د شهادت هیله من وم نه د بد مرګ .

سیف الدین زما په نظریاتو پوه شویدی، که مونږ هغه ووژنو او مړی یې پټ کړو نو د هغه نائب سالار به مونږ سمدستی نیسی چې تاسې د سلطان صلاح الدین ایوبی پلویان یاستی نو د موصل والی همدا تاسی وژلی دی !

حارث له داوځ څخه وپوښتل داوځ وروره ته ووایه زه څه وکړم؟ تاسې زما حالات لیدلی وو، تاسې ویلی وه چې الله پاک تاسې د ګناه د کفاری لپاره ژوندی پرینښی یاستی، د ده څخه لویه نیکی څه کیدای شي، چې زه هغه سر دار ووژنم چې په زرګونو مسلمانان یې پخپلو کې سره ووژل ، ته خو پوه او عالم سړی یې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

داؤد وویل : د دی یو سړی د وژلو څخه هیڅ هم پلاس نه راځی ! د هغه نور دوستان شته چې په حلب او حرن کې دی، د هغوی ډېر سالاران دي او دری لوی لښکری دی ، یوازی د سیف الدین په وژلو هغوی ټول وسلی نه غورزوی. د وسلی غورځولو طریقه بیله وي ، د دی لاره دا ده چې دا ټول د جګړې په میدان کې داسې بی وسی شی چې ټول وسله وغورزوی او د سلطان صلاح الدین ایوبی شرایط ومنی .

دا کار د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه پرته بل څوک کولای شي؟

حارث وویل : زما په سینه کې چې کوم اور لګیدلی هغه به څرنګه سوړ شی او ما ته به الله تعالی د دری مجاهدینو وینه څرنګه وبښی؟

داؤد ډېر زیات خوشحاله وه چې هغه ته خپل مقصد سیف الدین تیار پدی کور کې پلاس ورغی، خو هغه د حارث او د هغه د پلار په هکله په اندیښنه کې وه چې هغوی ته حال ووایې او کنه ؟ هغه باید هیڅا ته هم ونه وایې چې دی د څه لپاره دلته راغلی خو د دی څخه پرته کار هم نه کیده ، بلاخره هغه فیصله وکړه چې هغوی دواړه خبر کړی ترڅو کار ورڅخه واخیستلای شي خو مخکې باید د هغوی نظر وګوري چې څومره ورسره ملګرتیا کوي .

هغه غوښتل د سیف الدین څخه ټول معلومات تر لاسه کړی او دا په هغه صورت کې کیدلای شول چې پلار او زوی دواړه ورسره مل شي.

پلار او زوی دواړه د سیف الدین مخالف او د سلطان صلاح الدین ایوبی پلویان وه.

نو داؤد د خپل هدف پوره کولو لپاره هغوی ته داسې خبره وکړه چې هغوی پوه نشی او مطلب ورڅخه لاس ته راشی .

داؤد د هغوی څخه وپوښتل که زه داسې طریقه تاسې ته وښایم چې په راتلوونکی وخت کې سیف الدین د پورته کیدو نشی نو تاسې زما سره ملګرتیا کوی ؟

د حارث پلار وویل :که ته زما د زوی پشان په احساساتو فیصلی نکوی نو زه درسره ملګری کیږم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حارث وویل : زه د وژلو څخه پرته په بل شي فکر نشم کولای .

داؤد دواړو ته په کتلو سره وویل : که تاسې دواړه د خپل عقل او احساساتو واګی ما ته پلاس کې راکړی نو زه به ستاسې پلاس داسی کار سرته ورسوم چې ستاسې روح پری ډاډه شی !

د حارث میرمن او خور یو لوری ته ناستی وی او خبری یې اوریدی.

داؤد هغوی دواړو ته وکتل او بیا یې وویل : ماته قران مجید راکړی ، د حارث خور پورته شوه او قران مجید یې راواخیست ، لومړی یې هغه د سترګو سره ولګولو بیا یې ښکل کړ وروسته یې داؤد ته ورکړ، داؤد هم قران مجید د سترګو سره ولګولو، ښکل یې کړ او بیا یې خلاص کړ. هغه په یو ځای ګوته کیښوده او ویی لوستلو : اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُوْلَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ()إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُوْلَئِكَ فِي الأَذَلِّينَ (شیطان هغوی پخپل واک کې نیولی، د الله جل جلاله یاد د هغوی له ذهنونو څخه وتلی دی ، دا د شیطان ډله ده او واوری چې د شیطان ډله تاوانی ده، هغه څوک چې د الله ﷻ او رسول الله ﷺ مخالفت کوي هغوی به خوار او ذلیل وي) .

دا د سوره المجادله ۱۸، ۱۹ ایاتونه وه چې د قران مجید په خلاصیدلو باندی همدا راواوښتل .

داؤد وویل : دا د الله تعالی کلام دی، ما پخپله خوښه دا ندی خلاص کړی، دا کلمات خپله زما مخی ته راغلل ، دا د الله تعالی حکم دی او دا زیری هم دی .

قران مجید ټولو ته ویلی چې دا د شیطان ډله او لښکر دی ، خو زه تاسې ته د خپل پیر او استاذ سبق درپه یادوم : بیشکه الله جل جلاله فرمایلی: چې کوم کسان د الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم مخالفت کوي هغوی به ذلیل، سپک او خوار وي، خو هغوی به تر هغې خوار، ذلیل او سپک نشی ترڅو چې مونږ د هغوی د خواری او ذلت وسایل برابر نکړو، دا زمونږ مسئولیت دی چې هغوی خوار او ذلیل کړو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه قرآن مجید په دواړو لاسونو کې ونیوه او نورو ته یې وړاندی کړ او بیا یې وویل : تاسې هر یو پدی الهی کلام باندی خپل خپل ښې لاسونه کیږدی او دا ووایې چې د راز څخه به پرده نه پورته کوی او د حق په لاره کې به خپل ځانونه قربانوی . ټولو چې دواړه ښځی هم پکی شاملی وی په قران مجید لاس کیښوده او قسم یې وکړ. قران مجید چې په هغوی کوم اثر وکړ د هغې نښانې په ځیرو کې څرګندې شوې ، په ټولو باندی چوپتیا راغله او ټولو داؤد ته په غور سره کتل .

داؤد وویل : تاسې ټولو په قران مجید لاس کیښوده او قسم مو یاد کړ، الله تعالی قران مجید ستاسې په ژبه را استولی دی، تاسې د دی مقدس کتاب په ټکی ټکی پوهیږی، که تاسې د دی قسم څخه مخالفت وکړ نو د هغه سزا په قران مجید کې لیکلی شویده، تاسې به هم د شیطان په هغه ډله کې شمار شی چې د هغوی په نصیب سپکاوی او خواری ده .

بوډا په حیرانوونکی اواز له داود څخه وپوښتل : ته د کوم لوی عالم مرید ښکاریږې !

داؤد وویل : زما سره کوم علم نشته ؟ زما سره عمل دی ، ما د قران مجید په رڼا کې خپل سر په لاس کې نیولی او دلته راغلی یم، دا سبق کوم عالم نه بلکې سلطان صلاح الدین ایوبی راکړی ، زه د موصل نه بلکې د دمشق اوسیدونکی یم، زه د سلطان صلاح الدین ایوبی را استول شوی استازی او جاسوس یم .

دا دی هغه راز چې د هغې د پټ ساتلو قسم تاسې کړیدی چې د دی څخه به په هیڅ صورت پرده نه پورته کوئ ماته ستاسې د ټولو د مرستی او کومک اړتیا ده ، تاسې ماته ډاډ راکړی چې زه څه وایم هغه به تاسې سرته رسوی .

بوډا وویل : بس مونږ قسم خوړلی دی ته خپل مقصد او مطلب څرګند کړه .

داؤد وویل : ماته د الله تعالی خوشحالی پلاس راغلی د چا له سینی څخه چې ما راز اخیستل غوښتل او بیا مې سلطان صلاح الدین ایوبی ته رسول هغه د دی چت او بام لاندی ماته پلاس راغی، ماته الله تعالی دا لاره راوښودله، زه دا معلومول غواړم چې سیف الدین او د هغه ملګری څه پلان

(c) kerabon.com: The Digital Library

او پروګرام لري، که هغوی جګړه کوي یا د هغې لپاره تیاری نیسی نو مخکې له مخکې یې ختمول ضروری دي، کیدای شي سلطان صلاح الدین ایوبی چمتو نه وي او دوی حمله وکړی نو بیا به څه کیږي ؟

حارث وویل : آیا ماته اجازه شته چې زه د زرګونو مسلمانانو قاتل ووژنم .

داوُد خواب ورکړ دا به زه درته وایم خینی وخت وژل ګټه نه رسوی، ته به هر ګام په پوره حوصله سره پورته کوی . مونږ به سیف الدین تر سترګو لاندی ساتو، لکه څرنګه چې هغه پټ شوی دی ما او حارث به هم هغه ته داسی پټیږو.

* * *

سیف الدین په خونه کې کلک ویده وو، چې لمر ښه راپورته شو نو د هغه سترګی خلاصی شوی . د حارث خور او میرمن هغه ته خوراک او څښاک کیښوده، هغه د حارث خور ته په غور سره کتل او بیا یې وویل : تاسې چې زما دومره خدمت کوی زه به د هغې دومره بدله درکړم چې ستاسې په خیال کې به هم نه راځي، زه به تا پخپل قصر کې وساتم .

نجلی په مسکا سره وویل :که مونږ تا پدی جونګړی کې وساتو نو ته نه خوشحالیږی ؟

زه خو د دښتی په یوه جونګړه کې هم تاسی سره خوشحاله یم .

سیف الدین وویل : نه ! ته باید د ګلانو په منځ کې وساتل شی .

نجلی وپوښتل : ایا ته پدی باور یې چې بیا به دی قصر په نصیب شي؟

سیف الدین وویل : دا خبره تا څرنګه وکړه؟

نجلی وویل : ستا حالت مې چې ولیده د پادشاه پټیدل په جونګړه کې دا معنا لري چې د هغه څخه حکومت تللی او پوځ ورڅخه لاس اخیستی دی .

سیف الدین وویل : پوځ زما څخه لاس ندی اخیستی! زه د لږ آرام لپاره دلته پټ شوی یم، قصر یوازی زما لپاره نه بلکې ستا لپاره هم په نصیب کیږي، ایا ته زما سره تلل خوښوی ؟

د حارث میرمن د خونی څخه وتلی وه او خور یې د سیف الدین سره نژدی کیناسته او بیا یې وویل : که زه ستا پر ځای وای نو ما به سلطان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی ته د ماتې ورکولو څخه مخکې د قصر نوم په خوله هم نه یادولو، که تا زه خوښه کړی یم نو زه تاته وایم چې ستا تبښتیدل او دلته پټیدل زما هیڅ ندی خوښ، خپل پوځ سره یو ځای او بیا په سلطان صلاح الدین ایوبی برید وکړه .

نجلی ډېره ساده پاده وه خو پدی سادګۍ کې یې حسن وو. د هغې په شونډو داسې مسکا وه چې هم شیطانت او هم مینه او محبت .

نجلی وویل : زه شهزادګۍ نه یم ! پدی ډېرو او کمرونو کې پیدا شوی او همدلته لویه شوی یم، زه د سپایې لور او د سپایې خور یم ، زه ستا سره قصر ته نه بلکې د جګړې میدان ته ځم، ایا ته زما سر د توری وهلو مقابله کوی؟ په ډېرو او کمرونو کې زما سره آسپ ځغلولی شې؟

سیف الدین وویل : ته خو یوازی ښایسته نه بلکې جګړه کوونکی هم یې؟ بیا یې د هغې په ویښتانو لاس راکش کړ او دا یې وویل داسې ښکلی ویښتان ما لومړی ځل لیدلی دی .

نجلی د هغه لاس په قلاره لری کړ او بیا یې وویل : ویښتان نه بلکې متی ! تاته اوس زما د ویښتانو اړتیا نشته بلکې د متو اړتیا ده! ماته ووایه چې ستا پروګرام څه دی؟

سیف الدین وویل : ستا پلار خطرناک سړی دی ! هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی ملګری دی، هغه ما شاید خوښ نکړی زه ویریږم چې هغه ماته دوکه رانه کړی .

نجلی په کړس کړس وخندل او بیا یې وویل : هغه بوډا سړی دی، معلومه نده چې هغه ستا سره څه ډول خبرې کړی، هغه خو د شپې څخه راپدیخوا مونږ ته ستا تعریفونه او ستاینې کولې، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی یوازی نوم اوریدلی دی، هغه نور نه پیژنی، د هغه څخه تاسې مه ویریږی، کمزوری سړی ستاسې څه کولای شي؟ ما امتحان کړی .

سیف الدین هغې ته خپل لاس ور اوږد کړ نو نجلی شاته شوه ویې ویل : زه تا له خپل بدن څخه نه بی برخی کوم، زه به خپل ځان تاته سپارم، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وخت چې کله تاسې سلطان صلاح الدین ایوبی ته ماتی ورکړی، اوس تاسې په ستونزو کې راګیر یاستی، زما څخه لری اوسی، ستاسې اراده څه ده؟

سیف الدین عیاش او د ښځو ښکاری وو، ښکلی او ښایسته نجونې د هغه لپاره څه نا اشنا نه وی خو هغه پدی نجلی کې داسې څه ولیدل چې هیڅ ورته نه تسلمیده، د هغه په وړاندی نجونو خپل ځانونه قربانول، دی نجلی په هغه داسې وار وکړ چې د هغه غیرت یې رابیدار کړ.

سیف الدین وویل: واوره نجلی! ته غواړی زما نارینتوب امتحان کړی، اوس به زه ستا د بدن سره هغه وخت لاس لګوم چې کله د سلطان صلاح الدین ایوبی توره زما پلاس کې وي او د هغه په آس باندی سپور وم، ته ژمنه وکړه چې ته به ماته راځی.

نجلی وویل: تاسې ما د جګړې میدان ته له ځان سره بوځی.

سیف الدین وویل: نه داسې نشی کیدای زه به اوس پوځ تیاروم، ما یو سړی موصل ته استولی، ما هغوی ته احوال استولی چې پوځونه تیار کړی چې سمدستی په سلطان صلاح الدین ایوبی باندی حمله وکړو ترڅو هغه زمونږ د ښارونو محاصری ته را نشی.

تر نن مابنام پوری زمونږ دواړه ملګری راځی، نو معلوم به شي چې په حلب او حرن کې پوځونه په څه حالت کې دي، مونږ ماتې نه منو! سمدستی به ځوابی حمله او برید کوو.

د سیف الدین شخصیت یوازی ایمان پلورل او د ښځو ښکار کول وه ځکه نو هغه یوی ساده پاده نجلی دومره تر اثر لاندی راوست چې هغه ډېر مهم پوځی راز هم ورته رسوا کړ، نجلی د دی خبرو تر اوریدو وروسته د هغه لاسونه ښکل او بیا له خونی ووته.

* * *

د هغه سره چې کوم دوه کسان ملګری وه یو یې موصل او بل یې حلب ته استولی دی! د حارث خور دا خبره خپل پلار، ورور او داؤد ته وکړه، د هغه اراده دا ده چې دری واړه لښکری سره یو ځای او بیا په سلطان صلاح

(c) ketabton.com: The Digital Library

الدین ایوبی باندی برید وکړی تر څو هغه د دوی ښارونه محاصره نکړ ی.
کله چې یې ملګری راشي نو څرګنده به شی چې پوخونه د جګړې دی او کنه ؟
د دی نجلی نوم فوزی وو، دومره چالاکه او تیزه نه وه خو هوښیاره او اسلامی جذبه او احساس ورسره وو.
داؤد هغې ته ویلی وه چې د سیف الدین له سینی څخه راز راوباسی.
فوزی ته داؤد طریقه او چل ښودلی وو خو دا یې هم ورته ویلی وه چې هغه عیاش او بدکاره انسان دی، نو د هغه د جال څخه به ځان ساتی، فوزی چې کومی خبری د سیف الدین څخه واخیستی هغه د دی وړ وی چې باید د هغه پسی شی.
نیمه شپه وه چې د بوډا سترګی پرانستل شوی، هغه د دروازی او آسونو آواز واوریده. نو دروازه یې خلاصه کړه ګوري چې د سیف الدین نائب سالار ولاړ دی، بوډا آس یو لوری ته بوتلو او نائب سالار د سیف الدین خونی ته ورغی، بوډا د هغه څخه د خوراک او څښاک په هکله وپوښتل خو هغه انکار وکړ نو بوډا بیرته ورڅخه راغی خو داسې سلوک یې ورسره وکړ چې د هغوی غلام وي، سیف الدین بوډا ته وویل ویده شه نو هغه د خادم پشان راووت او ولاړ، بوډا داؤد راپاڅولو او دواړه د دروازی شاته ودریدل.
ګمشتګین د الملک الصالح سره دی نائب سالار وویل : ما چې په موصل کې حالات ولیدل ښه دی او مونږ کولای شو جګړه وکړو، سلطان صلاح الدین ایوبی په ترکمان کې دی، صلیبی سلا کارانو ویل چې هغه د الجزیره او دیار بکر څخه نوی کسان پوځ کې ځیره کوی نو داسې معلومیږی چې هغه سمدستی د پرمختګ پلان نلری او له خیمو څخه داسې معلومیږي چې هغه ډېر وخت تیر وي، هغه پدی هیله دی چې مونږ زر تر زره جګړه نشو کولای، زمونږ د موصل د پوځ دریمه برخه کسان شته او نور څه مړه شوی او څه درک نلری.
سیف الدین وپوښتل : ایا دا امکان لري چې پدی پوځ سره مونږ په سلطان صلاح الدین ایوبی حمله وکړو؟

(c) ketab.com: The Digital Library

نائب سالار وویل : یوازی زمونږ پوځ د حملی لپاره بس ندی د الصالح او گمشتگین ملگرتیا ضروري ده، زمونږ د سلا کارانو (صلیبیانو) هم همدا خبره خوښه ده .

سیف الدین وپوښتل : تا هغوی ته وویل چې زه دلته یم ؟

نائب سالار وویل : ما دا ځای ورته ونښوده ! ما ورته وویل چې هغه د ترکمان په شا او خوا کې ګرځي او د سلطان صلاح الدین ایوبی حالات پخپلو سترګو ځاری ترڅو د راتلوونکی جګړې پلان جوړ شي، زما په فکر ستا تلل دری ځلور ورځی وروسته موصل ته کیدای شی .

سیف الدین وویل : زه باید لومړی د حلب حالات معلوم کړم بل ملګری (قوماندان) به تر سبا مابنام پوری راورسیږي، ته پوهیږی چې ګمشتګین شیطان فطرت انسان دی، هغه باید خپلی کلا حرن ته تللی وای، په حلب کې هغه څه کوي؟ زه د موصل ځخه مخکې حلب ته تلل غواړم، بیشکه چې ګمشتګین زمونږ اتحادی دی خو زه ورته دوست نشم ویلای، زه باید د الملک الصالح سالاران پدی قانع کړم چې د وخت ځخه ګټه واخلو او سمدستی حمله وکړو، دا هم باید وکړو چې دری واړه لښکری سره یو شي او یو اعلی قوماندان ولري. مونږ مخکې ځکه ماتی وخوړه چې لښکر مو سره جدا جدا وو، مونږ د یو بل د پلان ځخه خبر هم نه وو کنه د مظفر الدین حمله نه ناکامیدله .

نائب سالار وویل: مرکزی قوماندہ باید ستا په غاړه وی او مونږ باید د خپلو دوستانو په هکله هم هوښیار اوسو .

سیف الدین وپوښتل : ایا صلیبیان مونږ ته کومک راکوي؟

نائب سالار وویل : هغوی خپل پوځیان نه راکوی خو اوښان، آسونه او وسله راکوی .

نائب سالار وویل : تاسې خو به دلته کوم خطر نه وی محسوس کړی؟

سیف الدین ځواب ورکړ نه ! بودا باوری معلومیږي، د هغه لور په جال کې نښتی ده خو ډېره احساساتی ده، هغه وایی لومړی سلطان صلاح الدین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوبی ته ماتی ورکړه، د هغه توره راوړه، د هغه په آس سور شه نو بیا زه ستا سره ځم .

نائب سالار په کړس کړس وخندل .

پدی وخت کې حارث، داؤد او بودا دروازی ته غوږ نیولی او هر څه یې اوریدل. سیف الدین ته دا هیڅ څرګنده نه وه چې پدی کور کې د بودا او دوه میرمنو برسیره دوه مجاهد ځوانان هم شته چې هر وخت کولای شي دی ووژنی .

سیف الدین پدی هیڅ خبر نه وو چې نجلی نه بلکې دی د هغه په جال کې نښتی دی .

* * *

داؤد او حارث د کور په دننه خونه او سیف الدین سره د نائب سالار په باندنی خونه کې بند پراته وه. فوزی د ورځی دری څلور ځلی د سیف الدین خونی ته ورغله، هغې به ځان ورڅخه ساتلو نو ځکه هغه ورته پلمی لټولی، د فوزی څخه هغه وپوښتل : ستا ورور زما په پوځ کې سپایی دی، زه به هغه قوماندان وټاکم .

فوزی وویل : مونږ ته څرګنده نده چې هغه ژوندی دی او که مړ! که هغه مړ شي نو مونږ به بی آسری اوبی سر پرسته شو .

سیف الدین وویل : پدی صورت کې به زه ستا پلار او د ورور میرمن دواړه له ځان سره موصل ته بوځم .

د فوزی پلار بودا هم هر وخت سیف الدین ته ورتللو او عملاً یې ثابته کړه چې مونږ ستا خوا خوږي او پلویان یو.

د شپی بیا دروازه وټکیده او بودا هغه خلاصه کړه، د باندی د سیف الدین هغه قوماندان ولاړ وو چې حلب ته یې استولی وه. هغه قوماندان د سیف الدین خونی ته ورسولو او خپله یې آس وترلو بیا یې د میلمه څخه د خوراک او څښاک پوښتنه وکړه هغه وویل خوراک او څښاک خونی مې ندی کړی . فوزی د خبرو اوریدلو لپاره خپله خوراک او څښاک خونی ته راوړ نو قوماندان خبری بس کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیف الدین ورته وویل : دا خپله وګنه خبری وکړه، فوزی خوراک او څښاک د قوماندان مخې ته کیښوده او خپله د سیف الدین سره نږدی کیناسته، د حلب د پوځ جذبه د ستاینی وړ ده!

قوماندان وویل : الملک الصالح سلطان صلاح الدین ایوبی ته د سولی پیغام استولی دی .

سیف الدین په حیرانتیا سره وپوښتل : د سولی پیغام؟

قوماندان وویل : هوکی د سولی پیغام !

قوماندان وویل : خو ماته څرګنده شوه چې هغه سلطان صلاح الدین ایوبی ته دوکه ورکړی، صلیبی دوستان تر هغې پوری د لښکر اړتیاوی پوره کوي او هغوی دی ته هڅوی چې په ګډه د موصل او حرن سره په سلطان صلاح الدین ایوبی حمله وکړي مخکې لدی چې هغه برید وکړی، هغه غواړی هتله د خپل لښکر اړتیاوی پوره کړی، د الملک الصالح سالاران هم غواړی چې په سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی حمله او برید وشي !

ما د حلب د یو سلا کار (صلیبی) سره ولیدل هغه ویل چې که تاسې سمدستی حمله ونکړی نو دا به ستاسې لویه غلطی وي، په سلطان صلاح الدین ایوبی باندی حمله د ماتی لپاره نه بلکې د تیاری د مخنیوی لپاره ضروری ده، هغه باید ډاډه پری نښودل شي بلکې پرله پسی حملی پری وشی او کماندویی حملی او بریدونه وي. هغه باید د ترکمان د سیمی څخه وویستل شي تر څو د هغه څاروی وړی او تړی پاتی شي .

سیف الدین وویل : دا خبره ډېره په زړه پوری ده دا ډول جګړه زما زمری سالار مظفر الدین کولای شي، ځکه چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره سالار پاتی شوی، زه کوښښ کوم چې عمومی قوماندانی ماته راکړل شي ترڅو د صحرایی ګیډر پشان سلطان صلاح الدین ایوبی په منډو تړو کې ختم کړم .

قوماندان وویل : ما کوښښ وکړ چې د الملک الصالح سره وګورم . خو نورو سالارانو هغه داسې راګیر کړی چې لیدل ورسره مشکل دی، پورتنی خبری ما د هغه سالارانو څخه معلومی کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیف الدین وویل : ته باید یو ځل بیا حلب ته ولاړ شي ، صالح ته باید دا پیغام یوسی چې تا د سلطان صلاح الدین ایوبی سره په روغه کولو مونږ ته دوکه راکړه، تا د هغه حوصله لوړه کړه، هغه به اوس مونږ هیڅ یو ونه ښنی، ته کوچنی یې او وډار شوی، یا دا چې سالاران دی ویریږی او سوله خوښوي .

سیف الدین قوماندان ته لوی پیغام ورکړ او بیا یې ورته وویل : ته باید د شپې په اخری برخه کې ولاړ شي چې څوک دی دلته ونه ګوري .

دا هماغه پیغام وو چې په تاریخونو کې راغلی، قوماندان تر لږ خوب وروسته بیرته پاځیده او د خپل مقصد په لور روان شو.

* * *

څومره خبری چې فوزی اوریدلی وی هغه ټولی یې داؤد ته وکړی ځکه دا د کار او مهمی خبری وی. حارث او بوډا پلار یې په درانه خوب ویده وه .

داؤد د فکر او سوچ لپاره د باندی راووت نو فوزی هم ورپسی ورغله .

فوزی داؤد ته وویل : ماته د دی څخه لوی او غټ کار وسپاره زه هر ډول قربانی ته چمتو یم .

همدا لوی کار دی چې ته یې سرته رسوی، دا کار زما دی خو ته راسره ملګرتیا وکړه، همدا زمونږ د دین او ملت خدمت دی چې هر یو یې باید سرته ورسوو .

داؤد فوزی ته وویل : سیف الدین ډېر چالاک سړی دی داسې نه چې په خپل جال کې دی راګیر کړی .

فوزی له داؤد څخه وپوښتل : ته د کوم ځای اوسیدونکی یې ؟

داؤد وویل : مونږ وطن نلرو او د هر ځای اوسیدونکی یو - زه له کوره د قربانی لپاره راوتلی یم او چیری چې شهید شوم هماغه زمونږ وطن دی، د الله جل جلاله ځمکه ددی کلمی لا اله الا الله محمد د رسول الله د ویونکو خاوره ده .

زه پلار ، مور او خویندو لوی کړم او بیا یې الله تعالی ته وسپارلم او په خپلو زړونو باندی یې تیږی کینبودی او ددی څخه لاس په سر شول چې دوی به ما یو ځل بیا وګوری .

(c) ketabton.com: The Digital Library

فوزی وویل : ستا په زړه کې به د خپل کور د تللو او هلته د پلار مور او خویندو د لیدلو هیله وی ؟

داؤد وویل : انسان چې کله د هیلو غلام شی نو خپل مسئولیت تری هیر شی لومړی د ځان نه وړاندی د جذباتو قربانی کول دی نو ایا ته داسی قربانی ورکولی شی ؟

فوزی وویل : ایا ته ما د خپل ځان سره یو ځای ساتلی شی ؟

داؤد وویل : نه !

فوزی پوښتنه وکړه : ایا څو ورځی نوری تیرولی شی .... ؟

داود وویل : د خپل فرض تر ادا کولو پوری ولی نه ! خو دلته زما په پاتی کیدولو تا ته څه ګټه ؟

فوزی وویل : د کومی ورځی چې تاسی راغلی یاست او ستاسی خبری اورم نو زړه می غواړی چې تل له تاسی سره وایی ....

داؤد وویل : زه پداسې کار پسی راوتلی یم چې هره شیبه په هغې کې د مرګ خطر دی .

فوزی وویل : زه هم ستاسره هر ډول قربانی او سرښندنی ته چمتو یم

داؤد فوزی ته وویل : زما پښتو ته ځنځیرونه مه اچوه ته خپله هم خان د داسې خبرو څخه ازاد کړه، زمونږ په وړاندی ډېره سخته لاره ده، یو د بل سره به لاس ورکوو او یو د بل په مرسته به وړاندی څو خو د یو بل د لاری خنډ کیږو به نه، ته زما سره تر اخره پوری نشی تللای او نه زه ستا لپاره دومره ژوندی پاتی کیدایی شم

فوزی وویل : ستاسې خبری زما د زړه خبری دی. تا چې موږ نه کومه لاره ښودلی هغه زما د روح خبره ده- زمونږ او ستاسې مقصد او هدف یو دی

داؤد وویل : تا ریښتیا وویل فوزی ! چې زمونږ هدف یو دی خو دا له یاده ونه باسی چې په لاره کې د وینی ویالی دي چې پل نلری، که ته غواړی ما خپل کړی نو دا به د وینی لیکل وي چې کیدای شي زمونږ او ستاسې مړی سره لری شي خو بیا به سره یو ځای کیږو، د حق د لارویانو ودونه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نکاح په اسمان کې کیږي او د هغوی وراګانی او جنجونه د کهکشان له لاری خې چې د هغوی په خوشحالی کې ټول آسمان سینګار او ډولی کیږي .

پدی خبرو سره د فوزی په عزم او اراده کې نور هم کلک والی راغی .

دوه ورځی وروسته هغه قوماندان راغی کوم چې الملک الصالح ته یې پیغام وړی وو، د هغه ورسره لیدنه نوه شوی خو پیغام یې ورته رسولی وو. هغه ورته وویل : لیکلی ځواب درکوم ما هغه ته پوره پته ورکړه چې په هغې به ځواب راشی .

سیف الدین څو ورځی پیغام ته کیناسته خو هیڅ درک ونه لګیده هغه پدی ډډ اندیښمن شو.

سیف الدین نائب سالار ته وویل : زه باید خپله حلب ته ولاړ شم که د حلب پوځ او صالح د سلطان صلاح الدین ایوبی سره سوله کړی وي نو مونږ باید بیا ډډ سوچ او فکر وکړو، په ګمشتګین باندی هیڅ باور نشته ، مونږ یوازی جګړه نشو کولای، مونږ باید د صلیبیانو سره یو ځای پلان جوړ کړو .

نائب سالار وپوښتل : ایا دا کیدای شي چې الملک الصالح د سولی ترون مات کړی .

قوماندان وویل : دا امکان لری سالاران وایې چې دا دوکه ده او که دوکه نه وي هم مونږ دا روغه نه منو او سلا کاران (صلیبیان) خو د سمدستی جګړی پلویان دی .

نائب سالار وویل : تاسې باید حلب ته ولاړ شی زه موصل ته ځم .

سیف الدین قوماندان ته وویل : ته باید یو ځل بیا حلب ته ولاړ شی ، الملک الصالح ته ووایه چې زه را روان یم، ته چې نن ولاړی نو زه درپسی سبا درځم، هغه ته ووایه چې په المبارک سیمه کې به سره ګورو، که هغه لیدل نه غوښتل نو بیا ماته خبر راکړه .

نائب سالار وویل : ایا سلا یوازی تلل مناسب دی ؟

سیف الدین وویل : پدی سیمو کې څه خطر نشته زه د شپی ځم ، چا ته څه معلومه دي چې دا د موصل والی دی .

(c) ketabton.com - The Digital Library

نائب سالار وویل : د سلطان صلاح الدین ایوبی په جاسوسانو هیڅ باور او اعتبار نشته د هغوی څخه زمونږ هیڅ ځای هم خوندی ندی .

سیف الدین وویل : زما تلل هلته ضروري دي خطر به په ځان قبلوو، ته نن موصل ته ولاړ شه زه به سبا شپه حلب ته روان شم . څه وخت چې دا خبری کیدلی حارث او داؤد د دروازی په درز کې ورته غوږ ایښی وو.

هغوی د دی څخه وروسته خپلی خونی ته ولاړل، داؤد وغوښتل چې د سیف الدین پسی شي او د هغه حالات معلوم کړي خو په څه ډول او طریقی سره - پدی فکر او سوچ کې هغه ډوب وو.

داؤد حارث ته وویل : مونږ به د سیف الدین ساتوونکی شو او حلب ته به ورسره ځو، مونږ به ناڅاپی د هغه سره مخامخ شو او ورته وبه وایو چې مونږ ستا په پوځ کې یوکه هغه قانع نشی او مونږ موصل ته واستوی نو بیا به څه کوو ؟ د دی خبری چل ماته راځي ته هیڅ غم مه کوه !

په همدی شپه سیف الدین، نائب سالار او قوماندان په یوه خونه کې ناست وه، سیف الدین هغوی دواړو ته لاربنوونی وکړی لومړی قوماندان او بیا نائب سالار ولاړل. سیف الدین یوازی پاتی شو او څملاسته .

ناڅاپی د سیف الدین د خونی دروازه په ګړز سره خلاصه شوه او فوزی په ډېره خوشحالی سره هغه ته ورننوته او په مسکا یې وویل : زما ورور راغی فوزی په ډېره خوښی سره وویل : د هغه سره یو بل ملګری هم شته .

سیف الدین وویل : تا هغوی ته وویل چې زه دلته یم .

فوزی وویل : هو ! هغوی دومره خوشحاله شول چې سمدستی یې د لیدلو اجازه وغوښتله .

سیف الدین وویل : هغوی دواړه راوله .

* * *

داؤد او حارث سیف الدین ته ورننوتل او عسکری سلامی یې وکړه، بیا د سیف الدین په اشاره د هغه سره کیناستل. هغوی پخپلو جامو او سرونو کې دوړی او ګردونه اچولی او سترې ستومانه معلومیدل. سیف الدین ورڅخه وپوښتل چې تاسې په کوم ګروپ او ډله کې وی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حارث ځواب ورکړ ځکه چې هغه خو د ده په پوځ کې وو، داوُد غلی ناست وو ځکه چې هغه ته هیڅ معلومات نه وو.

سیف الدین ورځخه وپوښتل : تاسې دا دومره ورځی چیری وی؟

داوُد وویل : نه شرمیږو چې ووایو زمونږ پوځ په څه توګه ماتی وخوړه کله چې مونږ په شا شو نو په یو کمر کې پټ شو او دا مو لیدل چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ مونږ پسی راځی او که بل لوري ته حرکت کوی، زه همداسې پټ ورپسی وم، شاید تاسې ته به یاد وي چې صلیبی سلا کارانو زمونږ څه ډلی اوګروپونه روزلی وه چې یو پکې زه هم وم نو ما د هغوې د روزنی په اساس د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ څارلو، که زمونږ سره اوه اته کسان وای نو ډېر زیان به مو ور رسولای وایی. چې بلاخره هغوی د ترکمان په سیمه کې واړول او خیمی یې ولګولی داسې معلومیدل چې هغوی دلته زیات وخت تیروي، زه پدی ډېر خفه شوم چې ولی زمونږ پوځ تینبسته وکړه. د هغوی حالت زمونږ څخه ډېر خراب دی ، د هغوی نیمایې پوځ مړه او زخمیان دی که تاسې خپل پوځ راټول کړی او حمله وکړی نو هغوی به تر دمشق پوری وځغلوي .

سیف الدین د داود راپور ډېره په شوق او غور سره اوریدلو ځکه په هغې کې د ده ستاینه او د سلطان صلاح الدین ایوبی بدی بیان شوی وه.

مونږ غوښتل موصل ته ځان ورسوو او تاسې د دی حالاتو څخه خبر کړو خو په لاره کې د حارث کور راغی نو دی لوری ته راوګرځیدلو چې د هغوی کورنی خبره کړو خو چې کله ستاسې څخه خبر شو نو ډېر زیات خوښ شوم چې دلته نژدی راته تاسې په لاس راغلی .

داوُد وویل : مونږ ستاسې غلامان یو څه چې تاسې حکم کوی مونږ هغه پر ځای کوو.

سیف الدین وویل : ستاسې په خبرو زه ډېر خوشحاله شوم د دی زړورتیا انعام به هرومرودرکوم .

حارث وویل : مونږ ته لدی څخه زیات انعام څه دی چې ستاسې سره یو ځای ناست یو مونږ ستاسې لپاره خپل سرونه قربانوو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

داؤد وویل: داسې معلوم شول چې ستاسې سره نور ملګری هم شته دی؟

سیف الدین وویل: هغوی دواړه ولاړل او زه هم تلل غواړم ؟

داؤد وویل: تاسې چیری تلل غواړی ؟

سیف الدین وویل: زه لومړی حلب ته خم او بیا موصل ته .

داؤد وویل: تاسو خو یوازی یاستی؟ ستاسې سره خو څوک ساتوونکی هم نشته؟

سیف الدین وویل: پدی سیمه کې څه خطر نشته یوازی خم .

داؤد وویل: د سپین سترګی ښښنه غواړم! دا سیمه د دښمن څخه خالی مه بولی، زه چې څومره پوهیږم هغو مره تاسې ته معلومات نشته ، د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندو دلته ګرځی که هغوی تاسې وپیژنی نو مونږ دواړه به بیا تر اخری عمره پوری پیښمانه وو ، مونږ باید ستاسې سره ولاړ شو، زمونږ سره وسله او آسونه خپل شته دی ، مونږ درسره خامخا څو .

سیف الدین له مخکې څخه هم ویریدلی وو خو داؤد ښه وویرولو نو هغه قانع شو چې دوی دواړه له خان سره بوځي. هغه ورته وویل: راتلوونکی شپه غوړه مالی وکړه.

* * *

څه وخت چې دا دری واړه مسلمان واکمنان د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف په تیاریو بوخت وه، د هغه ځای څخه لری د صلیبی قوماندانانو او واکمنانو غونډه او کانفرانس هم پیل شوی وو، هغوی د دی دری واړو لښکرو په ماتی غور کولو، دی تولو یو یو ځل د سلطان صلاح الدین ایوبی په مقابل کې ماتی خوړلی وه او د هغه توره ورته څرګنده وه.

ریمانډ وویل: د دوی ماتی اصلاً زمونږ ماتی ده ، د سلطان صلاح الدین ایوبی د پوځ شمیر زیات نه وو .

فرانسوی رینالټ وویل: زه ستا د خبری سره اتفاق نلرم ! زمونږ مقصد او هدف دا ندی چې دوه مسلمانان سره وجنګوو او په هغوی کې دی زمونږ پلویان خامخا کامیاب شي، اصلاً زمونږ کار د هغوی جنګول دي او چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک پکې کامیابیږي مونږ ته یې څه دی؟ زمونږ تر تولو خطرناک دښمن سلطان صلاح الدین ایوبی دی، مونږ غواړو د هغه سره خپل وروڼه په جګړه اخته کړو تر څو د هغه د لاری خنډ شي او هم یې ځواک او قوت ختم کړی، که هغوی ځواکمن شي او سلطان صلاح الدین ایوبی مات کړی بیا زمونږ سره هم لاس اچوی .

زه به تاسې تولو ته د مسلمانانو د سیمو او واکمنانو پوره حال بیان کړم چې زمونږ سلا کارانو را استولی دی .

یو قوماندان وویل : د سلطان صلاح الدین ایوبی مخالف دری پوځونه ډېر ورخطا دی، زیات کسان یې له لاسه ورکړی، وسله او سامان یې ختم شوی او پوځ یې د جګړی همت هم له لاسه ورکړیدی، زمونږ سلا کارانو دا کوښښ پیل کړی چې د حلب، موصل او حرن پوځونه چې په هره توګه او صورت کې وی باید په سلطان صلاح الدین ایوبی ناڅاپی برید وکړی او هغه له منځه یوسي .

اګستس وویل : کیدای شي دا طریقه هم بریالی نشی سلطان صلاح الدین ایوبی قرار ندی ناست ، د هغه جاسوسان له تولو حالاتو څخه خبریږي، د هغه بی خبره ګیرول ممکن ندی. هغه ته د هری حملی خبر دوه ورځی مخکې ورځي، خو یو کار کیدای شي چې زمونږ سلا کاران هم د جاسوسی نظام ښه تیز او فعال کړی او هر لوری ته یې خپاره کړی تر څو د هغوی نظام ورسره فلج او بی کاره شي، د پوځ حرکت باید ډېر پټ او شا او خوا سیمی هم وڅارل شي .

داسې معلومات هم شته چې سلطان صلاح الدین ایوبی د هغې سیمی څخه نوی کسان د پوځ لپاره نیسی ،

یو بل قوماندان وویل : د ده باید مخه ونیول شي او دا کار یوازی په عمومی برید باندی کیدای شي، بله لاره دا ده چې هلته د مصر پشان اخلاقی بی لاری زیاته شی ، د خپلو خویندو او لونو څخه کار واخلو هغوی د صلیب لپاره هر ډول قربانی ورکولو ته چمتو دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی لپاره چې د سلطان صلاح الدین ایوبی حیثیت ختم شي باید د هغه په خلاف سخت تبلیغات او پروپاګند پیل شي او په هغه پوری ناوړه او خراب تورونه وتپل شي خو دا کار باید د مسلمانانو په خوله او ژبه وشي، کیدایی شي د دی لاری د هغه شخصیت ختم او بی کاره وګرځي .

اګستس وویل : کوم مسلمانان چې د واک وږی دی هغوی ته د واک امید او هیله ورکړی کوم چې د مال وږی دی هغوی ته د مال ژمنه ورکړی .

د دی کارونو سره سره د جګړې لپاره تیاری ونیسی .

یو قوماندان وویل : مونږ ته پوره وخت پلاس راغلی، د هغوی په منځ کې اوس د واکمنی حرص را بیدار شوی او د دی لپاره یې جګړې سره ګرمی کړی که مونږ پدی قوم کې خپل دوستان نه وي پیدا کړی سلطان صلاح الدین ایوبی به اوس بیت المقدس نیولای وای .

ریمانډ وویل : زه حیران یم همدا مسلمانان چې د سلطان صلاح الدین ایوبی په لښکر کې دی یو یو یې زمونږ په لسو کسانو قوی او غالب وي خو چې د نورو سره شي بیا ډېره بده ماتی خوری .

دا د عقیدی او فکر برکت دی چې مسلمانان ورته ایمان وایی !

رینالټ وویل : کوم سالار یا سپاهي چې خپل ایمان وپلوری د هغه سره بیا د جګړې احساس هم ختم شي، هغه د ژوند پسی ګرځي، په همدی خاطر مونږ باید د مسلمانانو د زړونو څخه ایمان وباسو، د هغوی عقیده خرابه او برباد کړو. هغوی په ښځو او نشو باندی ککړ کړو، بیا تاسې ته د ځانونو او آسونو مړه کولو ضرورت نشته، هر څه به خپله کیږي .

پدی غونډه کې فیصله وشوه چې د حلب، حرن او موصل لښکری سره یو سره د یو ځای والی بیا هم باید یو له بل نه جلا جلا وساتل شي او بی اتفاقی پکی پیدا شي.

* **

د شپی لومړی برخه ختمه شوی او د حارث په کلی خوب او غفلت غلبه کړی وه. د حارث له کور څخه پدی پته او غلی شپه کې دری سپاره ووتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو سیف الدین بل داؤد او دریم حارث وو. د حارث او داؤد سره برچی او توری وی. د دوی د رخصتولو لپاره د حارث پلار او د هغه خور فوزی هم دروازی ته راوتلی وه، سیف الدین سترګی په فوزی خښی کړی وی خو فوزی داؤد ته خپل تول پام ګرځولی وو. چې د دی څخه وروسته دری واړه آسونه په تیاره کې ورک شول. دری واړو توله شپه په سفر کې تیره کړه، کله چې سهار شو نو سیف الدین له هغوی څخه ډېر مخکې شو او دوی دواړه ورپسی شاته لړی روان وه چې څوک پری شک ونکړی. حارث او داؤد پخپلو کې سره غږیدل خو اواز یې سیف الدین ته نه رسیدلو.

حارث وویل : ته ولی ماته اجازه نه راکوی ؟ همدا د وژلو ښه وخت او ښه ځای دی، هیچا ته هم معلومات نشته چې څوک ورسره وو؟ مړی به یې چیری پټ په خاورو کې ومنډو .

داؤد وویل : حارثه د ده په وژلو هیڅ هم نه کیږي ! که دا ووژل شي نو پوځ یې بل څوک استعمالوی، داسې چار پکاره دی چې تول پوځ یې بیکاره او فلج شي .

د غرمی څخه مخکې هغوی ته د حلب منارونه ښکاره شول، هغوی د لاری څخه چپ شول او د المبارک سیمی ته ولاړل چې هلته ونی، بوټی ، شنه ګیاوی او اوبه زیاتی وی، کله چې دوی هلته ورسیدل د هغه قوماندان په منډه راغی او ویی ویل چې الملک الصالح تیار راغلی او ستاسې په انتظار کې ناست دی ، د هغه دوه سالاران راغلل او سیف الدین ته یې هر کلی ووایه، بیا صالح هغه ته په حلب کې د شپی میلمستیا وکړه او هلته د خبرو لپاره وخت وټاکل شو. دواړو د شپی سره ولیدل او اوږد بحث یې سره وکړ، ځینی کتابونه چې د هغه وخت حالات یې لیکلی وایې چې سیف الدین الصالح ته وویل چې تاسې ماته د خپل پیغام لیکلی ځواب رانه کړ، الصالح پدی خبره ډېر خفه شو چې ما خو ډېر وخت کیږي چې ځواب در استولی دی، هغوی لټون پیل کړ چې د پیغام ورونکی پیدا کړی خو د هغه هیڅ پته ونه لګیده او نه چا پیژندلو چې پیغام چا وړی دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبره صلیبی سلا کارانو ته ورسیده هغوی وویل چې یا خو پیغام ورونکی د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوس دی چې لیک به هغه ته رسیدلی وي یا دا چې په لاره کې نیولی شوی او له منځه تللی دی. خو د دی لپاره چې سلطان صلاح الدین ایوبی مخکې حمله ونکړی نو باید تاسې سمدستی یرغل او برید وکړی او هغه ته وخت مه ورکوی.

صلبیانو غوښتل په هره توګه چې وی باید د مسلمانانو تر منځ تکر راشي نو فیصله یې وکړه چې سمدستی دی دری واړه لښکری په حلب کې سره یو خای شي. بیا یې موصل او حرن ته پیغام واستاوه چې څومره لښکر تیار وي هماغه دی سمدستی حلب ته خان راورسوي. د ټول پوځ عمومی قوماندان سیف الدین وټاکل شو خو ګمشتګین پری خوښ نه وو، هغه خپل پوځ ورکړ خو په جګړه کې ورسره شریک نشو، په دوه دری ورځو کې دری واړه پوځونه په حلب کې راټول شول ، د هغوی لپاره صلیبیانو مرسته او وسایل لامخکې رارسولی وه. او د نور سامان ژمنه یې هم ورسره وکړه او بیا یې عمومی لښکر ته د حرکت حکم وکړ، د دی لپاره چې حمله ناڅاپی او پته وشي نو لښکر د شپې وخوځیده او په ټوله لاره کې کماندو یې او جاسوسی کسان ګمارل شول چې لاره هر لوری ته وڅاری او شکمن کسان بندیان او حلب ته یې راورسوی.

سیف الدین داؤد او حارث راوغوښتل او هغوی ته یې ډېر شاباسی ورکړ چې تاسې زما سره په سخت وخت کې مرسته وکړه ، د دی به وروسته انعام درکول کیږي. حارث ته یې وویل چې ستا د خور پر ما یو قرض دی زه به هغه قرض پوره کوم او بیا به درځم- هغې ماته ویلی چې د سلطان صلاح الدین ایوبی توره او آس خان سره راوړله نو زه به ستا یم.

حارث وویل : مونږ به فاتح ګرځوو ایا دری واړه پوځونه ګډ او شریک ځي؟

سیف الدین په خندا وویل : هو! که ژوندی وم نو د دری واړو اعلی قوماندان به زه یم.

داؤد وویل : اوس به نو د سلطان صلاح الدین ایوبی د تیښتی وار وي.

(c) k...ton.com: The Digital Library

داؤد او حارث احساساتی او چاپلوسانه خبری کولی او د سیف الدین څخه یې ټول پلان معلوم کړ. سیف الدین هغوی ته وویل چې زما ګارډ راغلې تاسې خپل ګروپ ته ولاړ شی، زه به تاسې تل یادوم.

* * *

دری واړه پوځونه چې اوس تری یو لښکر جوړ شوی وو د شپې په تیاره کې حرکت وکړ، حارث او داؤد د موصل په پوځ کې شامل شول، لښکر په منظم ډول مخ په وړاندی روان وو چې په لاره کې یوه داسی غرنی سیمه راغله چې کمرونه، ډبری، لوړی او ژوری یې لرلی نو د لښکر ترتیب ګډ وډ او غیر منظم شو، کله چې هغوی ګډ وډ شول داؤد حارث ته وویل چې همدا د تیښتی ځای دی او ځان باید په همدی شپه کې جلا کړو تر څو ترکمان ته احوال ورسوو.

داؤد او حارث خپل آسونه په تیاره کې لږ لږ ارخ ته کول تر دی چې لری ولاړل او د خلکو له سترګو څخه پناه شول. داؤد غوښتل چې له پوځ څخه لری ولاړ شي او بیا د ترکمان لاره ونیسی چیری چې سلطان صلاح الدین ایوبی اړولی وه، تر ترکمان پوری دوه ورځی لاره وه. هغوی بالکل ډاډه او باوری وه چې تر هغه ځای پوری بی خطره رسیدای شی خو صلیبی سلا کارانو د پروګرام د پټ پاتی کیدو لپاره شا او خوا سیمو کې خپل جاسوسان او کماندو پوځیان ځای پر ځای کړی وه او دا یې حکم ورته کړی وو چې هر څوک شکمن په نظر درشي هغه ونیسی او حلب ته یې بندی راولی. تر څو د لښکر حرکت رسوا نشی.

کله چې دواړه ښی لوری ته ووتل او د خلکو له نظر څخه پناه شول نو د ترکمان لاره یې ونیوله.

خرنګه چې هغوی ته معلومه نه وه چې شا او خوا سیمی جاسوسانو او کماندو پوځیانو نیولی نو په ډاډه زړه روان شول او آسونه یې په چارګام نکړل ځکه چې آسونه یې په لاره کې ستړی نشی.

تر سهار پوری هغوی سفر وکړ او بیا یې وکتل چې د لښکر څخه څومره مخکې راغلی نو ایله د هغه لښکر دوړی معلومیدی - هغوی د ورځی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنا کې خپل آسونه په منډه کړل چې بیا غرنۍ سیمې ته ورسیدل، هغوی د یو مور او کوتل څخه تیریدل چې څلورو کسانو یې لاره ونیوله او هغوی ته یې د ښکته کیدو امر وکړ.

داؤد وویل: مونږ مسافر یو د څلورو څخه یو وویل مسافر ستاسې غوندی د پوځ په لباس کې نه وي، د مسافرو سره ستاسې غوندی وسله نه وي. که تاسې هر څوک یاستی زمونږ سره به حلب ته ځی بیا به ګورو، سمدستی تاسې ته د مخکې تللو اجازه نشته. دا هماغه کماندو پوځیان وه چې د لاری لپاره تاکلی شوی وه.

داؤد حارث ته په سترګو کې اشاره وکړه او یو دم دواړو په صلیبی پوځیانو یرغل وکړ، حارث عادی پوځی وو او په کماندو یې جګړه نه پوهیده په لومړی ځل زخمی شو، داؤد برید پیل کړ او جګړه ونښته هغوی څلور واړه کماندو یې پوځیان وه نو په ټولو چلونو پوهیدل - لږ ځنډ وروسته څلور واړه ختم شول خو حارث او داؤد دومره زخمیان شوی وه چې حارث له آس وغورځیده او د مړی پشان پریوت، داؤد هم پوره زخمی وو خو په خپل آس هماغسی ناست وه، کله چې هغه خپل ملګری پداسی حال کې ولیده نو پوه شو چې مړ شوی.

داؤد سمدستی حرکت پیل کړ ځکه چې هغه سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر رسول غوښتل. چې لږ وړاندی ولاړ پوه شو چې تر ترکمان پوری ژوندی نشی رسیدای نو د حارث د کور لاره یې ونیوله چې د حارث پلار ترکمان ته واستوی. په لاره کې څو ځلی پری بې هوشی راغله خو ځان یې په آس کلک کړی وو. بلاخره د حارث کورونو ته چې نژدی شو نو بې سده کله چې داؤد را په سد شو نو سرته یې د حارث خور فوزی ناسته وه، هغه چې ولیدل نو سمدستی یې د پلار پوښتنه ترینه وکړه چې هغه چیری دی؟

فوزی وویل، پلار می لری ولاړ دی، یوه دوه ورځی وروسته راځی! خو ولی پداسې حال یې، هغه ورته لنډه کیسه وکړه او دا یې هم ورته وویل چې حارث په لاره کې شهید شو او ما ځان دلته را ورسولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داؤد وویل : فوزی تا ویلی وه چې زه هر ډول قربانی ته چمتو یم اونس ستا د قربانی وخت راغلی، سمدستی باید ترکمان ته ځان ورسوی او سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر ورکړی چې د حلب، موصل او حرن پوځونه په لار کې را روان دي او ناڅاپي برید دربانډی کوي، ځان چمتو کړه . د دی خبرو څخه وروسته هغه بی هوشه شو او د شهادت جام یې وڅښه .

فوزی سمدستی د حارث میرمن له ځان سره ملګری کړه او دواړو په آسونو باندی پښی واړولی او د ترکمان په لوری په منډه شولی خو د لاری له کړاونو څخه ناخبره وی، هغوی دواړو ځانونه داسی تاو راتاو کړل چې څوک پری د ښځو ګمان ونکړی .

بل لوری ته دری واړو پوځونو د شپی سفر وکړ او د ورځی یې په دښته کې واړول، کله چې بیا مانښام راغی نو حرکت یې پیل کړ او د ترکمان په لوری روان شول، ترکمان لری نه وو او په همدی شپه باید هغوی حمله کړی وایې ، هغوی د راز ساتلو لپاره دا ځل پوره ترتیبات نیولی وه ځکه تر اوسه پوری هغوی پټ روان وه او سلطان صلاح الدین ایوبی ورڅخه خبر نه وو. هغه فکر کاوه چې دری پوځونه سمدستی د دی وړ ندی چې برید وکړای شی نو ځکه ډاډه وو خو بیا یې هم د ځارنی کسان ټاکلی وه .

فوزی او د ورور میرمن یې لکه د لیونیانو پشان مخ په ترکمان روانی وی ځکه هغوی غوښتل د حارث او داؤد پیغام سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورسوی، کله چې هغوی ترکمان ته نژدی شولی نو ډېره سخته سیلۍ او طوفان راغی، داسې سیلۍ او طوفان چې خیمی، سامان او آسونه ورته هم نشول تم کیدلای، سیلۍ داسی شګی، خاوری دوړی بادولی چې په لاره تلل یکې امکان نه درلوده. دا داسې حال وه چې فوزی ترکمان ته رسیدلی وه، په هغه ځای کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځی کیمپ او قرار ګاه وه هغه یې هم خرابه کړی او خیمی یې تولی رنګی کړی وی، هیڅ شي په قرار ګاه کې نه معلومیدل .

(c) ketabton.com : The Digital Library

دومره چې دوه دری ګزه وړاندی شي هم نه معلومیده، فوزی او د ورور میرمن یې یو اړخ او کنج ته شول، ګوری چې هلته څو کسان پټ ناست دی او د سیلۍ څخه یې ځانونه پټ کړیدی .

فوزی د هغوی څخه وپوښتل چې د سلطان صلاح الدین ایوبی قرار ګاه او ځای ناستی چیری دی ؟

هغوی وویل : همدا د هغه مرکز او قرار ګاه او ځای ناستی دی خو اوس هر څه طوفان په سر اخیستی او سلطان صلاح الدین ایوبی همدلته دی .

بل لوری ته د سیف الدین لښکر هم طوفان راګېر کړی او د هغوی آسونه او اوښان هم بی کنتروله شوی او هری خواته په منډو وه، هغوی په همدی شپه غوښتل په سلطان صلاح الدین ایوبی باندی یرغل وکړی او هغوی په ناخبره حالت کې راګېر کړی خو طوفان د هغوی لښکر ټول داسې ګډ وډ کړ چې هر څه یې غیر منظم شول .

د صلیبیانو لاس پوځوغوښتل له طوفان څخه وروسته خپل پوځ منظم او برید وکړی خو شپه راغله او تیاره خوره شوه .

فوزی ځان په همدی سخت طوفان کې سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورساوه او هغه ته یې د داؤد پیغام ورکړ او ټوله کیسه یې ورته وکړه - په همدی وخت کې طوفان هم کم شو.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو سالارانو ته خبر ورکړ چې سمدستی راشی چې د دی طوفان څخه بل خونړی طوفان را روان دی، هغه ټولو ته وظیفی وسپارلی چې زر تر زره خپل کسان منظم او په اړوندو برخو کې پوځیان ځای پر ځای کړی .

سیف الدین ته هیڅ معلومه نه وه چې د هغه سره نژدی څه پروګرام او پلان روان دی، ځکه سلطان صلاح الدین ایوبی خپل دوه برخی پوځیان د سیف الدین د لښکر شا او چپ لوری ته کړ او څه یې د شاله لوري هم ورځخه راوڅرخول .

د سهار راختلو سره د سیف الدین پوځ ډېر بی نظمه او ګډ وډ شوی وو وسلی او سامان هم یوی او بلی خواته ګډ وډ پروت وو، آسونه یوی او بلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوانه تبښتیدلی او تیت پترک شوی وه. لښکر زر زر منظم کړای شو چې
پدی کار باندی نیمه ورځ تیره شوه.
سیف الدین پدی ډاډه وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی تر اوسه پوری
ندی خبر نو باید مخامخ پوره حمله پری وشی او خپلو سالارانو ته یې د
مخامخ برید کولو حکم وکړ. کله چې هغوی د ترکمان شنی او سموری
سیمی ته ننوتل نو د غونډیو او لوړو ځایونو څخه پری د غشو باران پیل او
د مخامخ څخه اور غورځونکی بمونه او منګي راتلل او د لښکر په منځ
کې پریوتل چې هر لوري ته یې اور لګاوه، ځمکه ټوله سور اور وګرځیده.
سیف الدین د حملی ودرولو حکم ورکړ ځکه د هر لوری پری د غشو باران
پیل شوی وو. هغه خپل لښکر ته حکم وکړ چې بیرته په شا راشي تر څو
خپل تنظیم بدل کړی خو د شا لخوا پری داسې سخته حمله وشوه چې ټول
لښکر تیت پترک او ګډ وډ شو، دا د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندوی
حمله وه، کسان ډېر کم وه خو سپاره په منډه راغلل برچی او توری یې
وچلولی او بیا بل لوری ته ورک شول. په همدی وخت کې د سیف الدین د
لښکر په ښی او چپ اړخونو باندی همداسې ناڅاپی حملی وشوی. پدی
سره مرکزی قوماندې ختمه شوه او بلی خواته شپه راغله، د شپی هم حملی
بندی نشوی او هر لوری ته د وینی تویولو بازار ګرم شو. سیف الدین نور هم
شاته ولاړ خو د شا لخوا پری د غشو باران پیل شو. ټوله شپه ایوبی لښکر
دښمن ته د مرګ لاره ورښودله. سهار چې کله رڼا شوه سلطان صلاح الدین
ایوبی په یوه غونډی پورته شو نو ټول میدان یې تر سترګو تیر کړ اوس نو د
اخری برید او حملی وخت وو. هغه خپل استازی د احتیاطی پوځ سالار ته
واستاوه چې اوس نو ستاسې وار او نوبت دی. لږ ځنډ وروسته په منډه
آسونه راغلل چې ځمکه یې لړځوله، د دی سره پلی او پیاده پوځ د الله اکبر
نارې وهلی او د جګړې په میدان لکه د زخمی زمریانو پشان راپریوتل.
د سیف الدین پوځ او لښکر د دی وړتیا نلرله چې د دی حملی مخه
ونیسی بله دا چې د هغوی لښکر د ټولو لورو څخه محاصره او مخامخ
سخته حمله هم راغله، ټول لښکر خپل همت له لاسه ورکړی وو خپله سیف

(c) ketabton.com: The Digital Library

الدین هم زړه بایلود او حواس یې له لاسه ورکړل. د دی څخه وروسته د هغه لښکر په وسله غورځولو پیل وکړ او تسلیم شو ، د شا لخوا هم حمله پیل شوه او دواړو اړخونو ته هم کماندو یې پوځیانو خپله حلقه او کړۍ راتنګوله چې مخالف لښکر په سخته دایره کې راګیر شو .

د سلطان صلاح الدین ایوبی مجاهدین د سیف الدین مرکز ته ورسیدل چیرې چې د شرابو منګي او جامونه موجود وه، کوم بندیان چې ونیول شول هغوی وویل چې سیف الدین د دی ځای څخه مخکې وتلی دی. د سیف الدین پسې ډېر کسان وګرځیدل خو د هغه درک معلوم نشو. هغه خپله وتښتیده خو پوځ یې په مکمل او پوره توګه سلطان صلاح الدین ایوبی ته پریښوده.

د پوره بریا او فتح څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی فوزی ته مبارکی او د هغې څخه یې مننه وکړه چې ستا په لوړ همت او قربانی باندی مونږ ته الله تعالی بریالیتوب او فتح رانصیب کړه او بیا یې د حارث او داود د شهادت په هکله هغی سره غمرازی ښکاره کړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر بندونکي، پيريان او ولولې

د ترکمان جګړه د سالارانو، نائب سالارانو او قوماندانو په نظر ختمه شوه خکه چې د سيف الدين لښکر ماتی خوړلی وه، ډېره زياته برخه يې په ميدان کې مړه، زخمی او يا بنديان وه، ډېر لږ کسان ژوندی خلاص شوی وه - په ميدان کې مړی، زخميان، آسونه، توری، برچی، خيمی او نور بی حسابه سامان هر لوری ته خپور وو.

سلطان صلاح الدين ايوبی په هغه ځای باندی ولاړ وو چې کوم ځای د سيف الدين مرکز او خيمه وه، سيف الدين چې کله پوه شو چې لښکر يې ماتی خوړلی او تسليميږی نو په پټه له ميدان څخه يو څنګ ته شو او بيا هماغسې وتښتيده، د هغه تيښته ډېره له شرم څخه ډکه وه خکه چې هغه تر خپلی شا د حرم نجونی، سندر غاړی او نځا کوونکی ښځی پرېښی وی - د زرو او نقدی سيکو بوری همداسې ډکې پاتی وی. دا خزانه د پوځيانو ميا شتنی کومک او د خلکو د اخيستلو لپاره وه. د هغه خيمه د قصر او مانی په شان وه، د هغه سره د شرابو منګی او پيالی موجودی وی ، هغه دلته هم د يو پادشاه په څير وخت تيرا وه .

کله چې سلطان صلاح الدين ايوبی د هغه خيمی ته ننوت نو سترګی يې د سيف الدين په کټ پريوتی چې توره د پاسه پری پرته وه خکه هغه پداسی ورخطايی سره تښتيدلی وو چې توره يې همداسې پرته پرېښی وه.

سلطان صلاح الدين ايوبی توره راپورته کړه او له تيکي څخه يې راوويستله نو لکه د برښنا پشان وځليده، سلطان صلاح الدين ايوبی هغې توری ته په ډېرغور وکتل او بيا يې وويل : د مسلمان په توره چې کله د شرابو او ښځو سوری پريوځی هغه بيا د اوسپنی يوه توته شي. د دی توری وظيفه دا وه چې پدی سره بايد فلسطين ازاد شوی وای خو صليبيانو هغه پخپلو ګناهونو کې ډوبه کړه او د اوسپنی يوه توته يې ورځخه جوړه کړه، کومه توره چې په شرابو لمده شي هغه بيا د وينو د رنګ څخه بی برخی وی . د دی خيمی په خوا کې بله خيمه وه چې په هغې کې د حرم نجونی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرغاړی او نڅا کوونکی میرمنی ویریدلی او هیبت وهلی ناستی وی
ځکه هغوی خپل پای او انجام ډېر بدلیدلو، هغوی ته د سلطان صلاح
الدین ایوبی حکم واورول شو چې ټولی ازادی او خلاصی دی چیری چې
تلل غواړی هلته به په پوره خوندی توب او عزت سره ورسول شي. د هغوی
څخه پوښتنه وشوه چې تاسې ټولی څومره وی نو یوی وویلی چې مونږ ټولی
همدا یوو خو دوه نشته او هغه مسلمانی نه وی، هغه د سیف الدین سره
تښتیدلی او همدا دوه په سیف الدین هم ګرانی وی او ټول کارونه یې د
همدی دواړو په خوښه کول.

په جګړو کې عموماً د غنیمت په مال باندی ګډ وډی جوړیږي په همدی
خاطر سلطان صلاح الدین ایوبی حکم کړی وو چې د پوځ هیڅ پوځی او
سالار نشی کولای د غنیمت مال او شیانو ته ګوتی وروړي، هغه د دی کار
لپاره ځانګړی ګروپ ټرلو چې د جګړی د میدان څخه ټول شیان راټول او یو
ځای ته یې راغونډ کړی. چې وروسته بیا خپله سلطان صلاح الدین ایوبی
هغه پخپل لاس سره ویشل.

د ترکمان تر جګړی وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی د غنیمت ټولولو
په هکله هیڅ حکم ورنکړ بلکې د زخمیانو د علاج کولو حکم یې ورکړ او
بندیان یې هم یو لوری ته کړل.

هغه خپل ټول پوځ د جګړی په حال کې هماغسی منظم وساتلو او ټولو ته
یې حکم وکړ چې هر یو دی په خپل ځای باندی تیار او چمتو ولاړ وی تر
اوسه لا دا جګړه نده ختمه شوی.

یو سالار وپوښتل چې د دښمن سامان او نورو شیانو سره څه وکړو، جګړه
خو زمونږ په ګټه تمامه شویده.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه دومره زر غولیدونکی نه یم، تر
اوسه د دښمن جګړه لا نده ختمه شوی، د هغوی هغه ګروپونه چې په جګړه
کې یې برخه نه وه اخیستی او احتیاطی ولاړ وه هغوی به خامخا څه کوی،
د دی په خوا کې د صلیبیانو خطر هم شته، کیدای شي هغوی برید وکړی،
مار باندی په زخمی حالت کې هم باور ندی پکار هغه د مرګ په حالت کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیر بد چیچل کوي. بله دا چې د سیف الدین د تکړه سالار مظفر الدین هیڅ درک نشته هغه پرته له جګړې کولو څخه میدان نه خوشی کوی ، هغه به خامخا برید او حمله کوي او چیری به د وخت او حالاتو په هیله پروت وی .

* * *

د سلطان صلاح الدین ایوبی خبره سمه وه، مظفر الدین د زین الدین زوی چې د سیف الدین سالار وو او د سلطان صلاح الدین ایوبی سره هم سالار پاتی شوی وه. هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی په ټولو جنګی پلانونو او چلونو باندی ښه پوهیدلو، هغه د سیف الدین د کاکا زوی وو، کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی دمشق ته راغی نو مظفر الدین د هغه څخه جلا او سیف الدین ته ورغی هغه ډېر زړور او جګړه مار سړی وو.

سلطان صلاح الدین ایوبی ته چې خپلو جاسوسانو کوم خبر راوړی وو چې پدی لښکر کې مظفر الدین هم شته خو دا څرګنده نه وه چې د هغه پوځ په کومه برخه کې دی. د څه بندیانو څخه هم د هغه په هکله معلومات وپوښتل شو هغوی دومره وویل چې هو مظفر الدین زمونږ سره په لښکر کې وو خو نور معلومات یې مونږ ته هم نشته چې چیری دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل چې کیدای شي بندیانو به دا خبره پټه کړی وی چې هغه چیری دی، خو زه دا خبره نشم منلایی چې مظفر الدین دی پرته له جګړې څخه وتښتی، هغه زما شاګرد دی، هغه به خامخا حمله کوي، که هغه پدی ښه پوه شي چې ماتی خوری بیا هم برید کوي د هغه فطرت ماته څرګند دی .

مظفر الدین د ترکمان د میدان څخه دوه میله لری خپلو ملګرو سالارانو ته وویل : زه پرته له جګړې څخه بیرته نه ځم .

مظفر الدین ته د سیف الدین یو سالار دا پیغام راوړ چې مونږ د سلطان صلاح الدین ایوبی لخوا څخه ماتی وخوړه او پوځ ټول تیت پترک شوی نو تاسې هم د خپل پوځ سره بیرته راشی. او د راتلوونکی جګړې لپاره خپل پوځ وساتی. اوس ستاسې لپاره جګړه ګټه نکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو نائب سالار مظفر الدین ته وویل : مونږ ستا هر حکم منو خو اوس داسې حالات پیښ شول چې جګړه کول هیڅ ګټه نلري، ټول پوځ مانې خوړلی او تښتیدلی دی .

زما سره چې څومره پوځ دی همدا زما لپاره بس دی، سلطان صلاح الدین ایوبی د دی څخه په کم پوځ باندی لویو لویو لښکرو ته ماتی ورکوي، زه دا خلی د هغه په اړخونو باندی حمله کوم او چل کولو ته وخت نه ورکوم .

نائب سالار وویل : سیف الدین د دری لښکرو سره سره ماتی وخوړه، زه بیا هم وایم چې پدی پوځ باندی حمله کول خان وژنه ده .

مظفر الدین وویل : د جګړې په میدان کې چې څوک شراب او سندر غاړی له خان سره ګرزوی د هغوی پای او انجام همداسې کیږي لکه چې د سیف الدین وشو !

زه هم شراب څښنم خو چې کله پیدا نشی پروا می نه وي، سلطان صلاح الدین ایوبی به ماته غدار وایې خو زه د هغه سره په هر صورت جګړه کوم، دا د دوه جګړه مارو او دوه پهلوانانو جنګ دی، زه په هر صورت هغه ته ښودل غواړم چې زه جګړه مار یم، همدا نن شپه خپل لښکر د دی ځای څخه لرې کړی ځکه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوسان د ځمکې لاندې شیان هم ګوري، د خپلې قرار ګاه په شا او خوا کې د څارنې کسان وګماري چې کلکه څارنه وکړي او شکمن کسان ونیسی .

مظفر الدین خپل کسان پر یو پټ ځای کې خوندی کړل خو د جګړې لپاره یې وخت ونه ټاکلو، هغه خپلو معاونینو ته وویل : سلطان صلاح الدین ایوبی د ګیدړ پشان چالاک او د سوی پشان تیز دی، هغه لا تر اوسه پورې د غنیمت شیان ندی ټول کړی او نه یې خپل لښکر راغونډ کړی هغه د جګړې په حالت کې دی، زه هغه ته وخت ورکوم چې داډه شی او د غنیمت په ټولولو پیل وکړی، چې کله هغوی بوخت شول مونږ به پرې حمله کوو، ما خپل جاسوسان د هغوی لپاره ټاکلی چې د هر پل خبرونه راته راوړی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی خطر په خاطر سلطان صلاح الدین ایوبی خپل لښکر ته د راتولیدو حکم نه کولو.

* * *

مخکې تاسې ولوستل چې کله سیف الدین غوښتل په سلطان صلاح الدین ایوبی باندی په ناخبری کې حمله وکړی او د هغه قوت او خواک ختم کړی خو د فوزی د پیغام په رسیدو سره سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی خپل د حملی پلان ترتیب او سیف الدین یې پرته لدی چې په خان پوه شي پخپل جال کې داسې راګیر کړ چې هر څه یې په میدان پریښودل او تیښته یې وکړه. سلطان صلاح الدین ایوبی پخپلو کماندو سر ښندونکو باندی د سیف الدین لښکر میده میده او تیت پترک کړ. کماندو ټولګی د څلور څلورو څخه نیولی تر دولس دولس کسانو پوری وه چې د ارتیا سره سم یې په دښمن باندی بریدونه کول. پدی کې چې کوم سر ښندونکی وه هغوی ټول هوښیار، زیرک، چالاک، د پوخ ایمان خاوندان او د قربانی جذبه لرونکی ځوانان وه. هر یو پخپل کار او فعالیت باندی ښه پوهیده او زیاتو لاړښوونو ته یې ارتیا نلرله.

پدی ټولګیو کې یوه دولس نفری ډله د عبدالباسط تر مشری لاندی هم وه چې د هغه نهه کسان شهیدان شوی یوازی دی او دری کسان یې ژوندی پاتی وه.

عبدالباسط د خپل ټولګی سره د ترکمان په جګړه کې د سیف الدین پسی تر ډهر ځای پوری وو، د هغه دنده دا وه چې د دښمن په سامان او وسایلو باندی به حملی او بریدونه کوی. پدی جګړه کې هم هغه د دښمن په سامان او وسایلو باندی بریدونه پیل کړل. د دی ډلی سره توری، غشی، برچی او خنجرونه وه. د دښمن سامان ډهر لری پروت وو خو لاره د آسونو د څغلولو لپاره ډهر مناسبه وه. هغوی د سامان د سوځولو لپاره اور اچوونکی کیمیاوی مواد او اور غورځوونکی غشی درلودل.

په لومړی ورځ عبدالباسط خپل آسونه او کسان د دښمن د سترګو څخه په ژورو کې پټ کړل او د شپې یې بریالی حمله وکړه. د دښمن په سامان کې غله، وچ وانښه، غشی، لیندی او توری وی او دا ټول شیان د پوخ تر شا لری

(c) ketabton.com Digital Library

را روان وه، هغـوی د اور غورځوونکـو غشـو او کیمیـاوی مـادی پوسیلـه زیات سامان وسوځاوه. هغوی بیا د ورځی په ژورو او غونډیو کې پټ شول، دښمن هغوی ولټول خو پیدا یې نکړل. کله چې بیـا مانښام شو نو هغه د سامان کاروان ولیده چې یو ځای یې واړول خو دا ځلی برید او حمله آسانه نه وه ځکه چې دښمن د هغې د ساتلو لپاره پلی او سپاره دواړه ډوله کسان ګمارلی وی.

عبدالباسط یو ځل بیـا د حملی او برید فیصله وکړه ځکه چې د هغوی روزنه او تربیت همداسې شوی وو چې د دښمـن سامان بـاید حتمًا تباه او ختم شی، پدی ډلو کې چې څومره سرښندونکی وه هغوی ډېر زیات زړور، د جذبی خاوندان او خپل مسئولیت پیژندونکی وه.

عبدالباسط خپل دولس کسان ځان سره ملګری کړل، خپل آسونه یې په هماغه ځای کې پټ او خپله پیاده روان شول، د یو کنج څخه د کاروان منځ ورواچاوه، د هغې څخه وروسته هغوی جدا جدا پټ شول او لیندی یې راواخیستی. کله چې اور زیات شو او هر لوری ته رڼا شوه نو هغوی د خپلو پټو مورچلونو څخه د دښمن پوځیان په غشو ویشتل خو د کاروان ساتونکی زیات وه، د هغوی نهه ملګری ژوندی ونیول شول او بیا شهیدان کړی شول عبدالباسط سره د خپلو دری کسانو ژوندی پاتی شو.

هغوی د کاروان له منځ څخه په ډېره سختی راووتل او په نامعلوم لوری روان شول، هغوی چې په کوم ځای کې آسونه پرېښی وه هغه ځای ورځخه د شپې په تیاره کې غلط شو او بالکل بل لوری ته ولاړل. د خوراک، څښاک او سامان ورځخه هلته په آسونو ترلی پاتی شو کله چې سفر وروسته د هغوی پښی د شګو په واسطه درندی شو، هغوی تړی شول حال دا چې اوبه ورسره نه وی بلاخره دومره ستړی شول چې کیناستل ترڅو دمه جوړه کړی چې څرنګه کیناستل ستړکی یې پتی شوی او ویده شول.

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې سهار د عبدالباسط سترګې خلاصې شوې ګورې چې ملګرې یې په درانه خوب ویده دي، هغه یوې او بلې خواته وکتل، هر لورې ته شګې او دښته وه د آوبو هیڅ اثار تر لرې لرې نه معلومیدل. د سلطان صلاح الدین ایوبي قرار ګاه چې په ترکمان کې وه هغه دومره لرې وه چې ایله په سترګو د خط په څیر ښکاریده ، عبدالباسط خپل دري وارې ملګرې راویښ کړل چې هغوی هم ډېر ورخطاء شول ځکه د هغوی آسونه نه وه او ټول پلي او پیاده وه. هغوی تنده محسوله ، عبدالباسط خپلو ملګرو ته وویل چې تر دوه ورځو پورې مونږ او تاسې سفر کولای شو او پدې کې چې هر چیرې ورسیدو، هغوی ترکمان ته نیغ په نیغ زر رسیدل خو په لاره کې د دښمن پوځ پروت وو نو ځکه هغوی باید د بلې لارې څخه ځان هلته ورسوی هغوی فیصله وکړه چې حتمًا حرکت وکړي او د همت څخه کار واخلي .

عبدالباسط خپلو ملګرو ته وویل : مونږ غله او لاره شکوونکی نه یو، الله تعالی به لاره آسانه کړي، که مونږ پدې لاره کې مړه هم شو نو د شهادت مرګ دی، خپل رب یادوی او وړاندې ځي .

کله چې لمر ښه راپورته او ګرمی زیاته شوه نو ټوله دښته لکه د آوبو پشان ښکاریده یعني سراب جوړ شو. هغوی په دښتو او بیابانونو کې بلد او روزل شوی وه .

کله چې غرمه شوه. د لاندې او پاسه ګرمی وریدل پیل شول نو هغوی په جنګی ترانو پیل وکړ چې کله هغه ختمی شوی نو بیا یې په کلمه طیبه پیل وکړ او هغه ټولو په ترنم سره زمزمه کوله هغوی همداسې تر مابنام پورې روان وه خو د ټولو خولې وچې شوې، ترانې او خبرې کول بند شول ځکه چې د چا په خوله کې لاړې نه وې چې ژبه وښوروی .

کله چې لمر پریوتو نو دښته لږ سره شوه، عبدالباسط خپل ملګرې همداسې روان وساتل ځکه د شپې سفر اسانه وي. چې ښه زیات ولاړل او ستړی شول نو هلته یې واړول او د ارام په خاطر پریوتل .

د شپې په اخرۍ برخه کې عبدالباسط را بیدار شو، یوې او بلې خواته یې وکتل د ستورو څخه یې لاره معلومه کړه بیا یې خپل ملګرې را بیدار کړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی نسبت مابنام ته لږ ښه وه خو خبری یو هم نشوی کولای. څرنګ چې هوا سړه وه نو هغوی بیا په سفر پیل وکړ تر څو د لمر څخه مخکې مخکې څه مسافه ولاړ شي.

عبدالباسط خپلو ملګرو ته وویل چې دا دښته دومره لویه نده نن به په خیر سره اوبو ته ورسیږو.

هغوی خپل سفر پیل کړ تر دی چې یو خل بیا پری لمر راپورته شو او ګرمي راغله، شګی ګرمی شوی او پل په پل هغوی د تندی څخه تنګیدل. د تولو خولی داسې وچی وی چې ژبه یې نه ښوریده، سترګی یې ننوتی او څیری یې زیړی وی. کله چې ګرمی او سترنیا زیاته شوه نو یو ملګری باندی د تندی په سبب داسې حالت راغی چې خپله وسله او هر څه یې وغورځول ان تر دی چې خپلی څپلی یې هم پریښودی او لږ وړاندی یې په خندا پیل وکړ او د لیونتوب حالت پری راغی. لږ وړاندی بل ملګری هم خندا پیل کړه او وی ویل : هغه دی باغ، خلک خوراک او څښاک کوی، راځی چې مونږ هم ورسره ملګری شو او په ګډو وډو سر شو.

عبدالباسط د خپلو دواړو ملګرو په لیدو سره ډېر اندیښمن شو او د هغه سر هم چکر وخوړ، وروسته عبدالباسط او بل روغ ملګری یې دواړه ناروغان کینول او سوری یې ورته د څادرونو پواسطه برابر کړ. بیا عبدالباسط خپلو ملګرو ته په کمزوری اواز وویل : تاسې د الله سرتیرې یاستی ، تاسې د لومړی قبلی او کعبی شریفی ساتوونکی یاستی، د اسلام دښمنان ستاسې څخه ویریږي ، تاسې د هغوی ملا ماته کړیده، تاسې د آورونو څخه تیریدونکی سرښندونکی یاستی، د دی دښتی، ګرمی، تنده او لمر تاسې باید بی همته نکړی، پر تاسې د الله تعالی رحمت وریږي، تاسې ته پرښتی خپل وزرونه غوړوي، ستاسې بدن که تږی دی خو روح مو روغ جوړ دی، د ایمان خاوندان په اوبو باندی نه بلکې په ایمان باندی ژوندی وی.

د دی خبرو په اوریدو سره دواړه ناروغ ملګری هم لږ شانته ښه شول او یو خل بیا په لاره روان شول. کله چې هغوی بیا لږو ژورو او غونډیو ته ورسیدل نو یو خل بیا هماغه دواړه کسان په منډه شول او چیغی یې کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه دی اوبه، هغه دی مرغاوایانی ... چې لږ ولاړل سر په څیړې باندی راپریوتل او په خولو کې یې خاوری او شګې ننوتی.

عبدالباسط او بل ملګری بیا هغوی راپورته کړل خولی او مخونه وربانډی پاک کړل ، عبدالباسط پدی وخت کې دعا ته لاسونه پورته کړل او د خپل رب څخه یې د عافیت او خیریت غوښتنه وکړه، پدی وخت کې د عبدالباسط ذهن هم یو ځل خراب شو او شنه باغونه ورته ښکاره شول خو زر بیرته راسمبال شو.

کله چې لږ وړاندی ولاړل د کمر تر سیوری لاندی عبدالباسط دوه آسونه او دوه نجونی ولیدی، هغه خپل سرته ټکان ورکړ چې ګوندی زما دماغ هم خراب شو، بیا یې له خپل روغ ملګری وپوښتل چې ته څه د کمر د سیوری لاندی ګوري؟ هغه چې څیر څیر وکتل نو وی ویل دوه آسونه او دوه نجونی زه هم ګورم. هغوی دواړو فکر وکړ چې زمونږ دماغونه هم خراب شویدی پدی دښته کې آسونه او نجونی څه کوي، عبدالباسط او ملګری یې ورو ورو ورنژدی کیدل چې کله څو قدم نژدی ورغلل نو د سیوری لاندی دوه ډېری ښایسته نجونی ولاړی وی چې دوی پری د پیریانو او ښاپیریو ګمان وکړ.

عبدالباسط هغوی ته په څیر څېر کتل چې دا څه دي؟

یوی نجلی د عبدالباسط څخه وپوښتل تاسې څوک یاستی او دلته څه کوی؟

عبدالباسط وویل : لومړی مونږ ته لږ شانته اوبه راکړی، بیا به هر څه درته ووایو!

نجونو ورته وویل لومړی ځان راوپیژنی بیا به هر څه وشي!

عبدالباسط مجبور شو هغه ورته وویل مونږ د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندو سرښندونکی یو او لاره مو ورګه کړیده .

یوی نجلی وویل : مونږ ته خپله وسله تسلیم کړی اوبه به درکړو. پدی خبره د عبدالباسط په زړه کې سخته ویره پیدا شوه ځکه هغه د پیریانو کیسی اوریدلی وی خو لا تر اوسه پوری ورسره مخامخ شوی نه وو. هغه خپل ملګری ټول سیوری ته راوستل او هلته پریوتل.

یوی نجلی وویل د آس سره مشک ترلی دی د هغې څخه اوبه څښلی شی، عبدالباسط په ډار او ویره آس ته ولاړ او مشک یې خلاص کړ، اوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې لومړۍ هغه ناروغه ملګرو ته ورکړی او بیا یې خپله وځښلی، کله چې تول را په خود شول نو عبدالباسط فکر وکړ چې دا خو اوبه دي او مونږ پرې رابیدار او روغ شو خیال او تصور ندی، بیا پدی پوه شو چې اصلاً دا دواړه شاپیرۍ دي چې دلته راغلی او زمونږ سره کومک کوی.

بیا یوی نجلی عبدالباسط ته په ګوتو اشاره وکړه چې د آس په خورجین کې شیان دي هغه راواخله.

عبدالباسط ولاړ د آس د خورجین څخه یې کځوړه راوویسته، ګوري چې په هغې کې وچه غوښه او خرماوی دی هغه شیان راوړل نو نجلی ورته اشاره وکړه چې خپلو ملګرو ته یې هم ورکړه - څلورو واړو وچه غوښه او خرماوی وخوړی، اوبه یې وځښلی تول روغ، جوړ او تازه شول.

بیا نجلی له عبدالباسط څخه وپوښتل چې تاسې چیری ولاړ وی او څه مو کول؟

عبدالباسط ورته توله کیسه وکړه او بیا یې ورته وویل چې تاسې مونږ ته د ترکمان لاره برابره کړی، تاسې کولای شي چې مونږ یو دم هم هلته ورسوی. یوی نجلی پوښتنه ورڅخه وکړه که چیری مونږ پیریان نه او انسانان وایی نو تاسې به زمونږ سره څه کول؟

عبدالباسط وویل که تاسې انسانان وای نو مونږ به تاسې د خپل ایمان په شان قیمتي بللی او خپل ځای ته به مو په عزت سره رسولی وای، مونږ د ښځو د عزت ساتوونکی یو، مونږ چې هر څه کوو د الله تعالی د رضا او حکم په خاطر یې سرته رسوو.

لږ ځنډ وروسته په عبدالباسط او دری واړو ملګرو خوب راغی او تول په درانه خوب ویده شول.

یوی نجلی بلی ته وکتل او بیا دواړه په خندا شوی.

* **

عبدالباسط لدی څخه هیڅ خبر نه وو چې څرنګه د دوی حمله بریالی شوی، په هماغه توګه د سلطان صلاح الدین ایوبی په حمله هم سیف الدین تښتیدلی او د لښکر زیاته برخه یې بندیان نیول شوی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې ووېل شول چې سیف الـدین تیښـته وکړه خـو د هغـه یـو سـالار مظفر الدین لا هماغسی د احتیاطی قوی سره دوه دری میله لری په لوړو ژورو کې پټ وو. د هغـه سره د ټول پوځ دریمه برخه پاتی وه او هغه غوښتل په هر چل او دوکی چې کیږي باید د سلطان صلاح الدین ایوبی کامیابی په ناکامی بدله کړی. څرګنده چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره سالار پاتی شوی وو نو د هغه په ټولو چلونو پوهیده. هغه د خپل پوځ د پټ ساتلو او په ناڅاپی توګه د حملی کولو لپاره په خپل شا او خوا کې جاسوسان ټاکلی وه چې هر ډول مسـافر او شـکمن کسـان ونیسـی. هغـه څـو کسـان د سلطان صـلاح الدیـن ایـوبی قرار ګـاه ترکمان تـه هم استولی وه چې د هغه ځای حالات راوړی.

مظفر الدین په خیمـه کې ناست وو چې یـو سـالار او بـل قومـاندان هلتـه رانـوتل، سـالار ووېـل: سلطان صلاح الدین ایوبی لا پخپل ځای دی او هیڅ ډول بدلـون یـې پخپـل جنګی حالت کې نـدی راوسـتی، بیا قومـاندان ووېل چې زه خپلـه د هغـوی قـرار ګـاه تـه ولاړم، هغـوی لا هماغسـې په خپل حالت باندی تیار ولاړ دي.

مظفر الدین ووېل: مونږ غواړو د هغوی په بنې لوری باندی حمله وکړو او بیا د هغـه څخـه وروسـته د ټول لښکر سره لاس پلاس شو. خو دا پدی شرط چې خبره همداسې پټه وساتل شي او مونږ ناڅاپی برید وکړو.

قوماندان ووېل : سلطان صلاح الدین ایوبی د مړو لپاره نژدی یو نیم زره قبرونه ویستلی دي چې کیدای شي زمونږ د حملی په وخت په دی قبرونو کې یې آسونه پریوځی نو مونږ کولای شو هغوی پدی توګه له ماتی سره مخامخ کړو- مظفر الدین پدی ډېر خوښ شو چې د جګړی له میدان څخه ورته مکمل راپور راغی.

په کوم ځای کې چې مظفر الدین اړولی وه، هلتـه دوه مسـافر و چې یو پکې ډېر سپین ږیری او بل ځوان وو په اوښ سامان بار کړی روان وه. هغوی چې کلـه غونډـې یو تـه نژدی شول نو د مظفر الدین د کسانو لخوا څخه ودرول شول د څو پوښتنو څخـه وروسـته هغـوی پدی باوری شول چې دواړه مسـافر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی او کومی خواته روان دی خو د حکم په اساس یې هغوی ته وویل چې تاسې ته تر یو وخت پورې اجازه نشته چې ولاړ شی، همدلته به په عزت سره اوسیږی. هغوی یې یوی خیمی ته بوتلل چې دوه سرتیري پکې اوسیدل کله چې شپه راغله نو سرتیري ویده شول. سپین ږیری او ملګری یې ځان په خوب اچولی وه نو را پورته شول او د خیمی څخه ووتل. هغوی فکر کاوه چې ټول به ویده وي خو هری خواته پیره کوونکی ګرځیدل.

سپین ږیری یو پیره کوونکی ولیده نو ورپسی شو، هغه د سامان په شیانو کې ځان پټ کړ خو هغوی را پیدا کړ. پدی وخت کې یې بل ملګری هم ونیول شو خو هغه د ځان خلاصولو په کوښښ کې ووژل شو.

سپین ږیری هغوی راتینګ کړ او د خپل نائب سالار خیمی ته یې ورسولو، هغوی ته دا ثابته شوه چې دا جاسوس دی ګنی تیښته یې ولی کوله، هر څومره چې ووهل شو او زور زیاتی ورسره وشو هغه اقرار ونکړ، بلاخره مظفر الدین ته بوتلل شو، هغه ورته وویل چې زه د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوسان پیژنم خو ته راته اصل خبره وکړه او زما پوښتنو ته ځواب راکړه زه د الله تعالی په کتاب فرقان حمید باندی لاس ږدم او هغه حاضر او ناظر ګنم چې زه به تا د جګری وروسته خوشی کړم او تر هغه وخته پورې به د یو معزز میلمه په صفت ورځی شپی تیروی.

سپین ږیری وویل : زمونږ ستا په قسم اعتبار نشته ، ځکه تاسی د عظیم کتاب څخه انحراف کړی دی.

مظفر الدین د تحمل سره وویل : ایا زه مسلمان نه یم !

سپین ږیری وویل : تاسی یقینا مسلمان یاست خو تاسی د قرآن نه بلکی د صلیب وفادار یاست.

مظفر الدین وویل : زه خپل توهین برداشت کولی شم په دی شرط چې ما چې څه پوښتنی وکړی د هغوی صحیح ځواب راکړی او په دی هم پوه شی چې ستا روح زما په لاس کې دی.

سپین ږیری ځواب ورکړ زما روح د الله جل جلاله په لاس کې دی نه په دی بنسه پوهیږی ځکه چې ته زمونږ په پوځ کې پاتی شوی یاست او زمونږ د

(c) ketab.com: The Digital Library

پوځ هر سپاهی خپل سر قربانی کولو لپاره وړاندی کړی زه او زما ملګری دواړه د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوسان یو خو د دی څخه بله خبره زمونږ څخه مه غواړه، که زما پوستکی په ژوندانه هم راځخه وباسی نو هیڅ به راځخه وانه خلی او زه دا خبره درته کول غواړم چې ماتی هرڅه په مقدر کې لیکلی شوی ده .

مظفر الدین هغه په یوه ونه کې سرچپه راځوړند کړ.

مابنام سلطان صلاح الدین ایوبی د حسن بن عبدالله څخه وپوښتل چې ولی هغه زمونږ دوه استولی شوی کسان تر اوسه پوری رانغلل، داسې نه چې نیول شوی وی ؟

حسن بن عبدالله ورته وویل دلته هیڅ خطر نشته چې ونیول شي.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : د دی څخه معلومیږي چې دلته نژدی څوک نیوونکی شته ګنی هغوی به اوس هرومرو راغلی وای، تاسې نور کسان واستوی خو باید په احتیاط سره ولاړ شی.

د سلطان صلاح الدین ایوبی په قرار ګاه کې د سهار اذان وشو او هغه د لمانځه لپاره اودس ته راپورته شو چې یو سپور ورته په منډه راغی او له آس څخه راښکته شو، تر سلام کولو وروسته یې وویل: زمونږ د ښی لښکر سره نژدی ځارونکو د پوځ او لښکر راتللو اواز اوریدلی دی چې دی لوری ته را روان دی، سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی تیمم ووهلو او لمونځ یې اداء کړ بیا یې ټول سالاران راوغوښتل، خپله په آس باندی د ساتوونکو سره یو ځای سپور او هماغه لوری ته ولاړ. هلته په یوه لوړه غونډی وختلو ترڅو د لښکر راتلل وګوري. د دی سره یې زر زر خپلو ټولو سالارانو او قوماندانانو ته خبر ورکړ چې ټول تیار او جګړی ته چمتو شي چې لښکر را روان دی. د ښی اړخ پوځ قوماندې یې پخپل لاس کې واخیستله او پوځ یې منظم کړ. د دښمن د لښکر په لاره کې یې سمدستی غشی ویشتونکی کینول چې په ناڅاپی توګه هغوی راګیر کړی او لومړنی حمله یې نا کامه کړی .

مظفر الدین پدی نه وه خبر چې سلطان صلاح الدین ایوبی زما څخه لا مخکې خبر شوی او ترتیبات یې نیولی دی، هغه بی غمه را روان وه، کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې رانژدی شول نو قرارګاه يې ونيوله او د يو ګروپ سپرو په وسيله يې د سلطان صلاح الدين ايوبی په ښی اړخ باندی د حملی کولو حکم ورکړ، سپاره په منډه راخلاص شول خو چې نژدی راورسيدل د لوړو ژورو څخه پری د غشو باران پيل شو. ډير کسان پکې ختم شول او نور مخکې ولاړل، د دوی مخی ته سپاره ولاړ وه، هغوی سمدستی ښی او چپ لوری ته منډې کړی او منځ يې خالی کړ، د مظفر الدين سپاره په تش خای کې وراندی ولاړل چې مخکې يې هغه يو نيم زر قبرونه وه چې تر اوسه لا مړی پکې نه وه خښ شوی. د سلطان صلاح الدين ايوبی سپاره د هغوی تر شا راتاو شول او حمله يې پری وکړه تر څو هغوی قبرونو ته ورسوی، کله چې هغوی قبرونو ته ورسيدل آسونه پکې ولويدل او دا راغلی حمله کوونکی ټول همدلته مړه او زخميان شول، د سلطان صلاح الدين ايوبی سپاره خو خبر وه چې قبرونه دی نو هلته ودريدل.

پدی وخت کې مظفر الدين بله ډله سپاره تر شا پسی را خوشی کړل نو د قبرونو نژدی جګړه پيل شوه چې پدی کې د سلطان صلاح الدين ايوبی ډير سپاره په قبرونو کې ولويدل.

سلطان صلاح الدين ايوبی د پوځ نورو برخو ته حکم وکړ چې د مظفر الدين په لښکر حمله وکړی او جګړه پيل کړی، هغوی يو له بل سره ونښتل خو د سلطان صلاح الدين ايوبی احتياطی پوځ لا هماغسی لری تيار ولاړ وو. هغه چې وليدل ټول پوځ په جګړه بوخت دی نو د خپل احتياطی پوځ سالار ته يې حکم وکړ چې د مظفر الدين په لښکر باندی د شا لخوا حمله وکړی او قرار ګاه يې ونيسی. کله چې پلی او سپاره احتياطی پوځ حمله وکړه نو مظفر الدين ورخطاء شو او تيښته يې وکړه خو د سيف الدين وزير فخر الدين چې د ماتی څخه وروسته ده ته راغلی او هغه يې جګړی ته هڅولو ژوندی ونيول شو. مظفر الدين ميدان خوشی کړ او تيښته يې وکړه.

دا جګړه د شوال په مياشت (۵۷۱ هجری اپريل ۱۱۷۶) کې وشوه چې فتح د سلطان صلاح الدين ايوبی په نصيب شوه او دری لښکری په پوره او مکمل ډول تباه او برباد شوی. پدی جګړه کې سلطان صلاح الدين ايوبی ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ډېر زیان ورسیده او د دوه میاشتو لپاره له هر ډول پر مختګ څخه وغورځیده- هغه د دی جګړې څخه وروسته سمدستی مصر او دمشق ته احوال واستاوه چې کومک راولیږي، سلطان صلاح الدین ایوبی پدی ډېر خفه شو چې د هغه په لاره کې خپل مسلمان وروڼه خنډ کیږي او د صلیبیانو دفاع کوی.

کله چې متحده لښکرو ماتی وخوړه او ټول خواک یې ختم شو نو ګمشتګین له بلی لاری څخه کار پیل کړ، هغه د باطنی ډلی مشر شیخ سنان ته ورغی ترڅو د خپلو باطنی فدایانو په وسیله سلطان صلاح الدین ایوبی ووژنی، پدی وخت کې باطنیان د عصیات په کلا کې اوسیدل چې دا سیمه د شام په غرونو کې پرته وه.

* * *

د باطنیانو د مضبوطی او ځواکمنی کلا او ترکمان تر منځ همدا جهنمی دښته موجوده وه چې عبدالباسط او د هغه دری ملګری پکې راګیر شوی وه.

د لمر سترګه پریوتو ته نژدی وه چې د عبدالباسط سترګی خلاصی شوی، هغه چې کله نجونی ولیدی بیا یې په زړه ویره او ډار راغی خو نجونو هغه ډاډه کړ او بیا یې ورته وویل چې خپل ملګری رابیدار کړی.

عبدالباسط هغوی ته وویل چې مونږ د ترکمان په لاره برابری کړی بیا چې تاسې هری خواته ځی ولاړی شی، نجونو هغه ته وویل چې ټول شریک او په ګډه ځو ځکه چې تاسې لاره ورکولای شی.

عبدالباسط خپل دری واړه ملګری راویښ کړل هغوی هم ویریدلی او ډار شوی معلومیدل.

یوی نجلی د آس څخه مشک راخلاص کړ او په هغې کې یې څه واچول بیا یې څلور واړو ته اوبه ورکړی بلی د آس د خورجین څخه خوراکی شیان راواخستل او هغه یې څلور واړو ته ورکړل.

لږ ځنډ وروسته عبدالباسط وویل چې تاسې دا ځای جهنم بللو دا خو شین چمن او ښایسته ګلان دی سپینی اوبه او ښکلی مرغان هری خواته ګرځی، یوی نجلی د بلی څخه پوښتنه وکړه چې عبدالباسط رینبتیا وایی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته شین چمن، ګلان، او مرغان دی، هغوی دری واړو وویل چې هوا دا
ټول شیان شته.

دا د هغو حشیشو او دواء اثر وو چې نجونو په اوبو کې هغوی ته ورکړی وو.
وروسته یوی نجلی دوه او بلی هم دوه کسان ځانته رانژدی کړل او دواړو
ته یې خپلی سترګی مخامخ کړی بیا یې په خپ اواز وویل: دا ستاسې جنت
دی، د دی ګلانو رنګ ته وګوری، څومره ښې چینی دی او څومره پاکی او
صافی اوبه . د نجونو اواز لکه د جادو پې شان په څلورو واړو اثر وکړ او
هغوی ځمکنی جنت ته داخل شول، دواړه نجونی په آسونو سپری شوی او
عبدالباسط د خپلو ملګرو سره ډېر زیات خوشحاله په شین چمن او شنو
ګلانو کې روان شو چې په اصل کې هماغه ګرمی او سوځیدونکی دښته او
شګی وی. هغوی غوښتل ترکمان ته ولاړ شي خو دوه نجونو په بله لاره روان
کړی وه ځکه هغوی د ځان او جهان څخه بی غمه روان وه.
ماښام شو او لمر پریوت نو یوی نجلی د بلی څخه وپوښتل تا ویل چې نن ټوله شپه
سفر کوو او چیری آرام نکوو، دوی به وکولای شي چې دومره سفر وکړی .
بلی ورته وویل سبا ماښام پورې د عصیات کلاته رسیږو، دومره حشیش
مو ورکړیدی چې تر سبا ماښام پورې هغه کار ورکوی دوی تر هغې نه
پوهیږي چې نشه یې نه وی لری شوی. دا د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندوی
سرښندونکی دی چې په همدی توګه یې ونه رسوو بله چاره او لاره یې نشته .
کشری مشری ته وویل چې، دا ستا کمال وو کنه زه خو ورځخه ویریدم.
مشری وویل: ما چې کله هغوی ولیدل پوه شوم چې دا د سلطان صلاح
الدین ایوبی کسان دي نو ځکه ما ځان داسې وښودلو چې مونږ پیریان یو،
ځکه مسلمانان پیریان منی او په هغوعقیده لري که دا کار مو نه وایی کړی
نو پدی جهنم کې به ما او تا هم ورسره سوځیدلی وایی .
ما او تا خو د سیف الدین غوندی چالاک سړی په ګوتو نځولې او هغه مو
استعمال کړیدی. داسې کسان بی لاری کول خو ډېر اسانه کار دی .
کشری نجلی وویل: زه پدی کار کې خپله کامیابی نه ګورم، هر څومره
چې کوښښ کوم بیا هم راته دا هر څه چل او دوکه ښکاري .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشری ورته وویل: داسې معلومیږي چې ته به د دی انسانانو لپاره د لوبو وسیله وګرځي، خپل ځان د هغوی څخه ساته او د هغوی عقل پلاس کې اخله، مونږ د صلیب لپاره قربانی ورکوو. خپلو مشرانومونږ ته ویلی چې په مسلمانانو کې د بنه ژوند او واکمنی جذبه را ژوندی کړی بیا هغوی هر ډول کارونو ته لاس اچوی، د جګړی په میدان کې چې یو ځل سیف الدین ددی څرګندونه وکړه چې زمونږ ګټه په دی کې ده چې د سلطان صلاح الدین ایوبی سره روغه وشی نو ما په هماغه شپه د سیف الدین د دماغ څخه د سولی او روغی خبره وویستله او هغه مې جګړی ته چمتو کړ.

ما او تا په صلیب باندی قسم خوړلی چې د صلیب په خاطر به هر ډول هلی ځلی کوو.

کشری وپوښتل: دا څلور کسان باید مونږ بل لوری ته استولی وایی او ته دوی د عصیات کلا ته رسوی، دوی به هلته څه وکړی؟

مشری وویل: زما استاد ویلی وه که چیری تاسې د سلطان صلاح الدین ایوبی کوم کماندو سپاېي یا جاسوس ونیولو هغه شیخ سنان ته تسلیم کړی چې هغه یې پخپل لاس تربیه کړی او د همدی خلکو پلاس هغه ووژنی.

د سلطان صلاح الدین ایوبی د وژولو لپاره څو څو ځلی قربانی ورکړل شوی، ډېر فدایان له مینځه تللی خو کامیاب شوی ندی، اوس زمونږ استاذانو دا فیصله کړی چې د هغه خپل کسان باید داسې وروزل شي چې وژلو ته چمتو شي ځکه هغوی هر څه کولای شی.

کشری وپوښتل: ایا په کومه طریقه چې سیف الدین او نور واکمنان تابع شوی په هغه طریقه سلطان صلاح الدین ایوبی نشی تابع کیدای؟

مشری ځواب ورکړ: دا طریقی ډېری ازموېل شوی خو یوی هم ګټه نده کړی ځکه چې سلطان صلاح الدین ایوبی نه د بنځو او نه د زرو سره مینه لري، د هغه په وړاندی یو لوی مقصد او هدف دی او هر څه د هماغه هدف څخه قربانوی. په هغه باندی هم مونږ او هم فدایانو خپلی تولی لاری چاری تسامی کړی او ناکام شوی یو، ځکه اوس دا آخری چاره ده چې باید وازموېل شي، تر څو چې سلطان صلاح الدین ایوبی ژوندی وي د صلیب

(c) kabon.com: The Digital Library

واکمنی په بیت المقدس کې نشی پاتی کیدای نو د صلیب د واکمنی لپاره د هغه وژل حتمی او ضروری دی .

د دوه نجونو او څلورو سرتیرېو کاروان مخ په عصیات روان وه، عبدالباسط او د هغه ملګرو په ټوله لاره ترانی زمزمه کولی او مست روان وه، د شګو دا بیدیا او دښته ورته د جنت باغونه او چمنونه ښکاریدل او په ښه خوشحالی په کې روان وه هغوی په ټوله لاره په کړس کړس خندل او په سفر هیڅ نه پوهیدل .

* * *

لکه چې مخکې ویلی شوی وه یهودیانو او صلیبیانو خپلی حسینی لونی او خویندی د مسلمانانو د بی لاری لپاره استعمالولی، هغوی په کاروانونو او کلو حملی کولی او کومی نجونی به چې حسینی او ښایسته وی هغه به یې له ځان سره وړلی او بیا به یې خپلو صلیبی استاذانو ته سپارلی چې د مسلمانانو د بی لاری کولو، غولولو او بد اخلاقی پیدا کولو ټولی لاری ورښودلی .

دا دوه نجونی د همدی نجونو له جملی څخه وی چې صلیبیانو څه وخت مخکې د موصل والی سیف الدین ته په تحفه او ډالی کې ور استولی وی. څرنګه چې سیف الدین د سلطان صلاح الدین ایوبی سخت دښمن وو نو صلیبیانو د دی دوه نجونو په وسیله څو کارونه سرته رسول یو دا چې هلته جاسوسی وکړی او د هغه ځای حالات ټول معلوم کړی، بله دا چې سیف الدین دی ته پری نږدی چې د سلطان صلاح الدین ایوبی سره روغه او سوله وکړی، دریم دا چې د سلطان صلاح الدین ایوبی مخالف واکمنان سره د یو والی او اتحاد پخپلو کې یو د بل مخالف کړی تر څو هغوی هم په راتلوونکی کې د صلیبیانو په خلاف یو ځای نشي، دا چاری یوازی همدی نجونو نه کولی بلکې ډېری نجونی او نور ایمان پلورونکی کسان هم وه چې د پردی تر شا یې صلیبیانو ته خدمت کاوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې سیف الدین د مخالف لښکر عمومی قوماندان شو نو هغه له خان سره د عیش او عشرت لپاره شراب او ډېری نجونی ملګری کړی چې دوه پکې همدا د تحفی صلیبی نجونی هم وی، کله چې صلیبی جاسوسان او نجونی پدی پوه شوی چې سیف الدین ماتی خوری نو هغوی د دی دوه نجونو د ویستلو لپاره پلان جوړ کړ ځکه چې دا د صلیبیانو قیمتی او ارزښتناکه وسیله وه- سمدستی د صلیبیانو ملګری مسلمانان راغلل او دی دواړو نجونو ته یې دوه آسونه، د خوراک ځښاک شیان او د خطر لپاره خنجرونه او حشیش ورکړل چې هر یو ته یې اړتیا پیدا شي هماغه به استعمالوی ، بیا یې نجونی د عصیات د کلا په لوری خوشی کړی چې خانونه هلته ورسوي، هغوی د یوی ورځی سفر څخه وروسته هماغه دښتی ته ورسیدی چیری چې د عبدالباسط ملګری ورسره مخامخ شول ځرنګه چې دوی پخپل عادی حال کې وی او عبدالباسط د ګرمی او تندی څخه بی حاله شوی وه نو ځکه دوی د خپل حسن او حشیشو څخه کار واخیست او هغوی څلور واړه یې پرته د څه کړاو خپل ملګری او پخپله خوښه د خان سره روان کړل. عبدالباسط او د هغه ملګرو همدا فکر کاوه چې دا حسینی نجونی پیریان دي او زمونږ د لارښونی لپاره را استول شویدی .

* * *

کله چې په ترکمان کې سلطان صلاح الدین ایوبی مظفر الدین ته ماتی ورکړه نو هغه خپلو سالارانو ته وویل چې اوس جګړه ختمه شوه باید ټول مال او سامان راټول شي. د مال څلور برخی په سربښندونکو باندی تقسیم او پنځمه برخه یې نیم د مصر او دمشق په غریبو خلکو وویشل شوه او پاتی نیمه برخه یې د نظام الملک مدرسی ته وقف کړه.

جنګی سامان او وسایل د پوځ د راتلوونکی لپاره وساتل شول. ډېر زیات بندیان نیول شوی وه چې ټول روزلی شوی پوځیان او افسران وه، سلطان صلاح الدین ایوبی هغوی ټول یو ځای ته راټول کړل او بیا یې ورته وینا وکړه ویی ویل : شکر دی ټول مسلمانان یاستی خو ستاسې د ماتی اصلی علت دا دی چې تاسې خپل واکمنان د صلیبیانو د خدمت لپاره استعمالوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

، د هغوی پلانونه صلیبیان جوړوی، هغوی ته مرسته او کومک صلیبیان ورکوی، دا خو تاسې ټولو ته څرګنده ده چې صلیبیان نه غواړي مسلمانان سره یو او بیت المقدس د هغوی له لاسه ازاد کړی ، مونږ او تاسې د اسلام د سپیڅلی دین او الله تعالی سرتیري یو هر مسلمان باید د بیت المقدس د ازادی لپاره کار وکړی نو ستاسې څخه زما هیله دا ده چې د یو مسلمان په صفت زمونږ سره یو ځای شی او د بیت المقدس په ازادی او خلاصون کې برخه واخلی او که دا کار مو و نه کړ نو په دنیا او اخرت کې به د ذلت سره مخامخ یاستو .

د سلطان صلاح الدین ایوبی خبرو په بندیانو کې جوش او ولولی راوپارولی ټولو ژمنه وکړه چې مونږ ستاسې سره په جهاد کې برخه اخلو او د بیت المقدس د ازادۍ لپاره ستاسې سره یو ځای کیږو.

سلطان صلاح الدین ایوبی ته تیار روزل شوی پوځیان په لاس ورغلل ، هغه د پرمختګ لپاره قاهری او دمشق ته هم احوال استولی وه او د ترکمان په جګړه کې ښه پوره جنګی سامان هم پلاس ورغلی وو.

* * *

د عصیات کلا د شام په پوله او سرحد د غرونو په لړی کې پرته وه چې ښه لویه او نوری کوچنۍ کلا وی هم ورسره تړلی وی ، پدی کلا کې د حسن بن صبا ځای ناستی شیخ سنان چې شیخ الجبل یې هم ورته ویل اوسیده، پدی کلا کې لږ شانته پوځ هم وه او دا کلاګانی صلیبیانو ورته سپارلی وی. پدی کې به صلیبیان هم راتلل او په ګډه به یې پلانونه سره جوړول. فدایان چې د شیخ سنان مریدان او حشیش یې خوړل کرایی قاتلان وه چې هر چا به ورته څه ورکړل د هغه لپاره به یې وژل کول .

سلطان نور الدین زنګی هم د همدوی په زهرو شهید شو خو اوس د سلطان صلاح الدین ایوبی د وژلو لپاره د ګمشتګین سره معامله او سودا شوی وه .

سهار وختی د عبدالباسط کاروان د عصیات کلا ته راورسیده څکه چې هغوی په ټوله لاره کې هیڅ څنډ ونکړ، د کلا دروازه د مشری نجلی په شفر

(c) ke...on.com: The Digital Library

(خانګړی لفظ) سره خلاصه شوه، هغوی ننوتل، عبدالباسط څو کسانو ته وسپارل شو او دواړه نجونی د شیخ سنان دربار ته ورغلی .

مشری نجلی هغه ته ټوله کیسه وکړه او د سیف الدین ماتی او نورو جګړو حال یې ورته بیان کړ او بیا یې وویل چې څلور کسان می ستاسی لپاره ښکار کړی او ستاسې کسانو ته سپارل شوی هم دی .

شیخ سنان د خبرو په وخت کې کشری نجلی ته ډېر کتل ځکه چې هغه ډېره حسینه او ښایسته وه، شیخ سنان هغې ته اشاره وکړه چې د هغه سره نژدی کینی کله چې کشره نجلی هغه ته نژدی کیناسته نو هغه یې په ویښتانو کې لاسونه ومنډل او لوبی یې ورسره پیل کړی.

بیا یې ورته وویل: زه پوهیږم چې ته نن ډېره ستړی او ستومانه یې نن شپه به زما سره تیروی .

په کشری نجلی باندی دا خبره سخته ولګیده چې دا بوډا څرنګه داسې خبره کوی نو هغه ورځخه ورانډی شوه، شیخ سنان هغه د مټ څه راونیوله او ځان ته یې رانژدی کړه خو کشره نجلی په غصی او قهر پورته شوه او ویی ویل : زه د صلیب پالونکی یم او د هغه لپاره قربانی ورکوم نه دا چې بوډا ګان په ما لوبی وکړی !

شیخ پدی خبره ډېر په قهر شو او مشری ته یې وویل دا پوهه کړه چې زه څوک یم او زما سره مخالفت کول او زما سپکاوی کول څومره سخته سزا لری .

مشری وویل: تاسې بی غمه اوسی زه به یې پوهه کړم او خپله به ستاسې څنګ ته راشی .

دواړه نجونی یوی خونی ته بوتلل شوی او هلته ویدی شوی .

عبدالباسط سره د خپلو ملګرو بلی خونی ته ورسول شو او هلته ویده شول. ډېر ناوخته د عبدالباسط سترګی خلاصی شوی، د هغه څخه نیشه الوتی وه او په خپل حال راغلی وه. هغه راپورته شو او په دروازه کې ودریده. ګوري چې هر لوری پوځیان ګرځی او پوځی کلا ده، د هغه سره شک پیدا شو چې مونږ کومی پوځی کلا ته را استول شوی یو. هغه یوی او بلی خواته وکتل خو پوښتنه کول یې هم مناسب ونه ګڼل پدی وخت کې دوه کسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل او کوتې ته را روان شول عبدالباسط سمدستی ولاړ او پخپل کټ پریوتو او سترګې یې پټې کړې ، دواړه کسان خونې ته ننوتل ګوري چې ټول ویده دي نو یو وویل: تر اوسه ویده دي لکه چې ډېر یې ورباندې څښلی دي؟

بل وویل همداسې یې پریږده چې ښه خوب وکړي .

بل وویل: د دوی په هکله څه فیصله شوی؟

لومړنی وویل: دوی د یو مهم کار لپاره روزل کیږي عبدالباسط ټولې خبرې واوریدې اندیښنه یې زیاته شو او پدې پوه شو چې مونږ په دوکه او چل باندې نیول شوی یو. هغه په خپل خیال کې د تیښتې په هکله پلانونه جوړول .

نجونې دواړه ویدې شوې خو کشره ډېر زر راویښه شوه او کړکې کې کیناسته، هغې په حالاتو غور او فکر کاوه، د شیخ سنان خبرو هغه ډېره اندیښمنه کړې وه. یو ځل یې د سترګو څخه اوښکې راغلې او ویې ژړل چې پدې کې مشره هم راپورته شوه ، هغې تسلی ورکړه چې مونږ د صلیب لپاره قربانی ورکوو.

کشری وویل چې ولې زمونږ مشران د غلو په شان بریدونه او حملې کوی ولې مخامخ جګړه نکوي چې کله د نجونو څخه کار اخلی، کله د فدایانو څخه او ځینې وخت بیا د زهرو څخه هم کار اخلی. هغوی باید د سلطان صلاح الدین ایوبی پشان دا کسان وروزی او مخامخ جګړه وکړي .

مشری نجلی هغې ته وویل لکه څرنګه چې زمونږ ځوانان په خپلو میدانونو کې جګړې کوي مونږ هم باید پخپل میدان کې د صلیب څخه دفاع او ساتنه وکړو دا زمونږ مسئولیت دی .

مشری کشری ته وویل چې باید شیخ سنان ته ورشی او هغه خوشحاله وساتی خو کشری وویل هغه د غلو، ډاکوانو او کرایی قاتلانو مشر دی ، هغه د دې ورځې چې زما بدن ته دې لاس رانژدې کړی خو مشری هغه پدې قانع کړه چې پرته لدې څخه زمونږ چاره نشته د مشرانو همدا حکم دی .

پدې وخت کې دوه کسان راغلل او د دوی څخه یې د عبدالباسط او ملګرو په هکله پوښتنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشری ورته ټوله کیسه وکړه چې هغوی مونږ په څه چل او د څه لپاره راوستی دي .

کشری هغوی ته وویل چې ایا مونږ د هغوی سره لیدلای شو. هغوی ورته وویل: دا ستاسې ښکار دی بالکل ورسره لیدلای شی بلکې ستاسی دا مسئولیت دی چې هغوی پخپل جال کې راګیر کړی .

کشره نجلی د عبدالباسط خونی ته ورغله او هلته ورسره په کټ کې کیناسته. عبدالباسط خو پدی پوه شوی وو چې همدی نجونو مونږ ته دوکه راکړه او دلته یې بندیان راوستی یو او اوس راځخه د مسلمانانو په خلاف کار اخلی. هغه ورته برګ برګ وکتل خو کشره نجلی چې اوس یې احساسات او جذبات بدل شوی وه هغی عبدالباسط ته په خوا خوږی سره وکتل او بیا یې ورته وویل: مونږ پیریان نه بلکې انسانان یو، که ته غواړی چې وتښتی نو پر ما باور وکړه .

عبدالباسط ورته وویل: زه چې څه کوم هغه به وکړم خو پر تاسې هیڅ باور نشته .

(c) kerabton.com: The Digital Library

نجلی خپل مړې ولیده

عبدالباسط تر اوسه پورې د پیریانو تر اثر لاندې وو او دا کلا ورته د پیریانو او بدو روحونو کلا معلومیده ، کله چې کشرۍ نجلی ورته وویل په ما باور وکړه نو د هغه ویره نوره هم زیاته شوه خکه هغه اوریدلی وه چې پیریان خلکو ته دوکه ورکوي او بیا یې وژنی سره د دې چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندو پوځی وه کوم چې د مرګ سره یې سترګی جنګولی، صلیبیانو به ویلی چې د سلطان صلاح الدین ایوبی د کماندویانو څخه مرګ هم ویریږي .

د عبدالباسط څخه د حشیشو نشه تللی وه او په حقیقت پوه شوی وو خکه هغه ته همداسې روزنه ورکړل شوی وه.

هغه د کشرۍ نجلی څخه چې د ده سره په کټ باندې ناسته وه وپوښتل: زه په تا څه ډول باور وکړم، ته په ما ولې دومره مهربانه یې؟ مونږ مو ولې دلته راوستې یو؟ دا کوم ځای دی؟

نجلی ورته وویل : که ته په ما باندې باور ونکړې نو پای به دې ډېر خرابه وي ته به حیران شي چې ته څوک یې؟

ستا لاسونه به د خپلو وروڼو په وینو ککړ شي، خو ته به فکر کوې چې دا ښه کار دی، زه اوس د دې خواب، نشم درکولای چې زه ولې پر تا مهربانه یم؟ دا ځای عصیات نومیږي، دا د فدایانو کلا ده، دلته د فدایانو او باطنیانو پیغمبر شیخ سنان اوسیږي ، ته خو فدایان پیژنې؟

عبدالباسط وویل : هو! زه فدایان ښه پیژنم، اوس پوه شوم چې ته هم فدایي یې خکه چې د هغوی سره ستا پشان ښایسته نجونې وی .

کشرۍ نجلی وویل : زه د هغوی سره هیڅ اړیکی نلرم زما نوم لزا دی !

عبدالباسط وپوښتل : ستا بله ملګرۍ څه شوه ؟

لزا وویل : هغه همدلته ده د هغې نوم تیریسیا دی، تاسې مونږ د حشیشو په نشه کې دلته راوستلې پدی وخت کې تیریسیا راغله او په دروازه کې یې لزا ته اشاره وکړه چې د باندې راشي.

(c) ke...on.com: The Digital Library

تیریسیا لزا ته ډېره په قهر شوه چې دلته څه کوی؟ ته نه پوهیږې چې مسلمانان ناپاک دي، تا د هغه سره څه کول او څه خبری دی ورسره وکړی؟

لزا وویل : زما ورسره څه نه وه خو هسی زړه می وغوښتل چې ورسره کینم.

تیریسیا وویل: ته پوهیږی چې د صلیب سره غداری د مرګ سزا لری او ته دا کار اوس کوی، دا خیانت او غداری ده، مونږ د صلیب پالوونکی یو او مسلمانان زمونږ دښمنان دي. زه پوهیږم چې ته خوانه یې او دا سړی خوان او ښایسته دی، زما هم خوښیږي خو خپل مسئولیت باید له یاده ونه باسو.

لزا تیریسیا ته وویل: زه یوازی شیخ سنان ته نه خم کنه یا به خان ووژنم او یا به می هغه وژلی وی . ما مخکې درته ویلی وه چې زه دا بوډا شیخ نه خوښوم، باید ته د خپل خان او زما د تیښتی یا وتلو لاره برابره کړی ، زه د عبدالباسط څخه دا کار اخلم چې هغه کماندو دی او مونږ دواړه د دی ځای څخه ویستلی شی .

تیریسیا ورته وویل : بی عقلی ! عبدالباسط چې تا وباسی نو د خان سره به دی خپل ځای ته بوځي، مونږ خو خپل مرکز تر پیولی ته نه رسوی، ولاړه شه، غسل وکړه جامی دی بدلی کړه، نن شپه مونږ او تاسې د شیخ سنان میلمانه یو، هلته ګمشتګین د حرن والی راغلی دی ، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی لوی او غټ دښمن دی او کیدای شي زمونږ او تاسې لپاره د تللو او وتلو لاره هم برابره کړي. ته باید شیخ سنان ته داسې ښکاره کړی چې ته هغه خوښوی ترڅو کار خراب نشي، اوس باید مونږ ګمشتګین پلاس کې ونیسو ځکه هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سخت دښمن دی .

* * *

عبدالباسط خپل ملګري رابیدار کړل او بیا یې ورته وویل چې مونږ او تاسې په چل او دوکه دلته راوړل شوی یو، دا د عصیات کلا ده چې فدایان پکی اوسیږی ، د فدایانو په هکله هغوی ته پوره معلومات ورکړل شوی وو. نو ځکه ټول ورخطاء شول، هغوی پدی سوچ او فکر کې شول چې باید لدی ځایه وتښتي .

عبدالباسط هغوی ته وویل: زه به ګورم چې څرنګه کیدای شي د دی ځای څخه ووځو خو تاسې باید ډېر احتیاط وکړی چې خبره درڅخه ورانه نشی .

(c) ketab.com: The Digital Library

عبدالباسط وویل: زه پدی شک کې یم چې هغوی به په مختلفو طریقو زمونږ ایمان راڅخه واخلی او بیا به مو د مسلمانانو په خلاف استعمالوی.

دری واړو ملګرو په کلکه وویل: مونږ هر ډول قربانی او سرښندنی ته تیار یو خو خپل ایمان خرڅولو ته په هیڅ توګه چمتو نه یو، باید مخکې له هغې یا وتښتو یا مړه شو.

مانښام یو کس مشعل راوړ او په خونه کې یې کیښوده او بیرته ولاړ. هغوی خوراک نه وه کړی نو ډیر وږی شوی وه.

شیخ سنان په خپل دربار کې ناست وو، د هغه یو لوری ته لزا او بل لوری ته یې تیریسیا ناسته وه او مخامخ ورته ګمشتګین ناست وو خوراک او څښاک یې کاوه د پادشاهی په سویه دسترخوان وو، هر ډول خوراکونه پکی وه.

ګمشتګین د عبدالباسط څخه یوه ورځ مخکې د عصیات کلا ته رارسیدلی وه، هغه غوښتل د شیخ سنان سره د سلطان صلاح الدین ایوبی د وژلو په هکله سودا وکړی ځکه هغه د خپل ځان په وړاندی غټ او اصلی خنډ سلطان صلاح الدین ایوبی بللو.

ګمشتګین غوښتل سیف الدین، الصالح او نور ټول له مخی لری کړی او یواځی پادشاه شي، هغه د شیطان پشان ذهن او دماغ لرلو چې هر چا ته یې د شک په سترګه کتل.

خو په لومړی قدم کې یې سلطان صلاح الدین ایوبی په نښه کړی وو، هغه دا ځل غوښتل داسې کار وکړی چې د مخکنی حملو په شان ناکامی نشی ځکه فدایانو په سلطان صلاح الدین ایوبی باندې دوه دری حملی وکړی او ناکامی شوی نو دا ځل باید حمله ډېره کامیابه او بریالی وی.

شیخ سنان هغه ته وویل چې ما د سیف الدین او صلیبیانو په خبره باندی خپل ځلور تکړه استاذ فدایان استولی چې سلطان صلاح الدین ایوبی ووژنی، که دا ناکام شول نو بیا زه د هغه په خلاف هیڅ ډول کار کول نه غواړم.

ګمشتګین وویل: داسې معلومیږي چې له هغه څخه ویریدلی یې؟

د ویری خبره نده، زما فدایان د هغه د وژلو په هڅه کې ناکام شول، په هغه باندی څو حملی وشوی هیڅ شی پری اثر نکوي، زه دی پایلی ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسیدلی یم چې د هغه په سر د الله پاک لاس دی نو مونږ ولی خپل کسان پرې ووژنو.

ګمشتګین وویل: دا ځلی تاسې کوښښ وکړی چې هغه ووژل شي ځومره قیمت چې غواړی هغه به درکړم!

شیخ سنان ورته وویل: ګمشتګین! که ته هغه ووژنی نو هیڅ پلاس نه درځی، ځکه د هغه کورنۍ او سالاران سره یو دی نو تاته هیڅ نه پاتی کیږي که ته غواړی واکمنی دی پراخه کړی نو سیف الدین ووژنه، هغه ته خپله هم وژلی شي، هغه ته زهر ورکولای شي او د هغه په ولایت موصل باندی خپله واکمنی هم چلولی شی.

ګمشتګین ومنله چې دا کار کول پکار دي د هغه وژل باید تر غور او پلان لاندی ونیسو.

ګمشتګین شیخ سنان ته وویل چې د سیف الدین په بدل کې څه غواړی؟

شیخ سنان وویل: د حرن کلا ما ته راکړه او خپله موصل ته ولاړ شه.

ګمشتګین وخندل وویل: شیخ سنانه! دماغ دي پر ځای دي او کنه! د زرو اندازه ووایه، کلا نشو پریښودلی پدی سره د سیف الدین خبره بیا شاته شوه او د سلطان صلاح الدین ایوبی خبره رامخی ته شوه چې اول باید هغه ووژل شی.

شیخ سنان ورته وویل: لومړی خو کیدای شي زمونږ هغه ځلور کسان کامیاب شي او خبره ختمه شي که هغه ونشی نو بیا زما سره د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندو پوځیان شته چې دی دواړو راوستی دي هغوی به درته وسپارم - د هغوی څخه ته هم د هر چا په خلاف کار اخیستلای شي.

ګمشتګین وویل: د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویان دومره کچه او خام ندی چې زما او ستا په خبره هغه مړ کړی او د بل مسلمان په خلاف زما په خبره عمل وکړی، هغوی ما د دښمن په نامه پیژنی.

شیخ سنان هغه ته داډ ورکړ چې مونږ داسې ډېر کسان تیار کړیدی، مونږ دا کسان هم درته تیار وو، ښځی، شراب او حشیش په هر انسان کې بدلون

(c) ketabton.com: The Digital Library

راولی، ته سره د مسلمانی همدی شیانو اوس دی ته چمتو او برابر کړی یې چې د مسلمان وژلو ته بل څوک په بیه هڅوی .

* * *

ګمشتګین خپلی خونی ته ولاړ، تیریسیا او لزا هم پورته شوی خو شیخ سنان هغی ته وویل ته ولاړه شه او لزا به زما سره نن شپه تیره کړی. تیریسیا ولاړه او لزا یوازی پاتی شوه. شیخ سنان څو ځلی په لزا لاس راکش کړ او غوښتل یې چې مخکې ولاړ شي خو لزا ورڅخه ځان یوی او بلی خواته کولو، پدی کې دروازه خلاصه شوه او یو صلیبی آفسر راننوت، شیخ سنان هغه پیژندلو نو د هغه هر کلی یې وکړ خو هغه ته یې وویل: اوس ناوخته دی سبا به سره ګورو!

صلیبی وویل: زه دا دواړه نجونی له ځان سره بیا یم او د هغوی سره ضروری کار لرم .

شیخ سنان وویل: دا یوه درسره بوزه او دا بله به زما سره دلته شپه تیروي

صلیبی وویل: د دی وظیفه دا نده چې د خلکو سره شپی تیری کړی! شیخ سنان ډېر په غصه وویل : ته زما مخالفت کوې؟ زه د دی سیمی پادشاه یم .

صلیبی په طنز سره ورته وویل: دا کلا او دا هر څه مونږ درکړی که مونږ ستا پلوی ونکړو نو ته دلته یوه شپه هم نشی تیرولای! زه دا دوه نجونی له ځان سره بیایم !

شیخ سنان لږ نرم شو او وی ویل : اوس یې درسره بوځه خو دا به نوره زما سره پاتی کیږي، دا د دی کلا څخه وتلی نشی!

وروسته صلیبی آفسر ولاړ او دواړه نجونی یې له ځان سره بوتلی. شیخ سنان خپل کسان راوغوښتل او ورته ویی ویل : دا سړی او دا دوه نجونی بندیان ندی خو ازاد هم ندی، پرته له اجازی څخه نه دوی په کلا کې ګرځیدلی شي او نه له دروازی څخه وتلی شي، هغوی تر څارنی لاندی وساتی، که ګمشتګین هغه نوی څلور کسان له ځان سره وړل غواړی نو هر وخت یې بولای شي په هغه څه پابندی نشته. هغه څلور کسان ترڅو پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د ګمشتګین سره ځی ښه يې وساتی، ښه خوراک او څښاک ورکوی چې خفه نشي.

عبدالباسط او نورو ملګرو ته يې ښه خوراک او څښاک خونی ته ورړ، هغوی د خوراک او څښاک څخه انکار وکړ چې پدی کې حشیش دی خو هغوی دا پاڼ ورکړ چې بالکل نشته.

عبدالباسط ته هغوی ښه خوراک او څښاک ورکړ.

صلیبی آفسر د تیریسیا او لزا سره خپلی خونی ته ولاړ چې پدی کلا کې د هغوی لپاره بیلی شوی وی. صلیبیان به دلته تلل راتلل او د همدی کلا څخه يې د جاسوسی د مرکز په حیث کار اخیستلو ځکه چې دا د مسلمانانو سیمو ته نژدی پرته وه. صلیبی آفسر ته وویل شول چې ګمشتګین هم راغلی دی او د شیخ سنان سره د سلطان صلاح الدین ایوبی په سر سودا کوی.

* **

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی سیف الدین او مظفر الدین ته پوره ماتی ورکړه او هغوی دواړه ورک شول نو نیول شوی پوځیان يې د خپل پوځ سره یو ځای کړل او نوی ترتیبات يې ونیول، هغه د قاهری او دمشق څخه کومک هم راوغوښتلو.

هغه غوښتل یو اسلامی هیواد جوړ کړی چې واړه واړه ریاستونه، ولایتونه او کلا ګانی ټولی پکې شاملی وی او د ټولو یو پوځ وی. په همدی خاطر هغه د شا او خوا سیمو ټولو واکمنانو ته بلنه ورکړه چې سره یو شي او د خپل اصلی دښمن صلیبیانو په خلاف وجنګیږی.

مخکې وویل شول چې کله مظفر الدین ماتی وخوړه نو د سیف الدین وزیر فخر الدین هم ونیول شو. سلطان صلاح الدین ایوبی هغه خپلی خیمی ته راوست او په عزت سره يې د ځان سره وساتلو چې هغه شک ونکړی چې بندی دی، کله چې فخر الدین د سلطان صلاح الدین ایوبی سلوک، حالات او رویه ولیده نو پخپلو پخوانیو کارونو ډېر پیښمانه شو چې زه خو غلط شوی یم نو د سلطان صلاح الدین ایوبی سره يې د وفاداری او خوا خوږی اقرار او ژمنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیف الدین یو وراره عز الدین فرخ شاه د سلطان سره سالار وو.
کله چې سیف الدین ماتی وخوړه او د هغه ځانګړی پادشاهی خیمه هماغسی ولاړه پاتی شوه نو سلطان صلاح الدین ایوبی عز الدین فرخ شاه راوغوښت او د کاکا خیمه یې ورته وسپارله چې ته د خپل کاکا وارث یې دا ستا کیږي. هغه ډېره قیمتی خیمه وه چې د وریښمو څخه جوړه شوی وه.
سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل پلان سره سم چې باید یو متحد اسلامی هیواد جوړ شی نو هغه دری کلا ګانو ته چې د حلب په شا او خوا کې وی پیغامونه واستول.
یوه کلا د منبج په نامه بله د بوزا په نامه او دریمه د اعزاز په نامه سره. سلطان ټولو ته یو ډول پیغامونه ولیکل او هغه یې د دری جلا جلا استازو پوسیله د کلا ګانو امیرانو ته واستول، د منبج کلا پیغام یې د سیف الدین د وزیر فخر الدین پلاس کوم چې نوی نوی د سلطان صلاح الدین ایوبی سره بندی نیولی شوی وه واستاوه- کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی هغه خپل استازی وتاکلو نو هغه ډېر حیران شو چې زه د بندی په حیث نیولی شوی یم او اوس می د استازی په حیث استوی، نو سلطان صلاح الدین ایوبی هغه ته وویل: مونږ او تاسې ټول مسلمانان یو ! یو د بل ورونه دا چې صلیبیانو سره جلا کړی یو دا د هغوی خبره ده مونږ او تاسې نه بلیدونکی یو.
د بوزا کلا ته یې پیغام د عز الدین پلاس ولیږلو چې د سیف الدین وراره وو او د اعزاز کلا ته یې د الحمیری په نامه سالار واستاوه.
د بواز او منبج کلا وی دواړه په سوله او روغه سره تسلیم شوی، د هغوی پوځ د اسلامی پوځ سره یو ځای شو او امیران پخپل خپل ځای پاتی شول. خو د اعزاز امیر د الحمیری سره بد سلوک وکړ او د سلطان صلاح الدین ایوبی پیغام یې هغه ته بیرته وروغورځولو او ویی وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی د اسلام په نامه ټول ځایونه نیسی.
الحمیری ورته وویل: ته غواړی د مسلمانانو تر منځ دا جګړه نوره هم اوږده شي او ګټه یې صلیبیانو ته ورسیږی. زمونږ او تاسې اصلی دښمنان صلیبیان دي چې په اخر کې ټول هضموی، هغوی چې مخکې دلته له

(c) [illegible]oton.com: The Digital Library

مسلمانانو سره څه کړی تاسې د هغې څخه ښه خبر یاستی ، هغوی په بیت المقدس کې پرته د کوم توپیر څخه کوچنیان، ښځی او نارینه ووژل، که هغوی اوس هم بر لاسی شي نو بیا ته او زه ورته یو شانته یو- خو د اعزاز امیر هغه ته وویل چې زمونږ اصلی دښمن یوازی سلطان صلاح الدین ایوبی دی او لومړی د هغه ورکول ضروري دي، دا کلا د حلب سره نژدی وه او د حلب واکمنانو هغه هڅولو چې تسلیم نشي .

د اعزاز امیر ، الحمیری ته وویل چې ولاړ شی او سلطان صلاح الدین ایوبی ته ووایی چې په زور دی کلا ونیسی زه نه تسلیمیږم .

سلطان صلاح الدین ایوبی چې کوم پیغام هغوی ته لیږلی وه هغه دا ډول ؤ: زما ګرانه دوسته! مونږ او تاسې ټول د یو الله بندګان، د یو دین منونکی او د یو پیغمبر امتیان یو خو بیا هم تیت پترک او جلا جلا یو، د همدی اختلاف او بی اتفاقی څخه صلیبیان ګټه اخلی او مونږ پخپلو کې سره جنګوی، تر څو چې سره یو ځای او متحد نشو کافران او صلیبیان به پر مونږ ظلم، زور او زیاتی کوی، زمونږ لومړی قبله به د هغوی پلاس کې وي او د مسلمانانو د ورکولو او ختمولو پلانونه به جوړوي. زه تاسې د یوالله تعالی په نامه سره دی ته رابولم چې سره یو ځای شو او د کفر په خلاف په یو صف کې جګړه وکړو، ستاسې امارت به په خپل حال وي یوازی پوځونه به راسره ګډ او شریکوی، زه ستاسې سره دښمنی نلرم، زه یوازی د الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم د حکم په اساس خپل یو اسلامی او متحد هیواد جوړوم .

* * *

صلیبی آفسر او ګمشتګین د لزا او تیریسیا سره یو ځای په خونه کې ناست وه .

آفسر وویل: زه خبر شوی یم چې تا اوس د سلطان صلاح الدین ایوبی پر ځای د سیف الدین پسی پښی رابډ وهلی دی او غواړی هغه ختم کړي .

ګمشتګین وویل: هغه زمونږ هر څه تباه کړل او مونږ یې په ټوله سیمه کې وشرمولو، ما مخکې ویلی وه چې سیف الدین د دی وړ ندی چې هغه دی

(c) ketabton.com

اعلی قوماندان شي خو چا زما خبره وانه وریده، اوس د هغه ختمول پکار دي کنه یو ځل بیا به مونږ تباه کړی .

صلیبی آفسر وویل: سیف الدین دومره مهم سړی ندی، هغه هر وخت ختمیدی شي، کله چې نور الدین زنګی مړ شو تاسې د امارت څخه ازاد واکمن شوی او که سلطان صلاح الدین ایوبی مړ شي نو د هغه لس چنده سیمه به تاسې ته پلاس درشي. کله چې هغه ووژل شي بیا مونږ تاسې ته هر ډول کومک درکوو چې سیف الدین او الصالح هم ختم کړی او په ټوله سیمه کې ستاسې واکمنی شي نو لومړی د سلطان صلاح الدین ایربی کار وکړی.

ګمشتګین وویل: اوس شیخ سنان هم د سلطان صلاح الدین ایوبی د وژلو څخه لاس په سر معلومیږی .

صلیبی وویل : د هغې لامل دا دی چې هغه خپل فدایان ور استوی او هغوی د حشیشو په نشه کې وي، کله چې حمله وکړی نو هغوی بیا هر څه بایلي ، د سلطان صلاح الدین ایوبی وژل هغه څوک کولای شي چې د هغه سره شخصی، دینی یا قومی جذبه وي او هغه خپل دښمن وبولی، فدایان خو د هغه سره دښمنی نه لری، هغوی د کرایی قاتلان دي هر څوک وژنی نو داسې سخت کار ته هغوی کله تیاریږي. د دی لپاره باید مونږ داسې کسان تیار کړو چې په آسانه هغه ووژلی شی .

ګمشتګین وویل: ماته شیخ سنان د سلطان صلاح الدین ایوبی څلور کماندویان راسپاری ، هغوی د سیف الدین سره پخه دښمنی لری نو زه کولای شم د همدی دښمنۍ په اساس په هغوی باندی سیف الدین ووژنم.

صلیبی وویل: ولی دا کسان د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف نه استعمالوؤ

ګمشتګین وویل: دا کار زه نشم کولای خو که تاسې هغوی دی ته چمتو کولای شی نو دا خو بیا بښه خبره ده.

صلیبی لزا او تیریسیا ته وکتل- لزا وویل: عبدالباسط به زه چمتو کړم او نور کسان دي هغه په غاړه واخلی خو صلیبی وویل یوازی د عبدالباسط تیارول پکار دی نور دری واړه خپله عبدالباسط تیاروی د هغوی تیاری ته ارتیا نشته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلیبی وویل : شیخ سنان لزا نه پریږدی، تاسې ټول دی خبری ته متوجه اوسی چې هغه درځخه پاتی نه کړی خو ګمشتګین وویل: زه به دا دواړه او څلور کماندویان له ځان سره یو ځای بوځم تاسې پدی هکله هیڅ تشویش مه کوی .

* * *

عبدالباسط او د هغه دری ملګری د پخوانی خونی ځخه نوی ځای ته راوستل شول چې هغه یوازی د میلمنو او معتبرو خلکو لپاره وه .

صلیبی آفسر عبدالباسط ته وویل: ته به د نورو ځخه په جلا او ښه خونه کې اوسیږې ځکه چې ته د دوی سر ګروپ او قوماندان یې، عبدالباسط د دی خبری د منلو ځخه انکار وکړ، هغه وویل: مونږ ټول سره یو شانته یو، زمونږ سلطان زمونږ سره یو شانته سلوک کوی .

صلیبی وویل: مونږ ستا قدر او درناوی کول غواړو ځکه ته د هغوی مشر یې.

عبدالباسط وویل: مونږ میلمانه نه یو بلکې ستاسې سره بندیان او پدی بند کې مونږ ټول یو شانته اوسیږو چې هر څه راځی په ټولو به وی .

مونږ ګناه ته مه مجبوره کوی، بالاخره د عبدالباسط خبره ومنل شوه ګمشتګین وویل: ایا تاسې زمونږ ځخه د تیښتی کوښښ کوی؟

عبدالباسط ځواب ورکړ: حتمًا کوښښ کوو، دا زمونږ مسئولیت دی چې د دښمن ځخه یا په ژوند یا په مرګ ځان خلاص کړو، مونږ د میدان ځوانان یو، که تاسې غواړی چې زمونږ سره ښه وکړی نو مونږ ته دوکه مه راکوی، هر څه چې کوی په ښکاره راته ووایی مونږ د سیف الدین او ګمشتګین پشان ایمان پلورونکی نه یو .

ګمشتګین وویل: زه ګمشتګین یم، تاسې ماته ایمان پلوونکی وایی، حال دا چې زه ستاسې پلوی یم، د سیف الدین او الصالح ځخه جدا شوی او دلته راغلی یم .

عبدالباسط وویل : نه یوازی ایمان پلورونکی بلکی غدار هم یې !

ګمشتګین د دوکی لپاره عبدالباسط ته وویل : زه اوس د هغوی ټولو ځخه بی زاره یم او تاسې چې دلته ما میلمستون ته راوستی د همدی لپاره چې تاسې د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویان یاستی او زه اوس د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه پلوی توب کوم، تاسې به دلته ښه په عزت سره اوسیږي او هیڅوک درسره کار نه لري، زه تاسې د دې ځای څخه خلاصوم او خپل ځای ته مو رسوم.

عبدالباسط وویل : په هر صورت زه د خپلو ملګرو سره اوسیږم.

هغوی ته لویه او پراخه خونه ورکړل شوه چې کټونه پکې پراته وه او ښې نرمې بستري او بالښتونه پکې اچول شوی وه. هغوی ته یو خدمت کوونکی هم ورکړل شوی وو. هغوی د خپل خادم څخه وپوښتل پدې خونو کې څوک اوسیږي هغه وویل: دلته معتبر خلک راځي او دا میلمستون دي. کله چې هغوی پدې نرمو بسترو پریوتل نو سمدستی ویده شول.

* * *

صلیبي او ګمشتګین تر ډېر وخته پورې د عبدالباسط سره ناست او غږیدل تر دې چې د هغه احساسات یې راکم کړل، بیا هغه له خونې څخه ووت او غوښتل یې د خپلو ملګرو کوټې ته ولاړ شي چې په برنده کې یې د یوې ښځې خپ اواز واوریده، هغه لزا وه، هغې عبدالباسط له مټ څخه ونیوه او خبرې یې ورسره پیل کړې.

لزا وویل: اوس به ستا یقین راغلی وي چې زه پیرۍ نه بلکې انسانه یم.

عبدالباسط وویل: زه په هیڅ نه پوهیږم چې مونږ له یو لورۍ بندیان یو او له بل لورۍ زمونږ سره د شهزادګانو پشان سلوک کیږي.

لزا وویل : دا دوه لاملونه لرې لومړۍ خپله ګمشتګین دی چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره په ظاهره د مخالفت څخه لاس اخیستی نو ځکه ستاسې عزت او قدر کوي.

دویم زه یم چې ستاسې ساتنه او حفاظت کوم.

شیخ سنان پر ما شرط اینبی چې یا به دا څلور کسان په بند کې اچوم یا به ته شپې زما سره تیروی، ما ستاسې لپاره د هغه شرط و منلو څخه نو هغه اوس ستاسې قدر او عزت کوی.

پدې خبره عبدالباسط تر احسان لاندې راغی چې دې نجلۍ ریښتیا هم زمونږ سره دومره احسان کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لزا ورته وویل: که ته چیری زما مینه او محبت قبلوی نو زه بیا د هیچا پروا نه لرم.

عبدالباسط ورته وویل: زما او ستا محبت څکه نه کیږي چې ته شهزادګی یې او زه بندی یم، د بندی څه حیثیت وی ؟

لزا ورته وویل : زه ستا دی حیثیت ته نه ګورم چې ته څوک یې زما ستا د بدن هرغړی خوښیږي او اوس زه پخپل واک کې نه یم، زما زړه نور ستا د محبت او مینی څخه ناقلاره دی او ستا څخه پرته زه ژوند نشم کولای، ایا زما محبت قبلوی او که شیخ سنان ته خواب ورکړم چې هر څه کوی. ما خو ستا په خاطر د هغه شرط منلی دی. په همدی خبرو خبرو کې هغوی د کلا بلی برخی ته ورسیدل چې هلته چمن، ګلان او شنه بوټی وه او هر لوری ته د ګلانو بوی خپور وو چې د انسان ذهن یې تر خپل اثر لاندی راوست.

کله چې هغوی دواړو خبری کولی تیریسیا او صلیبی لری په تیاره کې ولاړ وه او هغوی یې څارل.

تیریسیا صلیبی آفسر ته وویل: لزا اوس هغه تر خپل اثر لاندی راولی او هغه به نرم شی.

صلیبی وویل: لزا بی تجربی او احساساتی ده داسې نه چې کار خراب کړی او مسئله خرابه شی، د هغی داسې کارونو ته وړاندی کول پکار نه وه.

تیریسیا وویل: که څه غلطی وشوه، د هغې سمون بیا زه کوم، تاسې بی غمه اوسی.

لزا عبدالباسط ته وویل : تا له ما څخه پوښتنه کړی وه چې زه په تا باندی دومره ولی مهربانه یم تا ښایی زه خپله دښمنه شمیرلی یم خو دا در ته ویل غواړم چې دښمنی زما او ستا د بادشاهانو تر منځ ده زما او ستا تر منځ به په څه دښمنی وی ؟

عبدالباسط وویل : نو دوستی په څه ده ؟

لزا یو سور اوسیلی وکړ بیا یې لاسونه د عبدالباسط په اوږو کیښوده وی ویل : ته تیږه یې ما اوریدلی چې د مسلمانانو زړه د وریښمو په څیر نرم وی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دین په خپل ځای کیږده خپل ځان مسلمان او ما عیسایی مه شمیره یوازی انسانان وشمیره زمونږ په سینو کې هم زړه دی او ایا ستا په زړه کې کومه هیله شته د کوم څیز سره دی محبت شته او کنه ؟

شته او ضرور شته ! ته نارینه یې په خپل زړه باندی دی وس بر دی خو په ما کې دومره همت نشته زما زړه بی واکه شوی دی او ته می زړه ته پریوتلی یې ، مونږ ته د نشی په حالت دی کلا ته راوستلی او د شیخ سنان حکم دی چې دا څلور واړه به د بندیخانی په لاندی پوړ کې بند کړی او که ته یې هلته وړی وی نو ستا مړی به د هغه ځای څخه راویستل کیدو نو ما ته ستا په څیر د ښکلی خوان پای ښه معلوم نه شو ، نو مونږ ورته وویل دا ستاسی بندی نه بلکی زمونږ بندی دی .

شیخ سنان وویل : ښه ده خو یو شرط که ته هغه د عذاب څخه خلاصوی نو زما د ویده کیدو کوتی ته راشه .

زما په زړه کې د هغه بوډا په خلاف کرکه پیدا شوه نو ما هغه او دغه وکړه هغه وویل زما د خبرو څخه د سرغړونی انجام ډیر بد دی .

ددی خبری د اوریدلو سره زما اراده نوره هم پخه شو د ځان سره می وویل : د عبدالباسط په خاطر د خپل جسم ، ابرو او ځان قربانی ورکولو ته تیاره یم .

عبدالباسط وویل : ایا تا خپله عفت او عصمت قربان کړو ؟

لزا وویل : تر اوسه نه ! خو ما د هغه سره وعده وکړه چې څو شپی ورځی وروسته ستاسی غوښتنه پوره کوم .

شیخ سنان راته وویل : ستاسی په قلعه کې ازاد یاست !

عبدالباسط وویل : زه به ستا د ابرو حفاظت کوم .

لزا وویل : ایا تا زما محبت قبول کړ .

عبدالباسط په مخمور اواز وویل : ما ستا مینه قبوله کړه خو ددی پای به څه وی ؟

دا به راته وایی چې خپل دین پریږده او ما سره واده وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لزا وویل : زه داسی خبره هیڅکله نه کوم ، که تا زما د تل لپاره د ژوندانه د ملګرتیا اراده کړی وی نو زه خپل دین پرینبودلو ته تیاره یم ، زما روح تا غواړی او پرته ستا څخه زما ژوند بی مفهومه دي.

د دی خبرو څخه وروسته لزا عبدالباسط ته وویل چې خپلی خونی ته ولاړ شی داسې نه څوک یې ونیسی.

کله چې لزا خپلی خونی ته ولاړه نو تیریسیا ورڅخه وپوښتل دومره څنډه دی ولی وکړ؟

لزا وویل: ډیره او کاڼی دومره زر نرمیږی ؟

تیریسیا ورته وویل: داسې نه چې خپله ورته نرمه شوی وی او زړه دی پری بایللی وي.

لزا وویل : که رینبتیا ووایم داسې نارینه زما ډیر خوښیږي چې هغه چاته دوکه نه ورکوي او هر څه یې په صداقت ولاړ وي او عبدالباسط همدا صفات لري.

تریسیا ورته وویل: پام کوه چې خپل زړه پری ونه بایلی، د هغه څخه ځان لری ساته یوازی د محبت وعدی او ژمنی ورکوه او په زړه کې ځای ورنکړی.

تریسیا هغې ته نور چلونه وښودل او بیا دواړه ویدی شوی.

عبدالباسط چې کله د لزا څخه جلا شو او خپلی خونی ته ولاړ نو خوب یې وتښتیده او قلار ناست وو. هغه پدی لیدلو او نورو خبرو غور پیل کړ، هغه ته په روزنه، کې ویل شوی وه چې صلیبی نجونی په څه ډول ځوانان بی لاری کوی خو عبدالباسط ته لزا داسې نه ښکاریده نو زړه یې دوه ځایه شو یو لوري ته یې د خپلو استاذانو خبری وی او بل لوری ته یې د لزا مینه او محبت قبول کړی وو.

سبا تریسیا هغه خپلی خونی ته وغوښت او ورته ویی ویل چې بیګا تاسې ولی پرته له اجازی له لزا سره د کلا بلی برخی ته ولاړ وی، زه دا نشم منلی چې یو ځوان دی زما ملګری ته دوکه ورکړی، هغه خو ساده او معصومه نجلی ده، هغه پدی خبرو څه پوهیږي او ته د هغې د کم عمر او بی تجربی توب څخه غلطه ګټه اخلی، هغه دی په ځان پسی بیخی لیونی کړی، هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس پرته له ستا څخه د بل چا نوم نه اخلی او ستا په خاطر یې د شیخ سنان شرط قبول کړی. هغه اوس دا خبری هم کوي چې زه صلیب د عبدالباسط په خاطر غورځوم او خپل دین هم پریږدم . داسې نه چې ته اوس هغې ته دوکه ورکړی او بیا یې په نیمه لاره کې خوشی کړی. مونږ ستا قدر او عزت کوو، تاسې د ګمشتګین میلمانه یاستی، هغه ستاسې ډېر خیال ساتی .

د تیریسیا خبرو عبدالباسط نور هم تر خپل اثر لاندی راوست او د هغوی ټولی خبری یې زړه ته ننوتی، هغه فکر وکړ چې بس د دی نجلی هر څه پر ما باندی احسان دی او د هغې خیال باید زه وساتم .

* * *

صلیبی او ګمشتګین په یوه کوټه کې ناست وه، هغه وویل: زه غواړم دا څلور واړه کسان پدی دوه ورځو کې له ځان سره بوځم خو پدی شرط چې دا دواړه لزا او تیریسیا هم راسره ولاړی شي ترڅو چې کار مکمل شي .

صلیبی وویل: زه دوی دواړه له ځان سره بیا یم، مونږ نور کارونه لرو.

ګمشتګین وویل: که ته تیریسیا درسره بوځی سمه ده خو لزا باید زما سره ولاړه شي ځکه عبدالباسط پرته د هغې څخه هیڅ کار نشی کولای .

صلیبی وویل: زه زر ځم ترڅو خپلو واکمنانو ته خبر ورکړم چې د حلب، حرن او موصل واکمنان نور د کار ندی او پرته له تیښتی نور هیڅ کار نشی کولای، د سلطان صلاح الدین ایوبی لپاره بله لاره کتل پکار دي، او څه مرسته چې کیدله هغه هم باید بنده شی .

ګمشتګن وویل: داسې خبره مه کوه، ماته خو تاسې وخت زاکړی چې زه یوه ورځ کې نیسم .

بلاخره فیصله پدی وشوه چې همدلته پاتی شی او عبدالباسط سره د ملګرو دی خبری ته تیار کړی چې پخپله سلطان صلاح الدین ایوبی ووژنی. لزا ته بیا وویل شول چې زر تر زره په عبدالباسط باندی کار وکړی او هغه تر خپل کنترول لاندی راولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلیبی وویل: نن هغوی خوراک او څښاک ته ټول یو ځای راوغواړئ ترڅو تر اثر لاندی راشي. غرمه عبدالباسط او د هغه ملګری خوراک او څښاک ته راغلل، ټولو د هغوی درووند هر کلی وکړ او په دستر خوان باندی کیناستل چې د شیخ سنان یو سړی راغی او صلیبی ته یې وویل : بناغلیه شیخ تاسی غواړی .

صلیبی شیخ سنان ته ورغی .

شیخ سنان صلیبی ته وویل: تا د نجلی په هکله څه فیصله وکړه، هغه ځواب ورکړ چې زه کله ځم هغوی دواړه له ځان سره بوځم.

شیخ سنان ورته وویل: تر څو چې تاسې ځی نو هغه ماته راوله .

صلیبی ځواب ورکړ: زه همدا نن راونیږم او هغوی بیا یم .

شیخ سنان په قهر وویل: ته ولاړه شه او هغه همدلته پریږده، هغه په هیڅ ډول له کلا څخه نشی وتلایی.

صلیبی شیخ سنان ته وویل : ته غواړی چې دا کلا لوټی لوټی شي، ستا دماغ خراب ډي، دا زمونږ کلا ده او تاته مو درکړیده، زمونږ مخالفت به تاته ډېر دروند تمام شی .

صلیبی سمدستی بیرته راغی، نورو خوراک او څښاک کولو، چې کله هغه راننوت ډېر پرسیدلی او په قهر وو، هغه ټولو ته وویل: دوستانو! شیخ سنان ماته ګوابن کړیدی. که نن شپه لزا زما خونی ته رانشی نو زه تا په بند کې اچوم او هغه به د تل لپاره زما وي ، هغه اوس ما بندی کوی او لزا درڅخه اخلی .

عبدالباسط وویل: ولی مونږ څه مړی درته ښکارو چې زمونږ په موجودیت کې به هغه لزا له ځان سره ساتی .

د عبدالباسط ملګرو وویل: عبدالباسط ! دا ستا څه کیږي چې دومره پری ګرم شوی .

ګمشتګین وویل: دا زمونږ د ټولو مسئله ده، د دی لپاره ټول باید تیار اوسو.

ګمشتګین د شیطان پشان دماغ لرلو، هغه سمدستی پلان جوړ کړ. هغه صلیبی ته وویل: ماته شیخ سنان اجازه راکړیده چې دا څلور کسان له ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره بوخم او زه همدا اوس حرکت کوم، تاسې زر زر خوراک او څښاک وکړی ، ما په پلان باندی غور کړیدی، هیڅ غم مه کوی، هر څه به سم شي، هغه خپلو ساتوونکو او خدمت کوونکو ته هم خبر ورکړ چې ځانونه تیاری کړی چې حرکت وکړو .

د خوراک او څښاک څخه وروسته ټول سامان او خیمی وترل شوی آسونه او اوښان برابر شول نو ګمشتګین شیخ سنان ته ورغی او ویی ویل: شیخ سنان! زه تلل غواړم او هغه څلور کسان هم له ځان سره بیا یم .

شیخ سنان وویل: ما د صلیبیانو په خوله په سلطان صلاح الدین ایوبی پسی څلور کسان استولی دي، د هغه کار به وکړی ته پدی څلورو کسانو سیف الدین ووژنه، تاسې نور میدانی جګړه نشی کولای پټ په پټه خپل مخالفین او دښمن وژنه او خپل کار کوه .

ګمشتګین هغه ته د دی څلور کماندویانو بدله او قیمت ورکړ او سودا یې خلاصه کړه .

شیخ سنان ګمشتګین ته وویل: ستا صلیبی دوست او د هغه ښاپیریانی چیری دي ؟

هغه ځواب ورکړ: په خپله خونه کې دي، بیا شیخ سنان وپوښتل: د کوچنی ښاپیری په هکله یې څه وېل ؟

ګمشتګین وویل: هغې ته یې وظیفه ورکړه چې نن شپه خامخا ستاسی خوا ته درشی، هغه ډېره ویریدلی معلومیده، شیخ سنان په کبر سره ووېل: دلته غټ غټ واکمنان ویریږي دا خو کوچنی صلیبی افسر دی .

ګمشتګین رخصت را واخیست کاروان د باندی تیار ولاړ وو، هغه په خپل آسپ سپور شوه دوه ساتوونکی ورځخه مخکې او دوه ورځخه شاته پداسې ډول روان شول چې برچی یې په لاسونو کې پورته نیولی وی، د ساتوونکو د آسونو پسی عبدالباسط او د هغه ملګری او تر شا د سامان اوښان روان وه. د کلا دروازه خلاصه وه، کاروان له کلا څخه ووت او دروازه بیرته بنده شوه .

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان د دښتی په لوړی روان وو لمر مخ په لویدیځ ښکته کیدو تر دی چې ولویده او ماښام شو، تیاره هر لوری ته خپره شوه، کلا او کاروان دواړه په تیاره کې پټ شول. ماسختن شیخ سنان د خپل ساتونکی څخه وپوښتل: صلیبی هغه نجلی نده راوستی ؟

هغه ویل : نه! لږ ځنډ وروسته یې بیا وپوښتل هغه ورته وویل نده راغلی شیخ سنان څو ځلی د هغې پوښتنه وکړه او هغه به ویل نده راغلی .

شیخ سنان خپل خاص خدمت کوونکی راوغوښت او ورته ویی ویل: ولاړ شه صلیبی ته ووایه چې هغه کشره نجلی‌له ځان سره ماته راولی .

خاص خدمت کوونکی ولاړ، د صلیبی خونی ته ننوت، هلته هیڅوک هم نه وو، د نجونو خونی ته ولاړ هلته هم څوک نه وه. یوی او بلی خونی ته ننوت هلته هم درک نه وو، د کلا دننه هر لوری ته وګرځیده، په ګلانو، چمن او نورو ځایونو کې یې لټون وکړ نه صلیبی وه او نه نجونی، بیا شیخ سنان ته راغی او ویې ویل : د هغوی هیڅ درک نشته، ټول ځایونه می ورپسی ولټول .

شیخ سنان سمدستی خپل د پوځ قوماندان راوغوښت او هغه ته یې وویل: ټوله کلا پل په پل ولټوی او صلیبی راپیدا کړی، قوماندان سره د خپلو پوځیانو د کلا په لویشت لویشت کې وګرځیده، هیڅ داسې ځای پاتی نشو چې هغوی لټولی نه وی نه صلیبی پیدا شو او نه دواړه نجونی .

شیخ سنان د کلا د دروازی پیره کوونکی راوغوښتل چې نن پرته د ګمشتګین څخه څوک لدی کلا وتلی دی، هغوی وویل: یوازی ګمشتګین د خپلو کسانو سره وتلی بل هیڅوک هم ندی تللی او نه چاته دروازه خلاصه شوی. شیخ سنان په خپله خونه او دربار کې پرسیدلی او په غضب باندی ناست او فکر یې کاوه چې اوس څه وکړی او ولی داسی وشول ؟

د ګمشتګین کاروان همداسی د شپی روان وو تر دی چې ښه لری او وړاندی ولاړ نو هغه خپل آسپ ودرولو او اوښ والا ته یې وویل: دوی راښکته کړی چې مړه نشی. اوښان ودرول شول او بیا خیمی ورڅخه راښکته شوی، د خیمو په منځ کې صلیبی افسر، لزا او تیریسیا پټ شوی وه چې اوس د خولو څخه ټول لانده وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجونی په اوښانو سپری شوی او صلیبی د عبدالباسط سره روان شو.
صلیبی د عبدالباسط سره په لاره کې خبری او مرکه پیل کړه هغه داسې خبری او مرکه کوله چې د عبدالباسط له زړه څخه شک ختم او ډاډه شو.
چې کله شپه ښه پخه شوه او د کلا څخه هغوی ډېر زیات لری شول نو ګمشتګین حکم وکړ چې همدلته کاروان واړوی او شپه تیره کړی، سمدستی خیمی راښکته او ودرول شوی، د ګمشتګین لپاره جلا خیمه ودریدله او د نورو لپاره جلا خو عبدالباسط او ملګری یې په رانه میدان پریوتل.
عبدالباسط ته خوب نه ورتللو، هغه غوښتل لزا وګوري خو د هغې د لیدلو لپاره څه ډول پلان جوړ کړی په همدی فکر کې وو.
عبدالباسط ته د تیښتی لپاره همدا تر ټولو غوره وخت وو ځکه دښمنان ټول په درانه خوب ویده وه، آسونه ولاړ وه او وسله هم وه، که هغه غوښتلی نو د خپلو ملګرو سره په ډېره اسانتیا سره تللی شو او که غوښتل یې ټول دښمنان یې وژلی هم شول خو هغه د یوی صلیبی نجلی په جال او لومه کې داسی ښکته وو چې وطن یې له یاده ووت ، هغه خپل مسئولیت هیر کړی وو او یوازی د صلیبی نجلی په غم او فکر کې وو، د هغه په دماغ باندی لزا سپره وه.
هغه د لزا د لیدلو لپاره پلان جوړولو چې یو سوری یې ولیده، هغه له خپل ځای څخه وښویده او وړاندی ولاړ، دواړه سوری سره یو ځای شول او بیا لری ولاړل او د یوی کوچنی غونډی څنګ ته کیناستل بیا یې پخپلو کې سره خبری او مرکه پیل کړه. د لزا زړه عبدالباسط ته میلان پیدا کړی او هغه یې د زړه له تل څخه خوښولو خو نورو هغه نه پریښوده.
کله چې خیمی ودریدلی او خلک ټول په کار لګیا وه، ګمشتګین لزا ته پټ په غوږ کې وویل: چې کله ټول ویده شو نو زما خیمی ته راشه، زما سره ډېر غوره شراب دي، ماته په څومره کمال سره د شیخ سنان څخه ژوندی راخلاصه کړی.
لزا هغه ته هیڅ خواب ورنکړ او بل لوری ته ولاړه چې بیا صلیبی هغې ته ووایل: الله تعالی ته له هغه بودا خناور څخه راخلاصه کړی، کله چې تیریسیا ویده شي نو زما خیمی ته راشه چې جشن ولمانځو. پدی خبرو لزا د خپل بدن او خپل حسن څخه کرکه پیدا شوه، هغه خپلی خیمی ته ولاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دواړه پریوتی، لږ څنډ وروسته تیریسیا په درانه خوب ویده شوه خو لزا ته خوب نه ورتللو، هغه په خپو پښو له خیمی څخه ووته او د عبدالباسط په لوری ورغلله. بیا دواړه لری ولاړل او هلته د غونډی څنګ ته کیناستل. هغوی پخپلو کې خبری کولی چې ترپا یې واوریده .

عبدالباسط له لزا څخه وپوښتل داسې معلومیږی چې آسونه را روان دی .

لزا وویل: خامخا شیخ سنان زمونږ او تاسې پسی کسان را استولی دی، هغوی ټول باید راوینې کړو.

عبدالباسط غونډی ته پورته شو ګوري چې اسونه را روان دی او مشعلونه ورسره دي او رانږدی کیږي، لزا او عبدالباسط دواړه خپلو خیمو ته په منډه ولاړل او ټول یې له خوب څخه رابیدار کړل .

عبدالباسط خپل ملګری له ځان سره واخیستل او د غونډی خواته پټ شول. لزا یې هم له ځان سره ملګری کړه. صلیبی، ساتوونکی او د کاروان ټولو کسانو برچی او توری راواخیستی او د مقابلی لپاره تیار شول .

* * *

د شیخ سنان فدایانو کاروان محاصره کړ خو عبدالباسط د خپلو ملګرو او لزا سره مخکې د محاصری څخه لری وتلی وو، یو فدایی اواز وکړ: دواړه نجونی مونږ ته راکړی، نور ستاسې سره کار نلرو، بیا ولاړ شی. په همدی وخت کې عبدالباسط د خپلو ملګرو سره په فدایانو د شا له لوری حمله وکړه او څلور فدایان یې له آسونو څخه را وغورځول.

عبدالباسط په لوړ اواز وویل: په آسونو سپاره شی او مقابله وکړی، عبدالباسط او د هغه ملګری تکړه او پاخه کماندویان وه، هغوی سخته مقابله پیل کړه، فدایان شپاړس او وه لس کسان وه. په همدی توده جګړه کې ګمشتګین په خپل آس سپور شو او وتښتیده او خپله لاره یې ونیوله، ټول کاروان یې فدایانو ته پریښوده، څه پلانونه چې یې جوړ کړی وه، هغه ټول ورځنی سره د شرابو او دوه صلیبی نجونو پاتی شول یوازی ځان یې خلاص کړ.

عبدالباسط لزا د ځان پسی سپره کړی وه، فدایانو هغه ولیده نو همدی یې راګیر کړ چې لزا ورځخه تر لاسه کړی، سخته مقابله وه، څو څو ځلی یې

(c) Digital Library

یو پر بل حملی وکړی، څرنګه چې عبدالباسط پوخ کماندو وو نو فدایانو ورسره سمه مقابله نشوه کولای، بلاخره ټول مړه او زخمیان شول خکه د عبدالباسط ملګری هم تکړه کماندویان وه، په آخر کې یوازی عبدالباسط او لزا پاتی شول او نور میدان غلی او چوپ شو.

عبدالباسط چې کله ولیدل نو د هغه خپل ملګری، صلیبی افسر او نور ټول مړه شوی وه تیریسیا لا درکه وه.

هغه خپل آس د ستورو په لارښونه باندی روان کړ او چې کله ښه د کاروان د ځای څخه لری ولاړ نو آس یې ودرولو او لزا ته یې وویل: لزا! اوس چې ته یوازی پاته شوی نو وایه چې چیری دی ورسوم، که ته خپل کور ته ځی نو هم دی رسوم، زه د ځان پروا نلرم.

لزا وویل: نور زه چیری ولاړه شم بس زه ستا سره خم چې هر چیری می بیایی.

عبدالباسط خپل آس د ستورو په لارښونه روان کړ او تر سهار پوری یې سفر وکړ، سهار یوی چینی ته ورسیدل، هلته دواړو او آس اوبه وڅښلی او دمه یې برابره کړه.

لزا د چینی څخه یو لوری ته ولاړه او هلته کیناسته، ګوری چې یوی او بلی خواته د انسانانو هډوکی، لاسونه، پښی او سرونه پراته دی هغه د هډوکو په منځ کې کیناسته ګوري چې د یو سر سره نژدی د ښځو ویښتان پراته دي، د غاړی د هډوکو له پاسه د زرو غاړکی پرته او په سینه کې یې خنجر ننوتی دی، هغې دی هډوکو ته کتل او په فکر کې ولاړه چې دا به هم زما په شان ښایسته پیغله وه، دی به هم خلکو ته دوکه ورکوله، داسې معلومیږي چې دا څو مړی د نرانو او دا یو د ښځی دی، دوی به هم پخپلو کې وران شوی وی چې اوس یې د ټولو دا حال دی، نو یوه ورځ به زه هم همداسې مړه شم او د دی هډوکو پشان به پرته ووم، هغی داسې فکر وکړ چې ګوندی همدا زما مړی او اسکلیټ دی نو ډېره وډاره شوه او د خولی څخه یې چیغه ووته، بی سده پریوته عبدالباسط ورمنډه کړه او هغه یې ونیوله.

* **

کله چې لزا په سد راغله نو عبدالباسط ورځخه وپوښتل تا ولی چیغی کړی؟

(c) ketab.com: The Digital Library

لزا وویل: ما چې کله د سر کوپړی ولیده او نور هډوکی می ولیدل نو ماته څرګنده شوه چې یوه ورځ به ته هم په همداسی حال کې وی، ومی لیدل چې یو تپوس زما غوښی خوری، یو لیوه زما پوستکی اوباسی او وروسته بیا زما مړی د یو اسکلیټ پشان شي او ماته اواز راغی چې دا دی ستا پای او انجام.

نن چې زما پسی سیف الدین، شیخ سنان، ګمشتګین او صلیبی آفسر کوښښونه کوی دا هسی دوکه او چل دی زمونږ اصل دا دی چې ما په خپلو سترګو ولیده.

عبدالباسط لزا ته وویل: که ته څو ورځی وروسته هغه ځای ته ولاړه شي په کوم ځای کې چې پر مونږ فدایانو حمله وکړه هلته به همدا حال وګوري کوپړی به وی، لاسونه او پښی به وی او هری خواته به اسکلیټو نه پراته وی او د تیریسیا اسکلیټ به پداسی حال کې پروت وی چې برچه به پکی نښتی وی.

حسن او ځوانی ټول چل او دوکه ده او د څو ورځو سودا ده چې وروسته بیا هیڅ نه وي، دا ټول د ښځی په جال کې راغلی او مړه شوی، زمونږ کاروان ټول د ښځو په جال او دوکه کې له منځه ولاړ، ستا حسن او جمال د دی ټول کاروان د بربادی سبب شو حال دا چې تا خپل اصلیت وپیژندلو.

لزا وویل: عبدالباسطه! زه ستا لپاره دوکه او چل وم، ما تاته دوکه درکوله، ته مو د یو خطرناک کار لپاره تیارولی، ښه وشول چې پر مونږ فدایانو برید وکړ کنه ستا پای او انجام به تر ټولو بدتر او خطر ناک وو.

ګمشتګین غوښتل تا له ځان سره بوځی او هلته دی زما د حسن په جادو باندی خپل کړی او بیا دی د سلطان صلاح الدین ایوبی وژلو ته واستوی.

عبدالباسط وویل: دا هیڅ امکان نلري چې زه دی په غلطو سترګو هغه ته وګورم وژل خو لا څه کوی؟

لزا وویل: ستا پشان د هر ځوانان مونږ بی لاری کړی او خپل کسان مو پری وژلی دی، دا ښه شول چې زه ستا لپاره تر اخیره پوری دوکه او چل پاتی نشوم کنه اوس به هر څه ګډ وډ وای.

شیخ سنان ویل چې مونږ څلور کسان مخکې د سلطان صلاح الدین ایوبی د وژلو لپاره لیږلی که هغوی ناکام شول نو بیا د عبدالباسط څخه

(c) ket[illegible].com: The Digital Library

کار واخلی څکه که دا کامیاب شو نه کنه دوی خو به ووژل شي چې په دواړو لورو کې زمونږ ګټه ده .

عبدالباسط د لزا څخه وپوښتل: ایا ته هغه څلور کسان پیژنې یا څه نښانی درته څرګندی دی کنه ؟

لزا وویل: یوازی زما په مخ کې د هغوی یادونه وشوه نور څه ندی ویل شوی خو هغوی مخکې راغلی او اوس به یې کار کړی وی.

عبدالباسط سمدستی پخپل اسپ پښه واړوله او لزا یې هم د ځان سره سپره کړه تر څو سلطان صلاح الدین ایوبی د دی لوی او غټې دسیسې څخه خبر کړی .

* * *

عبدالباسط د لزا سره په آس سپور او پدی کوښښ کې وو چې زر تر زره سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر ورکړی چې څلور فدایان ستاسې په لټه کې دی. خو لاره زیاته وه او آس دواړه کسان نشول وړلای، څکه نو په لاره کې هم دوی او هم آس سترې او ستومانه وه. خو عبدالباسط په هر صورت غوښتل ځان ورسوی ، یو ځل لزا هغه ته عذر وکړ چې د شپې لږ آرام وکړی خو هغه ورته وویل: زما او ستا څخه د سلطان ژوند ډېر مهم دی که هغه ووژل شي نو د دی قاتل به زه وم .

* **

کله چې د اعزاز امیر سلطان صلاح الدین ایوبی ته سخت او منفی ځواب ورکړ نو هغه پرې ډېر په قهر او خفه شو. هغه سمدستی خپل جاسوسان او د ځارنې ګروپ اعزاز ته واستولو تر څو حالات وګوری او خپله هم هغې خوا ته ولاړ چې د محاصرې لپاره مناسب پلان جوړ کړی، هغه د اعزازپه شا او خوا میدانونو کې ګرځیده تر څو د پوځ لپاره داسې ځایونه غوره کړی چې هم جګړه وشی او هم یې زیان کم وی .

په سلطان صلاح الدین ایوبی باندی د دی څخه مخکې هم څو حملې شوی وی او هغه ټولې ناکامې شوی او اوس بیا هم د دی خطر موجود وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور کسان د ځائی خلکو په جامو او لباس کې هر لوری ته ګرځیدل، هغوی سلطان تر سترګو او نظر لاندی ساتلی وه چې که چیری موقع برابره شي نو حمله پری وکړی - دا هماغه څلور فدایان وه چې د عصیات له کلا څخه شیخ سنان رالیږلی وه، هغوی د ورځی په لوړو ژورو ګرځیدل او د شپی به ځنګل ته تلل، هغوی څو ځلی خپل پلانونه بدل را بدل کړل ځکه چې حالات بدلیدل.

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د اعزاز کلاته ورسیده او د مور چلونو د لیدلو لپاره ولاړ نو خپل ساتوونکی او آس یې پدی خاطر پرینښودل چې څوک یې ونه پیژنی، هغه د بل چا په آس سپور شو ، یوی غونډی ته پورته شو، هلته ودریده، هری خواته یې وکتل، بیا په آس سپور شو او بلی خواته ولاړ، هلته یې وکتل او بیا راښکته شو. څلور فدایانو هغه له لری څخه څارلو چې وخت برابر شي او حمله پری وکړی، هغه به چې هر لوری ته تللو دوی به ورپسی په پټه ورتلل، د هغه ساتونکی څو سوه ګزه ورځخه لری وه.

حسن بن عبدالله هغه ته څو ځلی ویلی وه چې یوازی باید چیری ولاړ نشی خو هغه به ویل کله چې زما د مرګ فیصله الله تعالی وکړی هیڅوک یې نشی ځنډولای، او که هغه فیصله نه وي کړی نو هیڅوک ما نشی وژلای، ته بالکل بی غمه اوسه زما مرګ او ژوند نه د فدایانو پلاس کې دی او نه د صلیبیانو!

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د غونډی څخه راښکته شو او په آس یې پښه واړوله یو فدای د لوی خنجر سره په هغه حمله وکړه خو هغه وار خطا کړ پدی وخت کې د شاله لوری بل پری راغی او حمله یې پری وکړه چې هغه په څپیړه باندی دومره کلک ووهلو چې مخ په څټ پریوتو، بیا دوه نور راپیدا شول او پر هغه یې حملی پیل کړی، په همدی وخت کې د سلطان صلاح الدین ایوبی ساتوونکو ولیدل چې د هغه څخه څلور کسان راتاوُ دی او هغه یې په منځ کې راګیر کړی، د سترګو په رپ کې سپاره ور ورسیدل ، یو فدایی د آسونو تر پښو لاندی شو، دوه یې ووژل او د څلورم په هکله سلطان صلاح الدین ایوبی وویل چې هغه دی ژوندی ونیول شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فدایی د نیولو سره وویل چې مونږ د عصیات له کلا څخه شیخ سنان را استولی یو. هغه مونږ ته وظیفه راکړی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی ووژنو. دا حمله د می په میاشت ۱۱۷۶ ذی القعده ۵۷۱ هجری کې وشوه.

بیا همدا فدای حسن بن عبدالله ته وسپارل شو ترڅو پوره معلومات ورڅخه واخلی هغه د فدای څخه د عصیات د کلا په هکله پوره معلومات واخیستلو.

په همدی ورځ مابنام عبدالباسط د لزا سره خپل لښکر ته راورسیده او د حسن بن عبدالله سره یې وکتل. هغه ټول حالات ورڅخه واوریدل او بیا یې سلطان صلاح الدین ایوبی ته وروست، عبدالباسط ټوله کیسه ورته وکړه او د عصیات په هکله یې هم معلومات ورکړ.

سلطان صلاح الدین ایوبی حکم وکړ چې لزا ازاده کړی هر چیر ته چې اوسیدل غواړی مخه یې مه نیسی هغې د عبدالباسط سره اوسیدل خوښ کړل نو بیا یې هغه دمشق ته واستوله چې د سلطان نور الدین زنګی د کونډې تر لاس لاندی څه وخت تیر کړی. دا شان بنځی به هلته اوسیدلی تر څو یې ښه څارنه وشي چې اصلاح شوی او که څه پلان ورسره شته دی.

***

سلطان د فدایی او عبدالباسط د خبرو څخه وروسته فیصله وکړه چې د عصیات کلا نیول ضروری دی ځکه چې دا به د دوی لپاره یوه ورځ ستونزی پیدا کړی، هغه خپل سالاران راوغوښتل او ورته ویی ویل چې څانونه تیار کړی چې سبا مابنام باید د عصیات په لوری حرکت وکړو.

هلته شیخ سنان ډېر په قهر او غصه وه ځکه چې ګمشتګین ورسره چل او دوکه کړی وه، شیخ سنان چې څومره کسان د کاروان پسی استولی وه په هغوی کې دوه ژوندی راغلل او نور ټول مړه شول، هغوی د خان سره تیریسیا هم راوستی وه، شیخ خو لزا غوښتله نو هغه یې په بند کې واچوله. یوه ورځ د غرمی نه وروسته د عصیات د کلا پیره کوونکو ډېر لری ګرد ولیده چې د کلا په لوری را نژدی کیده، لږ څنډ وروسته د هغې څخه سپاره رابنکاره شول چې ورپسی پلی او پیاده پوځ هم وو، پیره کوونکو سمدستی

(c) kabton.com: The Digital Library

خپل سالار او شیخ سنان ته خبر ورکړ چې د کلا په لوری پوځ را روان دی، سالار، قوماندانان او شیخ سنان په دیوالونو ودریدل چې څوک را روان دی. لښکر رانژدی شو. شیخ سنان خپل ټول کسان په دیوالونو ودرول خو هغوی ته یې وویل چې ترڅو حال نه وي معلوم شوی باید حمله ونکړی.

د سلطان صلاح الدین ایوبی په لښکر کې عبدالباسط هم وه کوم چې د کلا ټول حالات ورته څرګند او معلوم وه، هغه ته د شیخ سنان د قصر او مانۍ نقشه یاده وه. هغه دوه منجنیقونه ولګول او خپل لښکر یې د کلا څخه راتاو کړ، منجنیق یوه لویه ډبره د شیخ سنان په قصر باندی وویشته چې په دیوالونو کې درز پیدا شو، وروسته د اور اچوونکی کیمیاوی مادی منګی کلاته وویشتل شول چې کیمیاوی ماده هر لوری ته خپره شوه- لړ څنډ وروسته د شیخ سنان ټول قصر د اور په لمبو کې پټ شو. د آور لمبی چې شیخ سنان او فدایانو ولیدی نو سترګی یې خلاصی شوی او سپین بیرغ یې په کلا باندی پورته کړ جګړه بنده شو. سلطان صلاح الدین ایوبی حکم وکړ چې شیخ سنان دی خپله د باندی راوځي، لړ څنډ وروسته شیخ سنان د خپل سالار سره راووت او د هغه په وړاندی ودریده.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: ای شیخ سنانه څه غواړی ؟

شیخ سنان وویل : د ځان او عصیات کلا خلکو لپاره د سراو مال امن !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: تاسی او ستاسی ملګری ددی ځای څخه خالی لاسونه تللی شی خو د مسلمانانو په سیمی کې به ژوند نه کوی صلیبیانو ته ورشی چې هغوی ستاسی تود هرکلی وکړی او واوری چې ددی وروسته به ځانونو ته مسلمانان نه وایی !

یو د خوښی زیری هم درکول غواړم او هغه دا چې ستا په لاربښونه څو ځله پرته ما حملی وشوی او هغه څلور کسان چې اوس اوس دی رالیږلی وه هغه هم ووژل شول که بیا دی څه وکړل نو په مدیترانه کې دی سره د خپلو ټولو کسانو ډبوم.

(c) ...ton.com: The Digital Library

شیخ سنان بیا عذر وکړ خو سلطان صلاح الدین ایوبی ورته وویل سنا همدومره لحاظ بس دی چې ژوندی پاتې شی، سمدستی خپل ټول کسان د کلا څخه هماسی وچ ککړ وباسه.

شیخ سنان تر مابنام پوری خپل ټول کسان سر ټیټی او خالی لاس د کلا څخه ووېستل او د صلیبی سیمو په لوری روان شو.

سلطان صلاح الدین ایوبی کلا خپل یو سالار ته وسپارله او خپله په همدی شپه بیرته د اعزاز په لوری راوخوځیده، هغه نور صبر نشو کولای څکه باید پر مختګ وکړی او ایمان پلورونکی د اسلامی هیواد له خاوری څخه وباسی او بیا د صلیبی دارې مارانو په خلاف ګامونه پورته کړی.

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبی خان د اعزاز کلا ته ورساوه او هغه یې محاصره کړه، یوه ورځ او ټوله شپه جګړه وشوه، د دیوال نږولویې څو ځلی کوښښ وکړ خو څه ونه شول. په سبا ورځ لوی منجنیق نصب شو او په دروازه یې لوئی لوئی ډبری ویشتل پیل کړل د دی په خوا کې اور اچوونکی کیمیاوی ماده هم په دروازه استعمال شوه چې هغې اور واخیست او لږ لږ سوځیدله بلاخره د دروازی لرګی وسوځیده، او د اوسپنی چوکات یې پاتې شو، چې د هغې څخه پیاده تریدلایی شول خو سپاره نشول ننوتلای.

سلطان صلاح الدین ایوبی حکم وکړ چې پیاده کلا ته ننوځی، پیاده په منډه شول او په همدی دروازه کلا ته ننوتل. د کلا په منځ او دروازه کې سخت جنګ ونښت او په همدی وخت کې دروازه هم مکمله خلاصه شوه چې وروسته ورپسی سپاره هم ورغلل، له جګړی څخه وروسته کلا پوځ وسله وغورځوله او کلا تسلیم شوه.

هغه وخت چې په اعزاز کې جګړه روانه وه، سیف الدین، ګمشتګین او الملک الصالح دری واړه سره کیناستل چې د اعزاز او حلب په هکله پلان جوړ کړی خو د سیف الدین او ګمشتګین په منځ کې خبری ګرمی شوی، ګمشتګین سیف الدین ته وویل چې نور ته د ژوند حق نلری، سیف الدین پدی خبره خپل پوځ راټول کړ او د موصل په لوری وخوځیده، هلته د اعزاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلا هم تسلیم شوه - الملک الصالح چې کله د ګمشتګین سلوک او رویه ولیده نو په هغه باندی شکمن شو سمدستی یې بندی کړ او بیا یې دوه دری ورځی وروسته ووژلو. په همدی وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبی حلب محاصره کړ.

یوه ورځ محاصره روانه وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر ورکړل شو چې د سلطان نور الدین زنګی لور ستاسې سره ګوري- د سلطان نور الدین زنګی لور چې پدی وخت کې لس کلنه وه، هغه په اس سپره وه دوه سالارن هم ورسره وه راغله.

سلطان صلاح الدین ایوبی هغه په غیږ کې ونیوله او ډېر یې ورته وژړل. بیا د نور الدین زنګی لور شمس النساء سلطان صلاح الدین ایوبی ته د خپل ورور الصالح پیغام ورواندی کړ چې په هغې کې یې د خپل اطاعت او تسلیمی ورواندیز کړی وو.

شمس النساء سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل: ماما جانه! مونږ ته د اعزاز کلا او حلب دواړه راکړه مونږ ستا سره بیا جګړه نه کوو.

سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی حکم وکړ چې د اعزاز څخه خپل پوځ وباسی او د حلب محاصره ختمه کړی، دا دواړه ښارونه او کلا ګانی د شمس النساء لپاره خوشی کوم.

الملک الصالح د حلب او اعزاز د آمیر په حیث پاتی شو.

الملک الصالح هغه ته دا هم لیکلی وه چې د حرن کلا هم ستاسې شوه ځکه چې ګمشتګین ووژل شو.

څو ورځی وروسته سیف الدین هم د سلطان صلاح الدین ایوبی اطاعت قبول کړ او موصل هم د اسلامی هیواد برخه وګرځیدله، د همدی تسلیمی څخه وروسته مصر او شام تول د سلطان صلاح الدین ایوبی تر بیرغ لاندی راغلل او کورنۍ جګړه ختمه شوه خو ایمان پلورونکی لا هماغسی د پردی لاندی پخپل کار او پلانونو باندی بوخت وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه، روح او روښنایی

د حمات څخه تر حلب پورې ټوله سیمه او علاقه ډېره ښکلی، ښایسته او شنه چې هر وخت د لیدلو وړ وي. پدې سیمه کې د یو نیم کال جنګونو په لړ کې دري لویې لویې هدیرې جوړې شوې وې چې د قبرونو حساب یې نشو کیدای.

په یوه هدیره کې قبرونه څه لوړ او څه ټیټ، څه زاړه او څه نوي وه، په ځینو شکلي او په ځینو خاوري پرتې وې، یو ځای کې څو کسان ولاړ وه چې یو امام هم ورسره وو او فاتحه یې لوسته، آمام په ژړا وو او د سترګو څخه یې اوښکې روانې وې، هغه ویل: د یو الله تعالی منوونکی، د یو دین کلمه ویوونکی او د یو رسول امتیان د نورو په اشارو سره یو د بل وینې تویوي او د کفر څخه دفاع کوي، یو د کفر په خوا کې ولاړ دي او د خپلې واکمنۍ او مال لپاره یې د مسلمانانو لاره ډپ کړې، د خپل قومي، ژبنې او شخصي ګټو لپاره د صلیبیانو پلوي او دفاع کوي، که دوی پخپلو کې سره نه وي اړم شوي او د یو بل لاره یې نه وایي نیولی اوس به د مسلمانانو لومړی قبله بیت المقدس ازاد وای.

پدې وخت کې د آسونو ترپا واوریدل شوه، یو پوځي وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی را روان دی!

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ساتوونکو سره هدیرې ته راغی، د آس څخه راښکته شو او د امام په څنګ کې ودریده او د دعا لپاره یې لاسونه پورته کړل تر دعا وروسته یې ټولو ته لاسونه ورکړل.

امام وویل: ښاغلی سلطان! تاسې زمونږ شهیدان او د هغوی مړی سره یو ځای خښ کړی حال دا چې زمونږ شهیدان او د هغوی معلومات نشته!

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زمونږ کسان خو د حق په خاطر وجنګیدل خو په هغوی کې داسې کسان وه چې خپلو واکمنانو ورته په سترګو پتې لګولې وی او له حقیقت څخه خبر نه وه او هغوی په ښه نیت باندې دلته راغلی وه نو ځکه ما د هغوی د احترام او عزت په خاطر په یوه هدیره کې سره خښ کړل زه نه غواړم د هغوی توهین او سپکاوی وشي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی مسلمانان دی او د اخرت معامله یې د الله تعالی سره ده، د هغوی واکمنانو دوی په غلطه لاره د کفر د خدمت لپاره استعمال کړل.

دا دومره کسان چې پدی جګړو کې ووژل شول د دی خساب به خامخا د اخرت په ورځ اخیستل کیږي، ما ټولو واکمنانو ته څو څلی پیغامونه لیږلی په هغوی مو غاړه خلاصه کړی، اوس مو چې کوم کسان بندیان نیولی وه هغوی ته مو ټول شیان څرګند کړل او هغوی راسره ملګری شول خو واکمنان یې اوس هم د صلیبی مرستو، نجونو او شرابو په نیشه کې مست دی او سره د دی ټولو ماتو یې بیا هم د دښمنی لاره نه پریښودله تر هغې چې الله پاک هغوی داسې رسوا کړل چې څوک ورسره نور پاتی نشول.

یو سالار وویل: شکر دی اوس خو کورنۍ جګړې او شخړې پای ته ورسیدی او نور به د لومړی قبلی لاره خلاصه شي.

سلطان وویل: شیخ سنان او صلیبیان چیرې په قلاره کینی هغوی اوس بیا په مصر کې مشکلات راپیدا کړی زمونږ دوه سالاران پداسې توګه مړه شوی چې هیڅ زخم وربانډی نشته چې د دی څخه معلومیږي هغوی ته فدایانو زهر ورکړی دی. له مصر څخه ماته ډېر خراب خبرونه راځی زه به یو خل بیا هلته ځم خو د صلیبیانو دا خوب به رینبتیا نکړم چې هغوی ما په مصر کې بوخت کړی او بیت المقدس راڅخه وساتی.

* * *

هغه وخت چې سلطان د اعزاز په هدیره کې فاتحه او دعا لوستله په همدی ورځ (۱۱۷۶) میلادی کې شیخ سنان دلبنان تریپولی ته ورسیده. پدی وخت کې د دی ځای واکمن ریمانډ وو. کله چې هغه د شیخ سنان او فدایانو د ماتی او راتللو څخه خبر شو نو د صلیبیانو مهم چارواکی یې راوغوښتل تر څو د سلطان صلاح الدین ایوبی په هکله نوی پلانونه جوړ کړی چې پدوی کې مهم سړی هرمن جرمنی وو چې د جاسوسی په کارونو کې یې پوره پوهه او مهارت درلوده.

شیخ سنان وویل: تاسې ما باید پدی ملامت نکړی چې ولی دی عصیات سلطان صلاح الدین ایوبی ته تسلیم کړ او مقابله دی ونکړه، دا تاسې ټولو

(c) kitabton.com: The Digital Library

ته معلومه ده چې د سلطان صلاح الدین ایوبی سره لویو لویو لښکرو هم مقابله ونشوه کړای نو زمونږ فدایان خو د هغوی ټولو څخه کمزوری دی .

ریمانډ وویل: دا په مونږ پوری اړه لری چې مونږ د هغه سره څه کوو، خو تا چې څومره کسان هلته استولی هغه ټول ناکام شول، د دی علت دا دی چې ته بی کاره کسان د هغه د وژلو لپاره استوی، داسې معلومیږي چې زمونږ ټول مصارف او کومکونه هسې ولاړل .

شیخ سنان وویل: یوازی په سلطان صلاح الدین ایوبی څه کیږي، ما په مصر کې د هغه دوه چارواکی ووژل، په سوریه کې ستاسې دری ځواکمن مخالفین وه هغه می ووژل، په حلب کې دوه سالاران د سلطان صلاح الدین ایوبی پلویان شوی وه هغوی می ختم کړل او اوس په مصر کې د چارواکو پټ وژل پیل شویدی ایا دا ټول تاسې ناکام بولی؟

یو فرانسوی لوزنیان وویل : سلطان صلاح الدین ایوبی به کله وژل کیږي؟

هغه زهر چې تا سلطان نور الدین زنګی ته ورکړی وه هغه به څه وخت سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورکوي؟

شیخ سنان وویل : سلطان نور الدین زنګی د زلزلی په ورځو کې لالهانده ګرځیده او د خپل ځان څخه بی پروا وو نو ځکه مونږ هغه ته په زهر ورکولو کې کامیاب شو خو سلطان صلاح الدین ایوبی ته زهر ورکول هیڅ امکان نلری .

یو صلیبی سالار وپوښتل: ایا د سلطان صلاح الدین ایوبی خوراک برابرونکی نه اخیستل کیږي؟

شیخ سنان هرمن ته اشاره وکړه چې د دی پوښتنی ځواب به هرمن درکړی .

هرمن وویل: مونږ پدی هکله ډېر کوښښونه کړی خو هیڅ کامیاب نشو، د هغې علت دا دی چې د سلطان صلاح الدین ایوبی ټول کسان د هغه مریدان او مخلص خلک دی، هغه خپل مرګ قبلوی خو د خپل پیر او مرشد ناروغی ته هم تیار ندی. په هغوی کې څو پاخه پاخه کسان شته چې زمونږ هر پلان ناکاموی چې په هغې کې علی بن سفیان، حسن بن عبدالله ، غیاث بلبیس او زاهدان شامل دی هغوی دومره تکړه دی چې د انسان باطن او روح ته ځان رسوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

فلپ اګستس وویل: اصلاً مونږ باید اسلام ختم کړو ځکه چې دا ټول د هماغه دین کار دی، که مونږ د مسلمانانو ایمان او دین خراب کړ او د هغوی عقیدی مو خرابی کړی بیا هر څه کار پری کیدای شي. څرنګه چې د پخو او مشرانو خلکو عقیده بدلون ګران دي نو مونږ باید کوچنیان او د خام عمر کسان تر روزنی لاندی ونیسو او هغوی پخپل رنګ کې رنګ کړو.

هرمن وویل: دا کار یهودیان کوي او د دی کار پایلی لږ په ځنډ باندی راوځي، سمدستی د هغې څخه کامیابی غوښتل امکان نلري، مونږ هم تر هغوی وروسته نه یو پدی هکله مو یو پلان جوړ کړی او عملی ګامونه مو هم پورته کړی چې پایلی یې اوس لږ لږ ښکاره شویدی.

فلپ اګستس وویل: دا کار باید پرله پسی روان وی، کیدایی شي مونږ یې په خپل ژوند کې پایلی ونه ګورو خو راتلوونکی نسل باید هغه وګوري، که دا کار وشو نو صلیب به غالب شي او مسلمانان به هسی تش په نامه پاتی شي چې ټول به زمونږ غلامان وی.

ریمانډ وویل: شیخ سنان! مونږ تاته هر ډول کومک او مرسته درکوو خو کلا درته نشو سپارلی، تاسې باید خپلو کارونو ته په مصر کې زور ورکړی چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پام هغې خواته واوړی، او خپله د هغه د وژلو ډېر زیات کوښښ وکړی.

شیخ سنان وویل: زه درته په څرګنده وایم چې نور د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف یو ګام هم نشم پورته کولی، په هغه باندی ما خپل ډېر قیمتی کسان ضایع کړل او زما سره هغه د عصیات په کلا کې ډېر احسان کړی، ما څو ځلی په هغه باندی حملی وکړی خو سره د دی ټولو هغه زه خوشی کړم، زه د هر چا وژلو ته چمتو یم خو د سلطان صلاح الدین ایوبی د وژلو څخه ببنښه غواړم.

هرمن وویل: مونږ اوس په قاهره کې داسې حالات راپیدا کړی چې سلطان صلاح الدین ایوبی د هغې څخه بلی خواته نشی تللی، په سوډان کې مو کسان برابر کړی چې په مصر باندی وړی وړی او کماندوی حملی وکړی او مصریان تل بوخت وساتی.

(c) The Digital Library

پدی کانفرانس او غونډه کې چې څومره فیصلی وشوی هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی دوه جاسوسانو واوریدی چې د دی غونډې خدمت کوونکی وه، پدی خدمت کوونکو کې یو وکټر نومیده چې فرانسوی وو ، د هغه وظیفه د شرابو راوړل او ویشل وه او بل پکې یو ترکی وو چې راشد چنګیز نومیده خو هغه خپل ځان یونانی عیسایي معرفی کړی وو. هغوی دواړه د مهمو غونډو خدمت کوونکی وه. دوی به چې څه اوریدل هغه به یې سمدستی سلطان صلاح الدین ایوبی ته رسول، د دی غونډې ټول معلومات هغوی دواړو اخیستی وه دا دوه کسان هرمن ښه چانې کړی وه خو بیا هم ورځخه تیر شول.

* * *

په قاهره کې وران کاری او وژنې زیاتی شوی وی، د مصری پوځ د یو نائب سالار معاون د کور څخه د باندی کړې پیدا شو- هغه مابنام له کوره ده او د دوه نورو کسانو د پښو نښانونه هلته ولیدل شول. د هغه د ملګرو، دوستانو او نورو خلکو څخه پوښتنې وشوی خو هیڅ شک په چا ونشو او نه وژونکی معلوم شو.

دوه دری ورځې وروسته د همدی رتبی یو بل پوځی آفسر مړ پیدا شو چې په خپله خونه کې پروت وو، د هغه په هکله پوره لټون او تحقیقات وشول خو هیڅ پایله یې نه درلوده، د هغه د مړی په شونډو لږ شانته ځګ پروت وو منځه ولاړ، د دی څخه معلومه شوه چې دی کسانو ته زهر ورکړل شوی وه، داسې زهر چې خوند او رنګ یې نه درلوده، د دې پلټونو څخه وروسته دوی دی پایلی ته ورسیدل چې دا ټول د صلیبیانو کارونه دي چې د فدایانو ځارونکی بیدار او متوجی شول، په سرحدی سیمو کې هم ځارنه تیزه او زیاته شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دویم قوماندان تر وژل کیدو وروسته په قاهره کې د خیمو ګودام وسوخول شو چې دا هم د وران کاری عمل او کړه وړه وه .

علی بن سفیان خپل کسان زیات ګړل او هر لوری ته یې خپاره کړل خو د هغه پنځه شپږ جاسوسان ولیول شول دا هغه جاسوسان وه چې نور جاسوسان به یې لیول خو هغوی خپله په جال کې راګیر شول . پدی سره د قاهری جاسوسی نظام د بی ګاریٔ په لوری روان شو نو علی بن سفیان خپل هغه کسان پکار واچول چې پدی فن کې استاذان وه تر څو د دوی په مرسته وران کاری پیدا کړی. هغه خپل یو تکړه جاسوس مهدی الحسن راوغوښت او هغه یې د قاهری جنوبی برخو ته واستاوه ترڅو تولی هغه لاری او خایونه چې جاسوسان ورڅخه ګار اخلی ولټوی. د هغه سره اوښان او څاروی وه او د شپون په جامه کې هلته ولاړ. مهدی الحسن څو ورځې پرله پسی تر ماښام پوری ګرځیده خو هیڅ ډول شکمن کس یې په نظر ورنه ړغی .

علی بن سفیان پدی شک کې وو چې پدی ساحو کې چیرې چې د فرعونیانو د وخت کنډوالی وی کوم ګروپ او ډله وران کاران شته چې د همدی خای څخه وران کاري کوی .

هغه مهدی الحسن ته وویل چې د شپی او ورځی وګرځی او شکمن کسان راپیدا کړی .

یوه ورځ هغه په دښته کې ګرځیده چې یو بوډا سړی یې ولیده چې بوټی یې راټولول ، ګوری چې د قاهری مشهور او نامتو حکیم او طبیب دی . هغه ورغی نو ځان یې ورته شپون وښوده او له هغه څخه یې پوښتنه وکړه، دلته څه کوی ؟

هغه خواب ورکړ: دوایی جوړولو لپاره بوټی راټولوم .

مهدی الحسن ورڅخه وپوښتل : تاسې د کوم شی تداوی پدی بوټو سره کوی، هغه ورته وویل چې ته کله درملتون او د معاینې خای ته راشی نو زه به تا وګورم بیا به معلومه شی چې ته کومه ناروغی لری او کنه !

کله چې هغه ماښام درملتون ته ورغی نو حکیم یې نبض وکوت، بیا یې په ستړګو کې وکتل نو حیران شو.

(c) kabbion.com - The Digital Library

مهدی الحسن پدی خبره ورخطا شو چې ولی حکیم دومره زما د سترګو په لیدلو ورخطاء شو.

حکیم وویل: څه خاص خبره نشته خو ماته څه شک پیدا شو، زه تاته لږ دواء درکوم که د دی سره ښه نشوی نو بیا به دی پوره او سم علاج پیل کړم.

هغه ته یې یوه پوړی ورکړه چې د شپې یې وخوری، هغه د خوب څخه مخکې پوړی وخوړه او سمدستی پری خوب راغی، سهار چې کله د خوب څخه راویښ شو نو ډېر خوښ او خوشحاله وه او طبعیت یې ښه تازه وه نو ډېر خوشحاله شو چې دوایی ښه اثر کړی.

خو مهدی الحسن د حکیم په مخکښ خبره باندی اندیښمن وه نو د حکیم څخه یې پوښتنه وکړه چې تا ولی زما د سترګو د کتلو څخه وروسته تعجب وکړ او حیران شوی، پدی کې څه خبره وه.

حکیم ورته وویل چې زما دا شک دی چې په تا کوم بد روح اثر کړیدی که زما اولنی دوایی کار ورنکړ نو زه بیا د بد روح علاج هم کولای شم.

مهدی الحسن وپوښتل: بد روح زما سره څه کار لری؟

حکیم وویل: ته چې په کوم ځای کې ګرځی دلته د فرعونیانو کورونه او باغونه تیر شویدی، په هغې کې چې کوم بد روحونه اوسیږي کوم یو یې ستا د روح سره یو ځای شوی او هغه سره خپل وخت تیروی څکه یې پرته اثر ښکاری زه کولای شم تا د هغه بد روح سره مخامخ هم کړم، هغوی د ډېرو ښایسته نجونو په شکل کې کله ناکله خانونه ښکاره کوي او په همدی شا او خوا کې اوسیږي ته چې په کوم ځای کې ګرځی دا ډېر خطرناک ځای دی.

مهدی الحسن چې د څه شی پسی ګرځیده هغه ده ته په بل شکل کې وړاندی کیده ترڅو دی پخپل جال کې راولی.

* **

حکیم مهدی الحسن ته وویل: ما نن شپه هغه بد روح حاضر کړ او هغه ډېر عذر کولو چې دا زما ډېر خوښیږی یو ځل دی زما سره ملاقات وکړی زه تاته تعویذ درکوم هغه له مټ څخه وټړه او د هغه سره لیدنه وکړه، هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر وخت ستا پسی ژاړی . د هغې ستا سره مینه پیدا شوی له دی امله هر وخت ژاړی .

مهدی الحسن بیا همباغه ځای ته ولاړ په کوم ځای کې چې د ده مسئولیت او وظیفه وه، یوی او بلی خواته ګرځیده او خپل ځاروی یې څرول د غرمی څخه وروسته هغه له لری څخه د ښځی ژړا واوریده چې کله به زیاته شوه او کله به کمه .

مهدی الحسن فکر وکړ چې کیدای شي دا د بد روح ژړا وي نو هغې لوری ته هیڅ ورنژدی نشو خو په زړه کې یې ویره پیدا شوه .

مابنام بیا حکیم ته ورغی او هغه ته یې کیسه وکړه، حکیم ورته وویل: چې هغه یو ځل ستا سره خامخا ملاقات کول غواړی ، که ته غواړی د دی اثر څخه خلاص شی نو د هغې سره وګوره، دا هم کیدای شي چې هغه ستا بالکل ملګری شی، بیا به د تل لپاره ستا شی ، هغه نوری ګټی هم در رسولای شی خو یو شرط پکی دی هغه دا چې د دی بد روحونو راز به چا ته نه وایی، د قاهری دوه پوځی چارواکی په همدی خاطر بد روحونو مړه کړل چې هغوی راز رسوا کولو.

مهدی الحسن ټکان وخوړ هغه غوښتل د دی دوه کسانو د مړه کیدو خبره معلومه کړی نو د حکیم څخه یې وپوښتل چې هغوی په څه طریقه مړه شول .

حکیم وویل : د دی څخه زیات زه هم نه یم پوه، خو تاته تاکید کوم چې په هیڅ صورت د هغوی کیسه چاته ونکړی کنه بیا تاته هم زیان رسوی. بس خبره په زړه کې ساته ډېری ګټی به وکړی، کیدای شي هغه تاته د فرعون د وخت کومه خزانه هم په ګوته کړی چې بیا به تر اخری عمره پوری بی غمه ژوند کوی او کیدای شي د کومی سیمی پادشاه یا واکمن هم شی .

حکیم وویل : نن د مابنام څخه وروسته هماغه ځای ته ولاړ شه چیری چې ما او تا سره لیدلی وه، هلته به تا ته بد روح د یوی حسینی او ښایسته نجلی په شکل را شی بیا تاسې پخپلو کې سره خبری اتری وکړی .

مهدی الحسن د ورځی دښتی ته د وظیفی لپاره ولاړ او چې کله مابنام شو نو د حکیم ښودلی شوی لوری ته یې حرکت وکړ چې کله ښه تیاره شوه

(c) kerdoo.com: The Digital Library

نو هغه د غونډیو منځ ته ورسیده نود ښځی ژړا یې تر غوږو شوه هغه د ژړا په لوری روان شو نو ژړا غلی شوه بیا یې د شا له لوری واوریده نو شاته را روان شو نو د یو غار او تونل خولی ته راورسیده چې یو انسان پکی ښه ځایدلو، هغه خپل اوښ همدلته پریښوده او غار ته ننوت په غار کې یې بیا ژړا واوریده خو د دی سره هلته روښنایی هم راپیدا شوه چې د دی روښنایی په منځ کې د یوی حسینی او ښایسته نجلی شکل او صورت ښکاریده خو نور بدن یې نه معلومیده. هغه ور وړاندی شو خو شکل بیرته ورک شو، مهدی الحسن په ټول غار کې یوی او بلی خواته وګرځیده خو هیڅ یې ونه لیدل نو اواز یې وکړ چې زه ستاسی د ملاقات لپاره راغلی یم، د هغه لوری اواز راغی چې ته د بلی دنیا سړی یې ستا په وعدو باور نشته، سبا بیا راشه، هغه د تونل بلی غاړی ته ووت هلته هم د غونډی په سر روښنایی ښکاریده خو داسې معلومیده لکه چا چې اور بل کړی وی او روښنایی دی لوری ته راپریوتی وي، هغه د دی څخه وروسته د تونل څخه راووت او پخپل اوښ راسپور شو او کورته راغی.

سهار علی بن سفیان ته ورغی هغه ورته وویل چې ستا کار له دی ځایه ختم شو او بل لوری ته ولاړ شه!

مهدي الحسن علی بن سفیان ته وویل: زه دری څلور ورځی نور هم پدی ځای کې کار کوم کیدای شي ماته څه پلاس راشي، بیا به زه درته ووایم چې اوس دلته اړتیا شته کنه.

وروسته حکیم ته ورغی او د هغه سره یې د نن شپی ټوله کیسه وکړه حکیم ورته وویل: نن شپه بیا حتمًا ورشه خو وسله به له ځان سره نه وړی.

مهدی الحسن پخپل اوښ سپور شو او هماغه ځای ته ولاړ چیری چې یې د شپی بد روح لیدلی وو، هغه د ورځی په رڼا کې هغه غار او تونل هم ولیده، د تونل بل لوری ته ووتلو او هلته وګرځیده د شپی چې یې په کوم آور شک راغلی وه هغې لوری ته روان شو چې لږ ولاړ یو دروند اواز یې واوریده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدلته ودریږه! یو ګام مخکی رانشی! زمونږ د دنیا په راز باندی د پوهیدو کوښښ مه کوه، هغه به یوازی تاته د شپی په نظر درشی، بیرته ولاړ شه او د شپی راشه .

مهدی الحسن بیرته راغی او تر مابنام پوری په دښته کې ګرځیده ، مابنام چې کله تللو نو د حکیم د حکم خلاف یې له ځان سره لوی او اوږد خنجر د جامو لاندی پټ کړ او روان شو. کله چې غار ته ورسیده نو تونل ته داخل شو، هلته ړنا راغله او بیرته ورکه شوه. هغه ځان یو لوری ته پټ کړ چې بد روح راغی او ده ته یې اواز وکړ: بی وفایی به نکوی زه د دوه زره کلنو راهیسی ستا لاره ځارم .

مهدی الحسن په تونل کې د دیوال خواته پټ ولاړ وو کله چې نجلی ورځخه لږ مخکې ولاړه نو هغه په زړه کې وویل زه پدی حمله کوم که بد روح وي نو هغه به پلاس رانشی او که انسان وي نو ماته به هم ښکاره شی . نو یو دم یې په بد روح ورټوپکړل او کلکه یې راونیوله کله چې نجلی پوه شوه چې هغه زه وپیژندلم نو هغه ته یې په درانده اواز وویل: دا د ټوکو ځای ندی، کنه اوس به اور واخلی او لولپه به شی .

مهدی الحسن خنجر راوویست او د نجلی په زړه یې کیښوده او ورته وې ویل: نور اوازونه باسی کنه خنجر دی په زړه کې ننباسم ! څرنګه چې مهدی الحسن استاذ وو او د صلیبیانو او فدایانو ټول چلونه ورته معلوم وه- هغه ته د دی څخه شک پیدا شو چې حکیم ورته ویلی وه چې ته به وسله نه وړی او که وسله درسره وي نو بیا هغه بد روح مخی ته درته نه راځی، نو د مهدی الحسن سره خو خنجر وو او بیا هم ورته بد روح مخی ته راغی نو د هغه سره شک پیدا شو چې پدی کې څه مسئله شته .

ښځی په خوږ اواز وویل : ما ته ددی لپاره ځان ته نه نږدی کولی چې د فانی دنیا انسان یې او زه د دوه زرو کالونو څخه ستا لاری ځارم .

مهدی الحسن وویل : ستا د انتظار شیبی پای ته ورسیدلی ته زما د ناپاکی دنیا ښځه یې او اوس ته د ارواحو پاکی دنیا ته نشی تللی.

(c) kedabon.com - The Digital Library

ښځی وویل : زه لوی خبری نه کوم زه ښځه نه بلکی ښکلی ځوانه پیغله یم زما دا کلمات په غور سره واوره زه په دی پوهیږم چې ته څوک یې او دلته د څه لپاره راغلی یې زه په تا باندی دومره مینه یم چې ستا د حاصلو کوښښ می کولو او دا طریقه می اختیار کړه .

مهدی الحسن وویل : ز ما سره روانه شه !

نجلی وویل : که زه ستاسی سره لاړه شم نو دواړه به د ولړی څخه مړه شو او که ما سره لاړه شی نو د فرعونیانو خزانه به تر لاسه کړی او د څو ټکو لپاره به جاسوسی نه کوی .

مهدی الحسن وویل : زما د حاصلو لو پرته دلته تاسی نور څه کوی ؟

نجلی وویل : ما سره نور ملګری دی چې خزانه راوباسی .

مهدی الحسن وویل : اوس هغوی چیری دی ؟

نجلی وویل : ما سره لاړ شه هغوی به ستاسی تود هرکلی وکړی .

مهدی الحسن چې کله هغه د متو څخه ونیوله هغی ورته ځان نږدی کړ د هغی د بدن څخه داسی خوشبوی تلله چې هغه یې خمار کړ نو هغه دا محسوس کړه چې دا د ایمان اخستلو لومړی پوړی ده .

نجلی وویل : که په رښا کې دی ولیدم خپله دنیا به دی هیره شی .

مهدی الحسن د نجلی دی جامو څخه دری توتی څیری کړی په یوه یې د هغې خوله او دوه نورو یې لاسونه او پښی وترلی او بیا بل لوری ته ووت ترڅو نور حالات معلوم کړی خو هلته یو کس ناست وو چې نجلی ته یې اواز وکړ، څرنګه چې د هغې خوله بنده وه نو ځواب یې ورنکړای شو، سړی راغی او نجلی ته ورنژدی شو ګوری چې د هغې لاسونه، خوله او پښی ترلی شوی هغه په همدی حالت کې وو چې مهدی الحسن د شا له لوری په خنجر باندی وواهه او د هغه دمه یې جوړه کړه بیا وړاندی ولاړ ګوري چې هلته لویه کوټه ده او په هغې کې څو کسان سره د دوه نجونو ناست دی .

یو بل ته وایی چې ولی هغه دواړه دومره ځنډ شول .

یو وویل رابه شي څه خبره ده د کار سړی یې پیدا کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل وویل: لدی سړی څخه ډېر کار اخیستل کیږي څکه چې هغه پوخ او باوری جاسوس دی د هغوی ټول شیان ورته معلوم دی .

دوی همدا خبری کولی چې یو راغی او دوی ته یې وویل: ګوپل مې پروت دی او چا په خنجر وهلی او نجلی‌هم لا درکه ده.

هغوی وپوښتل: سړی چیری دی؟

هغه ورته وویل: اوښ یې د تونل په خوله کې ولاړ دی خو خپله نشته.

د ډلی مشر حکم وکړ چې سمدستی ووځی او لټون وکړی چې نجلی او سړی چیری ولاړل .

هغوی یوی او بلی خواته خپاره شول چې مهدی الحسن هم هغوی ولیدل .

مهدی الحسن نجلی په اوږه کړه او له بلی لاری څخه یې سفر پیل کړ- هغه لږ ځنډ وروسته د نیل غاړی ته راغی او په اوبو کې یې خان وغورځاوه، هغه پوره لامبو یاده وه نجلی هم ورسره وه ، هغه تر یو خای پوری په اوبو کې راغی خو شپیلی یې وهل چې د نیل د غاړی پیره داران راخبر کړی هغوی پری راخبر شول او یوه کوچنی کښتی ورته راغله او دوی پکی سپاره او د قاهری په لوری وخوځیدل ، هغه غوښتل د سهار څخه مخکې مخکې باید دا خای محاصره شي چې وران کاران ونه تښتی .

کله چې مهدی الحسن د تونل څخه ووتلو او بلی خواته ولاړ نو د نجلی ملګرو هری خواته لټون پیل کړ، لوړی ژوری هر څه یې وکتل هیڅ درک معلوم نشو خو اوښ لا هماغسی ولاړ وٶ، هغوی پدی فکر کې شول چې اوښ ولاړ دی او هغوی دواړه نشته .

د ډلی مشر وویل خپل سامان سمدستی راټول کړی او حرکت وکړی څکه که نجلی قاهری ته ورسیده نو بیا زمونږ د نیولو امکان زیات دی خو د هغوی په منځ کې اختلاف پیدا شو چا ویل چې خو او چا ویل چې نه خو په همدی کې سره بوخت شول او سهار پری راغی .

کله چې مهدی الحسن د نجلی سره قاهری ته ورسیده نو سمدستی علی بن سفیان ته ورغلل، هغه یې له خوب څخه راپاڅاوه او لومړی یې د حکیم د نیولو حکم وکړ، د حکیم تر نیولو وروسته یې د چتک غبرګون (عکس

(c) ketabton Digital Library

العمل) سر ښندونکی له ځان سره واخیستل، علی بن سفیان، مهدی الحسن او نجلی ټول د فرعونی ودانیو په لوری ولاړل هغه ځای یې محاصره کړ څه کسان یې په لومړی ګام کې ونیول خو ځینی یوی او بلی خواته وتلی او پټ شوی وه هغوی هم وروسته ونیول شول د کوټی څخه ډیر زیات شیان راووتل چې په هغه کې زهر، اور غورځوونکی کیمیاوی مواد، نقدی روپی، غشی، لیندی، توری او داسې نور شیان وه .

هغوی ټول شیان را واخیستل او قاهری ته راغلل خو هیڅوک یې هم خبر نه کړل .

د حکیم کورته چې کله نیوونکی کسان ورغلل نو د هغه سره په کوټه کې یوه پیغله نجلی په کټ پرته وه او خپله حکیم د شرابو په نشه کې مست پروت وو، د هغه ټول کور تالاشی شو او ډیر زیات شیان ورڅخه راووتل په درملتون کې هم ځینی زهری مواد پیدا شول .

کله چې د هغه څخه تحقیقات او پلټنه وشوه نو اقرار یې وکړ چې د قاهری د پوځ دوه لوړ رتبه چارواکی ده خپله په زهرو وژلی دی ځکه چې دا دواړه د فدای او صلیبی پروګرامونو مخالف وه، هغوی ته ډېر دعوت ورکړل شو خو ویې نه منلو ځکه نو د هغوی د وژلو فیصله وشوه. هغه دوه نور لوړ رتبه چارواکی وښودل چې غواړی د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف په پوځ کې بغاوت راپیدا کړی ، هغه دا هم وویل چې د سوډان څخه به په مصر باندی حملی پیل کیږي چې دا د صلیبیانو پلان دی او پدی سره غواړی د سلطان صلاح الدین ایوبی توجه د بیت المقدس څخه واړوي .

ټول هغه چارواکی او کسان سمدستی ونیول شول چې پدی کارونو کې یې لاس درلوده .

* * *

پدی وختونو کې د قاهری والی ملک العادل د سلطان صلاح الدین ایوبی ورور وه، هغه د دی ټولو کارونو څخه خبر کړی شو او د نیول شوی ډېره درنه ده زه باید د خپل ورور سلطان صلاح الدین ایوبی سره وګورم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارښوونه ورځخه واخلم، ملک العادل د قاهری څخه شام ته ولاړ او په حلب کې يې د هغه سره وکتل او ټوله کیسه يې ورته وکړه ، سلطان صلاح الدین ایوبی د جګړې د محاذ مسئولیت خپل ورور العادل ته وسپاره او بیا دمشق ته راغی، هلته يې خپل بل ورور د والی په حیث وټاکلو او خپله قاهری ته راغی .

علی بن سفیان هغه ته ټول شیان وویل او په ټولو شیانو يې خبر کړ. سلطان صلاح الدین ایوبی سهار خپل ټول پوځ ته د روزنی په میدان کې د حاضریدو حکم وکړ، هغه ټول کسان چې تر اوسه پوری نیول شوی او نور څه د وران کاری سامان چې پلاس راغلی وه هغه میدان ته راوړل شو .

صلیبیان، فدایان، نجونی ، مسلمان چارواکی د حکیم سره یو ځای او هم سامان، نقدی روپی میدان ته راوړل شول تر څو ټول پوځ هغوی وګوری .

ټول پوځ د دی کسانو له مخی څخه تیر کړی شو ترڅو پخپلو سترګو هر څه وګوري، بیا سلطان صلاح الدین ایوبی میدان ته راغی او خلکو ته يې وویل: که تاسی څخه کوم یو زه په دی مطمین کړم چې تاسو د اسلام د سپیڅلی دین د عظمت په خاطر زما په خلاف راپورته شوی یاست او د لومړی قبلی د ازادی اراده لری او یرغل کوی چې یو ځل بیا د اسلام تر بیرغ لاندی د ژوندانه شپی او ورځی تیری کړی راوړاندی شی زما نه توره واخلی او زما په اس سپور شی زه د قیادت څخه لاس اخلم .

هر لوری ته چوپتیا خپره شوه .

سلطان صلاح الدین ایوبی مجرمانو ته وکتل وی ویل : د کعبی په رب قسم ! زه خپل حکومت تاسی ته سپارم .

سلطان صلاح الدین ایوبی بیا خپل پوځ ته وویل : ای د الله تعالی زمرو ! تاسی چې په خپلی خاوری کې بغاوت راپورته کوی دا د اسلام د سپیڅلی دین په خاطر نه بلکی د داسی مال او نجونی لپاره چې ستاسی په وړاندی ولاړی دی .

که زه دروغ وایم نو راشی او زما خبره غلطه ثابته کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل اس څخه کښته شو او حکیم ته یې وویل : زما په اس سپور شه .

سلطان صلاح الدین ایوبی حکیم ته وویل ته اوس ووایه چې زه دروغ وایم.

حکیم په لوړ اواز وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی ریښتیا وایی او د اس څخه راکوز شو .

د دی څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی پخپل لاس د حکیم سر له تنی څخه جدا کړ او نور ټول کسان یې بندیان کړل .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپله توره د پوځ مخ ته ګزار کړه او وی ویل : ای د الله د لاری سرښندونکو ! که ما انصاف نه وی کړی نو راپورته کړی دا توره او زما سر پری کړی !

په لومړی صف کې ولاړ سالار توره راپورته کړه او په دواړو لاسونو یې سلطان صلاح الدین ایوبی ته وړاندی کړه .

وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ټول چارواکی راوغوښتل او سلا مشوره یې ور سره پیل کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: آفسوس دا دی چې زما خپل ورونه زما لاره بند وي او مونږ نه پریږدی چې بیت المقدس ته ولاړ شو. نن باید مونږ په بیت المقدس کې ناست وای او هغه مو ازاد کړی وای خو د ملت غداران او صلیبی وران کاران په ګډه زمونږ لاره نیسی. سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی د سوډان چارواکو ته لیک واستاوه چې که ستاسې له پولی اوسرحد څخه هر ډول پوځی عملیات وشول نو دا به په مصر باندی د حملی معنا ولری او بیا به مونږ ازاد وُ چې خپل انتقام او بدله واخلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو هدف او مقصد لارویان

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی په قاهره کې د طبیب پوری تړلی کسان ونیول او ټول بندیان شول نو د روزنی او تعلیم په میدان کې د هغه پخپله توره باندی حکیم ووژل شو او بیا هغه د چارواکو غونډه جوړه کړه ترڅو د راتلوونکی په هکله په پلان او پروګرام باندی خبری وکړی.

هغه لومړی د خپلو ایمان پلورونکو څخه شکایت وکړ چې همدوی زما په وړاندی خنډ شوی دی او مونږ بیت المقدس ته نه پریږدی صلیبیان غواړی مونږ په خپلو سیمو کې داسې بوخت او مصروف وساتی چې یو ګام هم هغې خواته ورنشو.

یو سالار وویل : ښاغلی سلطان! نور به انشاء الله د دښمنانو سازش کامیاب نشی.

سلطان صلاح الدین ایوبی په تلوار توره له پوښه راوویستله چې وینی وربانډی وی وی ویل : دا وینه د چا ده ؟

دا وینه زما ده دا وینه ستاسی ده دا مو د هغه ورور وینه ده چې زمونږ سره یې په یو جومات کې لمونځ کولو په یو سنګر کې راسره پروت وو نو که دا وینه غداره کیږی نو د صلیبیانو هره دسیسه پلان او سازش کامیابیږی.... د اسلام سپیځلی دین هغه متحد پوځ چې فلسطین د صلیبیانو څخه ازادوی په خپلو کې سره واچولو.

بیا سلطان صلاح الدین ایوبی توره او پوښ یو محافظ ته ورکړ او وی ویل : که دا وینه د کوم کافر وای نو ما به دا نه پاکوله دا د یو مسلمان غدار وینه ده نو ښه دا ده چې ددی بوی هم نه وی.

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د شام څخه مصر ته روان شو نو صلیبی جاسوسانو تر یپولی ته خبر واستاوه چې صلاح الدین ناڅاپی مصر ته ولاړ او پر ځای یې الملک العادل د هغه ورور راغلی ، دا احوال بیا عکره او یروشلم ته هم ورسیده او یو ځل بیا صلیبی

(c) kitabton.com: The Digital Library

چارواکی په تریپولی کې سره یو ځای شول او د وخت څخه د ګټې پورته کولو لپاره په پلان جوړولو غږیدل.

ریمانډ وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی دیروشلم د نیولو پسی راوتلی وو، مونږ د یو غښتی چلولو څخه پرته هغه بیرته مصر ته واستولو، مونږ د هغه پلاس ټول هغه واکمنان فلج او بیکاره کړل چې یو وخت د هغه قوت او ځواک کیدای شول، د دی څخه نور ښه وخت پلاس نه راځی باید ډېر زر کار وکړو...

بل صلیبی واکمن بالډون وویل: دا څه کامیابی نده اصل بریالیتوب دا دی چې د جګړې لپاره لاره برابره شوه، مونږ باید سمدستی خپل پوځونه میدان ته راوباسو او سلطان صلاح الدین ایوبی ته د ځان سمبالولو وخت ورنکړو.

* * *

په قاهره کې سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو ملګرو ته ویل: که مونږ زر تر زره ځان برابر او سمبال نکړو نو د دی به ډېری خطر ناکی پایلی راوځی، زر تر زره نوی کسان ونیسی، د سوډان هغه پوځیان چې اووه کاله مخکی د بغاوت په نامه له پوځ څخه ویستل شوی وه هغه بیرته په پوځ کې شامل کړی ځکه هغوی اوس د مصریانو برخه ګرځیدلی ده، صلیبیان هوښیار وی نو هغوی به سمدستی په خپل ټول قوت باندی زمونږ په سیمو بریدونه پیل کړی او که بی عقل وي نو قلار به کینی، هغوی به اوس زمونږ سیمو ته راځی او جګړه به زمونږ په سیمو کې سرته رسوی.

په تریپولی کې رینالټ وویل: زه دوه سوه پنځوس تنه په اوسپنه پټ نانټیان او پوځی سرداران سمدستی میدان ته راوستلی شم، د دی جګړی رهبری او قیادت به زما د پوځ پلاس کې وی، زه د غلو پشان حمله نه کوم بلکې سلطان صلاح الدین ایوبی پشان مخامخ جنګیږم، سمدستی باید مونږ خپل پوځونه سره یو ځای کړو او پرمختګ پیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړو، مونږ ټول دومره پوځ او لښکر لرو چې ټول عربی واکمنان راسره مقابله نشی کولای ! سلطان صلاح الدین ایوبی خو لا څه کوي !

ریمانډ وویل: په مصر کې باید مونږ خپل دوران کاری فعالیت ښه تیز کړو چې سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه ځای څخه راخلاص نه شي ځکه هغه به اوس غواړي د خپل پوځ کمی پوره کړی .

یو صلیبی قوماندان وویل: تاسې د هغه ځای خبری کوی، هرمن باید دلته خپل فکر ونیسی چې د دی ځای حالات هلته ولاړ نشی، په هر چا چې شک راشی باید بندی یا ووژل شي، د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوسان په هر ځای کې خپاره دي باید په هر صورت د هغوی مخه ونیول شي .

* * *

په قاهره کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځی چارواکو د نوی کسانو نیول پیل کړل، هغوی په کلو او باندو سر شول او خلک یې جګړی ته تشویقول، همدا رنګه د ټولو جوماتونو امامانو ته د سلطان صلاح الدین ایوبی پیغامونه واستول شول چې هغوی خلک د بیت المقدس ازادی ته تیار او چمتو کړی، څومره زیات کسان چې کیدای شي باید پوځ ته راشي، امامانو او پوځی چارواکو دواړو خلک تشویقول او په پوځ کې داخلیدل .

د نوی کسانو د روزنی او تربیت کارونه هم پیل شول ترڅو د هغوی څخه د پوځ په حیث کار واخیستل شي .

بل لوری ته په تریپولی کې صلیبیانو هم غونډه جوړه کړی وه چې د هغوی ټول مهم چارواکی پکې راټول شوی وه.

هغوی پدی خبره سره وران وه چې جدا جدا جګړه وکړی او که یو اعلی قوماندان ولري .

رینالټ غوښتل هر پوځ جدا جدا جګړه وکړي ، یوازی یو له بل سره اړیکی ولري او د یو بل سره مرسته وکړی خو ریمانډ پدی کلک وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ټول باید د یو لښکر په توګه وجنګیږي ځکه چې پدی توګه جنګ منظم او ښه پایله ورکوي .

اصلاً رینالټ غوښتل د خپل ځان انتقام واخلی مخکې مونږ ویلی وه چې یو ځلی صلیبیانو په اسکندریه باندی د اوبو او وچی له لاری برید وکړ او سلطان صلاح الدین "ایوبی" ته د هغوی جاسوسانو مخکې خبر ورکړی وو نو ځکه هغوی په اوبو او وچه دواړو باندی له مخکې څخه خپل کسان ځای پر ځای کړل.

په اوبو کې سلطان صلاح الدین ایوبی د هغوی ټوله بحری قوه تباه کړه او په وچه باندی سلطان نور الدین زنګی هغوی ته لاره نیولی او په غلچکې برید کې یې د هغوی لښکر دومره خراب کړ چې خپله رینالټ هم ژوندی ونیول شو. خو څه وخت وروسته چې سلطان نور الدین زنګی وفات شو او خپل سرو چارواکو د هغه کوچنی یولس کلن زوی په تخت ټول پوځ خوشی کړ.

په همدی خاطر رینالټ د خپل سپکاوی د غچ لپاره ډېر زیات پوځ او لښکر برابر کړی وو چې د هغه د نائټانو او پوځی سردارانو شمیر دوه سوه پنځوس کسانو ته رسیدلو.

هغوی دی پایلی ته ونه رسیدل چې د یو قوماندان لاس لاندی وجنګیږی او که جدا جدا نو بالډون وویل: اوس خپل پوځونه سره راټول کړی، دری څلور ورځی هر یو فکر وکړی بیا به سره کینو او پدی به خبره وکړو چې په کومه طریقه جګړه وکړو خو دا ضروري خبره ده چې هرمن د دی راز د ساتلو لپاره خپل ټول توان پکار واچوی ځکه چې که دا راز رسوا شی نو بیا زمونږ ټولی هلی ځلی بی ځایه ځی او پلان بیکاره کیږي .

هرمن وعده وکړه چې هر ډول کوښښ به کوی چې راز پټ وساتل شي خو سره د دی هم د دی غوندی او کانفرانس په منځ کې د علی بن سفیان دوه تکړه جاسوسان موجود وه چې یو یې وکټر نومیده اصلاً د

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرانسی اوسیدونکی وه او بل یې راشد چنګیز نومیده چې د ترکیی وه، دواړو خانونه د یونان عیسایان معرفی کړی وه. دا دواړه به په مهمو غونډو کې د میلمنو خدمت کوونکی او شراب وړاندی کوونکی وه.

دواړو د کانفرانس ټولی خبری واوریدلی خو اصلی پلان لا پاتی وو ځکه نو هغوی د څه ګام پورته کولو هڅه نکوله.

کله چې غونډه پای ته ورسیده وکټر او راشد چنګیز دواړه خپلی خونی ته راغلل نو وکټر راشد ته وویل چې خبره ډېره خطرناکه ده باید چې قاهری ته احوال واستوو چې خانونه چمتو کړی، نور پلان چې کله جوړ شو بیا به هغه ولیږو اوس د حملی خبر ورکول کافی دی.

وکټروویل: کوم وخت چې هغوی د یرغل خبری کولی نو ما ولیدلی چې تا د شرابو پیاله د ریمانډ مخ ته کیښوده او په غور سره دی د خبرو اوریدلو کوښښ کولو او ستا په تندی باندی د راز حاصلولو له امله د خوښی اثار وو خو دا مه هیروه چې هرمن هم د علی بن سفیان په پایه جاسوس پیژندونکی دی نو ډیر محتاط اوسه ځکه مونږ د ددښمن په ګیډه کې د ژوندانه شپی ورځی تیرو.

راشد چنګیز وویل: د هرمن لپاره مونږ پردي نه یو زمونږ په هکله هغه خپل شک لری کړی - د هغوی په ښار کې د یو جومات امام ملګری وه او هماغه یې مشر هم وو، ټول راپورونه هغه ته راتلل او هغه به بیا یوی او بلی خواته استول.

ددی خبرو څخه وروسته راشد چنګیز د امام د کور په لوری روان شو خو په لاره کې یې د چا د پښو ترپا واوریده خو څوک یې په سترګو ونه لیده هغه امام ته ورغی او هغه ته یې د نن شپی ټولی خبری واورولی او دا یې ورته وویل: اوس همدومره خبر باید قاهری ته واستول شي چې هغوی د لوی حملی څخه خبر شي نور احوال به د خبریدو سره سم انشاء الله درکړم. د خبرو څخه وروسته بیرته را روان شو چې په لاره کې یې بیا د پښو ترپا تر غوږو شوه خو په تیاره کې هغه څوک ونه لیدل بیرته راغی او ویده شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا ورځ ورته یو ځوان راغی چې د دوی ملګری ؤ ورته ویی ویل چې امام تاسې د شپی لخوا غوښتلی یاست چې کله د وظیفی څخه خلاص شوی نو هلته به راشی .

څومره کسان چې تریپولی ته راغلی وه دا ټول د ریمانډ میلمانه وه او د ټولو خدمت کوونکو مشری د وکټر او راشد چنګیز په غاړه وه نو ځکه هغوی به په مهمو میلمستیاو کې ډېر مصروف او بوخت وه .

پدی شپه بیا میلمانه زیات وه او هغوی هم شراب ورکول او هم یې د خلکو خبرو ته غوږ نیولو تر څو د پلان څخه خبر شي، پدی میلمینو کې یوه ډېره ښایسته ښځه هم ناسته وه هغې دوه ځلی راشد ته اشاره وکړه چې دی ته شراب ورکړی خو هغه به بل نوکر ته اشاره وکړه. بلاخره هغې ښځی راشد ته وویل : زه ستا د لاسه شراب څښل غواړم خو دلته نه بلکی د باندی په باغ کې .

دی ښځی ته هرمن وظیفه ورکړی وه چې د راشد چنګیز پسی شي ځکه چې هرمن غوښتل د هغه څخه نور هم ډاډه شي نو ځکه ښځی غوښتل د راشد په هکله معلومات تر لاسه کړی چې څه شک خو پکی نشته ، هغې راشد له ځان سره باغ ته بوتلو او هلته یې ورڅخه ځینی پوښتنی وکړی چې تاسې د کوم ځای اوسیدونکی یاستی ...

راشد چنګیز چې مخکې ویلی وه هماغه یې وویل: ښځی هغه ته د محبت او مینی جال وغوړاوه تر څو هغه پدی توګه معلوم کړی خو پدی شپه راشد لږ ورسره پاتی شو او بیا بیرته ورڅخه ولاړ چې خپله وظیفه سرته ورسوي .

راشد غوښتل د دی ښځی څخه کار واخلی او د پلان څه برخی ورڅخه معلومی کړی او ښځی غوښتل د ده اصلیت معلوم کړي یعنې یو بل ته غله وه .

په دویمه شپه بیا راشد چنګیز او هغه ښاسته ښځه سره په باغ کې یو ځای شول خو دا ځلی هغوی لږ وړاندی ولاړل او د جګړی خبری هم منځ ته راغلی یو د بل څخه یې ځان پټولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی شپه هغی ښځی په راشد باندی په زور باندی شراب وڅښل کوم چې صلاح الدین ایوبی خپل جاسوسان ورڅخی سخت منع کړی وه خو دلته هیڅ چاره نه وه که دا کار یې نه وو کړی نو هغه رسوا کیده.

پدی شپه راشد چنګیز امام ته هم ور لغی او وکتر ته یې هم د دی ښځی په هکله څه ونه ویل. وکتر باندی د ټولو باور وو ځکه چې هغه هیڅ لوری ته نه تللو یوازی پخپله ګوته ګې د راشد چنګیز سره اوسیده نو ځکه د هیڅ دول ځارنی لاندی نه وو.

* * *

چنګیز د ښځی سره هر وخت ګتل، هغه پری شکی شوی وه خو اصل حقیقت ورته څرګند نه وو.

په بله شپه هغې چنګیز ته وویل: زه اصلاً د یو مسلمان لور یم او پلار می په صلیبیانو باندی پلورلی یم او تر اوسه پورې د دی خلکو سره اوسیږم، خو په یو ښار کې یو مسلمان جاسوس ګیر شو چې ګله هغه ته په بند کې جزا ورکول کیده نو زه هم ورغلم، هغه جاسوس په هیڅ صورت راز نه ویلو او دا یې ویل چې که ما ټوټه ټوټه هم کړی نو زه راز نه وایم زه د مسلمانانو سره دوګه نشم ګولای، د دی خبرو سره زما اسلامی جذبه رابیداره شوه او هغه جاسوس زما ایمان راوښې کړ چې هغه مې بیا د بند څخه وتښتولو.

له هغې څخه وروسته زړه می غوښتل د اسلام لپاره څه وکړم او ددی ظالمانو په اړه مهم معلومات مجاهدینو ته ورکړم او هغه دا چې اوس صلیبیان په حرن، حلب او موصل باندی حمله کوی نو چې څوک پیدا شي او دا حال قاهری ته ورسوی.

راشد چنګیز د هغې د خبرو تر اثر لاندی راغی او هغې ته یې وویل زه دا کار کولای شم، زه او ته به په ګډه لدی ښار څخه ولاړ شو او قاهری ته به احوال ورسوو. ښځه ډېره خوشحاله شوه او راشد چنګیز هم خوشحاله شو چې ټول راز ورته څرګند شو، وروسته یې وکتر ته حال وویلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو وکټر ورته وویل چې تا ډېر بد کار کړیدی، پدی ښځه څه اعتبار پکار دی چې تا وعده ورکړیده د ښځی جادو بادشاهان د تخت څخه محروم کړی او بیا خپل قوم ته وګوره د صلیبیانو لیږلی شوی نجونو په مصر کې زمونږ ورونه بغاوت ته تیار نه کړل .

راشد چنګیز ویل : زه دومره خام هم نه یم دا نجلی ما ته مظلومه ښکاری دا حقیقت دی چې هغه یو ساتل شوی ده خو شهزادګی ده، عصمت پلورنکی نه ده هغه د پاکی مینی تږی ده زما د هغې د جسم سره نه دلچسپی درلوده او نه به یې ولرم خو د هغی د محبت خوږ داسی نه ورکوم چې نوره د مظلومیت احساس وکړی .

وکټر وویل : ته هغه د زړه څخه غواړی ؟

راشد چنګیز وویل : زه ستا څخه څه نه پټوم زما هم خوښه ده .

وکټر وویل : راشد چنګیزه! زړه ته ولیدونکی پښو ته زنځیزونه هم اچوی ، سپیځلی فرض تر هر څه وړاندی دی د فرض او محبت تر منځ ، د نشی او هوش ترمنځ ، د ایمان او سفلی جذباتو تر منځ کوم دیوال نه وی بلکی یو نازکه کرښه وی چې د ښویدو سره له نظره پریوځي داسی نه چې په راز اخیستلو کې خپل ځان ورته بی پردی کړی .

راشد چنګیز وخندل د وکټر په ورانه یې لاس کیښوده وی ویل : زما خوږ ملګریه ! داسی به هیڅکه ونشی .

وکټر وویل : یاد لره د شرابو اړیکی د شیطان سره دی او کوم صفات چې په شیطان کې دی هغه په شرابو کې هم دی نو زما ستا څخه دا هیله ده چې له هغه څخه ځان وساتی .

راشد چنګیز پدی شپه چې کله د دندی څخه فارغ شو نو خپلی کوټی ته راغی دریشی یې وویستله او جامی یې واغوستلی او د خپلو ملګرو د لیدلو لپاره روان شوه خو په لاره کې ورته نجلی مخ ته راغله هغی وویل : ته دومره وختی راغلی فکر کوم دا زما د مینی اثر دی ؟

راشد چنګیز وویل : ته دومره وړاندی راغلی یې .

نجلی وویل : د خپل زړه نه مجبوره یم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشد چنګیز وویل : زه د یو ملګری لیدنی ته روان وم بیرته دلته راتلم .

نجلی وویل : که لیدل ضروری وی نو ولاړ شی زه ستا انتظار کوم .

راشد چنګیز هغه د مټو څخه ونیوله وی ویل : ستا د بدن ګرم احساس او د عطرو بوی زه لیونی کړم .

راشد چنګیز فکر وکړ او له خان سره یې وویل : دا صلیبی نجلی په زړه کې د خپل پادار څخه ښایی نفرت وکړی خو دخپل قوم سره چل اودوکه نه کوی نو د شک په اساس به ورپسی شی نو تلل یې وځنډول او محبت څرګندونه یې وکړه .

نجلی د شرابو صراحی په خمکه باندی کیښوده او بیا یې پیاله ډکه کړه راشد چنګیز ته ورواندی کړه لکه څرنګه یې هغه شراب نه څښل نو وی ویل :که ته زهر هم راکړی نو څښولو ته یې تیار یم خو شراب نه څښم ؟

نجلی وویلی : ته عیسایی او له شرابو نفرت کوی ؟

راشد چنګیز وویل : څرنکه چې ستا زړه زر او دولت قبول نه کړ ځکه د هغه خوښی مصنوعی ده نو په همدی ډول زما زړه شراب نه قبلوی ځکه ددی نشه مصنوعی ده په ما باندی خپله نشه خپره کړه .

نجلی د هغه غیږ کې سر کیښود او وی ویل : مونږ به تر کومه د خلکو څخه پټ لیدل کتل کوو په دی لږ فکر وکړه چې زه په کوم تکلیف کې د ژوندانه شپی ورځی تیروم ! زما د بدن مالک یل څوک دی او د زړه مالک ته یې ، ستا سره مینی او د هغه سره کرکه زیاته کړه نو ددی زغمل نشم کولای راځه چې ددی ځای څخه وتښتو .

راشد چنګیز وویل : چیرته به لاړ شو؟

نجلی وویل : خمکه ډیره پراخه ده .

راشد چنګیز وویل : څوورځی نور انتظار وکړه ؟

بیا پاځیدل اوهریو خپل خای ته ولاړل .

راشد چنګیز وکتړ ته وویل : هغه زما په جال کې ونښتله .

وکتړ وویل : زما په خیال ته د هغی په جال ونښتلی او د هغی غښی ستا په زړه ولیږدلو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشد چنګیز وویل : ما خو تاسی وویلی چې هغه زما خوښه ده او نن یې راته وویل چې راځه دواړه وتښتو خو ما ورته وویل څو ورځې انتظار وکړه ما اراده کړې چې د صلیبیانو د پلان معلومولو وروسته به دواړه قاهری ته ځو.

وکټروویل : ته به ورته څه وخت وایی چې ته مسلمان او د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوس یې .

راشد چنګیز وویل : مصری سرحد ته په داخلیدو.

د راشد چنګیز چې د صلیبیانو د راز معلومولو ته څومره تلوسه وه له هغه څخه زیاته د هغه نجلی سره د یوازوالی لپاره یې تلوار وه .

ریمانډ راشد چنګیز ته ما ښام وویل چې څو تنه واکمنان او قوماندان راځی تاسی د خوراک او څښاک انتظام وکړی هر کله چې میلمانه راغلل نو میز باندی خبری اتری پیل شوی چې وړاندیزونه نه بلکی فیصله دی .

په دی پریکړو وشوه چې زمونږ وړاندی تګ به د حرن او حلب په لور وی .

یو صلیبی چارواکی د هرمن څخه د هغه د فعالیتونو په اړه پوښتنه وکړه هغه وویل : په کوم ځای کې چې زمونږ پوځ دی هلته زما د اداری غړی خپل فعالیتونه تیز کړی دلته د دې ډلی غړی چا راته په ګوته کړی زه غواړم د ملګرتیا په جال کې یې ونیسم .

نیمه شپه چې کله مجلس پای ته ورسیدلو نو راشد چنګیز او وکټر هم فارغ شول وکټر خپل ځای ته لاړ او راشد چنګیز د امام د لیدلو لپاره د ونو ترمنځ چې کوم لښتی و د هغه په پوله روان شو او هغه په دوهل چې د شا له لوري پری نجلی اواز وکړه بیا کوم لور ته روان یې .

راشد چنګیز وویل : ستا مینی لیونی کړم کله چې ستا لیدنی او کتنی وخت راشی کټ می ځان ته نه پریږدی .

نجلی وویل : لیدونکی ما شهزادګی ګڼی خو زه بد نصیبه د هغه پلار لور یم چې زما دری خویندی وی هغه دواړه د پلار بد سلوک له

(c) ketabton.com: The Digital Library

امله د خپلو یارانو سره لاړی زه چې پنځلس کلنی ته رسیدلی نه وم په یو سوداګر باندی یې خرڅه کړم یو کال وروسته هغه بیا د تحفی په ډول یو صلیبی پوځی منصبدار ته ورکړم چې څو میاشتی وروسته هغه په جګړه کې مړ شو بیا یو عیسائی ما ته پناه راکړه خو هغه زما جسم د ګټې وسیله وګرځوله کوم ځای ته به چې ورتلم هغه لوی صلیبي چارواکی وو هغوی راته سره اوسپین زر راکول د هغه په نتیجه کې د ښه مانې خاونده شوم چې په کې د ژوندانه هر سهولت و یو ورځ زه د استخباراتو مشر خپل خوا ته وغوښتلم او راته وی ویل څرنګه چې ستا ناسته پاسته لوړ چارواکو سره ده نو مونږ سره کار کول پیل کړه ستا د خوښی دولت به در کول کیږی خو پرله پسی ته د څو ورځو لپاره د ښوونې او روزنې مرکز ته تګ راتګ وکړئ ترڅو پدی هکله لومړنی وړتیا تر لاسه کړی .

ما دا دنده قبوله کړه او یو ځل یې زه بغداد ته ولیږلم چې هلته د سلطان نورالدین زنګی یو سالار د هغه خلاف راپاڅوم او ما دا کار په ښه طریقه سره وکړه .

بیا زه په عکره کې د یو بوډا سره چې د لوړ پوړی چارواکی و اوسیدلم هغه زما ډیر خیال ساتلو ، یو ورځ د هغه سره بندیخانی ته لاړم هلته مې یو مسلمان جاسوس چې د دمشق څخه راغلی او نوم یې محمود و ولیده هغه ډیره ښکلی ځوانی درلوده هغه ته داسی عذابونه او کړاوونه ورکړی شوی اورکول کیدل چې زه یې بیان نشم کولای او د هغه څخه دا پوښتنه کیدله چې ستا نور ملګری چیری دی ؟هغه به وویل زه هیڅکله دا نه خوښوم چې زما په وینا دی یو مسلمان ونیول شی او بیا دی ور ته تکلیف ورسیږی ، څه چې مو له لاسه کیږی وکړی ، ددی ټولو پای مرګ دی او زه دی تیار یم .

ددی کلماتو په اوریدلو زما حالت بدل شو او له ځان سره می وویل : دا به ضرور د بند څخه خلاصوم ! همغه وو چې د خپل بادار مقام ، د ښکلا دوکه او سره سپن زر می استعمال کړل او هغه می ازاد کړو بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

می ورته د څو شپو ورځو تیرولو انتظام وکړ ځکه په هغه کې دومره طاقت نه چې وو په اس سپور شی او د شپی په تیار کې به چې کله می بادار د شرابو په نشه کې ویده شو زه به هلته ورتللم او خوراکی مواد او درمل می ورورړل هغه به را ته د ایمان او یقین خبري کولی. او د مجاهدینو کارنامی به یې بیانولی زما فطری احساس راژوندی شو بیا هغه ددی قابل شو چې سفر وکړی ما ورته د سپرلی انتظام وکړ او د عکره د ښار څخه خپل ټاټوبی ته ولاړ.

زما دا هیله ده چې د خپل قوم لپاره څه وکړم او یو ځل د سلطان صلاح الدین ایوبی دیدار هم.

زه اوس د هغه قوماندان سره دلته راغلی یم ، صلیبیان د لوی طاقت او ځواک سره په مسلمانانو یرغل کوی ....

راشد چنگیز وویل : تا چې په دومره څرګنده راز افشا کړو ته د استخباراتو غړی کیدلای نشی او که یې نو ستا روزنه نه ده شوی ، ستا د مینی او محبت د خبرو اترو په ځواب کې د یوازې زما په ځواب باندی دی پر ما اعتماد وکړه او که اوس زه تا ته دا ووایم چې ستا په نسبت د صلیب سره زه ډیر محبت لرم او زما وفاداری هم د صلیب سره ده نو ته به څه کوی ؟

پوه جاسوس په خپل مسئولیت باندی هر څه قربانوی.

نجلی وویل : زه نا پوهه نه یم تا ته حقیقت بیانوم او ته به یې منی او هغه دا چې ته عیسایی نه بلکی مسلمان یې او د مصری حکومت استخبارتی اداره غړی یې ایا دا رښتیا نه ده ؟

راشد چنگیز وویل : دا بالکل غلط ده تا زه په لوی ازمایښت کې واچولم.

نجلی وویل : څرنګه ؟

راشد چنگیز وویل : دا چې تا حکومت ته رسپارم او یا د مینی محبت په خاطر چپ شم.

نجلی وویل : د پوځ د تګ لاری ، شمیر، قیادت .... په باب پوښتنی د عام سړی کار نه دی بلکی ... د شرابو څښلو څخه انکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازی مسلمان کوی ... او څو ځله د نفسی غوښتنی د پوره کولو لپاره زما بلنه او ستا انکار په هغه او دغه ....

بیا یې په غاړه کې ورته لاسونه واچول او ورته وی ویل : ته له ماڅخه ویریږی او ستا زړه دا منی چې زه مسلمانه یم خو زه خپل زړه څرنګه تاسی ته ښکاره کړم چې مونږ د یو منزل مسافر یو .

زه به د سر په بدل کې هم ستا حفاظت کوم او دواړه به قیمتی راز د ځانونو سر وړو او که داسی و نه کړو نو حرن ، حلب ، حمات ، دمشق او بغداد به د صلیبیانو په سیلاب کې ډوب شی .

راشد چنګیز وویل : ته په ربښتیا جاسوسه یې ، ما دوه نیم کاله د استاد هرمن تر سیوري لاندی تیر کړل خو هغه ونه پیژندلم زه ستا هوښیاری ستایم ته ربښتیا وایی مونږ د یو منزل مسافر یو .

د نیمی شپی ځخه وروسته دواړه پاڅیدل ، راشد چنګیز خپلی کوټی ته ولاړ او نجلی د استخباراتو د منصبدار کوټی ته !

د هرمن مرسیتال په خواږه خوب ویده وو نجلی د لاس ځخه ونیولو په خندا یې وویل پاڅی ... پاڅی ... ښکار می وکړ هغه مشال بل کړ او نجلی یې په غیږ کې ونیوله او په کټ کې کینوله او د بی حیایی اظهار وکړ بیا دواړو د صراحی ځخه د شرابو پیالی ډکی کړی او څښلی بیا یې ورته وویل : څه خبر دی راوړی ؟

نجلی وویل : هغه د مسلمانی سره سره جاسوس هم دی .

د هرمن مرسیتال وویل : دهرمن شک صحیح ثابت شو ؟

نجلی وویل : بالکل صحیح ! زما جادو او شرابو کار وکړ که نه هرمن په څیر ماهره انسان هغه نشو نیولای .

د هرمن مرسیتال وویل : مینه پاکه وی او ناپاکه غرونه میده میدی کوی او دا کمزوری په هر انسان کې وی .

نجلی وویل : ما ته خوب راځی ما خپل ښکار وکړ خوړل یې ستاسی کار دی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هرمن مرسیتال وویل : تر اوسه ستا کار پای ته نه دی رسیدلی که د هغه نیول مقصد وی نو دومره لوبی ته څه اړتیا وه ! تاسی ته مو ولی تکلیف درکولو هغه مو یوازی د شک له مخې نیولی شو ستا اصلی کار اوس پیل کیږی او هغه دا چې د هغه ملګری پیدا کول دی طریقه دا چې ته ورته ووایی چې صلیبیانو د جګړی لپاره قیمتی سامان ، بی شمیره اور اخیستونکی ماده ذخیره کړی او هغی ته اور اچول ضروری دی او دا یوازی نه کیږی ددی لپاره سرتیرو ته ضرورت دی .

نجلی وویل : کیدای شی هغه خپل ملګری و نه ښایی .

د هرمن مرسیتال د نجلی په ویښتانو او لغړو مټو باندی لاس تیرولو او ویل یې : ایا ستا دا وسله بی کاره شوی ؟

زه ستاسی دا کار چې ددی قوم لپاره دی وکړ ستاینه کوم او راپور یې هرمن ته وړاندی کوم .

***

هرمن خپل مرستیال ته وویل چې د راشد چنګیز په هکله همدومره معلومات کافی دی ځکه دا معلومه شوه چې هغه جاسوس دی اوس د هغه څخه د نورو ملګرو او جاسوسانو معلومول پکار دی ، هغې ته یې ډېری لارښونی وکړی چې سبا باید د راشد چنګیز څخه د ټولو کسانو معلومات واخلی چې هغوی ټول ونیول شي تر څو زمونږ راز رسوا نشی .

ښځی راشد چنګیز ته وویلی وو چې نن به زه ټول راز درته راوړم او سبا به دواړه د دی ځای څخه ووځو ، راشد چنګیز پدی ډېر خوشحاله وو چې هم به خپل اصلی راز واخلی او هم به داسی حسینه او ښایسته ښځه له ځان سره بوځی ځکه نو هغه ټوله ورځ ډېر خوشحاله معلومیده .

په همدی شپه هرمن راشد چنګیز ته لاس ورکړ او ورته وی ویل چې زمونږ پوځونه روان دي تا او وکټرهم له ځان سره ملګری کوو ځکه مونږ سره دوه دری بادشاهان هم دی .

راشد چنګیز وویل : مونږ دواړه ضرور څو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د خپلې دندې څخه فارغ شو نو د ارام کوټې ته ولاړ هلته وکټر ناست وو هغه پرته د سریزې څخه وویل : زما وروره ! زه د اخرې ځل لپاره تا ته وایم ددې ښځې او د شرابو د نشې نه ازاد فکر وکړه داسې نه چې خپل راز ورکړې !

راشد چنګیز وکټر ته وویل : زه ددې ښځې په باب هیڅ خبرې اوریدلو ته تیار نه یم ، ما د هغه مظلومې خبرې اوریدلې دي ته هغه نه پیژنې ما لیونې مه ګڼه دا زما لومړنۍ او اخرنۍ مینه ده !

د شپې راشد چنګیز باغ ته ولاړ خو وکټر ډېر ورخطاء او نا قلاره وه هغه هم ورپسې غلې او پټ ورغې ترڅو اصل حالات ځانته معلوم کړي کله چې راشد چنګیز د جاسوسې ښځې سره کیناسته نو وکټر لږ لرې د ونې لاندې پټ شو ترڅو معلومه کړي چې راشد چنګیز نور څه ګلان ریژوي ، ښځې سمدستي چنګیز ته په پیاله کې شراب واچول او خپله یې خولې ته ورنژدې کړل بیا یې لاسونه پرې واچول او خپل مینه او محبت یې پرې داسې استعمال کړ چې هغه یې تر خپل اثر لاندې راوست .

راشد چنګیز د هغې څخه وپوښتل: نن دې څه معلومات له ځان سره راوړې دي ؟

ښځې وویل: صلیبیانو د حلب او حرن په لورې د حملې فیصله کړې او ډېر زیات لښکر یې راجمع کړې ، راشد چنګیز سمدستي ښځه په غیږ کې ونیوله ځکه چې هغې ورته د کار احوال راوړې وو او ویې ویل : مونږ او تاسې باید زر تر زره د دې ځای څخه ووځو.

ښځې وویل: نه وځو ځکه دلته صلیبیانو ډېر زیات سامان راجمع کړیدی ترڅو چې دا تباه نکړو زمونږ تلل بې فایدې دي ، دلته خو به ستاسې نور کسان خامخا وي ته دې خپل ټول کسان برابر کړه چې دې ځای ته اور واچوو.

راشد چنګیز ورته وویل : د ښار په ختیځ لورې کې چې کوم لوی مسجد دی هغه زمونږ مرکز او د هغه امام چې ډېر پوه او زړور انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی زمونږ باوری مشر دی زه به نن شپه هغه ته ووایم او سبا به هغوی د مانښام په لمانځه کې سره یو ځای شی .

نجلی وویل : په دی نیک کار کې به زه درسره ګډون کوم .

راشد چنګیز وویل : مرګ د وخت انتظار نه کوی که زه مړ شوم نو زما په یو ملګری وکټر باندی پوره اعتماد کولای شی .

نجلی په حیرانتیا سره وویل : وکټر هم .

راشد چنګیز وویل : ایا ته زمونږ د استاد ستاینه نه کوی چې یو عیسایی ورته جاسوسی کوی .

وکټر چې د ونی شاته پټ شوی وو اوس پدی پوه شو چې راشد چنګیز هر څه رسوا کړل پس له دی څخه د ښځی ژوندی پاتی کیدل خطرناک دی .

سمدستی یې په هغې حمله وکړه او خنجر یې د هغې په سینه کې ورخښ کړ.

راشد چنګیز چې کله خپله محبوبه په وینو کې لت پټ ولیده نو په وکټر یې حمله وکړه خو وکټر هغه ته وویل: چنګیزه! زه وکټر یم او دا ښځه زمونږ او تاسې ټولو دښمنه ده او ټول پلاس ورکوی .

راشد چنګیز چې په شرابو کې حشیش هم څښلی وه د وکټر خبره یې هیڅ نه منله هغه په وکټر حملی کولی خو وکټر ښځه ورته مخی مخی ته کوله تر دی چې هغه پدی پوه شو چې پرته د راشد چنګیز د مرګ څخه د مسئله نه حل کیږي نو د چنګیز په سینه کې یې خنجر ورخښ او هغه یې په ځمکه راګذار کړ.

لږ څنډ وروسته جاسوسه ښځه او راشد چنګیز دواړه ساړه پریوتل او مړه شول ، وکټر هم زخمی شوی وو، هغه ځان د جومات امام ته ورساوه او ټوله کیسه یې ورته وکړه او دا یې ورته وویل چې سمدستی باید قاهری ته څوک واستوی چې د صلیبیانو پلان سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورسوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکټر امام ته وویل : اوس به هرمن او د هغوی اداره د دی تحقیقات کوي نو زه خپل ځان پلاس ورکوم او تاسي ټول بی غمه خپل کار کوی ، زه به هغوی ته وایم چې دی ښځی زما سره د بڼ د یوی ونی لاندی د مینی څرګندونه کوله چې چنګیز مونږ ولیدلو په غصه شو په هغی یې د خنجر وار وکړ چې په لومړی وار هغه مړه شوه او بیا یې په ما باندی هم حملی وکړی چې بلاخره چنګیز پکی مړ او زه پکی زخمی شوم، د دی مسئلی څخه به یوه جنایی دوسیه جوړه کړم او سیاسی اړخ به یې خپله پټ شي. تر اوسه پوری هرمن ته پرته لدی څخه بل څه پلاس ندی ورغلی ځکه یوازی چنګیز خپل ځان ښودلی دی، نور شیان خو د ښځی په زړه کې همداسې راز پاتی شو او هرمن ته ندې رسیدلی نو تاسی خپل کار کوی او زه ستاسی ټولو لپاره ځان قربانی کوم . زما هغه وخت یاد دی چې کله زمونږ په سیمه کې دصلبیبانو چارواکو زما خور ته لاس واچولو هغه ورځخه وتښتیدله نو هغوی خپل کسانو ته امر وکړ چې زما خور ونیسی ، هغوي ورپسی شول دری مسلمانو ځوانانو چې دا حالت ولیدلو نو په مخ کې ورته ودریدل هغوی پری د تورو وارونه پیل کړل خو الله تعالی له دوی سره مرسته وکړه او توری ورځخه واخیستلی او زما د خور عفت او عصمت یې وساتلو زه د صلیبیانو مشر منصبدار ته ورغلم او له هغو دوه منصبدارنو می شکایت وکړ څرنګه چې هغه نیک خویه انسان وو زما خبره یې واوریدله زما د خور عزت او ددری مسلمانانو ځوانانو سرونه خوندی پاتی شول .

دی پینبی زه پوځ ته راوستلم زه خپل قوم ته ددی احسان بدله ورکوم ، زه خپل ځان جلاد ته سپارم او د تریپولی د مسلمانانو د ځانونو او عزت ساتنه کوم .

وکټر هماغه ودانی ته ولاړ چیری چې چاوراکی اوسیدل او د یو دروازه یې وتکوله، هغه په غصه او قهر سره راووتلو چې پدی نیمه شپه کې څه خبره ده؟

وکټر وویل: ما دوه کسان وژلی دی او ځان تسلیمولو ته راغلی یم!

(c) kabahbook.com: The Digital Library

چارواکی ورته وویل: که مسلمان دی وژلی وي ولاړ شه خپل علاج دی وکړه او که عیسایي دی وژلی وي نو بیا ځان وژلو ته برابر کړه.

وکټر وویل : زما ملګری زما سره چې د کومی نجلۍ مینه وه هغی ته یې دام غورولی وو خو هغه په کې ونه نښته نو هغه یې ووژله زه مجبور شوم هغه مړ کړم اوس تاسې ته راغلی یم چې څه فیصله کوی ؟

چارواکی ورته وویل: ته پوهیږی چې د ښځی وژل ښه کار ندی نور یې څه ونه ویل .

سهار چې کله هرمن خبر شو چې د دوی جاسوسه او د هغې ښکار شوی جاسوس دواړه چا وژلی نو د غصی او قهر څخه وپرسیده او د لیونیانو پشان ګرځیده چې کله خبر شو چې دا کار وکټر کړی او خپله هم زخمی دی نو په هغه یې د وهلو پیل وکړ. وکټر خو د زخمونو له لاسه کمزوری شوی وو اوس یې د دی وهلو زور نه درلوده نو بی هوشه شو او بیا بیرته په هوش رانغلو!

دویمه ورځ په همدی بی هوشۍ حالت کې جلاد ته وسپارل شو هغه ورځخه سر له تنی جدا کړ کله چې د ده مړی کندی ته اچول کیده نو د امام استول شوی سړی د تریپولی څخه ډېر لری تللی او د قاهری په لوری په خپل اوښ باندی د پوره پوځی راز سره روان وو کوم چې وکټر امام ته رسولی وو.

* * *

د قاهری په روزنیز میدان کې هر لوری ته اوښان، اسونه او انسانان ځغلیدل او سخت ټریننګ او عسکری تمرینات پیل شوی وه، هر لوری ته حملی او بریدونه کیدل، توری چلیدی او غشی ویشتل کیدل .

سلطان صلاح الدین ایوبی د شپی حکومتی کارونه کول او د ورځی به یې د عسکری روزنی کارونه پخپله لیدل او کنترولول .

بوه ورځ هغه په یوه کوچنی غونډی باندی پورته شو او د روزنی کارونه یې لیدل نو خپل ملګری سالار ته یې وویل: اوس باید خامخا زمونږ کوم جاسوس احوال راوړی واي چې صلیبیان څه پلان او پروګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري، هغوی خامخا باید د جګړې پروګرام ولري، که هغوی حمله ونکړه نو داسې معلومیږي چې هغوی د جګړې څخه توبه ویستلی ده ، هغوی په همدې خبرو بوخت وو چې له لرې څخه ګرد معلوم شو، لږ څنډ وروسته د ګرد څخه دوه سپاره راښکاره شول کله چې هغوی رانژدې شول یو علي بن سفیان او بل نابلد سړی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی کله نه وو لیدلی ، علي بن سفیان او ملګری یې سلام وکړ او بیا یې هغه معرفی کړ چې د تریپولی څخه راغلی او نوی معلومات یې راوړی دي .

نابلد سړی اصلاً د تریپولی د جومات د امام رالیږل شوی استازی وو چې هغه ورته د وکټر ورکړل شوی معلومات وویلې او قاهری ته یې را استولی وه .

سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل: څه حال دی په تریپولی کې؟

د امام استازی وویل: زمونږ ټول کسان په خیریت دي او زمونږ امام ملګری ماته احوال راکړی چې قاهری ته یې ورسوم .

صلیبیان ښه ډېر په تریپولی کې راټول شوی او په ټولو کې رینالټ ډېری غوری وهی چې دا ځل به زه سلطان صلاح الدین ایوبی ژوندی نیسم. هغوی دا ځلی داسې پلان جوړ کړی چې تاته به کمین نیسی او یا به دی محاصره کوي ځکه هغوی ډېر زیات لښکر د ځان سره راوستی بله دا چې هغوی ته معلومات شوی چې ستاسې سره لښکر کم دی نو تاسې به مخامخ جنګوی یا به درته کمین نیسی او غلچکی بریدونه به درباندی کوی. د لښکرو د حرکت وخت معلوم ندی ځکه چې زمونږ دوه کسان چې د تریپولی په قصر کې یې کار کاوه هغوی وژل شویدی او د هغه څخه راز راویستل اوس ممکن ندی، استازی سلطان صلاح الدین ایوبی ته د راشد چنګیز او وکټر ټوله کیسه وکړه .

سلطان صلاح الدین ایوبی شپه او ورځ په ځان یوه کړه او پلانونه جوړول یې پیل کړل ، ټول سالاران یې پدی وګمارل چې زر تر زره کسان تیار او برابر کړي. بلاخره په اکتوبر (۱۱۷۷) میلادی کال هغه یو دم د

(c) kabarion.com: The Digital Library

دمشق په لوري حرکت وکړ، هغه په ډېری تیزی سره مخ په وړاندی روان وو چې حلب ته ورسیده ، په حلب کې خبر شو چې صلیبیانو د حرن کلا محاصره کړی ، د سلطان صلاح الدین ایوبی سره زر کسه پیاده او نهه زره سپاره وه نو د حرن په لور وخوځیدو او د حرن محاصره کوونکی لښکر یې خپله محاصره کړ او زیات صلیبی بندیان یې ونیول ، وروسته یې په رمله حمله وکړه هغه یې هم ونیوله بله کلا د لډیا په نامه وه هغه یې هم فتح کړه دا دری واړه ځایونه ورته ډېر په اسانه پلاس ورغلل .

د سلطان صلاح الدین ایوبی سره چې کوم نوی کسان راغلی وه هغوی هم تجربه نلرله او هم ورسره د نورو پشان جذبه نه وه خو چې کله هغوی دری واړه ځایونه ونیول نو داسې فکر یې وکړ چې مونږ ته نور څوک ماتی نشی راکولی. ډېر بی احتیاطه شول صلیبیانو دا څل سلطان صلاح الدین ایوبی ته کمین نیولی او غوښتل یې په غلچکی برید هغه ته ماتی ورکړی .

کله چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځونو رمله ونیوله او کلا فتحه شوه، پوځیان یوی او بلی خواته خپاره شول. صلیبیانو مخکې لدی څخه د رملی په شا او خوا کې خپل پوځونه پټ کړی وه او ټوله سیمه یې نیولی وه ، یوازی په کلا کې یې د دوکی لپاره څه کسان کینولی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی پری وغولوی او کلا ورته خوشی کړی کله چې د مسلمانانو پوځ خپور شو او فتحه وشوه یو دم یې ورخطاء کړل، د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ ګډوډ او خپور وو هغه ته دا موقع پلاس ورنغلله چې خپل کسان راټول کړي، هر ځای کې چې څوک وه یا ووژل شول یا ونیول شول .

څه کسان چې د حملی له ځایه لږ لری وه هغوی تینښته وکړه او نیغ د قاهری په لوری ولاړل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدین ایوبی ښی لاس او ستر سلا کار عیسی الهکاری ژوندی صلیبیانو ونیوه، سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل یو اوښ سره راخلاص شو او قاهری ته روان شو. پدی جګړه کې سلطان صلاح الدین ایوبی دا سهوه وکړه چې هغه په دمشق کې خپل ورور توران شاه او په حمات کې بل باتور ورور العادل ته هیڅ خبر ورنکړ او نه یې د هغوی څخه مرسته وغوښته بلکې د لږ او بی تجربی نوی پوځ سره یې په صلیبیانو برید وکړ حال دا چې هغوی ښه په غوره دلته راغلی وه ، دا جګړه او ماتی په جمادی الاول (۵۷۳ هجری او ۱۱۷۷) میلادی کې پیښه شوه کله چې هغه قاهری ته راغی نو سمدستی یې د نوی کسانو د نیولو حکم وکړ تر څو خپل کموالی بیا پوره کړی ځکه هغه ته دا جګړه ډېره ګرانه تمامه شوه، صلیبیانو د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه شپیته زره دیناره تاوان واخیستلو او عیسی الهکاری یې خوشی کړ.

(c) Kabaton.com: The Digital Library

کله چې مسئولیت محبت مات کړ

رمله د بیت المقدس نه لس میله لری شمال ته د اردن په سیمه کې پرته ده چې په ۱۹۶۷ع کال د جون په میاشت کې د اسرائیلو او عربو په جګړه کې اسرائیلو ونیوله .

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی په رمله کې ماتی وخوړه نو له هر لوری ور ته خطرونه متوجی شول ځکه ټولو دښمنانو ته وخت پیدا شو چې بیا راوینې شي. هغه په قاهره کې خپل فعالیت او د پوځ بیا جوړول پیل کړل .

د سلطان صلاح الدین ایوبی ورور ملک العادل په حمات کې اوسیدو هغه چې کله درمله له ماتی څخه خبر شو او ځینی ماته خوړلی ورته راورسیدلو او په دا راپو هم ورته راغی چې صلیبیانو اوس غواړی نور پرمختګ هم وکړی نو په یو لوړ ځای پورته شو ، ښې او کین لوری ته یې مشالونه په لاس دوه تنه ولاړ و هغه په ډیر لوړ اواز وویل : ای د الله جل جلاله او د هغه د پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د لاری سرښندونکو مجاهدینو ! دا حقیقت قبول کړی چې مونږ ماتی وخوړل ایا تاسی به په دی حالت کې د خپلو میندو ، میرمنو او لورګانو په وړاندی ودریږی او هغو ته به وایی چې مونږ د بی دینه انسانانو له لاسه ماتی وخوړله ؟

ایا تاسی ته به خپلی میندی شیدی وبخښی چې په کورونو کې ناستی دی ، ددی خبر انتظار کوی چې زمونږ لومړی قبله د کفارو د کړغیړنو پنجو څخه ازاده شی .

ستاسی نه چې کوم یو کور ته د تلو اراده لری هغه دی له صف څخه راوځی او له دی ځای څخه دی خپل کور ته ولاړ شی !

د ملک العادل د پوځ څخه یو کس راووت او په ویریدلی اواز یې وویل : محترم سپه سالاره ! مونږ ته خپل مقصد ووایه ! تاسی ته چا ویلی چې مونږ خپلو کورونو ته ځو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه د راتښتیدلو په وخت کې ووژل شوم نو زما مړی خښ نه کړی ! پریږدی چې ځناور، تېږسان او کارغان یې وخوری او دا زما د ټولو مجاهدینو ورونو د زړه اواز دی !

د هر باتور سرتیري د خولی څخه همدا یوغږ پورته شو هو ! هو!

بیا ملک العادل وویل : دښمن ستاسی پسی را روان دی تاسی ته ثابته ده چې د رمله فتح به د هغوی اخری فتحه وی ...

نن شپه ارام وکړی سبا شپه زه تاسی ته وایم چې څه وکړو !

ملک العادل لږ پوځ په کلا کې پریښوده او نور ټول چې پنځه شپږ زره غازیان کیدل له کلا څه وویستل او شپه په شپه یې غرونو ته ورساوه او هلته یې پټ کړل ترڅو د سلطان صلاح الدین ایوبی د رمله د ماتی غچ او انتقام ورڅخه واخلی .

څومره اوښان چې زخمیان وه هغه یې ټول حلال کړل او ټول یې خپلو مجاهدینو ته پاخه کړل ، د دی سره جوخت یې حلب او دمشق ته هم خبر واستاوه، چې مونږ ته خوراکی او جنګی سامان، آسونه او اوښان زر تر زره را واستوی چې صلیبیان پدی لوری را روان دي .

د صلیبیانو بادشاه بالډون پدی پوهیده چې صلاح الدین ایوبی اوس ماتی خوړلی نو د هغه د پوځ حوصله ختمه یا کمه شویده، پوځیان یې زیات زخمیان او مړه شویدی همداسی باید خپل پرمختګ جاری وساتو تر دی چې لوی لوی ښارونه هم د هغوی د لاس څخه وباسو، په همدی خاطر هغه د لوی لښکر سره په ډیر تلوار سره وړاندی راغی او د حمات کلا یې محاصره کړه خو هغه پدی پوهیده چې دلته جګړه نشی کیدای او هغوی باید زر تر زره تسلیم شي نو د جګړی څخه یې مخکې اعلان وکړ چې دروازه خلاصه کړی او که نه کلا به داسی ورانه شی چې څوک به تصور هم نه کوی چې دلته کومه ابادی وه .

خو د دیوالونو څخه وړاندی د غشو باران وشو د صلیبیانو بادشاه بالډون بیا اعلان وکړ چې په جګړه کې ستاسو خیر نشته او نه د جګړی توان لری ، د بې مقصده وینه تویولو کوښښ مه کوی خکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسی جګړه نشی کولای کلا مونږ ته وسپاری او زه ژمنه کوم چې د هیڅ بندی سره به بد سلوک نه کیږی .

د کلا د دیوال څخه دروند اواز راغی مونږ په هیڅ صورت هم نه تسلیمیږو، تاسې خپل ټول زور او قوت استعمال کړی اود کلا څخه دومره لری شی چې زمونږ غشی تاسی ته ونه رسیږی ... بیا غږ وشو چې مونږ خپله وینه بی مقصده نه تویوو حال دا چې ستاسی بی مقصده وینه تویږی .

په کلا کې دومره پوځ نه وو چې مقابله وکړای شی خو قوماندان د کلا د دروازی خلاصولو ته تیار نه و ځکه ملک العادل هغه ته وظیفه ورکړی وه چې تاسې مقاومت وکړی چې هغوی ته دا شک پیدا نشی چې دوی پوځ له کلا څخه ویستلی دي مونږ د شا لخوا پری حمله کوو.

صلیبیانو بادشاه بالډون چې کله مقاومت ولیده نو حکم یې وکړ چې پوځ شاته شي او خیمی ولګوي ځکه چې اوس کلا سمدستی تسلیم نشوه هغه فکر کاوه چې د یو ساعت خبره ده ، ټول پوځ خیمی ولګولی. بالډون ته د نورو څخه لری پادشاهی خیمه ولګول شوه چې د مانۍ په شان ښکاریده او هر څه پکې برابر وه.

د هغه دا تصور هم نه وو چې د شا له لوری دی پری حمله وشی ، د مانښام وروسته یې قوماندانان خیمی ته راوغوښتل اود سبا ورځی د جګړی په هکله یې ورته لارښوونی کولی .

د صلیبیانو بادشاه بالډون دا کوښښ کاوه چې د ملک العادل پوځ ارام ونه کړی او نه ورته مرسته راورسیږی او هغه ژوندی ونیسی ځکه د سلطان صلاح الدین ایوبی ورور لوی قیمتی بندی وی او ددی په بدل کې به د هغوی هر شرط ومنی او زیات امتیازات به ورڅخه تر لاسه کړي .

بالډون د فاتح په توګه ناست وو ، د ځلور انجونو څخه یوی ورته د شرابو جام په لاس نیولی بلی ورته لاس مښولو او دوه نورو ورته پښې چاپی کولی - ځلور نوری مسلمانی نجونی چې صلیبی قوماندانانو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

رمله کې نیولی وی ډیری ښکلی او ښایښته وی خپل بادشاه بالډون ته یې د نورو قیمتی څیزونو سره د ډالۍ په ډول وړاندی کړی او نوری بندیانی انجونی آفسرانو او پوځیانو پخپلو کې سره وویشلی .

لومړی مسلمانو انجونو ډېر ژړل او نا قلاره وي خو صلیبی نجونو هغوی ته تسلی ورکوله ورته ویل یې خوشحاله اوسی په خپل بخت ونازیږی چې بادشاه بالډون ستاسی په سر باندی لاس کیښوده ، کومی نجونی چې زمونږ د پوځیانو لاسونو ته ورشی د هغوی حال داسی وی چې د ځمکی او اسمان مخلوقات پری ژاړی .

تاسی به یو ورځ نه یو ورځ د کوم مسلمان کور ته تللی د څو کالو تیرولو وروسته ستاسی حسن ختمیدلو او دا فطری عمل دی بیا ستاسی قدر او قیمت هم کمیدو بل دا چې د ژوندانه هغه سهولتونو به نه وو کوم چې دلته دی .

هو !

د ښځی هیڅ دین نه وی که هغه چا ته په نکاح ورکړای شی او یې یا څوک په زور ملګری کړی نو تاسی ولی دداسی انسان سره په خوشحالی ژوند نه تیروی کوم چې د جګړی د میدان لوی سپه سالار او د یو هیواد پادشاه دی .

د یو د نجلی د ژبی لاندی ویل : دوی د خپلو ټولنو په رنا کې ښځه ته ګوری هغوی ته ډېر شنه باغونه وښودل شول او ژمنی ورکړل شوی، بلاخره هغوی لږ شانته غلې او چوپ شوی .

کله چې څلور واړه په یوه خیمی کې سره یو ځای شوی نو یوی او بلی ته یې وویل: ښه کار دا دی چې مونږ هغوی ته ځان باوری ښکاره کړو او د هغوی باور او اعتبار په ځان باندی راولو بیا به نو بادشاه بالډون ووژنو، د هغوی فیصله همدا شوه چې ځان غلی ونیسی او د پادشاه د مرګ لپاره ځانونه برابر کړی یا دا چې خپله وتښتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې بادشاه ولیدلی چې پیغلی او ښکلی دی نو د استخباراتو د اداری مشر یې راوغوښتلو ورته وې ویل : ایا نوری نجونی هم داسی ښکلی دی ؟

د استخباراتو مشروویل : هو !

د صلیبیانو بادشاه بالډون وویل : که دا وروزل شی نو ددوی څخه ښه کار اخیستلی شو خو دا او نوری قیمتی نجونی د عیاشی وسیله و نه ګرځوی په مینه او محبت ددوی زړونه لاس ته راوړی .

له دی مخکی څلور واړه په یوه خیمه کې سره ناستی وی چې یوه یې نسرین نومیده هغی خپلی ملګری حبیبی ته وویل : مونږ ته ښایی چې لدی ځایه د تیښتی لاره ولټوو .

حبیبی وویل : که د بدلی اخیستلو کار وی نو دا تر هغه وخت ممکن نه دی چې مونږ دوی ته دا څرګنده نه کړو چې مونږ د زړه له کومی دوی وینځیتوب قبول کړی دی .

جمیلی وویل : زما پلار د صلاح الدین ایوبی په پوځ کې دی هغه به مونږ ته وویل : د کافرانو نجونی د صلیب لپاره د خپل عزت سودا کوی او زمونږ مسلمان واکمنان او چاوراکی خپل ملګری کوی ، هغوی وژنی او د پوځ محرم رازونه خپلو مشرانو ته رسوی .

نسرین وویل : ما ته هم دا معلومه ده چې صلیبی نجونی هغه کارونه کوی کوم چې زمونږ مسلمانان ورورنه یې د دښمن په هیوادنو کې کوی .

حبیبی وویل : که مونږ هغوی ته ووایو چې ستاسی په دین کې داخلیږو او ددی په نتیجه کې د هغوی اعتماد تر لاسه کړو بادشاه او لوړ پوړی چارواکی ووژنو او یا د هغوی د بی لاری کولو کوښښ وکړو .

طیبی وویل : زه خپل عفت او عصمت د لوټولو وړاندی مرګ غوره بولم زه خپل لاسونه د الله تعالی دربار ته لپه کوم چې ما ته د ازادی لاره خلاصه کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هم په یاد ولری چې سلطان صلاح الدین ایوبی خو څه چې هیڅ غیرتمند مسلمان دا نه خوښوی چې د هغه خور او لور دی ددښمن نه په داسی طریقه راز واخلی یا دی هغه ووژنی ...

په کومه ورځ چې د صلیبیانو بادشاه بالډون پوځ کلا محاصره کړه د هغه څخه دوه شپی مخکی مسلمانو انجونو ډاډ ورکړ چې مونږ خپل دین پریښودلو ته تیار یو کله چې قوماندان بادشاه بالډون ته وروستلی نو دوی په غاړه قیمتی هار چې صلیب نښه په کې وه اچولی وو .

د صلیبیانو بادشاه بالډون وویل : ممکن دوی د خپلی ویری څخه د اسلام دین پریښودلو څرګندونه کړی وی خو د زړه څخه یې تر اوسه مسیحیت نه وی قبول کړی نو د هغو په زړونو قبضه وکړی ، د مسلمانانو اخیستل کوم مشکل کار نه دی خو په مسلمانانو باندی اعتماد کول د خطر نه خالی نه وی .

مخلص مسلمانان داسی قربانی ته څانونه تیار وی چې زمونږ قوم یې تصور هم نشی کولای .

د صلیبیانو بادشاه بالډون وویل : اوس چې دوی زمونږ په جال کې نښتی او وتلی ورځخه نشی خو بیا هم دوی تر څارنی لاندی ساتی چې په ما یا تاسی وار و نه کړی .

د صلیبیانو بادشاه بالډون د محاصری په شپه ډیرشراب وڅښل او د اتو واړو نجونو سره چې په یوه خیمی کې وی لاسونو اچول پیل کړل او ښه یې سره څانونه سترې کړل ، قوماندانانو هم شراب څښلی بی‌خوده پریوتل څکه چې هغوی د فتحی په نشه کې وه او دا خای هم ورته په قدمونو کې پروت ښکاریده د شپی تر ډیر وخته پوری ټول لښکر ویښ وو، وروسته ټول ویده شول یوازی پیره کوونکی ولاړ وه خو هغوی هم ډاډه وه څکه چې دلته هیڅ خطر موجود نه وه، د کلا څخه د باندنی پوځ د برید او حملی خو هیڅ ویره نه وه .

د نیمی شپی په وخت کې د حمات د غرونو څخه زر پلي او پیاده مجاهدین په خپو خپو ګامونو د حمات د کلا په لوري را روان وه چې

(c) ketab.com: The Digital Library

په ډېرو ډلو او ګروپونو ویشل شوی او هر یو ته جلا جلا وظیفه ورکړل شوی وه. چاته خیمی سوځول، چاته رسی خلاصول، چاته اوښان خلاصول او زخمی کول او چاته د پوځیانو په سینو برچی منډل سپارل شوی وه. کله چې هغوی را ورسیدل هر یو ګروپ خپل خپل کار پیل کړ، هر لوری ته یو دم شور او غوغا پیل شوه، آسونو او اوښانو یوی او بلی خواته منډی پیل کړی، په خیمو کې آورونه ولګیدل او یو قیامت غوندی جوړ شو. کله چې بالډون راویښ شو ګوري چې په قرار ګاه کې قیامت جوړ شوی ، پیاده او پلي مجاهدینو خپل کار وکړ او نور بیرته غایب شول ،په همدی وخت کې یو ځل ځمکه په لړزه شوه او ځلور زره سپاره د حمات د غرونو څخه په منډه راووتل او په صلیبیانو یې داسې حمله وکړه چې هر څه یې له ځان سره تباه او برباد کړل بیا بیرته پرې راتاو شول او دویم ځلی یې پاتی شیان ختم کړل ، د کلا د نورو طرفونو صلیبی لښکر چې شور او غوغا واوریدله هغوی هم یوی او بلی خواته منډی کړی خو هیڅ نه معلومیدل، آسونه او اوښان ټول په منډه وه، پرته لدی چې ښه غور او فکر وکړی تیښته یې پیل کړه او په منډه شول .

د صلیبیانو بادشاه بالډون او قوماندانان د خوب څخه راویښ شول او د خیمی څخه په تلوار راووتل ترڅو حال معلوم کړی هر لوری ته د الله اکبر- الله اکبر چیغی وی .

نجونو چې واریدل نو پوه شوی چې دا د مسلمانانویرغل دی، حبیبی خپلی ملګری نسرین ته وویل: د صلیبیانو بادشاه بالډون د وژنی وخت دی !

نسیرین وویل : د تښتی وخت هم دی .

هغوی راووتلی ګوری چې ځلور لوروته د صلیبیانو بادشاه بالډون محافظان ولاړ دی او څو تنو په لاسونو کې مشعلونه نیولی نو ناهیلی بیرته خیمی ته ننوتلی .

طیبی د خیمی تر شا مسلمانانو سرتیرو ته د ځان رسولو کوښښ کولو ترڅو هغوی ته ووایی چې د صلیبیانو بادشاه بالډون دلته دی خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ټول په اسونو سپاره او هر یو دا کوښښ کولو چې د یرغل له ځای نه خپل پرځای ته ستون شی .

یو سپور اس خپل ودرولو او پوښتنه یې وکړه څه خبره ده ؟

طیبی وویل : زه مسلمانه یم او زما په څیر نوری مسلمانی نجونی د صلیبیانو بادشاه بالډون په ولکه کې دی چې له دی ځای څخه په څو ګامونو کې د هغه خیمه او د جګړې مرکزی هسته ده . پدی خبری سره سرتیری هغه د ځان سره سپره کړه بیا هغه خپل قوماندان ته وروسوله هغه ددی د خبرو په اوریدلو دوه ټولی سرتیری له ځان سره ملګری کړل او د صلیبیانو بادشاه بالډون خیمه یې محاصره کړه بیا یې پرې غږ وکړ که د خیمې څخه نه راوځی نو مونږ ورته اور اچوو څلور صلیبی نجونو او درې مسلمانی نجونی او څو تنه نوکران پرته د وسلی څخه بیرون راووتل .

د بادشاه بالډون په هکله ورځخه پوښتنه وکړای شوه خو هیڅوا ورته و نه ویلی شول چې چیرته تښتیدلی دی ؟

هغه د پرځای د خیمو له منځ نه خپلی خیمی ته را روان وو چې یو پوځی ور وړاندی شو ورته وی ویل ستا خیمی ته مسلمانان را رسیدلی دی هغه ډیر ژر د سپرلی مخ بل لور ته کړ .

⊙⊙⊙

تر سهار پورې الملک العادل د صلیبیانو په لښکر باندی د خرڅ او ترڅ عملیات وکړل چې کله سهار شو پرته د مړو، زخمیانو، آسونو او اوښانو څخه نور څه نه ښکاریدل. الملک العادل د بالډون فتحه په ماتی بدله کړه او د رمله غچ او انتقام یې ډیر ژر ورځخه واخیستلو. مجاهدینو ته الله تعالی ښه پریمانه وسله، سامان، آسونه او اوښان ورکړل چې د هغوی ټولی ارتیاوی یې پوره کړی .

ملک العادل سمدستی لیکونکی راوغوښت ورته وی ویل : زر تر زره لیک ولیکه :

زما عزتمند ورور صلاح الدین ایوبی د مصر او شام سلطان ته !

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام علیکم ورحمه الله

الله تعالی دی د اسلامی امت د وقار او د سرلوړی په خاطر ډیر عمر درکړی زه دا لیک په دی امید سره لیکم چې تاسی به په خیر سره قاهری ته رسیدلی وی چا مونږ ته خبر راکړ چې تاسی شهید شوی خو بیا معلومه شوه چې تاسی زخمی یاست ، زه او نور سرتیری مجاهدین ډیر خفه وو تاسی چې د پوهی له مخی کوم استازی رالیږلی وو او هغه ستاسی د روغتیا زیری راوړ ډیر خوښ شو.

زه امید لرم چې درمله ماتی په زړه باندی بار و نه گڼی انشاء الله مونږ به ددی غچ ضرور اخلو او نیول شوی سیمی به بیرته ورخنی نیسو.

زه د ماتی په اسبابو باندی غور کوم په هغه کې مسئولیت د پوځ په غاړه نه بلکی مونږ ماتی هغه ورځ وخوړله چې په خپلو کې مو توری پورته کړی او زمونږ وروڼه د بادشاهی نشی راڼده کړه او کوم مال اودولت چې ددی مظلوم امت د خیراو ښیګړی لپاره استعمال شوی وای په کورنۍ جګړو کې ضایع شو زمونږ میړنی او تجربه کار پوځیان شهیدان شول.

اوس پاملرنه دی لورته کول دی چې دښمن مو د رنګ، ژبی ، قوم په نامه په خپلو کې ونه جنګوی.

ما او زما قوماندانانو د سرتیرو مجاهدینو مرسته د رمله د ماتی وروسته څخه دا ثابته کړه چې هم هغه پیاده او سپاره چې تاسی راکړی وو د د ښمن څوچنده پوځ ته داسی ماتی ورکړه چې بیا به د یرغل جرائت ونه کړای شی.

زما دا هیله ده چې ددی یرغل او بری حالات د تاریخ په پاڼو کې ولیکل شی ترڅو راتلوونکی نسل دا و نه وایی چې د ماتی وروسته مسلمان قوم مړ کیږی.

که تاسی دلته شتون درلودای او سهار مو د صلیبیانو حالت لیدلی وایې نو د ماتی غم به مو هیر شوی وای خو زه په دی ډیر افسوس کوم چې د صلیبیانو بادشاه بالډون زمونږ د لاس څخه ووتلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه اوس په داسی ځای کې ولاړ یم چې د حمات کلا راته ښکاری او مسلمانانوبیرغ چې " لا اله لا الله محمد رسول الله " پری لیکل شوی رپیږی .
که ماسره دومره پوځ نور وایی لکه چې اوس راسره دی نو ما به د صلیبیانو پسی پښی بلوهلی وایی او هغه سیمی به می بیرته ورځخه نیولی وایی .
خو زه اوس ډاډ درکوم چې ما د سرتیرو مجاهدینو جذبه تازه کړه او هیله لرم چې تاسی په کلاره د نوی پوځ په روزنه کې مصروف اوسی زه به غلچکی یرغلونه کوم ، دښمن به ارام ته هیڅکله نه پریږدم په دی ډول زه کومه سیمه نشم نیولای خو تاسی ته د تیاری وخت په لاس درځی .
ما شمس الدوله ته هم پیغام لیږلی دی چې ماسره مرسته وکړی او الملک الصالح ته هم هیله لرم چې هغوی څه مرسته وکړی .
زمونږ له لوری اندیښمن مه اوسی الله تعالی زمونږ سره دی او د هغه څخه د مرستی غوښتونکی یو او ټول به د هغه لورته ورځو .

الملک العادل

ملک العادل خپل پوځ په ډېرو ډلو وویشلو چې په هر یو کې څلویښت څلویښت کسان وه، هغوی ته یې وظیفه ورکړه چې هره شپه د بالډون په کیمپ او قرار ګاه باندی برید وکړی .
مجاهدینو هره شپه پرته د دمی څخه د پوځ په مختلفو برخو حملی کولی او ډېر زیان یې ورسولو، خپله به هم پکې شهیدان کیدل .
د صلیبیانو بادشاه بالډون د هغوی د مخنیوی لپاره کوچنی ګروپونه جوړ کړل خو دوی هماغه ګروپونه په لارو کې ختمول او له منځه یې وړل - د دی حملو ګټه دا شوه چې د بالډون لوی پوځ یوازی د ځان په ساتلو باندی بوخت شو او نور هیڅ پرمختګ یې ونشو کړای، د دی په خوا کې سلطان صلاح الدین ایوبی ته هم د تیاری وخت پلاس ورغی .

* **

کله چې درمله څخه ماتی خوړلی پوځ د مصر په لوري روان وو نو هغوی بی ترتیبه او ډلی ډلی وه ، څوک دوه، څوک دری، څوک پنځه څوک شپږ او څوک زیات او کم په لاره کې په غرونو ، د خاورو په

(c) ke...com: The Digital Library

هسکو غنډویو پورته کیدل او کښته کیدل بیا پراخی دښتی کې مې کول کومو چې ددی لاری مشکلات ونشول زغملایی هغوی په لاره کې د تل لپاره پاتی شول .

خو ځینی هغه غازیان چې ډله به یې تر پنځوسو رسیدله د یو خای سفر له امله یې حوصله ښنه وه خو څرنګه چې په دی لاره کې د اویو هیڅ درک نه وو نو دوی د یو بل هیڅ مرسته نه شوی کولای پرته له دې چې څوک به مړ شو نو هغه به یې خښ کړ .

پدی ډلو کې صلیبیانو خپل کسان هم مصر ته واستول تر څو هلته سلطان صلاح الدین ایوبی لپاره ستونزی پیدا کړی او خلک د یوځ ځخه منع کړی .

یو پیر په لاره کې د غونډیو په منځ کې کیناست ترڅو تښتیدلی پوځیان راشي او د هغوی سره ملګری شي. د ده سره خپل زیات کسان یوی او بلی خوا ته وه چې مصر ته یې ورسوی هغوی د خلکو ځخه پټ ورته تبلیغات کول او د ده کرامات به یې بیانول چې دا د الله تعالی دوست او ولی دی .

ځینی کرامتونه یې ورته په عملی توګه هم ښودل .

د څلویښتو کسانو په شا او خوا کې د پوځیانو یو کوچنی کاروان چې د غونډیو تر منځ پداسې حالت کې روان وه چې هر یو خپلې پښې خان پسی کشکولی ، هغوی ټول د لوږې او تندی ځخه بی حاله وه ، دمی لپاره هلته تم شول نو د کمر تر شاه یو انسان چې ښکلی شکل او صورت ، ښی سپینی جامی ، لویه چپن ، په سر یې پګړی او په لاس کې یې امسا وه ولیده پوځیان حیران شول او په ورو ورو یې یو بل ته وویل : دا خامخا حضرت خضر علیه السلام دی !

یو بل وویل : د ځمکی انسان خو نه دی !

دوی ددی همت نه درلوده چې پوښتنه ورڅنی وکړی چې تاسی څوک یاست

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا دوی نور هم حیران شول چې یو او بل لوری ته یې دوه حسینی او شکلی نجونی چې لوی جامی ، په سر یې حجابونه او په سترګو یې جالی هم اچولی وی ودریدلی .

پیرپوځیانو ته وویل: په تاسی دی د الله تعالی رحمت وی آیا مونږ ستاسی څنګ ته درتللی شو چې خان دروپیژم ؟

پوځیانو یو بل ته وکتل بیا یې هغه ته په ویریدلی غږ وویل : ولی نه !

بیا هغوی راغلل ددوی خوا ته کیناستل خو د پوځیانو په جامو دوړی وی .

هغه پیر وویل : زه هم د هغه ځای څخه راغلی یم د کوم ځای څخه چې تاسی راغلی یاست توپیر دومره دی کوم ځای ته چې تاسی ځی هغه ستاسی ټاټوبی دی او د کوم ځای څخه چې زه راغلی یم هغه زما ټاټوبی وْ .

یو پوځی وویل : مونږ څرنګه دا باور وکړو چې تاسی انسانان یاست مونږ خو تاسی د اسمان مخلوق ګڼو !

سپینی جامې ، لوی چپنی او پګړی ترلی پیر وویل : زه انسان یم د رمله اوسیدنکی اودا زما لورګانی دی ! ستاسی په څیر د هغه ځای څخه راغلی یو او اوس دلته ستاسی په وړاندی ناست یم که نه وی راوتلی نو صلیبیانو به زما لورګانی له ځانونو سره بولی وایی .

پیر وویل د کوچنیوالی څخه می د علم سره مینه درلوده نو د علماء او فضلاء په وړاندی به ناست وم ، یوه ورځ په یو مجلس کې د بغداد د یو نامتو عالم او پوه یادونه وشوه نو زما سره یې د لیدلو شوق پیدا شو نو اراده می وکړه - څرنګه چې زه د یوی غریبی کورنی غړی وم نو د علم د حاصلولو لپاره د کور څخه راووتلم تولو ژړل او ویل یې چې دا به مړ شی سپرلی نه لری ان چې د اوبو لپاره ورسره پتک هم نشته .

سفر می کولو چې د ډیری ولړی او تندی څخه به پر کاله شوم او کله به چې شپه شوم نو سترګی به می پرانستلی خوا ته به می خوراک او څښاک ولیده حیران به شوم خو د حیرانتیا او ویری سره سره به می په هغه باندی شروع وکړه .

(c) k...com: The Digital Library

د څو شپو ورځو پر له پسی سفر څخه وروسته بغداد ته ورسیدلم او د جامع جومات خطیب په خدمت کې حاضر شوم .

زما په لیدو یې وویل : هرکله راشی ! داسی معلومیږی چې د لرې ځای څخه راغللی یاست ! سفر انسان روحاً او جسماً نارامه کوی خکه الله تعالی د خپل رحمت له مخی څلور رکعتی لمونځ دوه او روژی د خورلو اسانتیا راوستی ده .

ما وویل : ای مرشده ! زه ستاسی د علم له چینی څخه ځان خړوبول غواړم .

مرشد وویل : ښه ده د نورو زده کوونکو سره اوسیږه او زما او نور استاذانو د درس په حلقه کې کینه ، خو ما ورځخه وپوښتل :

ای مرشده ! زه حیران یم چې ما ته د سفر په دوران کې خوراک او څښاک راوړل کیدلو نه پوهیږم چې دا به د کوم لوری څخه وو .

مرشد وویل : دا خو ډیره ښه ده ! کله چې الله جل جلاله د حضرت موسی علیه السلام مرسته کول غوښتل نو نیل سیند ته یې حکم وکړ چې لاره ورکړی خو کله چې فرعون او د هغه ملګری د هغه پسی سیند ته ورننوتل د څلور لورو څخه اوبو ونیول او غرق یې کړل . حضرت ابراهیم علیه السلام یې په اور کې وساته ، د حضرت اسماعیل علیه السلام مری چرې پری نه کړای شوه او خاتم الانبیاء حضرت محمد صلی الله علیه وسلم چې کله مدینی ته هجرت کولو نو د ثور په غار کې یې د دښمنانو څخه وساته ، مونږ هم د هغه ذات بندګان یو چې پیدا کړی یې یو ، وژنی مو او بیا مو را ژوندی کوی کوم انسان چې وغواړی د هغه په زړه کې د علم رڼا بله شی لکه څرنګه چې ستا هیله او اراده ده نو انسانان ، پیریان او جنیات یې خدمت ته ودریږی نو تا ته زرق راتلل د هغه ذوالجلال ذات مهربانی وبوله .

یو پوځی ورځنی پوښتنه وکړه : ایا جنیات ستاسی غلامان دی ؟ سپینی جامو ، لوی چپنی او پکړی لرونکي وویل : مونږ ټول د الله تعالی غلامان یاستو ! عزت او ذلت د مال او جائیداد په سبب نه بلکی د تقوی به سبب وی او هیڅوک څوک غلامان کولای نشی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بغداد د لوی مسجد خطیب زما روح د علم په رڼا روښانه کړ هلته یې د یوی نجلی سره راته نکاح وترله چې د هغی له بطن څخه دا دواړه پیدا شوی بیا یې راته وویل اوس خپل ټاټوبی ته ولاړ شه خپل مسئولیت اداء کړه نو د سفر لپاره یې دوه اوښان او توښه راکړه .

رمله ته راغلم او په یوه جونګړی کې می د ژوندانه شپې ورځې تیرولی، ښو ته می خلک رابلل او د بدو څخه می منع کول خو افسوس چې واکمنان او چارواکو خبره نه اوریدله ، بدورته بد نه ښکاره کیدل ، شراب به یې څښل ، د نامحرمو ښځو سره یې ناسته پاسته کوله ...

بیا د مصر پوځ یرغل وکړ او یوازی د صلیبیانو سره نه بلکی د مسلمانانو سره یې هغه څه وکړل کوم چې بی دینه وحشی انسانانو کول کوم قیمتی څیزونه چې لاس ته ورغلل هغه یې ولوټل د ښځو عفت او عصمت خوندی پاتی نشو .

نو ما اراده وکړه چې سلطان صلاح الدین ایوبی خبر کړم چې دا پوځ داسی چاری سرته رسوی نو ددی پای به د فرعون او د هغوی د ملګرو په څیر شی....

هغه وخت سلطان صلاح الدین ایوبی د حلب سره نږدی په خپله خیمه کې وو ما دومره لوی مزل د هغه د ټیدلو لپاره وکړ کله چې ورغلم نو د ساتونکو قوماندان را څخه پوښتنه وکړه چې له هغه سره ولی ګوری ؟

ما ورته وویل : زه د رمله څخه راغلی یم او یو عرض کول غواړم .

قوماندان راته وویل : ما ته ووایه کیدای شی ستاسی مشکل نور چار واکی حل کړی .

ما ورته وویل : دا زما نه بلکی د ټولو مخلصو مؤمنانو لخوا دی بل څوک یې نشی حل کولای .

قوماندان په خندا خندا وویل : دا لیونی دی ...

یو ساتوونکی وویل : دا د شیخ سنان رالیږلی سرښندونکی دی وی نیسی .

بل وویل : دا د صلیبیانو جاسوس دی .

(c) ke... om: The Digital Library

ما دنیونی او وژنی څخه د خلاصون په نیت خان لیونی څرګند کړ او اوتی بوتی می پیل کړی .

زه چې د ساتوونکی د قوماندان خیمی ته وروستل شوم ګورم چې د هغه سره ښکلی نجونی ناستی او یوی ورته د شرابو د صراحی څخه جام ډکولو .

یو پوځی وویل : زمونږ څخه تر اوسه پوری یو هم د پوځ د کوم کس سره نامحرمه ښځه نه ده لیدلی .

سپینی جامی ، لوی چپنی او پګړی ترلی انسان وویل : ایا تاسی د هغه ورځی څخه په پوځ کې یاست د کومی ورځی څخه چې هغوی دمشق ته تللی ؟

یو پوځی وویل : نه ! مونږ اوس په پوځ کې شامل شوی یاستو !

سپینی جامو، لوی چپنی او پګړی ترلی انسان وویل : زه د پخوانیو پوځیانو یادونه کوم چې الله تعالی ورته سزا ورکړه تاسی نوی یاست او ګناه مو نه ده کړی نو له دی امله بیرته ژوندی خپل کورونو ته ځی ، هغوی چې ځانونو ته مسلمانان ویل او د مسلمانانو عزت او ابرو ته یې په بدو سترګو کتل او مال او دولت یې لوټلو هغوی ووژل شو .

کوم چې ډیر ګناهګاران وه هغوی صلیبیانو ونیول ، بندیان یې کړل ، شپی ورځی په دوزخ کې تیروی ، هره شیبه د مړینی دعا کوی خو دعا یې نه قبلیږی .

یو پوځی وویل : آیا زمونږ د ماتی علت همدا دی ؟

سپینی جامی ، لوی چپنی او پګړی ترلی انسان وویل : هو!

یو وویل : تاسی اوس چیری ځی ؟

پیر وویل : زه د الله تعالی د قهر نه چې د صلیبیانو په صورت کې نازل شوی تښتم ، هغوی د یو سیلاب په څیر راغلل خو مسلمانانو یې مخه ونه نیوله .

که زه یوازی وایی نو ما به قربانی ورکړی وایی خو د پیغلو لورګانو عفت او عصمت قربانی می نه شوه ورکولای ، صلیبیان دوه څیزونه نه پرېږدی ښکلی نجونی او مال دولت .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمر پریوتولو وخت و چې د رمله له لوری د هغه دوه ملګری د بلی لاری څخه په اوښانو سپاره راغلل ، ددوی ترڅنګ تیریدل پیر وویل : دا که په خپل سفر همداسی روان وی نو په لاره کې به د لوږی اوتندی څخه مړه شی دوی راوګرځوی .

یو تن پاڅیده ددوی مخ ته ورغی او دوی یې راوګرځول کله یې چې په پیر باندی سترګی ولګیدی نو د اوښانو څخه یې راټوپ کړل او د پیر په وړاندی یې سجدی وکړی بیا یې خلکو ته وویل : تاسې خو ډېر نیک بخته او بختور خلک یاستی چې د داسې شخصیت سره ناست یاست ، دا دومره لوی مرشد او د کرامت خاوند دی چې هیڅ جوړه یې نشته بیا یې اوبه وغوښتلی .

پیر وویل : اوبه نشته د ماښام وروسته به پیدا شی تر هغه وخته دالله جل جلاله ذکر کوی .

ماښام وروسته تپه تیاره شوه او د چوپتیا خپره شوه چې پدی کې د مرغی اواز واوریدل شو نو ټول حیران پاتی شول .

یو پوځی وویل : دا د مرغی اواز نه بلکی د بل څه اواز دی .

پیر وویل : زمونږ په حال الله تعالی رحم وکړ ، ستاسی څخه دی دوه تنه مخامخ لور ته لاړ شی بیا درته یو سپین کمر مخی ته درځی بیا کینې لور ته سل قدمه واخلی هلته به د ونی ترڅنګ اور بل وی د هغی په رڼا کې څو د اوبو مشکونه او د خرما لوی کڅوړی پرتې دي هغه د الله تعالی د لوری پیرزوینه وګنی هغه راواخلی او دلته یې راوړی .

دوه تنه په اسونو سپاره شول او هلته ولاړل او هغه خوارکې مواد یې راوړل د پیر په وړاندی یې کیښودل بیا هغه لږی لږی کجوری وویشلی او مشکونه یې هغوی ته وسپارل وروسته یې ورته وویل : د اړتیا نه زیاتی اوبه مه څښئ ، سفر اوږد دی بیا ټول پاڅیدل تیمم یې ووهلو او لمونځ یې وکړ بیا ویده شول .

ټولو د هغه قدر او درناوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار څخه مخکی د پیر په مشری دا کوچنی کاروان د مصر په لوري وخوځیده په لاره کې د پیر کسانو پوځیانو ته د هغه ستاینه او صفت کولو او کرامات یې ورته بیانول او دا یې ویل چې هر چا دی مرشد ته ځای ورکړ نو ټول مشکلات به یې حل شي.

څو ورځې د سفر څخه وروسته بیا د قاهرې څخه څو میله کې یو لوی کلی ته ورسیدل او په یو میدان کې د سپرلیو څخه راکښته شول او خلکو د زړه له کومې ورته هرکلی ووایه څو خوانانو اوښان او اسونه یو لور ته بوتلل او هلته یې ورته خوارک واچولو خلکو پوځیان له خان سره کړل او د کلی میلمستون ته یې بوتلل او هلته یې ورته د خوراک او څښاک انتظام وکړ.

یو پوځی وویل: دا د الله تعالی دوست او ولی دی، د ډېرو کراماتو خاوند دی.

بل وویل: دا د ټولو مرشد دی.

پیر د کلی د خلکو په وړاندې وویل: دا سربښندونکی یوازی او یوازی په غشو ویشتلو او تورو چلولو پوهیږی له نور څه خبر نه دی.

د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ چې په هر میدان کې کامیابی تر هر ځایه څخه دا اوریدل کیږی چې ژوندی دی وی سلطان صلاح الدین ایوبی او د هغه میړنی پوځ.

ددی سره د هغوی په سرونو کې د فرعونیت نشه پیدا شوه چې د بی دینه خلکو پرته د مسلمانانو کورونه یې هم لوټ کړل او کومه ځوانه نجلی چې په سترګو ورتلله د هغوی بی عزتی یې وکړه.

یو بوډا په غصی سره وویل: آیا سلطان صلاح الدین ایوبی پوند دی او که په سترګو تپی دی؟

مرشد وویل: الله جل جلاله چې د سزا ورکولو فیصله وکړی نو د پوهانو، علماء او حکمرانانو په عقل پرده اچوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی د فتحی په نشه کې مست دی ، بنایی د الله تعالی وهل یې هیر کړی وی ، هغه عیاشو قوماندانانو محاصر کړی چې د هیڅ مظلوم فریاد ورته نه رسیږی .

کوم حکمران او چارواکی چې د مظلومانو د فریاد لپاره د انصاف دروازه بنده او غوږونه کاڼه کړی نو د الله تعالی د بخښنی څخه محروم کیږی .

سلطان صلاح الدین ایوبی چې د جګړی د میدان اتل وه په عقل یې داسی پرده واچول شوه چې هر څه یې هیر شول ، دښمن بریالی شو او هغه یوازی په یوازی مصر ته خان راورسولو .

یو بزګروویل : مونږ به د صلیبیانو څخه د خپلی ماتی بدل اخلو او د خپل اولاد قربانی به ورکړو !

مرشد وویل: کامیابی او ناکامی د الله تعالی په لاس کې ده که هغه د ماتی خوږلو فیصله کړی وی نو د خلکو احساسات سړه وی .

زه ددی لپاره له دومره لری خای څخه راغلی یم چې ددی تاتوبی هر بچی بچی د دښمنانو څخه د غچ اخیستلو فکر او غم پریږدی او د خان غم وخوری .

د سزا وخت خو نه دی تیر شوی که تاسی او خپل زامن او ورورنه په پوځ کې داخل کړی او هغوی محاذ ته ولیږی نو وه به وژل شی ...

د هرعمل لپاره یو وخت وی او هغه وخت لری نه دی چې ناکامی په ماتی بدله شی .

دا الله تعالی یاد تل کوی او د هغوی لپاره بخښنه غواړی چې تاسی شام ته لیږلی دی .

◈ ◊ ◈

سلطان صلاح الدین ایوبی قاضی القضات،قوماندانو او مرستیالانو او چارواکو ته وویل : د ماتی اسباب ښکاره دی! که ما انتظار کړی وی او په مصر کې ناست وایی نو دښمنان به د شام په ټولو سیمو کې خواره شوی وه ، زما نه دا لویه غلطی وشوه چې نوی کسان می پوځ ته

(c) ket...om: The Digital Library

څیره کړل او بیا می خپل کمی پوره کړ ، په دی باندی تاسی پوهیږی چې ددی مسئولیت د چا په غاړه دی په دی بحث نه کوم .

د پوځ قیادت ما کړی زما پروګرام به وړاندی او وروسته شوی وی او که ما مجرم ګڼی نو زه مجرم یم د هغه کفاره به زه اداء کړم .

کامیابی او ناکامی د هر جګړی پای وی نن مورږ د هغه حالت سره مخ یو د کوم چې تاسی، ورته په ذهنی ډول تیار نه یاستی نو له دی امله ستاسی په څیرو باندی د خفګان اثر دی .

که تاسی ماته سزا راکول غواړی نو زه حاضر یم .

عزتمندو وروڼو ! زما غوږنو ته دا اواز رارسیږی چې زمونږ سرتیری په شام کې شراب څښی او باحیا ښځی یې بی عزته ، مال او دولت یې لوټوی ان دا چې فرعون راته ویل کیږی .

زه ددی تورونو ځواب په خوله نه ورکوم بلکی د توري په ژبه یې ورکوم ، زه په الفاظو نه په عمل ثابتول غواړم چې دا د چا ګناه ده چې ددی سزا ما ته او زما مجاهدینو ته ورکول کیږی .

په دی وخت خبر ورکړی شو چې د حمات نه استازی راغلی او غواړی تاسی سره وګوری .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: رادی شی .

کله چې استازی راغی د سلام او درناوی څخه وروسته یې اوبه وغوښتلی نو اوبه ورکړای شوی بیا یې د الملک العادل پیغام ورکړ هغه ولوست ، په سترګو کې یې اوښکی راغلی او په خوله یې وویل: الحمد لله ،الحمدلله ...

بیا یې یو چارواکی ته د لوستلو لپاره وویل هغه په لوړ اواز ولوست ! ټولو د خوښی نه د الله اکبر الله اکبر اوازونه پورته کړل .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : دا د ګناهګارانو کارنامه وه تاسی چې دلته ناست یاست پدی نه پوهیږی چې الملک العادل سره څومره پوځ وه ؟ او لدی هم خبر نه یاست چې د صلیبیانو سره لس چنده پوځ زیات وو چې ټول یې سپاره او په نوی وسله سمبال وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا د الملک العادل ملګرو دا ثابته نه کړه چې ماتی په فتح بدلیدای شی .
ایا تاسی زما څخه ددی هیله کوی چې خپل سر ونیسم او کینم ؟ د جګړی تیاری وکړی، د نوی پوځ د څیره کولو عمل تیز کړی ، لومړی قبله تاسی رابولی زه به هیڅکله انشاء الله د دښمن سره ټرون و نه کړم .
د الملک العادل پیغام د ده حوصله اوچته کړه همدارنګه یې د ټولو قوماندانو او نورو حوصلی یو ځل بیا تازه کړی .

* * *

په لری کلی کې خلکو پیر ته جلا کور ورکړ چې هلته د خپلو دوه لورګانو سره اوسیده هغه خلکو ته وویل چې زه د راتلوونکی لارښوونی او حالاتو په هکله دری میاشتی چله لګوم ، یوازی د خپلو څو ملګرو څخه پرته د بل چا سره لیدنه او کتنه نه کوم ،کله به چې د باندی راوتلو نو په سر یا په لاس به یې اشاره کوله .
یو ځلی د علی بن سفیان یو ملګری په دوره ووت او هری خواته وګرځیده چې کله د لمانځه وخت شو نو جومات ته راغی او هلته یې لمونځ اداء کړ، د لمانځه څخه وروسته یو کلی وال درمله د ماتی خبره پیل کړه وی وویل د دی ماتی اصلی علت د پوځیانو ګناه او ظلم دی ، په هغوی کې فرعونی صفات پیدا شویدی ځکه خو داسې ورسره وشول ، بیا یې پکې د مرشد او پیر خبره هم را واچوله چې داسې یو ولی الله راغلی چې د هغه سره پیریان او جنیات ملګری دی او هغه ته پرښتی خوراک او څښاک راوړی ، د خلکو ارمانونه پوره کولای شي، په غیبو پوهیږی ، د ناعلاجه ناروغانو درمل کوی ، بی اولاده انسانانو ته د اولاد زیری ورکوی او ...
جاسوس هلته ټولی خبری واوریدی ، کله چې خبری کوونکی د جومات څخه ووت نو د استخباراتو د اداری غړی ورپسی شو او د شا له لوری یې په اوږه باندی ورته لاس کیښوده ورته وی ویل : څرنګه چې تاسی ددی کلی یاست او په خپلو خبرو کې مو وویل چې د رمله په

(c) ket...com: The Digital Library

محاذ کې د سلطان صلاح الدین ایوبی د لوری په جګړې کې شریک وی .

مرید وویل : هو ! زه د الله په ذات قسم خورم چې دا د الله دوست دی ما د جګړې د میدان او هم د سفر قهر لیدلی دی خو دی شخصیت زمونږ د زړه د دښتی نه سمسور بڼ جوړ کړو زه په هیڅ صورت بیرته پوځ ته نه ځم .

د استخباراتو غړی وویل : زه په پوځ کې منصبدار وم حلب او دمشق ته د جګړې لپاره تللی وم ما هلته ډېر ګناهونه کړیدی .

ستاسی د خبرو په اوریدلو می په زړه کې ویره پیدا شوه کیدای شی ددی سزا ما ته هم راکړی شی نو ستاسی څخه هیله لرم چې ما له پیر او مرشد سره مخامخ کړی چې د بښنی لاره راته برابره کړی او دا لاربښونه هم راته وکړی چې په پوځ کې پاتی شم او یا ...

مرید ورته وویل : ددی یادونه چا ته ونه کړی نن سبا هغه په چله کې شپې ورځې تیروی چاسره خبری اتری نه کوی خو بیا هم زه دا کوښښ کوم چې تاسی له هغوی سره وګوری .

کله چې د مرشد کور ته ورسیدل تپه تیاره شوی وه ، هغه یې په لاره کې ودرولو د اجازی غوښتلو لپاره دننه ولاړ بیا راووت ورته یې وویل : راځی هغه مخکی او دی ورپسی وو په انګړ کې ولاړ وه برنډی ته ورسیدلو نجونو د کړکی نه کتل یوی وپیژانده خو پوره باور یې پری رانغی چې دا څوک دی د خولی څخه یې اه ! ووتل .

بلی نجلی وویل : ولی ؟

لومړی نجلی وویل : ما دا سړی چیری مخکی لیدلی دی .

په دی کې دواړه سړی کوټی ته ننوتل مرشد سترګی پټی کړی او په فرش ناست وو ، جاسوس چې څرنګه ورغی د هغه لاس یې بنکل کړ او په ټغر کیناست ، په غمجنه لهجه یې وویل : زه په پوځ کې منصبداز یم او د الله جل جلاله ډېر زیات ګناهګار بنده یم ما ته د مغفرت دعا وکړی . پیر ورته په سر باندی تسبیح چې په لاس کې یې وی تیری کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوی راغلی وویل : زما زړه په دی نه مطمین کیږی په ژبه را ته حکم وکړی چې څه وکړم ، که غواړی خپل یو زوی ستاسی په قدمونو کې ذبح کړم نو تیار یم او که وایی چې سلطان صلاح الدین ایوبی یا بل لوړ چارواکی ووژنم دی ته هم تیار یم اکه بریالی شوم خو ښه او که نه ستاسی د امر مننه به شوی وی او روح به می مطمین وی .

په دی کې یو بل تن راننوت او هغه ته یې په غور سره وکتل بیا یې وویل : ته اوس د مرشد د سوری لاندی شوی بیړه مه کوه .

د استخباراتو اداری غړی وویل : ما د حمات دکلا تر څنګ کلی نه یوه نجلی په داسی حال کې راوتښتوله چې ورور می یې ووژلو که زه په پوځ کې نه وای نو زه به یې جلاد ته سپارلی وای .

مرشد د هغه له سر څخه تسبیح پورته کړی په خندا یې وویل : زه به په شپه کی د الله تعالی څخه وغواړم چې ستاسی ګناه معاف کړی ، هیله لرم چې ستاسی په هکله زما دعا قبوله شی ، ولاړ شی او سبا شپه د کلی څخه د باندی د ډنډ غاړی ته راشی کوم تن چې دلته راوستلی یې هغه به دی راولی خو ددی ناستی یادونه چا سره ونه کړی که نه پای به مو د ټولی کورنۍ سره بد شی .

جاسوس چې کله علی بن سفیان ته ولاړ نو ویی ویل : دا هماغه پخوانی ډرامه ده کوم چې مونږ په نورو ځایونو کې لیولی ، اصلی هدف یې د اسلامی شخصیتونو اواسلامی پوځ بد نامول او پوځ ته خلک نه پریښودل دی .

علی بن سفیان ورته وویل : سبا ولاړ شی د پوره معلوماتو لاس ته راوړلو هڅه وکړی چې د هغه په رڼا کې قدم پورته کړو .

د استخباراتو غړی ورته وویل : زما محترم مشره ! زه په دی ویریږم چې خلک به د هغوی په ملاتړ راپورته شی .

علی بن سفیان وویل : د خلکو د جذباتو خیال یوازی هغه واکمن چې په هغوی حکومت کول غواړی .

(c) k...com: The Digital Library

مونږ د اسلامی امت وقار ساتنه کوو هغوی ته حقیقت په ګوته کوو مونږ یې د سلطان صلاح الدین ایوبی او بل کوم انسان غلامان نه ګرځوو او دا ورته وایو چې د اسلام د سپیڅلی دین ساتونکی تاسی هم یاستی لکه څرنګه چې هغه دی .

پرون تللی سړی علی بن سفیان ته د کور پته او ادرس ورکړ چې په فلانی کلی کې اوسیږي او دا ډول صورت او شکل لري.

سهار علی بن سفیان خپله څیره او جامی بدلی کړی او هغه کلی ته ورغی، د خلکو خبری یې واوریدلی ، بیا د مرشد د کور لیدلو ته ورغی او د یوی ونی تر شا ودریدلو پدی وخت کې یوبوډا چې ډیره یې سپینه او په لاس کې یې امساء وه له کوره راووت ، په پښو روان شو د کلی څخه د باندی ولاړ یو سپور راغی او خپل آس یې هغه ته ورکړ، سپین ډیری په آس سپور شو شا شا ته یې کتل ورو ورو د قاهری په لوري روان شو. علی بن سفیان هم ورپسی روان شو خو فاصله یې په منځ کې پرښوده. چې کله بنار ته رانژدی شول هغه لاره بدله کړه نو علی بن سفیان هم په هماغه لاره روان شو چې پدی سره د بوډا سړی شک پیدا شو چې زه تر څارنی لاندی یم نو اس ته یې پونده ورکړه او بنار ته ننوتلو ودریده او خنجر یې راوویست چې علی بن سفیان ووپروی او د هغه څارنه خوشی کړی، مخکې لدی چې علی بن سفیان علی بن سفیان توره راوویستله او د هغه په سینه یې کیښودله او په زغرده یې ورته وویل: ډیره دی لری کړه، ما وپیژندلی، هغه ډیره لری کړه نو هغه څوان سړی وه چې ډیره یې هم نلرله .

علی بن سفیان ورته وویل: مونږ او تاسې خوښه سره پیژنو نو زما څخه مخکی روان شه .

هغه جعلی بوډا د فاطمی خلافت د چارواکو له ډلی څخه وه چې څو کاله مخکې یې حکومت رنګ شوی وو. هغوی د صلیبیانو، سودانیانو او فدایانو په ګډون د سلطان صلاح الدین په خلاف پروپاګند او تبلیغات کول او له هر ډول دسیسو څخه یې کار اخیستلو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا شپه د مصری استخباراتو غړي هماغه کور ته ولاړ چې مخکې ورغلی وه. مرید ورته د ډنډ په غاړ ولاړ وو چې کله هغه ورغی نو د خان سره يې ننویستلو، دا خل يې بلی خونی ته بوتلو او دروازه يې ورپسی بنده کړه ، جاسوس پوه شو چې ونیول شوم نو په فکر او سوچ کې ډوب شو.

لږ خنډ وروسته د هغه دوه نجونو څخه یوی دروازه خلاصه کړه، دننه راغله او د شا لخوا دروازه ورپسی بنده شوه ، په خندا يې وویل : ما پیژنی ؟ هیره کړی خو دی نه یم ؟ زما په ټاټوبی کې دی د لومی او دام څخه ټوپ کړل خو افسوس په خپل وطن کې بندی شوی

د استخباراتو غړی نجلی ته وکتل نو سترګی يې خای پر خای ودریدی خکه هغه يې وپیژندله بیا يې ورته يې وویل : ستا په څیر د بنکلی نجلی په دام کې هر څوک نښلي.

د علی بن سفیان د استخباراتو د اداری غړی دری کاله مخکې د خپلی دندی په لړ کې عکری ته تللی وه او هلته يې د یو عام عیسایی په توګه د اسونو په څغاسته او مقابله کې ګډون وکړ او بریالیتوب يې ترلاسه کړ ، دی مقابلی ته د چارواکو برسیره د عیسائیانو مشر پاپ چې د لوی صلیب ستاتونکي به ورته ویل کیدلو هم راغلی وو .

د علی بن سفیان سړی چې خپل کمال وښودلو نو د جاسوسی اداری د کار کوونکو د سپرلی زده کولو استاذ وټاکل شو چې په لومړی ګام کې هغه ته د څو پوخی افسرانو لورګانی وسپارل شوی چې هغه تر روزنی لاندی ونیسی خکه دا نجونی د جاسوسی لپاره استول کیدی او باید تکړه آسپ سپری ورڅخه جوړی شی .

په هغو نجونو کې یوه دا هم وه چې اوس سړي سره په خونه کې یوازی ناسته وه .

څرنګه چې هغه بنکلی او ډېر بنایسته خوان وو نو دی نجلی ورسره په هغه ځای کې مینه او محبت پیل کړ چې بلاخره نجلی هغه ته

(c) ke...om: The Digital Library

وویل : که ته ما قبلوی زه خپله دنده خوشی کوم او ستا سره خم! خرنګ چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوسی اداری غړی وو نو د ورسپارلی شوی مسئولیت له مخې هغه خپله وظیفه نشوه پریښودلې

څو ورځې وروسته په عکره کې یو کس د دوی څخه ونیول شو چې هغه د عذاب ورکولو په نیتجه خپل کسان په ګوته کړل چې یو دا هم په کې وو خو هغې انجلی ده ته وویل هغه نیول شوی ملګری ستاسی او نورو نومونه په ګوته کړی خو زما زړه یې نه منی خکه ته عیسایی او هغه مسلمان دی او ته هیڅکله د صلیب سره خیانت کولای نشی

هغه ورته وویل : یوکال راهیسی تاسی زما شاګردان یاستی تولې ورځ مو له تاسی سره تیره وله خو تر اوسه پوری مو ونه پیژندلم او د یو مسلمان په خوله زه جاسوس شوم دا ډیره د افسوس خبره ده .

نجلی وویل : که په حقیقت کې جاسوس هم وی نو زه به ستا څخه دفاع کوم او ته ورخطاء کیږه مه خو هغه پدی خبرو کله باور کولای شو له خپل کار څخه په فارغیدو خپلی کوټی ته راغی ، جامی یې بدلی کړی بیا بن ته ولاړ هلته یې څو قدمه ووهل چې کله په دی مطمین شو چې څوک یې نه څاری نو د خپل مشر کور ته ولاړ هغه یې له موضوع څخه خبر کړ هغه ورته له عکری څخه د وتلو مشوره ورکړه ، بیرته کوټی ته راغی لمونځ یې وکړ او بیا په کټ د ارام لپاره پریوت سهار اطمینان سره سپور شو او بیا د عکری څخه ووت .

نجلی نا امیده او نامراده پاتی شوه، او تر اخره پوری د خپل محبوب په غم کې وه .

کله چې قاهری ته همدا انجلی د پیر سره راغله نو پرون شپه یې دا د کړکی څخه ولیده نو شک یې پری راغی خو نن شپه یې هغه بالکل وپیژانده نو ورته یې وویل : دری کاله وروسته سره ګورو ما ته وپیژندلی ، ما خو ستاسی سره د خپلی مینی څرګندونه هم کړی وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاش ما ته دی راز راکړی وای زه به ستاسی سره راتښتیدلي وای او د اسلام د سپیڅلی دین په دایره کې به شامله شوی هم وم .

د استخباراتو غړی وویل : ستا په زړه کې اوس زما مینه شته ؟

نجلی وویل : ولی نه ! خو اوس مسئولیت پری غالب شوی دی ، دا ستا جرم دی چې ما ستاسی لپاره د جاسوسی دنده پرینښودله خو تا زما په مینه باندی پښی کینښودلی د جاسوسی په ډنډ کې دی واچولم ، په دومره لویه موده کې زه ناپاکه شوی یم، د اسلام د سپیڅلی دین په خلاف کرکه زما روح ته رسیدلی ده .

مرشداو پیر مسلمان دی که عیسایی ؟

نجلی وویل : دا پوښتنه تا ته څه ګټه رسوی ؟

د استخباراتو غړی وویل : مونږ د خپل عادت نه مجبور یو د مرګ نه وړاندی په دی خان پوهول غواړم .

نجلی وویل : هغه مسلمان دی او د مسلمانانو کمزوری خو تاسی ته معلومه ده .

پدی وخت کې پیر او مرشد هم هغی کوټی ته راغی او هلته کیناسته

مرشد وویل : که ستاسی خبری پوره شوی وی نو هیله کوم چې ووځی .

نجلی جاسوس ته په خوږو سترګو وکتل او بیرون ولاړه .

مرشد د جاسوس نه پوښتنه وکړه : ما ته یوازی دومره ووایه چې زما د اصلیت نه څوک خبر دی ؟

جاسوس ځواب ورکړ: ددی نه زه انکار نشم کولای چې دا زما دنده ده خو زه دلته په دی نیت نه یم راغلی .

د مرشد په لاس کې د څرمنی متروکه وه هغه یې پرې ډیر ووهلو .

پدی وخت کې دروازه په زور سره خلاصه شوه او نجلی راننوته او مرشد ته یې عذر وکړ چې هر څه به خپله ووایی خو هغه ته وهل مه ورکوی، مرشد بیا متروکه پورته کړه نو نجلی ور وړاندی شوه او د جاسوس مخی ته ودریدله وی ویل : ددې په بدن زخم زما په زړه زخم جوړوی ، مرشد امر وکړ چې هغه له کوټی څخه وباسی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل سړی وویل : ته دده دبچ کولو کوښښ کوی ؟

نجلی په ژړا سره وویل : هیڅکله نه ! خو دومره ویل غواړم که څه نه وایی نو د توری په یو وار سره د هغه سر له تنې جدا کړی خو زورونه مه ورکوی .

دواړو هغه له متو څخه ونیوله او خپلی کوټی ته یې بوتله او بیرته راغلل او مجاهد ته یې ډول ډول عذابونه ورکړل ترڅو چې بی خوده شو خو هغه یو ټکې هم د خولی څخه و نه ویستلو .

سهار نجلی ورته راغله هغه په خمکی باندی پروت وو ، نجلی هغه نه کیناسته خپلی جامی یې څیری کړی او د هغه زخمونه یې پاکول او ټرل یې بیا یې د سترګو څخه اوښکی روانی شوی او وی ویل : ته خپل مسئولیت پوره کوی او زه خپل فرض اداء کوم .

جاسوس چې لږ په خود شو او له خایه پورته شو نو نجلی د متو څخه ونیولو نو هغه ورته وویل : څه ولاړه شه داسی نه چې زه خپل مسئولیت پوره نشم کړای دا عذابونه زما په نصیب دی .

په دی کې مرشد د دو تنو سره راغی وی ویل : دا نجلی خپلی کوټی کې بنده کړی څکه چې همدی خپل محبوب پلاس ورکړی کنه هغه چا ورڅخه کوی .

مرشد په جاسوس هر ډول زور زیاتی وکړ خو هغه یوه خبره هم ونکړه چې دوی ته ګټه ورسوی .

علی بن سفیان تر ډیر وخته پوری خپل جاسوس ته ناست وو خو چې ناوخته شو او رانغی نو شک ورسره پیدا شو چې خامخا به نیول شوی وی هغه سمدستی دوه ګروپه سرښندونکی له ځان سره واخیستل او کلی ته ولاړ هلته یې دومره په چالاکی سره کور کلابند کړ چې هیڅوک هم خبر نشول .

مرشد سره د خپلو ملګرو ونیول شو ، یوه نجلی په کوټه کې پرته وه چې خنجر یې په سینه کې ننوتی او بله روغه ونیول شوه ، د کلی ټول

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک راتول کړی شول او بیا مرشد د هغوی په وړاندی حاضر شو او خپل اصلیت یې بیان کړ هغه ټولو خلکو ته وویل چې مونږ څوک یو او د څه لپاره دلته راغلی یو.

هغوی چې کوم کرامتونه ښودل د هغې په هکله یې هم خلکو ته داسی وویل : زما سره یوه ډلهٔ کسان وه چې هغوی به دا شیان پټول او ما به بیا نښانی ورکوله او هغه به خلکو را پیدا کول - هغوی ټول علی بن سفیان د خپل ځان سره بوتلل خپل ملګری یې په قاهره کې هم وروښودل چې ځینی مسلمانان هم ورسره وه .

سلطان صلاح الدین ایوبی د دی څخه وروسته حکم وکړ چې درمله د جګړې په هکله باید ټول امامان خبر شي او د هغې علتونه ورته وویل شي، ټول مسئولیت پر ما باندی باړ کړی، خو په پوځ باندی تورونه مه لګوی، ځکه چې هغوی قربانی ورکړی کله چې د پوځ او عوامو تر منځ اختلاف او شک پیدا شي هماغه د امت او ملت زوال وی .

(c) ke...com: The Digital Library

د روح او بد روح تکر

حمص یو پخوانی تاریخی ښار دی چې د سوریې او لبنان په پوله پروت دی، په هغه وخت کې دا سیمه او ښار غلی او چوپ وو خکه چې دلته جګړې او جنګونه نه وه شوی، لامل یې دا و چې هلته یو لوی سبند روان وه چې د هغې څخه لښکرې او پوځونه په اسانه نشول تیریدلای نو پدی خاطر هغه د جګړو له میدان څخه لرې پاتې وو. خو صلیبیانو غوښتل هلته په مسلمانانو اوسیدونکو کې ویره او وار واچوی، کوم لږ کورونه چې د یهودیانو او عیسایانو وه هغوی به تبلیغات او پروپاګند کولو چې مسلمانان په ټوله سیمه کې ناکام ویدی او صلیبیان مخ په وړاندی روان دي، هغوی غوښتل پدی توګه مسلمانان وویر وي او په راتلوونکی کې دا ښار خپل کړی او یا دا چې د مسلمانانو سره مرسته او همکاری ونکړی. پدی ښار کې چې کوم لږ یهودیان اوسیدل هغوی تجارت او سوداګری کوله ، یوی او بلی خوانه به تلل نو د خان سره به یې دروغجن خبرونه هم راوړل .

هغوی غوښتل پخپلو تبلیغاتو سره مسلمانان وویروی خو کار سرچپه شو ، د مسلمانانو جوش او جذبه راپورته شوه، هغوی په پوځی روزنې او تمریناتو پیل وکړ ان تر دی چې خوانی او پیغلی نجونی هم دی ډګر ته را وړاندی شوی او په عسکری روزنې یې پیل وکړ.

د حمص د جامع جومات خطیب هغوی ته تل دا ویل چې صلیبیانو زمونږ په سیمو او لومړی قبله باندی ولکه کړی او غواړی نوری اسلامی سیمې هم ونیسی، که مونږ همداسې چوپ او غلی کیناستو نو د دی معنا دا ده چې یوه ورځ به مونږ هم له منځه خو او صلیبیان به بیا زمونږ حیا، عزت او ناموس بربادوی خو زمونږ پښې او لاسونه به یې ترلی وی .

یهودیانو او صلیبیانو د اسلام د ورکولو او ختمولو پسې پښې او متې رابډ وهلی او په هر ډول دا کوښښ کوی چې د اسلام د سپیڅلی دین په بل ډول رنګ کې وړاندی او مسلمانان د خانونو غلامان کړی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی د مال ، دولت، ښځو او نورو وسایلو څخه کار اخلی. مسلمانان د بد اخلاقی په لور هڅوی ، د مسلمانانو غیرت او میړانه ختموی- د هغوی ایمانونه اخلی ، د مسلمانانو تر منځ خپل منځی جګړی پیدا کوی چې د دی ټولو هدف او مقصد په نړۍ باندی خپل مطلق حاکمیت قایمول دی .

ای د حمص خلکو! تاسې د الله تعالی سپایان او سر ښندونکی یاستی، پداسی وخت کې چې صلیبیانو په اسلامی خاورو یرغل کړیدی او د مسلمانانو عزت او ناموس خوندی ندی پر تاسې ټولو جهاد فرض دی قران مجید فرمایی چې تاسې د کفارو مقابلی ته تر خپل توان پوری تیاری ونیسی .

صلیبیان په څو جبهو او محاذونو کې جنګ کوي، هغوی په عسکری او نظامی خواک هم جنګیږي، هغوی د خلکو د بد اخلاقه کولو او بی ایمانه کولو کوښښ هم کوي ، هغوی پخپلو تبلیغاتو د اسلام او مسلمانانو سپکاوی هم کوي، هغوی د مسلمانانو په منځ کې ایمان پلورونکی هم پیدا کوی او د هغوی پوسیله مسلمانان ختموی .

د خطیب د دی خطبو په برکت په حمص کې مسلمانان راویښ او بیدار شول او په شوق سره یې جهادی تربیه او روزنی پیل کړی. هغوی د غشو ویشتل، آسونه څغلول، توری او برچی استعماول یادول پیل کړل .

خو صلیبی او یهودی پروپاګند کوونکو د مسلمانانو زړونه خفه او اندیښمن کړی وه چې ګوندی ریښتیا مسلمانان ماتی خوړلی او مخ په شا روان دي. څرنګه چې پدی ورځو کې درملی پیښه او جګړه شوی وه او مسلمانانو پکې ماتی خوړلی وه نو هغوی ډیر خوشحاله وه، سره د دی چې د حمات په کلا کې بالډون هم ماتی وخوړه خو د هغه پوځ لا په سیمه کې موجود وو.

د حمص خطیب یو ښایسته او ښکلی خوان تبریز د احوال راوړلو لپاره دمشق ته واستولو ترڅو ریښتیا او دروغ معلوم کړی .

(c) k...com: The Digital Library

تبریز پخپل آس سپور شو او د دمشق په لوری وخوځیده، کله چې د حمات غرونو ته ورسیده نو څه سپاره په مخه ورغلل، هغه ورڅخه د حالاتو پوښتنه وکړه چې څه حال دی ؟

هغوی ورته وویل: مسلمانانو په رمله کې ماتی وخوړه خو وروسته ملک العادل په حمات کې د صلیبیانو بادشاه بالډون ته سخته ماتی ورکړه او هغه یې لدی سیمی څخه وخغلاوه، ستاسې تګ دمشق ته ضروري ندی خکه هغه ډېر لری دی، حمات ته ولاړ شی هلته ملک العادل او نور چارواکی شته، د هغوی سره به وګوری او خپل خان به په احوال پوه کړی .

تبریز د حمات په لوری روان شو، په لاره کې د مشر سالار ملک العادل سپرلی را روانه وه، هغه ورته اشاره وکړه نو ملک العادل ودریده او هغه یې خان ته رانژدی کړ چې څه خبره ده؟

تبریز وویل : زه د حمص څخه راغلی یم او د هغه خای مسلمانانو د احوال لپاره را استولی یم چې حالات څرنګه دي ؟

د ملک العادل سره حسن بن عبدالله د علی بن سفیان مرستیال هم ملګری وه .

هغه تبریز له خان سره خیمی ته بوتلو او هلته یې په ټولو خبرو پوه کړ.

هغه د حمص د خطیب په نامه یو پیغام هم ورکړ چې په هغې کې لیکلی شوی وه تاسې خپل کار همداسی روان وساتی خو چې په هغې کې درڅخه پوه نشی، اصلاً حسن بن عبدالله خطیب ته څلور کماندوی استاذان ورکړی وه چې په حمص کې مجاهدین وروزی .

په همدی خاطر په حمص کې د خطیب تر څارنې لاندی پوځی روزنه روانه وه چې هلته سربښندونکی وروزی او د ارتیا په وخت کې ورڅخه کار واخلی ، بله دا چې د صلیبیانو په لښکرو باندی کماندوی حملی وکړی او هغوی په اسلامی خاورو کې قرار ناستی ته پرینږدي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبریز د حسن بن عبدالله پیغام د خان سره را واخیست او د حمص په لوری روان شو، څرنګه چې هغه بوازی وو نو غوښتل یې د کوم کاروان یا ملګرو سره یو ځای او خپل خان کورته ورسوي.

* * *

د حمص په لوری یو کاروان روان وو چې په هغې کې یهودی سوداګر، دوه د عیسایانو کورنۍ او څه پیاده کسان وه.

تبریز د همدی کاروان سره ملګری شو خکه چې هغوی هم حمص ته تلل.

دوه شپی په لاره کې راغلی او دریمه ورځ د غرمی څخه وروسته په اسمان کې وریځ راغله او هری خواته خپره شوه.

لږ څنډ وروسته باران هم پیل وکړ، کاروان د سیند غاړې ته رسیدلی وو چې باران سخت شو. یو بودا عیسایی اواز وکړ چې چالاکی کوی باید د سیلاب د راتللو څخه مخکې له سیند څخه بلی خواته خان ورسوو. څه کسان په آسونو څه په اوښانو او څه پیاده روان وه.

هغوی دی ته فکر ونکړ چې کیدای شي سیلاب زر راشی ځکه باران د هماغه لوری څخه را روان وه، هغوی په سیند ورګډ شول ځکه چې د سیند اوبه لا ملا ته نه رسیدی. هغوی ټول په ډهر ډاډ اوبو ته ورګډ شول او کوښښ یې کاوه چې مخکې له سیلاب څخه تیر شي، کله چې د سیند منځ ته ورسیدل د پاسه پری سیلاب راغی او د سیلاب څپو خلک ورخطا کړل ځکه داسې کسان هم په کې وه چې په اوبو کې هیڅ بلد نه وه او څه ښځی په اوښانو سپری وی، هغوی هم د سیلاب په منځ کې راګیرې شوی. څه څاروي خو بلد وه هغوی کوښښ کاوه. تبریز چې په کومه برخه کې روان وه د هغه سره نژدی یوه ښکلی نجلۍ په اوښ سپره مخ په وړاندی روانه وه چې یو دم اوښ تور وخوړ او پښی یې وښویدی، اوښ لږ تاؤ راتاؤ او بیا چپه شو نجلۍ له اوښ څخه پریوته او سیلاب واخیستله، تبریز خپل آس هغه لوري ته کړ چې سیلاب تیز او نجلی یې مخکې روانه کړی وه، هغه سمدستی له آس څخه ښکته شو او نجلۍ ته یې ځان ورساوه او هغه یې راتینګه کړه، څرنګه چې

(c) ket...com: The Digital Library

هغه اوبو اخیستی وه نو تبریز ته یې هم څو غوپی ورکړی ځکه هغی زور کاوه او دی زور تبریز ته تاوان رسولو، څرنګه چې تبریز تکړه او غښتلی ځوان وو نو هغه یې راقابو کړه او ټینګه یې راونیوله، لږ لږ د غاړی په لوری خوځیده خو سیلاب هغوی همداسې مخ په وړاندی روان کړی وه. تر یو نیم دوه میله فاصلی وهلو وروسته تبریز د نجلۍ سره د سیند غاړی ته راووت، نجلۍ بی هوشه او بی سده په خاورو او ختو ککړه وه، هغه یې پر مخ ځملوله او څو ځله یې ورته ګیډه زور کړ چې اوبه بې له خولی څه راووتی.

باران لا هماغسی روان وه. تبریز هغه په اوږه باندی راواړوله او د غونډیو ترمنځ روان شو د پناه ځای په لټه وو ، د غرپه غاړه دری ځلور اوښان یې ترسترګو شول نو وی ویل : دا کوم مسافر نشی کیدای ځکه په دوی باندی زین نشته یو بل لور ته یې وکتل د پوی سمځی په خوله کې یې دوه نجونی ولیدلی نو د هغوی لوری ته ورغی یوی ورته وویل ستاسی په جامو کې خو یو ځای هم وچ نه دی او نجلی هم ناروغه ښکاری باران هم دی ښه به دا وی چې زمونږ سره لاړ شی هلته اور هم بل دی.

تبریز نیغ له هغوی سره هماغه ځای ته ورغی او نجلۍ یې په ځمکه واچوله چې بی هوشه وه.

تبریز د نجونو څخه پوښتنه وکړه تاسی دلته څه کوی ؟

یوی نجلی وویل : زمونږ کورونه دسیند هغه لورته دی ، تل مونږ خپل څاروی د څړ لپاره دی غاړی ته راولو، د هغه ځای په نسبت دلته ښه شنه ورشو ده نن هم راغلو خو تیز باران شو مونږ د نور ورځو په خیر په دی سمځی کې پناه واخیستله.

تبریز وویل : اوس بیرته څرنګه ځی ؟

یوی نجلی وویل : په دی موسم کې هر کال بارانونه کیږی او سیلابونه راځی بارانونه هم د ډیر وخت لپاره نه وریږی کله میده او کله په شیبو تاسی هم ولیدل چې وړاندی باران څومره تیز وه خو اوس میده میده وریږی مونږ د سیند د کومی برخی څخه چې راغلی یاستو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هیله لرو چې باران ودریږی او سیلاب تم شی بیرته به پوری وخو تر هغه وخت به اوښان هم مارې شی .

بلی نجلی پوښتل : دا ستاسی څه کیږی ؟

تبریز وویل : دا زما د سفر ملګری ده .

باران ودریدلو او لمر په پری وتو شو نجونو ځاروی له خانونو سره روان کړل او ولاړی .

یوی نجلی وویل : که دا نجلی تاسی په دی حالت کې له سیند څخه تیرولی شی نو زمونږ کلی ته راسره ولاړ شی مونږ به ډیر خوښ شو او یا دا چې خپل ورونه راولیږو چې ستاسی مرسته وکړی .

تبریز وویل : زه ستاسی څخه ډیره مننه کوم که د نجلی حالت ښه شو ښایې ستاسی په لور درشو .

د هغوی له تګ وروسته یې وچ لرګی راواخیستل او په اور باندی یې کیښودل بیا یې خپلی جامی وویستلی او په اور باندی یې وچول پیل کړل بیا بیرون ووتل د اوبه په لټه پسی څو قدمو کې یې د اوبو چینه ولیدله اودس یې وکړ بیرته راغی او د ماښام لمونځ یې وکړ بیا یې خپل لاسونه الله جل جلاله درباره ته پورته کړل او وی ویل: ته ډیر مهربانه ذات یې مونږ ستاسی د یو نعمت شکر نشو اداء کولی ، په خپل سپیڅلی دین اسلام باندی استقامت را نصیب کړه او ګناهونو څخه مو خوندی وساته !

لږ ځنډ وروسته بی هوشه نجلی رابیداره شوه یوی او بلی خواته یې وکتل وویریدله ځکه چې یو لوری ته هغه سیلاب او د هغې څپو دومره ویرولی وه چې ګونګه شوی اوبل لوری ته خپل ملګري یې بی درکه او دا هم یوازی د یو ځوان مسلمان سره پاتی شوه چې اوس به ورسره هغه څه سلوک کوي نو بیا یې سترګی پټی کړی .

تبریز د نجلی په سر باندی لاس کیښوده نووی ویل : ما لکه چې نه پیژنی زه ستاسی د سفر ملګری یم .

(c) ketab.com: The Digital Library

نجلی پورته شوه کیناستله وی ویل : ته مسلمان یې په تا باندی باور نشی کیدای ما پریږده !

تبریز وویل : ولاړه شه ته خو بندی نه یې .

نجلی پورته شوه هغه تللی نه شوه څو قدمه چې ولاړه نو سر پری وګرځیدلو راوغورځیدو او د عذر پنه توګه یې تبریز ته وکتل .

تبریز وویل : ستاسی په نسبت ما ته خپل اس ښه ښکاریده چې د سیند په غاړه می پریښودلو او ته می د ډبیدو څخه وژغورلی .

نجلی وویل : تاسی هیڅوک منع کولای نشی ما خرڅولی هم شی زما قیمت پری زیات دی چې بی شمیره اسونو پری اخیستلی شی !

تبریز وویل : الله تعالی زه د انسان د خرڅولو نه منع کړی یم دا په ما او تاسی باندی د هغه د لوری یو امتحان دی چې ما تاسی د ډوبیدو څخه بچ کړی بیا مې سمڅی ته راوستی او ددوه نجونو په وسیله مې د اور انتظام وکړ ته له دی املې ویریږی چې په خپل لاس د جوړ کړای شوی دین پیروی کوی او ستا نظر په خپل جسم دی چې زړه رابښونکی او ښکلی څیره لری خو زما نظر په روح باندی دی چې ډیر سپیڅلی دی .

زه پوهیږم چې لږ وخت وروسته به ته خپله خپل جسم ما ته وړاندی کړی او وبه وایی چې ما خپل منزل ته ورسوه په خلاصو غوږو یې واوره زه خپل روح نه ناپاکه کوم .

نجلی د حیرانتیا په سترګو تبریز ته وکتل او د ځان سره وویل : ددې په خبرو کې اخلاص او پاکوالې دی .

تبریز وویل : کله چې زما جامی وچی شی خپلی جامی بدلی کړه چې ناروغه نشی .

نجلی وویل : زه خپلی جامی نه بدلوم .

تبریز وویل : ته به خپل پوستکی هم وباسی او په اور به یې واچوی ته چې مسلمانان وحشی دی او که عیسایان او زه پدی هم پوهیږم چې زما د مسئولیت په لاره کې خنډ نشی ګرځیدای زه دا ثابتول غواړم ته څومره پاک لمنی یې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته اوس زما د سیوری لاندی یې زه تا سره سخته خبره هم نشم کولای دا د الله تعالی د پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم لارښونه ده چې په مظلومو ښځو باندی لاس مه پورته کوئ .

نجلی وویل : تا چې زه د کوم سیلاب څخه بچ کړم ایا نور هم بچ شول ؟

تبریز وویل : الله تعالی ښه پوهیږی ما ته معلومات نشته .

* * *

کاروان چې کله له سیند څخه پوری وتلو او په امن کې شو نو ټول اندیښمن وه، د نجلی په لټه کې یو خوا بله خوا خپارل شول خو پیدا یې نه شوه کړای څکه چې نجلی تبریز د سیند له غاړی څخه سمځی ته وړی وه نو د هغوی د سترګو څخه پناه وه نو هغوی همداسی وړاندی ولاړل، تر دی چې یو تن د ویرا اوښ اود تبریز اس راوستل نو د هغوی یقین راغی چې دواړه ډوب شوی دی .

ماښام تیاره شوه ټول خفه او اندیښمن روان شول او پدی فکر کې وه چې اوس به چارواکو ته څه ځواب وایو .

بوډا عیسایي وویل: د دومره قیمتی انسان په ضایع کولو که مونږ ته د مرګ سزا را نه کړی دا به د هغوی لویه مهربانی وی .

یهودی وویل : هغه یوازی په اوښ سپره وه بل څوک یې د ځان سره نه پریښوده که نه د ډبیدو څخه به یې ساتلی وای .

عیسایي وویل: تاسی چې هر څه ویل غواړی هغه ووایی کیدای شی زمونږ غلطی وی او دا وبخښلی شی خو په دی افسوس نه کوی چې دومره تجربه لرونکی انسان مو له لاسه ووت .

ما خپلو چاراکو ته مشوره ورکړی وه چې دداسی کار لپاره دوه نجونو ته اړتیا ده خو...

بوډا وویل : دا حقیقت دی چې د حمص مسلمانان راپاریدلی او نظامی زده کړه یې تیزه کړی ده .

(c) ke...com: The Digital Library

یهودی وویل : مونږ به دوی پرینږدو ، د ژبی ، قوم او مذهب په نامه به دوی په خپلو کې سره وجنګوو نو په دی لږ ما ته دا دنده وسپارل شوه او نجلی یې د لور په صفت راسره ملګری کړه .

صلیبی چې تجربه لرونکی تخریب کار جاسوس وُ وویل : مسلمانانو ځای په ځای نظامی او روحانی تربیت شروع کړی دی خو تر اوسه یې د حمص په شا او خوا کې کار نه دی پیل کړی مونږ ته په کار دی چې د دوی مخه ونیسو .

یهودی وویل : زه ستاسی خبره تائیدوم ځکه حمص زمونږ سره په پوله پروت دی که مسلمانان دلته اډه جوړه کړی نو بیا به زمونږ لپاره ډیر مشکلات پیدا شی نو ضروری ده چې د مسلمانانو په زړونو قبضه وکړو او د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف یې راپاڅو .

بوډا عیسایی وویل : دا امکان نه لری ځکه زمونږ ملګرو ډیری اوازی خپری کړی خو مسلمانانو پری غوږ هم و نه ږدرولو .

یهودی وویل : ما ته ویل شوی دی چې د لوی مسجد خطیب ته خلک په درنه سترګو ګوری او نظامی روزنی هم د هغه د سنیوری لاندی کیږی .

زه غواړم خطیب وګورم چې ایا هغه عالم دی او که پوځی منصبدار؟ اخیستل کیږی او که نه ؟

زما ملګرو! تاسی د یهودانو یا عیسویانو د کورونو څخه دوه ښکلی نجونی پیدا کړی چې په دی مهم کار کې زمونږ سره د زړه له اخلاصه مرسته وکړی .

یو عیسایی وویل : ما تاسی ته په دمشق کې وویل چې ددی سیمی مسلمانان پاخه مؤمنان دی تر اوسه مونږ یو هم وانه اخیستلی شو . زه به ټول عمر په دی سیند لعنت وایم چې مونږ یې د یوی ښکلی نجلی څخه بی برخی کړو .

* * *

تبریز صلیبی انجلی ته وویل : ستا نوم څه دی او د کوم خای یې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی وویل : زما نوم ویرا دی ، مور می خو کاله وړاندی مړه شوی وه ، په اقتصادی لحاظه غریب خلک یو ، مسلمانانو په دمشق کې زمونږ ژوند تریخ کړی وه ، الله تعالی دی غریب انسان نه بنکلی لور نه ورکوی ، لوی لوی چارواکو او شتمنو زما د تر لاسه کولو او اخیستلو کوښښ کاوه تر دی چې یو په کې زما د ټینګولو هڅه وکړه چې پلار می د پولیسو په وسیله قاضی ته ورغی زمونږ فریاد یې واوریدلو او زمونږ د مال او ابرو خوندی ساتلو انتظام یې وکړ خو څرنګه چې هلته د مسلمانانو حکومت دی نو ویریدلو ، دا مو مناسب وګڼله چې له دمشق څخه نه راوخو په حمص کې خپلو خپلوانو څنګ ولاړ شو خو دا را نه معلومه نه ده چې پلار به می اوس ژوندی وی او که نه .... نو ایا نه په بوی مظلومی او مجبوری نجلی باندی رحم کولای شی .

تبریز وویل : زما جامی وچی شوی دی او ستا لمدی دی دا واخله خپلی جامی بدلی کړه زه بیرون خم .

ویرا په ژړه غوښی اواز وویل : زه مجبوره یم زما سره د هغه خناور بشان چلند مه کوه چې د بنکار وژلو څخه وړاندی له هغه سره لوبی کوی .

تبریز وویل : نور څه مه وایه خپلی جامی بدلې کړه .

څرنګه چې د اور رڼا ډیره وه هر څه به ډاګه بنکاره کیدل نو ویرا ولیدل چې تبریز روان شو او د سمځی څخه بیرون ودریدلو او شا یې د هغی لور ته کړه ، نجلی د خپل ملا څخه خنجر راوویستلو ورو ورو یې قدمومه پورته کړل هغه بی خبره ولاړ او د سینډ اوازنو ته یې غوږونه نیولی او د خان سره غږیده .

ویرا چې تبریز ته ورسیدله او خنجر یې پورته کړ ترڅو ګذار پری وکړی د خولی څخه یې یو ناڅاپی توغی ووتلو نو تبریز شاته وکتل د ویرا حالت یې ولیدلو نو خان یې بچ کړ او په پښه یې په ګیده کې ووهله چې د لاسه یې خنجر ولویدلو او خپله هم وغورځیدله .

تبریز خنجر په لاس کې واخیسته نو ویرا په ژړا لاس پوری کړ وی ویل : ما مه وژنه څه چې تاسی وایی هغه به کوم .

(c) ...com: The Digital Library

تبریز وویل : ستاسی په حال ډیر افسوس کوم مخکی دی خان مظلومه او مجبوره ښودله خو اوس دی داسی عمل وکړ خان سره به دی لږ فکر کړی وای که زه دی وژلی هم وای نو ددی خای څخه دی کومی آبادی یا سمی ته خان رسولی شو؟ هیڅکله نه !

ته زما په بند کې نه یې کولای شی اوس لاړه شی !

ما خو تا ته پرته له دی نور څه نه دی ویلی چې جامی بدلی کړه زه در څخه بیرون ووتلم ددی لپاره چې تاسی زما له لوری ډاډه شی او تا زما د وژلو کوښښ وکړ ...

تا په دی هم فکر ونه کړو چې ما د خپلو ستړګو په وړاندی د جامو په ویستلو باندی مجبورولی شوی خو ما نه غوښتل ....

زه بیرون لاړم چې تاسی جامی بدلی کړی خو تاسی زما د وژلو اراده وکړه الله جلا جلاله زما مرسته وکړه او بریالی نه شوی .

نو اوس بیرته ولاړه شه جامی بدلی کړه کله چې هغی جامی بدلی کړی نو تبریز ته یې غږ وکړچې راشی هغه راغی د اور بلی غاړی ته چپ کیناست .

ویرا خپلی جامی په اور د وچولو کوښښ پیل کړ چې کله وچې شوی نو تبریز بیا پاڅیده د سمڅی خولی ته لاړ او ویرا په تلوار جامی بدلی کړی بیا د سمڅی لور ته روانه شوه اوتبریر یې له لاسه ونیوه ورته وویل : راځی .

ویرا د اور یوی غاړی ته او تبریز د اور بلی غاړی ته کیناست او خنجر یې هغی ته وغورځولو وی ویل د لمر راختلو سره به روانیږو ویده شه .

ویرا وپوښیل : ایا ته ما ته دوکه راکوی او که ژوندی انسان نه یې یا بی حسه یې .

تبریز وویل : زه به ستاسی د پوځ په وړاندی دا ثابته کړم چې زه ژوندی یم زما له تا سره دښمنی نشته خو زه ستا د بادشاه دښمن یم چې زما په هیواد یې قبضه کړی ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرا وویل : تاسی نه پوهیږی غلطی خبری درته کیږی او ستاسی احساسات راپارول کیږی کوم ته چې تاسی قبله وایی هغه په اصل کې د یهودو معبد دی چې هغه ته مونږ هیکل سلیمانی وایو، سلطان صلاح الدین ایوبی غواړی خپل سلطنت تر لری خای پوری ورسوی او ستاسی په څیر انسان دینی احساسات د راپورته کولو کوښښ کوی او وایی چې دا لومړی قبله ده .

تبریز وویل : په داسی مسئلو کې د علماؤ څخه او په خاص ډول د جامع مسجد له خطیب پرته د نور خلکو خبرو اوریدلو ته تیار نه یم ویده شه !

ویرا وویل : ما ته خوب نه راځی .

تبریز وویل : څه ویل غواړی ؟

ویرا وویل : ستاسی د جامع مسجد خطیب د حمص دی او که د بل کوم خای څخه راغلی دی؟

تبریز وویل : هغه په حمص کې زیږیدلی دی نور دی شپه په خیر .

نجلی ته د ویری څخه خوب نه ورتللو خو بلاخره ویده شوه .

سهار چې کله یې سترګی پرانستلی او په خپل خای کیناستله نو وی لیدل چې تبریز د سهار لمونځ کوی اوکله چې د لمانځه څخه خلاص شو نو د دعا لپاره یې لاسونه پورته کړل او دا یې وویل: ای د ټولو مخلوقاتو ربه ! په دی امانت کې د خیانت وسه مه راکوی ، زه کمزوری یم .....!

د دی دعا په اوریدو سره په نجلی باندی هیبت او لرزه راغله، له سترګو څخه یې اوښکی روانی شوی او ویښتان یې زیږشول ، هغه تر ډیر تاثیر لاندی راغله څکه د انسانی فطرت دا خاصه ده چې د پرله پسی زیار او کوښښ سره سره هم د هغه اصلیت نه بدلیږی څرنګه چې هغه د کوچنیوالی څخه په بدی او ناروا کې رالوی شوی وه نو په فطرت یې ګرد او دوړی پرتی وی ، د لومړی خل لپاره دا احساس ورته پیدا شو چې د هغی جسم د روح څخه محروم دی او که روح وی نو د بدو

(c) kendaon.com: The Digital Library

کړو وړو په وجه مرداری کې ډوب شوی دی نو فطرت یې را ژوندی او روح یې راویښ شو.

تبریز ورته وویل : بیرون ته لاړه شه د سمځی ښی لور ته په څو قدمونو کې د اوبو چینه ده مخ او لاسونه ووینځه بیرته راشه چې بیا روانیږو.

ویرا چینی ته روانه شوه هلته یې ځان ووینځلو ځکه د سفر دوړو اود شپی په ځمکه ملاستی څیره بدله کړی وه کله چې بیرته راغله او تبریز ورته حیران شو نو د خولی څخه یې ووتل : ما شاء الله ددی د بدن هر غړی د قدرت شاهکار دی ... د څو شیبو چوپتیا وروسته یې وویل : نو څه چې څو !

ویرا د هغه په اوږه لاس کیښوده وی ویل : تاسی کینی زه ستاسی څخه څو پوښتنی کول غواړم.

تبریز وویل : څه پوښتنی کول غواړی ؟

ویرا وویل : تا چې د الله تعالی سره کومی خبری اتری کولی ایا تا هغه لیدلو ؟

تبریز وویل : مونږ الله جل جلاله نشو لیدلای زه دومره پوهیږم چې هغه زما خبره اوری.

ویرا وویل : آیا ستا په دی یقین دی چې الله تعالی تا ته ددی قوت درکړ چې ما د ډبیدو څخه وژغوری.

تبریز وویل : ما ته یو متبحر عالم ویلی دی چې کله روح پاک وی نو الله تعالی په هر مشکل کې ورسره مرسته کوی که ما په دی اراده ستا د بچ کولو کوښښ کړای وی چې ته ښکلی او حسینه یې او زما خپله به شی نو دواړه به غرق شوی وای.

ویرا وویل : زما روح خو پاک نه وو نو الله جل جلاله زما مرسته ولی وکړه چې ستاسی په لاس یې د مرګ څخه وژغورلم.

تبریز وویل : زه دومره نه پوهیږم خو حمص کې علماء شته د هغوی څخه به پوښتنه وکړو.

ویرا وویل : تا زما د جسم نه ولی ځان وساتلو ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبریز وویل : که ما داسی کړای وای نو ستاسی د خنجر څخه به نه وایی بچ شوی- ته د الله تعالی امانت یې او... بیا یې څو شیبی وروسته بې اختیاره وویل : ویرا ته ډیره ښکلی یې راخه چې څو .

ویرا ورنړدی شوه او په اوږه یې ورته لاس کیښوده وی ویل :کینه !

تبریز وویل : زما خوا ته نړدی مه کینه ما په دومره سخت امتحان کې مه اچوه ما پریږده چې د الله تعالی په وړاندی سرلوړی اوسم .

ویرا په ژړا ژړا سره وویل : ستا دی په هغه ذات قسم وی چې ته یې پیدا کړی یې ما هم د هغه په وړاندی د سر لوړی وړ وګرځوه !

تبریز وویل : ته ولی ژاړی ؟

ویرا خواب ورکړ : زه ډیره ګناهګاره یم ! الله تعالی له ما څخه ناراضه دی کله چې د اوښ څخه په سیند کې راپریوتلم بیا هم الله تعالی راته په یاد نشو ! زه په دی پوهیدلم چې هر څه دی هغه جسم دی او د خپل جسم په بچ کولو کې شوم خو چې کله زه تا د ډبیدو څخه وساتلم او دلته دی راوستم نو زما په وړاندی دا خبره وه چې ما ستا څخه خپل جسم ساتلو او د خپل جسم ساتلو په خاطر می ستاسی د وژلوکوښښ وکړ خو ناکامه شوم زه د ډوبیدو څخه هم بچ شوم ، او ستا څخه هم خو ستاسی د کړو وړ په نتیجه کې دی ته ورسیدلم چې زما د بچ کولو خواک بل دی نو تاسی ووایی چې هغه خواک څه دی ؟

تبریز وویل : د الله جل علی شانه قدرت دی .

ویرا وویل : زما ټول ژوند ګناه ده .

تبریز وویل : ما ته په سپینو ټکو کې داسی ولی نه وایی چې ته یو داسی نجلی یې چې د بادشاه ، وزیرانو ، والیانو او قوماندانانو څنګ ته ورځی .

د ویرا په سترګو کې اوښکی راغلی وی ویل زه ویریږم ما خان ته نړدی کړی

تبریز په خندا وویل : نه ! ما ته دومره مه رانړدی کیږه که نه بی لاری به شم .

(c) k...com: The Digital Library

ویرا وویل : زه په دی اعتراف کوم چې ګناهګاره یم او ما ډیر خلک بی لاری کړی دی که زه تا ته دا ووایم چې راځه ما ددی مردار ډلې څخه وباسه او د ژوند سفر را سره په ګډه پیل کړه نو ستا به څه خواب وی ؟

تبریز هغی ته وکتل ویې خندل او بیا یې وویل : راځه چې خو بیا سفر نه شو کولای .

ویرا په خپل ځان کې بدلون محسوس کړ ، پاځیدله روانه شوه لاری ته به یې کم او تبریز ته به یې ډیر کتل .

پرون شپه یې د تبریز د وژلو او حمص ته په رسیدلو باندی فکر کولو خو اوس یې زړه غوښتل چې هغه دلته ډیر ځنډ شی نو یو خل بیا د هغه لاس ونیولو او وی ویل : په ارام څه زه نشم تللی .

تبریز وویل : نو بیا به په لاره بله شپه هم کوو .

ویرا وویل : څه رحم خو وکړه !

تبریز وویل : کوم خای کې چې دی پښی ودریدلی نو په شا به دی کړم ؟

* * *

د صلیبیانو بادشاه بالډون چې کله په حمات کې ماتی وخوړه او تیښته یې وکړه نو لری ولاړ او د پوځ لپاره یې لویه قرار ګاه او مرکز جوړ کړ خو مجاهدینو پر هغوی باندی داسې حال راواخیستلو چې د ژوند پوری یې په تنګ کړل، د هغه کوچنی کوچنی ګروپونه زیات ختم شول.

د صلیبیانو بادشاه بالډون ته دا خبر هم راغی چې د حمات څخه چې کوم صلیبیان تښتیدلی وه هغوی په لارو کې مسلمانو کلیوالو مړه شو، هغه خپل ټول کسان راټول او د مسلمانانو په کلو یې بریدونه پیل کړل ترڅو خپل غچ واخلی، هغوی پوره پوره کلی وسوځول، سړی او کوچنیان یې مړه کړل، نجونی یې له ځان سره بوتللی تر دی چې د حمص د ښار شپږ میلی ته ورسیده او هلته یې بیا مرکز او قرار ګاه ونیوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صلیبیانو بادشاه بالډون غوښتل سلطان صلاح الدین ایوبی او یا ملک العادل ته ماتی ورکړی او د خپلی ماتی تور داغ ختم کړی نو نورو صلیبی واکمنانو ته د کومک او مرستی لپاره ورغللو.

* * *

د ویرا د لټون څخه چې کله هغوی پوره ناهیلی شول نو بوډا عیسایی او ورسره ملګری یې شپې شپې مزل وکړ او سهار حمص ته ورسیدل هغه وخت د لمانځه لپاره اذان اخری کلمات په لوړ اواز ادا کولو نو مسجد ته ورغلل امام ته یې وویل : زمونږ سره په کاروان کې ددی سیمی یو تن و چې په لاره کې د سینډ څخه په راپوری وتلو کې ډوب شو نو د هغه اس مونږ خان سره دلته راورسولو اوس یې تاسی ته سپارو د هغه کور ته یې ورسوی .

کله چې خلک د لمانځه لپاره راغلل نو د تبریز اس یې وپیژندلو یو کس هغه تر کوره ورسولو نو د هغه په کور کې ماتم جوړ شو .

د حمص په منځنی برخی کې څو مانی وی چې په هغی کې یو شمتمن یهودی ژوند کولو ، د قافله زیات غړی د هغوی کور ته ولاړ ل او د خپل سفر کیسه یې ورته وکړه ټولو بیا د ویرا په مړینه خفګان ښکاره کړ خو کوربه شتمن یهودی وویل : په دی مسئله نه حل کیږی ، دلته مسلمانان خپل نظامی روزنی تیزی کړی او ددی سرپرستی د جامع جومات امام چې نه یوازی خطیب بلکه پوځی منصبدار معلومیږی کوی .

بوډا عیسایی وویل : که هغه ووژلی شی دا به ښه نه وی ؟

یهودی شمتمن وویل : نه! بلکی نقصان به وی مسلمانان به په مونږ شک وکړی او د هغه په نیتجه کې به ټول ووژنی .

بوډا عیسایي وویل : دلته چې کوم یهودی او عیسایی کورنی دی د هغوی نجونی څه نشی کولای ؟

کوربه یهودی وویل : تاسی ښه پوهیږی چې ددی کار لپاره تربیت ضروری دی زمونږ نجونی قربانی ته تیاری دی خو ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا عیسایي وویل : تاسی دا ضروری بولی چې مسلمانان دی روحی او جسمی تربیت حاصل نه کړی ؟

کوربه یهودی وویل : هو ! خو ستاسی اراده څه ده ؟

بوډا عیسایي وویل : مسلمانان په خپلو کې د مذهب ، ژبی او قوم په نامه یو له بل سره جنګول ، دا د هر چا کار نه دی ویرا په ډیره اسانی سره کولای شول خو اوس مونږ مجبور یو چې دوه نجونی ددی کار لپاره را پیدا کړو .

کوربه یهودی وویل : وخت نشته تاسی پوهیږی چې د رمله د جګړې څخه څومره میاشتی تیری شوی چې په هغی کې سلطان صلاح الدین ایوبی ماتی وخوړه خو که دا حقیقت راسره قبلول کړی چې ماتی د هغه په عزم او احساساتو باندی هیڅ اثر ونه کړ بلکی هغه نوی پوځ تیار کړ ، د مصر قاهری څخه چې کوم خبرونه دلته رارسیږی هغه ښه نه دی سلطان صلاح الدین ایوبی سپرو ته د زینونو ترلو حکم کړی خو دا معلومه نه ده چې کوم لور ته بریدکوی او د هغه ورور الملک العادل ته له دمشق څخه مرسته رسیدلی ده ، هغه بادشاه بالډون ته داسی ماتی ورکړه چې دومره موده کې هغه ځان سمبال نشو کړای .

په دی هم ښه پوهیږی چې د مسلمانو سرتیرو د غلچکی بریدونو څخه زمونږ د پوځ خوراک او څښاک هیڅ څه هم محفوظ نه دی که دلته هغوی هډه جوړه کړی نو بیا خو ...

په دی حالاتو کې دا طریقه ګټوره نه ده چې روزل شوی نجونی دلته راوستل شی او د مسلمانانو تر منځ دښمنی پیدا کړی او د هغوی اخلاق خراب کړی .

زه خپلو چارواکو ته حیران یم چې هغوی دلته نجونی رالیږی !

بوډا عیسایي وویل : بیا څه کول په کار دی ؟

کوربه یهودی توره پورته کړه او وی ویل د مسلمانانو سرونه د تنو څخه غوځول او ددی څخه وړاندی خپل مال او دولت له دی خای څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پټه د ویستلو کوښښ کول زه دا هیله لرم چې صلیبی بادشاه به کومه سیمه راکړی چې هلته وواسیږو او مالی نقصان به پوره کړه .

زه چې یهود یم د هیکل سلیمانی په خاطر د خپل کور تباه کولو ته تیار یم .

بوډا عیسایي وویل : د دی سیمې د تباه کولو لپاره څه پکار دی پداسی حال کې چې دا کار یوازی پوځ کولای شی .

کوربه یهودی وویل : پوځ شته د صلیبیانو بادشاه بالډون پینځه شپږ میله لری ددی ځای څخه پراو اچولی دی او تاسی ته معلوم دی چې پوځیانو د خپلی ماتی څخه وروسته په راګرځیدو کې د مسلمانانو ټولی سیمې له خاورو سره خاوری کړی نو حمص هم تباه کولی شی .

که ستاسی خوښه وی زه نن راونیږم او د صلیبیانو بادشاه بالډون ته وایم چې دا سیمه د دوی لپاره څومره خطرناکه ده !

بوډا عیسایي وویل : ددې سیمې د خاورو سره خاوره کیدلو مقصد دا دی چې دلته به یو مسلمان ژوندی نه پاتی کیږی او نجونی به پوځیان د ځانونو سره بیایی ...

مونږ ټول د کوربه د نظر سره موافق یو او د هغه څخه غوښته کوو چې هغه دی نن شپه روان شی ټول راغلو کسانو په یوه خوله وویل .

کله چې یهودی د خپل دوه تنو ملګرو سره له خپل کور څخه ووتلو نو یو تن نابلدی په اس سپور ولیدلو چې د جامع مسجد د خطیب د کور په لور روان وه او دروازه یې وټکوله ، خطیب راووتلو، هغه ته یې هرکلی ووایه او بیا یې کور ته د ځان سره ننویستلو .

د ماښتن د لمانځه څخه چې کله خلک خپلو کورونو ته ولاړل پنځه او شپږ تنه پاتی شول بیا یې د مسجد دروازه بند کړه راغی بیا خطیب وویل : زما ملګرو ! دی ملګری د الملک العادل له لوری خبر راوړی چې سلطان صلاح الدین ایوبی په قاهری کې په خپلو سپرلیو زینو نه اچولی دی تاسی د سرتیرو روزنکی استاذان یاست خپل کار تیز کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هم په هغوی صلیبانو چې ستاسی خوا ته یې پراو اچولی غلچکی بریدونه وکړی چې په ارام شپی ورځی تیری نه کړی ..

او دا هدایت یې هم کړی چې صلیبیانو د مسلمانانو سیمی تباه کړی دی داسی نه چې په حمص یرغل وکړی تاسی باید پوره پام وکړی .

خطیب یو تن ته وظیفه ورکړه چې د صلیبیانو د پراو نقشه او حالات معلوم کړی .

* * *

په حمص کې د تبریز کورته احوال رسیدلی وو چې هغه سیلاب وړی او آس یې هغوی ته وسپارلو- په کور کې ډېر زیات غم او خفګان وو او ټول ډېر اندیښمن وه چې یو دم تبریز د یوی حسینی اوښایسته نجلی سره کورته راننوت هغوی د ډېری خوشحالی څخه په ژړا شول او ټولو په غیږ کې ونیولو.

په دی وخت کې تبریز او ویرا په داسی حال کې کلی ته راننوتل چې ویرا تبریز په شاه اړولی وه ، په لاره کې اوبه وی خو خوراک یې هیڅ نه وکړی ، ویرا خو د صیلبیانو شهزادګی وه او هیڅکله یې په پښو سفر نه وکړی خپل کور ته چې ورسیدل نو دروازه یې وټکوله ورور یې دروازه خلاصه کړه ، د هغوی دا یقین نه راتللو چې تبریز به بیا ژوندی راشی خو هغه راغی ټول د ډېری خوشحالی څخه په ژړا شول ټولو په غیږ کې ونیولو او هغوی ورته خوراک او څښاک کیښوده او دوی ورته خپله قصه کوله .

ویرا تبریز ته وویل : څرنګه چې تاسی د کورنی غړی خوشحاله شول زه هم غواړم د خپلوانو څنګ ته ورشم .

تبریز وویل : ډیره ښه ده !

هغوی دواړه د هماغه یهودي کورته چې د مسلمانانو په خلاف د صلیبیانو او یهودیانو مرکز وو روان شول ، تپه تیاره وه په لاره کې ویرا ودریدله او تبریز ته ور غاړی شوه بیا یې په ژړا ژړا وویل: زمونږ مقصدونه سره جدا دی خو بیا به هم په یو مور کې سره یو خای کیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما جسم او روح سره جدا وو خو ستاسی په برکت سره یو خای شول او زه په دی هم نه پوهیدلم چې مینه او محبت څه وی ؟ هغه تاسی راکړ .

په زړه کې خو زه ستاسی یاد د ځان سره وړم فکر کوم چې ته به ما هم هیره نه کړی .

تبریز وویل : زه تا هیڅکله نشم هیرولی ما تا ته وویل چې ته تر اوسه د یو باطل دین پیروی کوی .

زه به ستا تر مرګه انتظار کوم .

تبریز په امانت کې خیانت ونه کړ او د سفر په دوران کې د ویرا د هغه سره مینه پیدا شوه او تبریز هم په زړه کې ځای ورکړ خو په لاره کې ددی څرګندونه کړی اوس یې په زړه باندی لویه تیږه کیښودله او هغه یې یهودی ته وسپارله .

کله چې یې د یهودی کور ته ورورسوله نو هغه په کور کې نه وٴ او بوډا عیسایی ویرا د خپلی سینی سره ولګوله او تبریز ته یې د شپی نیرولو وویل خو پاتی نشو او د هغه ځای څخه د مسجد په لوری روان شو دروازی بندی وی هغه وټکوله دروازه خلاصه شوه او هغه مسجد ته ورننوت .

* * *

پدی ورځو کې د حمص یهودی سوداګر د خپلو ملګرو په مشوره باندی د صلیبیانو بادشاه بالډون ته ورغی چې په حمص باندی حمله وکړی او مسلمانان ټول له تیغه تیر کړی. کله چې هغه د صلیبیانو مرکز ته ورغی بالډون خپله موجود نه وو، سالارانو ورته وویل چې ستاسې خبره سمه ده خو مونږ پرته د هغه د اجازی څخه څه نشو کولای - تاسې احوال اخلی کله چې هغه راغی نو بیا ورته راشی هغه به درسره خپله خبره وکړی خو دومره درته ډاډ درکوو چې ستاسې دا کار کیږی .

* * *

په قاهره کې د سلطان صلاح الدین ایوبی څو میاشتی وشوی، هغه د جګړی لپاره ښه پوره تیاری ونیوه او بیا د دمشق په لوري را روان شو. هغه غوښتل لومړی دمشق ته ولاړ شي هلته ټول حکومتی چاری سمی

(c) ketabton.com: The Digital Library

او منظمی کړی او بیا په حمات کې له الملک العادل سره وګوری او په ګډه د راتلوونکی په هکله پلان جوړ کړي ، د قاهری څخه سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر په چټکتیا سره راووت او مخ په دمشق را روان شو خو په لاره کې ورته د شمالی شام او کوچنی اسیا د قار احصار د سیمی د والی عز الدین پیغام راورسیده. عز الدین د نور الدین زنګی د امیرانو له ډلی څخه وو چې هغه ته د شمالی شام او کوچنی اسیا د قار احصار برخو امارت سپارل شوی وه. د هغه سره په پوله او سرحد باندی د ارمنستان هیواد پروت وو چې د هغې حاکم ابن لامون وو. هغه څو ځلی عزالدین ته وویل چې راځه او د صلیبیانو سره اتحاد وکړه خو هغه نه منله. بلاخره ابن لامون د صلیبیانو په اشاره په پوله او سرحد باندی حملی پیل کړی تر څو هغه مجبور کړی چې اتحاد وکړی یا دا چې خپل ولایت خوشی کړی .

عز الدین سلطان صلاح الدین ایوبی ته پیغام واستولو: زما محترم مشر د مصر او شام سلطان صلاح الدین ایوبی ! پر تاسی او په ټولو مسلمانانو دی د الله تعالی رحمت وی ، زما په وفاداری باندی شک ونه کړی ما تل د خپل لوری په صلیبیانو لاره بنده کړی ټولی سیمی او د وړاندی تګ لاری زما د ملګرو تر نظر لاندی دی ، صلیبیان زما د لری کولو لپاره د ابن لامون نه کار اخلی او تاسی ته ښه معلومه ده چې زما پوله د هغه د سیمی سره یوځای کیږی چې د ارمینیانو ده او هغو زمونږ په سرحدی پوستو یرغلونه پیل کړی دی او تاسی ته خبر درکوم چې ما سره پوځ ډیر کم دی صلیبیانو او ارمنیانو ما ته دوه ځله استازی د قیمتی ډالیو یو سره رالیږلی او هغوی دعوت راکړی چې زه د هغوی ملګری شم او ستاسی په خلاف وجنګیږم او د انکار په صورت کې یې د یرغل کولو ګواښ راته هم کړی دی .

که زما په ځای بل څوک وایی د خپلی ځمکی د ساتنی په خاطر به یې د هغوی دعوت قبلولو ځکه دا سیمه دومره لری ده چې مرسته هم په وخت نه رارسیږی خو ددی سره سره د هغوی د بلنی په ځای می د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی هر څه رد کړی او خپله می په الله جل جلاله توکل کړی زه خپل خان او مال قربانوم خو د صلیبیانو سره ملګرتیا نه کوم .

او که دا وکړم نو الله تعالی ، نورالدین زنګی او نورو شهیدانو ته به څه خواب ورکوم ، د لومړی قبلی د ازادی پخاطر می ډیره قربان ورکړی ده ... ما ته دا معلومه نه ده چې ستاسی سره کوم پروګرام دی او ددې نه خبر نه یم چې د رمله پیښی څخه وروسته تاسی په نوی تنظیمولو او نورو کارو مصروف یاست اوپه دی هم پوهیږم چې ښاغلی الملک العادل زما د مرستی کولو وړ نه دی یوازی او یوازی د خپل احوال څخه می خبرولی که تاسی دا لازم ګڼی چې دا سیمه پریږدم او د خپل پوځ سره ستاسی څنګ ته درشم او که نه ما ته څه هدایت کوی ؟

سلطان صلاح الدین ایوبی چې کله دا پیغام ولوست هغه وخت یې خپل پوځی قوماندانان راوغوښتل ورته یې وویل تګ لاره بدله کړی اوس به د ابن لامون په سیمو یرغل کوو .

قارا حصار زما د محترم استاذ نورالدین زنګی شهید نښه ده او د عزالدین په ژبه یې را باندی غږ وکړ زه هغه یوازی نه پریږدم تر څو د اسلام د سپیڅلی دین سره وفاداری وکړی .

یو قوماندان وویل : ښاغلی سلطان ! د حقایقو په رڼا کې مونږ ښه فیصله کولی شو .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : حقایق دا دی چې مونږ وړاندی دمشق ته ولاړ شو او د هغه ځای د حالاتو نه ځانونه پوره خبر کړو خو هلته په تګ سره ابن لامون په تل خالد باندی حملی کوی او څرنګه چې عزالدین د هغه مخه نشی نیولای او وړاندی حلب دی تاسی ټول الملک الصالح اود هغه مشاورین ښه پیژنی هغوی د معاهدی پابند دی چې زمونږ سره یې کړی ده خو ترون د وسپنی دیوال نه دی چې مات نه شی هغوی به ضرور د صلیبیانو سره یو ځل بیا دوستی کوی او زمونږ په خلاف به میدان ته راوځی نور حلب صلیبیانو ته نه ورکوو او عزالدین یوازی نه پریږو .

(c) ketab.com: The Digital Library

* * *

صلیبی جاسوسانو د سلطان صلاح الدین ایوبی نقل او حرکت کتلو او خپلو چارواکو ته یې پرله پسی خبرونه ورکول چې د هغه په رڼا کې یې خپل پوځی پوستی او هډۍ مضبوطولی- کله چې د مسلمانانو مجاهدین د دمشق د لاری نه په بل لوری روان شول نوصلیبی قوماندانانو ته خبر ورسیدو هغوی وویل : سلطان صلاح الدین ایوبی خپل د خوښی په میدان کې جګړه کول غواړی .

* * *

یوه میاشت او څو ورځی د هغوی په حمص کې له اوسیدلو وروسته یو شپه چې په حمص باندی د بالډون له لوری حمله کیدله ویرا د تبریز کورته ورغله او د هغه د مور اوخویندو سره یې خبری اتری پیل کړی چې تبریز راغی او هغه ته یې اشاره وکړه ، هغه پوه شو او د کور څخه ووت هغه ځای ته ولاړ کوم ځای ته چې ویرا او هغه به سره کتل لا ناست نه وو چې ویرا ور ورسیدله.د هغه لاس یې ونیوه د ویرا لاس تود وو نو تبریز وویل : ناروغه خو نه یې ؟

په دی وخت کې دوه دری اوازه وشول وېرا ویرا ...

تبریز پوښتنه وکړه دا څوک دی ؟

ویرا په ویریدلی لهجه وویل : زه ستاسی د لیدلو څخه منع کړی شوی یم نو ماپسی ښایې راغلی وی راځه له دی ځایه وړاندی څو د هغه غره په لمن کې ونی او د اوبو چینه ده هلته به کینو او په ډاډه زړه به زړه خواله وکړو .

تبریز وویل : ښه ده !

کله چې هلته دواړه ورسیدل نو د سپرلیو او د خلکو چیغی تر غوږو شوی نو تبریز وویل : ویرا دسپرلیو د پښو او د خلکو چیغه می تر غوږو کیږی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرا په خندا وویل : مونږ چې اوس چیرې یو دا د یو ناو خوله ده او هلته چې کوم باد په ونو او پانو لګیږي د هغه اواز دی ، ستا غوږونه هسې بریږي بیا مرګ هم په نیټه دی مه ویریږه زه در سره یم .

هغې نه غوښتل چې تبریز د خپل کور، کلی او وطن تباهی پخپلو سترګو وګوری او بیا خفه شي ځکه چې ویرا په هغه باندې زړه بایللی وه نو نه یې هغه پریښودلی شو او نه یې صلیب .

ویرا وویل : زما د زړه سره کینه !

دواړه کیناستل ویرا هغه په خپل غیږ کې ونیوه او د هغه په عقل یې قبضه وکړه !

* **

کله چې د صلیبیان بادشاه بالډون خپلې قرار ګاه ته راغی او یهودی سوداګر خبر شو نو هلته ورغی او د حمص په هکله یې ورسره خبره وکړه چې دلته د صلاح الدین ایوبی پوځیان راغلی ، خلک روزی او کیدای شي دا زمونږ لپاره ډېر زیات خطر شي نو بالډون ورسره پلان جوړ کړ چې په فلانی شپه به مونږ حمله کوو تاسې خپل یهودیان او عیسایان د شپې په پټه وباسی چې مسلمانان خبر نشی .

کله چې بوډا عیسایی او سوداګر یهودی دا خبر نورو ملګرو ته وکړ نو ویرا وویل: زه خپل احسان کوونکی په هیڅ صورت داسی طوفان ته نشم پریښودی، هغوی ویرا ته وویل چې ته د صلیب سره خیانت کوی که هغه دی خبر کړ نو ټول مسلمانان خبریږي او دا به بیا زمونږ او تاسې لپاره تر ټولو خطرناکه معامله شی .

یو عیسایی وویل : د مار بچی ساتل د هوښیاری عمل نشی کیدای .

یهودی شتمن وویل : دلته دوه کورنی داسی شته چې زما ورسره ښی اړیکی دی او تل یې په بدو حالاتو کې ماسره مرسته کړی ده زه به هغوی نه خبروم ځکه مسلمانان به زمونږ دوستان وی خو په حقیقت کې زما او ستا د دین دښمنان دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرا په غصه وویل : زه د هغه ژوند غواړم څکه هغه زه د مرګ له خولی څخه راخلاصه کړم !

یهودی وویل : مونږ هغه ته دومره دولت ورکولو چې هغه یې تصور نشو کولای خو هغه وویل ما خپل مسئولیت پوره کړی او هغه زمونږ دښمن دی او مونږ د هغه !

ویرا په لوړ اواز وویل : زه هغه دښمن نه ګڼم ما هغه یوازی داسی انسان ولیدلو چې ما ته یې په بد سترګو ونه کتل خو په تاسی کې څوک دی چې ما ته یې نیت ښه وی ؟

زما په سترګو کې خپلو څیرو ته وګوری !

یو عیسایی وویل : ته یوازی تبریز بچ کول غواړی خو هغه به څرنګه بچ کړای شی که ته هغه ته وایی چې څه کیدونکی دی نو ټول به خبر کړی چې بیا زمونږ ژوند په خطرکې پری وځی .

ویرا ورته وویل: زه دومره بی عقله نه یم چې د خپل محبوب لپاره ټول مسلمانان خلاص کړم تاسې خپل کار وکړی او بیا وګوری چې څه کیږي ؟

***

د صلیبیانو بادشاه بالډون په هماغه ټاکل شوی شپه کې خپل پلی او پیاده پوځ رامخکې کړ او د حمص ښار ته راغلل تر شا ورپسی سپاره راورسیدل، هغوی کلی محاصره کړ او بیا پلی پوځ کورونو او کلی ته ننوتل، ډېر کسان د خوب په حالت کې ووژل شول، څوک چې راویښ شول هغوی ښه مقابله وکړه او د شهادت جامونه یې وڅښل ، کورونو ته آورونه واچول شول- ماشومان ، بوډاګان ، ښځی او نور ټول له مخی ووژل شول یوازی پیغلی او ښځی هغوی له ځان سره بوتلی .

پدی توګه د صلیبانو یو ځل بیا د خپلی ماتی غچ او انتقام د مظلومو خلکو څخه واخیست او ټول حمص یې په کنډوالو بدل کړ.

***

سهار چې لمر راوختلو نو ویرا تبریز ته وویل : وړاندی پوځی پراو کې زما دوه ملګری او خپلوانی د صلیبیانو بادشاه بالډون خاصی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتګاری دی چې ډیر وخت می نه دی لیدلی غواړم هغه وګورم هیله لرم چې ماسره ولاړ شی .

تبریز وویل : ډیره ښه ده !

ویرا د پیردارانو د قوماندان څخه د صلیبیانو بادشاه بالډون د خیمی پوښتنه وکړه چې هغه ورسره یو تن ملګری کړ او هغه یې د بادشاه خیمی ته ورسوله د بادشاه ساتونکو د څه پوښتنو وروسته ویرا پریښودله چې خیمه نه بلکی یوه مانۍ وه .

د صلیبیانو بادشاه بالډون د څه وخت وروسته تبریز وغوښته ورته وی وویل : دا نجلی غواړی له ځان سره دی وساتی مونږ ددی غوښتنه نشو واپس کولای نو ته دلته د ویری د احساس څخه پرته د یو معزز میلمه په صفت واوسیږه .

تبریز وویل : ما ته د تګ اجازه راکړی په کور کې به می مور او خویندی انتظار کوی ؟

ویرا وویل : ما ځان له مه پریږده ! زه تاسی سره دوکه نه کوم په دی حقیقت به وروسته پوه شی ؟

تبریز وویل : د ویرا غوښتنه زه هم نه ردوم خو په دی شرط چې خپل دینی مناسک ادا کړم .

ویرا وویل : ته خپل عبادت کولای شی .

***

د عز الدین استازی د سلطان صلاح الدین ایوبی څواب ورسولو او هغه د پیغام له مخی عزیز الدین ابن لامون سره وکتل او ورته وی ویل : زه تاسره دوستی کوم خو چې زما عزت تر پښو لاندی نشی .

ابن لامون وویل : مونږ هم غواړو چې ستاسی وقار اوعزت پر ځای پاتی شی .

د هغه څخه څو ورځی وروسته د قارا حصار سره نږدی سلطان صلاح الدین ایوبی خپلی خیمی ودرولی د هغه پوځ ستړی وُ خو په ارام یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت نه ضایع کولو او د ځان سره یې وویل کیدائ شی زمونږ د ارام په نتیجه کې ابن لامون خپل ملګری راوبولی او بیا سخته مقابله وکړی .

نو سلطان صلاح الدین ایوبی ددی خطر له مخی د سهار څخه مخکی خپل پوځ ته د یرغل لپاره د روانیدو حکم وکړ او د استخباراتو د راپور په رڼا کې یې قدم پورته کړ ، پوځ یې په دری برخو وویشلو او د دری لورو یې په ارمنی خاوره یرغل وکړ په لږ وخت کې هغوی ټولی سرحدی پوستی او کلا ګانی ختمی کړی او بیا یې په مرکزی کلا باندی حمله وروړه ، خپله هم ددی ډلی سره ملګری وو چې د نهرالاسود له لوری د خپل وراره فرخ شاه په مشری کې چې د جګړې تکړه قوماندان وه په خپل اس سپور روان وو .

نهرالاسود د ارمینیانو د هیواد سرحدی پوله وه او په هغه دکښتیو پل جوړ شوی و او ددی سیند په غاړه د هغوی مرکزی کلا مخاضته الاحزان وه چې ابن لامون په هغه کې اوسیدلو هغه وخت یې د خوب څخه سترګی پرانستی چې سر تیرو مجاهدینو د کلا دیوالونو ته زینی کیښودی او په منجنیق یې دروازه والوزوله او کلا ته ننوتل، ټول پوځ یې تسلیم کړ منډه یې کړه او ابن لامون یې ژوندی ونیوه .

د سهار له لمانځه څخه وروسته ابن لامون د سلطان صلاح الدین ایوبی په وړاندی ودرول شو بیا یې عزالدین راوغوښت ورته وی ویل دده په باب تاسی فیصله وکړی .

د عزالدین وویل : ابن لامونه تش په نامه واکمن وی او خپل نیمایی پوځ به تاسی ته سپاری ، په کال کې به .... جزیه ورکوی ، خپل پوځ ته به امر کوی چې په خپلو لاسونو به کلا ورانه کړی چې نوم او نښان یې پاتی نشی .

ابن لامون وویل : ماته ستاسی هر ډول شرط منظور دی .

یوه ورځ د صلیبیانو یو جاسوس خپل بادشاه بالډون ته خبر راوړ چې سلطان صلاح الدین ایوبی د تل خالد په لور را روان دی او په هغه خای یرغل کوی څرنګه چې بالډون ته دا سیمه ښه معلومه وه نو خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځ ته يې د مصافه غرونو په لوری د حرکت حکم وکړ او ورته وی ویل ستاسی مقابله به د مسلمانانوسره وی نو په میړانه وجنګیږی او خپل بدل واخلی .

بیا خپلی خیمی ته راغی او ویرا ته يې وویل : زماسره په دی ځای کې بی شمیره نجونی دی خو ته یوازنی نجلی يې چې زما په زړه دی قبضه کړی او ته چې زما سره په خوا کې وی نو روحانی سکون احساسوم .

ویرا په ډاګه ورته وویل : که د روحانی سکون خبره وی نوما ته ددی مسلمان سره په ملګرتیا کې په لاس راځی چې د هغه ټوله کورنۍ مونږ د خپل پوځ په لاسونه ووژله .

د صلیبیان پادشاه بالډون په خنداووویل : ستا هم روح شته ؟ ستا هم ضمیر شته ؟

د شپی لخوا د مسلمانانو واکمنان د ګناه کفاره اداء کولی شی ؟

ویرا وویل : ستاسی په وړاندی زما بدن دی خو د تبریز په وړاندی زما روح دی .

د صلیبیانو بادشاه بالډون خپل ساتوونکی ته وویل : هغه مسلمان چې ویرا ورسره ناسته پاسته کوی په پښو او غاړی کې زولنی واچوی خوراک او څښاک دومره ورکوی چې ژوندی پاتی شی او هر سهار يې زما وړاندی حاضروی او دوه دری ، دُری يې وهی بیا يې ویرا ته مخ کړ وی ویل : ده ته ستا د غلطو خبرو سزا ورکوم چې ما سره دی کړی .

دوه دری ورځی وروسته يې چې تبریز ولیدلو نو په زور زور يې و ژړل .

بیا د بالډون خوا ته ورغلله په پښو کې ورته پری وتله او وی ویل : زه د خپلی خبری بخښنه غواړم او څه چې وایی هغه به کوم خو تبریز پریږده .

د صلیبیانو بادشاه بالډون خپل ساتوونکی ته وویل : د تبریز زولنی پرانځی او په زخمونو باندی ورته پتی ولګوی .

بالډون څه وخت وروسته یوه شپه چې د ویرا حسن او ډیرو شرابو څښلو مست کړی و وویل : که زه د تبریز په څیر د سلطان صلاح الدین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوبی پښو او لاسونوته زولنې واچوم او ستا په وړاندی یې ودرم نو ته به ومنی چې زه دومره بوډا نه یم لکه څرنګه چې ته فکر کوی !

ویرا وویل : بیا به زه سلطان صلاح الدین ایوبی ته وایم چې زه خو ملکه یم او خپله توره زما په قدمونو کې کیږده!

بالډون وویل : دوه ورځی وروسته به دا ورته وښایم .

ویرا په خندا وویل : داسی زر ممکن نه دی .

د صلیبیانو بادشاه بالډون وویل : ته نه ګوری چې سلطان صلاح الدین ایوبی زما د قدمونو په وړاندی پراو کړی دی ، مونږ به د هغوی په پراو د هر لور څخه ناڅاپی یرغل کوو او هغوی ته به ددی موقع نه ورکوو چې یو هم توره پورته کړی او ددی یرغل مشری به ستا د زلفو مین کوی که ستا خوښه وی زما سره تللی شی او هغه څه چې دی اوس وویل په عمل کې پیاده کړی !

ویرا وویل : زه ستا سره تلل غواړم .

ویرا د لمر راختلو وړاندی تبریز ته ورغله په هغه وخت کې بالډون ویده وو او تبریز په مصلی ناست وو هغی ورته وویل : دډیرو خبرو اترو وخت نه دی زه نن ستا د احسان بدله او ستا د محبت ځواب درکول غواړم زه چې درنه څه وایم هغه په خلاصو غوږونو واوره او په هغه عمل وکړه له ما څخه پوښتنه هم مه کوه ، زه ډیره ګناهګاره یم خپل ټاټوبی حمص ته مه څه هغه اوس د خاورو سره خاوری شوې دی هیڅ انسان به په سترګو نه درځی یوازی د هغوی هډوکی به دی تر سترګو سترګو کیږی .

نو که غواړی خپل غچ واخلی نو نن تیاره ماښام د پراو څخه د غرونو په لاری د وتلو کوښښ وکړه او سلطان صلاح الدین ایوبی ته ووایه چې سبا شپه ناڅاپی د څلور لوری په تاسی یرغل کیږی او دا یرغل په دی ډول دی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور ما ته مه ګوره او که نه نو له دی ځای به روان نه شی ، ما خو تاته ویلی وو چې زمونږ سفر جدا جدا دی او نن له دواړه خپل خپل سفر پیل کوو .

د تبریز او ویرا د سترګو څخه اوښکی روانی او سره جداشول خپلو خیمو ته ولاړل ، مابښام چې تیاره ښه خپره شوه نو تبریز د سلطان صلاح الدین ایوبی په لوری روان شو سهار په لمانځه ولاړ وه چې هغه ورورسیدلو او یو رکعت لمونځ یې ورسره په جماعت وکړ بیا هغه د خیمی لوری ته راروان وو چې مخ ته یې ودریدلو وی ویل : ښاغلی سلطان ! زه د صلیبیانو د پراو څخه راغلی یم نن شپه ستاسی په پراو یرغل کیږی ددی پروګرام له مخی ...نو تاسی ورته تیار اوسی .

د صلیبیانو بادشاه بالډون د شپی په دریمه برخه کې د سلطان صلاح الدین ایوبی په پراو یرغل وکړ ، ګوری چې په خیمو کې هیڅوک نشته حیران شو څرنګه چې مسلمانانو خپلی خیمی له وچو ښو او بوټو څخه ډکی کړی او په سر یې ورته تیل شیندلی وو او خپل پوځ یې په ټولو لورو خایونو کې په کمین کې کینولی وو .

آور غورځوونکی غشی راغلل او خیمو یو د م آور واخیست ټوله هوا آور ونیوله، هیڅ انسان او سپرلی ژوندی پاتی نشوه د صلیبیانو بادشاه بالډون پاتی پوځ د حملی لپاره راولیږلو هغه غشی ویشتونکو ووژل ، بیا سلطان صلاح الدین ایوبی عمومی حمله وکړه او بی شمیره پوځیان مړه او زخمیان شول او د صلیبیانو بادشاه بالډون د نیولو په حال کې وتښتیده .

سلطان صلاح الدین ایوبی الله تعالی د یوی لوی ناکامی څخه وساتلو او هم یې د رملی ماتی ورته په کامیابی سره بدله کړه. پوځ دومره خوشحاله او جذبه یې را ژوندی شوه چې د مخکنی ماتی اثرات یې له زړونو څخه ووتل .

دا جګړه او د مسلمانانو فتح د اکتوبر په میاشت ۱۱۷۹ میلادی (۵۷۵ هجری) کې سرته ورسیده .

(c) ketab.com: The Digital Library

کله چې زوی مړ کیدلو

یوه ورځ میرمن رضیع ته خدمتګاری خبر ورکړ چې د هغی لور شمس النساء ستاسی لیدلو ته راغلی ده ، هغه حیرانه شوه خکه شمس النساء هغه وخت له دی ځخه جدا شوی وه چې د هغی عمر اته کاله وه خو اوس د هغی عمر پنځلس کالو ته رسیدلی وه نو د سترګو ځخه یې اوښکی روانی شوی او وی ویل هغه د څه لپاره راغلی ده ؟

خدمتګاری وویل : محترمی ! ستاسی د لیدلو لپاره او کیدای شی د تل لپاره ستاسی خوا ته راغلی وی .

میرمن رضیع وویل : هغی ته ووایه چې ولاړه شی د خپل باغی ورور خوا ته ! زما مخ ته دی نه راځی .

خدمتګاری وویل : محترمی ! شمس النساء هغه وخت کوچنی وه چې ورور یې له خان سره روانه کړه هغه معصومه په څه پوهیدله چې هغه چیرته بیایی ؟

میرمن رضیع وویل : زه پوهیږم هغه ورور رالیږلی او زه په دی هم پوهیږم چې ولی یې رالیږلې زما زوی د الله جل جلاله او د هغه د پیغمبر له لاری نه بی لاری شویدی .

میرمن رضیع د سلطان نورالدین شهید میرمن وه کله چې هغه مړ شو نو چارواکو او او ځینو پوځی قوماندانو د هغه زوی الملک الصالح چې عمر یې دولس کاله ؤ په تخت باندی کینولو .

ځینو واکمنانود خود خپلواکی اعلان وکړ او د خلافت ځخه ازاد شول او د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف په محاذ کې ودریدل په هغه وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبی په مصر کې وه .

په باغی چارواکو باندی د صلیبیانو اغیزه وه نو له دی امله یې په عیش او عشرت کې ژوند تیرول خوښول او صلیبیانو د نجونو ، سرد او سپینو په وسیله ورځخه ایمان اخیستی وه او د هغوی په وسیله یې د مسلمانانو د نظام د ختمولو هڅی پیل کړی له دی ځخه صلاح الدین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوبی خبر شو نو هغه اوه سوه سپاره د خان سره واخیستل او دمشق ته راغی خلکو تود هرکلی ورته د دمشق څخه بیرون وویلو، او د ستری محکمی لوی قاضی ورته د دمشق د دروازی کیلې ورکړه ، د الملک الصالح په پلوی څه پوخ ورسره جګړه وکړه خو سرتیرو مجاهدینو ورته ماتی ورکړه او شپی شپی الملک الصالح ، چارواکی او دری تنه قوماندان د خپل پوخ سره له دمشق څخه حلب ته وتښتیدل او خپله خور یې هم له خان سره بوتلله هغو والیانو چې ازادی اعلان کړی وه په هغوې کې ګمشتګین د حرن او سیف الدین غازی د موصل په خاص ډول د یادونې وړ دی .

الملک الصالح حلب خپل پایتخت وګرځولو د ګمشتګین او سیف الدین غازی د پوځیانو ګډ نظامی مرکز او پراو وو صلیبیانو د نورو چارواکو سره خپل کسان د مشاورینو په صفت وګمارل .

د سلطان نورالدین شهید کونډی په دمشق کې هستوګنه غوره کړه او د نجونو لپاره یې د ښوونی او روزنی یو لوی مرکز جوړ کړ چې د ضرورت په وخت کې د مجاهدینو سره د بی دینو په خلاف څنګ په څنګ ودریدلی .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل د استخباراتو غړي حرن ، موصل او حلب ته ولیږل هغوی ورته دا خبر ورکړ چې ددوی په خلاف جنګی تیاری کیږی نو هغه خپل استازی ددی سیمی واکمنانو ته ددی پیغام سره واستول چې د اسلام د سپیڅلی دین د سر لوړی په خاطر سره یو شی او د دښمنانو پلانونه د خاورو سره خاوری کړی

خو هغوی د خواب ورکولو څخه پرته د دروازی څخه استازی وشړل، ګمشتګین هغه استازی بندی کړ

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د مشق څخه روانیدو نو د سلطان نورالدین شهید کونډه په خپل اس سپره تر یو میل پوری یې ورسره ملګرتیا وکړه او د رخصیدو په وخت کې یې ورته وویل ښاغلی سلطان ! که زما زوی سنامی د توری مخ ته راغی نو دا هیر کړه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زوی دی هغه غدار دی او که د چا له لاسه ووژل شو نو هغه دفن نه کړی او ځناور ته یې واچوی .

په دی باندی یې د سترګو څخه اوښکی روانی شوی .

بیا یې د هغه لاس ونیولو او ښکل یې کړ او وی ویل : الله تعالی دی ستاسی فتح نصیب کړی !

له همدی ورځی څخه د مسلمانانو په منځ کې اخ او ډب پیل شو او دا د هغه پلان له مخی چې صلیبیانو جوړ کړی وو ترڅو ددوی مادی او انسانی ځواک ختم شی او څو ځله یې د حسن بن صباح د ترهګرو په وسیله په سلطان صلاح الدین ایوبی او نورو لوړ چارواکو بریدونه وکړل خو الله تعالی هغه ناکام کړل .

مسلمانانو تر څلورو کالو پوری په خپلو منځو کې جګړی وکړی چې ددی په پایله کې بی شمیره کسان شهیدان شول او د حق د لاری مجاهد شخصیت سلطان صلاح الدین ایوبی ته په هر میدان کې الله جل جلاله فتح ورکړله .

په وروستی جګړه کې سلطان صلاح الدین ایوبی حلب ته ورسیده او د هغوي دفاعی قلعه اعزاز یې تری ونیوله چې بیا الملک الصالح خپل خور شمس النساء د خپل استازی سره سلطان صلاح الدین ایوبی ته د صلح پیغام سره ولیږله او دا ورته ویل شوی وو چې د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه دی د اعزاز قلعه وغواړی .

کله چې هغوي هلته ورسیدل نو سلطان صلاح الدین ایوبی د شمس النساء په سر لاس کیښوده او ورته وی ویل : ما ته ستاسی هر وړاندیز منظور دی .

***

په ۵۷۷ هجری قمری کال د رجب په میاشت کې شمس النساء د حلب څخه د دمشق په لوری د مور لیدلو ته ولاړه او په دروازه کې ودریدله د اجازی اخیستلو لپاره یې خادمه ولیږله ، څرنګه چې هغې خندې وکړ نو شمس النساء پرته له اجازې کوټې ننوتله د هغې په ځیره او

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامو باندی خاوری او دوړې پرتی وی اوښکاره معلومیده چې د لوی سفر څخه راغلی ده .

رضیع حیرانه شوه چې پرته د اجازی یوه نجلی د هغی له دروازی سره ودریدله نو پوښتنه یې ورځنی وکړه څوک یې ؟

د شمس النساء د سترګو څخه اوښکی روانی شوی وی ویل : زه ستا بد نصیبه لور یم .

رضیع پاځیدله اور روانه شوه دواړه لاسونه یې خلاص کړل وی ویل : ته زما لور شمس النساء ....ته دومره لویه شوی یې ؟

بیا تم ودریده او غزیدلی لاسونه یې کښته پریوتل او د خولی خندا یې ورکه شوه ، دوه قدمه بیرته وروسته شوه بیا یې په غصه وویل : ولی راغلی یې ؟

شمس النساء په ژړا ژړا کې دواړه لاسونه خلاص کړل او وړاندی روانه شوه وی ویل : د دولس ورځو سفر ما په دری ورځو کې ووهلو او ستاسی د لیدلو لپاره راغلم .

رضیع وویل : نور یو قدم وړاندی رانشی ، زه هغه نجلی چې د صلیبیانو د سیوری لاندی لویه شوی وی نړدی نه پریږدم .

شمس النساء وویل : موری ! زما خبره واوره په ما چې کوم ګرد پروت دی هغه ته وګوره !

رضیع وویل : د هغه څخه د مسلمانو مجاهدینو د وینو بوی راځی چې زما د زوی د پوځ د لاس څخه شهیدان شوی دی .

شمس النساء ور وړاندی شوه او د مور په پښو کې پریوتله ، په ژړا ژړا یې وویل : ورور می سخت ناروغه دی هغه راته وویل: لاړه شه هغه د خان سره راوله او که نه راتله نو زما لپاره ورځخه د ګناهونو بخښنه وغواړه او دا هم ورته ووایه چې خپلی شیدی راته وبخښی .

رضیع وویل : زه به هغه ته شیدی وبخښم خو هغه وینه به ورته څوک وبخښی چې د مسلمان په نوم یې د مسلمان وینه تویه کړه ؟

(c) ketab.com: The Digital Library

شمس النساء وویل : موری ! هغه ستاسی یو زوی او د عظیم شخصیت نښه ده .

رضیع وویل : هغه د خپل پلار عظمت د صلیبیانوپه پښو کې واچولو .

بیا یې په لوړ اواز وویل : ایا ستا ته دی په هغه ذات قسم وی چې د ټولو کایناتو خالق او مالک دی اوس د هغه ترځنګ صلیبیې سلاکاران نشته او په حرم کې یې صلبیې اویهودی نجونی ؟

هغه اوس ځوان شوی کله چې په اس سپور شی نو هغه هم دا محسوسوی چې په شایې یو نارینه سپور دی نو حقیقت ووایه چې زما د زوی له دربار څخه د صلیب کرغیړن سیوری پورته شوی ! تا چې کوم د دولسو شپو او ورځو مزل په دری شپو کې وهلی نو زه به یې انشاء الله په یوه نیمه ورځ کې ووهم او د خپل زوی د ناروغي پوښتنه به وکړه .

شمس النساء وویل : هغه ددی وړ نه دی چې نجونو ته وګوری د هغه د ژوند لپاره دعا وکړی .

رضیع په ژړه غونی اواز وویل : زه د هغه لپاره د ښو او بدو دعا هم نه کوم .

شمس النساء وویل : مور هیڅکله خپل اولاد ته ښیرا نه کوی خو د هغی د زړه اواز ذوالجلال ذات هسی هم نه پریږدی .

رضیع وویل : د محشر په ورځ به زه د هغه بی شمیره شهیدانو د میندو ، خویندو او میرمنو په وړاندې د خپل زوی له امله سرټیټی یم .

زه د هغه شهیدانو ارواحو ته د پیرزوتی سلامونه وړاندی کوم او الله تعالی دی مونږ ته هم د شهادت مرګ په نصیب کړی .

شمس النساء په ژړا وویل : هغه اوس د خپلو ګناهونو بخښنه غواړی .

رضیع وویل : دا یوه دوکه ده ! ما ته معلومه شوی چې کله سلطان صلاح الدین ایوبی حلب ونیولو او هغه د تښتیدلو توان نه درلوده نو ته یې د ځینو سیمو د غوښتنی لپاره ورلیږلی او هغه د خپلی مهربانی له مخی څه سیمی تاته درکړی هغه خپله ولی نه ورتلو او خپله تورە یې د هغه په وړاندی نه اینبودله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمس النساء وویل : سخت زړی کیږمه !

رضیع وویل : د هر شهید مور چې په اوسنی جګړو کې د خپل اولاد وینا لیدو څخه بی برخه شوی نو په زړه باندی یې لویه تیګه اینبی ده . هغه په دی باندی شرمیږی چې ووایی کوم زامن یې چې د دښمنانو د ځنګولو لپاره لیږلی وه هغوی په خپلو کې سره ووژل شول نو ته ووایه ددی مسئولیت د چا په غاړه دی ؟ .... زما د زوی په غاړه !

شمس النساء وویل : محترمی موری ! هغه کوچنی وُ چې دښمنانو په چال کې ونښته .

رضیع وویل : کله یې چې شعور وینې شو نو زما خواته به راغلی وای ماسره به یې مشوره کړی وای چې څه وکړم ؟

لاړه شه ... لاړه شه ... که مینډی د احساساتو لاندی راشی نو د الله جل جلاله په لاره کې به څوک شهادت ته تیار شی .

شمس النساء وویل : ایا مینډی خپلی لورګانی داسی رخصتوی ؟

رضیع وویل : ته زما سره اوسیږه خو په دی شرط چې د خپل ورور نوم بیا وانخلی .

شمس النساء وویل : امکان نلری! کوم ورور چې زه لویه کړی یم د هغه نوم به ضرور اخلم .

رضیع وویل : ته د صلیبیانو دسیوری لاندی خوانه شوی یې دلته نجونو ته وګوره چې د اسلام په سپیڅلی دین باندی خانونه قربانوی . زه چې کله د روزنی په وخت کې هغوي رټم نو ددی څخه ویریږم چې ما ته دا و نه وایی چې خپل اولاد ته دی وګوره !

آیا ته دا حقیقت پټولی شی چې ستا ورور د صلیبی نجونو سره چې په حرم کې دی شراب نه څښی !

شمس النساء وویل : زه ددی څخه انکار نشم کولای .

رضیع وویل : خوراک او څښاک وکړه بیا دی خوښه چې خی او که نه ! خو که بیا دی هم د تللو اراده کړی وی ولاړه شه خو ورور ته دی ووایه نور د الله تعالی څخه وویریږه ، خپل دښمن وپیژنه ، ما درته

(c) ketab.com: The Digital Library

شیدی وبخښلی خو یاد ولره چې د شهیدانو وینه درته هیڅوک نشی بخښلی ، کاشکی ستاسی په سینه کې د صلیبیانو او یهودانو غشی لګیدلی وایی نو زه به په مندې مندې درغلی وایی او مړی به می د خپلی سینی سره لګولی او دمشق ته به می راوړی وایی او د خپل پلار تر څنګ به می خاورو ته سپارلی وایی او په فخر سره به می په هر خای کې ویلی وایی چې دا زما د شهید زوی قبر دی خو اوس به خلکو ته څه وایم .

د شمس النساء د سترګو څخه اوښکی روانی شوی ، د مور لمن یې ونیوله ښکل یې کړه او پورته شوه بیا یې وویل : طبیبانو د هغه د حالت په لیدو ویل چې دا د څو ورځو میلمه دی ، زه د هغه خوا ته ورځم په ناروغی کې به یې خدمت وکړم او د خوږولی حق به اداء کړم اوکه مړ شو نو خاور ته به یې وسپارم او وروسته بیا تاسی په قدمونو کې کینم .

رضیع وخندل بیا یې وپوښتل : د څه لپاره ؟

شمس النساء وویل : د الملک الصالح په بدل کې تاسی ته یو زوی درکوم چې د الله تعالی په لاره کې شهید شی او بیا د هغه په قبر باندی ودریږی او په فخر سره ووایی چې دا زما د شهید اولاد مزار دی زه پیر ته راځم زه پتې سترګی راغلی ووم خو اوس په غړولو سترګو څم الله تعالی مو حافظ او ناصر شه .

رضیع شمس النساء ته کتل چې له دروازی څخه ووتله بیا هغه پاڅیدله د دروازی په لور روانه شوه دروازه یې پرانستله .

رضیع بیا دروازه بنده کړه او په ژړا شوه په دی وخت کې خدمتګاره راغله ورته وی ویل : هغی څه خوراک او څښاک هم ونه کړ او ولاړه .

***

سلطان صلاح الدین ایوبی چې کله ابن لامون بی وسلی کړ او د هغه مرکزی کلا یې د پوځی بندیانو په لاس د خاورو سره برابره کړه چې پدی لښکر کې ورسره د ټرون سره سم د الملک الصالح پوځیان هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګری وه. وروسته له دی جګړې بیا سلطان صلاح الدین ایوبی بالډون ته ماتی ورکړه او هغه په ډېر بد حالت کې له میدان څخه وتښتیده ، ډېر کم پوځ یې خلاص شو دا د سلطان صلاح الدین ایوبی د استخباراتی اداری کارنامه وه .

د صلیبیانو د بادشاه بالډون دا دویمه ماتی وه ، له دی وړاندی هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی د ورور الملک العادل له لاسه هم همداسی ماتی خوړلی وه اوس د پورته کیدلو وړ نه وو خو هغه په دی محاذ کې یوازني صلیبی بادشاه هم نه ؤ بلکی نور بی شمیره بادشاهان هم وه چې په خپلو کې یو د بل دښمنان خو د ټولو دښمن صلاح الدین ایوبی وو نوله دی امله یې یو د بل سره مرستی هم کولی او د هر یو په زړه کې دا وه چې خپله ځانته سیمی ونیسی په همدی خاطر یوازي د الملک العادل او وروسته بیا د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف میدان ته راووت ، د هغه سره دوسایلو او پوځیانو کمی هم نه وه خو بیا هم د ۱۱۷۸ م کال د اکتوبر په میاشتی کې یې ماتی وخوړه .

د صلیبیانو بادشاه بالډون د څه وخت له تیریدو وروسته خپل پوځ او لښکر سره بیا راټول کړ او کله چې په دی خبر شوی چې سلطان صلاح الدین ایوبی د الملک الصالح د پوځ په مرسته یرغل وکړ او ابن لامون د هغه په وړاندی خپله وسله کیښوده او قارا حصار یې ورانه کړه نو هغه ته دا اندیښنه پیدا شوه که چیری مسلمانان سره یو خای شول په خپلو کې نو زمونږ خیر نشته، په همدی خاطر هغه یروشلم ته ولاړ ترڅو هلته یو ځل بیا د صلیبی واکمنانو کانفرانس راوغواړی او د راتلونکی په هکله پلان جوړ کړی .

پدی کانفرانس کې د صلیبیانو مهمو چارواکو ګډون وکړ ترڅو ټول په یوه خوله خپل کار مخ په وړاندی بوځي .

بالډون په کانفرانس کې وویل : ایا تاسې پدی خبر یاستی چې مسلمانان بیا سره یو خای کیږی ؟

(c) ketab.com: The Digital Library

تاسې الملک الصالح خپل ملګری بولی. حال دا چې هغه خپل پوځ سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورکړی .

فلپس اګستس وویل: د ابن لامون ماتی زمونږ ماتی ده، که چیری تاسې په هماغه وخت کې د ابن لامون سره مرسته کړی او په سلطان صلاح الدین ایوبی مو د شا لخوا برید کړی وی نو اوس به داسی نه حالت وو.

بالډون وویل: لکه څرنګه چې تاسې ته معلومات نشته چې سلطان صلاح الدین ایوبی ولی تل خالد ته وګرځیده همدارنګه ماته هم معلومه نشوه .

ګی آف لوزینان وویل: ستاسی د جاسوسی نظام ګډوډ او فلج دی کنه دا خو لوی لښکر وو- مونږ خو د جګړی له میدان څخه ډیر لرې وو.

بالډون وویل: زه په خپله غلطی اعتراف کوم چې یو مسلمان جاسوس زما سره وو او هغه ما بی ضرره انسان ګڼلو خو کله چې زه پری پوه شوم نو هغه می ونیولو او په بند کې می واچولو او بیا هغه د بندیخانی څخه وتښتدلو او سلطان صلاح الدین ایوبی یې خبر کړ... اوس په دی فکر کول پکار دی چې د سلطان صلاح الدین ایوبی اوالملک الصالح تر منځ چې کوم ټرون شوی هغه څرنګه مات کړو .

د صلیبیانو یو بادشاه وویل : تاسې ټول پوره تجربه لری او ښه پوهیږی چې مسلمانان څرنګه خپلیږي او څه ډول یو له بل سره جنګول کیږي ، اوس ولی تاسی د مسلمانانو کمزوری هیره کړی او یا سترګی پټوی ! کوم وخت چې صالح کوچنی وو مونږ د هغوي مشاورینو ، وزیرانو او قوماندانانو ته ډالی ورولیږلی او د څان ملګری مو کړل او د هغوی په وسیله مو هر څه کول اوس چې الملک الصالح خوان شوی د هغه په لاس کې نیول اسان کار دی په هغه خپله پخوانی وسله استعمال کړی ، د مال او دولت سره سره ښکلی نجونی د هغه حرم ته ددی لارښوونی سره ولیږی چې له هغه سره د پادشاهی او واکمنی نیشه هم رابیداره کړی ، پرته له ځنډه به ستاسی ملګری شي، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی ملګری نشی کیدای .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هم له ذهن څخه وباسی چې تاسی به د پوځی قوت په وسیله حلب خپل کړی ځکه په دی سیمی کې د سلطان صلاح الدین ایوبی ملګری پوځ موجود دی . الملک العادل سره خپل او الملک الصالح سره خپل پوځ پرته له هغی د موصل او حرن پوځ هم دی نو هغه به د ټولو پوځونو قیادت په خپل لاس کې واخلی ، ددی په پایله کې که هغه په مونږ بریالی نه شی نو بیا به هم د هغه خای واکمنان به مو تل له لاسه ووځی ، زمونږ دفاع کول مسئولیت دی ، مونږ خپل پوځ په مختلفو سیمو کې خپور کړی او دا به ګورو چې سلطان صلاح الدین ایوبی مخ کوم لوری ته او د هغه اراده څه ده ؟

په کانفرانس کې فیصله وشوه چې د الملک الصالح سره یو ځل بیا اړیکی ونیول شي او هغه تر خپل اثر لاندی راوستل شي .

***

په (۱۱۸۰) میلادی کې د موصل والی سیف الدین وفات او نوی والی عز الدین مسعود وټاکل شو، د سلطان صلاح الدین ایوبی ورور توران شاه هم په همدی کال وفات شو.

په (۱۱۸۱) میلادی کې بالډون د خپل پوځ کموالی پوره کړ او هغوي ته یې داسی روزنه ورکړه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی د پوځ او چلونو مقابله وکړای شي. هغه د خپلې تیاری او چمتوالی څخه وروسته د کانفرانس د فیصلی سره سم الملک الصالح ته یو استازی د پیغام او ډالیو سره واستولو ترڅو هغه راخپل کړي او که ونه شی نو بیا به د زور څخه کار اخلی .

الملک الصالح ځوان وو او د حکومت چاری یې سمبالولی شوی خو د هغه لویه کمزوری دده مشاورین وو چې د پردی شاته د صلیبیانو ملګری وو ، حقیقت دا وو چې هغه د صلاح الدین ایوبی سره د صلح ټړون لاسلیک کړی وو خو د واکمنی خوب یې لیدلو ، یوه ورځ هغه ته خبرورکړی شو چې د بالډون استازی راغلی دی، صلیبی استازي ته سمدستی اجازه ورکړای شوه .

(c) ket[illegible]om: The Digital Library

د صلیبیانو بادشاه بالډون داسې یو استازی ټاکلی وو چې هم د جاسوسانو استاذ او هم په انسانی احساساتو باندی ښه پوهیده.

استازي وویل: ما له خان سره څه ډالی راوړیدی تاسی لومړی هغه وګورئ!

الملک الصالح ته هغه ټول شیان وړاندی شول چې استازي راوړی وه. په هغې کې د ملغلرو او سرو زرو د سکو څخه ډک صندوق، دوه توري، پنځوس ښکلی آسونه او یوه نمونی انجلۍ وه.

الملک الصالح دا ټول شیان ولیدل خو چې کله یې نجلۍ ولیده نو سترګی یې په هغې خښی شوی. د هغه د تصور څخه دا نجلۍ ډیره ښایسته وه، هغه د الملک الصالح په عقل او حواسو باندی سمدستی غالبه شوه.

وروسته استازي لیک وړاندی کړ چې په عربی ژبه داسی لیکلی شوی وو:

ښاغلی د حلب والی الملک الصالح!

ما د خپل استازي او ډالیو په ځای تاسی ته خپل پوځ هم درلیږلی شو خو زه ستاسی په خلاف د توری استعمال ته اړتیا نه ګورم ځکه تاسی زما د اولاد په څیر یاست.

مونږ ستاسی مرسته هغه وخت کړی چې تاسی ماشوم وی او سلطان صلاح الدین ایوبی ستاسی په سلطنت باندی قبضه کوله.

زه په دی افسوس کوم چې ګمشتګین او سیف الدین په دوستی کې تاسی ته دوکه درکوی که تاسی یوازي وایی نو هیڅکله به مو ماتی نه وایی خورلی اوس مو چې ماتی وخوړه او د هغه اطاعت مو قبول کړ او د اړتیا له مخی مو هغوي ته د ابن لامون په خلاف پوځ ورکړ.

زه په دی ښه پوهیږم چې ستاسی په څیر ښاغلی او میړنی انسان خپل سپکاوی نشی زغملایی خو تاسی یوازي وی او زه خپله په اخ او ډب کې اخته وم که نه ما به ستاسی مرسته کړی وی.

اوس ستاسی لوری ته د کتلو شوم نو دا هیر نه کړی چې سلطان صلاح الدین ایوبی تاسی ته داسی خپلواکی درکړی چې په حقیقت کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلامی ده ، هغوي د عزالدین مرسته او ارمینیانو ته يې ماتی ورکړه او د احسان په زنځیر يې وترلو .

ټولو کوچنیو کوچنیوو واکمتانو د هغه اطاعت قبول کړ او اوس د هغه نظر پرته له تا په موصل او حرن باندی هم دی ...

لږ په دی غور وکړه هغه د مصر څخه زمونږ په خلاف پوځ له خان سره را روان کړی وُ خو هغه په تل خالد باندی یرغل وکړ او تاسی هم ورسره مرسته وکړه او د هغې څخه وروسته بیرته مصر ته ولاړ او د هغه د تګ مقصد مونږ ته خپلو جاسوسانو داسی بیان کړی چې لویه شتمنی يې له خان سره یووړه او هلته يې ذخیره کړه ، هغه ستاسی پوځ ته د غنیمت له مال څخه څومره حصه ورکړه ؟

هغه د یورشلم په لوری ولی روان نه شو ؟

ایا تاسی ته چا نه دی ویلی چې د ارمینیانو څومره نجونی هغه له خان سره بوتللی ؟

که پدی پوښتنو باندی غور وکړی نو د سلطان صلاح الدین ایوبی د نیت اصلی حقیقت به تاسی ته څرګند شی .

زمونږ ستا سره هیڅ دوښمنی نشته مونږ یوازې امن غواړو .

مونږ په دی هم پوهیږو چې سلطان صلاح الدین ایوبی مونږ له هغه سیمی بی برخی کوی او بیا په اروپا باندی یرغل کوی او خپل سلطنت پراخوی .

تاسی او نور حکمرانان د خپلی خزانی سکه بولی او که تاسی له نن څخه دفاع ونه کړه نو ستاسی نوم اونښان به ختم شی .

که زما په خبری باندی پوه شوی نو زما استازی ته ووایه چې زه بیا خپل مشاورین درولیږم ، خپل مالی او نظامی اړیتاوي را ته په ګوته کړه ما چې کوم اسونه درلیږلی د ډالۍ په ډول دی ، زه ستاسی پوځ ته بی شمیره اسونه او اوښان درلیږلی شم ، مونږ نوی وسله هم تر لاسه کړی هغه به هم درولیږم ، تاسی سلطان صلاح الدین ایوبی سره کړی ټرون مه ماتوی خو د پردی تر شا د خپل دفاع لپاره تیاری وکړی مونږ په دی اړوند ستاسی سره هر ډول مرستی ته تیار یو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بریالیتوب په صورت کې مونږ تاته حرن، موصل او شا او خوا ټولی سیمی سپارو او د سلطان صلاح الدین ایوبی تر وژلو وروسته به ته د مصر او شام سلطان شې.

د الملک الصالح په اعصابو باندی صلیبی نجلی دومره غلبه کړی وه چې د پیغام خبری د هغه په زړه باندی مرهم لګیدلی.

هغه د استازی د خوراک ، څښاک او ارام کولو لپاره داسی لاربښوونی ورکړی لکه چې خپله د صلیبیانو بادشاه بالډون چې راغلی وی.

الملک الصالح ډیری ښکلی نجونی لیدلی وی خو ددی صلیبی نجلی د خندا او خبرو شکل نو خلک وژل.

د شپی لخوا نجلی د هغه کوټی ته ورغله د هغی په لاس کې صراحی او جام وٴ هغی وویل : دا شراب د فرانسی دی چې یوازې د بادشاهانو لپاره تیاریږی او ستاسی لپاره زمونږ بادشاه ما ته ددی لاربښوونی سره راکړی چې په تاسی باندی یې په خپلو لاسونو وڅښم.

نجلی بیا وویل : ستاسی په حرم کې خو کومه ښکلی نجلی نشته آیا ددی اړیتا نه محسوسوی چې ستاسی حرم آباد شی ؟

الملک الصالح وویل : زما د حرم لپاره یوازې تاسی بس یاست.

نجلی د شرابو ډک جام د هغه په لاس کې ورکړ او وی ویل : آیا دا صحیح ده چې سلطان صلاح الدین ایوبی چا ته په حرم کې د نجونو سره پرته له نکاح څخه د اړیکو نیولو اجازه نه ورکوی ؟

الملک الصالح وویل : دا صحیح ده خو د شرابو اجازه هم نه ورکوی.

نجلی وویل : تاسی ته معلومات نشته د هغه یو پټ حرم دی چې په هغه کې پرته له مسلمانو نجونو څخه یهودی اوعیسایی نجونی هم شته.

الملک الصالح د فانوس په کم رنګه رڼا او د فرانسوی شرابو په نشه کې د نجلی د وریښمینو ویښتانو په ځنځیرونو کې وترړ شو.

سهار چې دواړه د خوب څخه راویښ شول نو الملک الصالح نجلی ته وویل : زما دلته خور ده له هغی څخه ځان ساته ، هغه دا نه خوښوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه له نجونو سره پرته له نکاح څخه یو ځای شم ، زه به یو وخت بیا هغی ته ووایم چې غواړم دا مسلمانه نجلی د خپل ژوندانه ملګری کړم .

نجلی وویل : دا ستا ګناه ده چې خور دی ازاده نه ده پرینبودلی ، هغی ته داسی شرایط برابر کړه چې د نارینه سره ناسته پاسته وکړی ، هغه شهزادګی ده او تاسی بادشاه خو افسوس چې ستاسی حیثیت تر پښو لاندی شوی دی .

صلیبی نجلی د هغه له خوا څخه هیڅ وخت هم نه جدا کیدله او تل به یې په لاس کې د شرابو جام وو - د دی په خوا کې د بالډون استازی د الملک الصالح دوه سالاران هم د ځان ملګری کړل چې هغه یې دواړه نجلی ته هم معرفی کړل تر څو یو له بل سره اړیکی ولری .

بالډون د شرابو په نشه کې مست د استازی څخه پخپل دربار کې وپوښتل څه مو وکړل ؟

استازي وویل : ایا کله زه ناکام شوی هم یم ؟ ما لوی مزل وکړ هلته ورسیدم څلور شپی ورځی د یو درونډ میلمه په صفت هلته پاتی شوم او اوس د لوی سفر څخه راورسیدم نو لومړی می ستاسی لیدل ضروری وګڼل ، زما وړاندیز تاسی ته دا دی چې بی شمیره پوځ او سپرلی د ضایع کیدو نه وساتی د مسلمانانو واکمنان او چارواکی یوازي په زرو او ښځو باندی خپل کړی .

بالډون وویل: یوازي ښځه نه ! که د هغی تصویر هم ورکړی خپل ځان هیروی او ته دا ووایه چې تا څه راوړی دی ؟

استازی وویل : هغوي لیکلی خواب را نه کړ او راته وی ویل : د سلطان صلاح الدین ایوبی د استخباراتو غړی او سرښندونکی هر لوری ته ګرځی راګرځی داسی نه چې تاسی د پیغام سره ونیسی .

هغوي وویل: تاسی ضرور پوځی مشاورین او سلاکاران راولیږی خو د عربو سوداګرو په جامو کې .

دا هم د یادونی وړ بولم چې سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو چارواکو او ټول مسلمان اولس ته دا نصیحت او وعظ کوی چې د بادشاهی

(c) ketabton.com The Digital Library

خوب ، دولت ، او ښځه داسی څیزونه دی چې د انسان ایمان ختموی نو زه تاسی ته دا مشوره درکوم چې دا د انسان کمزوری ده او د هغه نصحیت ګټور نه دی .

❖❖❖

څو ورځې وروسته د تجارتی سامان څخه بار ډیر اوښان حلب ته راغلل او د الملک الصالح د قصر سره یې نژدی واړول، په هغوي کې دری کسان د عربی سوداګرو په لباس کې د قصر دروازی ته راغلل چې د الملک الصالح سره وګوري، هغوي قصر ته ننوتل او د دربار دروازی ته ورسیدل .

د الملک الصالح د ساتوونکو مشر ابن خطیب هغوي ودرول او پوښتنه یې ورڅخه وکړه چې خیریت خو دی؟

یو سوداګر وویل: مونږ غواړو د الملک الصالح سره وګورو څه قیمتی شیان مو راوړی چې هغه یې واخلی او هم ورسره په تجارتی مسایلو خبری وکړو!

ابن خطیب ورته وویل: د تجارت خبری اتری د بادشاه سره نه کیږی اصلی مقصد راته ووایی ؟

سوداګر وویل: مونږ خپل مقصد ستاسی په وړاندی کیښوده .

ابن خطیب وویل: د یروشلم څخه راغلی یاست یا د عکره څخه ؟

یوسوداګر وویل: مونږ تاجران یو، هر ملک ته څو راځو ، یروشلم او عکره ته هم تللی یاستو او ستاسی په مونږ څه شک دی ؟

ابن خطیب ورته وویل: زه په تاسی شک نه کوم بلکی د یقین له مخی وایم چې زه تاسی ښه پیژنم خو تاسی ما نه پیژنی زه ستاسی ملګری یم ، هرمن ما ښه پیژنی .

یو سوداګر په خندا سره وویل : دا چې تاسو مونږ وپیژندلو نو د کوم مقصد لپاره چې راغلی یاستو هغه دا دی .... خو دا راته ویل شوی دی چې د سلطان صلاح الدین ایوبی د استخباراتو غړی په مانې که هم شته ؟

ابن خطیب وویل: ولی به نه وی خو مونږ هر څه څارو !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن خطیب الملک الصالح ته خبر ورکړ چې دری تنه سوداګر ستاسی سره لیدل غواړی .

الملک الصالح وویل : ته د ساتوونکو د ډلی نوی قوماندان یې ؟

ابن خطیب وویل: هو !

الملک الصالح وویل : زه له هر چا سره لیدل کتل نه غواړم بیا خپه ساته اوس هغوي راولیږه .

وروسته دری واړه سوداګر دربار ته ننوتل او د الملک الصالح سر یې خبری پیل کړی .

په الملک الصالح خو مخکنی استازی او وروسته ډېر کار پرې نه کړی وه او هغه پوره چمتو وۀ چې د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف قدم پورته کړی .

په همدی شپه ابن خطیب د حلب د جومات د خطیب سره کښناسته او هغه ته یې وویل چې الملک الصالح یو ځل بیا د صلیبیانو په لومه کې ونښته ، ما تاسی ته مخکی د استازی او د ډالیو خبر درکړی وو اوس د سوداګرو په نامه د صلیبیانو د بادشاه بالډون لخوا ددی مقصد لپاره نور استازی او سلاکاران راغلی دی چې د دواړو ترمنځ ټرون لاسلیک وشو .

پدی وخت کې جومات ته د الملک الصالح ځانګړې خدمت کوونکې میرمن راغله، هغې وویل: د کومی ورځی څخه چې نوی صلیبی ډلی راغلی د الملک الصالح رویه او سلوک بالکل بدل شوی.هغه د شپې او ورځی نیشه وی او ځینی وخت داسې خبری کوی لکه ماشوم .

نو تاسی بیا سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر ورکړی چې الملک الصالح د صلیبیانو لاس ته ورغی نو اوس څه کول پکار دي ؟

ابن خطیب وویل: تر څو چې دا خبره قاهری ته خی او بیا هغوي غور پرې کوي او څه پلان جوړوی دا هفتی او میاشتی وخت نیسی نو کار به دلته خراب شوی وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الملک الصالح خدمت کوونکي وویل: زما نظر خو دا دی چې تر تولو لومړی باید دا نوی صلیبی نجلی ورکه شي او که نه د الملک الصالح دماغ به داسې خرابیږي چې کیدای شي بیا د هیڅ فیصلی اهلیت هم ونلری.

ابن خطیب وویل: که دا دری نوی سوداګران چې د صلیبیانو پوځی سالاران دي هم یو ځای ورسره ورک شي نو د الملک الصالح او صلیبیانو تر منځ به بې باوری پیدا شي او د هغوي ترون او پلان به هم ناکام شي.

د حلب د لوی جومات امام وویل: ښه ده نجلی او دری سوداګران چې په هر ترتیب کیږي باید لا درکه او یا ووژل شی.

په دریمه شپه د ۵۷۷ هجری قمری کال د رجب المرجب میاشی په اومه او اتمه شپه د قصر څخه د باندی په میدان کې خیمی او تجیرونه ولګیدل او لوی ځای جوړ شو چې په سل ګونو میلمانه پکی ځایدل، دا ډېره لویه میلمستیا د هغه سوداګرو په ویاړ برابره شوی وه چې صلیبی سلاکاران وه او دی ته ټول لوړ پورې چاروکي هم رابلل شوی خو دا په حقیقت کې د ترون په خوشحالی کې یو پټ جشن وو.

کله چې ټول میلمانه راغلل او ګډه ګونه شوه، هری خواته میلمانه کیناستل بیا ډلی ډلی شول، خوراک او څښاک پیل شو، سندر غاړو او نڅا کوونکو د خپل فن او هنر څرګندونه کوله او هم ټول بی پروا په خپلو خپلو خبرو بوخت شول، د الملک الصالح ځانګړی خدمت کوونکی ښځه صلیبی نجلی ته ورغله او د یو سالار نوم یې ورته واخیست چې تاسې هغه غواړی، نجلی د نوکری سره هماغی خواته ولاړه او بیا بیرته رانغله.

ابن خطیب چې ځان د هغه دری غټو سوداګرو سره لا مخکی معرفی کړی وو چې زه ستاسې ملګری یم هغه یو سوداګر ته پټ په غوږ کې وویل چې ستاسې لپاره ډېر زیات خطر دی، سمدستی باید په فلانی لوری ځان وباسی چې د سلطان صلاح الدین ایوبی سرتیری خبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شویدی او کیدای شي ډېر زر حمله وکړی، هغه خپل دوه نور ملګری هم خبر کړل او د ابن خطیب تاکلی شوی خای ته ولاړل، هلته ابن خطیب د دری آسونو سره ولاړ وو هغوي ځلور واړه په منډه روان شول. ځرنګه چې د میلمستیا په خای کې ډېر زیات شور او ځوږ وو نو هیڅوک هم متوجی نشول چې ځوک ولاړل او ځوک راغلل.

ابن خطیب هغه دری سوداګریو لری کور ته بوتلل چې مخکې هلته صلیبی نجلی هم رسول شوی وه .

یو صلیبی وویل : زمونږ سره چې کوم ملګری راغلی وو د هغوی په هکله مو څه اقدام کړی دی او که نه ؟

ابن خطیب وویل : تاسی د رب العزت شکر اداء کړی چې د هغه خای څخه ژوندی راووتلی نور تاسی فکر مه کوی هغوي به ستاسی سره یو خای شی اوس تاسی خی او زه دلته پاتی کیږم خو دا راته ووایی چې ستاسی او الملک الصالح د ترمنځ څه پریکړه وشوه چې زه بیا ګام پورته کوم .

یو صلیبی وویل : مونږ به الملک الصالح ته د پردی تر شاه نظامی سامان او سپرلی ورکوو ورسره به د هغوي د کسانو نظامی روزنه هم کوو او چې د سلطان صلاح الدین ایوبی سره یې جګړه شوه نو تر شا به یرغل هم کوو.

ابن خطیب وویل : الملک الصالح به د سلطان صلاح الدین ایوبی سره ترون ماتوی ؟

یو صلیبی وویل : اوس نه !

بل صلیبی وویل : ښه به نه وی چې روان شو؟

ابن خطیب وویل : ښه ده ! په انګړ کې ستاسی د سفر لپاره اسونه ولاړ دی او نور ملګری له تاسی څخه مخکی تللی دی نو زما پسی راځی ، ځرنګه چې د باندې تیاره وه نو دوی په ورو ورو ګامونه پورته کول چې د د غشو باران پیل شو او دوی دری واړه ووژل شول بیا یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کندی ته وغورځول د پاسه یې خاوری پری ډېری کړی چې مړی یې څوک پیدا نه کړی ..

بیا ابن خطیب هغه کوتی ته ورغی په کومه کې چې نجلی وه هغی ته یې وویل : راځه د خپلو ملګرو حشر دی وګوره !

نجلی چې کله د خپلو ملګرو حال ولیده رنګ یې زیړ شو او په ژړا یې وویل: ما له دی ځای څخه بیرته بوځی زه څه ویل غواړم .

ابن خطیب هغه کوتی ته بوتله په کومی کې چې د دی ملګری وو، نو نجلی وویل : ایا له ما نه تاسی ښکلی لیدلی ده .

ابن خطیب وویل : ایا تا له ما څخه وړاندی د پوخ ایمان څښتن لیدلی دی ؟

زه تاسی ته دومره وخت نه درکوم چې الملک الصالح په څیر زمونږ ایمان هم واخلی ؟

نجلی وویل : که تاسی ما نه خوښوی نو زه د خپل ځان په بدل کې څومره زر چې غواړی تر سهار پوری به ستاسی په وړاندی کیښودل شی او ما ته به یروشلم ته د تګ اجازه راکړی ؟

ابن خطیب توره پورته کړه او د نجلی سر یې پرې غوڅ کړ بیا یې خپلو ملګرو ته غږ کړاو ورته وی ویل : دا پورته کړی او خپلو ملګرو سره یې تر خاورو لاندی کړی .

نیمه شپه چې کله میلمانه رخصت شول نو الملک الصالح د خپلو درباریانو څخه پوښتنه وکړه نجلی او اصلی میلمانه چیرته دی؟

ټولوسرونه ټیټ نیولی وویل : مونږ د پروګرام په لومړی وخت کې ولیدل خو بیا ټول د خوراک څښاک سره د سندر غاړو په لور متوجی شو .

الملک الصالح حکم وکړ چې د نجلی او سوداګرو پسی دی لټون وشی، هری خواته وګرځیدل خو درک معلوم نشو.

ټوله شپه هغه په قهر او غصه وه، هغه نه پوهیده چې څه وشول خو د نجلی د ورکیدو په خاطر ډېر زیات خفه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار یې خپل سالاران او ابن خطیب راوغوښتل او ورته یې وویل : د بیګاه څخه نجلی او سوداګر ورک دی ایا چاته معلومات شته چې هغوي چیری ولاړل ؟

ابن خطیب وویل: د خوراک او څښاک څخه وروسته دری نارینه او یوه ښایسته نجلی په څلورو آسونو سپاره زما تر څنګ تیر شول لږ وړاندی چې ولاړل نو اسونه یې په منډه کړل او په تیارو کې غائب شول نور پوه نشوم چې څوک دی خکه میلمانه ښکته پورته کیدل .

د الملک الصالح زړه ته دا خبره ولویده چې نجلی هغوي له خان سره تښتولی ده .

په سالارانو کې یو چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پلوی وه وویل : هغه ښکلی نجلی د څو ورځو راهیسی ستاسی تر څنګ لیدل کیده ښایی په تا یې پیرزوشوی نه وی او له خان سره یې بیولی وی .

بل سالار وویل : کیدای شی هغی کوم راز تر لاسه کړی او د خان سره یې وړی وی .

الملک الصالح سمدستی حکم وکړ چې څومره د تجارتی کاروان صلیبی کسان دي هغه دی ټول ووژل شی - اوښان ، اسونه او سامانونه دی بیت المال ته تسلیم شی .

د همدی څخه وروسته الملک الصالح لکه د لیونیانو پشان شو او اعصاب یې له لاسه ورکړل خکه صلیبی نجلی هغه ته په شرابو کې حشیش هم ورکول او هغه یې ورسره عادی کړی وو .

په همدی ماښام د هغه په ګیډه کې درد پیدا شو او طبیب درمل ورکړل خو درد نور هم ورسره زیاتیده تر دی چې طبیب چارواکو ته وویل : مرګ او ژوند د الله تعالی په لاس کې دی خو تر کومه چې زه پوهیږم هغه ته نور درمل څه ګټه نه رسوی .

د جامع جومات امام راوغوښتل شو ، د هغه تر څنګ کیناست او په قران مجید لوستلو یې پیل وکړ، پدی کې یې سترګی پرانستلې او وی

(c) k...on.com: The Digital Library

ویل : که د الله تعالی کتاب فرقان حمید حق وی نو د هغی په برکت ما ته روغتیا نصیب کړی .

د جامع جومات خطیب وویل : زه ددی څخه نه ویریږم چې ووایم تاسی ددی کتاب د لارښوونو څخه سرغړونه کړی وه ، ددی برکت د هغوي لپاره دی چې ددی په حکم عمل وکړی ... له الله جل عظمته څخه بخښنه وغواړی .

په دی وخت کې د هغه خور شمس النساء چې اوس پنځلس کلنه شوی وه د هغه د کټ تر څنګ ولاړه وه هغی ته یې ووبل : خوري ! مور ته می ورشه ورته ووایه زوی دی مری یو خل راشه هغه در څخه د خپلو بدو کړو ورو بخښنه غواړی !!!

شمس النساء د خپل ورور په سر باندی لاس کیښوده وی ویل : ښه ده زه اوس د دمشق په لور روانیږم انشاء الله مور له ځان سره راولم په منډه د کوټی څخه ووتله او د خپلو ساتونکو په ملګرتیا روانه شوه .

قاضی بهاوالدین شداد په خپلو یاداشتونو کې لیکلی چې د الملک الصالح په ۵۷۷ هجري قمری کال د رجب د میاشتی په ۱۳ نیټه حالت لږ ښه شو نو چارواکی یې راوغوښتل ورته وی ویل : زه د خپل ژوندانه وروسته د سیمی واکمن ټاکم هیله لرم چې تاسی ورسره مرسته وکړی . خطیب وویل: ته باید له خپلی مور څخه بښنه وغواړی هغه ستا څخه خفه ده.

شمس النساء لا د دمشق په لاره کې وه چې الملک الصالح د رجب په ۲۵ نیټه ۵۷۷ هجری کال مړ شو.

د الملک الصالح د مړینی سره سم عز الدین مسعود ته احوال واستول شو چې سمدستی راشي او د حلب حکومت سمبال کړي، هغه چې کله خبر شو نو سمدستی د حلب په لوری راوخوځیده، په لاره کې یې د سلطان صلاح الدین ایوبی د ورور ملک العادل سره ولیدل ، ملک العادل نه وو خبر چې الملک الصالح مړ شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

عز الدین مسعود هغه ته خبر ورکړ نو ملک العادل ورته وویل چې اوس واک ستا پلاس کې دی باید د دمشق او حلب تر منځ اړیکی ښې شي ځکه چې پدی اختلاف کې د صلیبیانو ګټه او فایده ده. هغه ورته وویل : زما یو شرط دی چې په هغې سره اړیکی سمیږي هغه دا چې رضیع د سلطان نور الدین کنډه زما سره نکاح وکړي ترڅو د دواړو تر منځ دوستی او نیکی اړیکی ټینګی شي .

رضیع د سلطان نور الدین کنډه او د ملک الصالح مور په دمشق کې اوسیدله، هغې د سلطان نور الدین زنګی تر وفات وروسته د ښځو د روزنی او تربیت یوه ټولنه جوړه کړی وه چې په هغې کې ځوانو نجونو ته جنګی روزنه ورکول کیده او هم د زخمیانو د علاج طریقی، ورښودل کیدلی ـ هغې څو سوه نجونی روزلی وی .

شمس النساء چې کله مور ولیدله او بیرته د حلب په لوری روانه شوه او حلب ته ورسیده نو د ملک الصالح جنازه د کور څخه بیرون راروانه او د هدیری په لوری وړل کیدله .

د عز الدین د خبری په بنسټ ملک العادل د حمات څخه سمدستی را روان شو او دمشق ته راغی، لومړی یې رضیع ته د زوی د مړینی تسلی ورکړه او بیا یې ورته د عز الدین خبره وړاندی کړه خو هغې انکار وکړ.

ملک العادل ورته وویل: پدی کې د اسلامی ملت خیر دی ځکه چې که دا دواړه سیمی سره جدا جدا وی نو بیا پکی صلیبیان اختلافات راپیدا کوی او یو ځل به بیا خپل منځی جګړی پیل شي تاسې د امت د خیر لپاره د هغوي هیله ومنی .

رضیع وویل: که چیری پدی اسلامی امت ته خیر رسیږي نو زه تیاره یم خو زما اوس هیڅ خواهش نشته .

بلاخره په ۵ شوال ۵۷۷ هجری (۱۱ فروری ۱۱۸۲ میلادی) کې د رضیع او عز الدین مسعود نکاح وشوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مار او صلیبی انجلی

اسحاق ترکی د ترکیه اوسیدونکی، ښه غښتلی ، قوی ځوان، ښکلی تک سپین مخ، شنی سترګی او زړه راښکوونکي څیره یې لرله. چا به چې ولیده دا فکر یې نشو کولای چې مسلمان دې که صلیبی ځکه چې څیره یې د صلیبیانو یعنی اروپاییانو پشان وه، هغه ډېر زیات هوښیار او ذهین ځوان وو، کله چې د هغه عمر اتلس کاله شو نو په پوځ کې یې ځان داخل کړ خو پوځی خدمت یې د ژوند وسیله نه بلکې د الله تعالی په لاره کې د سرښندنې لپاره غوره کړی وه. هغه ریښتی مؤمن او مجاهد وو او د صلیبیانو په ټولو پلانونو او پروګرامونو باندې ښه پوهیده نو ځکه دمشق ته راغی ترڅو د صلیبی ډارې مارانو په خلاف د خپل وطن او دین ځخه دفاع وکړي کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د مصر امارت وسپارل شو نو اسحاق هم مصر ته ولاړ او هلته په پوځ کې د خپل اهلیت او لیاقت په اساس د یو ډلی قوماندان وټاکل شو.

وروسته چې کله سرتیری روزل کیدل هغه هم ورغی او په هغې کې یې ځان شامل کړ ، د زیار او ډیر کوښښ په نیتجه کې بیا هم د یو ډلی مشر او قوماندان شو. ځرنګه چې هغه ډېر هوښیار، زړور، میړنی او تورزن انسان وو نو ځکه هغه صلیبی سیمو ته د جاسوس او معلوماتو د لاس ته راوړلو لپاره واستول شو، هغه پخپله وظیفه کې دومره مخلص وو چې د سر په قربانی سره یې د خمکی د تل ځخه رازونه راویستل.

اسحاق ترکی د بیروت ځخه موصل ته راغی او د خپل یو دوست سره یې وکتل ترڅو د هغه ځای حالات معلوم او بیا قاهری ته ولاړ شي.

دوست یې ورته وویل چې میرمن رضیع هم دلته راغلی او هغی ویلی وه چې کله ځوک قاهری تلل غواړي نو زما سره دی خامخا وګوري زه هغه ته ضروري پیغام ورکوم چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته یې ورسوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسحاق ترکی د میرمن رضیع سره د موصل د قصر څخه د باندی د یوی چینی په غاړه پداسی حال کې ولیدل چې د هغې لور شمس النساء هم ورسره ملګری وه.

میرمن رضیع اسحاق ته وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی ته لومړی زما سلام بیا او بیا ورته ووایه چې زه په یوه لویه دوکه کې پریوتم خو زه پدی خاطر صبر کوم چې حالات به د اسلام د سپیڅلی دین د سر لوړی لپاره برابروم. عز الدین سره لدی چې ستا سره ټرون کړی خو په هغه باندی هیڅ ډول باور پکار ندی ځکه چې د هغه دربار د ایمان پلورونکو صلیبی جاسوسانو او سلا کارانو څخه ډک دی ، د حلب نوی امیر عماد الدین خو له پخوا څخه ستاسې دښمن دی هغه هم له صلیبیانو سره لاره یو کړی او تاسې ته به دوکه درکوی - دلته صلیبیان غواړی یو ځل بیا خپل منځی جګړی پیل کړی نو تاسې چې څه ډول ضروري بولی. هماغسی خپل کارونه مخ په وړاندی وړی .

اسحاق پس لدی څخه په خپل آس سپور شو او د حلب په لوري وخوځیده ترڅو د هغه ځای څخه هم معلومات واخلی او بیا قاهری ته ولاړ شي. په حلب کې هغه د یو سالار سره وکتل او بیا د قاهری په لوری وخوځیده. په حلب کې هغه ته سالار نوی تکړه آس ، د اوبو مشکونه او خوراکی شیان ورکړل تر څو په لار کې ورڅخه کار واخلي.

اسحاق ترکی د قاهری په لوری سفر پیل کړ چې کله د ابادی څخه ووت او د سینا دښتی ته ورسیده نو لاره سخته شوه ځکه هلته ټولی شګی وي او ګرمی هم زیاته وه، دا د اکتوبر میاشت (۱۱۸۲) میلادی کال وو کله چې هغه یوه ورځ سفر په دښته کې وکړ او سترې شو نو د یو کمر سوری ته یې آس ودرولو او خپله هم سیوری ته کیناسته، څرنګه چې هغه ډېر سترې وو سترګی یې پټې شوی .

آس یو دم وشنیده او ټوپونه یې پیل کړل، اسحاق راویښ شو ګوری چې یو مار د آسپ تر پښو لاندی پروت دی چې هغه پښې پری ایښی او زخمی کړی یې دی، اسحاق زر تر زره مار مړ کړ خو د آسپ حالت

(c) kesar.com: The Digital Library

خراب وو، هغه رپیدلو، څرنګه چې د دښتې ماران خطرناک وی نو آسپ یې ورخطا کړ لږ ځنډ وروسته هغه راولویده او مړ شو.

اسحاق ترکی د آس په مرګ باندی ډېر زیات خفه شو ځکه چې هغه غوښتل ډېر زر ځان قاهری ته ورسوی او سلطان صلاح الدین ایوبی د لوی خطر او خطرناکو پلانونو څخه وژغوري، ځکه هغه پوهیده چې سلطان صلاح الدین ایوبی تر ډېره وخته پوری ځنډ نشی کولای او د هغې د جنګی پلان څخه په بیروت کې بالډون هم خبر وو.

په هر صورت هغه خپل سامان او خوراکی شیان په غاړه واړول او مخ په قاهره د سینا په لویه او وچه دښته کې روان شو، ورځ او شپه یې سفر وکړ خو د شپې په اخری برخه کې لږ شانته ویده شو او بیا سهار روان شو پداسی حال کې چې پښې یې د ځان پسی کشکولی، بیا یې سفر پیل کړ تر غرمی پوری یې سفر وکړ خو لاره یې ورکه کړه ځکه چې هغه ټوله دښته وه د غونډیو او لوړو ژورو په منځ یوی او بلی خواته ګرځیده تر دی چې د خپل سامان شیان یې هم د کمزورتیا له امله پرېښودل- بلاخره په ډېره سختی له هغه غونډیو څخه ووت او بیا روان شو، څرنګه چې خوراک او څښاک ورسره ختم شوی و نو هغه ډیر زر له تندی سره مخامخ شو، هغه پدی امید سفر کولو چې ګوندی کوم کاروان یا څوک به پیدا او دی به ورسره ملګری شي خو هیڅوک هم ورته برابر نشول ، په همدی سخت سفر کې روان وو چې له تندی یې حالت خراب او بی هوشی پری راغله او بی سده په شګو پریووت .

* * *

د صلیبی ترهګرو یو لس کسیزه ډله چې قاهری ته د وران کار یو لپاره تللی وو او هلته پخپلو کې سره په دوه نجونو باندی وران شول او د یو بل د ناکاملو کوښښ یې کاوه نو د هغه ځای د جاسوسی پروګرامونو مشر دا ګروپ ټول بیرته بیروت ته رخصت کړل او پر ځای یې نور کسان راوغوستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی ګروپ کې اته نارینه او دوه نجونې موجودې وې چې یوه میرنیا او بله باربرا نومیده .

هغوي د قاهرې څخه د بیروت په لوري د اطرافي او غرنیو خلکو په جامو کې روان شول چې هم آسونه او هم اوښان ورسره وه، هغوي د خان سره وسله، خوراکي شیان او اوبه راوړې وې او بنه بې غمه روان وه .

په لاره کې چې کله د اسحاق د لویدلو خای ته روسیدل نو هغه یې ولیده، یوه نجلی او دوه نارینه ورنژدې شول چې څوک دي ؟ نارینه چې کله ولیده بې هوشه سړی پروت دي نو ملګرو ته یې وویل : همداسې یې خوشې کړی څوک به وي خو میرنیا چې ډېره هوښیاره وه هغې په غور سره ورته وکتل نو وې ویل : دا کوم مهم سړی ښکاري او ژوندی دی، کیدای شي مونږ ته ګټه راورسوی .

* * *

هغوي له خان سره پورته کړ او خپلې خیمې ته یې یووړ، اوبه او شات یې په خوله کې وروځځول، هغه په بې هوشې کې ویل: سلطان ... قاهره ... ضروري خبر ... احتیاط ... څرنګه چې هغوي پاخه استاذان او تجربه لرونکي جاسوسان وه نو په دوه شول چې د ده سره حتمًا کومه مهمه خبره شته !

اسحاق رابیدار شو یوی او بلی خواته یې وکتل ګوري چې یو ښایسته نجلی چې د غرنیو خلکو جامې بې اغوستې د ده تر څنګ ناسته ده ورته وې ویل : دا د اوبو او شاتو شربت وڅښه خو په یو خل نه .

اسحق د هغې له لاسه جام واخیسته وې ویل زه پوهیږم چې په داسې حالت کې ډیر شربت څښل ښه نه دی ستاسې څخه مننه کوم !

اسحاق د نجلی څخه پوښتنه وکړه د کوم کاروان سره راغلی یې ؟

نجلی وویل : هو ! د سوداګرو کاروان سره چې په بله خیمې کې ارام ګوی خو تاسې د کوم خای څخه راغلی او چیرته ځی ؟

(c) ket...com: The Digital Library

اسحاق وویل : زه هم د سوداګرو د کاروان سره ملګری وم ددی ځای څخه لږ وړاندی یو شپه لاره شکوونکو په مونږ یرغل وکړ هر څه یې راڅخه واخیستل او تیاری راسره مرسته وکړه او د هغه ځای څخه راوتښتدم .

نجلی وویل : زه بیرون ځم اوستاسی لپاره د خوراک څه راوړم .

اسحاق په خیمی کې ناست وو چې په کې ډیوه بله وه او بیرون د سپوږمی په رڼا کې دوه دری تنه ګرځیدل راګرځیدل - لږ څنډ وروسته نجلی راغله او د اسحاق په وړاندی یې کجوری او وریته شوی غوښه کیښودله .

نجلی پوښته وکړه ته قاهری ته ځی ؟

اسحاق وویل : نه ! اسکندریه ته !

انجلی په خندا وویل : سلطان صلاح الدین ایوبی خو په قاهره کې دی اسکندریه کې څه کوی ؟

اسحاق پوه او تکړه انسان وو وی ویل : زما د سلطان صلاح الدین ایوبی سره څه کار دی ؟

نجلی وویل : مونږ مسلمانان یو هغه مو سلطان دی او د هغه په هر حکم باندی ځانونه قربانوو !

نجلی د هغه په اوږه لاس کیښوده او په مینه سره یې وویل : ستاسی سپرلی ته اړتیا ده چې تاسی ورسوی ، مونږ تا سره مرسته کوو ډیر زر به خپل ځای ته ورسیږی !

اسحاق وویل : ته زما په اراده پوه شوی ؟

نجلی وویل : ته دا پوښتنه له ماڅخه مه کوه خپل مسئولیت د اداء کولو کوښښ کوه !

د نجلی خبرو اترو ، کړو وړو او شکل داسی وو چې اسحاق ورته وویل : ښه ما ته د اس اړتیا ده هیله کوم چې دا راته راکړی !

نجلی پورته شوه وی ویل : ته اوس ویده شه د سهار کیدو وړاندی به له دی ځای روان شی .

د اسحاق حالت داسی وو چې د نجلی د وتلو سره سمدستی ویده شو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

میرنیا خپلو ملګرو ته ورغله ورته وی ویل : زما شک په یقین بدل شو، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی د استخباراتو غړی دی او د بی هوشی په وخت یې هم شکمن کلمات د خولی څخه وتل .

د ډلی یو وویل : لوی ښکار په لاس راغی خو له دی څخه دا معلومول پکار دی چې هغه کوم راز له ځان سره را وړی ؟

د ډلی څخه بل تن وویل : که راز یې ښکاره کړ نو دا ورڅخه پوښتنه کول پکار دی چې ملګری یې څوک دی ؟

د ډلی مشر وویل : زه د مسلمانانو جاسوسان په ښه ډول پیژنم مرګ قبلوی خو راز نه ورکوی .

نجلی په خندا وویل : هغه به په خپل خنجر زړه څیرې کړی او راز به زما په قدمونو کې کیږدی .

یو صلیبی وویل : تاسی هغه مسلمان واکمنان پیژنی چې د دولت او واکمنۍ نیشه ، یا هغه مسلمان چې د دولت او رتبی مینان وی بی لاری کړی دی تاسی د مسلمان مجاهد سره مخ شوی نه یاست هغه یوازې په دی پوهیږی چې د شهادت له لاری هر څه حاصلولی شم .

د ډلی د مشر خوا ته یوه نجلی ناسته وه چې تر اوسه یې څه ویلی نه وو هغی ته یې مخ کړ او د طنز په شکل یې وویل : باربرا ! ایا ته هم د مسلمان له سینی څخه راز راویستلی شی ؟

په مصر کې چې دی څه وکړل هغه به مونږ هیر کړو ،د میرنیا څخه څه زده کړه ، هغه وه چې کوم انسان مونږ عام مسافر ګڼلو هغی وپیژندلو او وی ویل : کیدای شی دا لوی ښکار شی .

یو صلیبی وویل : په قاهره کې تا صلیب ته ګټه نه بلکی زیان رسولو نو له دی امله د هغه ځای څخه ستا د وتلو پریکړه وشوه .

بل صلیبی وویل : ته به د خپلی دندی څخه ګوښه کړای شی اوس خو ته د شهزادګی په څیر د ژوندانه شپی ورځی تیروی او بیا به یو ځای کې ناسته او خپل عزت به خرڅوی .

میرنیا وویل : دا د همدی ورځ ده .

(c) k[illegible].com: The Digital Library

د باربرا رنګ د غصی څخه تک سور شو . میرنیا ته یې د قهر په نظر وکتل خو چپ شوه هغه هم د میرنیا په څیر ښایسته وه چې مصر ته ورسیدله نو د خپل محبوب سره چې د هغه هیواد د صلیبیانو د پټو چارو مسئول وو او ښکلی باتور ځوان وو د واده کولو وعده هم کړی وه خو چې کله هلته ورسیدله نو میرنیا د هغه محبوب سره تګ راتګ پیل کړ او داسی څه یې ورته وویل چې د هغه زړه ورځنی تور شو او مشر یې د خان کړ نو د باربرا په زړه کې د انتقام اور بل شو او د هغه ځای مرستیال چې مارټن نومیده ملګرتیا یې ورسره پیل کړه چې د مشر او مرستیال تر منځ هم اختلاف پیدا شو او څه به چې ورته هدایات کیدل هغه به سرته نه رسیدل نو لدی څخه مرکزی مشران خبر شول ، هغوي دا ضروری وګڼله چې دوی بیرته خپل ټاتوبی ته راشی داسی نه چې ددی په نییجه کې ټول په اور کې وسوزیږو .

د ډلی مشر وویل : دا سړی خو تښتیدلی نشی خو بیا هم د احتیاط له مخی په مونږ لازم دی چې هغه بی خوده کړای شُی .

وروسته میرنیا خیمی ته ورغله ډیوه بله وه او اسحاق په درونده خوب ویده وو ، د هغی په لاس کې یو دستمال وه چې د بی هوشی په دوا باندی یې ککړ کړی وو د هغه په پوزه او خوله باندی یې کینبوده د څو شیبو وروسته یې ورځنی لری کړ او د خیمی څخه راووتله ؟

د ډلی مشر وویل : په اطمینان ویده شی سهار به جاسوس ته د هغه د خوښي اس ورکړو خو د هغه اس مخ به د قاهری په لور نه بلکی د بیروت په لور وی او زمونږ د سفر ملګری به وی .

ټولو په دی خوښی ښکاره کوله چې د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوس یې نیولی دی ، شراب یې وڅښل او په سندرو ویلو یې پیل وکړ .

باربرا خپلی خیمی ته ولاړه او په خپلی بستری پری وتله او دا خبری د میرنیا یې تر غوږو کیدله ، یوازي او یوازي زه د هغه له سینی څخه راز راویستلی شم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارتن د باربرا خیمی ته ورغی او تر څنګ یې کیناست ورته وی ویل : پر تاسی څه شوی دی ایا ته دا احساسوی چې زمونږ مشر د میرنیا سره د زړه له کومی مینه کوی او یا ستا سره محبت کوی هیڅکله نه ! ستا په زړه باندی غم پرده اچولی او د خپلو مسئولیتونو څخه بی پروا شوی یې او د ربښتینی مینه هیله منده یې نو هغه زما په زړه کې شته دی زه به هیڅکله ستاسره بی وفایي و نه کړم !

باربرا وویل : زه د خپلو مسئولیتونو څخه بی پروا نه یم خو زما زړه د دنیا څخه مورِ شوی .

دا یو حقیقت دی چې مونږ ته د لومړی ورځی څخه ددی تربیت راکړل شوی دی چې مسلمانانو ته دوکه ورکړو او د صلیب تر سیوری لاندی یې راولو او دا دوکه ورکول مو عادت ګرځیدلی دی حتی یو بل ته هم دوکه ورکوو صلیب مو په غاړه او بد کار کوو .

زمونږ مشر لومړی زه د محبت په دام کې ونیولم او څو شپی ورځی یې راسره تیری کړی بیا میرنیا چې زما څخه هرشپاره وه او خپل نفسانی غوښتو د سړولو او لورِ منصب ته د رسیدلو لپاره یې په مشر قبضه وکړه او تاسی په ما باندی ، ددی په نتیجه کې ټوله ډله د مسئولیت په سرته رسولو کې ناکام شو ؤ او بیرته خپل ټاټوبی ته روان یو که ستاسی سره دوه نجونی یعنی زه او میرنیا نه وایی نو تاسی خپله دنده په ښه شان سره سرته رسوله .

د ښځی شتون د سړو تر منځ دښمنی پیدا کوی اود خپل ورسپارلی شوی مسئولیت څخه یې بی پروا کوی ، مسلمانان هوښیار دی چې د نجونو څخه کار نه اخلی .

مارتن وویل : له دی امله مونږ په مسلمانانو کې روزل شوی نجونی پرښودلې او د هغوي ترمنځ دښمنی پیدا کول زمونږ لوی مقصد دی ترڅو د مسلمانان زوال پیل او د صلیب واکمنی ټینګه شی .

(c) k...ton.com: The Digital Library

مارتن باربرا په غیږ کې ونیوله وی ویل : څومره ښه شپه په داسی خبرو مه بی مزی کوه راځی بیرون څو قدمونه ووهو، سپوږمی څومره ښکلی ده او د پسرلی باد څومره خوشحالونکی دی !

باربرا وویل : زه ناکامه شوی او زما په زړه کې د کرکی اور بلیږی زه چیری نه ځم .

مارتن وویل : یوه ورځ به ته زما په قدمونو کې پریوځی .

باربرا په سپکه خوله وویل : زه اوس سپو ته سپارل شوی یم زه به له تا څخه هیڅکله د مرستی غوښتنه ونه کړم له دی ځایه لاړ شه !

مارتن د غصی په حالت کې د خیمی څخه ووتلو ، باربرا د خیمی پرده پورته کړه او د دی انتظار یې کولو چې هغه ویده شی ترڅو د اسحاق خیمی ته ځان ورسوی کله چې هغه ویده شو نو باربرا د اسحاق ترکی خیمی ته ځان ورسولو ډیوه بله وه د هغه د راویښولو زیات کوښښ یې وکړ خو هغه ویښ نه شو دا به یې ورته ویل : پاڅیږه ! ته قاهری ته نشی رسیدلی د بیروت په بندیخانی کې به د عذابونو لاندی مړ شی !

اسحاق بی هوشه و، باربرا د ډلی د مشر او میرنیا خندا ګانی واوریدلی نو څرنګه چې هغه روزل شوی نجلی وه نو پرته له ویری ناسته او داسی یې وویل : مونږ ټول مسلمانان یو او تاسی ته به سپرلی درکړو چې تاسی قاهری ته ورسوی .

د ډلی مشر اواز واوریدلو چې تر څنګ یې میرنیا هم ولاړه وه نو باربرا ته یې وویل : ته خپل مسئولیت اوس نشی اداء کولی هغه بی هوشه کړای شوی .

میرنیا د طنز په شکل وویل : باربرا ! دا زما ښکار دی او زه پوهیږم چې د هغه له سینی څخه څرنګه راز راوباسم .

د ډلی د مشر او د میرنیا د طنز په خندا پوه شوه وی ویل : ما کومه غلطی نه ده کړی خپل مسئولیت اداء کوم ؟

باربرا د ډلی مشر وویل : لاړه شه ویده شه هغه نیشه کړای شوی دی !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډلی مشر د اسحاق په نبض لاس کیښوده میرنیا ته یې وویل : نیشی خپل کار کړی راځه چې خپلو خیمو ته ځو !

* * *

په قاهره کې سلطان صلاح الدین ایوبی د استخباراتو مشر علی بن سفیان ته وویل : علی ! د هغه لوری څخه تر اوسه کوم خبر رانغی ! ددی مطلب دا دی چې هلته کوم بدلون نه دی راغلی خو زه په دی پاڼه نه یم .

علی بن سفیان وویل : هلته چې زمونږ کوم کسان دی ټول د اعتماد وړ او هوښیار دی او په هغوي کې یو هم اسحاق دی چې تاسی یې نه پیژنی هغه د ځمکنی سینه څیر وی او راز ورځنی تر لاسه کوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : صلیبیان به ضرور د هغه پیښو څخه ګټه اخلی کوم چې هغه لورته شوی دی ، بالډون د خپل لوی لښکر سره د حلب او موصل سیمو په شا او خوا کې شپی ورځی تیروی .

علی بن سفیان وویل : الملک الصالح مړ شوی او د حلب واکمن عزالدین مسعود دی او هغه د صلیبیانو لاس پوڅی نه کیږی !

سلطان صلاح الدین ایوبی په حیرانی سره وویل : علی ! ایا ته عزالدین مسعود ټاکلی شوی مسلمان ګڼی ما هغه په دوستانو کې شمیرلی او د هغه د مرستی لپاره ما خپل پروګرام بدل کړ او په تل خالد باندی می یرغل وکړ او د ارمنینانو څخه می وسله واخیسته خو زه په خپلو مسلمانو واکمنو باندی اعتماد نشم کولای .

ای علی ! عزالدین مسعود زمونږ د صف ملګری دی خو د هغه زیات چارواکی په پټه د صلیبیانو ملګری دی .

ای علی ! تاسی ونه لیدل چې مسلمانو واکمنو د خپلو چارواکو ، مشاورینو او درباریانو د مشوری په اساس خپل قوم د هلاکت کندې ته غورځولی زه د مشوری کولو مخالف نه یم ځکه دا د الله تعالی حکم دی چې هغه پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ته ورکړی چې

(c) ...com: The Digital Library

د پریکړې وړاندې مشوره وکړې خو واکمن هم باید په دې پوه شي چې مشوره ورکوونکی خپل دین او خاوری ته مخلص دی او که نه !

علی بن سفیان وویل :د شهید نورالدین زنگی د کنډې محترمې رضیع سره نکاح یوازي او یوازي د ددی لپاره وشوه چې د حلب او موصل پوځ زمونږ د سپیځلی مقصد لپاره استعمال شی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : ددی سره سره هم زه ورته د شک په سترګو ګورم له دی امله چې عزالدین مسعود د صلیبیانو د یرغل په وړاندې دی او د خپلو سیمو د ساتلو لپاره د پردی تر شا زمونږ په مقابله کې د هغوي د ملګریتا نه مخ هم نه اړوی .

ای علی ! زما سترګې او غوږونه ته یې ، ما د هغه ځای د حالاتو نه زر خبر کړه !

علی بن سفیان وویل : زما وړاندیز ستاسی په وړاندې دا دی چې څو ورځې نور هم انتظار وکړی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : زه زیاتی ورځې انتظار نشم کولای ته پوهیږی چې ما پوځ ته د تیاری حکم ورکړی او دا د راز خبره درته کوم چې زه د حلب او موصل په لور نه ځم بلکې زما هدف بیروت دی .

د بیروت په نیولو سره د صلیبیانو مهمه لاره چې د مدیترانی او دمشق تر منځ ده د مسلمانانو لاس ته ورځی او هم د صلیبیانو مرکز او زړه به ختم شی بیا به له هغه ځایه د فلسطین په نورو برخو عملیات پیل او د بیت المقدس ازادولو ته به لاره خلاصه شي او هم به د مسلمانانو د سیمو څخه جنګ صلیبی سیمو ته ولاړ شي.

له دی وروسته دفاعی جګړې نه کوم بلکې تعرضی او برید کوونکی به وی دا چې بیروت د صلیبیانو سیاسی او نظامی مرکز دی نو زه یرغل په هغه ځای کوم .

(c) kabton.com: The Digital Library

تاسی ته دی ښکاره وی چې اوس او له دی وروسته به زه خپل پوځ ته د تعرضی یرغل روزنه او تربیت ورکوم او دا ځکه چې په خپلو سیمو کې د جګړې کولو نه هیڅکله بیت المقدس ته نشم رسیدلی .

ای علی ! ستا مسئولیت دی چې دا معلوم کړی چې په بیروت کې د صلیبیانو د پوځ شمیر څومره او په څه حال کې دی او بله دا چې د عزالدین نیت معلوم کړی چې د کورنۍ جګړې اراده خو نه لری ؟

علی بن سفیان وویل : په بیروت کې اسحاق دی که هغه خپله رانشی نو حتمی به زه څوک ولیږم .

زه زیاتی ورځی انتظار نشم کولای علی ! که تاسی څوک ولیږی او د هغه ځای حالات معلوم کړی او بیرته راشی نو دا دری میاشی وخت نیسی زه څو ورځو کې پوځ ته د تګ حکم ورکوم .

علی بن سفیان وویل : نو بیا تاسی په تیاری کې وړاندی تګ کوی ښاغلی سلطان !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : زه د الله تعالی د حکم په اساس د هغه پاکی خاوری د ازادولو پخاطر ګام اخلم او د خپل ځان او کورنۍ د ارامی او سلامتي په خاطر په مصر کې شپی او ورځی نه تیروم .

کله چې د شهید نورالدین زنګی کنډی رضیع د عزالدین مسعود سره نکاح وکړه نو صلیبیان ډیر اندیښمن شول چې ددی مجاهدی میرمنی له امله به مسلمانان سره یو شی او د دوی اثرات به له دغو سیمو څخه پورته شی ، بل لوری ته سلطان صلاح الدین ایوبی هم اندیښمن وو چې که صلیبیان یرغل وکړی دده د نشتوالی په سبب به صلیبیانوته کامیابی په برخه شی .

ددی حالاتو په رڼا کې یې فیصله وکړه مخکی له دی چې صلیبیان حلب او موصل محاصره کړی هغه د مصر څخه باید راروان شی او بیروت محاصره کړی .

دا له مرګ سره د لوبو کولو پریکړه وه ځکه د مسلمانانو پوځ به یې د دښمن له سیمی څخه تیرولو او په هر پل پل کې د جګړی خطر وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی ځل وو چې سلطان صلاح الدین ایوبی د علی بن سفیان د اداری د غړو له لارښونو پرته قدم پورته کړ خو اوس د حالاتو غوښتنه همدا وه او تر ټولو مهمه او د اړتیا خبرد عزالدین مسعود د نیت او هم د رضیع اثر په عزالدین مسعود وه ؟

د علی بن سفیان د اداری هر غړی په دی ښه پوهیده چې یو جاسوس د جګړې د پیل څخه وړاندی د جګړې نیمه کامیابی تر لاسه کوی او د هغه یوه غلطی هم ټول قام د هلاکت کندی ته اچوی .

د علی بن سفیان په اسحاق پوره اعتماد او هغه هم د قاهری په لور ددی خبر سره روان وو چې د صلیبیانو لښکر د بالډون په قیادت کې د بیروت ځلور لور ته خپورو شوی .

* * *

د صلیبی جاسوسانو د ډلی مشر اسحاق ته وویل : مونږ مسلمانان یو او د سلطان صلاح الدین ایوبی وفادار ، ستاسی سپرلی تیاره ولاړه او د خوراک ، څښاک او نور ضروری څیزونه هم په خرچین کې اچولی شوی نو که دا راته واویی چې تاسی د کوم خبر سره قاهری ته روان یې چې په هغه کې مو تاسی سره مرسته کړی ، په خپلو ښو به بیا فخر کوو .

اسحاق وویل : الله تعالی دی سلطان صلاح الدین ایوبی د داسی وفادارو سرښندونکو نه وساتی ما خو دی نجلی ته وویل چې ما د سهار لمر راختلو څخه وړاندی ویښ کړی چې زه روانیږم خو زه دی راویښ نه کړم او اوس غرمه ده .

میرنیا وویل : ته داسی ویده وی چې د ویښیدلو زړه می و نشو کړای خو کوم اس چې زه تاسی ته د ډالۍ په ډول درکوم هغه زما د سپرلی اس او د ښه نسل څخه دی تاسی به په خپل وخت ورسوی .

میرنیا د ډلی مشر ته په سترګو کې اشاره وکړه چې تاسی ولاړ شی هغه ولاړ نو هغی ورته وویل : زه له تاسی څخه غواړم چې ما د خپل ژوندانه ملګری جوړه کړی ځکه له کومی شیبی چې ماتاسی لیدلی یاست ما په تاسی زړه بایللی دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسحاق وویل : کله چې قاهری ته ورسیدلم بیا به د مینی او محبت خبری اتری کوم که ربښتیا وایی نو زما مرسته وکړه چې خپل مسئولیت اداء کړم .

میرنیا وویل : دا څه دی چې تم کیدلو ته دی نه پریږدی ماته هم ووایه ؟

اسحاق ددی خبری سره پاڅیده د خیمی څخه ووت میرنیا ورغاړی شوه ورته وی ویل : زه تاسی داسی چیری پریږدم په لاره کې به د لوږی او تندی څخه مړ شی څه وخوره او وخښه بیا روان شه او راته ووایه چې دا څه رسول غواړی ؟

میرنیا په لوړ اواز غږ کړ ، باربرا خوراک او څښاک راوړه ، هغی شیان د اسحاق ته مخ ته کیښودل بیا وروسته شوه او د میرنیا شاته ودریدله .

باربرا کوچنی صلیب په لاس کې پټ کړی وه هغه یې اسحاق وښودلو او بیا یې د میرنیا په لوری اشاره وکړه .

دا اشاره دومره ښکاره وه چې اسحاق پوه شو چې دوی ټول صلیبیان دی خو هیڅ یې هم ونه ویل .

اسحاق د میرنیا څخه پوښتنه وکړه په دی کاروان کې څو تنه دی ؟

میرنیا وویل : دا څه پوښتنه ده ؟

اسحاق پاڅیده ؟ د خیمی څخه بهر شو وی لیدل چې په شا اخوا کې اس نه ښکاری نو میرنیا ته یې وویل : هغه سپرلی چیرته ده ؟

میرنیا وویل : ما خو خپل یو تن ملګری ته وویل چې د خیمی مخی ته یې راولی زه هغه لوړ خای ته پورته کیږم ګورم چې اس چیرته ولاړ دی ؟

میرنیا خپل مشر ته وویل : تاسی صحیح وویل دا انسان نه بلکی ډبره ده .

د صلیبیانو د ډلی مشر وویل : هغه خو شکمن شوی نه دی ؟

میرنیا وویل : نه ! خو زما د پوښتنونو خواب نه راکوی .

د ډلی مشر وویل : ددی مطلب دا دی چې تاسی ناکامه شوی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسحاق هم هغه لوړ ځای ته پورته شو کوم ځای ته چې میرنیا ختلی وه وی لیدل چې د صلیبیانو د ډلی مشر او میرنیا ملاړ دی هغوي ته یې وویل : سپرلی شته او که نه ؟

د صلیبیانو د ډلی مشر په سخته لهجه وویل : ته تللی نشی ! که له مونږ څخه د عزت هیله لری نو دا ووایه چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته څه پیغام له خان سره وړې ؟

اسحاق وویل : د عزالدین مسعود او د شهید نورالدین زنګی د کنډې د واده خبر .

د صلیبیانو مشر وویل : دوه میاشتی وړاندی سلطان صلاح الدین ایوبی خبر شوی او هغه خپل پوخ د شام د جګړې لپاره روزی .

هغوي فیصله وکړه چې هغه باید کلک وتړل شي او په یو آوښ باندی بار شي، کله چې بیروت ته ورسیدلو هلته به بیا ورسره ګورو. هغوي همداسی وکړل ، اسحاق بن عثمان یې په پرو کلک وتړلو او بیا یې په اوښ سپور کړ او د بیروت په لوری وخوځیدل ، دوه ورځی او دوه شپی یې سفر وکړ خو په لاره کې څو ځلی د صلیبیانو د ډلی مشر ورته وویل : مونږ ښه پوهیږو چې ته د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوس یې ته به رښتیا وایی او زمونږ سره به ځی که زړه دی غواړی او که نه ځکه د دومره انسانانو سره جګړه نشی کولای .

اسحاق وویل : آیا تاسی هم رښتیا خبره کوی ؟

د صلیبیانو د ډلی مشر وویل : اسحاق ! که د شهزدګانو په څیر دی ژوند تیرول خوښ وی نو زما وړاندیز قبول کړه زمونږ سره ولاړ شه ، هغه کار چې ددوی لپاره کوی هغه زمونږ لپاره وکړه زر او ملغلری به درکړای شی د میرنیا او باربرا په څیر بی شمیره نجونی به دی خدمت کوی .

اسحاق وویل : زه د صلیبیانو لپاره کار وکوم ؟

د صلیبیانو د ډلی مشر وویل : که نه یې کوی نو په بندیخانی کې به د ژوند شپی ورځی تیروی او هلته به ډول ډول عذابونه درکول کیږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې اسحاق پدی پوه شو چې پرته د دی کار څخه بله لاره او چاره د خلاصون نشته نو وی ویل : زه به ستاسی په ډله کې شامل شم خو تاسی به څرنګه په ما باندی اعتماد وکړی چې په خپله خوښه ستاسی لپاره خدمت وکړم .

د صلیبیانو د ډلی مشر وویل : مونږ د داسی ځواک څښتنان یو چې په خپله سیمه کې څه چې په خپل کور کې هم له مونږ څخه پتیدلی نشی او ته څه فکر کوی چی ستاسی په هیواد کې چې څومره جاسوسان دی ایا هغوی ستاسی د ملک نه دی ؟

په لسو کسانو کې دوه تنه صلیبیان او نور یې ستاسی ورونه دی په هغه کې یو هم مونږ ته دوکه نه راکوی ځکه هغوي په دی پوهیږی چې دداسی انسانانو پای څه وی .

مونږ یوازي هغه نه وژنو بلکی لومړی ماشومان بیا یې میرمنی او له هغه وروسته خپله او کوم چې زمونږ سره د خپلی وفاداری اعلان وکړی د هغه لپاره دا دنیا جنت شی او کوم چې په دی لاره کې ونیول شی او یا ووژل شی د هغه کورنی د ژوندانه ټول اقتصادی ستونځی مونږ پوره کوو .

اسحاق وویل : ما ته د فکر کولو وخت راکړی او دا هم راته ووایی چې تاسی به کله له دی ځایه روانیږی ؟

د ډلی مشر وویل : د نن شپی په اخر کې خو ښه فکر وکړه د انکار په صورت کې به ته له ازادی څخه محروم شی ؟

اسحاق وویل : په دی ښه پوهیږم .

د صلیبیانو د ډلی مشر وویل : راز به هم ښکاره کوی کوم چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته یې د رسولو اراد لری .

اسحاق وویل : هغه به هم ستاسی تر غوږو تیر کړم .

لاسونه او پښی یې ورخلاص کړل او ازاد یې پریښوده ځکه چې د هغه د تیښتی امکانات بالکل ختم شول که تښتیدلای وایی هم ژوندی نشو رسیدلای .

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دوه میاشتی وړاندی عزالدین مسعود د شهید نورالدین زنگی د کنډی رضیع سره واده وکړ اود هغی یوازي او یوازي مقصد دا وه چې د عزالدین مسعود او سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ یو خای شی . خپل منځی جګړی پای ته ورسیږی چې وړاندی بی شمیره مسلمانان په کې وژل شوی او نظامی قوت یې ضایع شوی وه کوم چې په هغه یې د صلیبیانو د پلانونو مخه نیولی شوه او د خپلو خاورو څخه یې ورستلی شول .

رضیع دا هیله درلوده چې هغه به یې خپله مشاوره کړی خو د واده په لومړی شپه چې د هغوي ترمنځ کومی خبری وشوی د هغی په امیدونو یې خاروی واړولی او هغه یې له څنګ څخه پاڅیده د کوټی څخه ووت او بل ځای کې ویده شو .

سهار چې د خپلی کوټی څخه راووتله او د مانۍ په بڼ کې یې قدم وهلو وړاندی تلله کوم ځای چې څو نجونی ناستی وی چې یوه بوډی خدمتګاره ورته راغله وی ویل : له دی وروسته تاسی دی بڼ ته مه راځی .

میرمن رضیع وویل : ولی ؟

بوډی خدمتګاری وویل : دا د محترم امیر عزالدین مسعود حکم دی .

رضیع وویل : که زه د هغه دا امر وڼه منم نو ...

بوډی خدمتګاری وویل : ما ته د بدو کړو وړو موقع مه راکوی ستاسی څخه هیله لرم چې د امیر حکم ته غاړه کیږدی .

په دی وخت کې یو بله خدمتګاره راغله او رضیع خوا ته ودریدله وی ویل : عزتمندی ! ماسره تشریف یوسی !

کله چې هغوي دواړه کوټی ته ورسیدل نو بوډی خدمتګاری وویل : مانه ددی حکم شوی چې تل ستاسی په خوا کې اوسیږم تاسی څارنه کوم .

د میرمن رضیع رنګ تک سور شو د قهر او غصی له امله یې په بدن خولی راماتی شوی ، په دی کې بوډی خدمتګاری وویل : زه پوهیږم تاسی چې د څه خوب لیدلی وه هغه نه پوره کیږی ، هغه یوازي خوب وبولی ماخپله همرازه وګڼی ، په دی مانۍ باندی د صلیبیانو سیوری

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروت دی ، ستاسی زوی د هغوی په لاس کې لوبیده او اوس نوی امیر عزالدین ستاسی خاوند د صلیبیانو ملګرتیا ته لاس وروږد کړی، د چارواکو د مشورې له مخې ځکه هغوي د صلیبیانو اخیستلی شوی کسان دی .

میرمن رضیع وویل : د سلطان صلاح الدین ایوبی په هکله ددی مانې د خلکو څه رایه ده؟

خدمتګاری وویل : ښه نه ده خو په مانې کې د سلطان صلاح الدین ایوبی د استخباراتی اداری غړی شته .

رضیع وویل : ته خو به د استخباراتو غړی نه یې ؟

خدمتګاری وویل : ولی نه !

میرمن رضیع وویل : د استخباراتو غړی خپله پیژندګلوی نه کوی .

خدمتګاری وویل : هو ! خو ستاسی ژوند مونږ ته معلوم دی چې تل مو د اسلام د سپیڅلی دین خدمت کړی او زه د مسلمانی په صفت د خپل سر په قربانې هم د وطن او دین خدمت کول غواړم او دا کار یو وسیله ده !

میرمن رضیع وویل : زه ستاسی د احساساتو درناوی کوم الله تعالی دی په هر وخت کې داسی بڼځی پیدا کړی چې د کلمه الله د لوړتیا لپاره خپل مال او ځان قربان کړی .

محترمی ! دا یو حقیقت دی چې عزالدین مسعود ستاسی سره یوازي او یوازي ددی لپاره واده وکړ چې تاسی د هغه په بندیخانه کې شپی او ورځی تیری او د سلطان صلاح الدین ایوبی سره مو اړیکی د تل لپاره وشلیږی .

بل دا چې د دمشق خلکو د سلطان صلاح الدین ایوبی پلوی له دی امله کوله چې تاسی هلته وی اوس دوی د دمشق خلک د هغوي په خلاف پورته کوی او ددی په نتیجه کې به یو ځل بیا مسلمانان په خپل منځ کې په اخ او ډب اخته شی او صلیبیان به په ډاده زړه زمونږ په سیمو یرغل وکړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

میرمن رضیع وویل : ایا دا خبر سلطان صلاح الدین ایوبی ته رسیدلی شی .

خدمتګاری وویل : زمونږ د دلی مشر یو پوه او میړنی تن اسحاق ترکی دی ، د صلیبیانو د سیمی د لیدلو لپاره تللی ترڅو د هغوی د پلانونو څخه خان خبر کړی .

میرمن رضیع وویل : ایا زه هغه لیدلی شم ؟

خدمتګاری وویل : انشاء الله چې ضرور به ستاسی سره وګوری !

خدمتګاری چې کله میرمن رضیع د مانۍ د پټو رازونو څخه خبره کړه نو حیرانه شوه او د هغه خوب څخه راویښه شوه کوم چې د حلب د حکمران عزالدین سره د واده کولو په وخت کې یې لیدو .

میرمن رضیع یوه غیرتی او مجاهده میرمن وه چې د شهید نورالدین زنګی او سلطان صلاح الدین ایوبی په څېر د صلیبیانو لویه دښمنه او په اسلامی امت باندی درد منده وه .

ددی پیغله لور هم په دی مانۍ کې اوسیدله چې ورسره لیدل کتل یې تر اوسه نه وه شوی .

شمس النساء د خپل پلار شهید نورالدین زنګي د شهادت په وخت کې اته کلنه وه او ورور یې الملک الصالح یولس کلن وه چې چارواکو او نظامی منصبدارانو د لاس پوځی په صفت د اقتدار په ګدی کینولو خو سلطان صلاح الدین ایوبی په سیمه کې د امن او مسلمانانو د عزت او وقار ساتلو په خاطر د مصر څخه د میرمن رضیع د کوښښونو په نتیجه کې د دمشق چاری په خپل لاس کې ونیولی .

الملک الصالح د خپل پوځ سره حلب ته وتښتیدلو او خپله خور یې هم له ځان سره بوتله ، مور یې په دمشق کې هستوګنه غوره کړه شپه او ورځ د کفارو په خلاف په جهاد بوخته وه .

شمس النساء پنځلس کلنه وه چې ورور یې د ژوندانه په اخر وخت کې د خپلی مور سره د لیدلو څرګندونه و کړه او شمس النساء یې ورپسی دمشق ته ولیږله خو هغی ورسره د لیدلو نه انکار وکړ او ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی ویل مور دی هغه وخت ستاسی لپاره مړه شوه چې تاسی د اقتدار په څوکی کیناستی او د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف مو توره پورته کړه .

کله چې شمس النساء بیرته ولاړه نو هلته په رسیدلو د مانې څخه یې د ورور جنازه راوتلله ، اوس د شمس النساء مور رضیع په هغه مانې کې چې زوی یې په کې مړ شوی و د هغه د اقتدار په څوکی ناست انسان میرمن شوه .

میرمن رضیع د خدمتګاری څخه پوښتنه وکړه چې د هغی لور چیرته ده او د هغی سره لیدلی شی .

خدمتګاری وویل : هغه دلته ده خو تاسی د خپل خاوند څخه پوښتنه وکړی چې هغه لیدلی شی او که نه ؟

د بندیز په صورت کې به زه د هغی سره ستاسی د لیدنی او کتنی پټ انتظام وکړم .

میرمن رضیع وویل : تا چې د کوم مجاهد یادونه وکړه آیا زما لیدنه د هغه سره کیدای شی ؟

خدمتګاري وویل : ولی نه !

میرمن رضیع وویل : زه څرنګه یقین وکړم چې تاسی زما سره مرسته کوی او د بل په اشاره می په کنده کې نه غورځوی ؟

خدمتګاره په خنداشوه او میرمن رضیع ته یې وویل : که زه د امیر لور وایی نو په دی عمر کې به د کوم حکمران میرمن وایی بیا به تاسی زما نه داسی پوښتنه هیڅکله نه کولای او هر دروغ به مو رښتیا ګڼل خو زما حیثیت اوس داسی دی چې رښتیا هم دورغ ګڼل ګیږی آیا تاسی ددی تجربه نه ده کړې چې رښتیا او د ایمان جذبه یوازي او یوازي د غریبانو په زړونو کې پاتی ده او راتلونکی وخت کې به دا درته ثابته شی چې تاسی چې په چا اعتبار وکړی په یوی غریبی خدمتګاری او که د حلب په حکمران چې ستاسی خاوند هم دی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ستاسی څخه هیله منده یم چې په ما باندی اعتبار وکړی او د الله تعالی څخه وغواړی چې هغه زما او ستا مرسته وکړی او په خپل دین باندی مو ثابت وساتی .

خدمتګاره د کوټی څخه ووتله او میرمن رضیع د خیالونو په دنیا کې لاهو شوه .

⊙⊙⊙

دوه دری ورځی میرمن رضیع عزالدین مسعود ونه لیدو هغی ته خو خدمتګاران لاس په نامه ولاړ وه خوراک او څښاک په خپل وخت ورته راتللو د ارام او نورو اړتیاو خیال یې هم ساتل کیدلو لکه یوه ملکه خو په دی باندی هغه خوښه نه وه ځکه د هغی هیله وه چې د خپلو مسلمانو وړونوسره د جګړی میدان ته ولاړه شی او د هغو خدمت وکړی یا د مجاهدینو د کورنیو پالنه سرته ورسوی؟

یوه ورځ عزالدین د هغی کوټی ته ورغی ورته وی ویل د ډیرو کارونو له امله رانغلم هیله لرم چې خفه نشی .

میرمن رضیع وویل : زه ناوی نه یم او دډی هیله هم نه لرم چې شپه ورځ له ما سره اوسی ما خپل نیمایی عمر په یوازیوالی کې تیر کړی ځکه شهید نورالدین زنګی به یا په سنګر او یا د پوځیانو په تربیت کې مصروف وو او مابه د شهیدانو د کورنۍ سرپرستی کوله او ددی تر څنګ د هغو نجونو روزنه می کوله چې په سنګرونو کې د خپلو وړونو سره په یوصف کې ددښمن مقابله ته ودریدلی ، زه په کوټه کې بندی نه وم لکه څرنګه چې تاسی کړم .

عزالدین مسعود وویل: زه دا نه وایم چې شهید نورالدین زنګی خپل ځینی کارونه تاسی ته په سپارلو ښه نه دی کړی خو زه غواړم چې څوک و نه وایی چې د حلب د قسمت په جوړولو کې د یوی ښځی لاس هم وۀ.

میرمن رضیع وویل : زه داسی شپی ورځی تیرول نه خوښوم ځکه زه ستاسی د حرم لپاره راغلی نه یم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزالدین مسعود وویل: رضیع ! کوم د ژوندانه شپی ورځی چې تاسی د غازی سره تیری کړی وی د هغی خیال پریږده که غواړی بیرون وګرځی نو د ځلور اسونو تانګه ستاسی لپاره هر وخت ولاړه ده .

میرمن رضیع وویل : په کومی مانی کې چې زه اوسیږم په هغی کې د نلام وهلو حق نه لرم نو بیرون ته تګ ؟

ستاسی په پریکړی خو زما په ځیر انسان حیران وی .

عزالدین مسعود وویل : ما دا حکم ستاسی د سلامتی لپاره کړی دی، تا ته دا ښه معلومه ده چې د حلب او دمشق تر منځ څومره جګړی شوی ، سلطان صلاح الدین ایوبی ستاسی زوی ته ماتی ورکړه او په اطاعت کولو یې مجبور کړ، د هغه د ملګرو په زړونو کې د انتقام اور اوس هم بل دی هغوي تاسی او سلطان صلاح الدین ایوبی خپل دښمنان ګڼی .

میرمن رضیع وویل : نو هغوی تاسی هم وژلی شی ځکه چې تاسی هم د سلطان صلاح الدین ایوبی ملګری یاست .

ایا دا ستاسی مسئولیت نه دی چې هغوی مو نیولی او یا مو وژلی وایی .

عزالدین مسعود وویل : تر اوسه پوری ددی ځای حالاتو ما ته اجازه نه راکوله زه دا کار ضرور کوم !

میرمن رضیع وویل : زه نه پوهیږم یو لوری ته وایی که غواړی بیرون وګرځی نو د ځلور اسونو تانګه ستاسی لپاره هر وخت ولاړه ده هر چیرته چې ځی تللی شی نو ایا دا خطر ماته یوازي په مانی کې دی او بیرون نشته ؟

عزالدین مسعودځواب ورکول غوښتل خو میرمن رضیع وویل : ما ستا سره واده ددی لپاره وکړ چې شهید نورالدین زنګی کوم مقصد درلود او هغه تر سره نه شو نو تاسی او سلطان صلاح الدین ایوبی سره لاسونه ورکړی او هغه پوره کړی نو ددی لپاره ضروری وه چې کوم کسان ستاسی د سیوری لاندی د ژوندانه شپی او ورځی تیروی او د بی اتفاقی اور ته لمن وهی په بندیخانه کې واچوی یا یې ووژنی !

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزالدین مسعود وویل : تاسی شک کوی چې زه د سلطان صلاح الدین ایوبی ملګرتیا نه کوم ؟

میرمن رضیع وویل : دا زه په یقین سره وایم چې ستاسی د هغه ملګرتیا نه کوی ! نو ایا تاسی ما ډاډه کولای شی کوم اثرات چې صلیبیانو زما د زوی الملک الصالح په وخت کې په دی سیمه کې پرېښی هغه اوس نشته !

ایا ستاسی ټول مشاورین ، قوماندانان او چارواکی د اسلام سپیڅلی دین او خپلی خاوری ته مخلص دی او که کافرانو ته ؟

عزالدین مسعود وویل : ته زما میرمن او که ....

میرمن رضیع وویل : ما چې د کومی ارادی سره ستاسی ملګرتیا غوره کړی هغه ستاسی غوږونو واوریدل او که نور اوریدل غواړی نو دا هم زما له ژبی واوره چې زه ستاسی د اولاد پیدا کولو لپاره میرمن شوی نه یم زه به په دی سیمه کې ګرځم او ددی معلومولو کوښښ به کوم چې دا سیمه د کافرانو له سیوری خوندی ده او که نه وی نو د هغی لپاره موثر قدم پورته کړم .

عزالدین مسعود وویل : زه بیا هم تاسی ته وایم که د خپلو پلو څخه دی بیرون د قدم وهلو کوښښ وکړ نو سخت بندیز به دربانډی ولګول شی .

میرمن رضیع وویل : زه ستاسی د حکم څخه ضرور سرغړونه کوم او له بندیز څخه دی نه ویریږم ښه دا ده چې ما ته طلاق راکړی .

عزالدین مسعود وویل : د طلاق تصور هم و نه کړی .

◆ ◆ ◆

خدمتګاری میرمن رضیع ته وویل : مونږ د پردی تر شا ستاسی ټولی خبری واوریدلی اوس چې مو عزالدین مسعود وپیژندلو نو بیا د هغه سره د هیواد په نظامی ، اجتماعی او سیاسی چارو کې خبری ونه کړی تل ورسره په خندا خبری اتری کوه ، مونږ به ستاسی اراده تر سره کود او پدی خوښه شوم چې هغه تاسی ته د بیرون وتلو اجازه درکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به ستاسی او د خپل مشر ترمنځ د لیدلو او کتلو شرایط برابر کړم
په دی وخت کې د کوټی دروازه پرانستلی شوه دواړو د دروازی لورته وکتل وی لیدل چې شمس النساء ولاړه په شوندو یې خندا خو د سترګو څخه یې اوښکی روانی وی ! میرمن رضیع پورته شوه او هغه یې په غیږ کې ونیوله او په ژړا شوه .

میرمن رضیع وویل : دومره ورځی چیری وی ؟

شمس النساء وویل : عزالدین کا کا منع کړی وم .

میرمن رضیع وویل : تا ورځنی د منع کیدلو پوښتنه ونکړه چې ولی ؟

شمس النساء وویل: هغه ما ته کوم قناعت کوونکی خواب نه دی راکړی خو دا یې راته وویل چې د مور څنګ ته ورځه او ډیر وخت له هغی سره تیروه زه ډیر مصروف یم .

میرمن رضیع وویل : هغه تاسی ته دا ونه ویل چې د هغی څارنه کوه چې څوک ورسره ناسته پاسته کوی ؟

شمس النساء د معصومیت په لهجه وویل: هغه څه داسی خبری وکړی خو زه پری پوه نشوم ما ورته ښه ښه کول ، هغه را ته دا هم وویل : مور دی ډیره ضدی ، وهمی او جګړه کوونکی ده .

میرمن رضیع وویل : لوری ! دا معصومیت او ماشومتوب نور پریږده ته پیغله شوی یې زه دا نه وایم چې ته نکاح وکړه د مجاهدینو د لورګانو په لاسونو باندی نکریزی نه بلکی وینی ښی ښکاری او د ژوندی قومونو لورګانی کمی ډولی ته پورته کیږی بلکی د هغوی مړي د جګړی له میدان څخه وړل کیږی ، ستا بدنصیبی دا وه چې ته خپل ورور او د هغه د سلاکارانو تر سیوری لاندی خوانه شوی یې چې ټول د الله تعالی او د هغه د رسول حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه باغیان وو .

ستا ورور صلیبیانو ته د دوستی لاس ورکړ ، هغوی ته چې ستاسی پلار شهید نورالدین زنګی د هغوي په خلاف توره پورته کړی او میدان ته ور وتلی وو.

(c) kendrion.com: The Digital Library

ستا د پلار شهید نورالدین زنگی پوځ ستا د ورور په مشری کې د سلطان صلاح الدین ایوبی د پوځ سره په جګړه اخته شو.

ستا ورور ته په زوی ویلو شرمیږم.

شمس النساء وویل : زما ورور خو ویل چې صلیبیان ډیر ښه خلک دی او سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل واک لپاره د جګړې میدان ته راوتلی دی.

میرمن رضیع وویل : ستا ورور نوی ځوان ، د اسلام د سپیڅلی دین څخه بی خبره د نورو په سترګو یې خپل دوست او دښمن پیژانده ! د ځمکی پر مخ کوم قوم چې لااله الا الله محمد رسول الله نه وایی هغه د مسلمانانو دښمنان دی او تر ټولو زیات خطرناک صورت د هغوي سره دوستی ده.

صلیبیانو د حلب ، موصل او حرن د واکمنانو سره دوستی وکړه او زمونږ قوم (مسلمانان) یې په خپلو منځو کې تقسیم کړل.

د الله بندګان او د هغه د پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم امتیان په ډلو تقسیمول لویه ګناه ده ځکه دا تقسیم په اصل کې هغوی په اخ او ډب اخته کول دی.

د هدایت د کتاب فرقان حمید څرګند حکم دی چې " تاسی په یو صف کې ودریږی لکه فولادی دیوال " خو کفارو د عیاشی سامانونه برابر کړل او د هغوی صف یې تیت پرک کړ.

لوري ! زرو او جواهراتو ، ښځی او شرابو او د دواکمنی خوب انسان د تل لپاره ویده کوی او دا د شیطانانو کار صلیبیانو وکړ.

شمس النساء وویل : مور جانی ! ته رښتیا وایی ما دا په خپلو سترګو په مانی کې ولیدل.

میرمن رضیع وویل : ای لوری ! اوس هم په دی مانی کې د شیطان واکمنی ده- عزالدین مسعود ماسره ددی لپاره نکاح وکړه چې مابندی کړی ما خو دده سره د ژوندانه ملګرتیا ددی امله خوښه کړه چې خپل منځی جګړی پای ته ورسیږی او څرنګه چې مونږ ټول یو امت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو یو امت شو خو په ډیر افسوس وایم چې ما په ژوندانه کې د لومړی ځل لپاره دوکه وخوړله او دا څه کمه دوکه نه وه زه خپل مقصد ته په رسیدلو کې د ناکامی سره مخ یم خو که ته زما سره مرسته وکړی هیله لرم چې بریالی شم .

شمس النساء وویل : مورجانی ! تاسی د لومړی ځل لپاره دوکه شوی او زه د لومړی ځل لپاره د اصل حقیقت څخه خبره شوم نو ووایی څه وکړم !

میرمن رضیع وویل : د الله تعالی کتاب قران کریم او د هغه د پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم احادیث وګوری کړه اوبیا په هغی عمل وکړه انشاء الله بریالیتوب به دی په برخه شی .

شمس النساء چې کله د مور څخه جدا شوه نو د هغه په خیالاتو کې لوی بدلون راغلی وو ، مخکی بی پروا او ازاده خیاله نجلی خو اوس یوه با حیاء او د الله جل جلاله په لاری کې سربندونکی مجاهده وه .

***

شمس النساء بله شپه د عزالدین مسعود خونی ته ورغله وی ویل : کاکا جانه ! تاسی ته چا ویلی دی چې زما مور وهمی او جګړه مار ده؟ تاسی پوهیږی چې د هغی ژوند څرنګه تیر شوی دی او د هغه دا هیله ده چې تاسی هم د شهید نورالدین زنګی او سلطان صلاح الدین ایوبی په څیر یو لوی شخصیت جوړ شی او د ځمکی پر مخ د هر انسان په ژبه ستاسی نوم وی هغه په تا درد منده او ستا خیرخواه ده .

عزالدین مسعود وویل : هغه دا فکر کوی چې زه د صلیبیانو دوست یم !

شمس النساء وویل : هغی دی لوری ته په خبرو کې اشاره وکړه خو ما د هغی وهم لری کړ چې تاسی د صلیبیانو ملګری یاست خو زه ستاسی څخه غواړم چې په هغه باندی غیرضروری بندیزونه ونه لګوی !

عزالدین مسعود وویل : ما په هغی کوم داسی بندیز نه دی لګولی کله چې غواړی د باندی تللی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزالدین مسعود د شمس النساء خبری رښتیا وګڼلی کله چې شمس النساء له کوټې څخه راووتله نو عامر بن عثمان ولاړ وو ، د هغه عمر دیرش کالو ته رسیدلو او ښکلی ځوانی یې درلوده په توری وهلو ، غشی ویشتلواو اس سپرلی کې چا ورسره مقابله نشوه کولای ، هغه د الملک الصالح د ساتونکو د ډلی قوماندان او اوس د عزالدین مسعود او د لومړی ورځ څخه په مانې کې اوسیدلو ، دواړو په خپلو کې د پاکی مینی څرګندونه هم کړی وه تر دی چې د نکاح کولو ژمنه یې هم وکړی خو یو خندۍ ددوی ترمنځ ؤ او هغه دا چې عامر بن عثمان د هغوي د کورنۍ خدمتګار ؤ .

د هغه سره روانه شوه ، د سپوږمی رڼا وه د مانې بڼ ته ولاړل او د یو ونی لاندی کیناستل وی ویل : نن ما خپله مور ولیدله او د دی وروسته له هغی سره اوسیږم .

عامر وویل : ستا مور د شاهی کورنۍ میرمن ده او هغه به ستا نکاح د کوم شهزاده سره کول غواړي .

شمس النساء وویل : هغه د شاهی کورنۍ میرمن ده خو هغه په خیمه کې ژوند او شپی ورځی تیرول خوښوی .

عامر وویل : ایا زه ددی هیله کولای شم چې که زما په باب خبره یاده شی هغه به یې قبوله کړی ؟

شمس النساء وویل : هغه چې زما نه څه غواړی که یې پوره کړم نو زما غوښتنه به هم انشاء الله نه رد وی .

عامر وویل : زما په خاطر به ته د هغی غوښتنه پوره کوی !

شمس النساء وویل : هغی چې ما ته کوم مقصد ښکاره کړ او هغی ته زما د مرستی اړتیا ده او په هغه لړ کې زما مرسته به تاسی کوی ددی څخه مخکی چې زه تاسی ته خپل مقصد ښکاره کړم ماسره به د کاینناتو د خالق او مالک په نامه وعده کوی چې زما راز به ساتی .

عامر په خندا وویل : که زه داسی ونه کړم نو بیا ؟

(c) ketabt[illegible]com: The Digital Library

شمس النساء وویل : ما ستا سره وعده کړی او بیاهم وایم چې زما نکاح به ستاسی سره کیږی خو ددی څخه مخکی به زه هغه څه پوره کوم چې مور می راته وایی او ستا څخه هیله کوم چې د نکاح څخه وړاندی بیا کوم داسی ناوړه حرکت ونه کړی څکه په دی باندی الله تعالی زمونږ دواړو څخه ناراضه کیږی .

عامر هیڅکله شمس النساء دومره کلکه نه وه لیدلی نو حیران شو وی ویل : آیا قسم کول ضروری دی ؟

شمس النساء وویل : هوا زه خو د خپلی مور په حکم ځان قربانوم بنایې تاسی مو ملګرتیا ونه کړی .

عامر وویل : زه ستاسی په خاطر هر څه ته تیار یم .

شمس النساء وویل : زما په خاطر نه بلکی د اسلام د سپیڅلی دین په خاطر کوم چې زما پلار او بی شیمره انسانانو پری خپل ځانونه قربان کړی دی .

عامر وویل : زه په خپله خبره باندی الله تعالی شاهد ګرځوم چې کومه دنده ما ته راوسپارل شی هغه به پوره کوم .

بیا یې د شمس النساء لاس ونیولو وی ویل : اوس راته ووایه چې څه وکړم ؟

شمس النساء وویل : دا یو حقیقت دی چې سلطان صلاح الدین ایوبی یوازې د اسلام د سپیڅلی دین په خاطر سر په لاس کې نیولی نو مونږ ته په کار دی چې د هغه متی مظبوطی کړو او هغه داسی کیدای شی چې له کومو خطرونو سره مخامخ کیږی د هغه څخه یې خبر کړو څرنګه چې زما د ورور الملک الصالح سره د دوستی کوم ټړون لاسلیک شوی وٗ آیا عزالدین مسعود په هغه باندی ولاړ دی او که نه ؟ ایا د حلب سیمه د صلیبیانو د اغیزو څخه پاکه ده او که نه ؟

تاسی زما څخه پدی ښه پوهیږی !

عزالدین خو ځان د سلطان صلاح الدین ایوبی دوست ګڼی خو زما د مور وینا ده چې هغه د لستونی مار دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

عامر بن عثمان وویل : د حلب د حکمران او ستاسی د مور د واده نه وروسته ښایی خطر پاتی نشی .

شمس النساء وویل : لوبه خو اوس پیل شوه د هغی نکاح کول په اصل کې د هغی په پښو کې ځولونی اچول وو او هغه داسی چې د دمشق خلکو ته د سمی لاری ښوونکی پاتی نشی .

عامر بن عثمان وویل : شمسی ! زه هر څه ګورم خو تر اوسه می پری غور نه دی کړی زه ستا څخه مننه کوم چې خپل مسئولیت ته دی متوجه کړم ! د یو پوځی مسئولیت یوازی دا نه دی چې د بیرون څخه د خپلو سرحداتو حفاظت وکړی بلکې په داخل کې هم ددښمن له پلانونو نه ځان خبر او بیا د هغه د مخنیوی لپاره قدم پورته کړی .

شمس النساء وویل : زه د ژوندانه د ملګری په غوره کولو ویاړ کوم.

دا زمونږ مسئولیت دی چې د صلیبیانو د ارادو څخه ځانونه خبر کړو چې آیا هغوي بیا زمونږ مسلمانان ورونه او خویندی په خپل منځی جګړو کې وژنې یا بل ګام پورته کوی او تاسی په داسی ځای کې یاست چې څه نا څه خبریږی او ګوری !

عامر بن عثمان وویل : ګرانی ! زه اوس ستاسی سره د یو مجاهد په صفت خبری‌کوم او هغه دا چې د حلب په ځینو قوماندانانو او مشاورینو باندی اعتماد نشی کیدای ، که عزالدین مخلص او له زړه دوست هم وی خو پوځ یې د مصر د پوځ سره په یو صف کې نشی ودریدلی ځکه صلیبیانو د هغه د چارواکو ایمان اخیستی دی .

د کومی ورځی څخه چې ستاسی ورور مړ شوی او عزالدین د واکمنۍ په څوکی ناست دی په یو او بل نوم د بیت المال څخه مال ویستل کیږی او که دا لړی راونه وی نو خرانه به خالی شی چې بیا به عزالدین د خپل مصارفو لپاره صلیبیانو ته لاس نیسی او دا د یو منظم پلان له مخې کیږی .

شمس النساء وویل : ددی مطلب دادی چې عزالدین مسعود یو کمزوری واکمن دی !

(c) ketabton.com: The Digital Library

عامر بن عثمان وویل : دا خو یو ښکاره حقیقت دی
شمس النساء په مسکا وویل : عامره ! ستاسی سودانی ښاپیری په څه حال کې ده !
عامر خواب ورکړ: پرون مې ولیدله وی ویل یو ځل زما کوټی ته راشه ! ته پوهیږی چې هغه ډیره ښکلی او د عزالدین د حرم مشره ده که عزالدین ته معلومه شی چې دا نجلی زما سره مینه کول غواړی نو هغی ته به څه و نه وایی او سزا به ما ته راکړی او که زه هغه مایوسه کړم کیدای شی په ما باندی د لاس اچولو تور ولګوی نو الله تعالی دی راباندی خپل فضل وکړی .
شمس النساء وویل: آیا هغی ته دا معلومه نه ده چې ته زماسره مینه کوی ؟
عامر خواب ورکړ: که هغی ته دا معلومه شی نو د دواړو به اخری ورځ وی .
انوشی په اصل کې د صلیبیانو رالیږل شوی تحفه وه چې دلته راغله نو الملک الصالح څو شپی ورځی ورسره تیری کړی بیا هغه ناروغه او مړ شو کله چې عزالدین د حکومت واګی په لاس کې واخیستلی نو چارواکو ورته انوشی د حرم د زینت لپاره وړاندی کړه .
د هغه وخت د واکمنانو عادت وْ چې خپلی میرمنی جدا او حرم (پرته له نکاح) نجونی به یې جلا ساتلی .
صلیبیانو او یهودو د مسلمانو چارواکو د اخلاقو د خرابولو لپاره خپلی لورګانی هم رالیږلی .
انوشی یو روزل شوی نجلی وه چې په غوندو کې به یې شراب په نورو څښل او هم یې لوړ پوړی چارواکی چې د حلب قسمت جوړونکی وه د خپل حسن په جال کې رانیولی وو .
انوشی داسی ښایسته او نری جامی اغوستلی چې د بدن هر غړی یې د بدی دعوت ورکولو او د عزالدین په اعصابو پوره حاکمه شوی وه خرنګه چې عامر بن عثمان د عزالدین سره د سیوری په پشان ملګری وْ او الله تعالی ورته ښه اندام او څیره ورکړی وه نو هر وخت به

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغی ورسره د مینی څرګندونه کوله او عامر به په هغه او دغه ورځنی ځان خلاصول .

عامر بن عثمان ورته یوه ورځ وویل : زه یو غریب سړی یم او د حلال رزق حاصلولو لپاره دا دنده سرته رسوم که ستاسی په زړه کې زما لپاره رښتنی مینه وی نوپه ما باندی رحم وکړه له ما څخه لری اوسه .

انوشی وویل : یو ځل ته زما لاس ونیسه بیا څوک دی چې تا ته پورته وګوری !

***

قاضی بهاء الدین شداد چې د هغه وخت د خپلو سترګو لیدلی حال یې په خپلو یاداشتونو کې لیکلی دی وایی چې عزالدین د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه ډیر زیات ویریدلو او هغه دا ګمان کولو چې د هغه سترګی په حلب باندی دی نو ضرور به یوه ورځ هغه نیسی نو خپل خاص مشاور میړنی قوماندان مظفرالدین ته یې خپل د زړه حال بیان کړ نو هغه ورته مشوره ورکړه چې تاسی خپل ورور عمادالدین حلب ته راوغواړی او تاسی موصل ته ولاړ شی .

همغه وۍ چې یوه ورځ یو لوی کاروان د موصل په لور روان شو چې په هغه کې شمس النساء او د هغه مور میرمن رضیع هم وه په لاره کې دا کاروان د شپی لپاره تم شو خو عزالدین سره د څو تنو مشاورینو د شپی د سفر کولو کوښښ کاوه .

عزالدین مسعود عامر بن عثمان د کاروان د مشر په توګه پریښودلو او د نورو لارښوونو سره یې ورته دا هم وویل: د حرم نجونو خیمی به زما د کورنۍ د غړو د خیمو څخه لری ودروی .

تم ځای د غرونو په لمن کې چې هر لور ونی او شنه بوټی وۍ او ځای په ځای پکې چینی چې پاکی اوبه یې لرلی او د مختلفو بی شمیره مرغیو خواږه اوازنه پکې اوریدل کیدل پروت وۍ .

عامر بن عثمان د کاروان د مشر په توګه د ټولو کارونو څار نه کوله په هغه ورځو کې سلطان صلاح الدین ایوبی په مصر کې وو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلیبیانو ډیر لری د سلطان صلاح الدین ایوبی د یرغل لپاره دفاعی تیاری نیوله عامر بن عثمان بیا هم د مسئولیت له مخی دا کار کولو هغه د حرم په خیمو کې لری یوازې روان وُ چې یو سیوری یې تر څنګ ودریدوه بیا یې ورته وویل : ما تاسی د لری وپیژندلی او تاسی پسی راغلم .

عامر بن عثمان وویل : انوشی ! تاسی ولاړه شی ارام وکړی سهار وختی روانیږو او ما خپل کار ته پریږدی .

انوشی د اس واګی ونیول او وی ویل : د اس څخه کښته شه د کوم شخص څخه چې تاسی ویریدلی هغه د موصل په لوری روان دی .

عامر بن عثمان د اس څخه راکښته شو او یو لوری ته کیناست .

انوشی په ولولو سره وویل : عامره ! ته ما بدکاره نجلی شمیری او له ما څخه ډډه کوی ته په خپله خوانی باندی مغرور یې خو په دی حقیقت باندی دی غور نه دی کړی چې یوه ورځ به ستا بدن په وینو کې لت پت پروت وی خکه چې دا د جګړی وخت دی یو دا چې د جګړی په میدان کې او بل دا چې په خپل ځای کې ووژلی شی او پای به دی حتما همداسی وی .

عامر بن عثمان وویل : آیا ته ما په وژلو ویروی !

انوشی خواب ورکړ : نه ! خو زه ددی کوښښ کوم چې تاسی ته ووایم چې زما جسم د عیش څرګنده وسیله ده خو زه د جسمانی خوندونو څخه بیزاره یم .

زما ښکلا او کړوړو ته وګوره ! زه بد کوم او بدو ته نور رابولم ما ته خلک شهزادګی نه بلکی ښاپیری وایی ، ستاسی واکمن او لوړ پوړی چارواکو زما په پښو کې سر تیټ کړی او خپل ایمان یې راباندی ځرڅ کړی خو زه داسی تږی یم چې د پاکو اوبو څښلو کوښښ کوم ، د کومی ورځی څخه چې ته ما ولیدلی او د خپل نفسی خواهش د تسکین لپاره می راوبللی نو تا په هغه او دغه باندی ځان خلاص کړ څه چی ما غوښتل هغه ما پیدا کړل او هغه ستا ذات وو- زه تاسی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه له کومی غواړم ، دا صورت نه بلکی د سیرت اثر دی چې زما په زړه کې د نورو خلاف کرکه پیدا شوی کوم چې قومی عزت زما د لاس د شرابو په جام کې ډوبه وی .

عامر د احساساتی حالت سره سره د انوشی جذباتی خبری اتری اوریدلی ، انوشی د عامر لاس ونیولو او وی ویل : ویریږی او که زړه دی کار پریښودلو .

عامر وویل : زه څه ویلی نشم .

انوشی خپل غوږونه د هغه له سینی سره ولګول ، د هغی د وریښمو په څیر خواره واره ویښتو یو خاص کیفیت سره مخامخ کړ .

انوشی په خندا وویل : زړه خو دی ژوندی دی ټوپونه وهی... زه له تا هیڅ نه غواړم ؟ ! ته له ما څخه هر څه وغواړه زر ، ملغلری ، روپی ...

عامر وویل : زما هیڅ نه دی په کار سوډانی ښاپیرۍ !

نجلی وویل : ما ته انوشی ووایه ! د سوډانی ښاپیرۍ ویونکو زړونه د محبت څخه خالی دی ، ګناهګاران دی او ته تر ټولو پورته او پاک یې ، له ما څخه خزانه تر لاسه کړه خو د هغه په عوض د مینی زړه راکړه!

عامر وویل : دا نشی کیدای .

انوشی وویل : دومره احساس نه لری چې یوه ګناهګاره نجلی ستاسی په وړاندی د پاکې مینی سوال کوی او د مثبت ځواب په اوریدلو هغه د ګناهونو څخه توبه وباسی او ستا د قدمونو په وړاندی سرکښته کوی .

عامر وویل : الله تعالی دی ورته توفیق ورکړی چې له ګناهونو څخه پرته له ځواب اوریدلو توبه وباسی !

انوشی وویل : داسی ښکاری چې د بل چا سره مینه کوی ؟

نو ای بدبخت انسانه ! دا فکر وکړه چې کومه نجلی د حکومتونو تختونه اړوی او یو ورور د بل ورور سره وینی تویولو ته اړباسی نو ستا حیثیت ورته د چنجی پشان دی .

عامر وویل : ډیر ښه ، ډیر ښه .... زه ستاسی وړ نه یم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

انوشی د هغه دواړه لاسونه ونیول وی ویل : زه له تا څخه نور څه نه غواړم زما سره کینه !

عامر هیڅ و نه ویل ، پورته شو په خپل اس یې پښه واړوله او روان شو خو حالت یې د هغه مرغی په څیر وو چې په پنجره کې بند او ټوپونه وهی .

◈◈◈

عامر بن عثمان ورو ورو هغی لور ته روان وه په کوم ځای کې یې چې د شمس النساء سره د لیدنی او کتنی وعده کړی وه کله چې هغه ځای ته ورسیدلو نو شمس النساء ولاړه وه ، د هغی تر څنګ د اس څخه راکښته شو وی ویل : د څنډ معذرت غواړم .

شمس النساء وویل : راځه کینه ! کله چې نږدی کیناست نو د عطرو بوی ورڅخه پورته شو شمس النساء ورته وویل : تر اوسه چیری وی ؟

عامر بن عثمان وویل : د اسونو او اوښانو لیدلو ته ورغلی وم ؟

شمس النساء په قهر جنه لهجه وویل : څارویو د کوم وخت څخه عطر لګول پیل کړی دی ؟ داسی ولی نه وایی چې د انوشی په جال کې نښتی وم !

عامر بن عثمان وویل : تر اوسه د هغی په جال کې نښتی نه یم هغی په لاره ولیدم مجبور شم او ورسره کیناستم... د کوم عطرو بوی چې تاسی حس کړ دا د هغی وٴ او ما نه غوښتل چې ستاسی زړه خفه شی . زه ډیر ویریږم شمسی ! نه کوم امیر یم ، نه حاکم او نه سالار بلکی یو عادی منصبدار یم .

شمس النساء وویل : داسی معلومیږی چې ډیر یې اندیښمن کړی یې ؟

عامر بن عثمان ورته وویل: ډیر زیات ! نن هغی خپل زړه زما په وړاندی کیښوده تر دی یې وویل : زه بدکاره یم او د بدکاری په نتیجه کې ورور په ورور باندی وژنم خو ستاسی سره پاکه مینه کوم او د دی په بدل کې چې څه غواړی زه یې پوره کوم ! د الله تعالی په خاطر ووایه شمسی زه څه وکړم ؟

(c) k...ton.com: The Digital Library

شمس النساء وویل : د هغی سره د مینی څرګندونه کوه او هغه راز ورڅخه تر لاسه کړه د کوم لپاره چې هغه دلته راغلی ده .

عامر بن عثمان وویل : زه ددی څخه ویریږم چې زمونږ تر منځ به اعتماد پاتی نشی .

شمس النساء وویل : زه تاسی الله تعالی ته سپارم .

ای عامره ! کله چې مونږ د حلب څخه راونیدلو په هغه وخت کې د قاهری یو تن راغلی وو او دا یې معلومول غوښتل چې د عزالدین نیت څه دی ؟ او د صلیبیانو پلان څه دی ؟

خو مونږ صحیح ځواب ورنه کړای شو!

عامر بن عثمان وویل : د سلطان صلاح الدین ایوبی د استخباراتو غړی د ځمکی لاندی څخه هم خبر تر لاسه کولای شی .

ایا په صلیبی سیمو کې د هغه کوم کس نشته ؟

شمس النساء ځواب ورکړ: ماته مور دا ویلی و چې د اسحاق په نامه یو سربښندونکی او هوښیار تن بیروت ته تللی دی ، صحیح خبر به هغه راوړی خو ددی لوری کوم خبر هلته نه دی رسیدلی .

ددی سیمو راز د عزالدین او عمادالدین په سینو کې پټ دی او د هغوی څخه تر لاسه کول یوازې انوشی کولای شی .

عامر بن عثمان وویل : هغه چې کوم شی غواړی زه ورته تیار نه یم .

شمس النساء وویل : ته به دا قیمت ضرور ورکوی او دا به یوازې د اسلام د عظمت لپاره ، زمونږ په خپلو کې مینه او د زړه غوښتنی څه معنی نه لری مونږ به د هغه شهیدانو مسئولیت اداء کوو چې د اسلام د سپیڅلی دین په نامه یې خپلی پیغلی میرمنی کونډی پریښی .

▼

مخکې چې کله اسحاق ترکی بیروت ته ورسیده او هلته پدی لټه کې وو چې د بالډون دربار او یا مهمو چارواکو ته ځان ورسوی ،د چا سره چې به چې یې لیدل کتل کول نو ورته به یې ویل مونږ څو کورنی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو په سیمه کې اوسیدلو د مسلمانانو د ظلمونو څخه مو شپې ورځې ترخې تیرولې مجبور شو ستاسی څنګ ته راغلو .

په دغه ورځو کې د مسلمانانو په خلاف تیاری کیدله او نوی کسان په پوځ کې ځیره کیدل ددی لپاره میلی جوړیدلی هر څوان به خپل مهارت او کمال ښودلو .

د بیروت په یو روزنیز او تربیتی میدان کې د آسونو او نیزو وهلو مسابقه وه چې اسحاق هم ورغی، هلته به دوه کسان په آسونو سپریدل او یو بل به یې د نیزو پوسیله له آسونو څخه راغورځولو ، دا مسابقه روانه وه چې یو دم اسحاق تش لاس او پیاده میدان ته ورښکته شو او د یو سپور قوماندان د آس مخی ته ودریده ، هلته چې څومره سیال کوونکی وه هغوي ټولو په کړس کړس وخندل او چیغی یې کړی، لیونی لیونی ! هر چا فکر کاوه چې دا لیونی دی څکه نه آس لری ، نه یې وسله شته او نه یې زغره اغوستی ده خو د دی ټولو نارو او چیغو سره سره هغه د یو نائټ مخی ته ورغی او هغه د نیزی ګذار پری وکړ خو اسحاق خان یو لوری ته کړ او د هغه نیزه یې ورځخه ونیوله او په منډه د هغه تر شا په آسپ باندی سپور شو. خلکو چې د هغه دا زړورتیا او کمال ولیده نو ډېر حیران شول ، نائټ هغه په غیږ کې ونیوه او ښکل یې کړ څکه چې د کار سړی وو.

اسحاق چیغی کړې ماته آس او وسله راکړې د زغری څخه پرته مقابله کوم نو هغه ته یوه نیزه او یو آس ورکړل شو او د همدی نایټ (قوماندان) سره یې مقابله پیل کړه ، نائټ له یو لوری آس راپه منډه کړ او اسحاق له بل لوری ، اسحاق د نایټ ګذار خطا کړ خو هغه یې په ګیډه کې داسې سخت په نیزه باندی وټومبلو چې له آس څخه وغورځیده او پښه یې د آس په رکاب کې ونښته او آس همداسی د خان پسی کشکولو.

اسحاق د خپل آس څخه ټوپ کړاو په منډه د هغه په آس باندی سپور شو او نایټ یې د ځمکی څخه راپورته کړ، دواړه د آس څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رابښکته شول . څرنګه چې نایټ زغره اغوستی وه نو ډیر نه وه زخمی شوی، هغه یو خل بیا اسحاق په غیږ کې ونیولو او پوښتنه یې وکړه چې ته څوک او د کوم خای څخه راغلی یې ؟

اسحاق ورته وویل : د مسلمانانو د سیمی عیسایی یم او دلته راتښتیدلی یم !

مسلمانانو زه په زور باندی په پوځ کې داخلولم خو زه د هغوي څخه کرکه لرم نو ځکه می کور خوشی کړ او بیروت ته راغلم .

نائټ هغه خپل کور ته د خان سره روان کړ کور ته په رسیدو یې ورته د درانه میلمه په صفت هر کلی ووایه او د کورنۍ د غړو سره یو خای په دسترخوان کیناست - نائټ ورته په خپل لاس د شرابو جام ډک کړ او ورته وړاندی یې کړ خو اسحاق انکار وکړ ورته وی ویل : زما قوت خو تاسی ولیدلو ددی راز هم دادی چې زه شراب نه څښم که تاسی راسره مرسته وکړی نو خپل ټول قوت به د صلیب څخه په دفاع کې مصرف کړم .

نائټ وویل : ته اوس چیرته د کورنۍ سره شپی ورځی تیروی ؟

اسحاق وویل : زه یوازي بیروت ته راغلی یم که سر پناه خای می پیدا کړ نو خپل بوډا پلار، بوډی مور او خویندی به راولم .

نائټ وویل : زه اوس تا په پوځ کې شاملولی نشم خو ته به زما د ساتوونکی په حیث دنده سرته رسوی .

د هر نائټ سره د څلور تنو ساتونکو اجازه وی زما سره اوس یوازي یوتن شته خو ستاسی په څیر انسان قدر راسره شته !

ستا د خوراک ، څښاک او ... ټولو انتظام به د هیواد د نظامی بودیجی څخه کیږی او په مناسب وخت کې به خپله کورنۍ هم راولی .

دا د جګړی وخت وو او د اسحاق په څیر زړور او باتور انسان ته په قدر کتل کیدل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د ښه استعداد او وړتیا څښتن وٴ چې رب العالمین پرې پیرزونه کړې وه نو د هغې څخه یې ګټه پورته کړه او په څوو ورځو کې د صلیبی نائټ باوري سړې وګرځید ه .

اسحاق نائټ ته وویل : زما د ژوندانه یوه هیله ده او هغه دا چې د مسلمانانو لومړی قبله خو زمونږ په واک کې ده کوښښ وکړو چې حرمین (مکه او مدینه) زمونږ شی او د اسلام نوم د ځمکی له مخی ورک شی او په ټوله نړۍ د صلیب واکمنی شی .

نائټ وویل : ته خوب ګوری ! مسلمانانو ته دومره زر ماتی ورکول اسان کار ندی که مونږ د هغې خاوری په لور سترګی هم واړولی نو ټول مسلمانان به یو شی ، تر اوسه مونږ سلطان صلاح الدین ایوبی ته ماتی ورنه کړه .

اسحاق وویل : تاسی د خپلو وهمونو ښکار شوی یاست، مسلمانان په خپلو کې سره یو نه دی ، سلطان صلاح الدین ایوبی یوازې پاتی دی د حلب او موصل نوی واکمنان عزالدین او عمادالدین ستاسی ملګری دی او ستاسی د مرستی په امید ناست دی .

نائټ وویل : ته ډیر زیات هوښیار او ذهین یې مونږ داسی پلان جوړ وو چې ستاسی د هیلی سره سم وی .

اسحاق وویل : زما پدی وړاندیز باندی لږ غور وکړی او هغه دا چې لکه څرنګه چې سلطان صلاح الدین ایوبی د سرښندونکو ډله روزلی ده یو ډله همداسی ما ته راوسپاری چې زه د هغه روزنه وکړم او په خپل قیادت کې د مسلمانانو په سیمو کې د هغوی زیرمی او ذخیری له منځه یوسم .

نائټ وویل : ددی موقع به درکړای شی .

* * *

انوشی نیمه شپه د عامر بن عثمان ځای ته ورغله وی ویل : ما ته د شمس النساء سره په خبرو اترو ولیدلی آیا هغه له ما څخه ښکلی ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عامر بن عشمان وویل : د هغی نوم را ته مه اخله ځان شهزادګی ګڼی او ما خپل نوکر .

ما تاسی هم شهزادګی ګڼلی او تاسی زه خپل هم سیال وګڼلم ما د ویری د لری کولو هڅه وکړه خو بیا هم ویریږم که چا زه ستاسی سره ولیدلم بیا به د ژوندانه پاتی شپی ورځی په بندیخانی کې تیروم .

انوشی په عامر باندی لاس واچولو وی ویل : که تاسی ته چا په بدو سترګو پورته هم وکتل نو په یوه اشاره به په موصل کې انسانان ونه ګرځی او هر څه به خاوری شی .

ستاسی ویره په ځای ده کیدای شی زه تاسی ته دوکه درکړم ځکه زما وجود دوکه ده خو ته ما د یو انسان په څیر وګڼه .

انوشی په چلونو پوهیدله خپل سریې د هغه په غیږ کې کیښودلو او د خپل لاس ګوتی یې د هغه په ګوتو کې ورکړی .

عامر د یو لوی امتحان سره مخ شوهغه ځوان او واده یې نه و کړی هغه خپل لاس ور وړاندی کړ او د هغی په وریښمن ویښتو کې یې لاس وهل پیل کړل خو الله تعالی یې په یاد شو د هغه څخه یې وغوښتل چې په داسی وخت کې همت او توفیق ورکړی چې خپل نفسانی هیله تر پښو لاندی کړی - په خبرو خبرو سهار شو او انوشی د هغه له کوټی څخه ووتله خپلی کوټی ته ولاړه او ویده شوه- عامر له څه خوراک او څښاک وروسته خپلی دندی ته ولاړ .

بیا شپه راغله انوشی د عامر کوټی ته ورغله څرنګه چې هغه د ورځی هم خوب نه وکړی نو سترګی یې د خوب څخه ډکې وی خو بیا هم د انوشی تر څنګ کیناست او په خوږو خوږو خبرو یې ورته وویل : تاسی پوهیږی چې زه مسلمان یم او مسلمان پرته له نکاح څخه د کومی نجلی سره یوازې ناسته پاسته نه کوی خو ددی دی راته الله تعالی ښښنه وکړی نور ستاسی څخه هیله لرم د خپل نفسانی خواهش د تسکین غوښته راڅنی ونه کړی او د هغه وخت انتظار وکړی چې د دواړو نکاح وشی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

انوشی وویل : تاسی چې ما په هره لاره خپلول غواړی دا په ما باندی لویه پیرزوینه ده !

عامره ! زه تاسی حیوان نه بلکی انسان ګنم او زړه می غواړی ستاسی عبادت وکړم .

بله شپه چې کله انوشی ورغله او د عامر تر څنګ کیناسته وی ویل: ای سپیخلی انسانه ! زما حالت داسی شوی دی چې یو ځل زه تاسی ډانه ګورم خوب نه راځی زه به راځم او ستاسی دیدن به کوم ترڅو هغه شیبی راشی چې سره یو شو .

عامر وویل : ای انوشی ! زمونږ مسلمان واکمنان داسی کار نه خوښوی خپله چې هر څه کوی خو مونږ چې یو بل له زړه څخه غواړو هغه نه خوښوی ښایی چې ستاسی حاکمان ښه وی ، داسی نشی کیدای چې دوی راشی او داسیمه ونیسی .

انوشی ښکلی خو چالاکه او پوه نجلی وه د کوچنیوالی څخه یې ښه روزنه شوی وه او ډیرو کلاګانو دیوالونه یې را غورځولی وو ، د جابرو او لوړ رتبه چارواکوڅخه یې غلامان جوړ کړی وه خو د انسانی فطرت له کمزوریو او فطری غوښتنو څخه ازاده نه وه .

هر هغه انسان چې د عاداتو له لحاظه چیچوونکی ، داړونکی ، ځیرونکی هم وی خو د فطرت د زنځیرونو څخه ازادیدلی نشی کوم چې الله تعالی پیدا کړی دی .

هغی د شرابو نشه لیدلی وه خو د محبت له نیشی څخه خبره نه وه او کله چې په هغی باندی خبره شوه نو عامر به د صلیبیانو په باب چې هر څه پوښتنی کولی نو انوشی به هغه ته صحیح ځواب ورکولو .

که د صلیبیانو د استخباراتو مشر خپل نمونی ملغلره لیدلی وای نو یقین یې نه راتلو چې دا هغه نجلی ده کومی ته چې دوی سودانی ښاپیری ویله ځکه له هغی نه معصومه ماشومه جوړه شوی وه او ددی احساس یې نه کولو چې د مسلمانانو د ریښو په ځای خپلی ریښی راوباسی .

(c) [illegible].com: The Digital Library

په بیروت کې اسحاق د خپل صلیبی نائټ یوازی خاص ساتوونکی نه بلکی د هغه سره دوست او اعتمادی ملګری شوی وه .

هغه ولیدل چې د صلیبیانو بادشاه بالډون د صلیب دومره خیرخواه نه دی څومره چې د خپل خواهش او هیلو غلام دی ، هغه غوښتل په راتلونکی جګړی کې لویه کامیابی تر لاسه کړی او د مسلمانانو کومه سیمه د انعام په ډول لاندی او ازاد واکمن وګرځی .

یوه ورځ نائټ اسحاق له ځان سره روان کړ د بیروت ځخه لری ولاړل بی شمیره پوځ یې ولیدلو چې له دوی وړاندی هلته رسیدلی وه نو نائټ خپل مرستیالان راوغوښتل او په مختلو ځایونو کې یې د خیمو لګولو لارښوونی ورته وکړی او دا یې ورته وویل : پرون د قاهری ځخه زمونږ جاسوس راغی او دا خبری یې راوړه چې سلطان صلاح الدین ایوبی د بیروت د محاصره کولو فیصله کړی ده .

زمونږ دا خیال ؤ چې هغه به ددمشق له لوری راځی د حلب ، موصل او حرن مسلمان حکمرانان به له ځان سره ملګری کوی او بیا به پر مونږ یرغل کوی خو باورې خبره دا ده چې هغه به زمونږ په زړه وار کوی او بیا به د هغه حکمرانانو چې په پرده کې زمونږ ملګرتیا کوی ورسره ګوری .

که مونږ خبر شوی نه وایی نو په ارام خوب به ویده وایی او دا زمونږ د مرګ زیری ؤ .

په تاسی که داسی کسان هم شته چې دا ورته معلوم نه دی چې هغه په محاصره کې ښه تجربه لری .

او د محاصره کولو وروسته پوځ ته یوه لاره پاتی وی چې تسلیم شی بیا د هغه خوښه چې ژوندی یې پریږدي یا یې وژنی .

اسحاق دداسی خبرو په اوریدو خولی شو او د ځان سره په دی اندیښمن وو چې د مسلمانانو په منځ کې هم د صلیبیانو جاسوسان شته چې دومره د راز خبر دلته راورسیدلو .

له ځان سره یې وویل : د سلطان صلاح الدین ایوبی په حلقه کې خو یو صلیبی هم نشی کیناستلی دا کار ضرور کوم مسلمان چارواکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی نو د دی نه علی بن سفیان خبرول ضروری دی چې که سلطان په بیروت د یرغل فیصله کړی وی نو په خپل پلان کې دی بدلون راولی .

نائټ وویل : ددی خبر نه مونږ دا ګټه اخیستلی شو چې سناسی د لاس لاندی پوځ او نور پوځیان چې د بیروت څلور خوا پټ شوی کله چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ راورسیږی د هرکلی لپاره د ښار څخه یو پوځ راووځی او دا به ورته وښایي چې په دوی باندی په بې خبری کې یرغل شوی دی او د څه مقامت وروسته به بیرته ښار ته ننوځی کله چې د محاصری دائره تنګه شی نو بی شیمره پوځ به د ښار له لوری او د شا څخه پری یرغل وکړی چې ددی په پایله کې به ټول ووژل شی .

یو تجربه کار قوماندان وویل : آیا هغه لاره معلومه شوی چې هغوي به پری راځی .

نائټ ځواب ورکړ تر اوسه خو معلومه شوی نه ده فکر کوم زمونږ د سیمی څخه به تیر نشی .

قوماندان وویل : محترما ! دا خو تاسی ته معلومه ده چې بیروت د بحر په غاړه پروت دی نو هغوي خپل بحری خواک هم استعمالولی شی .

نائټ وویل : د هغوي زیات پوځ د بحر له لاری راځی مونږ د هغوي مقابله په اوبو کې نه کوو هغوي ته د ساحل په غاړه د کښته کیدو موقع ورکوو او د شا له لوری به پرې داسی حمله کوو چې کښتی خرابی نشی او نه د تیښتی لاره پیدا کړی .

زما ملګرو ! تاسی پوهیږی چې داسی د راز خبری کول ښه نه دی ځکه چې زمونږ د استخباراتو غړی د مسلمانانو په سیمه کې شته همدارنګه به د هغوي جاسوسان هم زمونږ په سیمو کې وی .

یو قوماندان وویل : د مسلمانو واکمنانو نیت څه دی ؟

نائټ ځواب ورکړ د هغوي له لوری پر مونږ باندی د یرغل هیڅ امکان نشته ، د حلب حکمران عزالدین موصل ته راغلی او د موصل حکمران عمادالدین حلب ته تللی دی او دا بدلون زمونږ په مشوره

(c) kutabton.com: The Digital Library

شوی دی او ددی امکان هم شته چې یو له هغوي څخه په سلطان صلاح الدین ایوبی باندی د شا له لوری یرغل وکړی .

* * *

د شپی د خوارک او څښاک څخه وروسته اسحاق نائټ ته وویل : څه وخت وروسته به تاسی په جګړه کې مصروف یاست او ما ته به د تللو اجازه نه راکوی چې خپله کورنی راولم ښه به دا وی چې ولاړه شم او هغوي له ځان سره راولم .

نائټ وویل : ډیره ښه ده همدا اوس لاړ شه او بیرته زر راځه .

اسحاق غوښتل زر ځان قاهری ته ورسوی خو ددی څخه وړاندی حلب او موصل ته یې تګ ضرور وه ترڅو د هغه ځای د حالاتو نه هم ځان خبر کړی .

اسحاق ښه تکړه سپور وٴ او اس چې د نائټ له خوا ورکړ شوی د اعلی نسل څخه وو نو د میاشتو مزل یې په ورځو کې د کولو تجربه درلوده ، هغه مزل کولو او د الله تعالی څخه یې غوښتل چې د سلطان صلاح الدین ایوبی له حرکت څخه وړاندی قاهری ته ورسیږی .

کله چې اس د منډی څخه پاتی شو نو بیا هم تم نشو ورو ورو یې سفر ته دوام ورکړ یو ځای کې تم شو اس ته یې اوبه ورکړی او خوراک ته یې پرښودلو بیا یې لمونځ وکړ لږ ساعت لپاره ویده شو کله چې را ویښ شو خوراک څښاک یې وکړ بیا یې په اس پښه واړوله روان شو شپه راغله هغه یې هم په سفر تیره کړه سبا مانښام هغه ځای ته ورسیدولو چې د موصل مینارونه ښکاره کیدل لمونځ یې وکړ او د لمانځه څخه وروسته د خپلو ملګرو کورته ورغی .

* * *

عزالدین مسعود چې میرمن رضیع ته د سیل لپاره کومه ټانګه ښودلی وه، مازدیګر په هغه کې میرمن رضیع ، شمس النساء ، خدمتګاره او عامر بن عثمان هغه بڼ ته چې یو لویه چینه په کې وه لاړل چې ددوه شنو غرونو په منځ کې جوړه کړی وه او دا یوازې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمران او لوړ رتبه چاروکو د کورنیو لپاره وقف شوی ټول هلته ورسیدل او کیناستل .

اسحاق چې کله د ملګری کورته ورغی وی ویل : غواړم د خوراک او څښاک وروسته قاهری ته ولاړ شم که څه خدمت وی راته ووایه .

ملګری ورته وویل : څرنګه چې زمونږ سرپرستی اوس دلته میرمن رضیع کوی نبه دا ده چې تاسی له هغی سره وګوری او هغه اوس په شاهی بڼ کې د سیل لپاره راوتلی ده .

اسحاق وویل : دا ډیره ښه موقع ده زه کوښښ کوم د هغی سره وګورم عامر بن عثمان د چینی په غاړه میرمن رضیع او شمس النساء ته وویل : د انوشی دوینا له مخی زما یقین دی چې د صلیبیانو پر خلاف جنګ کې به عزالدین او عماد الدین د سلطان سره هیڅ مرسته ونه کړی .

اسحاق بڼ ته ورسیدو او په خواږه اواز یې شعرونه ویل پیل کړل چې د مسلمانانو جاسوسانو تر منځ د پیژندګلوی لپاره استعمالیدل .

خدمتګاره د هرکلی لپاره مخ ته ورغله اسحاق د السلام علیکم ورحمه الله وبرکاته ویلو وروسته وویل : خوری ! زه غواړم میرمن رضیع سره وګورم ! هغی ته زما پیغام ورکړه چې یو ورور ستاسی لیدل غواړی .

خدمتګاری وویل : ورورہ ! هغی تاسی په غیاب کې پیژندلی یاست راځی . کله چې دوی د چینی غاړی ته ورسیدل عامر، میرمن رضیع او شمس النساء په یو ځای کې ناست وو خبرې اتری یې کولی نو خدمتګاری د سلام کولو وروسته وویل : محترمی دا اسحاق دی ! ټول د خپلو خایونو څخه پاڅیدل او اسحاق ته یې د کیناستو لپاره اشاره وکړه .

اسحاق وویل : زه د بیروت څخه ستاسی د لیدلو لپاره راغلم او قاهری ته روان یم .

میرمن رضیع وویل : زما محترم ورور صلاح الدین ایوبی ته به وایی چې ما د شهید نورالدین زنګی مقام عزالدین ته ورکړ او په خپلو هیلو می خاوری وارولی او فیصله می وکړه چې عزالدین به په

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحیح معنی د هغه ځای نیسی او ستاسی ملګری به وی خو د نکاح کولو وروسته یې په زه بند کې واچولم او د دمشق مسلمانان هم ستاسی په لوری ګوری .

د حلب او موصل پوره حالات دا دی .... خو زه ستاسی څخه غواړم چې د بیروت په ځای موصل او حلب محاصره او دا ایمان پلورنکی حکمرانان د څوکی نه کښته او د عبرت وړ سزا ورته ورکړی او دا سیمه په خپل واک کې واخلی .

اسحاق د بن څخه بیرته د ملګری کور ته ولاړ هلته یې خوراک او څښاک وکړ او د حلب په لور روان شو، حلب ته په رسیدلو یې د هغه ځای ملګری سره خبری اتری وکړی بیا یې د قاهری په لور د روانیدلو تکل وکړ چې ددی سفر لپاره ورته د یو غوره اس ورکړی شو .

په هغه شپه چې اسحاق د سیل په بن کې د میرمن رضیع سره لیدل کتل وکړل نو انوشی د طبعیت د خرابی په پلمه عزالدین اود هغه د ملګرو غونډی ته ورنغله نو عزالدین د هغی پوښتنی ته ورغی ، د هغی رنګ ژیړ شوی وه ، عزالدین خپل طبیب راوغوښت د انوشی لاس یې ونیولو بیا یې په سر باندی لاس ورته کیښوده وی ویل : د بیداری او شرابو اثر دی زه درمل ورکوم امید دی چې روغه به شی .

د هغوي له تللو څخه یې وروسته د سینګار ښکلی بکس پرانسته او د هغی څخه یې یوه ګوټه راوویستله د غمی په ځای ډبی چې په هغه کې پوډر وه هغی ورته یو نظر وکتل بیا یې په صراحی کې واچول په خپله بستره کې د ارام لپاره وغزیدله نیمه شپه یې خپله خدمتګاره چې په بله کوټه کې ویده وه راپاڅوله او ورته وی ویل : عامر بن عثمان پسی لاړه شه او له ځان سره یې راوله .

خدمتګاره عامر ته ورغله ورته وی ویل : د انوشی طبیعت ښه نه دی طبیب راغلی وه څه درمل یې هم ورکړل او هغی زه ستاسی پسی راولیږلم چې راشی !

(c) ketabton.com: The Digital Library

عامر بن عثمان راغی تر څنګ یې کیناست له پوښتنې وروسته انوشی ورته وویل : نن ورځ په بن کې څوک و ؟

عامر بن عثمان وویل : زه خو د میرمن رضیع او شمس النساء سره د عزالدین د لارښوونې سره سم د ساتوونکی په توګه هلته څوک چې وه په هغې زما څه کار دی ؟

انوشی د قهر په لهجه وویل : ما خو د خپل زړه راز درکړ او د خپلې مینې څرګندونه می درسره په اخلاص وکړه خو تا زه هسې خوشی نجلی وشمیرلم نو ایا ته ددې ښکاره حقیقت نه انکار کوی چې ستاسی ، میرمن رضیع ، شمس النساء او خدمتګاری تر منځ چې کوم ټن ناست او څه مو ویل ما په حجاب کې د ونې ترشا ستاسی ټولی خبری اتری واوریدلی

که هغه مسافر ستاسی تر منځ نه وای نو مابه بل تصور کولو خو اوس ....

عامر بن عثمان په خندا خواب ورکړ زما د داسی خبرو سره څه تړاو نشته یوازې د حکمرانانو د کړو وړو څخه خوند اخلم ؟

انوشی وویل : ته ښه پوهیږی چې زه څوک یم ، زما په یوه اشاره د دی سیمې خلک د هلاکت سره مخامخ کیدائ شی تا ما ته دوکه راکړه او ماستاسی د مینې په نشه کې خپل مسئولیتونه شا ته واچول او تا خپل مسئولیتونه تر سره کړل بیا هم زما په زړه کې ستاسی سره مینه ده او د هغې ثبوت دادی چې اوس ته ژوندی زما تر څنګ ناست یې او کوم راز چې ما درکړی هغه دی هغه انسان ته ورکړ او هغه له خان سره قاهری ته یوړ ، ما خوهغه په بن کې یا لاره کې هم نیولی شو خو ستاسی په خاطر می دا ونه کړل زه یوه ښکلی دوکه یم خو د دوکی ښکار شوم ته بریالی شوی ، ته بریالی شوی ....

عامر بن عثمان وویل : ما خپل مسئولیت سرته ورسولو ته ما بندی کولی او وژلی شی ...

(c) kutabton.com: The Digital Library

د انوشی د سترګو څخه اوښکی روانی شوی وی ویل : تا هیڅوک بندی کولای نشی .

زه د دی ښکلی پنجری نه ازادی غواړم ته خو شراب نه څښی چې تاسی ته یې وړاندی کړم ...

انوشی پاڅیدله د هغه صراحی څخه چې وړاندی یې پکې پوډر اچولی وه دوه جامونه ډک کړل یو یې عامر ته ورکړ او بل یې پخپل لاس کې ونیولو بیا یې وویل : ګرانه ! دا شراب نه دی بلکی زما د مینی او محبت جام دی چې خپلی شونډی ورسره ولګوی تر اوسه خو دی ماته اجازه را نه کړه چې خپلی شونډی ستاسی د شونډو سره ولګوم .

عامر بن عثمان شربت څښل پیل کړل او انوشی هم ، بیا هغی د عامر د لاسه جام واخیستلو ګذار یې کړ او د هغه په غاړه کې یې لاسونه واچول وی ویل : اوس مونږ ازاد یو ازاد یو ....

عامر بن عثمان وویل : زه دی د درونډ خوب څخه راویښ کړم اوس خوب راځی .

انوشی وویل : اوس به مونږ په داسی خوب ویده شو چې پرته د الله تعالی څخه نور څوک مو راویښولی نشی ، ما په دی شربت کې هغه زهر اچولی وه کوم چې هغه نجونو ته ورکولی کیږی چې بل هیواد ته ځی او د اړتیا په وخت کې یې استعمالوی .

زه په دی نړۍ کې نور ژوند کول نه غواړم او تاسی هم ژوندی نشم پریښودلی چې بله نجلی ونه وایی چې له عامر سره می مینه ده.

عامر بن عثمان په ځمکه راپریوت اوروح یې د بدن له قفس څخه ازاد شو انوشی خدمتګاری ته چې د دروازی تر څنګ ناسته وه غږ کړل هغه زر راغله انوشی ورته وی ویل : مونږ هر یو خپل مسئولیت پوره کړاو د زهرو په وسیله په ابدی خوب ویده کیږو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتګاری منډه کړه او غږ يې کړل څو شيبې وروسته بې شميره خلک د هغوي په شا او خوا کې ولاړ وو او هر يو به دا پوښتنه کوله چې دوی ولی زهر وخوړل خو د هيڅا سره ددی ځواب نه وو .

* * *

سلطان صلاح الدين ايوبی خپلو قوماندانو ته وويل : تاسی ته معلومه ده چې پوځ ته د تياری حکم شوی او په داسی حالت کې په پوځ باندی شپی ورځی هسی تيرول مناسب نه دی او له دی پرته نه غواړو صليبيانو ته د تياری موقع ورکړو مونږ چې کله جنګ کړی نو هغه مو په خپلو سيمو کې کړی او چې ماتی مو ورکړی هم ده نو په خپلو سيمو کې له دی وروسته به زما هر ګام تعرضی وی ، د صليبيانو پوځ په بيروت کې دی او تر اوسه د هغه ځای څخه کوم خبر هم نه دی راغلی که د بالډون پوځ نقل او حرکت کړی وی نو مونږ ضرور خبريدلو زه داسی فکر کوم چې بالډن او نور ملګری يې زمونږ مسلمان چارواکی د خپل ځانونو د پلوی کولو لپاره تياروی او يو ځل بيا مو په خپل منځی جګړو کې مصروفوی نو مونږ به انشاء الله بيروت محاصره کوو او که الله تعالی را سره مرسته وکړه نو دا لوی ښار به تر ولکی لاندی راولو.

يوی مصری تاريخ ليکوونکی محمد فريد ابو حديد ليکلی دی چې پدی غونډه کې حسام الدين لولو د بحری قواوو لوی قوماندان چې په خپل مسلک کې ښه تکړه وو ګډون درلود څرنګه چې بيروت د مديترانی په غاړه پروت وه نو له دی امله سلطان صلاح الدين ايوبی د محاصری لپاره د بحر له لاری د پوځ د ليږلو فيصله هم کړی وه .

کومو مجاهدينو چې په کښتيو کې تلل غوښتل هغوي اوس اسکندری ته رسيدلی ده د هغوي له تګ څخه څو ورځی وروسته به مونږ د وچې له لاری حرکت کوو او هلته په رسيدلو به يرغل کوو که هغوي تسليم نه شول نو ټولو ته اجازه ده چې ښاروران کړی خو په ښځو ، ماشومانو ، بوډاګانو او ناروغو به لاس نه پورته کوی ، هغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به پناه ورکوی او ددی کوښښ به کوی چې پوځیان ونه وژل شی بلکی ونیول شی او لوټ مار به نه کیږی تاسی تولو ته ددی اجازه ده چې مخالفت کوونکی په هماغه خای ووژنی ځومره لوړ رتبه منصبدار چې وی .

د ځمکنی قواو تګ به د امن د ورځو په ځیر نه بلکی د جنګ په ځیر وی ، تم خای کې به خیمی نه ودریږی هیڅ سامان به نه پرانستل کیږی تولو ته به کمی اوبه ورکول کیږی او ورسره ځو خرما خو د ځارویو د لوړی او تندی نه د ساتلو خاص انتظام به کیږی .

بیا یې د تولو ځیرو ته وکتل او په خندا یې وویل : زما دوستانو ! مونږ تر اوسه د احتیاط له مخی جګړی کړی د حرکت ځخه وړاندی مخکی ، وروسته ، ښی او چپ لورته حفاظتی تدابیر نیسو ددی نتیجه دا شوه چې صلیبیانو او یهودانو د مسلمانانو سیمی لاندی کړی زمونږ ورونه د خان ملګری کړی او د مکی او مدینه په لور روان دی که طارق بن زیاد د بحر ځخه لری د ساحل سره ناست وای نو په اروپا کې به د مسلمانانو بیرغ نه رپیدلو، که محمد بن قاسم دومره د خطر ځخه ډک سفر نه کولو نو هندوستان ته به د اسلام سپیڅلی دین نه رسیدلو .

صلیبیان د ډیرلری خایونو ځخه زمونږ سیمو ته راغلی نو که تاسی د اسلام د سپیڅلی دین سرلوړی غواړی نو قدمونه په اور باندی کیږدی او که یوازې حکومت کول غواړی نو د مصر او شام دواړه سیمی سره یو کړی او په تخت به کینی اود خطرونو ځخه د خان ساتلو لپاره د صلیبیانو او یهودانو نه مرسته وغواړی او خپل ایمان هغوي سره ګرو کړی .

یو قوماندان پورته شو وی ویل : ښاغلی سلطان ! مونږ ستاسی لارښونو ته سترګی په لار یو .

انشاء الله دنن شپی په اخر کې چې د ۱۱۸۲ م د می میاشت ده حرکت کوو او له تاسی پرته به بل څوک نه خبریږی !

* * *

د دښتی هغه برخه ډیره ویرونکی وه کومی کې چې د صلیبیانو کاروان روانه وه او اسحاق ترکي د هغوي سره بلد ی وُ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

میرنیا کوښښ کولو چې د اسحاق بن عثمان د سینې نه هغه راز راوباسی کوم چې هغه قاهری ته د ځان سره وړلو، د شپې لخوا هغه ته نږدې ورغله او د هغه د جنسی غریزی د راپارولو کوښښ یې کولو ترڅو پدې توګه هغه د تاثر لاندې راولی اوڅه ووایی خو اسحاق بن عثمان هیڅ ونه ویل .

بل لوری ته باربرا داسی هیله لرله چې اسحاق بن عثمان میرنیا ته څه وه نه وایی ، د کاروان د مشر او د میرنیا د محبوب نه وروسته مارټن لوړ رتبه شخصیت وو او هغه د باربرا سره د مینې څرګندونه کوله لکه څرنګه چې د هغې زړه ټپی شوی وو نو هر نارینه یې مطلب اشنا ګڼلو مارټن ته یې هیڅ ځواب نه ورکولو .

مارټن ورته وویل : ته خو زما غوښتنه نه منی بیروت ته په رسیدلو به د هغې ګناه سزا درکوم چې په قاهری کې دی کړی ده دا خبره ورته د کاروان مشر هم کړی وه نو ډیره خفه وه .

نو د باربرا وینه هغه وخت ګرمه شوه کوم وخت چې میریناهغې ته وویل : ته ددی اهلیت نه لری ستا په سر کې مغز نشه ولاړه شه یوازې د خلکو جنسی خواهش پوره کوه .

او زما کمال دی ولیدلو چې په دښته کې می هم یو مسلمان جاسوس ونیولو او دا زما ښکار دی ، په بیروت کې به زه په هغه انعام تر لاسه کوم نو د هغه خوا ته نوره ورنشی .

باربرا د مارټن څنګ ته ورغله وی ویل : زه ستاسی هری خبری منلو ته تیاره یم خو په دی شرط چې زما سره مرسته وکړی ترڅو د میرنیا او د هغه د مطلبی محبوب نه خپل انتقام واخلم .

مارټن ورته وویل : ډیره ښه ده .

* * *

راتلوونکی شپه د سفر له املې ټول ویده وو، مارټن خپل آسپ د اسحاق د خیمې په څنګ کې وټرلو او زین یې هم ورسره په خوا کې کښښوده ، باربرا د اسحاق بن عثمان څنګ ته ورغله له خوب څخه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوښې کړ ورته وی ویل : له ما څخه پوښتنه مه کوه چې زما ستاسی سره څه خواخوږی ده هغه زه وم چې درته می وویل : مونږ صلیبی جاسوسان یو، او تاسی ته دروغ ویل شوی دی چې مونږ مسلمانان یو وخت مه ضایع کوه ټول ویده دی پورته شه ، د خیمی کینې لوری ته اس ولاړ دی په هغه سپور شه قاهری ته ځان ورسوه زه خپلی خیمی ته څم.

باربرا خیمی ته ولاړه غشی او لینده یې راواخیستل او د لاری څنګ ته کیناستله چې په کومه باندی اسحاق بن عثمان تللو.

اسحاق بن عثمان په ډیر تلوار په اس باندی زین واچولو او په کلاره روان شو څرنګه چې په شګو کې د قدمونو اواز نه پیدا کیده چې لږ وړاندی لاړ په اس باندی سپور شو چپه چپتیا وه.

باربرا په لینده کې غشی کینبودلو اود اسحاق بن عثمان سینه یې ننبه کړه او هغه یې پری وویشته چې د هغه په سینه باندی ولګیدلو اسحاق بن عثمان د اس څخه راولویدلو او اشهدان لااله الا الله و اشهد ان محمد رسول الله یې وویله او د شهادت لوړ مقام یې تر لاسه کړ.

اسحاق بن عثمان چې کوم مهم او ضروری راز د ځان سره سلطان صلاح الدین ایوبی ته وړلو هغه یې په سینه کې د تل لپاره پټ پاتی شو، صلیبی نجلی هغه ته د مار پشان ټک ورکړ، مار هغه د آس څخه خلاص کړ خو صلیبی انجلی هغه له ژوند څخه .

باربرا چیغی کړی وتښتیده وتښتیده... ټول د خوب څخه راوښې شول چا توری راواخیستلی او چا غشی او لیندی په منډه هغه لور ته روان شول کوم ځای کې چې باربرا ولاړه وه یو تن هم مشال بل کړوروسته ورپسی وخوځیده .

باربرا وویل : زه له خوب څخه راوښبنه شوم چې اوبه وڅښم ومی لیدل چې اسحاق بن عثمان په اس باندی سپریږی ښه خبره خو دا وه غشی او لینده زما په خیمی کې وو ماراواخیستل او ورپسی روانه شوم او هغه می دوه غشی یو د بل پسی وویشته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

میرنیا وویل : باربرا دا څرنګه اتفاق وو چې غشی او لینده ستاسی په خیمی کې وه؟

د کاروان مشر مارتن ته وویل : اس خو ستاسی دی کوم ځای مو ترلی او زین چیرته پروت وو ؟

یوتن وویل : دا اس د اسحاق بن عثمان خیمی ته نیږدی ولاړ و .

باربرا په غصه وویل : تاسی زما په ښه کار خاوری واچولی .

د کاروان مشر مارتن او باربرا ته وکتل وی ویل : زه ستاسی څخه وړاندی په استخباراتو کې وم بیروت ته له رسیدلو وړاندی دواړه ښه فکر وکړی .

* * *

څرنګه چې بالډون دوه ځلی ماتی خوړلی وه نو هغه غوښتل دا ځلی پوره تیاری ونیسی او سلطان صلاح الدین ایوبی ته داسې ماتی ورکړی چې د تل لپاره فلج او بی کاره شي نو هغه پوره تیاری ونیوله .

پدی وخت کې سیف الدین او الملک الصالح دواړه مړه شوی او پر ځای یې عز الدین او عماد الدین د حلب او موصل والیان ټاکلی شوی وه .

بالډون غوښتل یو لوری مسلمانانو ته ماتی ورکړی او بل لوری ته د حلب او موصل والیان خپل ملګری کړی که ملګری نشی نو د سلطان صلاح الدین ایوبی سره مرسته و نه کړی او یو ځل بیا خپل منځنی جګړو ته لمن ووهی.

په همدی خاطر یې د حلب او موصل درباروونو ته صلیبی وران کاری نجونی او سلا کاران ولیږل ترڅو هلته د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف ټول چارواکی راوپاروی او په هر یو کې د واکمنی خیال او حرص رابیدار کړی .

د سلطان صلاح الدین ایوبی وړاندی تګ ډیر تیز وو د هغه پوځ نیمایی مزل وهلی وه او هغه سیمی ته داخل شوی کوم چې د صلیبیانو سیوری په شوی وو تر هغه ځای پوری د ټولو څیری یوشان ګرځیدلی وی او د دوړ له امله د هیچا څیره نه پیژندل کیده ، سلطان صلاح

(c) ketabton.com: The Digital Library

الدین ایوبی او خینی سلا کاران ددوی تر منځ روان وو او د هغه هم دغه حال وو دا د می میاشت وه ، دښته د اوسپنی په څیر ګرمه وه او تولو مخونه پټ کړی وو او هیچا پرته له اجازه اوبه هم نشوی څښلی . په اوښانو او اسونو وار په وار پیاده مسلمان سپریدل او په تولو فضا کې د لااله الا الله ، لااله الا الله .... انګازی وی .

خو د دی خبری څخه هغوی ناخبره وه چې پلان لا پخوا رسوا شوی او ایمان پلورونکو صلیبیانو ته خبر ورکړیدی.

هر کله چې پوځ هغی سیمی ته ورسیدلو چې د شګو لوړی غونډی وی نو سلطان صلاح الدین ایوبی په یوه غونډی ودریدلو مخ یې د پوځ لور ته کړ او وی ویل : قوماندان صارم ! د عملی دندی میدان ته دی خپل سرښندونکی هر لوری ته خپاره کړه چې په لاره کې خنډونه هم له منځه یوسی که حمله پری کیږي نو هم باید مقابله وکړي او له مونږ سره دی په لږ فاصله کې وی .

بالډون خپل زیات پوځ د بیروت څخه د باندی په پتو ځایونو کې ځای پر ځای کړی وه، په مدیترانه کې هم هغه خپلی کښتۍ پټې کړی وی چې مسلمانان کله په غاړه ښکته شي نو هم به د اوبو او هم به د وچی له لاری پری برید کوی او تول بحری ځواک به ختموی .

سلطان صلاح الدین ایوبی تر تولو وړاندی روان و ، یو لور ته د خمکی په مخ داسی اثار ښکاره شول چې ګوندی دلته د مسافرو کوم کاروان تم شوی او یو مړی هم په نظر ورغی چې څه اندامونه یې ښکاره او څه یې په شګو کې پټ وو ، یو مجاهد ورغی وی کتل چې دو غشی یې په سینه کې لګیدلی او د مخ غوښه یې وچه شوی ده .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : پریږدی دا به د کوم کاروان مقتول وی خو په دی خبر نه وو چې هغه یې تر تولو باوری سړی اسحاق بن عثمان دی .

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر بیروت ته نژدی کیده نو په لاره کې مجاهدینو پټ شوی صلیبیان نیول او وژل یې، د وچی له لاری لښکر بیروت ته نژدی شو او بحری خواک هم د بیروت په لوری راوخوځیده. امیر البحر ډیر هوښیار سالار وو. هغه څو کوچنی کښتی مخکې واستولی تر څو حالات وګوري او بیا خبرراوړی چې په ساحل کې څه حالات دی څو هغه کښتی بیا راانغلی، نوری کښتی یې واستولی چې د هغوي څخه یوازې یو کس ژوندی راخلاص شو او بیرته راغلی او دا احوال یې راوړه چې زمونږ ټولی کښتی صلیبیانو ونیولی، دوه صلیبیان د بحری خواک د مجاهدینو لخوا څخه ژوندی ونیول شول هغوي وویل چې د بالډون پوځ د ساحل په غاړه پروت دی او منجنیقونه یې راوړیدی چې کله ستاسی کښتی راشي نو په آور غورځوونکی بمونو به مو هر کلی کوي او بحری خواک هم خان شاته پټ کړی.

امیر البحر سمدستی دوه کسان سلطان صلاح الدین ایوبی ته واستول چې هغه مخکې خبر کړی چې بیروت محاصره نکړی او بیرته ولاړ شي خو سلطان صلاح الدین ایوبی دا وخت بیروت محاصره کړی او صلیبیانو پری د شا لخوا حملی پیل کړی وی او محاصره کوونکی پوځ او لښکر یې د زیانونو سره مخامخ کړی وو.

سلطان صلاح الدین ایوبی پدی فکر کې وو چې ولی د شا لخوا حملی کیږي او زمونږ پوځیان له منځه څی چې په همدی وخت کې د امیر البحر استازی ورغلل او احوال یې ورکړ چې بالډون خپل زیات پوځ د باندی په غرونو او پټو ځایونو کې ځای پر ځای کړی تاسې چې په هر ترتیب کیږي په څه چل باندی شاته ولاړ شي.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو ګروپونو ته حکم وکړ چې ګام په ګام شاته ولاړ شي او کماندوی ګروپونه یې وګمارل چې د نور پوځ څخه دفاع وکړي او دښمن لری لری مصروف کړی خو بیا هم د زیاتو زیانونو په ګاللو سره د بیروت څخه راووتل او محاصره همداسی ناکامه پاتی شوه. په لاره کې ورته د موصل څخه خپل جاسوس د عز الدین د

(c) Kitabton.com: The Digital Library

پلانونو او د صلیبیانو سره د هغه د اړیکو په هکله خبر ورکړ او هم یې ورته وویل : ددی ځای څخه مونږ تاسې ته پوره احوال او د بیروت په هکله معلومات د اسحاق ترکی پلاس درلیږلی وو، سلطان صلاح الدین ایوبی وویل چې مونږ اسحاق بالکل لیدلی ندی.

سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر په قهر او غصه وه څکه چې لښکر یې زیات زیان لیدلی وو نو نیغ موصل ته ولاړ او هلته یې د موصل کلا محاصره کړه.

قاضی بهاو الدین په خپلو یادشتونو کې لیکلی دی چې دا لسم نومبر ۱۱۸۲ میلادی (یوولسم رجب المرجب ۵۷۸ هجری)کال وه .

عز الدین په خپل ځان کې دا قوت نه لیده چې د هغه سره مقابله او جګړه وکړی نو سمدستی یې د بغداد خلیفه ته احوال ولیږلو چې زما او سلطان صلاح الدین ایوبی تر منځ روغه وکړي او هم یې ابن لامون د اذربایجان حاکم ته د مرستی احوال واستاوه خو هغه پری سخت شرایط کیښودل نو عز الدین د هغه د شرایطو د قبلولو څخه دا غوره وګڼله چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته تسلیم شی .

په ۱۵ دسمبر ۱۱۸۲ میلادی (په ۱۶ شعبان ۵۷۸) هجری باندی د عز الدین او سلطان صلاح الدین ایوبی تر منځ سوله وشوه او سلطان صلاح الدین ایوبی خپل لښکر د نصیبه سیمی ته راوست او هلته یې واړول .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو سالارانو ته وویل: د بیروت محاصره ایمان پلورونکو خرابه کړه، ما غوښتل جګړه د صلیبیانو سیمو ته یوسم خو هغوي غواړي بیا خپل منځی جګړی پیل شی .

* * *

* *

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساره او صلیب

د بیروت د محاصرې ناکامۍ د سلطان صلاح الدین ایوبي دویم خلې ناکامي وه چې د رملې ځخه وروسته پیښه شوه ، سره لدې چې هغه یکې نه څه بایلودل او نه یې څه پکې لاس ته راوړل خو د هغه پلان مخکې له مخکې ځخه رسوا کیدل ناکامي وه صلیبیانو ته دا راز له ظاهري ځخه ورسیدلو پداسې حال کې چې پلان د هر پټ ساتل شوی وو.

یو قوماندان چې د سلطان صلاح الدین ایوبي د مایوسۍ حالت ولیدلو وې ویل : بناغلی سلطان ! تاسې دې ته ماتې مه وایی بیروت هغه دې کوم چې وړاندې وو اوبیا به هم وي ، مونږ به انشاء الله په هغه یرغل کوو.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : دومره لوی بنکار له لاسه ووت ما خو هغه د محاصرې کولو وروسته نیولو خو خپله محاصره شوم دا ماتې نه ده نو څه ده ؟

سلطان صلاح الدین ایوبي پخپله خیمه کې پدې غور کولو چې اصلي علت څه دی ؟ دوه سالاران هم ورسره په خیمه کې ناست وه، هغه یو ته اشاره وکړه چې تاسې پدې هکله څه فکر کړیدی؟

یو قوماندان وویل: که تاسې د دې جګړې ځخه وروسته نا امیده او ناهیله شي او کارونه په احساساتو کوی نو راتلوونکی به د دې ځخه نور هم خراب شي، باید ټول کارونه په سړه سینه وڅیړل شي او بیا د هغې په رڼا کې پلان جوړ شي.

دویم سالار وویل : زه دا فکر کوم چې صلیبیان زمونږ ریښو ته ننوتی دی، مونږ په خپله خاوره کې ناست یو زمونږ جګړه د صلیبیانو سره ده ، زمونږ مقصد د فلسطین ازادول دی خو افسوس چې د مسلمانانو په واکمنانو کې یو هم زمونږ سره نه دی ، عزالدین او عمادالدین چیرته دی ؟ ایا هغوی زمونږ سره معاهده نه وه کړی چې د اړتیا په وخت کې به مونږ سره خپل پوځ ملګری کوی ؟ د هغوي سړه رویه دانبایی چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوي د صلبیانو په لاسونو کې لوبیږي ، باید د هغوي دا پلان ناکام او خنثی شي. هغو کسانو چې زمونږ سره ژمنی او تړونونه کړیدی او پټ د هغوي سره ناست دی، د هغوي سره باید نور مونږ خپل حساب پاک کړو یا دی یو لوری ته شي او یا بل لوری ته ، په دوه کښتیو کې کیناستل نور باید مونږ ونه زغمو ، کومو چې زمونږ سره ژمنی کړی وی باید هغه پوره کړی کنه د هغوي ختمول او له منځه وړل پکار دی تر څو به مونږ د دی خلکو د پلانونو ښکار کیږو او د بیت المقدس پر ځای به په نورو سیمو کې جګړی کوو.

سلطان صلاح الدین ایوبی پورته شو بیا یې د اسمان په لوری سترګی ونیولی سوړ اوسیلی یې د خولی څخه ووتلو نو وی ویل : زمونږ د پیغمبر حضرت محمد' صلی الله علیه وسلم د امت زوال پیل شوی دی ځکه چې د بی دینه خلکو اثرات قبولوی او د هغه نتیجه دا شوه چې نن یې په خپلو سترګو ګورو .

صلیبیانو او یهودانو د مسلمانانو د غلام ګرځولو لپاره د انسانی فطرت لوی کمزوری استعمال کړه او دا کمزوری حرص دی ، په انسانانو د حکومت کولو حرص ، د پادشاهی حرص ، د واکمنی حرص ، نو کله چې حرص زړه ته ننوځی نو ایمان له زړه څخه وځی او په عقل باندی داسی پرده اچوی چې بیا د خپل دین او وطن سره مینه او د خلکو خدمت یې له یاده وځی ، صلیبیانو او یهودانو زمونږ د حکومت چارواکی همدی حالت ته رسولی دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی څو شیبی چوپ شو بیا یې وویل : ایا تاسی دا نه محسوسوی چې دا زما ماتی نه ده چې د ښځو په څیر په خیمی کې خبری کوم ؟ پکار دا ده چې زه اوس په بیت المقدس کې وای او د الله تعالی په وړاندی په سجده پروت وی .

زه د کائیناتو د رب څخه غواړم کومو مجاهدینو چې د فلسطین د ازادی لپاره خپلی وینی ورکړی جنت فردوس او خپل دیدار ورته نصیب کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی د قومندانانو مخونو ته وکتل بیا یې د نهر په لهجه وویل : آیا تاسی د هغه کورنیو په وړاندی ودریدلی شی چې زما هدفونو هغوي یتیمان کړل .

آیا تاسی د هغه میرمنو په وړاندی سرپورته کولای شی چې د خپل ژوندانه ملګری یې زمونږ سره کړی او د هغوی په وینو رنګ رنګ بدنونه د اسونو او اوښانو د پښو لاندی میده میده شول .

آیا تاسی د خپل صف هغه سربښندونکی ځوانان هیرولی شی چې د دښمنانو په سیمو کې شهیدان شول ؟

زه د هغو میندو ځخه ویریږم که ما ته ووایی چې ما ته خپل زوی راولی او یا ما لومړی قبله ته بوځی چې د ازادی په خوښي کې هلته د الله تعالی په وړاندی د شکر سجده وکړم نو هغه ته به زه څه وایم ؟

پدی وخت کې د کماندوئ ځواکونو سالار صارم مصری هم د سلطان صلاح الدین ایوبی خیمی ته راغی او په دروازه کې ولاړ وو د هغه حوصله په خپل خای وه او د هغه سره هیڅ اندیښنه نه وه چې دښمن زمونږ پلان ناکام کړ ځکه هغه پدی پوهیده چې د دنیا په ژوند کې ډېری تودی او سړی، ډېری ناکامی او بربادی راځی او دا الهی اصول او قانون دی .

سالار صارم مصری وویل: محترم سلطان! داسی ناکامی باید زمونږ حوصله خرابه او پیکه نه کړی ، زه تاسې ته ډاډ درکوم چې ډېر زر به دا ناکامی په بریالیتوب بدلوم ، او د صلیبیانو دا خوشحالی به په غم اړوم هغوي به ډېر زر پدی پوه شي چې مونږ د غیرتی مسلمانانو بچیان یو او پدی شیانو خپل همت له لاسه نه ورکوو.

بله دا چې د شهیدانو میندی د خپلو زامنو د وینی حساب نه اخلی! د رسول الله صلی الله علیه وسلم د امت شیدی د زمزم د اوبو په څیر پاکی او سپیڅلی دی ، پدی شیدو باندی لوی شوی زامن ستاسی په حکمونه بلکی د الله تعالی په امر د خپلو وینو قربانی وکړی نو تاسی د هغوي د وینی مسئولیت په خپله غاړه مه اخلی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غدارانو د وینو خبری وکړی زمونږ توری د غدارانو د وینی تږی دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : صارم ! تاسی زما حوصله لوړه کړه ما ته ستاسی دی ملګرو هم وویل چې ناامیدی او جذباتی کیدلو ته اړتیا نشته .

صارم وویل : ماتی ماتی ده ! خو د تل لپاره نه ده مونږ هغه په فتح بدلولی شو او انشاء الله بدله به یې کړو .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : که خبره د جګړی د میدان وه او زما یو لاس غوڅ شوی وای نو زه نه مایوسه او نه اندیښمن کیدلم چې صلیبیانو او یهودانو د پردی تر شا داسی زهر شیندلی دی خو په دی ډاډه یم چې عام خلک او پوځ د هغو اثراتو نه ځانونه ساتی .

یو قوماندان وویل : ښاغلی سلطان ! مونږ نه امامان او نه خطیبان یو چې خلک په ژبه پوه کړو ، د واکمنی خیال هم را سره نسته مونږ یوازې په توری وهلو او غشی چلولو باندی پوهیږو .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : اي ورونو ! دا خلک د الله تعالی د کتاب قران مجید ځخه منکر دی ځکه په هغه کې په ښکاره لیکلی شوی چې یهود او نصارا خپل دوستان مه ګڼی .

صارم وویل : دا خلک په نامه مسلمانان دی د قران کریم سره د هغوي هیڅ اړیکې نشته .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : خو هغوی په ښکاره قرآن په لاس کې نیولی او د کفارو په اشارو چلیږی او خلک تل ددی مشرانو له لاسه ماتی خوری چې په لاس کې یې قران او په زړه کې صلیب وی دا خلک چې اذان اوری چپ کیږی خو د هغوي په زړونو کې د کلیسا د زنګونه اوازونه وی ، خلک د هغوي اصلی ځیره نشی لیدلی او نه د هغو د زړونو په راز پوهیږی نو له دی امله مونږ یو د بل وینی توی کړی .

یو قوماندان وویل : مونږ به انشاء الله ددی سیلاب مخه نیسو خو ستاسی ځخه هیله لرو چې بیا د داسی انسانانو سره صلح و نه کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : زما دوستانو ! زه دا فکر کوم چې د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم امت به په خپلو منځو کې د صلیبیانو او یهودانو په لمسون په جګړو کې ختم شی .

د واکمنۍ په حرص سره ورور د ورور دښمن شوی او د فلسطین خاوره په وینو سره ده .

مسلمان واکمنان په عیش او عشرت کې بوخت دی او لومړی قبله د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم امت ته اوازونه کوی خو د اوریدلو څوک نه شته ، که څوک د هغی د ازادولو لپاره پورته شی نو هغوي به هم خپل مسلمان واکمنان دوکه کوی .

تاسی وویل : مونږ ددی طوفان مخه نیسو خو زمونږ د میړنیې څخه وروسته به بیا دا طوفان راپورته شی .

صارم وویل : بیا به یو نورالدین زنګی پیدا شی ، بیا به سلطان صلاح الدین ایوبی پیدا شی او د مسلمانانو مینډی به مجاهدین زیږوی او د هغوی روزنه به کوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د طنز په لهجه وویل : دا مجاهدین به د عیاشو واکمنانو په لاس کې لوبیږی او د هغوي مشری به د بی دینه خلکو په لاس کې وی....

سلطان صلاح الدین ایوبی هر قوماندان ته په غور سره وکتل بیا یې وویل : دا خبری به ترڅو کوو د الله تعالی سرښندونکی خبری نه کوی عمل کوی ؟

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ ته د آرام او دمی ورکولو وخت ورکړ او خپله یې د سالارانو سره پرله پسی سلا او مشوری پیل کړې تر څو راتلوونکی پلان ډېر منظم وي. هغه غوښتل تر څو پوری چې دلته وی باید پوځ ارام وکړی چې زخمیان روغ شي او څه کمی چې راغلی هغه هم پوره شی .

سلطان صلاح الدین ایوبی سالار صارم مصری ته وویل: تاسې خپل ټولګی په مهمو او ضروری خایونو کې ځای پر ځای کړی او هر لوری ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګزمی کوي داسی نه چې دښمن زمونږ د بی پروایی او غفلت څخه ګټه پورته کړی .

سالار صارم ورته وویل: ما خپل ټول سرښندونکي په مهمو او اړینو ځایونو کې ځای پر ځای کړی خو داسې معلومیږي چې پدی سیمه کې صلیبیان شته ځکه چې زمونږ په کسانو باندی ناڅاپی حملی او غلچکې بریدونه کیږی .

ددی خبرو څخه دوه دری ورځی وروسته په یو کلی کې صلیبیانو په عامو خلکو باندی برید وکړ او د هغوي څخه یې زیات شیان په زور واخیستل ، د کلی خلکو مقاومت وکړ او په همدی وخت کې د صارم مجاهدین هم ورورسیدل چې د کلی خلکو او مجاهدینو ټول صلیبیان ووژل او یو یې د پلټنې لپاره ژوندی ونیوه ترڅو د هغه څخه معلومات واخلی، هغه اقرار وکړ چې دلته زمونږ زر کسه کماندویان راغلی او په مختلفو سیمو کې ځای پر ځای شویدی خو مرکز نه لرو چې ټول یو ځای واوسیږو.

* * *

د بیروت په ښار کې بالډون بیا صلیبی واکمنان او خپل لوړ پوړی قوماندانان د سلا مشورې لپاره راغونښتی وه چې د دوی په درناوی کې یې لوی میلمستیا کړی وه ، هرلوری ته ښایسته او حسینی نجونی ګرځیدلی چې د وریښمو په نریو جامو کې د بدن هر غړی ورځنی له لرې ښکاریدلو یوی او بلی خوا د شرابو جامونه خلکو ته وړاندی کیدل او دوه دری نجونو د نڅا سره سره سندری ویلی او محفل ګرم وه په میلمنو کې د دوه تنو زیات درناوی او عزت کیدلو .

د دربار یو خدمتګار راغی هغوي ته یې وویل : اعلیحضرت خاص دربار ته غونښتی یاست ! دواړو د شرابو جامونه نجونو ته ورکړل او روان شول ، په ساتونکو کې یو تن د ګلبرۍ جیکب په نامه هم وو چې لوړ قد او ښایښته څیره یې لرله او د هغو ځوانانو له ډلی څخه یو وه چې په داسی میلمستیاو کې به توره په لاس یوی او بلی خوا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځیده او هغه دا دوه تنه د سترګو لاندې سائل تر هغې چې دربار ته ننوتل او د هغه له سترګو غیب اودروازه بنده شوه .

د دربار یو پیره کوونکی وویل : ګلبرۀ جیکب دلته څه کوی ؟ هلته لاړه شه کوم ځای چې ښاپیری نځا او سندری وایی مونږ خو ددی لوی نعمت څخه بی برخی یو . ګلبرۀ جیکب په ټوکه ورته وویل : دا دوه تنه مسلمانان ښکاری !

یو پیره کوونکی وویل : ستاسی په دی کې څه دلچسپی ده ؟

ګلبرۀ جیکب وویل : تاسی له ما څخه پوښتنه کوی چې په هغوي کې مو کومه دلچسپی ده؟

ایا تاسی په دی نه پوهیږی چې د مسلمانانو په خلاف د خلکو په زړونو کې څومره کرکه ده ، د دوی حفاظت زمونږ په غاړه دی خو دا راته نه دی ویلی شوی چې دا مسلمانان دی او که د مسلمانانو د سیمی عیسایان .

پیره کوونکی وویل : دا مسلمانان دی د موصل څخه راغلی او د عزالدین استازی دی .

ګلبرۀ جیکب وویل : د سلطان صلاح الدین ایوبی په خلاف به د مرستی اخیستلو لپاره راغلی وی خو دی استازو ته به څوک ووایی چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پاڼه ژیړه ده ، په رمله کې یې ماتی وخوړه و تښتیده بیا د بیروت د محاصری لپاره راغی د هغه بحری ځواک په ساحل د قدم ایښودلو جرائت هم ونه کړ زه په دی افسوس کوم چې ولی زمونږ پوځ د هغوي پسی نشو که نه نن ورځ به هغه په بندیخانی کې وای .

یو پیره کوونکی په طنز وویل : څه دوسته ! خپل کار کوه ! که سلطان صلاح الدین ایوبی بندی شی نو د هغه سلطنت تا ته څوک نه درکوی او که بالډوون بادشاه مړ شی نو بیروت بادشاهی ستا په نوم نه لیکل کیږی .

سلطان صلاح الدین ایوبی چې کله د بیروت له محاصری څخه په شا شو موصل ته روان شو ، عزالدین قاضی د صلح د وړاندیز سره ولیږلو

(c) Ketabton.com: The Digital Library

نو سلطان صلاح الدین ایوبی یې وړاندیز قبول کړ خو ددی سره سره یې د پردی تر شا دوه خپل قوماندان صلیبیی بادشاه بالډون ته هم ولیږل ترڅو له هغوي سره خبری اتری وکړی .

استازو لیکلی پیغام له خان سره نه درلوده خکه چې په لاره کې ویریدل .

استازو بالډون ته د عز الدین پیغام په ژبه وړاندی کړ او ویی ویل: کله چې صلاح الدین ایوبی د بیروت څخه په شا تللو تاسې باید تر اخره پوری د هغه پسی شوی وایی او هغه مو ښه ټکولی وایی، تاسې پدی برخه کې ډېره غلطی وکړه چې هغه درڅخه روغ رمټ شاته ولاړ، اوس تاسې سمدستی د دمشق په لوری پرمختګ پیل کړی، تر څو چې صلاح الدین ایوبی خبریږي تاسې به هغه ښار محاصره کړی وی، کله چې صلاح الدین ایوبی په تاسې برید او حمله کوي نو مونږ او د حلب پوځ به په هغوي غلچکی بریدونه کوو تر څو هغه په لاره کې ښه ځنډ شي او تاسې د دمشق ښار ونیسی، مونږ پدی لړ کې د کوچنی کوچنی قلعه ګانو د استعمال اجازه درکو خو په موصل ښار کې د اوسیدلو او مرکز اجازه نشو درکولای خکه چې هغوي ته څرګنده نشی چې مونږ ستاسی سره ملګری یو مونږ هغوی ته دا ښودل غواړو چې مونږ ستاسی دوستان یو، نور مونږ هر ډول مرستی ته چمتو یو خو چې تاسې زر تر زره ګام پورته کړی .

کوم وخت چې استازو د عزالدین پیغام بالډون ته رسولو نو د هغه تر څنګ دوه پوځی مشاروین ناست وو .

بالډون وویل : درنو عزتمندو میلمنو ! که مونږ دمشق محاصر کړو نو هغه به د شاه له لوری یرغل وکړی یا ښایی د محاصری وړاندی خبر شی لکه څرنګه چې شاهین د لری څخه خپل ښکار وینی او بیا پورته کیږی داسی به زمونږ پشا تګ محال شی او په میدان کې د مخامخ جګړی لپاره تیار نه یو مونږ اوس د تیاری کولو په حال کې یو خو یو خای بل خای به غلچکی یرغلونه کو ؤ او هغوي به ارام نه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پریږدو ، ددی لپاره یولوی مرکز ته اړتیا شته او ورسره د خوارک څښاک انتظام چې تاسی به یې کوی .

د عزالدین لخوا استازو پوره اختیار درلود نو ترون یې لاسلیک کړ، کله چې دوی له دربار څخه خپل ځای ته ولاړل نو یو مشارو بالډون ته وویل : اوس د خپلو کسانو لپاره یو مرکز ته اړتیا شته چې ورو ورو به پوځ هلته لیږو او عزالدین به د هغه ځای څخه وباسو .

او دا زمونږ د ټولو مسئولیت دی چې مسلمانان سره یو نشی او خپلو کې په اخ او ډب اخته وی چې ددی په نیتجه کې مونږ ورځنی سیمی تر لاسه کړو .

بیا یې د میلمه پالو مشر راوغوښتلو ورته وی وویل : دموصل نه چې کوم دوه تنه میلمانه راغلی د هغوي ډیر قدر او عزت وکړی .

هغوي غوښتل څو ورځی ښی مزی او چرچی وکړی او بیا موصل ته لاړشی ، نو په خپلو بدو عملونو اخته او بوخت شول .

په دویمه شپه د موصل یو استازی د مانې او قصر د دلالانو څخه وغوښتل چې یوه ښه ښایسته او حسینه انجلۍ ورته د شپې لپاره پیدا کړی .

د بالډون په دربار کې بی شمیره سندر غاړی او ډمی وی چې په هغوي کې یوه ډېره ښایسته او حسینه نڅا کوونکی نجلی هم وه چې ساره نومیده هغې یوازي نڅا او ګډا کوله .

ساره اصلاً د موصل وه او څو کاله مخکې کوم صلیبی راتښتولی او بیروت ته یې راوستی وه .

ګلبرټ جیکب چې د بالډون په دربار کې ساتوونکی او باډی ګارډ وه ساره یې ډېره خوښیده .

یوه شپه ساره د پروګرام څخه وروسته خپلی کوټی ته روانه وه چې ګلبرټ جیکب ورسره مخامخ شو ساره ورته وویل : زه یوازي یم که تاسی زما سره تر خپلی کوټی پوری ملګرتیا وکړی ډېره مهربانی به مو وی .

ګلبرټ جیکب وویل : مه ویریږه دلته تاسی څوک نه تښتوی .

ساره په خندا وویل : ما څوک نشی تښتولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سارہ چې ګلبرټ جیکب خوښیدلو دا څه د حیرانتیا خبره نه وه ځکه هغه د ښکلی ځوانی څښتن او خوږه ژبی یې درلوده .

ګلبرټ جیکب د هغی سره کوټی ته ولاړ او هلته ورسره کیناست نو سارہ ورته د شرابو جام وړاندی کړ، جیکب د شراب څښلو څخه ډډه وکړه نو هغې ورته وویل : داسې معلومیږي چې تاسې مسلمان یاستی او هسی مو خپل ځان باندی عیسایی نوم اینبی او دلته د عیسایی په نامه کار کوی .

سارہ ! د مسلمان نوم ګلبرټ جیکب نه وی او هغوي ته داسی دنده نه وویل : ټول خلک زما د نڅا ستاینه کوی خو تاسی ؟

ګلبرټ جیکب وویل : هیڅکله به زما په ژبه د خپل فن ستاینه وانه اورئ البته ستا په جسم کې د جادو اثر دی ، ښکلی جسم لرې خدائ چې ستاسې په څیره کې کوم کشش پیدا کړی هغه د خدائ بندګان ځان ته راګاړی خو دا جسم د نڅا سره ښه نه ښکاری که دا جسم د یو نارینه په واک کې وای نو ډیره به ښه بریښیده چې په هغی یې پرده اچولی .

ساری په حیرانتیا وویل : ته څه خبره کوی ؟ عیسایان خو په خپلی ناوی باندی د تګ په وخت کې پرده نه اچوی .

ګلبرټ جیکب په خندا وویل : زما په دماغ باندی مسلمانان سپاره دی زما تر اوسه نکاح نه ده شوی خو د مسلمانانو ودونه مو لیدلی دی .

سارہ وویل : زه تا ته د زړه خبره کوم او ستا به یقین رانشی چې زه د مسلمانانو رسم او رواج خوښوم او ددی وجه دا ده چې هغو پخپلی ناوی باندی پرده اچوی بیا څو شیبی څپ شوه اسویلی یې د خولی ووت وی ویل : کله چې ښځه بی پردی شی نو هغه ته بیا دا څرګنده شی چې په پرده کې کوم روحانی ډاډ شته هغه ورځنی واخیستل شو .

په نڅا او سندرو ویلو کې هم کوم خوند نشته او د خپلی ښکلا په جادو کولو باندی هم خوښه نه یم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه چې کله یوازي د هنداری په وړاندی ودریږم نو هلته ما ته یو بد انسان تر سترګو شی زه خپل عکس نشم کتلائی په هغه باندی پرده نشم اچولی البته زما په روح باندی توره پرده پرته ده .

ګلبرټ جیکب وویل : که ته نځا نه خوښوی نو هغه پریږده .

ساره وویل : که ددی ځای څخه لاړه شم نو بیا به د فحاشی مرکزونو ته ځم ... زه له تا د یوی خبری پوستنه کول غواړم او هیله لرم چې حقیقت را ته ووایی او هغه دا چې ایا ته ماخوښوی او که زما سندری او نځا ؟

ګلبرټ جیکب وویل : زه هغه ساره خوښوم چې ددی دندی نه کرکه کوی تل خفه او پریشانه وی .

ساره وویل : ته پوځ ته ولی راغلی یې تاسی باید د یو کلی په کلیسا کې د یو راهب په توګه ژوند تیرولی؟

ساری د ګلبرټ جیکب په اوږه لاس کیښوده وی ویل : زه په یقین سره وایم چې ته مسلمان یې او که ته نه وی نو ستاسی کورنۍ مسلمانه ده ، د شرابو بوی دی نه خوښیږی ، ښځه په پرده کې لیدل غواړی ، سندری او نځا دی نه خوښیږی .

نود زړه خبره په ژبه درته کوم چې له دی امله زما خوښ یې ! څوک چې ما ته ګوری په دی نظر را ته ګوری چې خپل جنسی اړتیا را ځنی پوره کړی یوازي او یوازي ته زما د زړه درد احساسوی .

ګلبرټ جیکب وویل : هو ! دا درد ما محسوس کړی دی .

د میلمستیا په ځای کې چې ګلبرټ جیکب کله ساره ونه لیدله نو اندیښمن شو د ځان سره یې وویل : ښایې ناروغه به وی نو پوښتنه کول یې ضروری دی ! څرنګه چې د هغی هستوګن ځای د شاهی مانۍ په څنګ کې وو او د نورو بی شمیره نجونو سره شپی ورځی تیرولی د هغی په لور روان شو ، کله چې هلته ورسیدلو ټول ویده وو نو درازه یې پرانیستله مشال یې بل کړ ، ساره د معصومی ماشومی په څیر په کټ کې پرته وه او د مدیترانی یخ باد یې ویښتان ورو ورو خوزول .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلبرټ جیکب خپل لاس د هغی په تندی باندی کیښوده ساره سترګی پرانستلی وی ویل : څوک یې ؟

دلته ولی راغلی یې که زما لیدل دی مقصد وو نو غوښتلی به دی وای که چا ولیدلو نو ټول عمر به د بندیخانی د تورو تنبو تر شا د ژوندانه شپی ورځی تیرو راځه کینه .

ساره پاځیده او مشال یې مړ کړ، بیرته راغله او په کټ کینناسته وی ویل : دا وخت دی څرنګه په یاده شوم .

ګلبرټ جیکب وویل : په میلمستیا کې می ونه لیدلی نو دا ګمان می وکړ چې ناروغه به یې نو ستاسی پوښتنی ته راغلم په بل کوم نیت نه یم راغلی نو اوس راته ووایه ناروغه خو نه یې ؟

ساره وویل : ګرانه ! زه روغه یم خو روح می ناروغه دی !

نن ورځ چې ماته کله وویل شول چې د موصل څخه دوه تنه میلمانه راغلی نو زما د وجود غړی سست شول او سر رابانديی وګرځیدولو، راپریوتلم خو په ډیر تکلیف مې ځان دی کټ ته راورسولو، ستا د مسیحا لاس په ایښودو راویښه شوم .

ګلبرټ جیکب وویل : زه ستاسی څخه هم ویریږم چې ووایم د موصل د خلکو سره ستا څه اړیکی دی ؟

ګلبرټ جیکب د ساره لاس ونیولو وی ویل : ته به راتښتولی شوی یې ؟

د ساره او ګلبرټ جیکب سترګی د کړکی تر څنګ په سیوری باندی ولګیدلی نو دواړه ودریدل بیا ساره ګلبرټ جیکب ته په غوږ کې وویل : د کټ لاندی شه او خپله په کټ پریوتله ، د کړکی تر شا د هغی بوډی غږ شو کومه چې د شپی لخوا د نجونو د څارنی لپاره تاکلی شوی وه !

بوډی وویل : ته خو ویده وی ستاسی سره چا خبری اتری کولی .

ساری په داسی ژبه ځواب ورکړ لکه چې اوس د خوب څخه راویښه شوی وی ویل څوک یې ؟

بوډی وویل : بد سترګی زه درځم او خپله پیژنګلوی درسره کوم .

چې بیا ستاسی مخ هم ونه ګورم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساری گلبرټ جیکب ته وویل : دا ډیره خبیثه ښځه ده په پته د نجونو دلالی کوی ستاسی په تللو کې زما خیر دی .

گلبرټ جیکب د کړکی له لاری بهر شو نو ساری مشالونه بل کړل ، دروازه خلاصه شوه بوډی راننوتله ، ساره ته یې وویل : تا له چا سره خبری اتری کولی ؟

ساره وویل : ته د خپلو غوږونه علاج وکړه .

بوډی هر لورته وکتل بیا یې وویل : ستاسی د کټ او کړکی تر منځ په خمکه باندی چې کوم دسمال پروت دی دا د نجونو نه دی ؟

ساره وویل : زه خپل عفت او عصمت نه خرڅوم او ته ما ښه پیژنی .

بوډی د هغی په اوږو لاس کیښوده وی ویل : زه پوهیږم چې ته یوه ډمه یې او د ډمی مقام په ټولنه کې څه وی په دی هم ته ښه پوهیږی .؟

ساره وویل : د مطلب خبره وکړه !

زه ستاسی څخه نور څه نه غواړم پرته له دی چې زه کله تاسی ته ووایم له ماسره لاړه شه د یو انسان د زړه خوشحالو لپاره انکار ونه کړی .

ساره وویل : ډیره ښه ده !

بوډی د هغی په سرباندی د مینی لاس کیښوده او وی ویل : ته ډیره ښه نجلی یې د مشرانو خبره منی !

د صلیبیانو واکمنو ته به چې کوم میلمانه راغلل نو د هغوي هرډول خدمت به نجونو کولو خو د کومو نجونو څخه به چې هغوي ډاډه نه شول نو د خپل نفسی غوښتنی د پوره کولو لپاره یې نوروته ښه بیه ورکوله .

د مانې د میلمه پال د اجازی پرته یوی نجلی هم د نارینه سره ناسته پاسته نه شوه کولای او د سرغړاوی په صورت کې به ورته درد ناکه سزا ورکول کیدله .

سهار بیا بوډی د ساره کوټی ته ورغله ورته وی ویل : د شپی شوی ژمنی په اساس راغلی یم ، وایم چې نن کوم دوه میلمانه د مسلمانانو د سیمی څخه راغلی ډیر شتمن هم دی ، نن شپه بایدد هغوي څنګ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورشی او که انکار کوی نو د خپل ژوندانه شپی ورځی به په بندیخانی کې د تورو تنبو تر شا تیروی .

ساره وویل : که چا ولیدلم نو بیا ؟

بوډی وویل : د هغه ژبه بندول زما کار دی !

ګلبرټ جیکب د مانۍ څخه راووت په تنګو او تیارو کوڅو کې د مزل کولو وروسته د یو کور مخ ته وردیده پدی کې یو سړی اوسیده چې په ښار کې یې د آسونو نعلونه جوړول او نوم یې حاتم وو،دا غریب او بی کسه معلومیده او هیڅا هم پری شک نه کاوه خو په بیروت کې د سلطان صلاح الدین ایوبی د ټولو غازیانو مشر وو، ګلبرټ جیکب چې دوازه وټکوله اواز راغی څوک یې ؟

ګلبرټ جیکب وویل : ستاسی دوست حسن الادریس !

دروازه پرانستل شوه اووی ویل : هرکله راشی چا خو تعقیب کړی نه یې !

ګلبرټ جیکب ځواب ورکړ: نه ! د لادینو د میلمستیا څخه اوس وزګارشوم !

د سلطان صلاح الدین ایوبی د استخباراتو غړی حسن الادریس د ګلبرټ جیکب په نوم په پوځ کې ځان څیره کړ ځرنګه چې دنګه ونه او ښکلی ځوانی یې درلوده نو د مانۍ په خاصو کسانو کې وګمارلی شو هغه به چې څه لاس ته راوړل نو خپل مشر حاتم ته به وی ویل او هغه به مرکز ته لیږل .

حسن الادریس خپل مشر حاتم ته وویل : د موصل څخه د عزالدین دوه تنه استازی د کوم پیغام سره بالډون ته راغلی دی د میلمستیا له ځای څخه دربار ته وغوښتل شول .

حاتم وویل : ددوی تر منځ څه خبری اتری شوی .

حسن الادریس وویل : ځرنګه چې خبری اتری د بندو دروازو تر شا وی ما څه معلوم نه کړای شول خو چې کله استازی د بالډون له دربار څخه راوتل نو ډیر خوښ وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاتم وویل : زه ډیر افسوس کوم چې تر اوسه مونږ کوم داسی خبر و ونه لیږلی شو چې هغوی ووایی : زمونږ ورونه خپله دنده په ښه ډول سرته رسوی .

حسن الادریس وویل : مونږ خو خپله دنده په ښه شان سرته رسولی ده ، اسحاق مو په خپل وخت ولیږلو الله تعالی پوهیږی چې ولی ندی رسیدلی ؟

حاتم وویل : د بیروت په محاصره کې چې د مسلمانانو کوم مالی او ځانی زیان شوی دی د هغی د پوره کولو کوښښ باید وکړو او د هغه لپاره به دا خبر ډیر مهم وی چې د موصل واکمن او د بیروت بادشاه په منځ کې چې کوم تړون شوی هغه په څه ډول دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د لوی خطر سره مخ دی ځکه هغه په دی ډاډه دی چې د دوستانو تر منځ ناست دی خو په حقیقت کې د دوستانو په جامه کې د ښمنانو محاصره کړی نو تاسی دا لاره پیدا کړی چې له حقیقت څخه خبر شوو!

حسن الادریس وویل : د بالډون او سلاکارانو څخه خو پوښتنه نشی کیدای خو د هغه دوو تنو څخه راز اخیستل کیدای شی .

زه د لاری پیدا کولو کوښښ کوم او که بریالی نشم نو په لار کې یې نیسم او یا د مجبوری له مخی یې وژنم .

حاتم وویل : که د هغوی وژل وی نو هغه دلته هم کولای شو په و زمونږ مسئله نه حل کیږی .

حسن الادریس پورته شو وی ویل : زه کوښښ کوم زما د کامیابی لپاره دعا وکړی .

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبی د پراو څخه لری په لوړو ځایونو باندی پوستی اچولی وی چې په هغوی کې به تقریبا څلویښت تنه مجاهدین وو ، یوه ورځ مانښام دوه مجاهدین په اسونو سپاره ګزمه یې کوله چې دوه دری غشی راغلل او د هغوی په سینو ولګیدل او د شهادت جامونه یې وځښل ، بله ورځ بیا صارم مصری یو ټولګی د سیمې د

(c) ketab.com: The Digital Library

صلیبیانو د پلټنې پسې ولیږولو کله چې د غر لمن ته ورسیدل نو یو مجاهد ماشوم ولیده چې په یوه کنده او یوی سمځه کې پټ شو هغه خپل ملګری ته وویل : تاسی کوچنی ولیدلو ؟

سرښندونکی مجاهد په خندا وویل : دوسته ! کوم ګیدړ به وی .

مجاهد وویل : زما سترګی ما ته دوکه نه راکوی راځه چې هغه خای ته ورشو کله چې هلته ورسیدل نو یوه سمځ وه چې د خولی څخه یې د انسانانو اواز اوریدل کیدلو نو هغه مجاهد خپلو ملګرو ته چې د غر په لمن کې وو اشاره وکړه چې راپورته شی بیا یې په لوړ اواز وویل : د سمځی څخه راوځی که نه ټول به ووژل شی .

د سمځی څخه یوه ښځه راووتله په ژړا یې وویل : ما ووژنی خو زما کوچنیانو ته څه مه وایی .

یو مجاهد وویل : مونږ په ښځو، کوچنیانو، بوډاګانو او ناروغو باندی هیڅکله لاس نه پورته کوو .

ښځی وویل : دوه ورځی وړاندی ستاسی په څیر پوځیان زمونږ کلی ته راغلی وه ټول کورونه یې ولټول بیا یې خلک په یو خای کې راغونډ کړل زما د خاوند سر یې په توره له تنی وواهه بیا یې وویل : زمونږ د اوسیدلو څخه څوک خبر نشی او د اسونو د خوراک انتظام وکړی او د سرغړونی په صورت کې به هر یو داسی ووژنو .

بیا یې په مونږ دوه کورونه خالی کړل او په هغه کې اوسیدل پیغلی نجونی یې د خپل خدمت لپاره وګمارلی ، مونږ د شپی د هغه کلی څخه راووتلو الله تعالی پوهیږی چې هغوی به اوس وی او که نه !

د اسلام د سپځلی دین سرښندونکو د هغه کلی په لور مخ کړ ، کله چې هلته ورسیدل نو صلیبیانو هغوی ولیدل څو ښځی او کوچنیان یې سره یو خای کړل او توره یې د هغوی په سرونو باندی کینبودلی وی ویل : مونږ ته لاره راکړی چې په امن کې خپل خای ته ولاړ شو او که نه نو بیا ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجاهدینو قوماندان ورته وویل : د صلیب لپاره جګړه کوونکو! ښځې او کوچنیان خوشی کړی او د میړنو په څیر مقابله وکړی .

د صلیبیانو قوماندان وویل : تاسی اوس زمونږ په مخ کې مه خنډ کیږی .

یوه میرمن چې د صلیبیانو د توری لاندی وه وویل : ای د حق د لاری غازیانو راوړاندی شی دوی د خپلو اسونو د پښو لاندی کړی یو هم ژوندی ... صلیبی په توره د هغی میرمنی سرغوځ کړ ، بله نجلی د هغه کور په دروازه کې ولاړه وه کوم کې چې صلیبیان اوسیدل او هغی ورته خدمت کولو غږ کړل : د کورونو له دروازو مه ګوری دا بی دینه زړۅر نه دی ! همت وکړی مرګ په نیټه وی ، ددی سره خلک څه چې لاس ته ورغلل په صلیبیانو راپریوتل په څو شیبو کې یې هغوی ووژل ، یوازې دوه تنه په اسونو سپاره او په منډه یې کړل چې مجاهدینو محاصره او ژوندی یې ونیول بیا یې هغه د استخباراتو مرستیال حسن به عبدالله ته وسپارل هغوی د تحقیق په لړ کې وویل : مونږ تقریبا زر تنه یو ، مرکز نه لرو په تاسی باندی د غلچکی یرغلونه لپاره رالیږل شوی یو .

* * *

حسن الادریس ساری ته ورغی او وی ویل : ګرانی ! له ما څخه وروسته بوډی ستا سره څه وکړل ؟

ساره ځواب ورکړ: زه دومره ښه نجلی نه یم د الله تعالی لو ګناهګاره یم هغی بوډی راته وویل : د موصل میلمنو ځای ته ورشه او هغوی د نفسانی اړتیا پوره کړه ، ښه بدله به درکړی ما هغی ته ښه وکړه خو هیڅکله ورته تیاره نه یم .

د بالډون نظامی سلاکار البرتو د ایټالیا اوسیدونکی او نیک خویه دی ، پاکو نجونو ته په درنه سترګه ګوری ورځم او د بوډی د کړو وړ څخه یې خبروم که زما دا کوښښ ناکام شو نو خپل ځان وژنم .

حسن الادریس وویل : ګرانی ! ته عیسایی نه یې څکه د نفسانی خواهش په مقابل کې د قیمت اخیستلو څخه انکار کوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلبرټ جیکب ساری ته وکتل او وی ویل : زما نوم حسن الادریس دی د شام اوسیدونکی یم .

ساره وخندل وی ویل : که زه چا ته ووایم چې ته عیسایی نه بلکې مسلمان یې نو بیا به څه کوی ؟

ګلبرټ جیکب وویل : زه به ستاسی د سترګو په وړاندی غائب شم . جاسوس خپل خان نه څرګندوی او چې کله خان وښایې نو بیا په لاس نه ورځی ... خو ساری ! زه په تا باندی ددی خبری باور لرم چې ته د کومی مسلمانی کورنی نجلی یې او دلته کیدای شی چا په زور راوستی وی .

ددی خبری سره د ساره رنګ زیړ شو . د سترګو څخه یې اوښکی روانی شوی وی ویل : زما نوم ساتره او د موصل اوسیدونکی یم . دوه کاله مخکی یو صلیبی له کور څخه راوتښتولم او د هماغه وخت څخه دلته نخا کوم خو دا کار می د زړه څخه بد راځی خو څه وکړم، زما پلار دومره بدکار او ګنهګار دی چې زه د هغه د ګناهونو بښکار شوی یم او د هغه سزا ماته راکول کیږي، هغه خپل ایمان او غیرت پلورلې او د صلیبیانو غلام او نوکر شویدی. هغه شپه او ورځ د صلیبی نجونو او په شرابو مست وی د هغه سره پرته له ګناه بل تصور نشته دلته چې ما صلیبیان ولیدل هغوي د انسانیت د ټولو پولو او حدونو څخه ټیر شوی او د اخلاقو ټول اصول یې ترپښو کړی ، هغوي د مسلمانانو او اسلام سره د زړه څخه دښمنی لری او د هغوی د ورکولو پسی ګوښې کوي او پدی کار کې د مسلمانانو څخه هم کار اخلی، په هغوي کې ایمان پلورونکی پیدا کوي او بیا د نورو د ایمان اخیستلو لپاره هغوي استعمالوي .

اوس زه پدی خای کې ډیره زیاته تنګه یم که کومه لاره پیدا شي نو تښتم .

حسن الادریس هغې ته وویل : الله جل جلاله بخښونکی او مهربان ذات دی ته یو کار وکړه چې په هغې به دی هم ګناه وبښل شي او هم به دی روح آرام او ډاډه شي او دا کار ته تر ټولو اسانه کولای شي؟

(c) kabtab.com: The Digital Library

سایری وویل: داسې کار به کوم وي چې زما ګناه پری وبښل شي او روح می آرام شی ؟

حسن الادریس وویل : معلومات تر لاسه کول ... لومړی خل او اخری خل خو ترهغه وخت پوری دانشی کولای ترڅو په دی پوه نشی چې زه یې د کوم مقصد لپاره کوم ؟

د ابوعبیده بن جراح ، طارق بن زید ، خالدبن ولید رضی الله عنهم ، محمد بن قاسم او سلطان نورالدین زنګی مقصد څه وٌ ؟

سایری وویل : دا خو د لوی شخصیتونو مقصد وو زه د هغو په مقابله کې هیڅ نه یم خو په دی پوهیږم چې د سلطان صلاح الدین ایوبی مقصد د فلسطین ازادول دی .

په دی هم پوهیږم چې صلیبی بادشاه له دی امله د مسلمانو واکمنو مرسته کوی چې یو خل بیا د هغوی له خوا په غصب شوی خاوری باندی د مجاهدینو په لاسونود " لااله الله محمدرسول الله " بیرغ ونه رپیږی .

حسن الادریس وویل : د ټولو مسلمانانو مسئولیت دی چې د مجاهدینو په صف کې ودریږی او هر ډول قربانی ورکړی .

سایری وویل : زه دی قربانی ورکولو ته تیاره یم .

حسن الادریس وویل : تاسې ته چې بوډی د موصل د استازو ځای ته د ورتللو ویلی وه نو اوس به د هغوی ته ورځی .

سایری په حیرانیتا سره هغه ته وکتل وی ویل دا ته څه وایی ؟

حسن الادریس وویل : ته به دا قربانی ضرور ورکوئ ، سلطان صلاح الدین ایوبی نجونی د جاسوسی لپاره نه لیږی او هغه وایی د یو نجلی عفت او عصمت د ساتلو لپاره خپله قوی کلا دښمن ته د ورکولو لپاره تیاریم ، مونږ د ساتونکي یو خو سایری ته دلته یې او دا کار یوازي او یوازي ته کولای شی او هغه کار د ټرون ټول شرایط معلومول دی .

سایری حسن الادریس ته وویل : د قصر دلالی ښځی ماته نن وویل چې ته نن شپه خان تیاره کړه چې یو استازی ته ورشي خو ما ورسره لا هو نده کړی. زه د هغې خلکو سره د مخامخ کیدو څخه ویریږم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

گلبرټ جیکب (حسن الادریس) ورته وویل تاسي خامخا دا کار وکړی، پدی کې ستاسي نیت پاک او مقصد مو لوړ دی، زه د خپل رب څخه هیله لرم چې تاسي به بریالی او کامیابه راشی او عزت به مو هم خوندی پاتی شي.

* * *

د بالډون د مانۍ او قصر دلالی ښځی چې کله ساره ولیده نو یو ځل بیا یې ورته وویل : ساری ! نن شپه خامخا ځان تیار کړه کنه بیا به ارمان کوي او څه به پلاس نه درځی، ته پوهیږې چې زما سره مخالفت کول تاته څومره زیان رسولای شي، پدی خبره غور وکړه.

ساره خو لا مخکې حسن الادریس دی کار ته هڅولی وه نو هغې وویل: چې ته پری خوشحالیږی زه به ستا د ګټی او خوشحالی لپاره دا کار وکړم کنه زه خپله داسې کسب نه کوم، زما کار یوازې نځا کول دی.

د شپی سایری خپل ځان په یو حجاب کې سر تر پښو پټ کړ، هغې نه غوښتل د موصل استازی ته ورشی ځکه هغه د موصل اوسیدونکی وه خو اوس د ښځی او حسن الادریس دواړو خوښه دا وه چې هغه استازی ته خامخا ورشي او خپله یې هم د روح د ډاډ لپاره دا کار کولو.

چې کله هغه د استازی خونی ته ورننوتله نو هغه پری رامنډه کړه او دواړه لاسونه یې ورته خلاص کړل ، ساری خپل حجاب لری کړ نو استازي یې وپیژانده، استازي چې ساری ته وکتل ځای پر ځای ودریده او سترګې یې بتی راوختی، هک پک حیران شو.

ساره پوه شوه چې هغه هم زه وپیژاندم نو هغه ته یې په قهر او غصه وویل: راوړاندی شه، اوس تا زه راغوښتی یم ! زما قیمت او بیه راکړه او شپه راسره تیره کړه. استازي ځای پر ځای په خپل کټ کیناسته او سر یې پخپلو دواړو لاسونو کې ونیوه او ښکته یې کتل.

دا د ساره خپل پلار وو چې د موصل څخه د عز الدین په استازی توب راغلی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سایری وویل: شرمیږی نه چې پدی عمر کې هم ته د خلکو د عزت او حیا خیال نه ساتی او په شرابو مست ګرځی، ته شرم وکړه چې ستا خپله لور ستا خونی ته د بد کاری لپاره راوستل کیږی او ته بیا هم د ژوند امید او هیله لري ، تاته مرګ پکار دی !!

کله چې سایره پوه شوه چې پلار یې ډېر خفه او پښیمانه شو نو د هغه د غیرت رابیدارولو لپاره یې وویل: زر شه راپورته شه ! زما قیمت راکړه او خپل حیوانی خواهش دی پوره کړه، زه دومره وخت نه لرم چې تاته انتظار وکړم .

پلار یې په ژړا شو او خپلی لور ته یې عذر پیل کړ.

سائری ورته وویل : پدی عذر څه نه کېږي، تا په صلیبیانو خپل ایمان او وطن خرڅ کړی اوس داسې وکړه چې تاسې څه فیصله او ټرون له بالډون سره کړی ، د هغې معلومات ماته راکړه زه هغه صلاح الدین ایوبی ته رسول غواړم ترڅو ستا او زما ګناهونه پرې وښښل شی .

پلار یې وویل : زه دا کار پخپله کوم او تا هم له ځان سره بیا یم خو لاره باید ته برابره کړی ځکه چې زه دلته نابلد یم .

سایری ورته وویل: بس ته دلته اوسه مونږ ټول ترتیبات نیسو بیا به تاته احوال درکړو.

سبا ورځ حسن الادریس د سایری د پلار سره په پټه وکتل او هغه ته یې پلان ورکړ.

استازي خپل ملګری او د بالډون کسانو ته وویل چې هغه غواړی یوازي د بیروت په ښار کې چکر ووهی نو هغوي اجازه ورکړه له ملګری څخه یې رخصت واخیست او هغه ته یې وویل چې زه تر مابنام پورې بیرته راګرځم ، کله چې هغه د خلکو د سترګو څخه پناه شو نو حسن الادریس ورته په لاره کې په آس سپور ولاړ وو، بیا دواړه وړاندی ولاړل چې هلته سایره پټه شوی وه ، هغه خپل پلار په آس له ځان پسی سپره کړه او بیا د موصل په لوری وخوځیدل چې کله ښه وړاندی ولاړل نو آسونه یې چار ګام کړل او په یوه نیمه ورځ کې یې خان سلطان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی ته ورسولو او ټول حالات یې پخپله خوله ورته بیان کړل .

سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی خپل سالاران او سلا کاران را وغوښتل او د راتلوونکی په هکله یې خبری پیل کړی .

تر مابنام وروسته چې د موصل استازی راستون نشو نو د هغه لټون پیل شو، بالډون ته خبر ورکړل شو چې د موصل یو استازی ورک شوی، هغه د جاسوسی اداری کسان راوغوښتل او په قهر سره یې ورته وویل : زر تر زره استازی پیدا کړی کنه پوستکی درڅخه وباسم .

ټولو کوښښ پیل کړ، وروسته ورته معلومه شوه چې د قصر نڅا کوونکی ساره هم نشته او بیا دا هم معلومه شوه چې جیکب باډی ګارډ هم بی درکه دی، هغوي هری خواته لټون وکړ نه هغوي ژوندی پیدا شول او نه یې مړی چاته پلاس ورغلل خو د بالډون او عز الدین ترون رسوا شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړل کاروانونه د حجاز

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د عز الدین او عماد الدین په هکله خبر ورکړل شو چې هغوي د صلیبی واکمنانو سره اړیکی نیولی او ځینی ژمنی یې سره پخپلو کې کړیدی هغه هیڅ تعجب ونکړ او نه حیران شو ځکه چې دا دود او رواج ګرځیدلی وو، هر واکمن غوښتل ازاد او خپلواک واوسیږي او د هغوي د ازادۍ او خپلواکۍ لپاره صلیبیانو لاری برابرولی ترڅو هغوي ښه کمزوری او بیا په یوه حمله سره ټول له منځه یوسی .

حلب او موصل په شام کې ډېر مهم او ستراتیژیکی ځایونه وه چې د هر چا لپاره یې د مرکز کار ورکولو، صلیبیانو نه غوښتل دا دوه سیمی صلاح الدین ونیسی ځکه چې بیا هغه ته د فلسطین په خلاف قوی مرکزونه پلاس ورتلل ځکه یې تل د هغوي پلوی کوله او د سلطان صلاح الدین ایوبی سره یې مخالف ساتل .

سلطان صلاح الدین ایوبی بیا بیا دا وویل چې د کعبی په رب می دی قسم وی چې زه په حلب او موصل باندی قبضه نه کوم خپل پوځ ته هم ددی اجازه نه ورکوم چې د اسلامی ریاستونو په سیمو کې قدم کیږدی خو زما دا هیله وه چې هغوی یو تر بله لاس ورکړی او د صلیبیانو په خلاف د خلافت وفادار اوسی زه خلیفه نه یم بلکی د خلیفه خادم یم .

د خلافت تر سیوری لاندی په ژوندانه تیرولو کې هغوی دا ویره محسوسوله چې د بی دینو له خوا شراب او ښکلی نجونی رالیږل به بندشی ، حکومت ، شان او شوکت ، عیش او عشرت به ونه کړی شی .

د ۱۱۷۳ میلادی کال په اولنیو ورځو کې سلطان صلاح الدین ایوبی په نصیبه کې اړولی وه چې هغه ته د عز الدین او عماد الدین په هکله حسن الادریس خبر راوړ او د هغه سره د موصل د والی سلا کار او مهم سړی احتشام الدین هم ملګری وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څرنګه چې هغه پیښمانه او خپله راغلی وو نو سلطان صلاح الدین ایوبی د سالارانو او سلاکارانو په غونډه کې کینولو.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : زه هیله لرم چې زما دوست احتشام الدین په خپله ژبه ووایی چې د عزالدین او عمادالدین نیت څه وه خو ستاسی څخه هم هیله مند یم چې احتشام الدین ته ونه وایی چې هغه زمونږ په خلاف د صلیبیانو څخه پوځی مرسته غوښتی هغه د موصل د والی عزالدین چارواکی اولیږلی شوی استازی و.

یو قوماندان وویل : زه ستاسی څخه هیله کوم چې ما ته ددی اجازه راکړی چې ووایم احتشام الدین د خپل واکمن عادی خدمتګار نه بلکی د هغه پوځی سلاکار و نو هغه ته داسی مشوره ورکول او بیا داسی دندی ته غاړه ایښودل نه و پکار چې د صلیبیانو څخه د خپل مسلمانانو ورونو په خلاف مرسته وغواړی.

احتشام الدین ځواب ورکړ : ماورته مشوره نه ده ورکړی بلکی ما ته حکم کړی شوی دی او که سر غړاوی می کړای وایی نو ....

یو بل قوماندان وویل : ته به جلاد ته سپارلی شوی وی چې پدی صورت کې به دی د شهادت جام څښلی وایی خو خپل ایمانی مسئولیت به دی اداء واي خو تا د خپل مرګ له ویری د واکمن داسی امر ته غاړه کیښودله چې د خپلو خویندو او ورونو د ذلت سبب ګرځیدلو.

یو سالار وویل : د شان او شوکت خاونده !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : د الله جل علی شانه په خاطر ما ته تاسی داسی القاب مه استعمالوی له ماڅخه بادشاه مه جوړوی ، زه د الله تعالی تر ټولو لوی ګناهګار بنده یم نو تاسی چې د خدمتګار په صفت ټاکلی یم هیله مند یم چې د خدمتګار القاب را ته استعمال کړی.

زه ښاغلی احتشام الدین او خپلو ټولو ملاترلو ورونو ته چې دلته ناست دی دا ویل غواړم : کوم قوماندان او سلاکار چې د خپل واکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره غلام شی چې د هغه د خوښي لپاره د هغه غلط حکم ته غاړه ږدی نو د خپل قوم د عزت قاتل به وی .

ټن ورځ چې د خاتم الانبیاء حضرت محمد صلی الله علیه وسلم امت د کومو ستونځو سره مخ دی یوازي او یوازي مخه یې مجاهدین نبولی شی او هغه هم په علم او توره باندی .

که بادشاه ، سلطان او واکمن د خلکو چاری په امانتداری سره سرته ونه رسوی یا د بې دینو انسانانو رسم او رواج خپرولو هڅه کوی نو د الله تعالی سپایان به هغوی خپل دښمن ګڼی لکه څرنګه چې یهود او صلیبیان دی .

بل سالار وویل : د هیواد مالک بادشاه او سلطان نه بلکی قوم دی اوددی قوم ځوانان ددوی د عزت ساتونکي دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : ورونو ! مونږ ته نور نه ښائی چې ووایو دا ګناه د چا او دا خطا د چا ده ، څوک رښتیا وایی او څوک دروغ وایی ... نور د عمل کولو وخت دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : احتشام الدین به تاسی ته د حلب ، موصل اوبالدون سره شوی ترون باندی رښا واچوی .

احتشام الدین وویل: زه خپله ستاسې لپاره د عبرت درس یم. زما څخه پند واخلی، هر انسان کیدای شي بی لاری شي، په تاسې کې هم داسې خلک پیدا شول چې غداران وه او خپل باور یې کمزوری کړ، د دښمن سره یې اړیکی ساتل خو تاسې خپل خیر غواړی ، هر څوک چې په عیش او عشرت اخته شي بیا هغه ګنهګارېږي، هر څوک چې د واکمنی خوښونه ګوری هغه بیا ایمان پلورونکی ګرځی. که تاسې ما د ښښنی ورځ نه ګڼی نو په خپله توره زما سر له تنی څخه جلا کړی او که ماته وخت راکوی زه به ستاسې ټولو څخه د اسلام او ملت د سر لوړی لپاره زیات کارونه وکړم ، صلیبیان ستاسې سره نیغ په نیغ نه جنګیږي بلکې هغوي پس لدی غلچکې بریدونه کوي، هغوي په موصل او حلب کې ځانته مرکزونه جوړوي او له هغه ځایه به عملیات کوي. ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره معلومات شویدی چې اوس صلیبیان د موصل په غرونو کې خانته د سامان، وسلی او خوراکی شیانو لویه ذخیره جمع کوي او په راتلوونکی کې د همدی نړۍ ذخیری څخه کار اخلی.

د پوځ لپاره نړۍ ذخیره نیمایی جنګ ګټل دي او هغوي دا کار پیل کړیدی، دا اوس ستاسې کار دی چې د هغوي ذخیره پیدا او تباه کړی.

د غونډی څخه وروسته ټول رخصت شول یوازي حسن بن عبدالله او صارم مصری پاتی شول.

حسن بن عبدالله ته سلطان صلاح الدین ایوبی وویل چې تاسې باید په هر ډول چې کیږي د صلیبیانو مرکزی ذخیره پیدا کړی او هغه له منځه یوسی.

صارم مصری وویل: تباه کول او ختمول یې زمونږ کار دی خو چې ځای پیدا شي.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: هر ډول شکمن کسان او شکمن کاروان راګیر کړی او تر څو چې ښه معلومات مونه وي کړی هغه مه خوشی کوی.

صارم باید خپل کسان هری خواته خپاره کړي.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه نور په هیڅ والی اوآمیر باندی باور نه کوم او ټولی کلا ګانی چې د حلب او موصل په منځ کې دی تر خپل مکمل کنترول لاندی راولم،د هغوي پوځ او وسله ټوله ورځخه اخلم او بی وسلی کوم یې ، نور ایمان پلورونکو ته وخت نه ورکوم چې زما سره دوکه وکړي او د صلیبیانو څخه مرستی او کومکونه واخلی، ترڅو چې هغوي ته صلیبیان مرستی او کومکونه ورکوي هغوي سمی لاری ته نه راځي، ما فیصله کړی چې نور د هغوي مرستی بندی او هیڅاته باید ونه رسیږي.

***

د څه وخت څخه چې په شام او شا او خوا سیمو کې جګړی پیل شوی وی له هماغی وخت څخه په لارو او دښتو کې کاروانونه خصوصاً د حاجیانو کاروانونه شکول کیدل خو هیڅ نه معلومیده چې دا کار څوک کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه اوازه دا وه چې صلیبی پوځیان کاروانونه شکوي او ځینو به ویل چې دا ډاکوان او شوکماران دي .

وروسته بیا څرګنده شوه چې کوچنی کاروانونه او ځانګړی کسان د شوکمارانو لخوا ځخه او لوی کاروانونه د صلیبی پوځیانو لخوا ځخه شکول کیږي.

د دی خبری شکایت سلطان صلاح الدین ایوبی ته هم ورسیده خو د هغه سره دومره پوځ نه وو چې ټولو ځایونو ته یې ورسوي.

د بیروت په محاصره کې چې کوم بحری ځواک برخه اخیستی وه هغه پرته د جګړې ځخه اسکندری ته بیرته ولاړ - د هغې ځواک مشر امیر البحر حسام الدین لولو ډیره تکړه مجاهد او میړنی انسان وه.

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی خبر شو چې د حاجیانو کاروانونه شکول کیږي نو هغه د خپلی بحری قوی امیر البحر ته امر وکړ چې یوازي د اسکندریه ځخه سری بحیری (بحر احمر) ته ولاړ شي او هلته چې ځومره بحری ځواک دی د هغې قوماندہ په غاړه واخلی. په ساحل او دښتو کې چې ځومره شوکماران خلک او کاروانونه شکوی هغه ټول له تیغ تیر کړی تر ځو بیا کاروان ونه شکوي .

امیر البحر سمدستی دا سکندریی ځخه سری بحیری ته راغی او د دی ځواک قوماندہ یې په غاړه واخیسته ځو کښتی یې برابری کړی او په هغې کې یې پوځیان او آسونه سپاره کړل چې د هر ځای ځخه به شکایت راغی یا به د دوی شک وربانډی پیدا شو نو هلته به یې سپاره او پلی کسان پیاده کړل او شوکماران به یې ختمول .

***

په کال ۱۱۸۲ میلادی کې امیر البحر ته خبر راغی چې د مصر ځخه یو لوی کاروان حج ته روان دی چې ورځ په ورځ یې شمیر زیاتیږي او زیات خلک ورسره ځان ګډوی. حسام الدین ټولو کاروانونو او خلکو ته خبر ورکړی وو چې د اوبو په غاړه غاړه سفر وکړی ځکه چې هلته د مسلمانانو بحری ځواک ګزمه کوله او څه خطر موجود نه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حاجیانو دا کاروان د نامعلومو لاملونو له کبله د ساحل څخه لرې روان وو، یوه شپه دوی په دښته کې واړول، څرنګه چې سترې وه نو د ماخستن د لمانځه څخه وروسته ټول ویده شول تر څو چې د سهار اذان وشو، د سهار لمونځ ټولو په جماعت سره اداء کړ او بیا خپلو سپرلیو ته روان شول چې حرکت وکړي. په همدې وخت کې پرې په لوړ او جګ اواز غږ وشو: هر سړی دې پخپل ځای ودریږي او مال ته باید هیڅوک نږدې نشي.

حاجیانو سمدستي خپلې وسلې راواخستلې، یو پکې اواز وکړ چې ښځې او ماشومان منځ ته کړي، هغوي منځ ته شول او حاجیان په یوه دایره کې د خپلو وسلو سره دفاع ته تیار شول.

د کاروان خلکو ته دا وخت پیدا نشو چې هغوي پخپلو سپرلیو سپاره شي دا چې دوی خو عام خلک وه او لاره شکوونکې د صلیبي پوځ کماندویان وه او ټول په آسونو سپاره او ښه وسله ورسره وه. مقابله پیل شوه، حاجیانو پوره مقابله او جګړه کوله خو د سپرو په مقابل کې پیاده کله جګړه کولای شي.

پدې کاروان کې د اسکندرۍ یوه مشهوره سندر غاړې او نڅا کوونکې نجلۍ موجوده وه چې ښایست یې جوړه او مثال نه درلوده، هغې د خپل کسب څخه توبه ویستلې او د کفارې لپاره حج ته روانه وه چې په لاره کې پرې شوکمارانو برید وکړ.

په دې کاروان کې د هغې سره هغه انسان هم و چې دواړو سره وعده کړې وه چې د حج د مناسکو تر اداء کولو وروسته به واده سره وکړي.

د هغه سره توره نه وه کوم چې په هغه دور کې د نارینه لپاره زینت بلل کیدله بلکې یو خنجر وو چې شوکمار په اس سپور وار وکړ د شا له لورې هغه پرې وار وکړ خنجر د هغه په ګیډه کې خښ شو ددې سره راوګرځیدو په توره باندې یې وواهه دواړه په ځمکه باندې راپریوتل نجلۍ ورمنډه کړه د شوکمار څخه یې لینده او غشی راواخیستل د سامانونو تر شا یې په صلیبیانو د غشو وارونه پیل کړل چې دوه تنه یې په سینه وویشتل د اسونو څخه یې را وپرځول او د خپلو اسونو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښو لاندی شول په دریم یې وار کولو چې غشی د اس په ورمیږ باندی ولګیده اس بی قابو شو د کاروان د اوښانو ترمنځ شو ټولو تور وخوړ یو قیامت جوړ شو اوښان د نجلی لوری ته راغلل هغی منډه کړه خو بریالی نه شوه او د یو اوښ تر پښو لاندی او بی خوده شوه .

مسلمانانو سخته مقابله وکړه څرنګه چې د هغوی شمیر کم وو زیات شهیدان شول پاتی کسان څه زخمیان او څه ونیول شول صلیبانو بیا د هغو په نوی اسونو او اوښانو باندی ټول سامان بار کړاو ته یې ورسول چې د دښتی په منځ کې د غونډیو په یوه دایره کې واقع وه، هلته دوی د ځان لپاره سمځی او غارونه جوړ کړی او پکی اوسیدل .

نائټ ولیدل چې په دی بندیانو کې له نورونجونو نه یو ډیره ښکلی نجلی ده نو د هغې پاتی کیدل یې مناسب ونه لیدل او هغه یې د یو ټولګی کسانو سره خپل مشر رینالډ ته واستوله، ترڅو هغه هم پدی ډاکه کې بی برخی نشي دا سندر غاړی رعدی نومیده .

***

یو ټولګی صلیبی شوکمارانو رعدی د ځان سره خپل بادشاه ته د نائټ له خوا د ډالی په ډول روانه کړی وه یو تن د رعدی څخه پوښتنه وکړه : داسی معلومیږی چې د کوم لوی چارواکی یا شتمن لور یې ایا هغوی هم درسره په دی کاروان کې وه ؟

رعدی ورته وویل : تاسی ته چا نه دی وویلی چې زه سندر غاړی یم! زما پلار نشته ، ورور می نشته ، زما مور د اسماعلیه مشهوره سندر غاړی وه .

د کوچنیوالی څخه یې دا هنر رازده کړ، کله چې زه د شپاړس کالو شوم یوه شپه یې زه د سیمی یو شمتن بوډا کور ته ولیږلم هغه شراب څښلی د خولی څخه یې بد بوی تللو، هغه زه خپل خوا ته کینولم او سپک حرکات یې پیل کړل نو هغه ته می بدر رد وویل او د هغه ځای څخه بیرته کور ته راغلم ، مور می د حال څخه خبر کړه هغی راته وویل : دا زمونږ د رزق وسیله ده ته مجبوره یې چې دا دنده خپله کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل : زه ناڅم ، سندری وایم ، خو د چا کور ته نه ځم .
مور را سره دا ومنله بیا په خپل کور کې ناست او لوی لوی شتمن او چارواکی به راتلل .
یوه شپه یو شهزاده چې ښه ځوانی یې درلوده د نورو کسانو په ډله کې راغی د نڅا او سندرو وروسته چې ټول لاړل نو هغه زما تر څنګ کیناست لاس یې را ځخه ونیولو راته وی ویل : زه دلته نور نه راځم څه چې غواړی درکوم یې نو د لوی بڼ د چنارونو ونو لاندی به زه سبا مازدیګر ستاسی انتظار کوم هیله لرم چې راشی .
د شپی چې کله پر کټ پریوتلم د هغه ځیره می تر سترګو سترګو کیدله او د هغه د بلنی د اواز مې تر غوږو انګازی کولی ځان سره می وویل سبا ضرور ورځم .
سبا د سیل په پلمه د کور څخه ووتلم بڼ ته ورسیدلم ومی لیدل چې شهزاده ناست وو، زما په لیدلو راپاڅیدلو تود هرکلی یې وکړ راته وویلو بیا یې ویل : ما ته مخامخ کینه زه ستا دیدن کوم تر ډیر وخت یې زما ځیری ته کتل هیڅ خبری یې نه کولی تر هغه چې د ماښام اذان وشو، خواته یوه یې کڅوړه پرته وه هغه یې راوغورځوله وی ویل : دا واخله او هیله لرم چې سبا بیا به په همدی وخت راشی .
ولاړه شه د بڼ په دروازه کې به د څلورو اسونو ټانکه ولاړ وی هغه به دی خپل ځای ته ورسوی .
ما ورته وویل : زه راځم ستاسی ترڅنګ کینم خو په دی شرط چې ته شراب ونه څښی .
شهزاد وویل : په الله تعالی قسم زه به یې بیا په ټول عمر کې ونه څښم .
کله چې کور ته ورسیدلم او د کڅوړی خوله مې پرانستله حیران شوم چې قیمتی غمی په کې وو، مور ته می حال وویلو هغه ډیره خوښه شوه راته وی ویل : سبا ضرور لاړه شه خو په ښایسته او نوو جامو کې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه تیره شو سبا مازیګر ورغلم تر مخ یې کیناستلم هغه راته کتل بیا یې وویل : زما یو وړاندیز دی که قبول یې کړی نو احسان مند به دی یم او هغه دا چې سندری ویل او نڅا کول پریږده !

ماورته وویل: زه چې په کوم کورکې یم هلته راته دا ممکن نه ښکاری .

شهزاده راته وویل : زه د عیاش پلار زوی یم زمونږ د کور چاپیریال هم ښه نه دی .

ما ورته وویل : تا خپل پلار او ما خپله مور د مرګ کندی ته غورځوی ! ښه به دا وی دواړه لری ددی سیمی څخه ولاړ شو او د خاوند او میرمنی په څیر د ژوندانه شپی ورځی تیری کړو .

شهزاد وویل : سپیځلی ژوند په پاکه خاوری باندی کیږی او هغه پاکه خاوره د حجاز پرته نشی کیدلای که ستا خوښه وی نو ....

ماورته وویل : دا خو به زه د الله تعالی لوی احسان وبولم .

څو ورځی وروسته یې راته وویل : نن مانښام د حاجیانو کاروان راونیږی ! ما ورته وویل : زه هم تیاره یم کور ته ځم او بیرته راځم ولاړم خپلی جامی او سره او سپین مې راواخیستل بیا بې ته راغلم ، شهزاده د بې په مخ کې د دوه اسونو سره ولاړ وٴ نو په اسونو سپاره شو وٴ او د ښار بیرون مو د کاروان انتظار وکړ کله چې کاروان راغی د هغوی سره ملګری شو .

خو الله تعالی په دی راضی نه وه چې د هغه په وړاندی زه په پاکه خاوره سجده کیږدم او زما شهزاده خو ستاسی ظالمانو له لاسه د شهادت جام وڅښلو.

صلیبی وویل : که غواړی ددین او امن دسیوری لاندی شپی ورځی تیری کړی نو زمونږ دین قبول کړه .

رعدی وویل : تاسی د دین د هدایاتو له مخی خلک وژنی ، د ښځو بی عزتی کوی ، مال لوټی او ....

صلیبی وویل : نه ! بلکی د انسان د حکم په اساس .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو صلیبی وویل : کوم خای ته چې مونږ تا بیایو هلته نیکی وکړه ، بنایی ګناهونه دی معاف کړای شی او الله تعالی درڅخه راضی شی .
رعدی وویل : زه پوهیږم چې تاسی زه کوم خای ته روانه کړی یم او د څه لپاره ؟
زما وجود سر تر پښو ګناه ګرځیدلی زه به هیڅ نیکی ونه کړای شم .
صلیبی وویل : ته رښتیا وایی ته به هیڅ ښه ونه کړای شی ځکه ته د ګناه څخه پیدا ، په ګناه کې لویه شوی او د یو ګناهګار انسان سره راتښتیدلی یې .
رعدی وویل : زه به د هغو بی ګناه انسانانو د وینی بدله اخلی کوم چې تاسی شهیدان کړل .
صلیبی په خندا وویل : مونږ د حکم په اساس ستاسی احترام کوو که نه داسی خبری به ستاسی د خولی څخه نه وتلی .

***

په بندیانو کې یو مسلمان خپلو ملګرو ته وویل: زه د تیښتی کوښښ کوم تاسې راته دعا کوی .
کله چې ډاکوان پخپلو ډاکه شوی مالونو بوخت شول نو هغه خان غلی غلی د غونډیو شاته پټ کړ او د ساحل په لوری روان شو، دا خای د ساحل څخه شل میله لری وو خو هغه نابلد وو نو په یوه شپه او یوه ورځ کې د سری بحری غاړی ته ورسیده خو هلته بی هوشه شو ځکه چې دومره سفر هغه پیاده کړی وو. کله چې کښتی په اوبو کې روانه وه او ګزمه یې کوله نو هغه سړی یې ولیده، سمدستی کسان ورښکته شول ګوري چې سړی ژوندی خو بی هوشه دی، هغه یې له خان سره په کښتی کې واچولو چې کله یې هغه ته خوراک او څښاک ورکړ نو راپورته شو او هغوي ته یې د کاروان د بربادی کیسه وکړه، هغوي سمدستی امیر البحر ته خبر ورکړ، هغه د سړی څخه پوره معلومات واخیست او بیا یې پنځه سوه مجاهدین څلور سوه پیاده او سل سپاره برابر کړل او په دښته کې روان شول .

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیر البحر پیاده کسان مخکې کړل چې خبره رسوا نشي ځکه آسونه د لرې ځخه اوازونه کوي. کله چې هغوي ورسیدل نو د غونډې یو سرونه یې ونیول او بیا سپاره پرې ورننوتل .

صلیبی ډاکوانو د خوښی جشن جوړ کړی او ټولو ښه پریمانه شراب څښلی وه ډېر زیات پکې بی هوشه پراته وه، سره د دی چې د هغوي شمیر اته سوه کسانو ته رسیده خو کم پکې په حال پاتی وه. په ډېر لږ وخت؛کې څه مړه او نور ټول ژوندی ونیول شول ، سمځی او غارونه تلاشي شول نو د هغه ځای ځخه بی شمیره مالونه، نجونی او د دی ډلی مشر نایټ راوویستل شو .

* * *

سهار چې کله صلیبی ډاکوان او داړه ماران د نستی نه په خوب شول نو ټول په کښتیو کې لاس ترلی پراته وو چې شمیر یې تقریبا پنځه سو ته رسیدلو.

امیر البحرحسام الدین ته یو داړه مار وویل : مونږ د صلیبی بادشاه رینالډ پوځیان یو چې د مسلمانانو د کاروانو د لوټولو لپاره ټاکلی شوی ، یو او له مونږ پرته په مختلفو سیمو کې نور ټاکلی شوی دی چې یو میاشت په یو پراو کې تیروی او بیا نور راځی او کوم سامان چې لوټل کیږی د هغه دریمه برخه د عسکرو او پاتی بادشاه او لوړ رتبه چارواکو ته لیږل کیږی ، اوښان او اسونه سرکاری ملکیت شمیرل کیږی .

د نارینه په اړه مونږ ته دا لارښونه شوی چې یو به ژوندی نه پریښودل کیږی د نجونو په اړه لارښونه ده کومی چې ښکلی او بلوغ ته نوی رسیدلی هغه د استخباراتو اداری ته سپارل کیږی بیا د روزنی لاندی نیول کیږی د پیغلتوب سره سم د تخریب کاری لپاره د مسلمانانو سیمو ته لیږلی کیږی او کومی چې ډیری ښکلی پیغلی وی نو مرکز ته لیږل کیږی او چارواکی یې په خپل حرم کې ساتی .

حسام الدین وویل : پدی کاروان کې چې کوچنیان وه هغه څه شول ؟

صلیبی وویل : هوا شپارس تنه وو چې ووژل شول او یوازي یو تن ژوندی پاتی شو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسام الدین وویل : بندیان مو څه کړل چې د کاروان څخه بیولی وه ؟

صلیبی وویل : په هغوی مو سامانونه بار کړل بیا مو پری په مرکز کې ښکته کړل وروسته مو ووژل .

د مسلمانانو د شهیدانو لپاره د قبرونو ویستلو هدایت وکړای شو او امیر البحر حسام الدین په خپله هم د قبر په ایستلو کې برخه واخیستله ، له قبرونو ویستلو وروسته ټولو د هغوی د جنازی لمونځ وکړ او بیا یې هغوی خښ کړل او بندیان یې په کښتیو کې سپاره او مکی مکرمی ته واستول شول، د هغوي سره امیر البحر د مکی مکرمی والی ته لیک واستولو چې دا صلیبی پوځی داړه ماران دي او شپږ سوه حاجیان یې په شهادت رسولی ! تاسې ټول د هغوي په قصاص کې د قربانی په ځای کې ووژنی، تر څو بل څوک بیا دا کوښښ ونکړی چې مظلوم حاجیان په شهادت ورسوی او مال یې غلا کړی .

* * *

په موصل کې یو بوډا درویش را پیدا شو چې خلکو ته به یې د غیب داسی خبری کولی چې د هغوي به پری باور او اعتبار راتللو، او دا به یې هم ویل چې په نژدی ورځو کې به یوه نښانی راښکاره شي چې د هغې څخه وروسته به د موصل والی د خپل پوځ سره هر لوری ته پرمختګ پیل کړي، ټولی سیمی او علاقی به ونیسی، سلطان صلاح الدین ایوبی به پسی وځغلوی او د عز الدین څخه به لوی پادشاه او واکمن جوړ شي.

بوډا ځانته په غره کې ځای جوړ کړی او هلته اوسیدلو پداسی حال کې چې هیڅوا ته هم اجازه نه وه چې هلته ورشي او هغه وګوري، د هغه ملګرو به ویل هر چا چې په غره کې د هغه د لیدلو کوښښ وکړ نو د برګي په ناورغی به اخته شي .

د موصل خلکو لیدل چې د غرونو په منځ کې پیره کوونکی ولاړ دی او د هغې برخی لیدلو ته څوک نه پریږدي، هیڅوا ته اجازه نه ورکوي چې د هغې پولی څخه مخکې ولاړ شي په همدی برخه کې درویش اوسیده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موصل کې چې د سلطان صلاح الدین ایوبی کوم پلویان او جاسوسان اوسیدل هغوي مخکې د احتشام الدین له خولې څخه خبر شوی وه چې صلیبیان په موصل کې د سامان، وسلی او خوراکی شیانو لویه ذخیره او ډیپو جوړوي. نو هغوي په همدی لټه کې وه چې هغه ځای معلوم کړي.

سلطان صلاح الدین ایوبی د علی بن سفیان مرسیتال حسن بن عبدالله ته وظیفه ورکړی وه چې خپله یا د خپلو کسانو په وسیله دا مهم ځای معلوم کړي.

کله چې د درویش مسئله راولاړه شوه او د غرونو منځ ته د خلکو تلل منع شول نو هغوي پوه شول چې دا هماغه ذخیره او ډپو ده خو خاص ځای یې معلومول پکار وه.

حسن بن عبدالله حسن الادریس ته وظیفه وسپارله چې دا سخت کار هغه وکړی، ځای هم معلوم کړي او که وشي نو هغه ذخیره تباه کړي.

کله چې هغه دی لور ته روانیدلو نو سلطان صلاح الدین ایوبی ورته وویل: وروره! د تاریخ په پاڼو کې به زما نوم لیکل کیږی که ناکام شوم نو زما نوم به بد یادیږی او که فاتح شوم نو زما قبر ته به خلک راروان وی ما ته به دعاګانی کوی او په خپلو زامنو به زما نوم ږدی نو دا لویه بی انصافی ده، د فتح تاج ستاسی په سر ایښودل پکار دی او د هغوی چې د دښمن سر په اخ او ډب دی او زما د فتح لامل شوی دی. الله جل جلاله څخه دا پټ نه دی نو ستاسی په سرونو به الله تعالی تاج ږدی.

وروره! که زه ماتی خورم نو دا به زما غلطی وی چې ما ستاسی د اطلاع له مخی عمل ونه کړ او که فتح می تر لاسه کړه نو دا په حقیقت کې ستاسی فتح ده ځکه تاسی زما سترګی او تاسی زما غوږونه یاست.

دا زما لویی نه ده ځکه زما سره بی شمیره پوځ روان وی خو تاسی یوازي روان یې او کومه فتح چې لوی پوځ تر لاسه کوی هغه یوازی او یوازی تاسی کوی ولاړه شه الله تعالی دی ساتونکی او ناصر اوسه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې حسن الادریس د غریب مسافر په جامو کې په اوښ سپور شو او د نصیبه پراو څخه وتلو لمر په پریوتلو وو .

* * *

حسن الادریس موصل ته ورسیدلو او د خپلو ملګرو سره یې ولیدل یو ورته وویل : د څو ورځو راهیسې یو درویش پیدا شوی چې خلک یې ډیر درناوی کوی او عقیده پری لری لومړی یې د ښار څخه بیرون په یو جونګړه کې شپې ورځې تیرولی خو اوس د غرونو په منځ کې ناست دی چې هغه سیمه پوځ محاصره کړی او هیڅوک هلته نه پریږدی .

حسن الادریس وویل : زه وایم چې په کوم خای کې دوریش شپې ورځې تیروی هلته ذخیره ده او دا عادی او کمه ذخیره نه ښکاری .

ټولو وویل : مونږ هم دی پایلی ته رسیدلی یو خو یو تر بله مو ددی څرګندونه نه وه کړی .

حسن الادریس وویل : اوس دا معلومول اړین دی چې هلته څه دی او هغه څرنګه له منځه وړلی شو .

په موصل کې د مجاهدینو مشر وویل : د صلیبیانو پوهه د ستاینې وړ ده د یو لوری خپله ذخیره ساتی او له بل لوری د درویش په وسیله د خلکو عقیدی خرابوی .

حسن الادریس وویل : د موصل د والی نظر د درویش د کړو وړ په اړه څه دی ؟

یو مجاهد وویل : یوه ورځ ما ولیدلو چې درویش د څلورو اسونو په ټانګه کې سپور مانې ته ننوت .

حسن الادریس زویل : نو ددی څخه معلومیږی چې په دسیسه کې شامل یا ددی دسیسی ښکار دی .

* * *

کله چې حسن الادریس او احتشام الدین د بیروت څخه هغوي ته د عز الدین، عماد الدین او صلیبیانو د اړیکو په هکله معلومات راوړلو نو سلطان صلاح الدین ایوبی قسم وخوړ چې نور به ایمان پلورونکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځخه واکمنی ونکړی ترڅو مې چې ټول بی وسلی کړی نه وي ، هغه خپل کماندویان په شا او خوا سیمو کې خپاره کړل او د نور پوځ سره د سنجار د کلا په لوری وخوځیده، د سنجار امیر شرف الدین وو چې د عز الدین ملګری او د صلیبیانو ګوډاګی وه ، مخکې ډېر ښه انسان وٗ خو صلیبیانو په شرابو او ښځو سره د هغه ځخه ګیدړ جوړ کړ.

کله چې د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر کلا محاصره کړه نو پیره کوونکی ویده وه خو چې کله منجنیق آور غورځوونکی بمونه وغورځول نو هغوي رابیدار شول، آور اچونکی بمونه په کلا پریوتل او هلته یې لمبی جوړ کړی نو امیر شرف الدین راوینښ شو او د کړکۍ ځخه یې چیغې کړی دا کوم بدبخت انسان اور اچولی دی ؟

خلکو ورته وویل : کلا محاصره شویده.

امیر شرف الدین وویل: کوم بدبخت محاصره کړی ؟

هغوي وویل : سلطان صلاح الدین ایوبی او هغوی د باندی ځخه اوازونه کوي چې د کلا دروازه خلاصه کړی کنه بیا مو خیر نشته .

امیر شرف الدین وویل : دروازه خلاصه کړی زه خپله ورځم!

شرف الدین ورغی او ډېر عذر یې وکړ چې زه هر ډول شرایطو ته تیار یم خو کلا راځخه مه اخله .

سلطان صلاح الدین ایوبی ورته وویل : سمدستی کلا ته ولاړه شه پرته د پوځ او وسلی ځخه نور ټول خپل شیان تر سهار پورې د کلا ځخه وباسه !

ستا غوندی بی غیرته خلکو ته د مسلمانانو کلا ګانی سپارل لیونتوب دي څه موصل ته ولاړ شه هلته دی ملګری عز الدین شته ، بلاخره هغه مجبور شو او کلا یې خالی کړه پوځ او وسله یې ورځخه ستنه کړه بیا یې دا کلا تقی الدین ته وسپارله .

سلطان صلاح الدین ایوبی شپه په همدی سنجار کلا کې وکړه او سهار بیا د آور د کلا په لوری وخوځیده چې اوس ورته اسیده وایی دا د دجلی د سیند په غاړه مشهوره کلا وه، هغه یې هم محاصره کړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې خلکو جنګ وکړ خو آمیر یې وسله وغورځوله، د هغوي ځخه هم پوځ او کلا واخیستل شوه او د کلا نوی آمیر نور الدین وتاکل شو.

* * *

د صلیبیانو د پټې ذخیری قوماندان د سیل لپاره د باندی راوتلی وو چې سترګی یې په حسن الادریس ولګیدلی نو ځان ته یې راوغوښت ورته وی ویل چیری روان یې ؟

حسن الادریس ورته وویل : زه د مزدوری پسی له کوره راوتلی یم بیروت ته ځم .

قوماندان ورته وویل : ولی یې په موصل او حلب کې نه کوی ؟

حسن الادریس وویل : تاسی مسلمانان به د عیسایانو سره ښه رویه کوی خو زمونږ د سیمی خلک ښه رویه نه کوی .

قوماندان وویل : ته عیسایی یی ؟

حسن الادریس وویل : هو!

قوماندان وویل : ته له دی وروسته زمونږ سره په لاندی پوسته کې اوسیږه خو بیا چا ته ونه وایی چې زه عیسایی یم .

یو صلیبی هغه د ځان سره خیمی ته روان کړ کله چې خیمی ته ننوتل نو ګوري چې قالینه غوړیدلی ، توشکی خوری او بالښتونه په منظم ډول ایښودل شوی وو ، دوه تنه ناست او په مخ کې یې وچه میوه پرته وه راپاځیدل او هغه ته یې هرکلی ووایه بیا کیناستل یو وویل : کاش کومه سندری غاړی وایی او ددی نوی راغلی ملګری په خوشحالي کې یې راته څه ویلی وایی .

حسن الادریس وویل : که په نږدی سیمی کې د مسلمانانو کلی وی زه کومه نجلی راتښتوم په داسی ترتیب چې څوک رانه خبر هم نشی خو ما ته اس او توره راکړی .

یو صلیبی وویل : ډیر احتیاط به کوی مسلمانان په خپل ناموس او عزت ځانونه وژنی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن الادریس په آس سپور روان شو ګوری چې شپږ تنه په هغه لاره روان دی کومه چې د بیرت په لور وه ، دوی سره یوه نجلی هم وه هغه ورپسی شو چې کله نږدی ورغی ورته وی ویل : چیری مو اړده ده لاره خو به مو غلطه کړی نه وی ؟

یو صلیبی ځواب ورکړ : نه ! مونږ د صلیب پیروان او دا د بادشاه د حرم نجلی ده !

رعدی وویل : ما ته دی الله تعالی وړاندی مرګ راکړی چې زه ستاسی د بادشاه د حرم نجلی شم .

یو صلیبی وویل : دا دویم ځل دی چې ته د پولی او حد څخه وځی خپل ژوند دی خوښ نه دی ؟

رعدی وویل : نه ! مسلمانه هیڅکله داسی ژوند نه خوښوی .

حسن الادریس په صلیبی د توری وار وکړ او له اس څخه یې راوغورځولو رعدی هم په تلوار د اس څخه راکښته شوه د صلیبی یې څخه توره واخیستله او په بل یې وار وکړ او په څو شیبو کې هغوی ووژل شول .

حسن الادریس وویل : خوری ! ته څوک یې ؟

رعدی وویل : زه یوه بد نصیبه نجلی یم چې دا می د ... ژوندانه قصه ده وروره ! ما له ځان سره داسی ځای ته بوځه چې یوازی د خپل رب عبادت وکړم .

حسن الادریس وویل : خوری ! دا وخت په تا باندی د عبادت ترځنګ د کفر سره په توره جهاد کول هم لازم دی لکه څرنګه چې دی اوس وکړ .

رعدی وویل : ښه په سترګو !

حسن الادریس رعدی ته وویل : زه د ذخیری معلومول غواړم په دی لړ کې به ته زما مرسته کوی ، د صلیبی پوځیانو د مشر سره د مینی څرګندونه وکړه ترڅو هلته ورسیږو!

حسن الادریس چې کله خیمی ته ورغی نو د رعدی په څیر ښکلی نجلی ورسره وه هغوی حیران شول رعدی ورته وویل : شپږ مسلمانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه د کور څخه راوتښتولم او په لاره کې دا پرښته راغله او زه يې ورځنې خلاصه کړم بيرته کور ته د بدنامۍ له امله تللی نشم نو له ده سره راغلم .

حسن الادريس قوماندان ته وويل : دا ډيره ښکلی او زه يو غريب انسان يم مناسب دا دی چې ستاسی د ژوند ملګری شی ؟

د پوستی مشر صليبی چې کله د حسن الادريس قربانی وليده ډير خوښ شو، رعدی يې خپله کړه څکه چې د هغې مثال نه وو .

رعدی د پوستی مشر صليبی ته نرمی او غوړی خبری وکړی او هغه ته يې وويل : زه يو خل هغه درويش او دا غرونه ګورم چې څومره ښکلی او ښايسته دي .

د پوستی مشر صليبی رعدی او حسن الادريس دواړه له ځان سره بوتلل ، هغه ته يې درويش هم وښودلو چې عادی انسان او هلته په خيمه کې پروت وو او هغه لويه ذخيره هم چې هلته په لويه سمځه او غار کې وه ، پدی غار کې دومره سامان اينبودل شوی وو چې د کلونو کلونو لپاره بس وه، پوره پوره کاروانونه پکې خالی شوی وه.

رعدی او حسن الادريس چې کله بيرته خپلی خيمی ته راغلل د مابنام تياره خپره شوی وه ، يو صليبی ورته خوراک او څښاک کينبودلو بيا د ارام کولو لپاره په خپلو بسترو پريوتل کله چې پوه شو چې د پوستی مشر صليبی کلک ويده شو نو هغوی ورته په مری خنجر راکش کړ او په څو شيبو کې مړ شو بيا د غار په لور روان شول ، پيره کوونکی کسان يې يو ، يو ووژل او بيا رعدی په غار کې چاوديدونکو شيانو ته آور واچولو چې خپله يې پکې هم د بدن څه غړی وسوځيدل ، حسن الادريس هغه په شا کړه او په منډه له هغه ځای څخه راووت ، لږ څنډ وروسته يوه هيبت ناکه چاودنه وشوه چې د ټول موصل ښار يې ولړځاوه .

د صليبيانو ټوله ذخيره او ډپو له خاورو سره برابر شوه او حسن الادريس يو تاريخی کار سرته ورسولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

درویش او د هغوي ټول صلیبی ملګری پدی چاودنه کې لولپه شول او د الله جل جلاله نښانی هماغسی په خپل ځای پاتی شوه .

اور او چاودونو د موصل ښاریان راویښ کړی وو خو حسن الادریس هلته نشو تللی ځکه د ښار دروازه بنده وه او د ښار په ځای یې د نصیبه لور ته مخ کړه او له سیمی ووت ، څرنګه چې رعدی سخته سوځیدلی وه خپله نشوه تللی نو حسن الادریس په شاه کړی وه څه مزل یې چې وکړ نو تم شو، رعدی په خندا ورته وویل : حسن وروره ! اور زه پاکه کړم اور زه پاکه کړم ... اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمد رسول الله ...

حسن الادریس وویل : رعدی ... رعدی! خو هغی ځواب ورنه کړ او روح یې د حجار د کاروان د شهیدانو سره ملګری شو .

حسن الادریس هغې ته پخپل خنجر باندی کنده وکنستله او بیا یې هلته خښه کړه او خپله د سلطان صلاح الدین ایوبی مرکز نصیبه ته ولاړ.

* * *

په موصل کې د صلیبیانو د ذخیری د تباه کیدو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی د تل خالد په لوری حرکت وکړ چې د هغه ځای واکمن سوکمان ارمنی وو. پدی وخت کې هغه د موصل د امیر سره د خبرو لپاره هر زم ته تللی وۥ تر څو د عز الدین سره مرسته او کومک وکړی خو سلطان د تل خالد په لوری ولاړ کوم چې ازاد حکومت او چې د ارمنیانو په لاس کې وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

درویش

صلیبیانو چې د مسلمانانو د کلا ګانو د تباه کولو او بربادولو لپاره څومره کیمیاوي او آور غورځوونکی مواد، وسله، خیمې او خوراکی شیان د موصل په غرونو کې ډپو او ذخیره کړی وه هغه یوی داسې نجلۍ والوزول چې نوی یې توبه ویستلی او د خپلو ګناهونو د کفارې لپاره یې دا قرباني ورکړه ، پدی سره د موصل او صلیبیانو تر منځ بی باوری هم پیدا شوه او کوم ترون چې هغوي پخپلو کې سره کړی وو هغه هم درې وړې شو.

د حسن الادریس کارنامه او د ساري قربانی هم د یادولو وړ وه ځکه چې هغې خپل پلار چې د پوځی ترون لپاره راغلی وو د تول راز سره یو ځای سلطان صلاح الدین ایوبی ته راووست او د هغه مرستندوی وګرځیده .

کوم لومړی درویش چې په موصل کې پیدا شوی وو هغه د رعدی د قربانی په پایله کې پخپل بل شوی آور کې لولپه شو او پخپل لاس جوړ کړی جهنم کې وسوځیده، هغه ډرامه چې د خلکو د بی لاری کولو لپاره جوړه شوی وه خپل لوبغاړی پکې بی لاری او توته توته شول. هغوي غوښتل د درویش د ډرامې پوسیله په خلکو کې غیر اسلامی او خیالی شیان رابیدار کړي او مسلمانان د خپل دین او ایمان څخه ړګړخوي، د هغوي توجه د قران مجید او نبوی احادیثو څخه واړوي او غلطو شیانو ته یې پام وکړی .

د ویره ونکی څخه وروسته د موصل خلک پدی فکر کې وه چې کیدای شي دا به د درویش قهر او غضب وي، یا دا چې دا به د هغه کرامت وي .

د چاودنې په دویمه ورځ د موصل په کوڅو کې یو بل درویش راپیدا شو چې شنه چپن یې اغوستی وه ، د سر وینښتان یې لوی او سپین وه، ږیره یې هم اوږده وه، د هغه په څیره باندی د بوډاتوب ګونځی وي، په یو لاس کې یې قران مجید او په بل لاس کې یې لوی امساء نیولی وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالکل د هماغه مخکنی درویش پشان وو او پرله پسی یې دا ناری وهلی: هغه پخپل جهنم کې وسوځیده .

خلکو په لاره کې راګیر کړ څکه هغوي د هر ویریدلی وه نو هغه ورته وویل: درویش تاسی ته بیا بیا ویل چې د موصل والی عزالدین به د خپل پوځ سره هر لوری ته پرمختګ پیل کړي بریالیتوب به یې په برخه شی هغه لوی دروغجن وه نو څکه لولپه شو.

د کائیناتو د رب څخه وویریږی، دا کتاب ومنی چې زما پلاس کې دی دا د الله تعالی کلام دی، څه چې پدی کتاب کې دي هغه ریښتنی دي، ټولی اشاری دلته شته، دا اشاری په پام کې ونیسی ، هغې درویش د غیبو په باب خبری کولی ، وګوری د هغه پای او انجام څه شو، هغه دی اوس هم د هغه ځای څخه اور او دودونه پورته کیږي .

درویش په کوڅو او لارو کې ګرځیده او همدا ناری یې وهلی، هغه د ماسپښین لمونځ په یو جومات کې، د ماذیګر په بل جومات کې او د ماښام لمونځ یې په دریم جومات کې ادا کړ او په هر ځای کې یې خلکو ته همدا وعظ کولو چې خپله توجه او پام قران مجید ته واړوي .

هغه د موصل ټول ښار او کوڅی وکتلی او ټول خلک یې د لومړنی درویش په بد انجام باندی خبر کړل. بیا د ماښام تر لمانځه وروسته د خلکو څخه رخصت شو او د غر په لوری وخوځیده ، د موصل په قصر کې د دی درویش د وژلو لپاره یو کس وګمارل شو او هغه د ده پسی شو.

د هغه سره خنجر وو چې په هغې سره باید درویش ووژنی ، درویش چې کله شاته وکتل نو یو سوری ورپسی وو هغه اواز پری وکړ څوک یې، هغه ورک شو بیا چې هغه روان شو نو سیوری ورپسی وو. تر دی چې هغه سیوری ورته رانژدی شو او خنجر یې پخپل لاس کې پورته کړ ترڅو درویش پری ووهی، درویش یو دم راتاو شو او په امساء ک د هغه لاس داسی کلک ووهلو چې شل او مات شو، بیا یې په ګیډه کې سخته لغته ورکړه او پر مخ یې وغورځاوه، په شا ورته کیناستلو او د خولی څخه یې شپیلی وکړ چې سمدستی دوه ځوانان راپیدا شول،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوي څارونکی له خان سره خپلی خیمی ته بوتللو تر پلټنی او تحقیق وروسته معلومه شوه چې په دربار کې د احمد بن عمرو په نامه چې د عز الدین وزیر وو دی کس ته څو دیناره منلی وه.

هغوي دا هڅه کوونکی وواژه او د هغه مړی یې د یو لیک سره د احمدبن عمرو د کور مخی ته واچولو.

سبا چې کله هغه د خپل کور څخه راووت نو د خپل ګمارل شوی سړی مړی یې سره د لیک ولیده نو هغه سمدستی عز الدین ته ورغی او لیک یې ورکړ او مړی یې هم له خان سره دربار ته ننویستلو.

په لیک کې عز الدین او احمد بن عمرو ته لیکلی شوی وه چې ترڅو تاسې د صلیبیانو سره دوستی لری او د مسلمانانو په خلاف پلانونه جوړوي تر هغې به راڅخه په قلاره خوب ونکړی ، ستاسې ټول پلانونه به خنثی کیږي، تاسې د صلیبیانو لپاره لویه ډپو او ذخیره جوړه کړی وه چې هغه مو درته تباه کړه ، احتشام الدین تاسې بیروت ته استولی وو خو مونږ هغه د ټولو رازونو سره راوویست او خپل ملګری مو کړ، ترڅو تاسې سمی لاری ته برابر نشی همداسی به در په در ګرځی .

* * *

د تل خالد ارمنی واکمن او د موصل واکمن عز الدین پخپلو کې سره ژمنه ایښی وه چې په هر زم کې سره وګوري او پخپلو کې سره پوځی تړون وکړي. عز الدین خپل وزیر ابن عمرو ته وویل چې زه دوه ورځی وروسته هر زم ته ځم او هلته د تل خالد د واکمن سره پوځی تړون کوم بیا به نو د صلاح الدین ایوبی په خلاف عملی ګامونه پورته کوم .

دا خبره چې کله هغوي کوله نو د دربار نوکری هغه واوریده، لږ ځنډ وروسته هغه میرمن رضیع ته ورغله چې پلان داسې جوړ شویدی .

میرمن رضیع سمدستی یو مجاهد چې فهد نومیده او همده ځای درویش کړئ وو وظیفه ورکړه چې صلاح الدین ایوبی ته احوال ورسوي چې عز الدین او د تل خالد واکمن په هر زم کې سره دوه ورځی وروسته ګوري، فهد په خپل اوښ سپور شو او د تل خالد په لوري وخوځیده تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو سلطان صلاح الدین ایوبی ته د دی دواړو مشرانو په هکله خبر ورکړی چې هغوي سره په هر زم کې ګوری .

تل خالد د ارمنیانو هیواد وو چې د مسلمانانو په شمالی برخو کې پرون وه، عز الدین غوښتل د هغه څخه کومک وغواړي ځکه چې صلیبیانو هغه ته د دوستی په نامه څو ځلی دوکه ورکړه. داسې مرسته صلیبیانو ورسره نکوله چې هغه کامیاب شی بلکې هغوي یوازې جګړه تودوله.

پدی خبرو عز الدین پوه شو چې نور د هغوي څخه څه نه کیږي نو ځکه یې ارمنیانو ته لاس ور اوږد کړ.

کله چې فهد سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورسیده نو هغوي تل خالد ته نژدی رسیدلی او د محاصری کار یې پیل کاوه چې د نوی پلان څخه خبر شو نو خپل پوځ ته یې د تل خالد په لوري حرکت ورکړ او خپله د مجاهدینو د یوی ډلی سره د هر زم په لوری وخوځیده ترڅو هلته دواړو مشرانو ته د عبرت سبق ورکړی .

په هر زم کې ارمنی واکمن او عز الدین سره کیناستل او په خپل منځی اړیکو یې خبری پیل کړی ، عز الدین وویل : مونږ ته صلیبیان دوکه راکوي او د مرستی په نامه مو غولوی او خپل مطلب تر لاسه کوي، ما سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورمخامخ کوي خو خپله هیڅ نه در وړاندی کیږي، هغوي سره د دومره لوی پوځی ځواک له سلطان صلاح الدین ایوبی څخه ویره لری .

څو ځلی ما هغوي ته وویل : زه به د سلطان صلاح الدین ایوبی سره مخامخ جګړه پیل کړم تاسې پری د شا لخوا برید وکړی خو هغوي دا خبره ونه منله ، اوس زه تاسې ته راغلی یم که تاسې زمونږ سره کومک ونکړی نو ډېر زر به سلطان صلاح الدین ایوبی دا ټول ریاستونه او امارتونه ختم کړي او په ټولو به یوازې حکومت کوي چې مونږ ته د منلو وړندی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمنی واکمن ورته وویل: زه خپله په صلیبیانو باندی باور نلرم هغوي غواړي په مختلفو پلمو سره مونږ تول خپل تابع کړي او که سلطان صلاح الدین ایوبی نه وي نو بیا خو مونږ ته پوه ورځ هم نه ګوري.

بلاخره د دواړو تر منځ پدی سره پریکړه وشوه چې عز الدین به د سلطان صلاح الدین ایوبی سره مخامخ جګړه پیل کوي او بیا به د شا لخوا د ارمنی پوځونو پوسیله برید پری کیږي تر څو د سپمی څخه په ماتی او ناکامی سره وشړل شی.

عز الدین سمدستی د جګړی په پلان غور پیل کړ، دوی دا پلان جوړولو چې د قرار ګاه په شا او خوا کې د آسونو غوبل جوړ شو.

ارمنی واکمن خپل ساتوونکی راوغوښتل چې دا کوم بی آدبه او بدبختان دي چې خپل آسونه یې خوشی کړی او مونږ خبرو اترو ته نه پریږدی ؟ هغوي فکر کاوه چې خپلو پوځیانو یې آسونه خوشی کړی خبر نه وه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویانو په قرار ګاه باندی برید کړی او د هغوي څاروی یې خوشی کړي.

په همدی وخت کې یو خل بیا هغوي راتاوٴ شول او اور غورخوونکی غشی یې په خیمو باندی وویشتل چې پدی سره خیمو آور واخیست. د دی غشو سره نیزی او برچی هم استعمال شوی او په قرار ګاه کې قیامت جوړ شو.

څو خلی هغوي راغلل تباهی یې جوړه کړه او بیا بیرته ورک شول، عز الدین په همدی بد حالت کې په یو آسپ سپور او یوازي د موصل په لوري وتښتیده، خپل نور کسان یې شاته همداسی بی آسری پریښودل.

ارمنی واکمن تیښته ونکړه او هلته پاتی شو کله چې سهار شو نو قرار ګاه کې هر لوری ته مړی او زخمیان پراته وه، اوښان او آسونه یوی او بلی خواته ګرځیدل.

کله چې د شپی کماندویانو دویمه حمله وکړه نو دا چیغی او ناری یې هم وکړی چې عز الدین او ارمنی واکمن دی مخی ته راوخی، هغوي دی سلطان صلاح الدین ایوبی ته تسلیم شي او کنه مونږ به یو هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندی نه پریږدی - د سلطان صلاح الدین ایوبی پلان دا وو چې هغوي وډار کړي او دی ته یې مجبور کړي چې ورسره اتحاد وکړي تر څو دوی په ګډه د صلیبیانو په خلاف وجنګیږي. د هغه سره د دوی د نیولو او وژلو کومه اراده نه وه.

سبا د غرمی څخه مخکې دوه سپاره قرار ګاه ته راغلل او د سلطان صلاح الدین ایوبی پیغام یې راوړ، هغه ورته لیکلی وه چې ستاسې ریاست تل خالد زمونږ تر محاصری لاندی دی. کیدای شي ستاسې د ورتګ څخه مخکې هغه زمونږ لښکری ونیسی نو که زمونږ سره ټرون کوي خو بیرته به درته ریاست خوشی کړو او که مقاومت کوي نو نه به ته وی او نه به مو ریاست.

ارمنی واکمن هغه استازی په عزت سره رخصت کړل او هغوي ته یې وویل چې د مابنام څخه مخکې به زما وزیر تاسې ته درشی او هلته به درسره خبری وکړی.

د ارمنی واکمن وزیر بکتمور نومیده چې ډېر هوښیار انسان وه، واکمن خپل وزیر ته وویل : زما نظر خو دا دی چې مونږ د سلطان صلاح الدین ایوبی سره څه دښمنی نلرو نو ولی ځان پدی شخړو او جنجالونو کې اچوو، مونږ باید بالکل بی پری او بی طرفه پاتی شو کنه سمدستی مونږ ته خطر متوجی دی.

وزیر بکتموروویل : د تل خالد واکمنه ! زه ستاسی نظر تائیدم.

وزیر بکتمور سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورغی خبری او اتری یې وکړی چې د هغه په نتیجه کې سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ټول شرایط پری ومنل بیا یې د تل خالد محاصره ختمه کړه او د حلب په لوری وخوځیده ځکه چې د ده لوی مخالف او د صلیبیانو ګوډاګی عماد الدین اوس هلته واکمن وو.

عز الدین چې کله د موصل څخه هر زم ته راتللو نو میرمن رضیع ته یې ویلی وه چې زه یو ځای ته سفر لرم که هلته زما کار وشو نو سلطان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی ته ماتی ورکوم خو که ما بیا ماتی وخوړه نو ته به زما او سلطان صلاح الدین ایوبی تر منځ روغه او جوړه کوي .

میرمن رضیع ورته وویل: زه ستا هر حکم منلو ته چمتو یم .

* * *

د شام او عراق شمالی سیمه د یاربکر یا عمیده په نامه سره یادیده چې خلک یې عربان وه، د هغه ځای اوسیدونکی د سلطان صلاح الدین ایوبی پلویان او د هغه سره په پوځ کې ډېر زیات کسان داخل شوی وه خو واکمن او واکمن یې د صلیبیانو ګوډاګی او غلام وو. هغه نه غوښتل چې د دی ځای اوسیدونکی دی د سلطان صلاح الدین ایوبی سره په پوځ کې پاتی شي او د خلکو مخنیوی یې کولو نو صلاح الدین د هغه د بی وسلی کولو پلان جوړ کړ ځکه هغه دا ځلی تصمیم نیولی وه چې پدی ټوله سیمه کې باید یو واکمن هم داسې پاتی نشی چې د صلیبیانو ملګری او دوست وي او د فلسطین په فتح کې زمونږ شاته مشکلات راپیدا کړي، په همدی خاطر سلطان صلاح الدین ایوبی دیاربکر د آمیر د بی وسلی کولو پلان ونیوه او خپل لښکر ته یې د هغې سیمې په لوري حرکت ورکړ، دا حرکت دومره تیز وه چې څو خلک خبریدل هغه کلا محاصره کړی وه.

د دیاربکر امیر چل وکړ او په خلکو کې یې اعلان وکړ چې صلیبی لښکر کلا محاصره کړی او ټول خلک دی مقابلی ته ځانونه چمتو کړی

خلکو او پوځ ټول په ډېر جوش او جذبی سره د کلا دفاع ته ودریدل. اته ورځی سخت جنګ وشو ځکه هغوي صلیبیانو ته هیڅکله نه تسلیمدل .

په اتمه ورځ په کلا کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پلویانو خلک پدی پوه کړل چې د باندی صلیبیان نه بلکې د مسلمانانو لښکر دی نو خلک راټول شول او د خپل ګوډاګی امیر له اجازی څخه پرته یې د کلا دروازی خلاصی کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل لښکر سره فاتحانه کلا ته داخل شو او واکمن ته یې پرته د پوځ او وسلې څخه د وتلو اجازه ورکړه، دا کلا هم د سلطان صلاح الدین ایوبی تر کنترول لاندې راغله او نوی آمیر یې د نور الدین په نامه ورته وټاکلو بیا یې پوځ ته د حلب په لور حرکت وکړ.

دا فتح د می په میاشت ۱۱۸۲ میلادی (محرم الحرام ۵۷۹ هجری) کې وشوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه زه ستا او نه مصر ستا دی

د فتح او کامیابی په لاس ته راوړلو هر انسان خوشحالیږي، کله چې فتح وشي د خلکو څیری رونې او په خوله یې خندا وی، جشنونه لمانځل کیږي او د خوشحالۍ غونډې جوړیږي، میلمستیا ګانی وی او هر لوری ته بیرغونه رپیږي په مصر او شام کې هم چې کله به فتوحات وشول نو مسلمانانو به ډېری خوشحالی کولی او جشن به یې لمانځلو خو د ۱۱۸۳ میلادی کال ټول فتوحات بی مزی او پیکه وه، په هیڅ بری او کامیابی باندی نه خوشحالی وشوه او نه پری جشن ولمانځل شو، بلکې د هر بری څخه وروسته څیری ورسره بی خونده او پیکه کیدلی. پدی کال سلطان صلاح الدین ایوبی ډېری کلا ګانی او امارتونه ختم کړل او ټول یې د یو مرکز تابع وګرځول او د ارمنستان څواکمن مشر یې پخپلو سختو شرایطو سولی کولو ته اړ کړ خو سره د دی هم سلطان صلاح الدین ایوبی خفه، اندیښمن او پیکه معلومیده.

هغه ته به چې د کوم ځای څخه د دښمن د ماتی خبر راغی نو د هغه سر به ښکته شو او د خفګان اثار به پکې ښکاره شول.

یوه ورځ سلطان صلاح الدین ایوبی ته خلک د مبارکۍ لپاره راغلل، خو د هغه سترګی سری او د اوښکو څخه ډکی وی. هغه خپلو سالارانو او مبارکی ویوونکو ته وویل: تاسې پدی نه پوهیږي چې مونږ د خپلو کورونو څخه د صلیبیانو د مقابلی لپاره راوتلی وو تر څو هغوي د خپلی پاکی خاوری څخه وباسو خو تاسې ګوری چې دا څو کاله مونږ پخپله خاوره کې د خپلو مسلمانو وروڼو لخوا څخه راګیر یو، هغوي مونږ وړاندی نه پریږدي، هغوي زمونږ د پښو زولنی ګرځیدلی، هغه وینی چې د بیت المقدس او فلسطین د ازادۍ لپاره باید توی شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایی هغه دلته نوی شوی. هغه جنګی خواک چې باید صلیبی دار ماران یې شړلی وای هغه دلته ختم شو.

نو دښمن پر مونږ ځکه بریالی شو چې زمونږ خواک یې راختم کړ. دا بریالیتوبونه زمونږ نه بلکې د صلیبیانو دی چې د هغوي دښمنان ورځ په ورځ کمزوری کیږي، کله چې مونږ ټول کمزوری شو هغوي به بیا په یو برید باندی هر څه خپل کړی او ملامتی به هم پر مونږ باندی وي ځکه چې مونږ هغوي ته لاره اسانه کړه. د ملت او عوامو خواک مو ختم کړ.

یو سالار وویل: نو بیا ولی پدی فتوحاتو صلیبیان پخپلو ځاروتو کې ننوتی او وړاندی نه راځی؟ هغوي ولی پر مونږ بریدنه کوی؟ د دی څخه معلومیږي چې هغوي پدی فتوحاتو ویریدلی دی!

سلطان صلاح الدین ایوبی ورته وویل: د هغوي حملی او برید ته څه اړتیا ده چې ته خپله داسې کار کوی چې هغه ته لاره برابره وي نو هغه خو ناپوه ندی چې خپل قوت درباندی مصرفوی. هغه ته هر څه ورپا پلاس ورځي، د هغوي د دفاع جګړه بل څوک کوي چې هغه یې هم د دین دښمن بولی، هر لوری ته چې زیان اوړی ګټه یې هغوي ته رسیږي نو ځکه هغوي بې غمه ناست او ایمان پلورونکی د هغوي دفاع کوي. هغوي ورته سپر او ډال شویدی، د هغوي د بدو عملونو څخه دوی دفاع کوي او دوی ورته دلایل برابروي او د هغوي په حق کې فتواګانی ورکوی.

هغوي مسلمانان مخی ته کوی او خپله تر شا کیږي ځکه د هغوي د دوارو په مړه کیدو کې ګټه ده. هغوي یوازې لږ شانته مرسته ورکوي او یا کوم سلا کار یا استاذ پکی له منځه ځی نور تلفات خو زمونږ خپلو خلکو ته اوړی، پدی کې زمونږ خپل ایمان او وطن پلورونکی ګرم دي چې هغوي دومره نه پوهیږي چې یهودیان او صلیبیان هم کله د مسلمانانو دوستان کیدای شي؟ هغوي په یو خای کې د مسلمان غولولو لپاره د هغه سره دوستی کوي خو په هماغه وخت کې په بل مسلمان باندی د ځناورو په شان حمله کوی. کورونه یې ورانوی او هر څه یې سوځوي. د میرمنو. لورګانو او خویندو عفت او عصمت یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوټوی که هغوي د اسلام او مسلمانانو سره دوستی، مینه او محبت درلوده نو باید د هغوي پالیسی یو شانته وایی، هغوي د دوستۍ او دښمنۍ لپاره دوه معیارونه لري چې د هر چا سره د خپلو ګټو په خاطر چلند کوی .

یوسلاکار وویل : دښمن زمونږ د پوځ په هکله دا مشهوره کړی چې سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ ته د لوټ او نجونو د تر لاسه کولو اجازه ورکړی ده .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : دښمن په زمونږ خلاف دا بې‌بنیاده خبری له دی امله مشهوری کړی چې د مسلمانانو په زړونو کې د اسلامی پوځ خلاف کرکه پیدا شی او مونږ سره مرسته ونه کړی ، دا تاسی ته معلومه شوه چې کوم ښار محاصره کوو د هغه ځای خلک سره ددی چې مسلمانان دی زمونږ په خلاف جنګیږی .

زما دوستانو په دی پوه شی ! قوم پرته له پوځ ځخه او پوځ پرته د قوم د مرستی ځخه د دښمن له لوری ماتیږی.

الله تعالی په خپل کتاب فرقان حمید کې د مظبوط دیوال جوړول حکم یوازی قوم یا پوځ ته نه دی کړی بلکی کلک دیوال د قوم او پوځ ځخه جوړیږی .

ددی دیوال د سوری کولو [illegible] رنکولو طریقه دا ده چې پوځ نااهله، غله ، شوکمار ، د ښځو د عزت او ابرو لوټونکی وبلل شی .

صارم مصری وویل : کله چې د دیاربکر خلک پوه شول چې محاصره کوونکی مونږ یو نو د واکمن د مخالفت سره سره زمونږ هرکلی ته راووتل .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : په دیاربکر کې د ټولو جوماتونو امامان زمونږ ملګری وه هغوی په خپلو خطبو کې خلکو ته د لمانځه ، روژی ، زکات ، حج سره سره د ایمان پلورونکو حاکمانو او امیرانو په هکله له ویری پرته هر څه ویلی .

او دا هم چې کله یو مسلمان د بل مسلمان وینه تویوی نو عرش معلی خوځیږی او الله تعالی په هغه سیمه باندی خپل قهر نازلوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا ته به ښه معلوم وی چې په دیاربکر کې صلیبی جاسوسانو د صوفیانو ، عالمانو او سپین روبو په جامو کې عقیدوی ترهګری او وران کاری تخریب کاری کوله خو مونږ د الله تعالی د کتاب قران کریم او نبی کریم ﷺ د هدایاتو په وسیله خلک پوه کړل.

یو سالار وویل : نو څه کول اړین دی ؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : زما ملګرو! دښمن ښه وپیژنی ستاسی دښمنان هوښیاران دی ، نوی سلاح لری او حساسی سیمی یې تر لاس لاندی دی ، هغوی د طبعی زیرمو څخه ګټې اخلی .

زمونږ د قوم او پوځ تر منځ دکرکی پیدا کولو کوښښ کوی .

زمونږ ورونه او خویندی د مذهب ، قوم ، ژبی ، رنګ او سیمی په نامه سره جنګوی .

زمونږ د ورونو او خویندو په یو بل باندی د اعتماد کولو جذبه ختموی .

زمونږ طبعی زیرمی په یو نوم او بل نوم باندی لوټوی .

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبی د دیاربکره تر نیولو وروسته د فرات د سیند په غاړه خیمی ولګولی او هلته یې قرارګاه جوړه کړه ترڅو زخمی سپایان هم روغ او د سامان کموالی هم پوره شي.

هغه صارم مصری ته وظیفه ورکړ چې شا او خوا ټولی لاری او سیمی تر خپلی څارنی لاندی ونیسی .

یو ځل سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو سالارانو سره د چکر لپاره ووتلو، ګوری چې په یوه هدیره کې یو څوک د قبر سرته ولاړ او دعا کوی ، سلطان صلاح الدین ایوبی هلته ورنژدی شو- هغه سړی سلام وکړ او بیا یې سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل : زه د دی نژدی کلی امام یم او هر وخت په هدیرو ګرځم چیری چې د شهیدانو قبر وی هلته دعا کوم ځکه چې د شهیدانو وینه خاوره له ځان سره پاکوي او هغې ته تقدس وربښی جهاد تر ایمان وروسته غوره او افضل عبادت دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی هلته په دوه قبرونو باندی تختی او لوحی ولیدی چې په یو لیکل شوی وه :

عمر المملوک شهادت دی الله قبول کړه !

نصر المملوک

په بله لوحه لیکلی شوی وه

زما شهادت دی الله قبول کړی!

نصر المملوک

سلطان هغې لوحو ته په غور سره وکتل بیا یې وویل: دا دواړه لوحی یو چا لیکلی دي !

صارم مصری ورته وویل: دا زمونږ ملګری دي چې شهیدان شویدی .

څو ورځی مخکې د فرات په سیند کې یوه کښتی را روانه وه چې د صلیبیانو سامان پکې بار وه. ما د هغې د نیولو لپاره اته کسان ورولیږل، په هغې کښتی کې شل کسان سپاره وه، کله چې دوی ورنژدی شول نو یو د بل کښتی ته ور پورته شول او سخته جګړه پیل شوه. بلاخره هغوي ورځخه کښتی ونیوله او زمونږ دوه کسان خای پر خای شهیدان شول چې یو پکې عمر وه نصر ډېر سخت زخمی وو، هغه په یوه لوحه ولیکل عمر شهادت دی الله قبول کړه، بیا یې هغه لوحه د عمر په قبر باندی ودروله ، وروسته هغه هم زیات په تکلیف شو نو په خپله وینه یې بله لوحه ولیکله چې الله تعالی دی زما شهادت قبول کړي.

د دی څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی خپلی خیمی ته ولاړ چې کیناسته نو د قاهری څخه ورته استازی راورسیده .

سلطان صلاح الدین ایوبی ورته سمدستی وویل: پیغام د خوشحالی دی او که د خفګان .

استازی وویل: زه څه نشم ویلای .

سلطان صلاح الدین ایوبی لیک خلاص کړ چې دارنګه په لیکلی شوی وه : محترم او د قدر وړ سلطان! زمونږ یو نائب سالار حبیب القدوس د پنځلس ورځو څخه راهیسی بی درکه دی، هر څومره چې مو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلټنې او تحقیقات وکړل د هغه څه درک څرګند نشو. داسې معلومیږي چې یا صلیبي داړه ماراتو ټیټونکي او یا دا چې خپله ورغلی دی

که چیرې خپله ورغلی وي او مونږ ته پلاس راغلی نو مونږ سنا څخه اجازه اخلو چې د هغه سره څه معامله وکړو. سنا نائب آمیر وایی چې زه پرته د سلطان صلاح الدین ایوبی له اجازې څخه د داسې سړي په خلاف څه نشم ویلای ځکه چې حبیب القدوس په سلطان صلاح الدین ایوبی باندې ډېر ګران دی. زمونږ پلټنو هم ښودلی ده چې هغه ېې باوره او خام سړی ندی خو بیا هم پدې کې سنا سې اجازه پکار ده

علی بن سفیان

سلطان پیغام ولوست او سمدستی یې کاتب راوغوښت او خواب یې ولیکلو په علی بن سفیان دی سلام وي ! د اسلام د سپیڅلی دین په هکله د هیڅا مرتبه او رتبه په نظر کې مه ساتی خو تحقیق باید مکمل او پوره وي . د حبیب القدوس په هکله له چالاکی څخه کار وانخلی ځکه چې څومره په تا باور لرم په هغه یې هم لرم خو که ریښیا غدار وختلو نو هیڅ خاطر او لحاظ یې مه کوئ

ای علی ! که ته د حق په لاره روان وی نو الله جلت عظمت به دی مرسته کوی

مونږ ټول ګناهګاران یو د الله تعالی څخه تل د خپلو ګناهونو بخښنه غواړو پاک یوازي او یوازی د الله تعالی ذات دی

صلاح الدین یوسف

حبیب القدوس پخپل لښکر او پوځ کې دومره منلی شخصیت وو چې خپل پنځه زره کسان یې ټول مریدان وه. هغه دومره تکړه او باتور سړی وه چې یوازي د خپل پنځه زره لښکر په وسیله یې د دښمن لویو لویو لښکرو ته ماتی ورکوله. د جګړې په ټولو چلونو او اصولو پوهیدلو او خپل اړوند پوځ یې هم همداسی روزلی وه. د هغه روزنه تر ټولو سخته وه خو سره د دی ټولو سختیو هغه په خپل پوځ کې داسې منلی وو چې هیڅا یې خبره خمکی ته نه غورځوله. کله چې سلطان صلاح الدین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوبی د شام په لوري حرکت کولو نو هغه وړته ووېل: د مصر څخه بالکل بې غمه اوسه، که رایاندی بېرته وشي هم بېې زه دفع کولای شم او که دننه څوک بغاوت او وران کاري کوي هم بېې زه کنترولولای شم. تاسې هیڅ فکر مه کوی ، هغه د ټولو اسلامی اصولو تابع او هیڅ ډول شک پکې موجود نه وو.

څو خلی صلیبیانو هغه ته په مختلفو پلمو خوانی نجونی وړاندی کړی، مال او دولت ېې ور څه خو هغه د صلیبیانو او غدارانو څخه ډېره زیاته کرکه لرله - بلاخره په قاهره کې د صلیبی جاسوسانو او د هغوي د ګوډاګیانو لخوا څخه دا سلا مشوره وشوه چې باید په مصر کې پوځی کودتا او بغاوت وشی ترڅو سلطان صلاح الدین ایوبی مجبور شي او د بیت المقدس څخه لاس واخلی- هغوي ټول پدی سره یو خوله وه چې حبیب القدوس دا کودتا او بغاوت کولای او کامیابولی شی ځکه د هغه سره پنځه زره کسان دي او ټول د هغه په اشارو سره ځان قربانوی ، هغه باید تر خپل اثر او کنترول لاندی او بیا تری کار واخیستل شی .

* * *

مابنام تیاره دوه کسان حبیب القدوس ته راغلل چې زمونږ د کلی جومات رنګ شویدی او بیا د هغې د بنسټ ډېره کیښودل او چنده راټول دي، نور کسان هم راغلی که تاسې زمونږ سره ولاړ شی نو امید دی چې خلک به د زړه له اخلاصه پکې برخه واخلی ځرنګه چې حبیب القدوس دینی او مذهبی سړی وو نو سمدستی ورسره روان شو، په لاره کې څلور نور کسان هم راپیدا شول لږ چې وړاندی ولاړل نو هغوي د حبیب القدوس لاسونه او پښې وټړل او حشیش یې پری وځښل بیا یې هغه په اوښ بار کړ او د فرعونیانو زړو کنډوالو ته یې ورساوه چیرې چې صلیبی دارې مارانو مرکز نیولی وو.

پدی مرکز کې څو باطنی فدایان اوسیدل او حبیب القدوس هم دوی راتښتولی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فدایانو او صلیبیانو هغه ته پرله پسی حشیش ورکول ترڅو چې هغه تر خپل کنترول لاندی راولی .

دوه هفتی وروسته هغه دی درجی ته راغی چې د دوی په خبره پوه شی نو په سترګو او غوږونو کې یې ورته دا خبری د هیپونو تیزم په وسیله القاء کولی چې مصر زمونږ دی، مصر بل چا نیولی ، سلطان صلاح الدین ایوبی په مصر قبضه کړی زه به خپل وطن له هغه څخه ازادوم هغه به وژنم .

هغه ته دوه ښایسته نجونی تاکل شوی وی چې هغه تر خپل اثر لاندی راولی ، یو خل یوه ورته راغله او په هغه یې لاس واچولو او خپل مخ یې ور وړاندی کړ څو شیبی وروسته ورځخه پاځیده او ورته ویی ویل: ترڅو چې سلطان صلاح الدین ایوبی ژوندی وي او په مصر د هغه پادشاهی وي تر هغې پورې نه زه ستا یم او نه مصر ستا دی .

حبیب القدوس د حشیشو او شرابو تر اثر لاندی هغه نجلی راکش کړه او هغې ته یې وویل : ته هم زما یې او مصر هم زما دی ، زه به سلطان صلاح الدین ایوبی وژنم او د مصر پادشاه کیږم .

د دی څخه وروسته صلیبیانو په هغه باندی حشیش بند کړل ترڅو هغه په خپله خوښه او پرته له نیشی څخه تر خپل اثر لاندی راولی.

د یوی شپی ورځی وروسته د هغه نیشه ولاړه ، یوی او بلی خواته یې وکتل ګوري چې خای بدل دی او هغه ښکلی اوښایسته باغونه نه ښکاری چې مخکې به دی پکې ګرځیده، د هغه د خیال څخه هر څه تللی وه - هغه اوس فکر او سوچ کولای شو. پدی وخت کې ورته د صلیبی داړه مارانو مشر ورغی چې خان یې مسلمان معرفی کاوه او په روانه مصری ژبه یې خبری کولی .

هغه د حبیب القدوس سره دېره ښه رویه پیل کړه خو حبیب القدوس پری پوه شو چې دا صلیبی دی او زه همده راتښتولی بم ځکه د تیښتی په لومړنیو ساعتونو کې هغه روغ وو او هغه حالت یې په یاد پاتی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حبیب القدوس په زړه کې فیصله وکړه چې اوس د چل څخه کار اخیستل پکار دي ځکه چې هغه بندی دی ترڅو چې تینښتی ته لاړه برابریږي باید په هر څه باندی هو وکړی .

صلیبی مشر ورته د مصر حالات بیان کړل او بیا یې ورته وویل چې سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر ښه سړی دی خو هغه د دی سیمی ندی بلکې د کردستان څخه راغلی او دلته حکومت کوی ، مونږ به د هغه حکومت ومنو خو که هغه مړ شي نو بیا به یو بل فرعون پیدا شي چې د هغه څخه به مصر ازادول ګران وي نو همدا اوس ښه وخت دی چې دلته د ازاد مصر په نامه حرکت پیل شی او سلطان صلاح الدین ایوبی ته خواب ورکړل شی چې نور مصر د مصریانو دی او تاسې دی خواته نور مه راځی .

ستاسې اړوند پوځ دا کار کولای شی او که اړتیا پیښه شي نو د سوډان پوځ او هم د ګاونډیانو څخه مرسته اخیستلای شی .

د نوی او ازاد مصر د پادشا یې او امارت سره د پوځ د اعلی قوماندانی څوکی به ستا وی .

حبیب القدوس ومنله چې همداسی پکار ده مونږ به ترڅو د نورو غلامی کوو ستاسې خلک چې زما سره مرسته وکړی همدا بس ده خو که ګاونډیان مونږ ته مرسته راکوی نو څه خو به خامخا راڅخه غواړي هغوي ته به څه بدل ورکوو؟

صلیبی مشر وویل: ګاونډیان پرته د دی څخه بل څه غواړي چې لوی دښمن سلطان صلاح الدین ایوبی د دی ځای څخه بی برخی شي کوم پوځ او لښکر چې د مصر څخه هغه ته ورځی د هغی څخه خلاص شي او همدا د ګاونډیانو هیله او امید دی ، هغه ورته د صلیبیانو نوم نه اخیستلو ځکه چې حبیب القدوس د هغوي په هکله ډېر حساس وو.

صلیبی مشر ورته ځینی هغه چارواکی هم معرفی کړل چې په مصر کې یې وظیفی لرلی ځکه هغه اوس په حبیب القدوس باندی پوره باوری وو او هم پدی پوهیده چې هغه اوس زمونږ تر کنترول لاندی دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حبیب القدوس صلیبی ته وویل: زما یوه اړتیا پوره کړی زه بیا د هماغی څخه د پاڅون په کولو کې کار اخلم، زه دلته یوازې یم نو ماته مې خپله میرمن زهرا راوغواړی هغه به زما سره وی او د هماغی څخه بیا د اړیکو په نیولو کې هم کار اخلم.

صلیبی دا خبره ومنله او خپلو کسانو ته یې وظیفه ورکړه چې د هغه میرمن د قاهری څخه راوتښتوی.

څو فدایان قاهری ته ولاړل چې یوه پکی ښځه وه، ښځی د خان څخه سوالګره جوړه کړه او د زهرا په لاره کې ودریدله هغې ته یې د خپل خاوند پلاس لیکلی لیک ورکړ او دا یې ورته وویل چې ستا او ستا د خاوند ژوند او مرګ زمونږ په لاس کې دی، پخپله خوښه پرته د نورو د خبرولو څخه را سره ولاړه شه.

زهرا د خپل خاوند د ژوند په خاطر د هغوي سره وعده کیښودله او د شپې په تیاره کې ورسره ولاړه.

کله چې هغه حبیب القدوس ته ورسیده نو د شپې هغه ورته ټوله کیسه وکړه او دا یې ورته وویل چې زه صلیبیانو نیولی یم او زما څخه غواړي چې په قاهره کې د خپل پوځ په وسیله پاڅون وکړم، اوس ستا پوری اړه لری چې څه ډول کولای شي د تیښتی لاره برابره کړی.

زهرا ډېره هوښیاره وه، هغې د صلیبی نجونو سره ملګرتیا جوړه کړه او څو ورځی وروسته د هغوي سره د غرونو له منځ څخه د چکر لپاره وتله تر څو لاره وویني. د دی کنډوالو څخه یوه پټه لاره د نیل دریاب ته راوتلی وه چې د هغه ځای څخه بیا په کښتی کې مخ په قاهره تللی وه.

زهرا څو ځلی په هماغه لاره د نیل غاړې ته راغله او لاره یې ښه په ذهن کې پخه کړه.

صلیبی مشر او حبیب القدوس د پاڅون پلان جوړ کړ چې وروسته د هغې د عملی کولو په خاطر د سوډان او مصر څخه دوه کسان نور هم راغلل چې کله د ټولو موافقه راغله او پلان مکمل شو نو هغوي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنډوالو کې یو محفل جوړ کړ چې هر لوری ته شراب بادیدل او نڅا کوونکو نڅا کوله .

زهرا په شرابو کې ښه پریمانه حشیش ګډ کړل او خلکو ته یې وړاندی کړل ترڅو نیشه او ویده شي او بیا دی او خاوند یې وتښتی. هغې دومره شراب او حشیش ورکړل چې تر سبا مابنام پوری څوک رابیدار نشی .

کله چې فدایان او صلیبیان ټول نیشه او بی هوشه شول نو زهرا وسله او غشی راواخیستل او دواړو خانونه په وسله سمبال کړل .

حبیب القدوس توره په لاس کې ونیوله او زهرا برچه ، دواړه په خپ خپ ګامونو وړاندی تلل تر څو کوم څارونکی هغوي راګیر نه کړي، دواړه هغه ځای ته ورسیدل چې د نیل په غاړه کوچنی کښتی ولاړه وه. دواړه پکې سپاره شول او په اوبو بهیر کې یې خوشی کړه څرنګه چې کښتی د اوبو سره سمه اوموافقه روانه وه نو زور یې نه غوښتلو. هغوي د نیمی شپی څخه وروسته د نیل په دریاب کې داسې یو ځای ته ورسیدل چې په غاړه یې د مصر امنیتی پوسته وه .

حبیب القدوس هغوي ته ناری کړی نو د پوستی کسان ورپسی راغلل او هغوي دواړه یې خپلی پوستی ته ورسول، دا پوسته د همده د پوځ پوری تړلی وه. نو هغوي وپیژانده او ډېر ورته خوشحاله شول .

حبیب القدوس د پوستی قوماندان ته د تښتولو کیسه وکړه بیا هې وویل : یا د وچی او یا د نیل له لاری باید سمدستی په کنډوالو برید وشی او هغه ټول کسان ګیر شي چې په وران کاری کې برخه لری ، شل کسان سپاره او خپله حبیب القدوس په آسونو سپاره شول او د کنډوالو په لوري ولاړل .

غرمه هلته ورسیدل. ټول کسان څه بی هوشه او څه لږ بیدار ونیول شول او په آسونو لاس تړلی پوستی او بیا قاهری‌ته راوستل شول .

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه شپه وه چې نوکر د علی بن سفیان دروازه وټکوله او هغه ته یې وویل چې د مصر نائب امیر تاسې سمدستی بللی یاست .

علی بن سفیان سمدستی در الامارت ته ولاړ ګوري چې حبیب القدوس هم ناست دی. هغه ډیر حیران شو، حبیب القدوس هغوي ته ټول هغه چارواکی په ګوته کړل چې صلیبی ورته ښودلی وه، په هماغه شپه ټول کسان ونیول شول او بیا سمدستی سلطان صلاح الدین ایوبی ته لیک او استازی واستول شو او ټوله کیسه یې ورته ولیکله .

پدی وخت کې سلطان حلب تر محاصری لاندی نیولی وو چې د قاهری څخه ورته لیک راورسیده، سلطان صلاح الدین ایوبی لیک د استازی څخه واخیسته او په لوستلو یې پیل وکړ ورو ورو یې په تندی د خوښي اثار ښکاره شول .

څرنګه چې سلطان صلاح الدین ایوبی دا ځل فیصله کړی وه چې هیڅ امارت به نه پریږدي نو ځکه هغه د حلب د نیولو قصد کړی وو.

دوه ورځی وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی په حلب باندی یرغل وکړ، منجنیقونو په دروازه او دیوالونو دکاښو او ډبرو ویشتل پیل کړل ، دروازی ماتی او اور یې واخیست ، عماد الدین د حلب آمیر پدی پوه شو چې دا ځلی خلک زما سره مرسته نه کوي نو خپل خاص استازی حسام الدین یې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د روغی لپاره واستاوه چې هغه ته په موصل کې لږ شانته ځمکه ورکړی او حلب ورڅخه تسلیم کړی، سلطان صلاح الدین ایوبی دا خبره ومنله .

د حلب خلک چې د دی څخه خبر شول نو خپل آمیر ته ورغلل هغه ورته وویل: هو ! زما او سلطان صلاح الدین ایوبی تر منځ فیصله شوی زه نور حلب هغه ته سپارم او زه ورڅخه ځم.

خلکو هم خپل دوه استازی عز الدین جردوک النوری او زین الدین وټاکل او سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورغلل ترڅو حلب ورته تسلیم کړي، سلطان صلاح الدین ایوبی هغوي ډېر ونازول او ډېری ډالۍ یې ورکړی او بیا په ګډه د حلب ښار ته ننوتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږ ورځې وروسته د سلطان صلاح الدین ایوبی ورور تاج الملوک چې په همدې جګړه کې زخمي شوی وو په شهادت ورسیده.

دا فتح په ۱۱ جون ۱۱۸۳ میلادي کې وشوه.

د حلب د فتحې او کامیابۍ څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ ته د څو میاشتو لپاره رخصت ورکړ ځکه چې هغوي ډېر زیات وخت پرله پسې جنګیدلی وه. هغه غوښتل خپل پوځ ته دمه ورکړي او بیا د فلسطین په لوري خپل پرمختګ پیل کړي د پوځ د رخصیتدو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی په اداري او نور کارونو کې بوخت شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی قسم کړی وو

په ۱۱۸۷ میلادی کال د مارچ په میاشت کې سلطان صلاح الدین ایوبی په دمشق کې د خپلو سالارانو، سلا کارانو او ملکی اداری چارواکو غونډه راغوښتی وه ترڅو د یوی مهمی مسئلی په هکله سره خبری اتری وکړی، پدی غونډه کې د سلطان صلاح الدین ایوبی څیره ډېر روښانه او خوشحاله ښکاریده خکه هغه د خپل ژوند د اصلی هدف د پوره کولو پریکړه او فیصله له خان سره کړی وه - هغه په کال ۱۱۸۳ میلادی کې خپل ټول هغه مخالفین سرکوب کړل چې د بیت المقدس او فلسطین په لاره کې خنډ او د صلیبیانو څخه یې دفاع کوله. هغه د سوډان د پولی څخه نیولې تر ارمنستان پوری ټولی سیمی داسې سره وترلی چې د یو مرکز تابع وې او د ټولو پوځ تر یوی قوماندی لاندی جنګیده ، هغه د موصل او حلب دوه خواکمن حکومتونه خپل تابع کړی او په هغوي کې چې کوم تکړه سالاران وو هغه یې له خان سره ملګری کړل. ټولو کسانو د هغه د څیری څخه دا معلومه کړه چې هغه مهمه او اخری فیصله کوی او هر یو د هغې حکم او آمر ته سترګی په لاره وه.

سلطان صلاح الدین ایوبی ټولو ته په یو نظر وکتل او بیا یې د خوشحالی څخه په ډکه خوله وویل : زما دوستانو! زما ملګرو! تاسې به ټول دا خبره زما سره بدرګه کړی چې مونږ اوس د بیت المقدس په لوړې پرمختګ کولو ته چمتو یو، نن چې مونږ او تاسې پخپلو کې کوم بحث کوو دا زمونږ تاریخ ګرځی، دا کلمات او خبرې د تاریخ برخه ګرځی چې بیا به راتلوونکی نسل ته پاتی کیږي او هغوي به د همدی تاریخ په رڼا کې زمونږ په هکله فیصله کوي. پدی هم غور وکړی چې مونږ به له نړۍ څخه څو او تاریخ به نوی نسل ته پریږدو، اوس باید مونږ فیصله وکړو چې ایا راتلوونکی نسل ته څان شرمو او که ویاړ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

افتخار گټو، خو مونږ ټولو ژمنه کړی چې جنګیږو به، مړه کیږو به خو بیرته پشا به نه راځو. زه تاسې ته شنه باغونه نه درښایم خو دا په یاد ولرئ چې که د صلیبیانو سره هر څومره پوځ او وسله وي مونږ د الله تعالی په توکل سره د هغې په لسمه برخه مجاهدینو او وسله باندی هغوي ته ماتی ورکولای شو ځکه چې جګړه په کسانو او وسله باندی نه کیږي بلکې د جګړې د ګټلو لپاره ایمان، جذبه، احساس او عقل پکار دی، که دا صفات په مونږ کې وي نو بیا د هغوي د زیاتوالی او کموالی پروا مکوئ، مونږ په تیرو جګړو کې دا ثابته کړیده چې په ډهر کم پوځ سره مو د هغوي لوی لوی لښکری له ماتی او رسوا یي سره مخامخ کړیدی او دا خل به هم هغوي د اخري خل لپاره مات کړو.

سالار صارم مصری وویل: په مونږ کې یو هم داسې نشته چې هغه خپل پوځ د هغوي سره پرتله کړی بلکه مونږ پدی پوهیدل غواړو چې مونږ په کومه لاره بیت المقدس ته رسیدلای شو ځکه احتیاط هم پکار دی.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: ما ټول پلان او نقشه ستاسې په مرسته او ستاسې د مشورو سره سمه تیاره کړیده، زمونږ اصلی ځای او میدان حطین دی، تاسې ټول د هغه ځای په نظامی اهمیت باندی پوهیږي، په جګړه کې داسې ځای او میدان غوره کول پکار وی چې دښمن ته پکې زیان او خپل ځان ته پکې ګټه وي او دا صفت د حطین په میدان کې موجود دی، پدی شرط چې راز وساتل شي، حرکت مو تیز وي او تر دښمن مخکی هلته ورسیږو. هلته لوړی ژوری دي، د اوبو چینی او لوی د اوبو تالاب دي چې هغه باید ټول مونږ ونیسو.

په لوړو کې خپل کسان کینوو او بله دا چې هغوي پداسی دښته او صحرا کې راګیر کړو چې ګرمی هغوي په تنګ کړي، هغه د اوسپنی زغری چې دوی د خپل ځان د ساتنی لپاره اغوستی هغه ورته جهنم وګرځی او خپله پدی آور کې وسوځي، مونږ باید د خپل ټول هیواد اضافی پوځونه همدی ځای ته راټول کړو او دښمن ته غنابښ ماتوونکې ماتې ورکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسي باید خپل کسان بیدار کړی چې زمونږ راز رسوا نشي او د دښمن جاسوسان داسي تنګ او ګیر وساتی چې هیڅ ونشی کړای.

دا په یاد وساتی چې د دی پوځ یوه برخه به زما سره وي او زه هغه کرک ته له ځان سره بیایم ، ځلور کاله کیږي چې ما قسم کړی خو هغه قسم می ندی پوره کړی .

* * *

په ۱۱۸۴ - ۱۱۸۳ میلادی کال د مصر د حاجیانو یو کاروان د حج ځخه بیرته راتللو او خپلو کورنو ته روان وه چې په لاره کې د کرک د واکمن شهزاده رجنالډ (ارناط) لخوا ځخه چور او لوټ شو، په هغې کې یوه پیغله او ښایسته انجلی هم وه چې کلثوم نومیده ، هغه هم صلیبی دارې مارانو له ځان سره وتښتوله نو ورته وی ویل : د کعبی رب ته دی اواز وکړه چې تا خلاصه کړي .

بیا یې د کاروان بندیانو ته مخ کړ په خندا خندا یې وویل : تاسی د هغه یتیم ... محمد [صلی الله علیه وسلم] امتیان ځانونه بولی ؟

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د دی ځخه خبر شو نو قسم یې یاد کړ چې د دی خبیث ځخه به خپل لا غچ او انتقام اخلی .

زمونږ د قوم او ملت لورګانی چې دوی بی عزته کړي دا زما لونی او خویندی دی زه به د دی ټولو انتقام د بی حیا صلیبیانو ځخه داسی اخلم چې بیا به خپل ځوځات ته نصیحت کوی چې مسلمانانو ته په بد سترګه مه ګوری .

صلیبیان پدی دوره کې د هیڅ اخلاقی اصل تابع نه وه بلکې د اخلاقو ټول اصول یې تر پښو لاندی کړی وه .

اوس ځلور کاله وروسته حالات او شرایط دی ته برابر شول چې هغه خپل غچ او انتقام واخلی نو ځکه یې خپلو سالارانو ته وویل چې زه به پخپل لاس د هغوي ځخه انتقام اخلم .

سلطان صلاح الدین ایوبی د صلیبی دارې مارانو د ماتی لپاره دوه دری مهم شیان په نظر کې نیولی وه چې یو پکې د حطین میدان وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم پکې د اوبو ذخیری او لوړی غونډی وی او دریم دا چې هغه د جګړی لپاره د جولای میاشت غوره کړی وه کومه چې دېره ګرمه او سوخوونکی وه .

هغه غونډتل پدی ګرمه میاشت کې هغوي په ګرمه دښته کې په تنده او لوږه سره میدان ته راکش کړی چې خپلی وسپنیزی زغری ورته تنور وګرځي.

سلطان به عمومًا د جګړی او حملی لپاره د جمعی مبارکه ورځ غوره کوله تر څو عام مسلمانان ورته په جوماتونو کې د زړه له اخلاصه دعا ګانی وکړي.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ، اوښان او آسونه هم داسې روزلی وه چې تر دېر وخته پوری یې د لوړې، تندی، ګرمی‌او یخنی مقابله کولای شوه کنه د حطین میدان خو د دوی لپاره هم ګړاونه پیدا کول خو د خپل مشق او تمرین او د ایمان په جذبه سره په دښمن باندی برلاسی او غالب وه.

* **

په ناصره (بیت المقدس)کې ټول صلیبی واکمنان راټول شوی وه تر څو د مسلمانانو خصوصًا د سلطان صلاح الدین ایوبی د ورکولو لپاره اخرینی پلان جوړ کړی. هغوي پدی پوهیدل چې اوس خو مسلمانان سره یو موټي شول، نور هغوي سره نشو جنګولای او باید خپله عملی ګامونه پورته کړو نو ځکه ټول سره په ناصره کې راټول شول .

د عیسایانو صلیب اعظم یا صلیب الصلبوت هم د عکا څخه ناصری ته راوړل شو او د هغې سره لوی پادری چې د صلیب اعظم د ساتوونکی په نامه یادیده هم راغی ، دا صلیب یې د دی لپاره راوړی وه چې ټول پدی باندی قسم وخوری او د جګړی څخه تیښته ونه کړی، پدی غونډه کې ګایی ، ریمند ، ګینډ ماسټر ګېراډ، ماونټ فیرټ، همفری آف توران ، المارک او شهزاده ارناط برخه اخیستی وه - د دوی سره دوه نیم سوه نائټان هم موجود وه چې هر یو په جګړه کې مدالونه اخیستی وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی غونډی او کانفرانس عنوان او موضوع وه: صلاح الدین ایوبی د تل لپاره ختم کړئ.

تر ټولو لومړی د صلیب اعظم ساتوونکی د عکا لوی پادری وویل: د صلیب ساتوونکو! دا هغه صلیب دی چې تاسې ټولو مخکې په هغې لاسونه ایښی وه چې مونږ به جګړه کوو او شاته به نه راځو.

دا مونږ ناصری ته پدی خاطر راوړیدی چې تاسې ته خپل قسم درپه یاد شي، ټاسې باید یو خونړي جنګ ته تیار شی، او دا جګړه پر تاسې ده. تاسې ټول میړنی او جګړه مار خلک یاستی زه د جګړې په کار نه پوهیږم. زه ستاسې دینی لارښود یم، زه تاسې ته وایم چې: صلاح الدین ایوبی ختم کړئ او په عربی نړۍ باندی د صلیب حکومت او واکمنۍ راولئ یروشلم خو زمونږ دی تاسې باید مکی او مدینی ته سترګی واړوی چې په هغې هم د صلیب حکومت راشي. هغه باید د مسلمانانو څخه پاک شي او د صلیب عبادت ځای وګرځی.

ستاسې به په یاد وي چې څو کاله مخکې تاسې مدینی ته دری میله نژدی شوی وی خو مسلمانانو مقاومت وکړ او تاسې بیرته راغلی اوس همت وکړی او هغه دواړه ځایونه د خپلو آسونو تر قدمونو لاندی پایمال کړی.

صلاح الدین غواړی ستاسې څخه بیت المقدس ونیسی تاسې په مکه باندی حمله وکړی تر څو د دی دین زړه او مرکز ختم شي که داسې ونه کړی نو راتلوونکی نسل ته به ډېر کړاونه پاتی شي او بیا به پر تاسې لعنتونه وایی.

مونږ خو د مسلمانانو لپاره ډېری طریقی راویستلی وی، څو کاله مو هغوي سره پخپلو کې وجنګول، د هغوي لوی او غټ سالاران مو په فدایانو ووژل، هغوي مو بد اخلاقه او عیاشان کړل خو دا ټول شیان ناکام شول.

مونږ پدی طریقو سره وکولای شول چې سلطان صلاح الدین ایوبی ترڅو کلونو پوری له پروشلم څخه لری وساتو، خو اوس هغه ټول ځایونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر خپل کنترول لاندی راوستی او د هغوي پوځونه اوس د ده تر لاس لاندی زمونږ په خلاف جنګیږي مونږ په هغه باندی د فدایانو په وسیله هم خو حملی وکړی خو یوه هم کامیابه نشوه.

زما په نظر اوس یوازي نظامی او پوځی لاره پاتی ده.

تاسي داسي لاره غوره کړی چې صلاح الدین ایوبی په منځ کې راګیر شي او د خپل ټول پوځ سره له منځه ولاړ شي. زمونږ جاسوسانو خبر را کړی چې: صلاح الدین ایوبی دیروشلم په لوري حرکت کوونکی دی، تاسي خپل پوځونه داسي ترتیب کړی چې هغه په منځ کې راګیر شی او داسی غاښ ماتوونکی خواب ورکړی چې بیا یو مسلمانان هم صلیبی ته په بدو ستر ګو ونه ګوری، اوس باید تاسي ټول دا حقیقت ومنی چې جلا جلا نشی کولای هغه ته ماتی ورکړی نو ستاسي یووالی او اتحاد ضروری دی او دا لوی صلیب مو د دی لپاره راوړی چې یو خل بیا په هغې ټول لاسونه کیږدي او دا قسمونه یاد کړی چې ټول به یو خای جنګیږو، خپل شخصی ګټی به قربانوو، او د صلیب د واکمنی لپاره به جنګیږو.

ټول پورته شول او په صلیب اعظم یې لاس کیښوده بیا لوی پادری د قسم کلمات ویل او هغوي تکرارول.

* * *

سبا سهار هغوي ډېر ناوخته رابیدار شول ځکه کله چې لوی پادری هغوي رخصت کړل نو ټول په شرابو لکه د ځاړویو پشان ورپریوتل او بیا هر یو د خان سره نجونی د خپلو نفسی خواهشاتو د پوره کولو لپاره خیمو ته روانی کړی.

د شهزاده ارناط له خیمی څخه یوه ښایسته او ښکلی نجلی ووته چې د هغې جوړه او مثال هیڅ نه وو، هغې ته ارناط شهزادګی لیلی ویلی، د هغې څیره، ونه او سترګی زړه رابنکوونکی وي.

کله چې هغه له خیمی څخه راووتله نو بودی نوکری ورمنډه کړه هغی ورته وویل: زما لپاره زر تر زر سبا ناری تیار کړه زه چکر ته خم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارناط په درانه خوب ویده وو، هلته یوازي پادریان سهار وختی رابیدار شول او تر عبادت وروسته بیرته ویده شول ، شهزدا‌گی لیلی تر سبا ناری تیاریدو پوری خپل ځان برابر کړ، بیا د دوه آسونو بگی راغله کومه چې : ارناط سره له کرک څخه راغلی وه.

بگی وان لینده او غشی هم له ځان سره واخیستل چې د لیلی د چکر په وخت کې ښکار پری وکړي، بگی وان وویل : محترمی ! دلته خو هوسی سوئ او زرکی ډیری دی .

لیلی وویل : ته ما غشی وشتونکی ګڼې ؟

بگی وان چې سیبل نومیده او ښکلی ځوان وه وویل : جګړی ته خو نه یې روانه که غشی خطا شو څه فرق کوی .

لیلی وویل : ښه راکړه !

څرنګه چې د مارچ او اپریل میاشتی وی او د پسرلی وخت وو نو دا سیمی ډېر ښکلی او ښایسته ښکاریدی .

لیلی او سیبل په بگی کې ښه وړاندی ولاړل او د شنو ونو او بوټو په منځ کې ښکته شول .

شهزادګی لیلی د سیبل څخه وپوښتل دلته د مسلمانانو سیمه د کوم خای څخه پیل کیږي ؟

سیبل ورته وویل: هغه مخامخ چې ښکاری دا د ګلیلی لوی ډنډ دی، د دی جهیل په غاړه د حطین مشهور کلی دی او د دی څخه لاندی لوری ته طبریه ده. د حطین څخه د مسلمانانو سیمه او خاوره پیل کیږي.

شهزادګی وپوښتل: دی برخو ته کومه لاره ورغلی ده؟

سیبل وویل : دمشق ته هم ددی خایه لاره تللی ده، هغه مخامخ چې ښکاری همدا لاره ورغلی او نژدی ده څکه حطین د دی خای څخه لس، یولس میله لری دی .

سیبل ورته په څمکه خطونه وویستل او هغه یې پوه کړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا دواړه په ګاډی کې سپاره شول چې نژدی یو خنګل راغی او هلته ښکته شول، لیلی یو لوری ته ولاړه او هلته یې په مرغیو باندی څو غشی وویشتل چې ټول غلط ولاړل هغې سترګی پخولی.

سیبل لږ وړاندی یوی ونی ته ولاړ وو چې شهزادګی پری د غشی وار وکړخو خطا شو، بل وار یې پری کاوه چې هغه ورمنډه کړه او لینده یې ورځخه واخیسته او ورته په قهر شو وی ویل : زه خو د چا داسې غلام نه یم چې په ما دی ننبنی پخوی که داسې وی نو زه نور د ارناط سره ګاډی وانی نه کوم .

پدی وخت کې شهزادګی په ژړا شوه او دی ژړا په سیبل باندی اثر وکړ هغه ورته وویل: وار هم تا وکړ او اوس ژاړی هم ته!

شهزادګی لیلی ورته وویل : ژاړم پدی چې دلته مې زړه تنګ دی او ارناط می ډېر زیات بد راغی او کرکه می ورځخه کیږي، خو څه وکړم ستا غوندی بی احساسه خلک دی .

سیبل د دی خبرو تر اثر لاندی راغی او هغې ته یې وویل: زه ستا په خاطر هر ډول قربانی ته چمتو یم ته حکم وکړه چې زه یې پوره کړم .

سیبل مخکی شکی شوی وو چې شهزادګی عیسایی نده بلکې د کوم کاروان څخه راتښتول شویده، هغې چې کله د مسلمانانو د سیمی او دمشق د لاری پوښتنه کوله هغه پری پوه شو.

سیبل هغې ته وویل: زه اوس پوه شوم چې ته مسلمانه یې او د کوم کاروان څخه راتښتول شوی یې .

شهزادګی ورته وویل: ته په صلیب قسم وکړه چې چاته به حل نه وایی نو زه به درته ټوله کیسه وکړم .

سیبل خپل د غاړی صلیب په لاس کې راواخیست او لری یې وغورځاوه او ویی ویل: مسلمان په صلیب باندی قسم نه خوري، زه هم ستا پشان مسلمان یم خو دلته د مزدوری په خاطر راغلی یم.

شهزادګی پدی خبره ډېره خوشحاله شوه چې مسلمان په لاس ورغی نو هغه ته یې کیسه وکړه چې زما اصلی نوم کلثوم دی او د بیت الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

شریف د حج څخه چې کله د خپل کور په لوري روانه ووم نو د ارناط پوځیانو زمونږ کاروان لوټ کړ او زه یې د خان سره وساتلم، ما مخکې د تیښتې ډېر کوښښ وکړ خو ونشو اوس زه غواړم حتمًا وتښتم او بګۍ می د همدی لپاره د خان سره راوستی ده او ته مې چې مړ کولی د همدی لپاره چې ته ماته عیسایی ښکاریدی خو اوس زر کوه چې وتښتو او سلطان صلاح الدین ایوبی ته یو ضروري خبر ورکړو.

ښکلا شپه صلیبی واکمنانو فیصله کړیده چې سلطان صلاح الدین ایوبی رامنځ ته کړی او بیا ټول ورځخه راتاو شي. هغوي ښکلا تر ناوخته پورې سلا مشوری کولی.

سیبل هغې ته وویل : زه هم مسلمان یم او د دمشق د سیمې اوسیدونکی یم زما نوم بکربن محمد دی.

بیا یې وویل: اوس سمدستی زما او ستا تیښته ښه نده څکه چې هغوي بیا خپل پلان او نقشه بدلوی، ښه دا ده چې بیرته ولاړ شو کله چې د هغوي پلان مکمل او پوره شو بیا به په پته لدی ځای څخه ووځو.

کلثوم پدی خبره ډېره خفه شوه څکه چې هغې د تیښتې تصمیم نیولی وو او بل دا چې اوس بله چاره هم نه وه. هغې هم غوښتل له صلیبی داړه مارانو څخه خپل انتقام او غچ واخلی.

شهزادګۍ کلثوم په داسی حال کې چې اوښکی یې د سترګو څخه روانی وی وویل : ای پروردګاره ! زه د ارناط د زړه د خوشحالی لپاره نه ځم بلکی زه د بی شمیره مظلومو خویند د عفت او عصمت د ساتلو او خپلو ورونو د غلامی څخه د ازادی لپاره ورځم نو دغه ناسته د عذاب وړ ونه ګرځوی.

هغوي دواړه په بګۍ کې سپاره شول او بیرته د خپلو خیمو په لوري ولاړل. پدی وخت کې ارناط راوینښ شوی وو. هغه یوه نقشه مخ ته اینبی وه او هغه یې کتله چې شهزادګۍ لیلی ورغلله او په خوا کې ورسره کیناسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارناط ورته وویل: شهزادګی ! ډېر زر به د یو لوی هیواد او مملکت ملکه شي.

لیلی ډېره زیاته خوشحاله شوه او ارناط ته یې وویل : دا به څرنګه او کله کیږي ؟

ارناط ورته وویل: صلاح الدین ایوبی دی لوری ته را روان دی، هغه چې کله ښه راوړاندی شي نو مونږ پری راتاویږو او سره له لښکر به یې ختم کړو، کلثوم د ارناط په اوږو لاس واچولو او په ټوکو ټوکو یې ورځخه ځینی پوښتنی وکړی هغه ورته هم مفصل خوابونه ورکړل.

دوه ورځی وروسته ټول صلیبی واکمنان خپلو خپلو سیمو ته ولاړل او د راتلوونکی جګړی لپاره یې تیاری پیل کړ ځکه چې هغوي فیصله کړی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی دا ځل بالکل ختم کړی او ټول په اخلاص د یو بیرغ لاندی وجنګیږي.

بکر بن محمد د شهزادګی کلثوم معلومات په کرک کې خپلو ملګرو ته ورکړل او هغوي سمدستی هغه حسن بن عبدالله ته ولیږل ، هغه ټول معلومات سلطان صلاح الدین ایوبی ته وړاندی کړل چې د ارناط له دربار څخه د بکر بن محمد او شهزادګی کلثوم په نامه دوه کسانو مونږ ته د صلیبیانو پلان او نقشه را استولی ده .

هغوي ته معلومات رسیدلی دی چې سلطان صلاح الدین ایوبی غواړي په بیت المقدس باندی حمله وکړي نو ځکه هغوي په ناصره کې دری ورځی غونډه او مهمی فیصلی وکړی هغوي د ارمنستان واکمن ته هم بلنه ورکړی چې پدی جګړه کې ورسره شریک شی .

صلیبیانو چې کوم لښکر برابر کړ: د هغې شمیر دوه سوه پنځوس نائټان ، اته دیرش زره پلی پوځ ، د دی څخه برسیره د ارمنستان پوځ هم وو.

تاریخ لیکوونکی وایی چې پدی جګړه کې صلیبیانو د پنځوس زرو څخه تر شپته زره پوری لښکر برابر کړی وو چې زیات پکی زغره لرونکی وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مارچ په میاشت (۱۱۸۷) میلادی کال سلطان صلاح الدین ایوبی د دمشق څخه د خپل لښکر سره د فلسطین او بیت المقدس د ازادی په خاطر روان شو، خپل لښکر یې دری برخی کړ چې یوه برخه یې له خان سره او دویمه برخه یې خپل زوی ملک الافضل غیاث الدین ایوبی او مظفر الدین ته ورکړه او دریمه برخه یې خپل ورور ملک العادل او خپل وراره تقی الدین عمر ته وسپارله، دوه ډلی لښکر یې د حطین په لوري وخوځاوه چې هلته په نژدی سیمو کې واړوي او خپله د کرک په لوري ولاړ .

د مارچ په ۱۵ یې د کرک د کلا سره په خوا کې واړول خو کلا یې محاصره نه کړه. پدی ورځو کې د حج کاروانونه راتلل نو ځکه سلطان صلاح الدین ایوبی هلته واړول چې هغوي په امنیت سره تیر شی لږ وخت وروسته د مصر کاروان راورسیده .

سلطان صلاح الدین ایوبی هغوي ته په دی دښته کې میلمستیا وکړه او بیا یې رخصت کړل ، وروسته د شام څخه کاروان راغی هغې ته یې هم میلمستیا ورکړه او هغه یې هم رخصت کړل .

ارناط پدی ټولو ورځو کې پدی ویریده چې څه وخت به کلا محاصره کوی او جګړه به پیل کیږي خو سلطان صلاح الدین ایوبی داسی ونه کړل .

شهزادګی کلثوم او بکر بن محمد دواړو خپل کار کاوه، هغوي دا پلان جوړ کړی وو که چیری کلا محاصره شوه نو باید یوه دروازه خلاصه کړی چې هم خپله ورځخه ووځی او هم د مسلمانانو پوځ ته لاره برابره شي. خو د دی وخت پیدا نشو ځکه چې کله د حاجیانو کاروانونه ولاړل نو سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل لښکر خیمی ټولی کړی او بیرته یې حرکت وکړ.

ارناط او د کرک خلک پدی پوه نشول چې اصل کیسه څه وه ولی هغوي راغلل او ولی بیرته همداسی بی جګړی ولاړل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ۲۷ می (۱۱۸۷) میلادی کې سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل لښکر سره ایشتر په سیمه کې واړول او ټولو لښکرو ته یې احوال واستاوه چې همدی خای ته راټول شی .

کله چې ټول پوځونه راټول شول نو سلطان خپلو سالارانو او سلا کارانو ته خپلی اخرینی لارښوونی وکړی او ویی وویل: زما دوستانو او ملګرو! الله جل جلاله دی ستاسې مرستندوي شي، د خپلو زړونو څخه د کور او اولادونو مینه او محبت وباسی ، او په هغې کې د لومړنی قبلی او الله تعالی مبارک نوم ولیکی، مونږ ته الله پاک دا نیک بختی په نصیب کړه چې د لومړنی قبلی د ازادولو توان یې راکړ، مونږ به د خپلو لونړو او خویندو انتقام او غچ د صلیبی داړه مارانو څخه حتمًا اخلو.

حقیقت دا دی چې زمونږ پوځ کم دی او د صلیبیانو اوه مشران او واکمنان سره یو خای میدان ته راوتلی دي چې صلیب اعظم او لوی پادری هم ورسره دی. هغوي خپلی سیمی او مرکز ته نژدی او مونږ ورڅخه لری راغلی یو، هغوي ته هر څه رسیږي خو مونږ ته دا شیان په شک کې دي. مونږ به په دوه محاذونو کې جنګیږو یو له دښمن سره او بل د مشکلاتو او کړاونو سره .

سلطان صلاح الدین ایوبی نقشه وغوړوله او ټولو ته یې مهم خایونه په ګوته کړل ، دا خای ډېر خطر ناک وو خکه چې هلته اوبه نه وی او لوړی ژوری ډېری وی .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو سالارانو ته وویل: مونږ به په ټولو لوړو باندی خپل غشی ویشتونکی خای پر خای کوو، دلته چې څومره د اوبو ذخیری دي هغه به پخپل لاس کې نیسو، خینی ګروپونه به د لاری د بندولو لپاره استول کیږي، د صلیبیانو چې څومره پوځونه شا او خوا پراته دي په هغې به کماندویان پرله پسی بریدونه کوي تر څو هر یو پخپل خپل خای کې بوخت شي او د بل سره مرسته ونشی کړای .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت مو داسې تاکلی دی چې ښه پوره ګرمی وي تر څو هغوي ته خپلی اوسپنیزی زغری تنور وګرځی او په خپل اور کې وسوځی ، هغوي به د تندی له لاسه هم ورخطا شی .

پدی میدان کې به مونږ ته دا اسانی وي چې اوبه به زمونږ په واک کې وي بله دا چې زمونږ کسان ټول سپک دي نو پر هغوي باندی ګرمی دپر اثر نکوی ، د حطین د میدان په خوا کې د طبریه یاد ګلیلی جهیل پروت وو.

سلطان صلاح الدین ایوبی د دی جهیل او صلیبی لښکرو تر منځ هم خپل لښکر ځای پر ځای کولو.

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل ځان لپاره د ګلیلی جهیل په خوا کې په یوه غونډی ځای وتاکلو ترڅو د هغه ځای څخه د جګړې ټول میدان وڅاری. په نورو جګړو کې سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویی حملی او بریدونه کول نو صلیبیانو دا ځل د هغې د مخنیوی لپاره ترتیبات نیولی وه.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل زوی او مظفر الدین واستول تر څو د صلیبیانو په شا او خوا پوستو او پوځونو باندی بریدونه وکړی او هغوي بل لور ته متوجی کړی، سلطان صلاح الدین ایوبی خپل نور کماندویی لښکر ته هماغه پخوانی د خرپ او ترپ جګړه وسپارله تر څو ټولی لاری تر کنترول لاندی راولی .

صلیبی پوځ څه په کلا ګانو کې او څه د کلا څخه د باندی وو.

صلیبیانو په صفوریه کې واړول او د هغې څخه مخکې نه راتلل د صفوریه او طبریه په منځ کې د حطین میدان وو چې سلطان صلاح الدین ایوبی د جګړې لپاره تاکلی وه ، کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی پوه شو چې هغوي د صفوریه څخه نه راخوځیږي نو خپل پوځ یې ور وراندی کړ او بیا یې د خپل ځان سره سپک پوځ واخیست او په طبریه یې حمله وکړه، هغه یې تباه او برباد کړه ، کله چې ریمنډ ته ظلومه شوه نو هغه خپل پوځ را وراندی کړ او مخ په وراندی راروان

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو هغوي د طبریه د ساتلو لپاره روان شول چې په ټوله لاره کې ورته شا او خوا د سلطان کماندوپوځ ګزمې کولې او هغوي یې ډارول.

د صفوریه څخه تر طبریه پورې لاره لږه وه خو په لاره کې به کله جنګ او تیښته راتلله خکه نو هغوي یوه مکمله ورځ تیره کړه او شپه وربانډی راغله دا د جولای دریم ۱۱۸۷ میلادی کال وه.

تر دې ځای پورې د صلیبیانو آسونه او پوځیان ښه ستړي او تږي شوي وه، هغوي خپل مورال له لاسه ورکړی او یو بل ته یې وصیت کولو چې که ته ژوندی پاتې شوی نو داسې به کوي.

د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ ځینې په عبادت کې مشغول او ځینې د جهاد په تاوده سنګر کې ویښ پراته وه.

په ځلورم جولای سلطان صلاح الدین ایوبی د حطین په میدان کې د خپل پلان سره سم جګړه پیل کړه.

تر ټولو لومړی د سلطان صلاح الدین ایوبی خپل تر لاس لاندی پوځ قلب یا منځنۍ برخې حمله وکړه، ځرنګه چې ځای تنګ او لوړې غونډۍ ټولې غښې ویشتونکو نیولې وې نو په هغوي باندې د هرې خوا څخه قیامت راغې اوله بل لورې ټول له تندې څخه په تنګ وه او مخامخ ورته اوبه ښکاریدې.

تندې او هم ګرمۍ د هغوي مورال او بدن دواړه کمزورې کړې وه، کله چې د صلیبیانو حالت ډیرخراب شو نو مرسته یې راوبلله او ځوابې حمله یې وکړه چې دا د هغوي اخرۍ برید ثابت شو. په کوم ځای باندې چې د هغوي کومکۍ پوځ حمله وکړه د هغې قوماندې د اسلامۍ امت د ویاړلی ځوان او سر ښندونکی مجاهدتقی الدین عمر په لاس کې وه، هغه د سترګو په رپ کې خپل پوځ د نیمې دایرې په شکل کړ چې منځ یې شاته ولاړ او څنډې یې پراخې شوې، کله چې صلیبیان د دایرې منځ ته راننوتل نو هغه د دایرې دواړه څنډې پرې رابندې کړې او مکمل یې په حلقه او محاصره کې راوستل چې بیا یو هم پکې ژوندی پاتې نشو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی څخه وروسته صلیبیانو دفاعی جګړه پیل کړه، ریمنډ چې په صلیب اعظم باندی یې قسم کړی وه د میدان څخه تیښته وکړه او خلاص شو. نور پوځ او واکمنان په منځ کې راګیر شول.

د حطین په میدان کې صلیب اعظم ولاړ وه چې لوی پادری هم ورسره وه ، په همدی ورځ لوی پادری په جګړه کې ووژل شو او صلیب اعظم د مجاهدینو لاس ته ورغی.

د یروشلم پادشاه ګایی د خپلو څو درباریانو سره تیښته کوله خو په لاره کې مجاهدینو هغوي ژوندی ونیول.

تر ماښام پورې د جګړې فیصله وشوه، څه صلیبیان چې مړه شوی وه هغه مړه او ژوندیو وسله وغورځوله.

پرته د ریمنډ څخه نور ټول واکمنان ژوندی ونیول شول چې پدی ټولو کې مهم سړی شهزاده ارناط وه کوم چې سلطان صلاح الدین ایوبی قسم خوړلی وو چې د هغه څخه به زه خپله غچ اخلم کله چې جګړه پای ته ورسیدله او صلیبیان رب العالمین وشرمول او ټول ژوندی ونیول شول نو هر مسلمان څو څو صلیبیان پر پرو وترل او خپل مرکز او قرار ګاه ته یې راوستل.

سلطان صلاح الدین ایوبی ټول پادشاهان او واکمنان خپلی خیمی ته راوستل ، هغه ورته شربت وړاندی کړ خو ارناط ته یې ورنه کړ، ارناط ته بل صلیبی مشر جیفری شربت ورکړ خو سلطان صلاح الدین ایوبی ورته وویل : ما تاته شربت ندی درکړی.

مسلمانانو به چې چاته پداسی حالت کې شربت ورکړ نو معنا یې دا وه چې هغه نه وژنی.

د شربت څښلو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی ارناط ته وویل تاسې زمونږ حاجیان د هر شهیدان کړی او تر ټولو بی آدبه خبری دی کړی چې زمونږ پیغمبر صلی الله علیه وسلم دی سپک یاد کړی که اوس هم ته ایمان راوړی نو زه دی خوشی کوم خو هغه د ایمان راوړلو څخه انکار وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی سره سلطان صلاح الدین ایوبی خپل قسم پوره کړ او خپلی جلالي توري پواسطه يې د هغه خ سر ووهلو بیا يې ټول د بندیانو په خیمو کې واچول - کله چې کرک ته د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوسانو خبر ورساوه چې ارناط وژل شوی نو شهزادګی کلثوم د بکر بن محمد سره په پادشاهی بګی کې کیناسته او د مسلمانانو د قرار ګاه په لوری روانه شوه ، په لاره کې هغوي ته معلومات وشو چې صلیبیانو ماتی خوړلی ده او ټول د صلیبیانو مشران نیول شویدی .

شهزادګی کلثوم او بکر دواړه د حطین میدان ته ولاړل هغوي خپل ځان حسن بن عبد الله ته معرفی کړ چې بیا هغه دوی سلطان صلاح الدین ایوبی ته وروستل هغه بکر بن محمد ته غاړه ورکړه او د کلثوم په سر يې لاس کیښوده او د هغوي د اسلام د سپیڅلی دین په لاره کې قربانی وستایله او دواړ ته يې په دنیا او اخرت کې د الله تعالی له درباره د کامیابی غوښتنه وکړه .

او دی ته يې متوجه کړل چې د نورو د خلاصون لپاره ګناه کولو ښه عمل نه دی د هر انسان کامیابی په دی کې ده چې د الله جل جلاله او د هغه د پیغمبر په هدایاتو د زړه له کومی عمل وکړی .

د حطین فتح د اسلام په تاریخ کې یوه ډېره لویه او تاریخی فتحه وه ځکه چې پدی سره د بیت المقدس د ازادی لاره خلاصه شوه او په لږ وخت کې د هغې د فتح امکانات برابر شول .

سلطان صلاح الدین ایوبی همدا سیمه خپل مرکز وټاکلو او د دی ځای څخه يې راتلوونکی جګړی پیل کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلیبی کښت چې چا ریبلی وُ

د حطین بریالیتوب او فتحه څه عادی فتحه او بری نه وُ بلکې په هغې سره د صلیبیانو مورال ښکته او د مسلمانانو مورال لوړ شو، پدی جګړه کې پنځه واکمنان ژوندی ونیول شول چې یو یې سلطان صلاح الدین ایوبی پخپل لاس و وژلو خکه چې هغه د ده دوژلو قسم خوړلی وُ.

د حطین فتح داسې وه لکه سیلاب چې شګی، خاوری، خس او خاشاک له خان سره لاهو کړی، په نیول شویو کسانو کې دوه ډیر مهم واکمان وه چې یو ې دیروشلم بادشاه ګایی اف لوزینان او بل ګرینډ ماستر ګراډ.

کماندوئ جګړه لا هماغسی روانه وه خکه چې صلیبیان د جګړې د میدان څخه د تیښتی په حال کې وه، یو یو مجاهد شل، شل، دیرش دیرش صلیبیان په پرو ترلی را روان کړی وه.

د روم د بحیری په غاړه د اسرائیل په شمال کې عکره یا عکه یو مشهور ښار وُ، ددی د شهرت لامل دا وُ چې هلته د صلیب اعظم ساتوونکی پادری اوسیدلو او صلیب هم ددی ښار په لوی کلیسا کې پروت وه، ددی په هکله د عیسائیانو دا عقیده وه چې حضرت عیسی علیه السلام په دی مصلوب او اعدام کړای شوی دی او دی ته به یې صلیب الصلبوت ویلی، د نړۍ د هر ګوټ څخه به سرښندونکی عیسایان راتلل او په هغه به یې لاس کینبودلو او ویل به یې چې زه خپل هر څه د صلیب د سرلوړی لپاره قربانوم.

د دی ژمنی څخه وروسته به هر عیسایی ته د لرګی یو کوچنی صلیب په غاړه کې اچول کیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره صلیبي پوځیان چې د حطین په میدان کې ووژل شول تر کیلو مترو، کیلو مترو پوری پراته وه چې په همغه شمیر صلیبونه هم هر لوری ته خپاره شوی وه .

د ختځ لوی او انقلابی شاعر علامه محمد اقبال رحمه الله علیه دی ته صلیبی کښت او فصل ویلی دی .

د حطین په میدان کې په لومړی ورځ چې څه مړه شول هغه مړه شول، زخمیان هم د تندی څخه له منځه ولاړل ځکه څوک نه وو چې هغوی ته اوبه ورکړی پاتی په پرهارونو پتې ولګولی .

یو امریکانی تاریخ لیکوونکی انتونی ویست لیکلی چې پدی جګړه کې د مړو شمیر د دیرش زره څخه زیات وه، مړی ټپوسانو، ګیدړو او لیوانو وخوړل ، دا د صلیبونو کښت او فصل سلطان صلاح الدین ایوبی ریبلی وو.

پدی جګړه کې د صلیب اعظم محافظ او ساتوونکی لوی پادری هم مړ او صلیب اعظم د سلطان صلاح الدین ایوبی د خیمی څخه د باندی پروت وو.

عکا یا عکری د صلیبیانو لپاره دومره اهمیت درلوده لکه د مسلمانانو لپاره چې مکه مکرمه او مدینه منوره قدر او اهمیت لري.

صلیبیانو غوښتل چې سلطان صلاح الدین ایوبی سره د ټول پوځ ووژنی کړي چې خپل دینی ځایونه یې هم په خطر کې ولویدل. د صلیب اعظم له لاسه ورکول صلیبیان ډېر خفه او ورخطاء کړی وۀ، هغوي اوس پدی وپوهیدل چې زمونږ ماتی حتمی ده .

په پنځم جولای سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ټول سالاران او نائب سالاران راوغوښتل ترڅو د راتلوونکی په هکله ورسره سلا مشوره وکړی، هغه تصمیم نیولی وۀ چې نور تر هغی آرام ونکړی چې تر څو یې بیت المقدس نه وی ازاد کړی، هغه پریکړه کړی وه چې پاتی صلیبی خواکونه په دوه برخو وویشی چې یو یې شمال او بل یې جنوب ته پاتی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو سالارانو ته د عکره د اهمیت په هکله پوره معلومات ورکړ او ویی ویل: دا د هغې هڅې بدله او انتقام دی چې هغوي د حرمینو د نیولو لپاره کړی ؤ.

هغه خپلو سالارانو ته وویل: مونږ به د دی ځای (حطین) څخه نیغ عکری ته څو او هغه به نیسو بیا به په نورو ساحلی سیمو یرغل کوو او هغه به تر خپل کنترول لاندی راولو ځکه چې د عکره په نیولو د صلیبیانو مورال کمزوری کیږي او د ساحلی ښارونو په نیولو سره هغوي ته د نورو ځایونو څخه هیڅ کومک او مرسته نشی راتلای.

سلطان صلاح الدین ایوبی په نقشه ګوته کیښوده چې دا حطین دی او بیا یې د هغه ځای څخه ګوته نیغه عکا ته ورسوله چې مونږ به پدی لاره څو او صلیبی ځواکونه به دوه برخی کوو چې یوه برخه شمال ته او بله برخه جنوب ته پاتی شي او یو د بل سره هیڅ مرسته ونشی کړای.

په شمالی ښارونو کې بیروت ، صور (ټایر) او عسقلان وه - اوس صور په لبنان او عسقلان د اسرائیلی حکومت برخه ده ، همدا رنګه د حیفا ښار هم اوس په شمالی اسرائیلو کې واقع دی.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو سالارانو ته وویل چې دا جګړه د حق او باطل تر منځ ده ځکه چې صلیبیان د یو ناحق او باطل دین پیروان دي کوم چې د علم او عقل سره هیڅ اړخ نه لګوي حال دا چې اسلام یو سپیڅلی حقیقی دین دی چې د علم او عقل سره یې کلکه رابطه ده.

اسلام یو الهی دین دی حال دا چې عیسایت د خلکو لخوا څخه جوړ شویدی چې ټول وهمیات او خرافات دي نو ستاسې جګړه د داسې خلکو سره ده چې د باطل پیروان دی او د هغوي ورکول د مسلمان مسئولیت او ظیفه ده.

که نن ورځ فلسطین (اوسنی اسرائیل) او لبنان په نقشه کې وګورې د ګلیلي په غاړه حطین او د هغی ته مخامخ د بحر په غاړه د عکره ساحلی ښار پروت دی جنوب ته یې یروشلم (بیت المقدس) دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عکره د حطین څخه پنځه ویشت میله لری د مدیترانی په ساحل کې پرته ده او د حطین څخه بیت المقدس اویا میله لری پروت دی .

په عکره کې چې څومره مسلمانان اوسیدل د هغوي زیات لا مخکې بندیان وه خو چې کله په څلورم جولای د حطین فتح وشوه نو ټول د کار مسلمانان یې له کورونو څخه راوویستل ، د بیګار په کمپونو کې یې بندیان کړل، په هغوي یې داسې ظلمونه او زور او زیاتی کولو چې تاریخ د هغې مثال نشی وړاندی کولای، هر مسلمان د مړی پشان ښکاریده، په ډیره عادی خبره وهل ، ټکول، زور زیاتی او وژل د صلیبیانو ورځنی کار وو.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو سالارانو ته وویل چې د عکا دفاع سخته او کلکه ده ځکه چې د هغې ځای مسلمانان زمونږ سره هیڅ نشی کولای او ټول بندیان دي. تاسې به عکا نه محاصره کوی بلکې په هغې به یرغل کوی او له منځه به یې وړی .

د شپږم او اووم جولای په شپه سلطان صلاح الدین ایوبی لښکری عکا ته ورسیدی، او کلا یې محاصره کړه په دیوال باندی غشی ویشتونکی ولاړ وُ. د باندی څخه پری منجنیقونو ډبری ورول پیل کړل، دروازی او دیوال په لویو او غټو ډبرو ویشتل کیده او آور غورځوونکی مواد هم کلا ته ورتلل.

په همدی وخت کې په بند کې مسلمانانو د تیښتی او خلاصون کوښښ وکړ خو زیات پکی شهیدان شول او کامیابي یې په برخه نه شوه .

د کلا د دیوال په یوه برخه کې درز پیدا شو چې سلطان صلاح الدین ایوبی حکم وکړ ټول غشی ویشتونکی کې دی همدلته راټول شي او په دیوال ولاړ کسان دی سر پورته کولو ته نه پریږدي، کله چې د هغوي سرونه ښکته شول دیوال سوری کوونکی غازیان په منډه ورغلل او په دیوال کې یې دومره سوری وکړ چې دوه کسان پکی ننوتلی شول .

د سوری کیدو سره سم مجاهدین کلا ته ننوتل او خونړی جګړه پیل شوه، کله چې عام خلک خبر شول چې سلطان صلاح الدین ایوبی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لښکر کلا ته راننوت نو په منډه شول هغوي د خان لپاره دروازی خلاصی کړی چې پدی پرانیستو دروازو مسلمان لښکر لکه د سیلاب پشان کلاته ننوت.

تر ټولو لومړی سلطان صلاح الدین ایوبی حکم وکړ چې مسلمان بندیان دی خلاص شي او د هغوي د خلاصون لپاره يې خپل غازیان واستول.

پدی وخت کې پیره کوونکی تښتیدلی وه او بندیان د دروازی په ماتولو بوخت وه چې اسلامی غازیانو ورته دروازه خلاصه کړه کله چې مجاهدینو خپل بندیان ولیدل نو د سترګو څخه يې اوښکی روانی شوی خکه چې د هغوي حال د کتلو وړ نه وٌ.

په اتم جولای عکا فتح شوه. سلطان صلاح الدین ایوبی دلته دوه ورځی تیری کړی او هلته يې خپل نماینده وټاکلو.

حضرت عیسی علیه السلام خپلو پیروانو ته د محبت او مینی درس ورکړی وو خو صلیبیانو د مینی او محبت پر خای خلکو ته وینی او مرګ په تحفه کې ورکړ.

د شپی چې کله سلطان صلاح الدین ایوبی د خوراک او څښاک څخه وزګار شو نو هغه ته خبر ورکړل شو چې یو ډېر مهم صلیبی نیول شویدی، هغه وویل څوک دی ؟ خواب ورکړل شو چې هرمن جرمنی د علی بن سفیان پشان د کمال خاوند او د استخباراتی اداری مشر.

هرمن جرمنی په فلسطین کې د مسلمانانو په خلاف دومره ورانکاری کړی وه چې زیاتو مسلمانانو پیژانده، کله چې عکا ونیول شوه هغه د خپلو ورانکارو نجونو سره د تیښتی په حال کې وه چې د یو مسلمان جاسوس پری سترګی ولګیدی، هغه د قبایلی او اطرافی خلکو جامی اغوستی وی او نجونو ته يې هم هماغه ډول جامی کړی وی.

جاسوس یو قوماندان ته وویل چې دا هرمن دی او ورسره نجونی هم شکمنی ښکاری.

هرمن نیغ سلطان صلاح الدین ایوبی ته وروستل شو خو سلطان صلاح الدین ایوبی ورسره د دښمن په شان نه بلکې د یو میلمه په حیث

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلوک وکړ. هغه ته یې سمدستی شربت ورکړ معنا دا چې د هغه سر په امن کې دی.

هرمن وویل: که تاسی زما د خبرو اترو پرته د وژلو حکم صادر کړی وای نو دا به ښه وای ؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : زه ستاسی په ځیر پوه او میړنی انسان ته د قدر په سترګو ګورم.

هرمن وویل: آیا تاسی ما نه ددی پوښتنه کول غواړی چې په کومو کومو سیمو کې زمونږ ځومره پوځ پروت دی ؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : هیڅکله نه ! دا زما ځخه پوښتنه وکړه چې تاسی ته ووایم ځکه ستاسی په زړه کې زمونږ مجاهدین ناست دی.

په حطین کې ستاسی پوځ بی شمیره وْ خو بریالیتوب مو په برخه نشو.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : تاسی ولی د مسلمانانو په منځ کې بد اخلاقی، بی اتفاقی او د ځوکی مینه او محبت خپرولو او پدی توګه تا زمونږ ملت او خلک ځو کاله پرله پسی وجنګول ؟

هرمن وویل: دا زمونږ مسئولیت دی، مونږ په صلیب باندی قسم خوړلی چې په هر ترتیب کیږي مونږ به مسلمانانو ته زیان رسوو، د هغوي آبرو، عزت، ناموس، حیا او ایمان به اخلو او په مقابل کې به عیاشی، فحاشی او وطن خرڅول ور زده کوو.

که نن تاسې دا خلک منع کړی نو سبا زمونږ کسان پدی باندی کامیابیږي. مونږ او تاسې به نه وو خو تاریخ به دا په یاد ولري چې په راتلوونکی کې به د مسلمانانو واکمنان، مشران، او سرداران زمونږ روزل شوی او ګمارل شوی کسان وي، د حکومت ټول کارونه به هغوي ته سپارل کیږي، هغوي به په ښکاره د نورو پشان مسلمانان وي خو په باطن کې به زمونږ ملګري او مرسته کونکی وي.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : میلمه ! دا راته ووایه چې د خپل پوځ کړه وړه نور ځرنګه ښه کولای او د هغوی وقار پورته کولای شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمن وویل: محترم سلطان ! زه ستاسی د فراست او هوښیاری ستاینه کوم !

ستاسی د استخباراتو نظام ډیر ښه دی د علی بن سفیان ، حسن بن عبدالله او بلبیس په څیر خلکو په شتون کې تاسی هیڅکله نه ناکامیږی .

خو زه تاسی ته دومره وایم چې دا ستاسی تر ژوند پوری دی - مونږ چې کوم تخم شیندلی هغه نه ضایع کیږی دا چې تاسی د کلکی عقیدی څښتن یاستی نو لادینه عناصرو مخه مو نیولی ده خو ستاسی مشاورینو ، قوماندانو او ... په زړونو کې د حکومت ، دولت ، ارام ژوند نشه پیدا کړی .

سلطان محترم ! دا جنګ چې اوس یې مونږ او تاسی کوو دا زما او ستا نه بلکی دا د کلیسا او جومات جنګ دی چې زمونږ وروسته به هم روان وی .

مونږ له دی وروسته په میدان کې ستاسی په مقابل کې توره نه پورته کوو بلکی د مسلمانانو په دماغونو به کار کوو .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : هو ! دا یو حقیقت دی ، د قوم هر فرد ته پکار دی چې خپل دین او خپل وطن سره وفاداری وکړی ، هغه قوم ژوندی وی کوم چې د خپل دین او ټولنی د ارزښتونه ساتنه کوی .

زه تاسی د یو درونډ بندی په توګه دمشق ته لیږم .

هرمن وویل : کومی نجونی چې ماسره ملګری وی د هغوی په باب راته څه ویلی شی ؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : زه نجونی په بند کې نه ساتم اود وژلو اراده هم نه لرم .

هرمن وویل : دا ډیری ښکلی نجونی دی یو نظر یې وګوری تاسی ته خو خپل دین اجازه درکوی چې وینځی یې کړی او بیا ورسره نکاح وکړی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : دا صحیح ده خو زه په خپل کور کې د مار بچی نه پالم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمن وویل : ددوی خو هیڅ ګناه نشته مونږ دوی ته د کوچنیوالی څخه داسی تربیت ورکړی دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : نو له همدی امله ددوی د وژلو هم حکم نشم ورکولای .

زه ستاسی په لری فکر کولو باندی افرین وایم او هغه دا چې تاسی خواږه زهر زما قوم ته ورکوی خو زه هم ستاسی په ځیر فکر کوم ، هغوی ته ووایه چې د مسلمانانو سیمو څخه د نورو عیسایانو سره ولاړی شی او که بیا په دی د سیمو کې ولیدلی شوی نو سرونه به یې له تنوڅخه پریکړی شی .

کله چې هغوي له ښار څخه وتلی نو یو قوماندان چې په یو جومات کې یې مخکې د دوه مسلمانو ښځو لوڅ او لغږ مړی لیدلی وه او خپل حواس یې د ډېر خفګان او غم څخه له لاسه ورکړی وه د دی نجونو د ساتوونکو څخه یې وپوښتل چې دا څوک دی ؟

هغوي ورته وویل: دا هغه ورانکاري نجونی دی چې هرمن وربانډی د مسلمانانو څخه ایمان اخیستلو او اوس ازادی شوی .

قوماندان چې د خپلو مسلمانو میرمنو مړی لیدلی وه یو دم احساساتی شو او توره یې راوویستله په یو خرپ یې د دری ورانکارو نجونو سرونه قلم کړل، نوری ورځخه یوی او بلی خواته شوی خو بیا یې هم دوه نوری راپیدا کړی او سرونه یې ورځخه قلم کړل، هغه خپلو مسلمانانو ورونو ته وویل : تاسې دومره بی غیرته یاستی چې هغوي زمونږ خویندی او میندی بی عزته کوی او بیا یې وژنی او تاسې یې اوس خوشی کوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی په عکره کې د غنیمت مال پخپلو مجاهدینو وویشلو او د پنځمی برخی څخه یې بندیانو او نورو غریبو مسلمانانو ته هم مالونه ورکړل .

په همدی وخت کې حسن بن عبدالله سلطان ته خبر راوړ چې ریمانډ مړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل چې زخمی شوی وو؟ هغه خواب ورکړ! زخمی نه وو خو تریپولی ته درسیدو په سبا یې مړی په خپله کوټه کې پیدا شو.

خینو تاریخونو لیکلی چې هغه خپله خان وژلی وو. خینی وایی چې د هغه سره په همدې مانښام شیخ سنان کتلی وه چې سبا د هغه مړی پیدا شو.

د حطین د جګړې څخه څو ورځې مخکې د صلیبیانو زړور او جنګیالی پادشاه بالډون هم مړ شوی وو. چې د هغه څخه وروسته ګایی دیروشلم پادشاه او واکمن وټاکل شو.

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو پوځیانو او غازیانو ته دا روزنه او تربیت ورکړی وو چې هغوي باید پخپل خان کې دینی جذبه، احساس او ولولی راپیدا کړی او تر څو چې دینی جذبه او احساس ژوندی وی اسلامی امت به بریالی او کامیاب وي هرکله چې د مسلمانانو احساس مړ شو نو ټول امت به غلام وګرځی.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو سالارانو او قوماندانانو ته ویلی وه چې تل هغوي باید د صلیبیانو زور، زیاتی او بد اخلاقی خلکو ته په ډاګه او څرګنده توګه وښیي ترڅو هغوي پوه شي چې ایا صلیبیان زمونږ دوستان دي او که دښمنان! څرنګه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر د صلیبیانو زور، زیاتی او بد اخلاقی پخپلو سترګو لیدلی وه نو ځکه یې په هغوي لکه د زمریانو پشان حملی کولی.

* * *

د هرمن په روزل شویو نجونو کې دوه ساحل ته ولاړی او هلته یوی او بلی خواته د اطرافی ښځو په جامو کې ګرځیدی چې د شپږ کښتیو د قوماندان سترګی پری ولګیدی، هغه ورځخه وپوښتل تاسې دلته څه کوی، هغوي ورته وویل: مونږ د دښتو اوسیدونکو یو او د جګړو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبب له خپلو کورونو څخه بی کوره شوی یو. عیسایان مونږ مسلمانان بولی خو مسلمانان مونږ عیسایان .

مونږ د دواړو له لاسه هلته نشو اوسیدای، قوماندان چې هغوي ته وکتل نو زړه یې پری وخوړیده او هغوي دواړه یې له ځان سره بوتلی خو د دی څخه ناخبره وه چې دا څوک دی ؟

د سلطان صلاح الدین ایوبی د بحری ځواکونو (رئیس البحرین) د دو بحرونو سری بحری او روم بحری مشر عبدالمحسن وو ، د هغه مرستیال امیر البحر حسام الدین لولواو هر شپږو لوی کښتیو به یو قوماندان درلوده چې یو هم الفارس بیدرین وٌ دده مرکزی قرار ګاه اسکندریه وه .

د بحری ځواکونو عمومی قوماندان عبدالمحسن د روم په بحیره کې د څار کولو لپاره چې د اوبو له لاری ورسره څوک مرسته ونه کړی الفارس بیدرین ټاکلی وو .

یوه ورځ د مرکزی قرار ګاه څخه ورته حکم شو چې د څه هدایاتو اخیستلو لپاره د صلاح الدین ایوبی په خدمت کې حاضر شی .

قوماندان الفارس بیدرین د سلطان صلاح الدین ایوبی په وړاندی ودریدلو هغه ورته وویل : الفارس ! زه تاسی ښه پیژنم تا دوه جګړی کړی چې په هغوی کې دی ښه میړانه ښکاره کړی ده اوس ما د بیت المقدس د نیولو اراده کړی ده نو د لوی جګړی امکان شته ځکه صلیبیانو چې کومه ماتی وخوړه او په څه ډول له میدان څخه وتښتیدل دا څه عادی پیښه نه ده د هغوی څلور واکمنان زما سره بندیان دی ، ما ته علی بن سفیان خبر راکړی چې د انکلستان بادشاه رچرډ او د جرمنی بادشاه فریډرک د فلسطین په خاوری باندی د صلیب دواکمنی ساتل غواړی او ددی لپاره تیاری کوی نو د هغه وړاندی د شمال څخه تر جنوب پوری ټول ساحلی غاړی نیول ضروری دی په دی ساحل باندی بیروت ، صور (ټایر) او عسقلان لوی لوی ښارونه پراته دی نو ستاسی کښتی به د ساحل په غاړه هر وخت موجودی وی زه چې کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خای ته خم تاسی خیروم که څه ته مو اړتیا وی نو له دی پرانو څخه یې پوره کولی شی.

الفارس بیدرین وویل : سلطان محترم ! زمونږ سره هرڅه شته یوازی دا دعا راته وکړه چې د اسلام په سپیڅلی دین باندی ثابت قدم پاتی شم اود شهادت مرګ مو په نصیب شی.

په ۲۰ جولای ۱۱۸۷ عیسوی کال سلطان صلاح الدین ایوبی د عکا څخه د ساحل له لارې مخ په وړاندی روان شو. لاره ورته مخکې مجاهدینو پاکه کړی وه. او کلاګانی یې هم نیولی وی . هغوي بیروت ته ورسیدل او هغه یې محاصره کړ. هلته هم سلطان صلاح الدین ایوبی لوی قربانی ورکړه او بیروت یې ونیوه.

په ۲۹ جولای بیروت سلطان صلاح الدین ایوبی فتح او هغه یې پخپل حکومت کې شامل کړ د هغې څخه وروسته د صور یا تایر په لوري ولاړ خو جاسوسانو ورته راپور ورکړ چې هلته حالات مناسب ندی.

یوه ورځ الفارس بیدرین د خپلی کښتی سره د بحر ساحل ته ولاړ او د خمکنی خواکونه د یو قوماندان دلیدلو لپاره د کښتی څخه ښکته شو او د هغه پرانو ته ورغی ، نجونی د کښتی په غاړه کتارو باندی لاسونه اینبی ولاړی وی ، د ساحل ننداره یې کوله چې دوه کوچنی کښتی راغلی ، هغوی تازه موسمی میوی او نور شیان خرڅول، پدی پلورونکو کې یو د پاخه عمر خاوند چې شلیدلی جامی یې په تن وی وویل : ای شهزادګې څه واخلی ؟

څرنګه چې دوی هم د استخباراتو غړی وو یو تر بله یې سره وپیژندل نو یو پوځی ته یې وویل : دا سړی د خپلی ټوکری سره راپورته کړی چې څه ورځنی واخلو.

هغه ورته وویل : زه په دی حیران یم چې تاسی په کښتی کې وینم ؟

یوی نجلی وویل : کله چې هرمن او مونږ د تیښتی په حال کې ونیول شو نو ډیر سره او سپین راسره وو ، قوماندان ته مو د خپلی ازادی په بدل کې وړاندی کړل خو هغه یو مخلص مسلمان وو هغه قبول نه کړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ یې د سره او سپینو سره د سلطان صلاح الدین ایوبی مخ ته بوتلو نو هغه وویل پرته له ځنډه دې دوي د مسلمانانو د سیمې څخه وځی او د بیا لیدلو په صورت کې به ووژل شي ؛ مونږ کوښښ کولو چې خپل کوم پوځی پراوته ځانونه ورسوو چې د ساحل په غاړه الفارس بیدرین د زړه سوی له مخې سپری کړو خو اوس د هغه زړه زمونږ په لاس کې دی .

که مناسبه موقع په لاس راغله نو د تښتی کوښښ به کوو او که تاسی مو لارښونه وکړی نو دلته به څه وکړو ؟

د صلیبیانو پوځی جاسوس اینډریو ورته وویل : ساحل باندی د راکښته کیدلو کوښښ ونه کړی تر بیروت پورې ټولې سیمې د مسلمانانو په لاسونو کې دی یوازې صور(تایر) پاتې دی چې هلته تاسی پناه اخیستلی شی خو هلته اوس رسیدل ممکن نه دی .

انجلی وویل : تاسی اوس څه اراده لری ؟

اینډریو وویل : په صلیب باندی د قسم کولو وروسته زه دا کوښښ کوم چې دا شپږ واړه کښتۍ له مینځه یوسم .

نجلی وویل : زمونږ کښتۍ چیرته ولاړې دی .

اینډریو وویل : د صور(تاتر) تر څنګ ولاړ دی که ذوی هغه لوری ته مخه کړه نو زه به د سیوری په څیر ورپسی ووم او هغوی به خبرو وم تاسې همدلته اوسیږی ځکه تاسې زما سره پوره کومک کولای شي .

بیا نجونو د ټوکری څخه څه واخیستل او روپی یې ورکړی .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ د بیت المقدس لپاره خوندی ساتلو ترڅو لومړی هغه فتح کړي.

په ۲ سپتمبر ۱۱۸۷ میلادی کال سلطان صلاح الدین ایوبی د عسقلان مشهور ساحلی ښار محاصره کړ، په لومړی ورځ منجنیقونه او مچانونه ښه وچلیدل او پهدروازو د ډبرو بمبار وشو، په دویمه ورځ د عسقلان خلک وویریدل او ښار یې تسلیم کړ.

پدی ښار باندی صلیبیانو په ۱۹ ستمبر ۱۱۵۳ میلادی کال ولکه کړی وه چې څلور دیرش کاله وروسته بیرته ازاد شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عسقلان څخه بیت المقدس څلویښت میله لری وۀ، د سلطان صلاح الدین ایوبی څه ملګری مخکې لا د بیت المقدس شا او خواته رسیدلی او ځینی پوستی یې تباه کړی وی نو صلیبیان ټول بیت المقدس ته ور ټولیدل.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو ټولو پوځونو ته حکم وکړ چې عسقلان ته راټول شي ترڅو د هغه ځای څخه په بیت المقدس باندی برید وکړی.

د سلطان صلاح الدین ایوبی د فتوحاتو خبر بغداد، قاهری، دمشق، حلب او موصل ته هم رسیدلی وه چې د هغه ځای څخه ډېر علماء، مشایخ، مجاهدین او دعا کوونکی را روان شول.

د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ د ډېرو فتوحاتو په برکت داسې زړور شوی وه چې د هیڅ شي پروا یې نلرله، هغوي د ډېر وخت څخه په جګړو اخته وه خو د ستړتیا هیڅ احساس ورسره نه وو.

عسقلان ته د تللو نه څلور پنځه ورځی مخکې هغه ته د حلب څخه یو ډېره مهمه میلمنه راغله چې هغه د سلطان نور الدین زنګی کنډه رضیع وه، د هغې سره دوه سوه روزل شوی مسلمانی مجاهدی نجونی وی چې هم یې د زخمیانو خدمت کولای شو او هم یې د جګړی په ډګر کې د غازیانو سره مرسته کولای شوه ځکه هغوي پوره په جنګی پوهه سمبال وی.

د رضیع سره د هغې لور شمس النساء هم وه چې اوس د زیات عمر خاونده وه او سلطان صلاح الدین ایوبی هغه ونه پیژندله هغه ور وړاندی شوه او د سلطان لاسونه یې ښکل کړل.

رضیع وویل: تاسی دا ونه پیژندله! زما لور شمس النساء ده تاسی په کوچنیوالی کې لیدلی وه.

ددی خبری سره هغه په غیږ کې ونیوله او او ښکی یې د ستړګو څخه روانی شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضیع سلطان صلاح الدین ایوبی ته هغه ممبر راوړی وه چې سلطان نور الدین زنګی د بیت المقدس لپاره جوړ کړی و خو د هغه سره ژوند وفا ونکړه .

رضیع سلطان ته وویل : دا ممبر می پدی خاطر درته راوړ چې زما د خاوند د زړه ارمان ستا په لاس پوره کیږي او دا ارمان د هر مسلمان په زړه کې شته چې بیت المقدس ازاد شی .

سلطان صلاح الدین ایوبی او هلته ولاړ ټول پدی خبره په ژړا شول ځکه چې هغه هم پدی ارمان وو چې بیت المقدس ازاد شي او دا ښکلی ممبر هلته کیښودل شي ، هغه وویل: الله تعالی دی وکړی چې ستاسې ارمان زما پلاس پوره شی .

د نورو هیوادونو او ښارونو ځخه چې کوم علماء کرام او مشایخ راغلی وو هغوي غازیانو ته د بیت المقدس د اهمیت په هکله وعظونه کول او د صلیبیانو زور ، زیاتی او بد اخلاقی یې ورته بیانولی، هغوي غازیانو ته وویل: بیت المقدس د رسول الله صلی الله علیه وسلم د معراج د سفر لومړنی ځای دی، دلته د مسلمانانو مسجد دی، مونږ ته ټول انبیاء کرام محبوب او ګران دي او مونږ د ټولو قدر دومره ساتو لکه چې د خپل پیغمبر ساتو، نو مونږ تر ټولو زیات د دی ښار حقدار یو ځکه چې د هغه اصلی عزت او درناوی یوازي مسلمانان ساتلی شي ، نور خلک پکی خامخا د یو لوري بی عزتی او بی آدبی کوي که یهودیان یې ونیسی نو د عیسایانو او د مسلمانانو د مقدسو ځایونو بی آدبی کوي، که عیسایان یې ونیسی نو د یهودیانو او د مسلمانانو د مقدسو ځایونو بی آدبی کوي، خو مسلمانان ټول مقدس ځایونه مقدس ګڼی او د هغې احترام او درناوی د زړه له کومی او د ایمان د غوښتنی په اساس کوي ځکه د دی مقدساتو آدب، درناوی او عزت کول د ایمان او تقوی برخه ده او بی آدبی کول یې کفر دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عسقلان کې سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځونه برابرول او د خپلو جاسوسانو راپورنه یې اوریدل او د هغې په رڼا کې یې د بیت المقدس د ازادی د جګړې پلان او نقشه جوړوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوبی د مسجد اقصی په درشل کې

دوه نجونی چې د الفارس بیدرین په کښتی کې وی دواړه ډېری خوشحاله او مسکی کیدونکی وی، د سمندر په یوازي توب کې هغوي دواړو الفارس ته نوی ژوند او خوښي وربښلی وه. خو دواړه لوری یو بل ته راز او معما ګرځیدلی وه څکه الفارس بیدرین هغوي د اطرافی او دښتی نجونو په نامه راوستی وی چې کورونه یې وران شوی او دوی بی آسری پاتی دی خو اوس هغوي داسې نجونی وختلی چې د شتمنو کورنیو او ښاری خلکو لونې ښکاریدی خو هغوي پدی اقرار نه کولو یو خل الفارس بیدرین ورځه وپوښتل: تاسې ویلی چې مونږ کوچیان یو او په دښتو کې اوسیدلو خو زه ګورم ستاسې خوی او عادت د شتمنو او مالدارو کورنیو په شان دی ! انجونو ورته وویل : مونږ په شتمنو کورونو کې نوکری او خدمت کړیدی څکه مو له هغوي څخه دا هر څه زده کړی .

نجونو ته هم الفارس بیدرون یو راز غوندی وو څکه هغوي چې هرځومره چلونه پری وکړل یوه د راز خبره یې هم ورنه څخه وانه وریدله او کله به چې هغوي ورځخه یو څه وپوښتل د پلمی څخه پرته به یې هغوي ته ویل : تاسې زما په هکله هره پوښتنه کولای شی خو پدی هکله تاسې ته هیڅ اړتیا نشته او نه زه چاته څه ویلای شم .

بله دا چې الفارس بیدرون هغې دواړو ته هیڅ په بد نظر نه کتل چې دا هم د هغوي لپاره یو مشکل وو، هغوي خو صلیبیانو همداسې روزلی وی چې باید په مسلمانانو کې بد اخلاقی پیدا کړی خو دوی ونشول کړای هغه ګناه ته راکش کړی .

الفارس بیدرون ورته په ډاګه وویل : ما ستاسې سره وعده کړی چې زه تاسې دواړه مصر ته بیا یم او بیا هلته انشاء الله واده درسره کوم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې څخه مخکې زه ستاسې سره هیڅ ډول جنسي اړیکی نشم نیولای. که دا خبره ستاسې خوښه وي نه ده کنه هر چیری چې تلل غواړې هلته مو رسوم.

نجونو نه غوښتل هغه خفه کړی نو سمدستی یې د مینې او محبت خبری پیل کړی او دا یې وویل چې ستا څخه مونږ په هیڅ توګه نشو جلا کیدای.

د شپږ نورو کښتیو مرستیالانو ته هم دا معلومه شوی وه چې الفارس بیدرون دوه نجونې د دښتی څخه راوستی او پناه یې ورکړیده خو هغوي دې ته پیژانده چې څه ډول انسان دی نو هیڅوا هم پری شک ونه کړ ځکه چې هغه هیڅ بد کاره سړی نه وو، بله دا چې هغه دومره وظیفه پیژندونکی سړی وو چې یوه دقیقه یې هم له خپل مسئولیت څخه بې پروایی او غفلت نکولو او نه یې بل چاته دا وخت ورکاوه.

هغه ته دا مسئولیت سپارل شوی وو چې په صور کې صلیبی بحری ځواک ته مرسته او کومک رانشی د هغه کښتۍ د صور په شا او خوا کې ګرځیدی او څارنه یې کوله. د صلیبیانو ټوله بحری قوه په صور کې ولاړه وه او دی ته سترګې په لاره وه چې څه وخت موقع برابره شي او په مصری بحری ځواک باندی برید وکړی. دواړو لورو خپل جاسوسان د کب نیوونکو او یا نورو سودا خرڅوونکو په شکل کې یو ټبل ته استول. یو صلیبی جاسوس د یو غریب سودا خرڅوونکی په شکل د الفارس کښتۍ ته راغلی او د دوه نجونو سره یې لیدلی هم وه او هغوي ته یې تاکید کړی وو چې د قوماندان څخه مهم راز واخلی.

* * *

د حطین تر فتحی وروسته د شا او خوا سیمو څخه تښتیدلی پوځیان او عام عیسایان بیت المقدس ته تلل او هلته ځای پر ځای کیدل. هغوي پر مسلمانانو زور او زیاتی پیل کړ، هلته نژدی څو زره مسلمانان بندیان وه چې تر سخت فشار او تیری لاندی وه، صلیبیانو د مجاهدینو او غازیانو انتقام د مظلومو بندیانو څخه اخیستلو، کله به

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هغوي چیرې ماتې یا ټکول وخوړل نو په بندیانو به یې ظلم او زیاتی کاوه ، د خینو بندیانو څخه یې د ځارویو پشان د بار وړلو کار اخیسته، نجونې به یې د بد اخلاقی لپاره استعمالولی ، هر ډول تیری یې پرې کاوه او دا کار یې ثواب بللو، ان تر دی چې یوه ورځ یو صلیبی آفسر یو مسلمان حلال کړ او بیا یې د هغه غوښه وخوړله نورو ته یې وویل چې غوښه یې ډېر خوندوره ده. هغوی هم ورسره د خوراک په خوړلو پیل وکړ د دی څخه وروسته هغوي هر وخت دا کار کاوه چې یوه دوه مسلمانان به یې رانیول او هغه به یې قصابی کول او غوښه به یې خوړله .

په لومړنی صلیبی جنګ کې دوی په منسیا او اګزرو ګورو کې ډېر ماشومان کباب کړل او ویی خوړل. یو ځل بیا صلیبیانو خپل پخوانی تاریخ را ژوندی کړ او د مسلمانانو په خوړولو یې پیل وکړ.

د مسلمانانو مقدس ځایونه او جوماتونه یې د بدکاری لپاره استعمالول. هلته یې حیوانات او آسونه تړل، د جوماتونو څخه یې ټول قیمتی او ارزښناک شیان لوټ کړل .

اوس سلطان صلاح الدین ایوبی د مدیترانی په غاړه د عسقلان په ساحلی ښار کې د هغه زمری پشان پروت وو چې پخپل ښکار باندی حمله کوونکی وي. د احساساتو او ولولو په لحاظ هغه بالکل حملی او برید ته تیار وو خو هغه ټول جنګی حقایق او ځمکنی واقعیتونه په نظر کې نیول او هیڅ وخت یې جذباتی او احساساتی حملی نه کولی، هغه ته څرګنده وه چې د بیت المقدس په شا او خوا باندی فصیلونه او دیوالونه راتاوډ دی، د دی څخه برسیره د هغې په لارو کې هم پوستی او امنیتی خواکونه وجود لري چې بیت المقدس ته څوک ناڅاپی داخل نشي .

مجاهدینو زیاتی امنیتی پوستی ختمی کړی وی خو یو څه لا پاتی هم وی. صلیبیانو ته په بیت المقدس کې د سلطان صلاح الدین ایوبی ټول حالات خپلو جاسوسانو راوړل خو د هغوي مورال دومره کمزوری شوی وو چې د حملی او برید زړه یې نشو کولای ځکه سلطان صلاح الدین ایوبی د حطین د جګړی څخه وروسته د هغوي ډېر مهم ښارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه عکا، حیفا ، بیروت او عسقلان نیولی وه او کوچنی پوستی او کوچنی کلا ګانی خو بی حسابه له منځه تللی وی .

سلطانی کماندویانو په صلیبی ګزمو او پوستو باندی حملی کولی څه به چې مړه شول نور به یې ژوندی نیول، وسلی، سامانونه او خوراکی شیان دومره زیات نیول شوی وه چې د کلونو کلونو جګړو لپاره بس وه، هر څه بی حسابه مسلمانانو ته پلاس ورغلل .

د بیت المقدس پادشاه ګایی د حطین په جګړه کې ژوندی نیول شوی وو او اوس په دمشق کې بندی وو نو د بیت المقدس بنار مشر نه درلوده او ټول کار د پوځی او عسکری جنرالانو پلاس کې وه ، هغوي خپله دفاع ډېره قوی کړی وه، هلته نژدی شپیته زره پوځ موجود وو خکه چې څه یې خپل او نور ورته د شا او خوا سیمو څخه راغلی وه، هر ځای به چې جګړه وشوه نو تښیدونکو به خان بیت المقدس ته رسولو. کوم کسان چې راتښتیدل هغوي به داسی کیسی کولی چې د نورو زړونه یې هم کمزوری کول .

یوه پوسته چې د بیت المقدس د دفاع لپاره اچول شوی وه او دپوځیانو شمیر یې نژدی سلو کسانو ته رسیدلو، یوه شپه یو دم څو پرله پسی چاودنی وشوی او بیا خیمو آور واخیست، پوځیان یوی او بلی خواته وتښتیدل، څرنګه چې هلته رڼا او روښنائی شوه نو د شا او خوا څخه پری د غشو باران پیل شو او د دی سره پری اواز وشو چې خپلی وسلی تسلیم کړی نو ژوندی به پاتی شی ستاسې پوسته محاصره ده او مقاومت پرته له مرګ څخه بل څه ګټه نه لري .

صلیبی پوځیان سمدستی سلامی شول او خپلی وسلی یې غازیانو ته وسپارلی ، هغوي نیول شوی پوځیان، وسلی او آسونه شاته واستول او خپله مخکې ولاړل، د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویان به په څنګلو، دښتو، غونډیو، لوړو او ژورو کې پټ پراته وه او چې کله به صلیبی دارې ماران پری برابر شول نو هغه به یې له منځه وړل. مسلمانانو چې د صلیبیانو زور زیاتی پخپلو سترګو ولیدلو نو هر یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجسم دهشت او د الله تعالی قهر وګرځیده بیا یې د بیت المقدس زیاتی لاری وترلی او هیڅوک د هغوي د اجازی څخه پرته یوی او بلی خواته نشو تلایی .

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبی په عسقلان کې د خپلو سالارانو، نائب سالارانو او سلا کارانو اخرینی غونډه جوړه کړ ترڅو د بیت المقدس د فتحی په هکله سره خبری اتری او سلا مشوره وکړي ، هغوي دی غونډی ته الفارس بیدرون هم راوغوښت ځکه چې هغه د بحری خواک د مهمی برخی مسئول وو. هغه ته استازی واستول شو چې زر تر زره خان ښار ته را ورسوی چې سلطان صلاح الدین ایوبی ستاسې سره ضروري مشوره او خبری لری .

کله چې دواړه نجونی د هغه د تللو څخه خبری شوی نو وی پوښتل: تاسې سلطان صلاح الدین ایوبی غوښتی یاستی د څه لپاره خی؟ الفارس بیدرون ورته وویل: تاسې ته ما څو خلی ویلی وه چې زما د حکومتی کارونو په هکله به زما څخه پوښتنه نکوی.

هغوي وخندل او خبره یې په ټوکه واخیستله نو بیا یې وپوښتل بیرته کله راځی ؟

الفارس بیدرون ورته وویل : کیدای شي دوه شپی وروسته راشم.

دا دوه نجونی یوه روزی نومیده او بله فلوری خو دوی خپل نومونه الفارس بیدرون ته بدل ښودلی وه ځکه چې د اطرافی نجونو نومونه بل شانته وه .

روزی فلوری ته وویل : د الفارس بیدرون څخه نور څه نه کیږي، ښه خبره دا ده چې د دی ځای څخه ولاړ شو. کله چې اینډریو راغی نو هغه ته به ووایو چې مونږ لدی ځای څخه وباسی، دلته هیڅ کار نه کیږي، هغه هیڅ خبره هم نه کوي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فلوري وويل: دومره زر بيا تنګه شوی، اينډريو مونږ ته ويلی وه چې ستاسې دلته اوسيدل ضروري دي، بله دا چې مونږ تلل لدی ځای څخه څه اسان کارندی، کيدای شي دری واړه ونيول شو.

روزی وويل: نو بيا څه کول پکار دي.

فلوری وويل: ولی ما او تا ته اينډريو نه وه ويلی چې که د الفارس بيدرون څخه کار نه کيږي نور آفسران خو هم شته د هغوي سره اړيکی ونيسی، پخپلو کې يې سره واچوی او دښمنی پکې پيدا کړی يو پر بل يې بد ګمانه کړی.

بيا فلوری او روزی سره سلا مشوره وکړه چې د الفارس بيدرون نائب روف کردی دی د هغه سره اړيکی نيول پکار دي، هغه هم ځوان دی، دواړو فيصله وکړه چې فلوری به دا کار پر مخ بيا يې.

روزی د روف کردی په خوا کې تيره شوه نو هغه ورته وخندل او بيا يې خبری سره پيل کړی روزی ورته ووېل: زه چې کله ستا سره وډريږم نو فلوری ډېره خفه کيږي، هغه راته وايی چې زما په ملګری قيصه مه کوه، کله چې مصر ته ورسيدلو نو زه د هغه سره ځم دلته د خپل مينی څرګندونه نشم کولای ځکه زه در څخه همداسی تيره شوم کنه هسی تيريدل خو بی آدبی ده، روزی د فلوری په هکله روف کردی ته دا سې خبری وکړی چې محبت يې ورسره پيدا شو، هغه فکر کاوه چې ټجلی ورسره مينه کوي.

روف کردی هم د الفارس بيدرون پشان هغوي مظلومی او د دښتی نجونی ګڼلی او د هغوي سره مرسته ورته د ثواب کار ښکاريده. خو پدی هغه کله پوهيده چې هغوي روزل شوی ورانکاری، صليبی لړمان او ماران دي چې خپل او پردی دواړه چيچي.

د روزی د تللو څخه وروسته فلوری هغه لوری ته را روانه شوه نو روف کردی ورته وخندل او بيا يې خبری ورسره پيل کړی، فلوری خان داسې ونيوه کله چې ډېره با حيا او پاکه پيغله وي او هيڅ وخت يې نارينه په سترګو هم نه وي ليدلی، هغی مخ يو لوری ته وړاوه او بيا يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ناز او نزاکت سره خبری پیل کړی، هغې غوښتل خان داسې واچوی چې گوندی زه هیڅ خبره نه یم، روزی او دی خو سره له مخکې خبره پخه کړی وه چې روڼ کردی به د الفارس بیدرون پر ځای د راز اخیستلو لپاره استعمالوی .

فلوری هغه ته خپل محبت داسې ښکاره کړ چې هغه پرته لده څخه ژوند نشی کولای، بله خبره یې دا وکړه چې الفارس بیدرون زما نه خوښیږي خو هغه زه د دی څخه منع کړی یم چې د روف کرد سره وگورم، زه چې تاته نه راتلم علت یې دا وه چې ما ته الفارس بیدرون ویلی وه چې روڼ کرد ته به نژدی کیږي هم نه، هغه زما ډېر بد راځی او زما ورسره نه لگیږي .

فلوری د روڼ کردی په زړه کې د خپلی مینی او محبت جذبه را پیدا کړه او د الفارس بیدرون سره یې دښمنی هم را بیداره کړه .

روف کردی به خان سره وویل چې الفارس بیدرون په ما څه نه پیرزو کیږی .

د ځوانانو دا یوه لویه کمزوری وی چې کله پداسی مسایلو کې راگیر شي نو بیا دښمنی هم کوی، ځینی نجونی همدا عادت لري چې دوه طرفه لوبه چلوی ، دواړو ته دوکه ورکوي او دواړه یو د بل دښمنان گرځوی، تاسې به په مخکنی داستانونو کې لوستی وی چې یوی نجلی دوه ورونه سره جنگولی او یو یې د بل وژلو ته تیار کړی وه ، فلوری هم د هماغه شیطانی صفت څخه کار واخیست او د روف کرد په زړه کې یې خپل محبت او د الفارس بیدرون دښمنی پیدا کړه .

* **

کله چې سالاران، نائب سالاران، سلا کاران او نور پوځی افسران عسقلان ته ورسیدل نو سلطان صلاح الدین ایوبی هغوي ټولو ته نقشه کیښودله او ټول یې پری پوه کړل چې زمونږ د پرمختگ دا لاره ده ، په هغه خایونه کې چې دښمن وه هغه یې نښانی کړی وه، سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : که دا پوستی زمونږ څه نشی کولای خو مونږ باید

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ټول قوت او خواک بیت المقدس ته وساتو. کله چې هغه وتیول ښو دا پوستی بیا خپله ختمیږي. مونږ به د دی پوستو څخه لاره بل لوري ته کړو، خکه هغوي زمونږ پسی راتلای نشی نور دی ناست وي.

یو سالار وویل: که هغه پوستی وی نو بیا خو هغوي بیت المقدس ته خبر ورکوی او مونږ هلته په ناخبری کې حمله نشو کولای؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: اوس ناخاپی او ناخبری هیڅ معنا نلری، هغوي ټول پدی پوهیږي چې اوس زمونږ هدف او مقصد بیت المقدس دی او هلته روان یو.

هغوي خپله دفاع پوره نیولی ده، هغوي د خپل پوځ څخه برسیره د نورو خایونو پوځونه هم له خان سره ساتلی دی، د دی څخه پرته هغوي اروپا (جرمنی، برطانیه او فرانسی) ته هم خواب استولی چې مرسته او کومک ورته راولیږی.

داسې معلومه شویده چې نائټان به د کلا څخه د باندی راوخی اوه حملی به کوي او دا لړۍ به تر ډیره پوری روانه وي، اوس په بیت المقدس کې تمرینونه او مشقونه روان دی او هغوي بالکل دی ته تیار دی چې ستاسې سره مقابله او جګړه وکړی، هغوي پدی دومره وخت کې ښه پوره تیاری نیولی چې تر ډیر وخته پوری محاصره زغملی شي. هلته د ټول پوځ شمیر شپیته زرو ته رسیږي بله دا چې هلته مسلمانان ټول بندیان دي زمونږ سره څوک مرسته او کومک هم نشی کولای حال دا چې د صلیبی پوځ سره خپل خلک کومک او مرسته کوي، هغوي یو ډول نوی لیندی راوړی چې غشی تر لری خای پوری ویشتلی شي او د صلیب پشان شکل لري.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: دا اخری غونډه ده د چا سره چې هر ډول پوښتنه، اعتراض یا وړاندیز وي هغه دی همدا اوس ووایی بیا معلوم ندی چې مونږ او تاسې سره ژوندی ګورو او کنه!

زما دوستانو! مونږ او تاسې ته اوس وخت او شرایط داسې برابر شویدی چې باید د هغې څخه پوره ګټه واخلو، بیا داسې شرایط نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

برابریږي، او که مونږ د دی شرایطو څخه کار وانخست نو بیا به هیڅکله هم بیت المقدس ازاد نشی.

الله تعالی زمونږ لپاره د بیت المقدس دروازه خلاصه کړی نو سمدستی ورڅخه ننوخی.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: ما د حطین د جګړی څخه مخکې تاسې ته ویلی وه چې صلیبیان نه یوازې دا چې زمونږ سره په وسلو جګړه کوي بلکې هغوي دهری لاری چاری برابری کړی چې زمونږ پوځ، افسران او چارواکی پری بی لاری کولای او فلجولای شي، هغوي د شرابو او بنایسته نجونو څخه کار اخلی او پدی توګه په مونږ کې ایمان پلورونکی او وطن پلورونکی پیدا کوی.

تاسې ولیدل چې مونږ څومره وخت د ایمان پلورونکو سره په شخړو کې تیر کړ او څومره زیانونه مو ولیدل، څومره چارواکی زمونږ پخپل لاس ووژل شول حال دا چې دا ټول د هغوي دوکی او چلونه وه.

اوس یو خل بیا وایم چې د دی دوکی او حل څخه ځان خبر کړی او پدی پوه شی چې هغوي په څه چلونو خلک بی لاری کوي. هغوي نجونی په مختلفو شکلونو او ډولو خلکو ته وراستوی او بیا د هماغوی په واسطه زمونږ ټول پلانونه رسوا کوی.

ګرانو دوستانو! د امیر المؤمنین عمرفاروق رضی الله عنه د خلافت په وخت کې عمرو بن العاص د خپل ملګرو په قربانی بیت القدس ازاد کړ، خلیفه د بی شمیره صحابه کرامو سره بیت المقدس ته ننوت چې په هغوی کې حضرت بلال رضی الله عنه هم وو ټولو د اقصی په جومات کې لمونځ وکړ ددی لمانځه لپاره امیر المؤمنین حضرت عمر فاروق رضی الله عنه بلال رضی الله عنه ته وویل: د سیمی هر څه ستا د اذان اوریدلو پسی تړی دی نو دا سعادت به ستا په برخه کیږی پورته شه او په خپل خوږ او لوړ اواز د ازادی اعلان وکړه هغه د رسول اکرم ﷺ د رحلت وروسته بیا چپ شوی وو کله چې دا کلمات الله اکبر-الله اکبر- الله اکبر -الله اکبر، اشهد ان لا اله لا الله - اشهد ان لا اله لا الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

، اشهد ان محمد درسول الله - اشهد ان محمد رسول الله ، حی الصلوه حی الصلوه ، حی الفلاح - حی الفلاح ، الله اکبر-الله اکبر ، لا اله لا الله - وویل نو د ټولو د سترګو څخه اوښکی روانی شوی .

اوس مسلمانان پداسی حالت کې شپی ورځی تیروی چې د بیانولو وړ ندی په هغوي داسي زور، زیاتی او ظلمونه کیږي چې انسانیت ورڅخه شرمیږي د صلیبیانو خوی او عادت همداسی دی چې چیری بر لاسي شي بیا د هیڅا د عزت، ناموس او حیثیت پروا نه ساتی او په هر ډول بد اخلاقی لاس پوری کوي، بد اخلاقی او بی حیایی د هغوي د فطرت برخه ده، هر ځای ته چې د هغوي پښی رسیږي هلته ورسره بی حیایی، فحاشی او بد اخلاقی پیدا کیږي، هغوي په همدی شیانو سره خلګ د غیرت او خپل تاریخ څخه بی خبره ساتی او خواږه زهر ورکوي ترڅو چې خپل ایمان او خپل وطن د هغوي په قدمونو کې کیږدي.

د مسجد اقصی لپاره زمونږ ورور سلطان نور الدین زنګی شل ګاله مخکې ښکلی ممبر جوړ کړی د هغه میرمن رضیع او دوسوو نجونو مونږ ته حواله کړ مونږ باید هغه په خپل ځای باندی کیږدو دا یو امانت دی چې مونږ ته راسپارل شویدی .

* * *

کله چې غونډه پای ته ورسیده نو سلطان صلاح الدین ایوبی الفارس بیدرون راووغوښت او ورڅخه یې وپوښتل چې د سمندر څه حال دی؟ الفارس بیدرون ځواب ورکړ: هلته حالات هم زمونږ په ګټه دي. ټول ازاد سمندر زمونږ په ولکه کې دی، د هغوي کښتی ټولی په صور کې راجمع شویدی او هیڅ ډول فعالیت نلري خو تیاري او چمتو ولاړی دی، هغوي یو ډول نلونه پیدا کړی چې تر لری اندازی پوری آور غورځوي او د دښمن کښتی سوځولی شي .

سلطان صلاح الدین ایوبی ورته وویل: ویره او ډارمه کوی، ستاسي سره هم آور غورځونکی غشی شته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

الفارس بیدرون ورته وویل: په مونږ کې هیڅوک هم د ویرې احساس نلري. زمونږ کسان د دښمن کشتیو ته ورځې په هغې کې سپرې کوي او په اوبو کې یې ډبوي. ځینې په غشو ولې او ځینې ورځخه ژوندی راولي. مونږ د خپل مرکز اسکندریه سره اړیکې لرو او تل زمونږ کښتۍ په اوبو کې یوې او بلې خواته ځارنه کوي.

سلطان صلاح الدین ایوبی ورته لارښونه وکړه چې خپلې کښتۍ لرې لرې ساتې داسې نه چې د دښمن په محاصره کې راشي.د ورځې له مخې هیڅ یو مجاهد ته اجازه مه ورکوی چې غلچکی یرغل لپاره اوبو ته له کښتۍ کښته شی او هم باید خپل ځان تل هوښیار وساتي. بله دا چې کیدای شي د دښمن جاسوسان تاسې ته د کب نیوونکو یا نورو خلکو په شکل راشي او ستاسې څخه احوال او معلومات تر لاسه کړي.

کله چې الفارس بیدرون د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه رخصت شو نو د شپې اخرۍ وخت وو هغه د لمانځه لپاره ځنډ شو. هغه نژدې یو اواز واوریده.

الفارس بیدرون چې وکتل ګوري چې حسن بن عبد الله دی هغه وویل: الفارس! مبارک دی شه په یو خل دی دوه وادونه کړیدی او بیا دی دواړه پداسې جنګی حالت کې له خپل ځان سره راوستی، لکه چې هغوي هم له ځان سره مړي کوی.

الفارس بیدرون وویل: نه ! هغوي سره ما نکاح نده کړی، هغه بی آسرې او غریبې نجونې دی، کورونه یې تباه شوی او ما ورته پناه ورکړیده.

حسن بن عبد الله وویل: دا عجیبه خبره ده چې ټول کورونه تباه شوی او صلیبیانو دا دوه پیغلې نجونې همداسې ژوندی پرینښی او بیا تاته پلاس درغلی دي؟ تاسې کیدای شي د وچې د خلکو د عادتونو څخه ناخبره شوی یاستی؟

الفارس بیدرون وخندل او بیا یې وویل : حسن وروره! تاسې پدی جاسوسی کولو کې اوس دی درجې ته ورسیدی چې مرغې هم درته جاسوسه ښکاری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن بن عبد الله وویل: داسې نده خو پدی زما شک دی چې څرنګه نور ټول تباه کیدل او دوی بیا ژوندی پاتی کیدلی او تر ساحل پوری در رسیدلی، تاسې هغوي ته توجه وکړی. داسې نه چې راز درځخه واخلی او یا مو کښتی له منځه یوسي کیدای شي هغوي هماغه د صلیبی نجونو له ډلی څخه وي چې هرمن سره نیول شوی وی، هغوي هم په اطرافی جامو کې وي. ښه خبره دا ده چې هغوي د صور ساحل ته ورسوی او هلته یې خوشی کړی.

الفارس بیدرون وویل: که هغوي مسلمانی نجونی وی او بیا یې زه صورته یو سم او هلته یې صلیبیانو ته خوشی کړم نو دا به څومره ظلم او زیاتی وي.

حسن ورته وویل: بیا داسې وکړه چې زه به څوک درولیږم، هغه به د دوی معلومات وکړی که خطری وی نو خپل مرکز ته یې راولی او که خطری نه وي بیا دی درسره وي.

حسن خپل یو خاص سړی د الفارس بیدرون څخه مخکې کښتی ته واستولو او روٴف کردي ته یې ولیکل چې دا زما خاص سړی دی او ده ته وظیفه وسپاره چې د نجونو څارنه وکړي، الفارس بیدرون درځخه په هیڅ صورت خبر نه شی.

روٴف کردي چې نوی نوی د فلوری سره اشنا شوی وه، هغه پدی خبره خفه شو خو د حسن بن عبدالله خبره یې کله رد کولای شوه، نوی سړي ته یې ځای ورکړ خو فلوری ته یې وویل چې دا سړی ستاسې پسی راغلی دی احتیاط کوی. د استخبارتو غړي د نجونو څارنه پیل کړه، هغه ته دا ثابته شوه چې دا نجونی اطرافی ندی بلکې صلیبیانی دی او د ورانکاری لپاره یې دلته ځان پټ کړیدی، بله دا چې هغه اینډریو هم څو ځلی ولیده چې دوی ته د سودا په نامه راتللو او بیا به یې پټی خبری سره کولی.

هغه روٴف کردي ته وویل: دا دوه نجونی صلیبی ورانکاری دی او باید د تحقیقاتو لپاره مرکز ته ورسول شي، روف کردي چې د فلوری د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینی او محبت په جال کې راګیر شوی وو دا خبره یې پته نشوه کړای، هغه روزی او فلوری خبری کړی چې دا ستاسې وړل غواړي.

څرنګه چې نجونی روزل شوی وی نو هغوي د شپی په څه پلمه هغه څارونکی له خان سره د کښتی څنډی ته بوتلو او هلته یې په خبرو خبرو کې رسی په غاړه کې ورته واچوله او بیا یې سمندر ته ورټیله کړ.

روځ کردي په خبره خبر وو خو الفارس بیدرون د ده د راتګ او تګ څخه هیڅ خبر هم نشو، خکه هغه پخپلو کارونو کې دومره مصروف وو چې هیڅ وخت یې هم نشو پیدا کولای.

* * *

مخکې مو وویل چې په بیت المقدس کې صلیبی جنرالان د سلطان صلاح الدین ایوبی د راتللو په هیله پراته وه او هغوي عسکری تمرینونه هم سرته رسول، کله چې هغوي پوه شول چې اوس د سلطان صلاح الدین ایوبی د حملی او برید وخت رانژدی شوی نو خپل عمومی کانفرانس یې جوړ کړ چې په هغې کې ټول لوړ پوړی عسکری چارواکی شریک شول.

ستر جنرال او د پوځونو سر لښکر وویل: مونږ د سلطان صلاح الدین ایوبی لاره نه نیسو، سره د دی چې د هغه پوځ کم دی خو سامان ورسره ښه پریمانه دی، هغوي ته له هری خوا څخه مرسته او کومک راتلای شي، پریږدی چې بیت المقدس محاصره کړي، زمونږ سره د اوږدی مودی سامان شته، که خوراکی مواد کم شول نو د مسلمانانو څخه به کار اخلو، هغوي به وږی کړو نو مونږ ته به هر څه پاتی شي، زه ډېر امید نائټانو ته لرم چې هغوي به د باندی وځي او په مسلمانانو به حملی کوي، زه تاسې ټولو ته ډاډ در کوم چې دا محاصره به ناکامیږي.

بل جنرال وویل: ایا تاسې د خپل پوځ روحیه او مورال کتلی دی چې څه ډول دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم کسان چې د حطین او نور ځایونو څخه راتښتیدلی هغوي په پوځ کې داسې ویره او هیبت راپیدا کړی چې د خلکو زړه یې ویستلی دی، په دوی باندی د سلطان صلاح الدین ایوبی د پوځ ویره او ډار غالب شویدی.

د پوځ سر لښکر وویل: مونږ د دی لپاره ترتیبات نیولی دی، پادریان هر وخت د هغوي په منځ کې موجود وي او هغوي ته دیروشلم او مسلمانانو په هکله وعظونه کوي، هغوي پوځیان په جوش او احساساتو راولی تاسې پدی هکله هیڅ اندیښنه مکوی ، مونږ ټول باید دا جګړه دینی وګڼو او داسې جذبه په ځان کې پیدا کړو لکه څرنګه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې ده .

که مونږ له پخوا څخه همدا لاره نیولی وایی نو اوس به نه سلطان صلاح الدین ایوبی وایی او نه به د هغه لښکر خو مونږ خپل هر څه په نورو لارو چارو خراب او ضایع کړل، مونږ هغی ته هیله لرله چې څه به وکړی او خپله هسی ناست وو باید لومړی مونږ همدی پوځی لاری ته توجه کړی وایی.

پدی غونډه کې دیروشلم بطریق اعظم هر کولیس هم موجود وو هغه وویل: تاسې ولی دا خبره کوی چې زمونږ نوری لاری چاری ناکامی شویدی، ایا دا څو کاله چې تاسې هغوي پخپل منځ کې سره وجنګول دا د چا کمال او کار وو، د هغوي دومره زور او ځواک چې ختم شو دا د چا برکت وو، د هغوي تکړه چارواکی چا ووژل، که هغوي پدی لارو چارو نه وایی سمبال شوی اوس به لا وختی ټول فلسطین د هغوي په واک کې وو. هغوي څومره ځواک درلوده خو مونږ په همدی لارو چارو هغوي تر دی وخته پوری وځنډول او پروشلم مو ورڅخه خوندی ساتلی وو. تاسې اوس د خپل خطر ناک دښمن سلطان صلاح الدین ایوبی د ماتی په هکله غور او فکر وکړی څکه هغه همدی لوری ته را روان دي.

په شلم سپتمبر ۱۱۸۷ میلادی د یکشنبی په ورځ سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل قهر مان لښکر سره بیت المقدس ته را ورسیده، هغه دومره تیز راغلی وو چې کله فصیل ته رانژدی شو نو یوازې څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کسان پیره کوونکی په دیوالونو باندی ولاړه وو چې وروسته هغوي خبر شول نو فصیل ته راپورته شول، د کلا دننه د کلیسا زنګونه وکړنګیدل او پرله پسی همداسې کړنګیدل ، صلیبی پوځیانو لیندی په لاسونو کې نیولی او په فصیل باندی ودریدل .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ او لښکر د کلا شا او خواته واچولو او خیمی ودریدل پیل شول هغه پخپل آس سپور شو او د دیوالونو د کتلو لپاره روان شو تر څو وګوري چې کومه برخه کمزوری ده. سلطان خپل پوځ د کلا لویدیځ لوری ته ځای پر ځای کړ ځکه هلته کمرونه او ډبری وی نور زیات پوځ هم همدی لویدیځ لوری ته واړول ځکه چې هلته دوه قوی برجونه وه چې یو د داؤد برج او بل د ټنکر د برج په نامه سره یادیده .

د داؤد د برج مخکی ته لوی او غټ منجنیق ودرول شو چې پدی وخت کې باب داؤد خلاص شو او نائټان ورځخه سپاره راووتل، هغوي د باد پشان راغلل او د منجنیق لګوونکی غازیان یې څه شهیدان او څه زخمیان کړل او په منډه بیرته کلا ته ننوتل، زخمیان سمدستی نجونو پورته کړل او د ونو لاندی یې ورته ځای جوړ کړی وه هلته یې تر تداوی او علاج لاندی ونیول. کله به چې زخمیانو خپلی مسلمانی خویندی ولیدی چې د دوی تداوی او علاج کوي نو د هغوي غیرت او احساسات به را وپاریدل او بیا به یې د جګړې کولو لپاره خپله اراده ښودله .

اسد الاسد چې د ددی وخت پیښی لیکونکی دی د هغه پانو څخه چې تر اوسه نه دی چاپ شوی او لوی کتابخانی په ارشیف کې پرتی دی د هغوی په حواله لیکلی دی چې پوځی په جنګ کې زخمی کیږی او هغو رغټون ته ورډل کیږی چې دا کار نارینه پوځیان کوی او په دی اړه هیڅ ډول سستیا نه کوی خو د بیت المقدس په محاصره کې نجونو تپیان پورته کول ، هغه یې خایونه ته رسول کوم ځای کې به چې طبیبان وه او د هغوی سره به یې په مرهم او پټی کې هم مرسته کوله او

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم چې به په میدان کې تږی پروت وو په هغوی به یې اوبه څښلی ددی دندی په ترڅ کی څو نجونو د شهادت جامونه وڅښل .

د منجنیق د نصبولو لپاره نور کسان ور وړاندی شول، د هغوي د ساتنی لپاره غشی ویشتونکو په برج باندی باران جوړ کړ تر دی چې هغه نصب شو او ډبری ویشتل پیل شول .

منجنیق لوی ډبری او آور غورځوونکی غونډاری ویشتل چې بیا دروازه خلاصه شوه او نایټان ورڅخه راووتل خو دا ځل مسلمانانو پری له دري لورو حمله وکړه او په لاره کې یې راګیر کړل، څرنګه چې نائټان په اوسپنو کې غرق وه نو تورو او غشو پری کار نکولو، مسلمانو سپرو د هغوي آسونه په نښه کول او کله به چې آس رانسکور شو نو هغوي به نائټ راګیر کړ. په دی ترتیب سره هغوي دا ځل ډېر نائټان مړه او زخمیان کړل، کوم چې روغ پاتی شول هغوي بیرته کلا ته ننوتل. د دی څخه وروسته هر وخت همدا لوبه روانه وه چې هغوي راوتل او دوی ورسره د باندی مقابله کوله چې پدی کې د دواړو لورو زړورتیا او میړانه ښه معلومیده ، په نورو لورو کې هم منجنیقونه نصب شول هغوي هم کانې او آور غورځوونکی غونډاری ویشتل، دیوالونه او دروازی هم تر بمبار لاندی وی خو د دواړه لورو زور سره برابر او یو شانته وو. د کلا دنته چې کوم پخوانی کسان وه د هغوي مورال ښه وو خو کوم چې د نورو سیمو څخه راتښتیدلی وه هغوي په زړه خوړلی وه چې دا ښار به هم نیول کیږي ځکه هغوي ته د اسلامی غازیانو جوش او جذبه معلومه وه او خپله یې په ډېره بی شرمانه توګه ماتی خوړلی وه. هغوي په خلکو کې داسې ویره او ډار اچولی وو چې د ټولو زړونو یې ویستلی وه .

د کلیسا زنګونه پرله پسی کړنګیدل، هر لوری ته چیغی او ناری وی. د سلطان صلاح الدین ایوبی هغه جاسوسان او پلویان چې د عیسایی پناه اخیستوونکی په توګه راغلی وه هغوي تر ټولو ډیره واویلا کوله ، ترټولو زیاته زړه ماتوونکی خبره چې ټولو عیسایانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

منله او هغی یې په زړه کې شک پیدا کړی وه هغه د صلیب اعظم مسلمانانو ته پلاس ورتلل وه او د دی مطلب هغوي داسې اخیستلو چې د الله جل جلاله زوی حضرت عیسی مسیح د هغوي څخه خفه شویدی اوس به هغوي یوازې پریږدي نو ځکه د ټولو په زړونو کې یو ډول شک او ویره موجوده وه. همدا رنګه عیسایان خپلو هغو کړو وړو او ظلمونو هم ورخطاء کړی وه چې هغوي په فلسطین کې د مسلمانانو سره کړی وه، هغوي خو داسې یو کار هم نه وو کړی چې د انسانیت په چوکاټ کې دی راشي- د هغوي به چې کله په زړه کې وګرځیدل چې مونږ له مسلمانانو سره څه کړی نو بدن به یې په لرزه شو، ویښتان به یې ودریدل او ویره به ورسره پیدا شوه چې مونږ خو د ځناور څخه هم بدتر سلوک کړیدی اوس به د هغې بدله راڅخه اخیستل کیږي. هغوي خپل بد عمل ډارول.

پادریان په کوڅو او لارو کې ګرځیدل، هغوی انجیلونه په لاس کې اخیستی او خلکو ته یې وعظونه کول خو هیڅوا هم پرې باور نکولو بلکې ټول ویرې او ډار اخیستی وه، هغوی فکر کاوه چې مونږ خو د مسلمانانو سره داسې څه کړی چې اوس د هغې تصور هم راته ګران دی.

په بیت المقدس کې چې کوم مسلمانان بندیان وه هغوی تلاوت او دعا ګانې کولې، په کورونو کې ښځو لاسونه پورته کړی وه او ځینو خلکو په خپلو بامونو باندی اذانونه هم کول او د تکبیر ناری به یې وهلی خو صلیبیانو هغوی نه منع کول ځکه چې هغوی پدی ویریدل چې مخکی مو څه کړی د هغې به راسره حساب کیږي او اوس خو معلومه نده چې مونږ به څو ورځې پاتې وو.

د کوڅو په منځ کې مسلمانو ځوانانو او هلکانو چیغې او ناری وهلې: امام مهدی راغلی ! زمونږ خلاصوونکی راغلی! د ښار په دیوالونو به راځي! د ښار په دروازو به راځي!

د کلا دننه د حق او باطل، د کلیسا د زنګونو او اذانونو تر منځ ټکر روان وو او د باندی د تورو، غشو، برچو او نیزو ټکر پیل وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدین ایوبی دیوال نړونکی هر خل د دیوال په لوري تلل خو له هغې لوری وربانډی د باران پشان غشی ورول کیدل چې هغوی خپل کار نشو تر سره کولای، نائټان همداسی راوتل او تر جګړې او مرګ ژوبلی وروسته بیرته کلا ته ننوتل.

د محاصرې په څلورمه شپه سلطان صلاح الدین ایوبی د جنګ په ټولو حالاتو غور وکړ، هغه ته د سامان کمالی کومه ستونزه نه ښکاریده خو پدې څلورو ورځو کې هغوی ډېر تکړه او میړنی کسان له لاسه ورکړل ځکه چې نائټان د صلیبیانو تر ټولو ډېر تکړه کسان وه او دا څلور ورځې د هغوی سره مقابله روانه وه.

سلطان صلاح الدین ایوبی ته معلومات وشو چې پدې توګه جګړه کول به دوی ته درنه تمامه شی نو هغه فیصله وکړه چې خپل لوری بدل کړی، د شمال په دیوال کې یو خای کمزوری وو چې د ډېرو د بمبار په پای کې رنګیدلای شو نو هغه د محاصرې په پنځمه ورځ خپل پوځ او منجنیقونه د لویدیځ څخه لرې کړل او د شمال په لوري روان شول، د کلا په دیوال چې کله صلیبیانو د مسلمانانو تلل ولیدل نو چیغې او ناری جوړې شوی او په ټوله کلا کې خوښی خپره شوه ځکه چې د هغوی یقین راغی چې مسلمانانو محاصره ختمه کړه او بیت المقدس نشی نیولای، په کلا کې چې کوم صلیبیان وه هغوی بیا د مسلمانانو په زورولو پیل وکړ ځکه چې د هغوی اوبه له ستونی تیری شوی او فکر یې وکړ چې سلطان صلاح الدین ایوبی ماتی وخوړه او مسلمانان باید وزورول شی.

مسلمانان هم په کلا کې ډېر خفه شول چې څرنګه هغوی داسی زر محاصره پورته کړه او مونږ یې همداسی بی آسری پرېښودو.

سلطان صلاح الدین ایوبی عادت درلوده چې اخری او پریکنده جګړه به یې د جمعې په مبارکه ورځ باندی کوله. هغه د لویدیځ له لوري شمال ته د پنجشنبه په ورځ ولاړ او هلته یې د شپې لوی منجنیقونه نصب کړل او خپل ټول پوځ یې د تیاری په حالت کې کړ چې سبا به عمومی حمله وی، په ۲۵ ستمبر د جمعې په مبارکه ورځ سهار وختي صلیبیانو ولیدل چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر د کلا په شمالی برخه د زیتون د غر له پاسه ولاړ او حملې ته تیار دی.

یو دم په دیوال ، دروازو او ټیار باندې د ګاډیو، دېرو او اور غورځوونکو غونډارو باران پیل شو چې د لوړو ورځو څخه زیات او سخت وو. په کلا کې اوازه خپره شوه چې مسلمانانو ته نوې پوځ رارسیدلی او ټیار په د یوې یا دوه ورځو میلمه وي.

پدې اوازه باندې په ټیار کې دېره ویره، دهشت او اندیښنه خپره شوه او تر پخوا دا خلک نور هم ورځطاء شول. مسلمانانو یو خل بیا اذانونه پیل کړل ، عیسایانو داسې چیغې او فریادونه پیل کړل چې پادریان یې هم ورځطا کړل، هغوی د انجیل کتابونه په لاسونو کې ټیولې هرې خواته په ژړا ژړا ګرځیدل او دعا ګانې یې کولې.

یو دم شمالی دروازه خلاصه شوه او نائټان په منډه راووتل خو دا خل قوماندې سلطان صلاح الدین ایوبی پخپل لاس کې واخیسته، سپرو له دری لوړو څخه په هغوی یرغل وکړ او د پښو لاندې یې کړل یو نایټ هم منجنق ته ونه رسیده. د دې څخه وروسته هغوی دوه نورې حملې هم وکړې خو له دروازې څخه دېر لرې ولاړ نشول.

په همدې وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبی دیوال سورې کوونکې او رنګوونکې کسان وګمارل چې د شمال په برخه کې دیوال سورې کړي، هغوی ته یې لوی لوی د لرګیو ډالونه پلاس کې ورکړل چې د سر څخه تر پښو پورې پکې شاته پټیدل همدا رنګه یې غشې ویشتونکې وګمارل چې هغوی د دیوال پر سر ولاړ صلیبیان ښکته کړې ترڅو دیوال سورې کوونکې خپل ځای ته ورسیږي او کار پیل کړي.

د شمالی دروازې دواړه لوړو ته برجونه او په منځ کې یې برنډه او د هلیز وو.

دیوال رنګوونکې هغې برجونو او برنډې ته ورسیدل او لاندې یې ورځخه کار پیل کړ هغوی د دروازې او برجو لاندې دیرش ګزه اوږده او د برنډې په اندازه پلن تونل جوړ کړ چې د پاسه یې پرې لوی او غټ لرګي واچول، دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

تونل یې له لرګیو او وښو څخه ډک کړ بیا یې تیل پرې وپاشل او اور یې ورته ولګاوه .

د تونل وهونکی غازیان بیرته راغلل، په سوری کې اور ولګیده، هلته سلطان صلاح الدین ایوبی‌خپل غازیان د حملې لپاره تیار کړل. چې یو دم چاودنه وشوه، دواړه برجونه او برنډه ړنګه شوه . په همدې وخت کې د شمالي دیوال کمزوری برخه هم ونړیده او هلته هم لاره پیدا شوه .

د سلطان صلاح الدین ایوبی غازیانو یو دم د سور یو اوړنګ شویو خایونو څخه حمله وکړه او کلا ته یې د ننوتلو کوښښ پیل کړ، خو د کلا د داخل څخه دومره سپاره راغلل چې دوی یې بیرته راپشا کړل او په دواړو ړنګ شویو خایونو کې سخته جګړه پیل شوه .

د ښار صلیبیان پدې پوه شول چې اوس نو زموږ اخری وخت دی هغوی غونډه جوړه کړه .

پوځی افسرانو وویل چې باید مونږ ټول یو دم د کلا دروازې خلاصې کړو او یو ځلې برید وکړو، هسې خو هم ټول دلته وژل کیږو نو ولې د باندې جګړه ونکړو.

بطریق اعظم هر کولیس وویل : پدې سره به زموږ زیان ډېر زیات وشي او په کلا کې به ښځې او کوچنیان پاتې شي چې بیا به هغوی مسلمانان یوې او بلې خواته راکاږي ، بلاخره فیصله وشوه چې بالیان دې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د روغې جوړې او سولې لپاره ورشي .

سخت جنګ روان وو چې په ړنګ شوی دیوال باندې سپین بیرغ او څو کسان راښکاره شول .

سلطان صلاح الدین ایوبی‌حکم وکړ چې غشی بند کړی چې د سولې پلاوی راشي .

د سولې استازي او پلاوي د سلطان صلاح الدین ایوبی‌خیمې ته ورسول شول او هلته لا هماغسې سخت جنګ روان وو. څرنګه چې ښار لا نه وو نیول شوی نو سلطان صلاح الدین ایوبی غوښه خبره نشوه کولای خو دا یې ورته وویل: زه اوس صلحه نکوم، ما د بیت المقدس د نیولو پریکړه کړیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پرته د هغې د نیولو څخه په بله خبره نه راضی کیږم، اوس به په یوه دوه ورځو کې انشاء الله ښار زمونږ وی .

بالیان پوه شو چې هغه خبره نه منی نو وی ویل: ښه ده مونږ به په ښار کې چې څومره مسلمانان اوسیږي هغه به مخکی له مخکی ووژنو بیا تاسی راشی چې زمونږ سره هر څه کوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی پدی خبره ډېر خفه شو چې دا څه وایی، هغه ته د بندیانو وژل کیدل سخت ښکاریدل نو په خبره کې ټکنی شو چې پدی وخت کې یو سالار راغی او د هغه په غوږ کې یې خبره وکړه چې ښار ته زمونږ ځواکونه ننوتی او په برجونو زمونږ بیرغ رپول شوی .

هغه بالیان ته وویل : ولاړ شی بیت المقدس زمونږ دی او مونږ د هغې واک په لاس کې لرو، تاسې ټول زمابندیان یاستی، ستا ټول پوځ او جنرالان زمابندیان دی ، ځی ولاړ شی وګوری چې څه حال دی، مسلمانان اوس ستاسې بندیان ندی .

بالیان ورخطا د باندی ووت ګوری چې په برجونو اسلامی بیرغ رپیږی او د صلیب درک نشته، هغوی ډېر زیات ورخطا شول .

سلطان صلاح الدین ایوبی چې کله بیت المقدس ته د فاتح په توګه ننوت نو د کورونو څخه مسلمانان راووتل، ښځو د هغه په لاره کې خپل پرونی خپاره کړل خو ساتوونکو هغه بیرته راټول کړل او هغوی ته یې په سرونو واچول، مسلمانانو د ډېری خوشحالی څخه ژړل او چیغی ناری یې وهلی، ځینی په سجده پریوتل ډېر جذباتی او احساساتی حالت وو د ټولو د سترګو څخه اوښکی روانی وی .

سلطان صلاح الدین ایوبی هر کلی کوونکو ته لاسونه ښورول خو په خوله یې څه نه ویل ځکه چې د هغه ستونی له ژړا څخه بند وو.

عیسایان په کورونو کې ننوتی او پټ ناست وه، هغوی چې کوم ظلمونه او ناروای د مسلمانانو سره کړی وی هغه یې په سترګو کې ګرځیدی چې اوس به زمونږ سره هماغسی عمل کوي ، هغوی ښځی او نجونی پټی کړی او ځینو ته یې د نرانو جامی واغوستی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ په ټول ښار کې خپور شو او د ټول ښار امنیت یې ونیوه، هغوی ته حکم شوی وو چې هیڅوک دی تر بل حکم پورې په هیڅا باندی لاس نه پورته کوی ، دا د دی لپاره چې څوک په چا باندی د انتقام په خاطر حمله ونکړی ..

سلطان صلاح الدین ایوبی تر ټولو لومړی مسجد اقصی ته ولاړ او هلته په دهلیز کې په سجده پریوت او دومره یې وژړل چې دهلیز یې په اوښکو لوند شو، کله چې د سجدی څخه راپورته شو نو وی لیدل چې مسجد ټول خراب او ناپاک شویدی ، ټول قیمتی شیان ورڅخه لوټ شوی ان تر دی چې د فرش څخه مرمر هم ورړل شوی وه، هلته صلیبیانو خپل آسونه ترړل او د بدکاری لپاره یې استعمالولو.

* * * .

سلطان صلاح الدین ایوبی تر ټولو د مخه د عیسایی بندیانو او ماتی خوړونکو په هکله فیصله کول غوښتل ترڅو د هغوی لپاره لاره خلاصه شی خکه تر دی وخته پورې هغوی ته اجازه نه وه چې د باندی وځی .

پرته د پوځیانو څخه د نورو ټولو په هکله پریکړه وشوه چې هغوی د فدیی په مقابل کې خوشی شي. هر لوی نارینه باید لس اشرفی، ښځی پنځه لومړی بالیان د ځان سره لس زره کسان خلاص کړل او له بیت المقدس څخه ووت .

وروسته نورو خلکو پیل وکړ. د وتلو لپاره څلویښت ورځی ټاکلی شوی وی. کله چې څلویښت ورځی پوره شوی نو ملک العادل د پاتی کسانو څخه زر کسان غریبان غوره کړل او د سلطان صلاح الدین ایوبی په اجازه یې ازاد کړل وروسته بیا سلطان صلاح الدین ایوبی پاتی کسانو ته اجازه ورکړه چې پرته د فدیه ورکولو څخه ولاړ شی .

د بیت المقدس څخه ټول بهرنی صلیبیان وشړل شول یوازی د شام او بیت المقدس عیسایانو ته اجازه وه چې که غواړی پاتی دی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بطریق اعظم هر کولیس د ټولو کلیساګانو مالونه سره یو ځای کړل په یوازی ځان یې هر څه یوړل .

د عیسایانو د خوشی کیدو په دوران کې سلطان صلاح الدین ایوبی د مسجد اقصی د بیا رغونی کار هم پیل کړ، ټول قیمتی سامانونه یې ورته بیا برابر کړل ، د مرمر نوی ډبری یې هلته ولګولی، او د ناوی پشان یې جوړ کړ، خپله سلطان صلاح الدین ایوبی د بیا رغونی په کار کې برخه اخیستله او خپله یې کار کاوه .

سلطان صلاح الدین ایوبی د نور الدین زنګی جوړ کړی ممبر په خپل ځای نصب کړ.

پدی وخت کې هغه ته د اسلامی نړۍ له هر ګوت څخه پلاوی، استازی او وفدونه د مبارکی لپاره راتلل او هغه ټولو ته تحفی او ډالۍ ورکولی .

سلطان صلاح الدین ایوبی ارام و نه کړ بلکی ددی اراد یې وکړه چې د ټول شام او فلسطین څخه صلیبیان وباسي نو هغه د صور په لوری د خپل مشر زوی الملک الافضل سره وخوځیده ترڅو د صلیبیانو لوی مرکز صور هم له منځه یوسی .

څرنګه چې د صور ښار د سمندر په غاړه پروت وو نو د هغې د نیولو لپاره د وچی او بحر دواړه ځواکونه پکار وه، کله چې هغه د بیت المقدس څخه وتلو نو الفارس بیدرون ته یې خبر ورکړ چې خپل ځواکونه تیار کړی او شا او خوا ګزمی هم برابری کړی چې مونږ په فلانی تاریخ باندی په صور برید کوو.

څرنګه چې بیت المقدس فتح شوی وو او مسلمانان ټول خوشحاله وه، الفارس بیدرون غوښتل چې سمندری ځواکونه هم جشن ولمانځی او په خوشحالی کې برخه واخلی، هغه خپلو قوماندانو او روف کردي ته خبر ورکړ چې د صور د جګړی څخه مخکی باید مونږ د خوښی یو محفل جوړ کړو او دا به انشاء الله سبا نه بل سبا د شپی له مخی وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

روف کړی چې د فلوری تر اثر لاندی راغلی وو هغه ته یې د جشن په هکله وویل ، روزی او فلوری دواړه ډېری خوښی شوی چې مونږ هم ستاسې په خوشحالی کې برخه اخلو.

په همدی ورځ اینډر یو راغی، هغوی ورته وویل چې سبا نه بل سبا د شپې جشن دی او ټولی کښتۍ یو ځای ته راټولیږي.

اینډر یو هغی دواړو ته وویل چې د خوښی په شپه به زما کښتی دلته راشي تاسې دواړه پکی راسپری شی او لدی ځایه څخه ووځی .

د خوښی شپه وه ټول ښه خوشحاله وه، هر ډول خوراکونه تیار وو، ټولو پدی خوشحالی کې ترانی او نور شیان ویل خو ټول د خپل ځان څخه غافله وه چې د دوی په څنګ کې دوه مارانی اوسیږی .

د نیمی شپی په وخت کې چې جشن ښه ګرم وو یوه کوچنۍ کښتۍ راغله او دواړه نجونی ورښکته شوی ، هغوی په خوښی کې دومره بوخت او غرق وه چې د هیڅا پام هم نشو چې څوک راغلل او څوک ولاړل ټول د لږ څنډ څخه وروسته اور غورځوونکی غونډاری راغلل او په یو کښتۍ ونښتل بیا په نورو هم راغلل، پنځه کښتۍ وسوځیدی یوازی د الفارس بیدرون کښتۍ پاتی شوه .

ډېر کسان پکی شهیدان شول.

الفارس بیدرون په اوبو کې یوه کوچنۍ کښتۍ ولیده چې د صور په لوری روانه وه، هغه سمدستی خپله کوچنی کښتۍ اوبو ته ښکته کړه او د هغې کښتۍ پسی ولاړل، ګوری چې دوه نارینه او دوه ښځی پکی ناستی دی، چې کله دوی پری اواز وکړ چې ودریږي هغوی تم نه شول نو دوی پری د غشو ګذارونه پیل کړل چې بلاخره په غشو کې ټول کسان مړه شول خو یوه ښځه ژوندی ونیول شوه، هغه روزی وه هغی د تحقیق په دوران کې اقرار وکړ چې دا ټول زمونږ د زیار په پایله کې وشول .

سلطان صلاح الدین ایوبی چې کله خبر شو نو هغه الفارس بیدرون راوغوښت ځکه هغه د صور محاصره د ده په ډاډه کوله او د ده پنځه واړه کښتۍ له منځه تللی وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

الفارس بیدرون ورته څرګنده خبره وکړه چې مونږ جشن جوړ کړی وو او تولی کښتی سره یو ځای وی ځکه داسې پیښه وشوه .

سلطان صلاح الدین ایوبی د سالارانو غونډه جوړه کړه او سلا مشوره پیل شوه تولو په یو خوله وویل چې د ډېرو جګړو په سبب زمونږ کسان ستړی شویدی داسی نه چې فتوحات زمونږ په ناکامی سره بدل شي نبه خبره ده چې څه وخت لپاره آرام وکړو .

سلطان صلاح الدین ایوبی حکم وکړ چې هر پوځی دی د دری میاشتو لپاره خپلو کورونو ته لاړ شی .

خپله عکاته ته ولاړ او هلته د مارچ تر میاشتی ۱۱۸۸ کال پوری پاتی شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې چې په مسجد اقصی کې توې شوې

د بیت المقدس نیول د ټولې عیسائی نړۍ لپاره د زلزلې پشان وه څکه چې د دې ځای د نیولو لپاره هغوی څو لکه کسان قربانی ورکړی وه چې ځینو تاریخونو د هغې شمیر لس لکه ښودلی دی، د دومره زیاتو زیانونو تر ګاللو وروسته هغوی بیت المقدس ونیوه او د سل کلونو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی ورڅخه ازاد کړ نو هغوی ته دا خبره د منلو او زغم وړ نه وه .

سلطان صلاح الدین ایوبی غوښتل چې د بیت المقدس څخه وروسته نور مهم ساحلی ښارونه هم ونیسی ترڅو پدی توګه د بیت المقدس کلکه دفاع وکړای شي .

صلیبیانو په هغو سیمو کې چې د دوی تر کنترول لاندی وي په مسلمانانو ظلم، زور او زیاتی پیل کړ او خپل پخوانی عادت یې بیا راژوندی کړ، سلطان صلاح الدین ایوبی په خپلو ازاد شویو سیمو کې خپل پوځ خصوصاً کماندویان خپاره کړل چې هغوی په لوړو، ژورو، کندو، ځنګلونو او غرونو کې اوسیدل او د دښمن لپاره لکه د اسمانی تندر په شان وه، هغوی په جسمانی لحاظ ستړی وه خو د خپل روحانی او باطنی قوت په اساس جنګیدل. د هغوی هیڅ ځارونکی نه وو خو بیا هم په هر ډول حالاتو کې هغوی هر ډول قربانیو ته تیار وه، هغوی نه کفن درلود نه قبر، نه یې جنازه کیدله او نه خواخوږي ، هر څه یې د الله تعالی سره وه او د هماغه په خاطر جنګیدل .

یو مشهور عیسایی تاریخ لیکوونکي د دی کماندویانو په هکله دا رنګه لیکی: دا بی دینان زمونږ د نائټانو پشان د اوسپنی درندی جامی نه اغوندی خو سره د هغې هم زمونږ نائټان یې پوزی ته راوستی دی، د هغوی آسونه په ټوله نړۍ کې تر ټولو تیز دی ، کله به چې د هغوی پسی ځارنه او تعقیب ختم شو نو بیا به راوګرځیدل او حمله به یې کوله ، د دی کماندویانو مثال د هغه مچانو پشان وه چې سړې نه خوشې کوی، که هغوی شړې نو درڅخه لری کیږي خو چې لږ غلی شوی بیا دربانده حمله کوي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د هغوی د لرې کولو کوښښ سست شو هغوی به بیا حمله کوله. هغوی به د غرونو څخه د باران په شان په ډلو او ګروپونو راتلل زموږ نائتان به یې ګام په ګام زوروړل چې پدې سبب هغوی زموږ د پوځونو حرکت ډېر سستولو.

* * *

کله چې بیت المقدس فتح شو او سلطان صلاح الدین ایوبی په عکا کې واړول نو یوه غریبه ښځه او یوه ملکه ورته راغله نو هغه ورسره داسې رویه وکړه چې تاریخ هغه پخپله سینه کې ساتلی دی.

د حطین په جګړه کې د صلیبیانو څو پادشاهان او واکمنان ونیول شول خو یو پکی ژوندی وتښتیده چې بیا پخپل کور کې د هغه مړی پیدا شو هغه ریمنډ نومیده.

د حطین په جګړه کې د هغه میرمن سبیلا په طبریه کې وه. کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی په طبریه حمله وکړه نو سبیلا ورته هغه کلا خوشی کړه او سلطان صلاح الدین ایوبی هغه له خان سره بندی نکړه او ازاده یې پریښودله، وروسته د هغې خاوند ریمنډ وتښتیده او مړ شو.

دیروشلم پادشاه هم پدی جګړه کې ژوندی ونیول شو او په دمشق کې بندی وه - ملکه سبیلا د ګای د خلاصون لپاره عکا ته راغله ترڅو د صلاح الدین ایوبی څخه د هغه د خلاصون غوښتنه وکړی.

کله چې ملکه سبیلا صلاح الدین ایوبی ته راغله نو هغه یې هر کلی وکړ او هغه یې په ښه دروناوی سره کینوله، هغه د خپل خاوند د مرګ څخه وروسته د تر ییپولي ملکه او واکمنه وه، هغې سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل: دا په زرګونو عیسایان چې مړه کیږي او بی کوره کیږي ایا د دی ذمه واری او مسئولیت ستا په غاړه ندی ؟

صلاح الدین ایوبی ځواب ورکړ: دا په لکونو مسلمانان چې د صلیبي جګړو په دوران کې وژل شوی ، بی کوره شوی ، ښځی یې بی پته شوی د دی مسئولیت د چا په غاړه دی ؟

ته د همدی شکایت رسولو لپاره دلته راغلی یې او که بل وړاندیز هم لری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبیلا وویل: نه! زه یو وړاندیز او غوښتنه لرم ! هغه د ګایی خوشی کیدل دی، هغه ستا سره بندی دی، تاته دا نه ښایی چې د یو هیواد او مملکت پادشاه بندی کړی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: هغه پادشاه نه بلکی غاصب دی، هغه د مسلمانانو په خاوره قبضه کړی ، مونږ داسې خلکو ته پادشاه نشو ویلای ، ټول صلیبیان چې دلته راغلی دا غاصبان دي، دوی په زرګونو مسلمانان او د دی سیمې خلک بی ګناه وژلی او د حطین په جګړه کې خو دوی په صلیب اعظم باندی قسم خوړلی وو چې مونږ سلطان صلاح الدین ایوبی وژنو او بیا به مکه او مدینه منوره هم نیسو او هلته به د صلیب حکمرانی جوړه وو، اوس هغه صلیب چیری دی په کوم چې دوی ټولو لاسونه ایښی وو او قسم یې خوړلی وه .

که تاسی ریښتنی واکمنان وایی نو تا باید یوازی د ګایی نه بلکې د ټولو بندیانو د خلاصون وړاندیز کړی وایی ترڅو ټول خلاص شي .

ای سبیلا! زه ستا په خوله ټولو صلیبی غاصبانو ته پیغام ورکوم چې زمونږ د مقدسی خاوری څخه ووځی او دا سیمه خپلو خلکو ته خوشی کړی کنه بیا به د توری په زور ویستل کیږی، تاسې زمونږ د خاوری د نیولو په خاطر ډېر ظلمونه کړی، مونږ مو پخپلو کې سره اچولی یو، په شرابو ، ښځو او پیسو مو زمونږ خپل خلک اخیستی او له هغوی څخه مو ایمان پلورونکی او وطن پلورونکی جوړ کړیدی، د فدایانو په وسیله مو پر ما باندی څو ځلی حملی کړی خو ټولی ناکامی شویدی، ستاسې په لاس چې څه کیدل هغه مو ټول وکړل خو حقیقی او یوٓ الله تعالی تاسې اوس دی مرحلی ته راوسولی چې ټول واکمنان مو بندیان دی ، دا ستاسې د ظلمونو ، زور او زیاتی پایله ده .

ملکه سبیلا وویل: محترما! زه د دی بحثونو لپاره نه یم راغلی ! زه یوازی د ګایی د خلاصون لپاره راغلی یم، هغه باید خوشی شي ځکه چې هغه پادشاه دی او د پادشاه بندی کیدل د بل پادشاه سره ښه نه ښکاری .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه پدی شرط ګائی خوشی کوم چې دا لیکلی ضمانت راکړی چې زه به بیا د مسلمانانو په خلاف هیڅ وخت جګړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نکوم، سره د دی چې زه د صلیبیانو په طبعیت پوهیږم چې هغوی د هیڅ ژمنی او تړون پابندی نکوی او څه یې چې خپله ګټه وي هماغه کوي خو بیا هم د هغه څخه ژمنه او تعهد اخیستل ضروری دي، ترڅو په راتلوونکی کې بیا هغه خپله ملامته او پر وی.

بلاخره پریکړه په همدی سره وشوه ، ګائی د دمشق څخه راوستل او په ژمن لیک باندی ورڅخه لاس لیک واخیستل شو، ګایی بیا سلطان صلاح الدین ایوبی ته سلام وکړ او ویی ویل : سلطان صلاح الدین ایوبی تاسې عظیم شخصیت یاستی !

خو څو میاشتی وروسته همدا ګایی د نورو عیسایانو سره د عکا پوځی کلا محاصره کړه او تر دوه کلنو پوری د سلطان صلاح الدین ایوبی سره وجنګیده او بیا د یروشلم د پادشاه په نامه په عکا کې اوسیده.

بله پیښه چې قاضی بهاو الدین شداد بیان کړی کوم چې په ټولو جګړو کې د سلطان صلاح الدین ایوبی سره مشاور او سلا کار وه هغه وایی: د عکا په صلیبی چاونې تورون کې چې کوم عیسایان اوسیدل په هغوی به مسلسلانو حملی کولی او کله کله به یې ورڅخه خلک هم ژوندی راتښتول.

یو ځلی یو چا د صلیبي چاونې څخه د یوی ښځی لور وتښتوله ، ښځی د هغی څخه وروسته ډیری چیغی او ناری وهلی بیا پادشاه ګایی ته ورغله خو هغه ورسره مرسته ونه کړه بیا ورته یو قوماندان وویل: څه سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورشه هغه به یې درته پیدا کړی.

په ډیرو خواریو یې ځان سلطان صلاح الدین ایوبی ته راورساوه، هغه چیری روان وو او په خپل اس سپور وو چې ساتوونکی ورته وویل : یوه غریبه صلیبی میرمن راغلی او ژاړی وایی چې د سلطان صلاح الدین ایوبی سره می ضروری کار دی.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: سمدستی یې راولی، کله چې ښځه راغله نو د هغه د آس په پښو کې ولویده او خپل تندی یې په خاورو سولولو او ژړل یې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی هغې ته وویل: ته خپله خبره وکړه چې څه مصیبت درته رسیدلی دی .

هغې ورته وویل : زما لور ورکه شویده کیدای شي ستاسی کسانو راوستی وي، هغه ماشومه ده او زما زړه ورپسی چاودیږی .

پدی خبره د سلطان صلاح الدین ایوبی په سترګو کې اوښکی راغلی، بیا یې حکم وکړ چې سمدستی دی د هغې لټون پیل شي، لږ څنډ وروسته د هغې درک پیدا شو او نجلۍ راوستل شوه، کله چې هغه یې مور ولیده نو د خپلی سینی پوری یې ونیوله او ډېر یې ورته وژړل، سلطان صلاح الدین ایوبی هغې ته یو آس هم ورکړ او بیا یې مور او لور دواړه رخصت کړل .

* * *

کله چې بیت المقدس فتح شو او صلیب اعظم د مسلمانانو لاس ته ورغی او په حطین کې د هغوی پنځه واکمنان بندیان او د هغې څخه مخکې بالډون بیا ورپسی ریمنډ پخپل مرګ باندی مړه شول نو دا ټول داسې پیښی وی چې یو په بل پسی په لږ وخت کې وشوی، د دی په خوا کې کله چې د بیت المقدس څخه ټول بهرنی صلیبیان وشړل او هغوی خپلو خپلو سیمو هیوادونو ته ولاړل او هلته ورځخه خلک خبر شول او تر ټولو لوی خبره دا وه چې په اسیا کې د پاپ اعظم نمائنده بطریق اعظم سره د خپل ټول مال او دولت روغ جوړ له بیت المقدس څخه ووتلو او صورته ولاړ.

په صور کې د هغه وخت حاکم کانرډ وو چې نژدی یولک پوځ او بنه بحری ځواک یې درلوده، بطریق اعظم په صور کې پاتی شو ترڅو د مسلمانانو په خلاف هغوی راوپاروي، هغه له خانه داسې کیسی او ترانی جوړی کړی چې هیڅ عیسایی تاریخ د هغې تائید او تصدیق نکوي چې ګوندی د ده دا خبری ریښتیا وي خو هغه د مسلمانانو او د اسلام د بد نامولو کوښښ کاوه. هغه کانرډ ته وویل چې په اوسنی وخت کې پرته له تا څخه بل څوک د صلیب ساتوونکی نشته او همدا ته د صلیب اعظم ساتونکې یې.

کانرډ ډېر ځان غوښتوونکی سړی وو هغه دا چانس د ځان لپاره غنیمت وګانه غوښتل یې ټول تیت پرک صلیبیان په ځان راټول او بیا د مسلمانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خلاف ګام واخلی نو په ټوله اروپا کې به یې نوم پیدا شي چې کانرډ یو قهرمان صلیبی پادشاه دی .

د بطریق اعظم لور جولیا نومیده چې په ټوله عیسایی نړۍ کې د هغې د ښایست او ښکلا انګازه خپره شوی وه، د خپل پلار سره یو ځای صورته ولاړه ، هلته د کانرډ سترګی پری ولګیدی نو هغه د دی کوښښ پیل کړ چې بطریق اعظم او جولیا د لاسه کړی ، بطریق خو د اسلام د دښمنی لپاره له خپلی لور او هر څه څخه تیر وو خو جولیا د پلار پشان نه وه ، هغی ځان خرڅول نه غوښتل نو د کانرډ غوښتنه یې رد کړه چې پدی سره د کانرډ او جولیا تر منځ شخړه پیښه شوه او کانرډ جولیا ته د بی عزتی په خاطر لا س وروا چاوه خو جولیا ورڅخه خلاصه شوه، هغې خپل پلار ته د کانرډ د لاس اچولو کیسه وکړه نو پلار او لور دواړه د صور څخه پټ ووتل او ایټالیا ته ولاړل هلته یې پاپ ته د هغی پیښی نه چې راغلی وو ونه وویل بلکی د مسلمانانو په باب یې پاپ ته ډیر بدرد وویل او هغه یې دی ته وهڅولو چې د اسلامی نړۍ په خلاف اروپایی ځواکونه وخوځوی او یو ځل بیا بیت المقدس ونیسی .

پاپ د بطریق سره موافقه وکړه او هغه ته یې وظیفه ورکړه چې د اروپا په ټولو مشرانو، سردارانو او پادشاهانو وګرځی او هغوی دی ته وهڅوي چې خپل پوځونه د مسلمانانو په خلاف استعمال کړی .

بطریق د پاپ څخه لیکونه واخیستل او جرمنی ته ولاړ د جرمنی امپراطور فریدریک یې پدی قانع کړ چې د مسلمانانو په خلاف ګام پورته کړي ، بیا فرانسی ته ولاړ هلته یې د فرانسی پادشاه فلپ اګستس قانع کړ چې خپله قوه د مسلمانانو د مقابلی لپاره میدان ته راوباسی او وروسته بطریق برتانیا ته ولاړ او د هغه ځای پادشاه رچرد چې په شیردل باندی مشهور وو وهڅولو چې د مسلمانانو په مقابل کې جګړی ته راوړاندی شي .

بطریق پدی کامیاب شو چې د اروپا دری ستر ځواکونه جرمنی، فرانسه او برتانیا جګړی ته چمتو کړی، تر ټولو لومړی د جرمنی ځواکونو د فریدریک باربو سا په مشری حرکت وکړ چې نژدی یو لک کسان ورسره وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاره کې د غازیانو لخوا پری سختی حملی وشوی او کله چې عربی خاوری ته ننوتلو په لاره کې مړ شو چې د هغه پر ځای یې زوی ډیوک مشر شو، د هغه سره چې څه کسان وه هغه په لارو کې د غازیانو لخوا څخه سخت وټکول شول چې بلاخره د جرمنی د ټول لښکر څخه پنځه زره کسان عکا ته ژوندی ورسیدل نور ټول په لاره کې تباه او برباد شول، کله چې د جرمنی امپراطور فریدریک د اسیا په لوری راخوځیدلو نو مخکې یې یو لیک سلطان صلاح الدین ایوبی ته راواستاوه چې زماد رسیدو څخه مخکې مخکې بیت المقدس او فلسطین خوشی کړه ....

سلطان صلاح الدین ایوبی په ځواب کې ورته ولیکل: د اسیا خاوره ډېره پراخه ده او ستاسی لپاره لویه هدیره پکی جوړیدای شي مونږ هر وخت ستاسې هر کلی ته چمتو یو.

فریدریک چې څومره کبر کړی وو په هماغه اندازه تباه او برباد شو او بیت المقدس یې په سترګو هم و نه لیده.

وروسته د فرانسی پادشاه فلپ آګستس د خپلو ځواکونو سره راوخوځیده چې شمیر یې نږدی شپیته زره ته رسیده، هغه د اوبو له لاری د فلسطین په لوری راوخوځیده او عکا ته راغی.

د هغه تر شا د برتانیا پادشاه رچرد شیردل را روان شو چې د هغه سره هم د فرانسی په اندازه ځواک موجود وو خو په ټوله اروپا کې یوازی رچرډ [illegible] جګړه کې ډېر نوم درلوده.

رچرد په لاره کې د قبرص په ټاپو کې پاتی شو ځکه چې د هغه خور جین هلته واده وه چې یو کال مخکی کونډه شوی وه.

رچرد په قبرص حمله وکړه او هغه یې تر خپل کنترول لاندی راوست د پادشاه لور ګل سوسن یې هم د ځان سره راوتښتوله او بیا د فلسطین په لوری راوخوځیده، ځینی تاریخونه لیکی چې په لاره کې پری طوفان راغی او ځینی کښتی یې ډوبی شوی.

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ګایی دیروشلم پادشاه سلطان صلاح الدین ایوبی پدی شرط خوشی کړ چې د مسلمانانو په خلاف به جګړه نه کوي نو هغه ترپیولې ته ولاړ، هلته پادریانو مجبور کړ چې د قسم کفاره ورکړی او یو ځل بیا جګړی ته راوړاندی شي ځکه هغوی ورته ویل چې د مسلمانانو په خلاف جګړه کول زموږ وظیفه او دا قسم او ژمنه کول د مسلمانانو سره هیڅ معنا نلری .

ګایی هم د هغوی خبره ومنله او بیا میدان ته را وړاندی شو، د اروپا څخه پرله پسی صلیبیان راتلل او څه چې هلته په ښارونو کې موجود وه ځینی د کانړو او ځینی د ګایی په شا او خوا راټولیدل. بلاخره ګایی د خپلو پوځونو سره د عکا ساحلی ښار ته راغی او هلته یې واړول .

وروسته ورپسی د صور مشر کانړو هم راغی او دواړو په ګډه د عکا کلا محاصره کړه چې وروسته یې شمیر ورځ په ورځ زیاتیده .

سختی جګړی روانی وی ، د عکا په کلا کې لس زره مسلمانان پراته وه چې د دی ټولو صلیبي لښکرو مقابله یې کوله ، سلطان صلاح الدین ایوبی هم خپل پوځونه د عکا څخه لری په غرونو کې ځای پر ځای کړل او هلته یې قرار ګاه او مرکز ونیوه چې د جګړی لپاره به لاندی میدان ته راښکته کیدل هغوی د شا لخوا څخه صلیبیان محاصره کړل، چې کله به صلیبیانو د عکا په کلا برید وکړ نو د شا لخوا به پری د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکرو حمله او برید کاوه .

وروسته فلپ د فرانسی امپراطور هم راغی هغه جګړه توده کړه او عمومی قوماندې یې پلاس کې واخیستله خو هر څومره زور یې چې وواهه کلا یې ونشوه نیولای ، د کلا غازیانو داسې مقاومت وکړ چې د نړۍ ټول تاریخونه د هغې ستاینه کوي .

د عکا د کلا محاصره په ۱۳ اګست ۱۱۸۹میلادی کې پیل شوی وه او رجړو عکا ته په جون ۱۱۹۱میلادی کې راورسیده. یعنی نژدی دوه کاله د محاصری پوره شوی وه. هر وخت به د عکا په شا او خوا کې د پوځونو شمیر نژدی دری لکو ته رسیده چې د اروپا د مختلفو هیوادونو څخه راغلی وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عکا کې د فرانسې او برتانیا تر منځ په قومانده باندې اختلاف موجود وو، فلپ غوښتل عکا او بیت المقدس د ده تر قوماندې لاندې ونیول شي او په ټوله نړۍ کې یې نوم ووځي خو رچرډ چې د شیردل لقب یې ګټلی وه هغه غوښتل چې دا نوم د ده او قومانده باید دده په لاس کې وی .

کله چې رچرډ راورسیده نو فلپ په کلا باندې خپلې حملې تیزې کړې ځکه چې تر اوسه پورې د ټولو لښکرو ستر سالار همغه وه، صلیبیانو هم د کلا د غازیانو لخوا او هم د سلطان صلاح الدین ایوبی د لښکرو لخوا ډېر زیانونه او تلفات ولیدل خو کلا یې ونشوه نیولای چې بلاخره رچرډ قومانده په غاړه واخیسته پدې وخت کې د کلا په غازیانو کې پنځه زره کسان ژوندی پاتې وه او نور شهیدان شوی وه.

په کلا کې خوراکی مواد او وسله هم ختمه وه او دیوالونه د دوه کاله بمباری په مقابل کې کمزوری کړځیدلی وه، کله چې رچرډ قومانده په لاس کې واخیسته هغه فکر کاوه چې دا د یوی ورځې مسئله ده او زر باید ختمه شي خو د کلا غازیانو سره د ټولو مشکلاتو داسې مقاوت وکړ چې د رچرډ ریکارډ یې هم مات کړ، ځرنګه چې محاصره ډېر اوږده او په کلا کې نور هر څه ختم شول نو د کلا خلکو د رچرډ څخه په پټه د فلپ سره اړیکی ونیولی ځکه چې هلته د دوی تر منځ اختلاف وو نو فلپ د هغوی سره په لاندې شرایطو ټرون وکړ چې وروسته کلا هغوی ته تسلیم شوه .

شرایط دا وه : ځلور لکه دیناره تاوان به سلطان ورکوي، صلیب اعظم به سپاری او ټول صلیبی بندیان به خوشی کوی .

کله چې کلا د ټرون په نتیجه کې تسلیم شوه او مسلمانان ورځخه راووتل نو رچرډ دا تسلیم شوی مسلمانان پرته د څو کسانو څخه ټول په رانه میدان کې په لرګیو او ونو پسې وټړل او بیا یې ټول په شهادت ورسول ، ټولو عیسایی تاریخونو د رچرډ پدې زیاتې او ظلم باندې لعنت ویلی او هغه یې د انسانیت خلاف جنګی جرم ګڼلی خو رچرډ د پوځیانو انتقام د مظلومو بندیانو څخه واخیست او ۲۷۰۰ مسلمانان یې شهیدان کړل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدی وخت کې د بیت المقدس یا یروشلم د پادشاه د تاکلو خبره پیدا شوه چې کله هغه ونیول شي نو څوک به پادشاه وی ځکه چې هغه ځای پادشاه نه درلوده سره د دی چې ګایی پخوا وو خو هغه چې بندی شو نو دا ځوکی خالی شوه.

فلپ غوښتل کانرډ پادشاه شي ځکه چې د هغه قوت زیات او د جګړې سړی هم وو خو رچرډ ویل چې د یروشلم پادشاه شته دی او ګایی ژوندی دی همدا پادشاه دی.

بلاخره پدی باندی اختلاف زیات شو. څرنګه چې د رچرډ پله درنه وه نو هغه خپله خبره په نورو ومنله، پدی سره فلپ او کانرډ خفه شول او هغوی د عکا څخه روان شول.

فلپ فرانسی ته ولاړ او کانرډ صورته خو لږ لږ پوځونه یې رچرډ ته پرېښودل.

رچرډ د عکا تر نیولو وروسته یافا (جافا) ونیوله او بیا د عسقلان په لوری وخوځیده خو په لاره کې د دارسوف په میدان کې ورسره سلطان صلاح الدین ایوبی لښکرو داسې جګړه وکړه چې د هغوی دماغ یې ځای ته راوست.

سلطان صلاح الدین ایوبی د عسقلان ښار وران کړ ترڅو رچرډ ته څه پلاس ورنشي. رچرډ چې کله هلته ولاړ نو کنډوالی پلاس ورغلی، هغه بیرته عکا او جافا ته راغی او د هغه ځای څخه یې د بیت المقدس نیولو ته ملا وتړله.

هغه خپل لښکر د بیت المقدس په لوری راوخوځاوه چې کله بیت المانو ته راورسیدل بارانونه ډېر زیات پیل شول نو سلطان صلاح الدین ایوبی هلته د اوبو ټولی ذخیری خرابې او زهر جنی کړی ، د رچرډ په لښکر کې هم اختلاف پیدا شو.

سلطان صلاح الدین ایوبی یوه شپه مسجد اقصی ته پټ ولاړ او هلته د نور الدین زنګی د محراب سره په عبادت بوخت شو تر سهار پورې یې عبادت او دعا زاری وکړی او د خپل لوی رب څخه یې د مرستی او کومک غوښتنه وکړه او ډېر زیات یې وژړل، چې همدا دعا الله تعالی ته منظوره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا ورځ سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر ورغی چې د رچرډ لښکر بیرته د عکا په لوری روان دي او حرکت کوي نو د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویان ورپسی شول او تر عکا پوری یې حملی پری کولی.

دوه ورځی وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی په عکا حمله وکړه او د څو ساعتونو په موده کې یې د عکا ښار او کلا ونیوله خو د رچرډ لښکر ډېر زیات وه هغه بیرته عکا ونیوله.

سلطان صلاح الدین ایوبی بیا د بلی لاری څخه جافا ته ولاړ او هغه یې ورڅخه ونیوله .

رچرډ پدی پوه شو چې دلته جګړه کول ګران دي نو د سولی خبری پیل شوی، پدی وخت کې رچرډ ته احوال راغی چې ورور دی جان په خزانه قبضه کړی او غواړی تا بالکل د پادشاهی څخه محروم کړی .

رچرډ په دوه جالو کې پریوت یو لوری ته بیت المقدس او بل لوري ته د برتانیا تخت وه ، هغه سمدستی د سلطان صلاح الدین ایوبی سره روغه وکړه. چې څومره ښارونه مونږ نیولی هغه زمونږ او چې څومره ستاسې سره دي هغه ستاسې، دا ټرون به لس کاله وی او بیت المقدس ته به عیسایان د زیارت لپاره بی و سلی راتلای شی .

د دی څخه وروسته رچرډ پرته لدی چې بیت المقدس ته د زیارت لپار ولاړ شي د برتانیا په لوری وخوځیده هلته په رسیدو بندی شو او بیا په بند کې وروسته ووژل شو.

د رچرډ او سلطان صلاح الدین ایوبی تر منځ ټرون په دریم سپتمبر ۱۱۹۲ میلادی کې سرته ورسیده.

کله چې ټرون وشو نو رچرډ وویل : د ټرون د وخت تر ختمیدو وروسته به زه بیا راځم او بیت المقدس به ازادوم خو تر کال ۱۹۶۷ پوری بیا بیت المقدس هماغسی ازاد پاتی شو تر دی چې غاصبو یهودیانو د مسلمانانو د بی اتفاقی په پای کې ونیوه او تر اوسه یې پلاس کې دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمع مړه شوه

د دریم صلیبی جنګ په دوران کې سلطان صلاح الدین ایوبی څو ځلی سخت ناروغ شو خو الله تعالی به بیا روغتیا او صحت ورکړ، چې کله د رچړ سره روغه او سوله وشوه نو سلطان صلاح الدین ایوبی په ټول پوځ کې اعلان وکړ چې هر څوک اوس غواړي د بیت الله شریف زیارت او حج وکړی هغوی دی خپل نومونه ثبت کړی ترڅو هغوی ټول په حکومتی مصرف واستول شی.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپله غوښتل چې حج ته ولاړ شي خو د هغه سره دومره مال نه وو چې پری ولاړ شي، حکومتی چارواکو هغه ته ورانديز وکړ چې تاسې هم د نورو مسلمانانو په شان د حکومت په مصرف باندی ولاړ شی. خو هغه قبوله نکړه چې بیت المال زما شخصی مال ندی زه د دی حقدار نه یم.

تاریخ لیکی چې کله سلطان صلاح الدین ایوبی وفات کیده نو د هغې شخصی مال ۴۷ درهمه سپین زر او یوه توته د سرو زرو او کور یې هم نه درلوده.

سلطان صلاح الدین ایوبی د بیت المقدس فاتح په څلورم نومبر۱۱۹۲ میلادی کال د بیت المقدس څخه دمشق ته ورسیده.

قاضی بهاو الدین شداد خپله کیسه دا ډول بیانوی: د سلطان صلاح الدین ایوبی کوچنیان او میرمن په دمشق کې وه چې کله هغه راغی نو ټوله کورنی ورته ډېر خوشحاله شوه. د دمشق خلک د خپل فاتح سلطان صلاح الدین ایوبی هر کلی ته په ډلو ډلو راتلل.

سلطان صلاح الدین ایوبی چې کله د خلکو شوق ولیده نو په پنځم نومبر د پنجشنبی په ورځ یې عام دربار جوړ کړ چې هم ورسره ټول خلک لیدل او ملاقات وکړی او هم خپل شکایتونه هغه ته وړاندی کړی.

پدی ورځ د ملت ټول خلک، نارینه، ښځی، لویان، کوچنیان، غریب، شتمن او چارواکي ټول راغلل او د سلطان صلاح الدین ایوبی سره یې لیدنه او کتنه وشوه - شاعرانو د سلطان صلاح الدین ایوبی په شان کې شعرونه او نظمونه وړاندی کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څرنګه چې سلطان صلاح الدین ایوبی د ځوانی څخه نیولی تر دی وخته پورې نه د ورځې آرام او قلاری لیدلی وه او نه د شپې، زیات وخت په شپو شپو هغه ویښ او بیدار وه. د هغه وجود او بدن هم ډېر کمزوری شوی او دماغ یې هم نور ستړی وو. هغه غوښتل څه وخت په دمشق کې تیر کړی او بیا مصر ته ولاړ شي خو په دمشق کې داسې مصروفیات ورته پیدا شول چې د هغې څخه وزګار نشو، هغه د خپلې ستړتیا د لرې کولو لپاره په دمشق کې د هوسیو ښکار پیل کړ ترڅو یې پام غلط شي او ذهنی ستړتیا یې ختمه شی.

قاضی بهاو الدین وایی: زه هغه وخت په بیت المقدس کې وزیر وم چې د سلطان صلاح الدین ایوبی لیک راغی او دمشق ته یې راوغوښتم، پدی وخت کې سخت بارانونه پیل شول چې تولی خرابی کړی زه نو لس ورځی وروسته د بیت المقدس څخه روان شوم او اتلس ورځی وروسته دمشق ته ورسیدم کله چې د ملاقات خونی ته ولاړم هلته ډېر چارواکی ناست وه او د لیدلو انتظار یې کاوه.

دروازه وان سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر ورکړ چې قاضی بهاو الدین راغلی نو هغه سمدستی زه وغوښتم، کله یې چې زه ولیدم نو غیږه یې خلاصه کړه او تود هر کلی یې راته ووایه ما د هغه په وجود کې پوره اطمینان او ډاډ ولیده خو په سترګو کې یې اوښکی وي. راتلوونکی ورځ یې بیا زه وغوښتم او زه د هغه خاصی کوټی ته ورغلم، هغه له ما څخه وپوښتل د انتظار په کوټه کې څوک ناست دی، ما وویل ستاسې زوی ملک الافضل او نور چارواکی.... هغه جمال الدین خپل سکرتر ته وویل چې هغوی ته زمالخوا عذر وکړه چې زه نن د چا سره نشم لیدلای بیا یې زماسره ډېری خبری وکړی او زه هم ورڅخه رخصت شوم.

بله ورځ یې بیا راوغوښتم خو هغه په باغچه کې ناست وه، زماڅخه یې وپوښتل چې حاجیان کله راځی ما ورته وویل: لاره ډېره خرابه او چکړی دي الله تعالی ښه پوهیږی، هغه یو چارواکی راوغوښت چې د حاجیانو لاره پاکه او وچه کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو فرنګی استازی راغی هغه یې هم خپلی باغچی ته راوغوښت .

په سبا ورځ حاجیان را ورسیدل نو سلطان صلاح الدین ایوبی په خپل آسپ سپور شو زه هم ورپسی په خپل آسپ سپور شوم او د حاجیانو هر کلی ته ورغلو ، په لاره کې د سلطان صلاح الدین ایوبی زوی ملک الافضل هم راغی او راسره ملګری شو، کله چې عام خلک خبر شول چې سلطان صلاح الدین ایوبی د باندی راوتلی دی نو یو دم خلکو کارونه پرینبودل او لاری ته راووتل دومره زیات خلک راغلی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی یې په منځ کې راګیر کړ هر یو غوښتل چې هغه له نژدی څخه وګوري او یا لاس ور کړي .

ملک الافضل ماته وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی خو نه خپل جنګی لباس اغوستی او نه ورسره ساتوونکی شته داسې نه چې څه پیښه وشي.

زه سلطان صلاح الدین ایوبی ته ورنږدی شوم چې ستاسې مخصوص لباس خو نشته نو بیا وړاندی تلل پکار ندی .

سلطان صلاح الدین ایوبی په مسکا راته وویل : بهاو الدینه ! ایا جلیل القدر صحابی حضرت خالدبن ولید رضی الله عنه په بدن د پرهارنو څه حساب وو بیا هم هغه به بستر مړ شو .

ای بهاو الدینه ! د ګور شپه نه په کور کیږی او کومی جامی چې ما وړاندی د جګړو په سنګرونو کې اغوستلی یوازی او یوازی د پوځی نظم او دسپلین په خاطر وی .

د جمعی په مابنام سلطان صلاح الدین ایوبی تبی ونیوه او سبا یې تبه نوره هم زیاته شوه دا ۲۱ فروری ۱۱۹۳ میلادی کال وه .

د دی څخه وروسته پرله پسی د سلطان صلاح الدین ایوبی حالت خرابیدلو، د هغه طبیب هم چیری تللی وو او څلورو نورو طبیبانو د هغه علاج کولو خو ورځ په ورځ یې روغتیا یې حالت خرابیده تر دی چې د خوراک او څښاک څخه هم ولویده .

کله چې عام خلک د سلطان صلاح الدین ایوبی د ناروغی څخه خبر شول نو ډېر زیات اندیښمن شول او هر لوری ته دعا ګانی پیل شوې . ټول خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپر ورخطاء وه څکه چې سلطان صلاح الدین ایوبی د ټولی صلیبی نړۍ سره د جګړې میدان ته راوتلی وو .

کله چې د سلطان صلاح الدین ایوبی حالت خراب شو نو چارواکی په رضوان محل کې راغونډ شول تر څو د نوی مشر په باب مشوره وکړی ټولو د سلطان صلاح الدین ایوبی زوی الملک الافضل په مشری باندی اتفاق راغی نو ژمن پاڼه یې برابره کړه چې د هغه الفاظ دا وه : ددی شیبی څخه " لا اله الا الله محمد رسول " د کلمی د سرلوړی په خاطر د الملک النصر صلاح الدین ایوبی به وفادار یو تر کومه چې هغه ژوندی وی د خپل ځان او مال څخه به تیریږو او دده هر حکم چې د الله تعالی د کتاب قران کریم او د هغه د پیغمبرخاتم الانبیاء محمد صلی الله علیه وسلم د سنتو سره مطابق وی په سر سترګو یې منو او له هغه وروسته د هغه د زوی الافضل او که د پورتنی ژمنې څخه می سرغړونه وکړه نو الله تعالی په دی ګواه نیسم چې په ما باندی دی ښځی طلاقی وی او ټولو مسلمانانو ته ددی اختیار دی چې ما د شخصی او سرکاری نوکرانو څخه محروم کړی او ما باندی به لازم وی چې پښی لوڅې پیاده حج ته لاړ شم .

تر ټولو لومړی د دمشق والی سعدالدین بیا نصرالدین د سهیون والی لاسلیک وکړو بیا وروسته نورو چار واکو .

۳ مارچ ۱۱۹۳میلادی کال (د ۵۸۹ هجری قمری کال د صفر میاشتی ۲۶ د سلطان صلاح الدین ایوبی د ناروغی یولسمه ورځ وه .

پدی ورځ الملک الافضل ، قاضی الفضل او ابوالمعالی محمدمحی الدی چې د ابن ذکی په نامه شهرت لری او د قانون او سائنس د مشهور پوهانو څخه دی ، کله چې یروشلم فتح شو نو د مسجد اقصی د لومړی جمعی د خطبی لپاره یې هغه غوره د کټ خوا ته ناست وو مانبام الملک الافضل وویل : که مونږ دریواړه دلته ناست وو او خلک د هغه د پوښتنی له لپاره بیرون انتظار کوی نو هغوی به بل څه فکر وکړی نو ښه به دا وی چې امام ابو جعفر راوغوښتل شی او مونږ به څو راځو امام ابو جعفر راغی او د هغه سرته کیناست او د قران کریم تلاوت یې پیل کړ کله چې ما د سورت حج

(c) kegston.com: The Digital Library

دا ایتونه : يَاأَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ() ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِ الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ()وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

[ای خلکو ! که دمرګ نه وروسته د ژوندانه په باب ستاسې څه شک وي نو تاسې ته دي څرګنده وي چې مونږ تاسې له خاورې نه پیداکړي ئي ، بیا له نطفې نه ، بیا دوینې له توتې نه ، بیا دغوښې له بوټي نه چې شکل لرونکې هم وي اوبې شکله هم، (دامونږ ددې له پاره ښیو) ترڅو چې تاسې ته حقیقت څرګند کړو ، مونږ چې کومه (نطفه) وغواړو تریوې ټاکلې مودې پورې یې په رحمونو کې تم ساتو، بیاتاسې دیوماشوم په بڼه راباسو (بیا ستاسې روزنه پالنه کوو) ترڅو چې تاسې خپلې بشپړې ځوانۍ ته ورسیږئ - اوله تاسې نه څوک دمخه بیرته غوښتل کیږي اوڅوک ډیر ناکاره عمر خواته ګرځول کیږي ترڅو چې په هرڅه باندې له پوهیدو وروسته بیا په هیڅ ونه پوهیږي ، اوته وینې چې زمکه وچه کلکه پرته ده ،بیا چې په کوم ځای کې مونږ پرهغې باران ووروو په ناڅاپي ډول وخوځیده ډډه شوه او هر راز ښایسته ښیرازه نباتات یې راښنه کول ، دا هرڅه له دې امله دي چې همدغه الله حق دی اوهغه مړي ژوندي کوي او هغه په هرڅه قادر دی ، اود (ددې خبرې دلیل دی) چې دقیامت ساعت راتلونکی دی ، په هغه ګې دڅه شک ګنجایش نشته ، اوالله جل جلاله به ارو مرو هغه خلک راپاڅوي چې په قبرنوکې دي] .

نو سلطان صلاح الدین ایوبی ډیر ورو ورو ویل : دا ربښیتا دی دا ربښتیا دی نو د سهار اذان پیل شو ما د قران کریم تلاوت بند کړ د اذان د ختمیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره سم یې خپل روح حقیقی خالق ته تسلیم کړ او د فانی نړۍ څخه یې سترګې پټې کړې .

د خلفای راشدینو د مړینې څخه وروسته په اسلامی امت کې دا پیښه تر ټولو درنه وه، څکه چې مسلمانانو ته چې سلطان صلاح الدین ایوبی څومره عزت او وقار ووربښلو هغه د قدر وړ وو.

په ښار کې ټول خلک په ژړا وه او هر لوری ته د خفګان وریځې خپرې شوی وی. هیڅوک داسې نه وو چې هغه دی نه ژړل، هر څوک پخپل سر په ژړا وه .

قاضی الفضل ووایی : ما ته خلکو وویل چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته غسل او کفن ورکړی ما انکار وکړ څکه چې زما زړه دومره کلک نه وو چې د صلاح الدین ایوبی مړی ووینم، د جنازی لمونځ قاضی محی الدین ابن زکی ورکړ د جنازی د وړلو په وخت کې ښځو داسې چیغې وهلی چې د انسان زړه یې زخمی کولو .

د خلکو شمیر هیڅ نه معلومیده، په لمانځه کې هم خلکو ژړل او سلګۍ یې وهلی .

سلطان صلاح الدین ایوبی بیا د خپل کور په باغچه کې خاورو ته وسپارل شو، ما په قبر باندی دعا او فاتحه ولوسته نوکاله چې خلک کورونو ته روان شول داسې معلومیدل لکه مړی چې روان وي .

بهاوالدین ابن شداد لیکلی ما دا یاداشتونو د خلیفه په اجازه د قلم لاندی راوستلی او الملک النصر ابوظفر یوسف بن نجم الدین ایوب سلطان صلاح الدین باندی می پای ته رسولی دی الله تعالی دی پری ورحمیږی .

زما یوازنی مقصد ددی یاداشتونو نه دا و چې کومو شخصیتونو چې څمکی پر مخ باندی ښه کارونه کړی د ادم علیه السلام څوځات ورځنی خبر شی او هغه د خپل ژوندانه د لاری مشعل کړی .

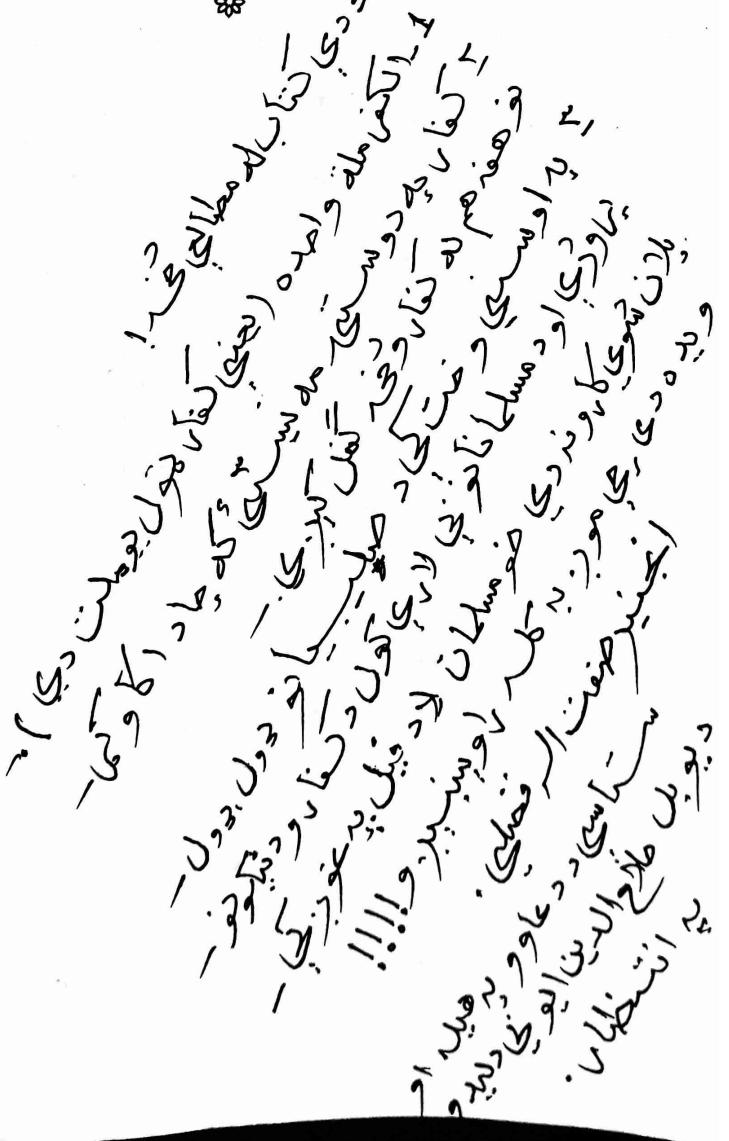
په دی هکله دا ضروری بولم چې ووایم د هغه انسان چې دا خواهش وو چې فلسطین د صلیبیانو څخه ازاد کړی د هغه دا هیله پوره شوه خو بله هیله یې دا وه چې د فلسطین فتح کولو وروسته د حج فریضه ادا کړی خو دا هیله یې پوره نه شوه ددی علت ناروغتیا نه ، بلکی د مصر، شام او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فلسطین د خاوری واکمن چې کوم کفن ورکړی شو، هغه هم قاضی بهالدین شداد او قاضی الفضل بن ذکی ورته اخیستی وه .

سبحانک اللهم وبحمدک اشهدان لا اله الا انت استغفرک او اتوب الیک

❀❀❀
❀❀
❀

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library